4th INTERNATIONAL HIPPOCRATES CONGRESS ON MEDICAL AND HEALTH SCIENCES

Antalya/TURKEY

hippocrates congress

25-26 september 2020

ABSTRACT BOOK

EDITOR

ASSOC. PROF. DR. MERiÇ ERASLAN

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet Özcan

Editor/ Editör: Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

Cover Design / Kapak Tasarımı: Emre Uysal

ISBN: 978-625-7813-14-3

Asos Yayınevi

1st Edition / 1.baskı: October/Ekim 2020

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

İnstagram: https://www.instagram.com/asosyayinevi/

Facebook: https://www.facebook.com/asosyayinevi/

Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi

4th International Hippocrates Congress on Medical and Health Sciences

September 25-26, 2020
Antalya, Turkey

4. Uluslararası Hipokrat Tıp ve Sağlık Bilimleri Kongresi

25-26 Eylül 2020
Antalya, Türkiye

ABSTRACT BOOK

BİLDİRİ ÖZET KİTABI

Editor / Editör

Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

BOARDS / KURULLAR

President of Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanları

Prof. Dr. Goran Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer University, Croatia

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal University, Turkey

Organizing Committee / Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Halit Demir, Van Yüzücü Yıl University, Turkey

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair State University, USA

Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan, Akdeniz University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Canan Dermi, Van Yuzuncu Yil University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Hüseyin Fatih Gül, Kafkas University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Gülüzar Özbolat, Sinop University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Gökçenur Gökçe, İzmir Katip Çelebi University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Naile Esra Saka, Tekirdağ Namık Kemal University, Turkey

Dr. Ali Bekraki, Tripoli State Hospital, Lebanon

Dr. Esin Derin Çiçek, Fatih Sultan Mehmet Training and Research Hospital, Turkey

Science and Referee Board / Bilim ve Hakem Kurulu

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair State University, USA

Prof. Dr. Goran Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer University, Croatia

Prof. Dr. Hasan Ekim, Bozok University, Turkey

Prof. Dr. Mehmet Karaca, Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Turkey

Prof. Dr. Mehmet Top, Hacettepe University, Turkey

Prof. Dr. Nermina Hadzigrahic, Tuzla University, Bosnia and Herzegovina

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal University, Turkey

Prof. Dr. Robert C. Schneider, State University of New York, USA

Assoc. Prof. Dr. İnci Banu Ayça, Marmara University, Turkey

Assoc. Prof. Dr. Meral EKİM, Bozok University, Turkey

Assoc. Prof. Dr. Meryem Kuru Pekcan, Ankara City Hospital, Turkey

Assoc. Prof. Dr. Rahib Aliyev, Azerbaijan Medical University, Azerbaijan

Assoc. Prof. Dr. Reşit Mahmutov, Azerbaijan Medical University, Azerbaijan

Assoc. Prof. Dr. Türkan Dübüş, SBU İstanbul Training and Research Hospital, Turkey

Assoc. Prof. Dr. Ahu Pakdemirli, Sağlık Bilimleri University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Antonija Krstacic, Osijek Josip Juraj Strossmayer University, Croatia

Asst. Prof. Dr. Birsen Korkmaz, Zonguldak Bülent Ecevit University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Elif pınar Bakır, Dicle University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Fatih Gül, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Güvenç Doğan, Hitit University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Gönül Şeyda Seydel, Niğde Ömer Halidemir University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Mir Hamid Sleaihan, Islamic Azad University, Iran

Asst. Prof. Dr. Naile Esra Saka, Tekirdağ Namık Kemal University, Turkey

Asst. Prof.Dr. Sukran Sevimli , Van Yuzuncu Yıl University Turkey

Asst. Prof.Dr. Zeynep DAŞIKAN, Ege University Turkey

Dr. Ali Bekraki, Tripoli State Hospital, Lebanon

Dr. Eren Öğüt, Bahçeşehir University Turkey

Dr. Esra Ertürk Tekin, Mersin City Training and Research Hospital, Turkey

Dr. İsa Ardahanlı, Bilecik University Turkey

Dr. Neslihan Düzkale, Ankara Yıldırım Beyazıt Training and Research Hospital, Turkey

Dr. Mayra Sersenbayeva, Ahmet Yesevi University, Kazakhstan

Dr. Razbaygul Bolatkızı, Hovd State University, Mongolia

Dr. İsa Ardahanlı, Bilecik Üniversitesi, Türkiye

Dr. Neslihan Düzkale, Ankara Yıldırım Beyazıt Eğitim Araştırma Hastanesi, Türkiye

Dr. Mayra Sersenbayeva, Ahmet Yesevi Üniversitesi, Kazakistan

Dr. Razbaygul Bolatkızı, Hovd Devlet Üniversitesi, Moğolistan

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

1,25-Dihidroksi Vitamin D3'ün Kronik Etanol Uygulanan Sıçanlarda Karaciğerde Antioksidan Sistem , İnflamasyon ve Stellat Hücre Aktivasyonu Üzerine Etkisi..... 1

Adipoz Dokuda Fosfatidilinositol 3-Kinaz Gen Ekspresyonu..... 3

Akrilamid ve Selenyumun Sıçanlarda Karaciğer Histolojisi Üzerine Etkisi..... 6

Akut Apandisit Ön Tanısında Serum CRP Düzeyleri ve Kan WBC Sayımının Prediktif Değerleri..... 8

Akut ve Kronik Böbrek Yetmezliği Hastalarında Oksidatif Stres Düzeyi ve Bazı Antioksidan Aktivitelerin Belirlenmesi 11

Alzheimer Hastalarında Rabex-5 Düzeylerinin İncelenmesi..... 13

Antianjiyojenik İmmünoterapinin Kemoterapiye Dirençli Kolon Kanseri Hücreleri Üzerindeki Etkisi 15

Aortik İskemi Reperfüzyon Hasarında İntraperitoneal Silimarinin Diyabetik Sıçanlarda Akciğer ve Karaciğer Dokusu Üzerindeki Histopatolojik Etkileri..... 18

Beck Depresyon Ölçeği İçin Sıralı Lojistik Regresyon Analizinin Kullanılabilirliği 21

Betulinic Acid Decreases Cell Proliferation of HCT-116 and HT-29 Colorectal Carcinoma Cells and Regulates Mrna Expressions of Apoptosis Related Genes 23

Comparing Monocyte to High-Density Lipoprotein Cholesterol Ratio Versus Platelet to Lymphocyte and Neutrophil to Lymphocyte Ratio for Inflammation in Polycystic Ovarian Syndrome. 25

COVID-19 Hastalarda ve Sigara Kullanan Kişilerdeki Anjiyotensin Dönüştürücü Enzim Seviyelerinin Karşılaştırılması 27

COVID-19 İle İlişkili Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı Gelişiminde İnterlökin-18 Gen Varyasyonlarının Rollerinin Belirlenmesi..... 29

COVID-19 Pandemi Sürecinde Uzaktan Anatomi Eğitiminin Öğrenci Başarısına Etkisi 32

CYP2C19 ve ApoE Varyasyonları Erken Yaşta Miyokard İnfarktüsü Oluşumuna Sebep Olabilir 35

Deneysel Polikistik Over Sendromuna (PCOS) Bağlı Gelişen Böbrek Hasarında Astaksantinin Etkisi 37

Effects of Astaxanthin on Hydrogen Peroxide and Hypochlorous Acid Induced Cell Death in Saccharomyces Cerevisiae 39

Göz ve Orbita Simetri/asimetrisinin Osirix MD Yazılımı ile Preoperatif Olarak Değerlendirilmesi 41

Hekplan Pestisitinin Ames Testi ile Mutajenik Aktivitesinin Belirlenmesi 44

In Utero Etanol Uygulamasının Sıçan Testis Morfolojisi, Hücre Ölümü ve Kan-Testis Bariyeri Üzerine Etkileri: İnfertilite Açısından Değerlendirme 45

İnsülin Direncinin Önemi 47

Kardiyopulmoner Bypass Cerrahisi Geçiren Hastalarda Atriyal Fibrilasyon Gelişimi ile Operasyon Öncesi ve Sonrası Bazı Kan Parametrelerinin İlişkilerinin İncelenmesi 50

Koronavirüs Hastalığında (COVID-19) Biyokimyasal Parametrelerin Önemi 52

Kudret Narının Safra Kanalı Bağlanan Sıçanlarda Beyin Lipid Peroksidasyonu Üzerine Etkisi 54

Kurkumin Covıd-19 İçin Potansiyel Bir Tedavi Olarak Kullanılabilir Mi' 56

Manyetik Rezonans Görüntüleme Sırasında Koku ve Algılanan Zaman İlişkisi 58

Melanoma Hücrelerinde Apoptozisin Gerçek Zamanlı Belirlenmesi İçin Dalga Boyu Bağımlı Geri Yansıma Ölçümleri. 61

Metilentetrahidrofolat Redüktaz A1298C Gen Varyasyonu ve Parkinson Hastalığı Gelişimi Arasındaki İlişkinin Araştırılması 64

Nigella Sativa'nın Streptozotosine Bağlı Diyabetik Sıçanlarda Alt Ekstremite İskemi Reperfüzyon Hasarında Karaciğer Dokusuna Koruyucu Histopatolojik Etkileri 67

Oral Anti-Diyabetik Ajan Metformin İle Ön Tedavinin Farklı Deneysel Ülser Modelleri Üzerine Etkileri 70

Ratlarda Amiloid B1–42 İle İndüklenen Alzheimer Modelinde Vortioksetinin Bilişsel İşlevler Üzerindeki Etkisi 72

Selim Anorektal Hastalıklarda Transanal İrrigasyon Tedavisi-Tek Merkez Deneyimi 75

Sıçanlarda Amiodaron ile Oluşturulan Submandibuler Bez Hasarına Karşı Pazının (*Beta Vulgaris L.*var. Cicla) Koruyucu Rolü 78

The Effect of Metformin Against Hydrogen Peroxide (H2O2)-Induced Oxidative Damage in C6 Cell Line 81

The Synergistic Toxicity of Major Agrochemical Mixtures in HUVEC Cell Line: Involvement of Oxidant and Anti-Oxidant Status 83

Tıp Eğitiminde Temel Bilimler Histoloji Uygulama Dersinin Değerlendirilmesinde Kullanılan Yöntemlerin Kıyaslanması: Pilot Çalışma 85

Turkey - İstanbul - Sultanbeyli'deki Arapça Konuşan Göçmenlerin Sağlıkla İlgili Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi. 87

Udimo 75 WGHerbisitinin Mutajenik Aktivitesinin Ames Testi Kullanılarak Değerlendirilmesi 90

Yeni Tip Koronavirüs (Covid-19) Hastalığında C-Reaktif Protein/albümin Oranının Sağkalım İle İlişkisinin Araştırılması 91

Zerdeçalın Sağlığımız İçin Önemi 92

A-Lipoik Asit ve N-Asetilsisteinin Sıçanlarda Dietilnitrozamin ve Yüksek Yağlı Diyetin Neden Olduğu Hepatik Oksidatif Stres ve Preneoplastik Lezyonlar Üzerine Etkisi 95

Febril Konvülziyon Modeli Oluşturulmuş Sıçanlarda Kurkuminin Proinflamatuar Sitokin Düzeyi ve Yüksek Beyin Fonksiyonları Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi 98

3. Molarlarla 2. Molar Distal Çürüğünün ICDAS II'yle Prospektif Değerlendirmesi 100

Anterior Mine Hipoplazili Dişlerin Rezin İnfiltrasyon Yöntemi ile Tedavisi 103

Anterior Polidiastemaların Kompozit Rezin Restorasyonu ve Fiber Şeritle Splintlenmesi: Olgu Sunumu 106

Braket ve Ark Teli Tiplerinin Anterior Çapraşıklığın Tedavisinde Bireylerin Ağrı Seviyelerine Olan Etkilerinin İncelenmesi 109

Bruksizm Vakalarında İmplant Destekli 3 Üyeli Solid Zirkonyum Seramik ve Metal-Seramik Restorasyonların Kullanım Süreleri ve Kırılma Dirençlerinin Bruksizmi Yansıtan Çiğneme Simülatöründe Değerlendirilmesi 111

Çekimine Alternatif Olarak Kök Rezeksiyonu, Hemiseksiyon veya Rejeneratif Periodontal Tedavi İle Tedavi Edilebilir Mi' Bir Yıllık Sonuçlar..... 114

Deneysel Periodontitis Oluşturulan Sıçanlarda Enerji İçeceğinin Alveoler Kemik Dokusu Üzerine Etkileri..... 117

Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencileri ile Diğer Üniversite Öğrencileri Arasındaki Temporomandibular Eklem Rahatsızlıklarının Görülme Sıklığı, Depresyon, Anksiyete, Stres Seviyeleri ve Uyku Kalitesinin Karşılaştırılmalı Olarak Değerlendirilmesi 120

Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Radyasyondan Korunma ve Radyolojik Anatomi Konularında Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi 123

Diş Hekimliği Öğrencilerinde Vücut Kitle İndeksi ile Diş Çürüğü İlişkisinin Değerlendirilmesi..... 126

Diş Hekimliği Son Sınıf Öğrencilerinin Pedodonti Klinik Eğitimine Bakış Açılarının Değerlendirilmesi 129

Diş Hekimliğinde Kullanılan Kompozitlerin İnorganik Doldurucuların Özellikleri 132

Diyabetik Hastalarda Periodontitisin Aleksitimi, Yaşam Kalitesi ve Anksiyete Üzerine Etkisi 134

Edgeone Platinum, Resiproc Blue, Trunatomy, Protaper Gold ile Kök Kanal Şekillendirmesi Sırasında Apikalden Taşan Debrisin Değerlendirilmesi 137

Evde Beyazlatma Ajanının Estetik Restoratif Materyallerin Yüzey Özelliklerine Etkisi 140

Farklı ‘’alternate Rapid Maxillary Expansion and Constriction (Alt-Ramec)’’ Prosedürleriyle Birlikte Uygulanan Yüz Maskesi Tedavisinin Etkinliklerinin Karşılaştırılması 143

Farklı Derecelerde Periodontitis Hastalarının Dental Anksiyete Seviyesinin İncelenmesi 146

Farklı Fonksiyonel Monomerlere Sahip Universal Adeziv Sistemler Kullanılarak Yapılan Class II Restorasyonların Mikrosızıntılarının Değerlendirilmesi 149

Farklı Isıl İşlem Görmüş Ni-Ti Eğelerin Kök Kanal Şekillendirme Yeteneklerinin Karşılaştırılması: Mikro-BT Çalışması 151

Farklı Kinematiklerle Çalışan Rehber Yol Eğelerinin Eğri Kanallarda Apikal Transportasyon ve Merkezde Kalma Yeteneğine Etkisi 154

Farklı Polimerizasyon Yöntemlerinin Direkt ve İndirekt Kullanılabilen Kompozitlerin Renk Stabilitesine Etkisi 157

Farklı Vertikal Yön Yüz Büyüme Paternine Sahip Bireylerde İskeletsel Maloklüzyon Parametrelerinin Değerlendirilmesi 160

Farklı Yüzey Pürüzlendirme İşlemlerinin Polieter Eter Keton-Akrilik Rezin Bağlantısı Üzerine Etkileri 163

Geniş Odontojenik Keratokisti Olan Hastanın Hareketli Obturatör Destekli Marsupelizasyon Yöntemiyle Tedavisi: Olgu Sunumu 165

Gülüş Tasarımında Kullanılan Dental Seramiklerin Değerlendirilmesi 168

Hareketli Protez Tedavisi İçin Bilgi Kaynağı Olarak Youtube Videolarının Değerlendirilmesi 169

İmplant Destekli Hareketli Protezlerde Kullanılan Farklı Yüzey Özelliklerine Sahip Locator Tutucuların Tutuculuk Kuvvetlerinin Değerlendirilmesi 172

İmplant Kaybı Olan Hastanın, Mevcut İmplant Destekli Sabit Tam Protezinin Cerrahi Kılavuz Olarak Kullanılarak Yeniden Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Raporu 174

Maksiller Sinüs Septasının Sinüs Augmentosyonu Öncesi 3 Boyutlu Değerlendirilmesi 175

Minimal İnvaziv Tedavilerin Temporomandibular Eklem Sağlığındaki Önemi 177

Nazal Septum Deviasyonu ile Antral Psödokist Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi 178

Okluzal Düzlem Eğiminin ANB Açısı Üzerine Etkisi 180

Operatör Tecrübesinin Total-Etch ve Self-Etch Adeziv Sistemlerin Mikrogerilim Bağlanma Dayanımı Üzerine Etkisi . 183

Otoklav Polimerizasyon Yöntemiyle Polimerize Edilen Protez Kaide Rezinlerinin Renk Stabilitesinin Değerlendirilmesi 186

Peri-Implantitis Lezyonlarının Rekonstrüktif Cerrahi Tedavisinde İki Farklı Yüzey Dekontaminasyon Tekniğinin Değerlendirilmesi: Vaka Serisi Çalışması 188

Periodontal Hastalığı Olan ve Periodontal Açıdan Sağlıklı Bireylerin Ağız Sağlığı ile İlişkili Yaşam Kalitesinin Ağız Sağlığı Etki Profili Düzeyi Ölçeği Kullanılarak Değerlendirilmesi 190

Periodontolojide Gelişmiş Tanı Yöntemleri: Derleme 192

Piezoelektrik Özellikteki Ultrasonik Dental Kazıyıcının İki Farklı Akışkan Kompozit Dolgu Maddesi Üzerinde Oluşturduğu Pürüzlülük Etkisinin Araştırılması: Bir İn-Vitro Çalışma 194

Tek Taraflı Lateral Diş Agenezisi Olan Hastada Kompozit Rezin ile Estetiğin Sağlanması : Olgu Sunumu 197

Tip 2 Diabet'li Hastalarda Periodontal Durum ve Salya Sekretuvar İmmünglobülin A (sIgA) Düzeylerinin Değerle ndirilmesi 199

Tip I Dişeti Çekilmelerinin Tedavisinde Farklı Yaklaşımlar 202

Tükürükle Kontamine Mine Yüzeylerinde Farklı Fissür Örtücülerin Mikrosızıntısının Değerlendirilmesi 206

Ultrasonik Uçların Kök Yüzeyinde Farklı Çalışma Açıları ve Sürelerde Temizleme Etkinliklerinin Profilometrik Olarak Değerlendirilmesi: *İn Vitro* Bir Pilot Çalışma 209

Uzman Diş Hekimleri Arasında Sedasyon Eğitimlerinin Değerlendirilmesi 211

Waveone Gold Glider ve Trunatomy Glider Eğelerinin Döngüsel Yorgunluk Dirençleri 214

Youtube Pekiştirme Tedavisi İle İlgili Türkçe Videoların Değerlendirilmesi: Bir İçerik Analizi 216

Mandibular Ball Tutuculu Overdenture Protez ve Maksiller Total Protez ile Dişsiz Hastanın Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu 219

Tam Dişsiz Hastaların Farklı Altyapılar Kullanılarak Hazırlanan Hibrit Protezler ile Protetik Rehabilitasyonu: Vaka Serisi 222

Çevre ve İklim Açısından COVID-19 224

Eve Taşınan İşyeri Maruziyetleri 227

COVID-19 Salgın Sürecinin Bireylerin Uyku ve Beslenme Tutumları Üzerine Etkisi 230

Kanser Hastalarının Tanı Öncesi ve Sonrası Pişirme Yöntemlerine Yönelik Tercihleri 233

Uludere Otlu Gömme Peynirinin Kimyasal ve Mikrobiyolojik Özellikleri 235

Üniversite Öğrencilerinde Egzersize Katılımın Yaşam Doyumu, Ortorektik Eğilim ve Beslenme Durumu Üzerine Etkisi 237

Sağlık Hizmeti Sunucuları İçin İş Yeri Risk Etmenleri ve Covid-19 240

Koronavirüs (COVİID-19) Salgınında Tele-Tıp 243

Violence in Health: A Retrospective Examination of White Code Cases 246

Epilepsi ve Palyatif Bakım 248

Akciğer Kanserinde Prognostik Nutrisyonel İndeksin Kemoterapi Yanıtı ile İlişkisi 250

Aksaray İlindeki Gebeliklerde Anemi Prevalansı 252

Akut Apandisit Tablosu ile Başvuran Meckel Divertikül Torsiyonu 254

Akut Koroner Sendromlu Hastalarda Koroner Trombüs İle Nötrofil Lenfosit Oranı Arasındaki İlişki 256

Ayna Hayali Hareket Bozukluğu İle Birlikte Pakigri: Olgu Sunumu 258

Beyin Gliom Tümörü Dereceleri ile Duyarlılık Ağırlıklı Görüntüleme Bulguları Arasındaki İlişki 260

Bipolar Bozukluk Tip 1 Tanılı Hastalarda Remisyon Döneminde Bilişsel Çarpıtmaların Sağlıklı Kontrol Grubu ile Karşılaştırılması 262

Böbrek Transplantasyonu Yapılan Hastalarda Sitomegalovirus Enfeksiyonu ve Hastalığı..... 265

Çocuklarda Basit Böbrek Kistlerinin Yönetimi: Tek Merkez Deneyimi..... 268

Çocukluk Çağında Epilepsi ve Otizm Spektrum Bozukluklarında Genetik Problemler Temel Nedenmidir' 271

COVID-19 Hastalarında Klinik ve Laboratuvarın Hastalık Ağırlığı ile Korelasyonu 274

COVID-19 Olgularının Başvuru Sırasındaki Akut Faz Göstergeleri ve Radyolojik Özelliklerinin Değerlendirilmesi 276

Demans Tedavisinde İlaç Etkileşimleri ve İlaçların İstenmeyen Etkileri..... 278

Denovo Nfıx Geni Mutasyonu Olan Malan Sendromlu Olgu..... 280

Dermatolojik Hastaliği Olan Kişilerde Oral Mukozal Bulguların Görülme Sıklığı..... 282

Diyetle Akut Tuz ve Beraberinde Alınan Su Miktarının Kardiyak ve Vasküler Endotel Fonksiyonları Üzerine Etkisi 285

Düşük Kemik Mineral Yoğunluğu ile Fibromiyalji Semptomlarının Arasındaki İlişkisinin Araştırılması..... 287

E Vitaminin Verilen Talasemik Çocuklarda E Vitaminin Antioksidan Enzimler ve Biyokimyasal Parametreler Üzerine Olan Etkisinin İncelenmesi..... 289

Eğitim-Öğretim Yılı Başlamasından Önceki Bir Aylık Dönemde Çocuk Psikiyatrisi Polikliniğine Başvuran Olguların Bir Yıl Öncesine Göre Tanı ve Şiddet Açısından Karşılaştırılması..... 291

Ender Bir Guillain-Barre´Sendromu Etkeni Olarak Influenza B 294

Esansiyel Tremor Hastalarında Ürik Asit Seviyelerinin Klinik Önemi 296

Esansiyel Tremor ve D Vitamin İlişkisi 298

ESBL-Pozitif Klebsıella Pneumonıae İnfeksiyonu Olan Hastaların Epidemiyolojik Özellikleri, Mortaliteye Etki Eden Risk Faktörleri ve Uygulanan Tedavilerin Karşılaştırılması 301

Essitolopram Tedavisinin Plazma Anastrozol Düzeyi Üzerine Etkisi 303

Ev Tozu Akarı Alerjisi Olan Çocuk Hastaların Ebeveynlerinin Ev Tozu Akarı Önlemlerine Uyumu 306

Evaluating the Diagnostic Efficacy of Ultrasound-Guided TRU-CUT Biopsy On Breast Lesions by BI-RADS Classification 309

Evre II-III Rektum Kanserinde Adjuvan ve Neoadjuvan Kemoradyoterapi Sonuçlarının Karşılaştırılması 311

Gastrit Ön Tanısıyla Üst Gastrointestinal Endoskopi Yapılan Çocuk Hastalarda Helicobacter Pylori Sıklığı 313

Gastrointestinal Yakınmalar ile Başvuran Bebeklerde Tekli ve Çoklu Besin Alerjileri 316

GİS Kanama Nedeniyle Acil Servise Başvuran Hastaların Maliyet Analizi 318

Hematolojık Bulgularla Tanı Alan Üç SLE Olgusu 320

Hepatosellüler Karsinomda Preoperatif Alfa-Fetoprotein Düzeyi ve Mikrovasküler İnvazyon İlişkisi 323

Hiperprolaktinemili Çocukların Klinik ve Etiyolojik Faktörlerinin Değerlendirilmesi 325

Hipokalemiye Bağlı Kardiyak Arrest: Olgu Sunumu 329

Hipotiroidi Depresyon İlişkisi, Depresif Hastalarda Hipotiroidi Sıklığı: Vaka Kontrol Çalışması 332

Hodgkin Lenfoma'da Radyoterapi ve Kombine Modalite Tedavilerin Geç Dönem Sonuçlarının Karşılaştırılması 334

İleri Kalp Yetmezliği Olan Hastalarda Sağ Atriyal Basınç ve Pulmoner Kapiller Wedge Basınç Oranının Prognostik Değeri. 336

İmmünsupresif Tedavi Alan Hastalarda Hepatit-B Profilaksi Sonuçları 338

Is the Presence of Right-Sided Clinical Signs At Onset a Negative Prognostic Criteria in Patients With Parkinson Disease' 341

İskemik Serebrovasküler Olay Nedeniyle Hastaneye Yatırılan Sinüs Ritminde Olan Hastaların Ritm Holter Kayıtlarında Atrial Fibrilasyon Sıklığı 343

Kalp Hastalıklarında Acil Durumların Yönetimi 345

Karaciğer Metastazlı Kolon Kanserli Hastalarda Metastazların Kemoterapi Öncesi ve Sonrası Ortalama Volüm ve Ortalama Dansitelerinin Bilgisayarlı Tomografi İle Karşılaştırılması 347

Kardiyovasküler Hastalık Risk Faktörlerinin Sinir İleti Hızı Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi..... 349

Kawasaki Hastalığı ve Rekürrensi: 11 Vakanın Değerlendirilmesi 352

Klopidogrelin Tedavi Bitiminde Direk Kesilmesi Rebound Tromboza Yol Açabilir Mi' Yoksa Rebound Tromboz Bir Şehir Efsanesi mıdır' 355

Koah Hastalarında Yoğun Bakım Ünitesine Giriş Hemoglobin, Hematokrit ve Rdw Düzeyleri İle Mortalite Durumunun Değerlendirilmesi 358

Kolonoskopi Sonrası Beklenmedik Dispne! Olgu Serisi 360

Konjenital Kalp Hastalığı İçin Cerrahi Tedavi Gören Çocukların Annelerinde Whoqol-Bref Kullanılarak Hayat Kalitesinin Değerlendirilmesi 363

Koroner Arter By-Pass Cerrahisi Sonrasında Görülen Deliryum Tablosu 366

Kronik Böbrek Yetmezliğinin Erken Evresinde Kemik Mineral Bozukluğu Gelişiminde Diyabetin Etkisi 368

Kronik Migren Hastalarında GON Blokajının Etkinliği..... 370

Malign Glial Tümörlerin Klinikopatolojik Özellikleri ve Sağkalım Verilerinin İncelenmesi..... 372

Maternal Kızamık Antikorlarının Kaybolma Yaşı 374

Mekanik Ventilasyon Olmadan Tedavi Edilen COVID-19 Pnömonisine Bağlı Şiddetli Uzun Süreli Hipoksi: Bir Olgu Sunumu. 377

Metastatik Kastrasyon Dirençli Prostat Kanserinde Enzalutamide Etkinliği 379

Meyan Kökü (Licorice) Kullanımına Bağlı Hipokalemi ve Ani Başlangıçlı Hipertansiyon: Tek Merkez Deneyimi 381

Monosit Yüksek/ Dansiteli Lipoprotein Oranı ve Yüksek Sensiviteli C- Reaktif Protein Değelerinin İzole Koroner Arter Ektazisi ile İlişkisi 383

Multipl Skleroz Hastalarında Atak Tedavisine Yanıtı Etkileyen Faktörler 386

Nadir Bir Olgu: Ataksi-Telenjiektazi Sendromu 388

Neuromas May Cause Jumping Stump Syndrome 389

Nörolojik Yoğun Bakım Ünitesinde İzlenen İskemik İnme Hastalarında Klinik Özellikler ve Prognoz İlişkisi 390

Pandemi ve İnme: 1 Yıl Ara ile 3 Aylık Dönemin Karşılaştırılması 393

Parkin Tipi Erken Başlangıçlı Parkinson Hastalığı Tanısı Alan Bir Türk Ailesi 395

Patella - Patellar Tendon Açısı ve Lateral Patellar Tiltin Kondromalazi Patellaya Etkisi 398

Perinatal Asfiksili Yenidoğanlarda Serum Malondialdehit Düzeyi ve İdrar Ürik Asit / Kreatinin Oranının Önemi 400

Preeklamptik Gebelerde Maternal Elektrokardiyografik ve Ekokardiyografik Değişikliklerin İncelenmesi 402

Rinovirüs Enfeksiyonu İlişkili Ürtikeryal Vaskülit: Olgu Sunumu 404

Sağlık Çalışanlarında El Hijyeni Uyum Oranlarının Değerlendirilmesi 406

Sağlıklı Çocuklarda Hepatik Arter Doppler Ultrasonografi Bulguları 408

Sağlıklı Posmenopozal Kadınlarda Kalp Hızı Türbülansı Analizi 410

Serum Parathormon Düzeyinin Koroner Arter Hastalığı Ciddiyetiyle Olan İlişkisi..... 412

Silah Ruhsatı Almak İçin Başvuran Kişilerde Öfke İfade ve Öfke Denetimi Düzeyleri 415

Sol Hemisfer Kaynaklı Epileptik Nöbetler Kötü Prognostik Faktör Mü' 416

ST Segment Yükselmeli ve Yükselmesiz Akut Koroner Sendrom Hastalarının Depresyon ve Anksiyete Skorlarının Karşılaştırılması 418

Suicid Girişimi ile Ortaya Çıkan Akut Lenfoblastik Lösemi 420

Taksifolinin Sıçanlarda Siklofosfamidle İndüklenen Oksidatif Kalp Hasarına Etkisi..... 422

The Relationship Between Epicardial Adipose Tissue and Hypertension..... 425

Tip 1 Diabetes Mellitus'lu Çocuk ve Adolesan Hastaların Retrospektiv Olarak Değerlendirilmesi 427

Transarterial Embolization of Hepatic Hemangiomas With Bleomycin; Single Center Results 429

Türk Çocuklarında En Sık Görülen Kuruyemiş Alerjileri ve Çapraz Reaksiyonlar..... 431

Yenidoğanın Hemolitik Hastalığında Direkt Coombs Testi ile Klinik Bulgular Arasındaki İlişki 433

Yenidoğanlarda Malformasyon Sıklığı ve Sistemlere Göre Dağılımı 435

Doğurganlığa ve Çocuk Sahibi Olmaya Yönelik Tutum Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması..... 437

Gebelikte Üriner Sistem Enfeksiyonlarında Tamamlayıcı Tıp Kullanımı ve Ebelik..... 439

Nullipar Gebelerde Antenatal Sınıfın Doğum Korkusu ve Antenatal Strese Etkisi: Deneysel Çalışma 442

Duchenne Musküler Distrofi'li Çocuklarda Diz Limitasyonunun Dinamik Denge Üzerine Etkisi 444

Fear of Getting COVID-19 and Physical Activity in Physiotherapists 446

Nörodejeneratif Hastalıkların Moleküler Mekanizmalarının Araştırılmasında Hayvandışı Bir Model Olan Dictyostelium Discoideum'un Kullanımı 448

Polivinilpirolidon Nanofiberleri ve Ankaferd Blood Stopper Kullanımına Yönelik Bir Vitro Bir Çalışma 451

Saç Boyasına Bağlı Ürtiker 452

7-24 Aylık Bebeği Olan Annelerin Tamamlayıcı Beslenmeye İlişkin Bilgi ve Uygulamaları: Hastane Tabanlı Bir Araştırma . 453

Hastalığa Psikososyal Uyum-Öz Bildirim (PAIS-SR) Ölçeği Türkçe Geçerlik-Güvenilirlik Analizi 456

Beslenme Destek Ekibinde Hemşirelerin Rol ve Sorumlulukları 459

Gebelikte Yaşanan Prenatal Distres Düzeyi ve Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi 462

Hemşirelik Öğrencilerinin Gonore (Bel Soğukluğu) ve Sifiliz (Frengi) Hakkındaki Bilgi Düzeylerinin Araştırılması 464

İşitme Engelli Bireylerin Sağlık Hizmetlerindeki Algıladıkları Engeller 466

Kanserli Çocuklarda Tamamlayıcı ve Alternatif Tıp Kullanımının İncelenmesi: Sistematik İnceleme 468

Karaciğer Nakli Olmuş Hastaların İmmünsupresif İlaç Kullanımına Uyumu ve İlişkili Olduğu Faktörler 470

KOAH ve Astım Hastalarının Tedaviye Uyum ve Tedavi İnançlarının Değerlendirilmesi 472

Quality of Life and Attitudes Toward Aging of Sexual Minorities in Turkey 475

Sanal Gerçeklik Teknolojisinin Opere Edilen Yetişkin Hastaların Operasyon Öncesi Anksiyete Düzeylerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışmaların Sistematik Derlemesi 477

Kısıtlama: Şiddet Mi, Yoksa Tedavi midir' 480

Alchemilla Mollis Bitkisinin Toprak Üstü Kısmının Tirozinaz İnhibitör Aktivitesinin Tespiti..... 482

Dental Uygulamalar İçin Biyoadezif Filmlerin Tasarımı ve Değerlendirilmesi 484

Pharmacognostical Studies on the Chemical Compositions and Therapeutic Potentials of Some Plants Used Traditionally in the Treatment of Rheumatism and Hemorrhoids in Turkey..... 486

Yeni Geliştirilen Radyofarmasötik için Hazırlanma, Karakterizasyon ve Hücre Bağlanma Çalışmaları: [^{99m}Tc]Tc-HMPAO Lipid Nanopartikülleri 488

Yeni Sentezlenen Gümüş Karben Bileşiklerinin Sitotoksik ve Antimikrobiyal Aktivitelerinin Araştırılması..... 491

Genç Yetişkin Bireyler Neden Düzenli Fiziksel Aktivite Yapmaz? 493

Pediatrik Astımlı Bireylerde Akranlarına Göre Vücut Kitle İndeksi, Uyku Kalitesindeki Farklılığın İncelenmesi 495

Uterus Atonisinde B-Lynch Uterin Kompresyon Suturunun Menstruel Patern ve Fertilite Üzerine Etkisi 498

Vücut Geliştiren Bireylerde Kas Görünüm Memnuniyetinin Diyet Kalitesi Üzerine Etkisi..... 500

Geriatrik Bireylerde Farklı İkili Görev Egzersizlerinin Denge ve Düşme Korkusuna Etkisi..... 503

Endoplazmik Retikulum Stres İnhibisyonunun Korneal İnflamasyondaki Rolü..... 506

3. Basamak Bir Hastanede Çalışan Kadınların Meme Kanseri Erken Tanı Uygulamaları Konusundaki Bilgi ve Tutumları 508

Açık Kalp Cerrahisi Geçiren Yenidoğanlarda Gecikmiş Sternal Kapama 510

Açıklanamayan İnfertilite Nedeniyle Kontrollü Ovaryan Hiperstimülasyon ve İntrauterin İnseminasyon Uygulanan Hastalarda İUİ Öncesi Sperm Hazırlama Tekniklerinden Swim Up ve Gradient Yöntemlerinin Gebelik Başarısı Üzerine Etkilerinin Araştırılması..... 513

Akut Miyokard İnfarktüsü Sonrası Erken Dönem Koroner Bypass Operasyonlarının Mortalite ve Morbidite Sonuçları 515

Anal Fistül Hastalığında Cerrahi Deneyimimiz: 5 Yıllık Süreçte 287 Hastanın Operasyon Sonuçlarının İrdelenmesi..... 518

Anestezi Uzmanının Üçüncü Gözü Nedir' Genel Anestezi Altında Submandibuler Bez Şişliği Olgusu..... 520

Anevrizmal ve Basit Kemik Kistleri; Histopatolojik ve Klinik Değerlendirme, Ayırıcı Tanıda Tanısal Zorluklar 523

Asetabulum Bilateral Anterior Kolon Kırıklarının Modifiye Stoppa Yaklaşımı ile Cerrahi Tedavisi..... 524

Aşırı Aktif Mesane ile Depresyon İlişkisi 526

Aspirasyon Sondası Uygulamasında Değişik Bir Durum 528

Awareness Evaluation of Risk Factors for Developing Stroke in Eastern Region of Croatia 531

Aynı Hastada Birden Fazla Sakral Anomali Vakası - Vaka Raporu..... 533

Ayrık Omurilik Malformasyonları: Cerrahi Bakış Açısından Klinik Deneyimlerimiz..... 535

Balıkesir Kamu Hastaneleri Sağlık Personellerinin Organ Doku Nakli Hakkındaki Bilgi ve Görüşlerinin Değerlendirilmesi 538

Bethesda 3-4 Tiroid Nodüllerinde Malignite Oranlarımız 541

Bilateral Doğuştan Çarpık Ayağa Eşlik Eden Anterolateral Tibial Bowing ve 5.Metatars Eksikliği..... 543

Büllöz Akciğer Vakalarında Gelişen Pnömotoraksın Yönetimi. 546

Büyük Kesi Fıtıklarına Yaklaşım 548

Buza Bağlı Düşmelerde Travma Analizi 550

Canlı Donör Hepatektomide Ağrı Yönetimi 552

Cerrahi Olarak Tedavi Edilen Açık Tibia Pilon Kırıklarının Klinik ve Radyolojik Sonuçlarının Değerlendirilmesi: Retrospektif Çalışma..... 555

Cerrahi Özellikte Olmayan Depresyon Fraktüründe Düşünülmesi Gereken Komplikasyon , Venöz Sinüs Obstruksiyonu: Olgu Sunumu 558

Changes In Corneal Aberration After Corneal Collagen Cross-Linking for Keratoconus..... 560

Cilt Degloving Yaralanma Modelinde Siklosporinin Flep Yaşayabilirliğine Etkisi..... 562

Çocuklarda İdrar Yolu Enfeksiyonları ve Antibiotik Direnci ... 564

Çocuklarda Komplike Pilonidal Sinüsun Fasyokutan Flep ile Tedavisi 566

Çocukluk Yaş Grubunda Nadir Görünen Bir Olgu Sunumu: Salmonella Osteomyeliti..... 569

Collimation Reduces Radiation Exposure to the Surgeon in Endoscopic Spine Surgery: A Prospective Randomized Study.. 571

Covid-19 Pandemisi Süresinde Türkiye'de 3. Basamak Kanser Cerrahisi Kliniğinde Yapılan Ameliyatların Değerlendirilmesi 573

COVID-19 Pandemisinin Acil Nöroşirürjikal Konsültasyonlara Etkisi..... 575

COVID-19 Pandemisinin Üçüncü Basamak Kbb Kliniğinde Cerrahiye Etkisi..... 577

COVID-19 Salgını Döneminde Görülen Kırım Kongo Kanamalı Ateş Hastalığı..... 579

Covid- 19'da Yüksek Akış Nazal Oksijen ve Noninvaziv Mekanik Ventilasyon Uygulaması: İki Olgunun Karşılaştırılması..... 581

Derin Postanal Boşluk Absesinde Modifiye Henley Prosedürü Deneyimimiz 583

Derin Ven Trombozu ve Pulmoner Emboli Genova Skorlaması ile Değerlendirilmesi 585

Dinoproston+oksitosin İle Sadece Oksitosinin Doğum İndüksiyonu Sonuçlarının Karşılaştırılması: Prospektif Randomize Kontrollü Çalışma..... 587

Dış Kulak Yolunda Yabancı Cisim: 1 Yıllık Sonuçlar..... 590

Evaluation of the Effects of Ranibizumab and Aflibercept on Naive Patients in Diabetic Macular Edema 592

Diyarbakır Yöresindeki Akciğer Kanserlerinin Dağılım Oranları: Altı Yıllık Deneyim 594

Düşük Molekül Ağırlıklı Heparin Proflaksisi Altında Gelişen Ölümcül Postpartum Mezenterik Venöz Tromboz, Nadir Bir Olgu Sunumu 595

Erişkin Mülteci-Sığınmacılarda Görülen Ortopedik Travmalar: Ankara Travma Merkezi Deneyimi 597

Evaluation of Contraception Preferences of Breastfeeding Women Who Gave Birth Up to 1 Year Ago According to Their Education Level 599

Evaluation of Eye Findings of Patients Diagnosed With COVID-19 601

Evaluation of Shoulder Dystocia; Risk Factors, Managements and Results: A Case-Control Study 603

Evaluation of the Change in Anterior Segment Parameters Measured With Pentacam Before and After Cataract Surgery in Patients With and Without Pseudoexfoliation 605

Evre Iıı Alt Ekstremite Malign Melanomu Nedeniyle Yapılan İlioinguinal ve İliofemoral Diseksiyon Sonrası Yara Dehisansı ve Yara Enfeksiyonu Risk Faktörleri 607

Femur ve Tibia Cisim Kırıklarında Ao İntramedullar Kilitli Çivi Uygulamalarımız Sonrası Gelişen Komplikasyonlar ve Son 25 Yılda Bu Sorunlara Üretilen Çözümler 609

Fournier Gangreninde Geniş Debridmanın Önemi 611

Gastrointestinal Stromal Tümörlerdeki Histopatolojik ve İmmünhistokimyasal Bulgularımızın Değerlendirilmesi 613

Geriatrik Popülasyonda Hiperparatiroidinin Cerrahi Tedavisi: 89 Olgunun Analizi 614

GnRH Agonist Protokol IVF Sikluslarında GnRH Antagonist Protokol Kadar Etkin mıdır' 617

Hematoglobda Yeni Bir Tedavi Yöntemi :Aspirasyon Yöntemi 620

Hemodiyalize Bağımlı Bir Hastada Nadir Bir Akut Batın Nedeni: İzole Çekum Nekrozu 623

Hepatoselüler Karsinom: Üçüncü Basamak Tek Merkez 10 Yıllık Analizi 626

Hiperamilazemili Acil Olguların Etyoloijk ve Prognostik Faktörler Açısından Değerlendirilmesi 628

Hipofiz Adenomlarında Çoklu Cerrahi Teknikler: Cerrahi Deneyimimiz 630

Hipospadias Cerrahisine Sekonder Gelişen Üretral Fistül Onarımında Çift Kat Dartos Flap Tekniğinin Etkinliği 632

İkiz Bebeklerde Premature Retinopatisi Risk Faktörleri ve Sıklığı, Tek Merkez Deneyimi 634

İleri Yaş Kollum Femoris Kırıklarında Sementsiz ve Sementli Hemiartroplasti Uygulamaları 635

İlk Prostat İğne Biyopsilerinde İzole Yüksek Dereceli İntraepitelyal Neoplazi Saptanan 6 ve 12 Kor Biyopsili Olguların Tekrar Biyopsilerinin Karşılaştırmalı Analizi 639

İnce Barsak Gastrointestinal Stromal Tümörlerinde Klinikopatolojik ve İmmünhistokimyasal Değerlendirme 642

İnfertil Hastalarda Serum Anti-Müllerian Hormon Seviyesi (Amh) İntrauterin İnseminasyon Sonrası Gerçekleşen Gebelik Sonucunu Tahmin Edebilir Mi' 645

İntraserebral Hematom Nedeniyle Cerrahi Yapılan Hastalarda Mortaliteyi Etkileyen Faktörlerin Retrospektif Araştırılması ... 648

Proton Pompa İnhibitörlerinin Kemosensititivite Edici Etkisinin İnsan Serviks Adenokarsinom Hela Hücreleri Üzerinde Araştırılması 650

Kadınlarda Hayatın Farklı Dönemlerinde C-Tip Natriüretik Peptid Seviyelerinin İncelenmesi 652

Karaciğer Metastazını Taklit Eden Amip Absesi 654

KBB Polikliniğine Başvuran ve Konsülte Edilen Epistaksis Vakalarının Analizi 656

Kısa Barsakta Seri Transvers Enteroplasti (STEP) Tecrübemiz 658

Kliniğimizde Kısa Dönem Obesite Cerrahisindeki Yaklaşımlar 661

Kliniğimizde Tedavi Gören Ani İşitme Kayiplarında Uygulanan Tedavi Sonuçlarının Değerlendirilmesi 663

Kolerektal Kanser Cerrahisi Sonrası Gelişen Bening Anastomoz Darlıklarında Balon Dilatasyon Etkili Bir Tedavi Yöntemi Midir' 665

Kolorektal Karsinomlarda Mikrosatellit İnstabil Hastaların Klinikopatolojik Özellikleri 668

Konversiyon Kolesistektomi Sebepleri ve Tek Merkez Deneyimi 670

Koroner Anjiografi Sonrası Renal Arter Laserasyonu-Vaka Sunumu 672

Kritik Hastalığı Olan Hastada Fizikokimyasal Yöntem İle Arteryel Kan Gazı Değerlendirmesi 675

Kronik Anal Fissürün Tedavisinde Lateral İnternal Sfinkterotomi İle Botilinum Toksininin Karşılaştırılması 678

Kronik Yara Tedavisinde Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eah Yara Kliniği Otolog Epidermal Greftleme Deneyimlerimiz 679

Laparaskopik Abdominal Cerrahi Geçirecek Hastaların Bıs Monitorizasyonu İle Optimal İsofluran/sevofluran/desfluran Anestezisi Sonrası Derlenme ve Yan Etkilerin Karşılaştırılması 681

Laparoskopik Apendektomide Güdüğün Kapatılmasında Kullanılan Polimerik Klip Sayısının Postoperatif Komplikasyonlara Etkisi 685

Laparoskopik Kolesistektomi Sırasında Ana Safra Yolu Yaralanmasının Yönetimi 688

Laparotomi Geçirmiş Hastalarda Gelişen Mekanik Barsak Tıkanıklarında Konservatif Tedavi Sonuçlarımız 691

Lokal Anestezi Altında Yapılan Sünnette Mukozaya Ek Topikal Anestezik Sprey Uygulamasının Ağrı Düzeyine Etkisi 693

Lomber Vertebrada Epiteloid Hemanjioendoltelyoma ve Tedavisi: Olgu Sunumu 695

Malign Plevral Effüzyonlu Hastaların Yönetiminde Toraks Ultrasonografi Kullanımının Tedavi Yöntemindeki Etkinliği ... 698

Malign Safra Kesesi Polipleri İçin Risk Faktörleri 700

Meme Kanserli Hastalarda Preoperatif Yapılan 18-FDG Pozitron Emisyon Tomografisinin Ameliyat Tekniği Seçimi ve Postoperatif Tedavi Üzerine Etkileri 702

Mide Tümörü Olan Hastalarda Preoperatif LDH Değeri Lenf Nodu Tutulumunun Yaygınlığını Gösterebilir Mi' 705

Misoprostolün Servikal Stenozlu Hastalarda Ofis Histeroskopi Öncesi Servikal Olgunlaşmadaki Etkinliği 707

Modüler ve Monoblok Parsiyel Protez ile Tedavi Edilen İleri Yaş Kalça Kırıklı Hastalarda Kan Transfüzyonunun Değerlendirmesi 710

Multipl Skleroz Hastalarında Yeni Bir Prognostik Faktör: Peripapiller Koroidal Vaskülarite İndeks 712

Nadir Bir Akut Karın Nedeni : Pnömatozis İntestinalis 715

Nadir Görülen İki Anomali Birlikteliği: Eksensefali + Omfalosel Olgu Sunumu 717

Nadir Görülen Spontan Üçüz (Monokoryonik Triamniyotik) Gebelik: Olgu Sunumu 718

Neoadjuvan Kemoradyoterapi Alan Rektum Kanseri Hastalarının Surviye Etkili Prognostik Faktörleri 720

Nonarteritik Anterior İskemik Optik Nöropatinin Peripapiller Retina Sinir Lifi ve Koroid Kalınlığa Etkisi 722

Normalleşme Sürecinde Acil Cerrahi Vakalarında Covid-19 Viral Enfeksiyonu Görülme Sıklığı 725

Nöronavigasyon ve Nöromonitörizasyonun Motor Korteks Cerrahisinde Etkinliği 726

Nötrofil-Lenfosit ve Trombosit-Lenfosit Oranının Santral Retinal Ven Tıkanıklığı Olan Hastalarda Prognostik Önemi 729

Obezite Cerrahisinde Kliniğimizde Uygulanan Cerrahi Yöntemlerin Hastalara Göre Dağılımı 732

Omfalopagus Yapışık İkiz: Olgu Sunumu 734

Omuz Artroskopisi Planlanan Astımlı Hastada Kostoklavikular Brakiyal Pleksus Blokajı 736

Over Rezerv Testlerinde Güncel Değerlendirme 738

Pankreasta Nadir Görülen Kolon Kanseri Metastazı 740

Pediatrik İnguinal Cerrahi Operasyonlarında Erektör Spina Blok ile Transmuskuler Quadratus Lumborum Bloklarının Postoperatif Analjezik Etkinliğinin Karşılaştırılması 742

Pediatrik Yaşta Enürezis Şikayeti Olan Kadınlarda Erişkin Yaşta Görülen Alt Üriner Sistem Semptomlarının Değerlendirilmesi: Tek Merkezli Retrospektif Çalışma 744

Periferik Arter Yaralanmalarında Klinik Tanı 746

Perkütan Endoskopik Gastrostomi(PEG) Uygulması Sonrası Gelişen, Erken Dönem Komplikasyonlarla İlişkili Faktörlerin Analizi 748

Pilonidal Hastalığın Tedavisinde Basit ve Etkin Metod; Unroofing ve Küretaj 751

Polikistik Over Sendromlu Olgularda Ovulasyon İndüksiyonunda Rekombinant FSH ve Yüksek Saflıkta Üriner Fsh Uygulamalarının Karşılaştırılması 753

Postoperatif Spinal Enfeksiyonlarda Serum Prokalsitonin Düzeyinin Tanı ve Takip Değeri 755

Preeklampsi – Eklampsi Hastalarında Akılda Tutulması Gereken Durum: Posterior Reversible Ensefalopati Sendromu (Press) ... 757

Preeklamsi Hipermagnezemi ve Yoğun Bakım 759

Prenatal Matür Kistik Teratom Tanısı Alan Fetusun Postnatal Sonucu; Olgu Sunumu 761

Proksimal Femur Kırıklarında Yapılan Eritrosit Süspansiyonu Transfüzyonlarının Kardiyak Output Değişimine Etkisi 763

Radikal Sistektomi Yapılan Mesane Kanserli Olgular 766

Radius Kırıklarının Redüksiyonunda Suprakondiler Radial Sinir Bloğu ile Prosedürel Sedasyon Analjezi Karşılaştırılması 768

Safra Kesesi Poliplerinde Tiroid Nodülü Sıklığı 770

SCL-90-R Somatizasyon, Anksiyete, Obsesyon ve Depresyon Alt Ölçek Puanlarının Gebeliğe Bağlı Pelvik Kuşak Ağrısı ile İlişkisi 772

Semptomatik Chiari Tip 1 Malformasyon ve Cerrahi Tedavisi 775

Senkronize Multisentrik Sinonazal Inverted Papillom 778

Septoplasti ve Alt Konka Bipolar Koterizasyon Uygulanan Hastalarda Postoperatif Komplikasyonların Değerlendirilmesi 780

Serebral Palsili Çocukların Proksimal Femoral Osteotomilerinde Kilitli Pediatrik Kalça Plakalarının Etkinliği ve Güvenirliliği .. 783

Serebrovasküler Arteriovenöz Malformasyonların Endovasküler Tedavisindeki Genel Anestezi Uygulamalarında Hava Yolu Yönetimi: Bir Retrospektif Çalışma 786

Servikal Disk Hernileri: 2 Yıllık Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Verileri 789

Sezaryen Skarı Endometriozisi: 32 Olgunun Analizi..... 791

Sezeryanda Profilaktik Antibiyotik Uygulamasını Ne Zaman Yapalım' 794

Skolyoz Cerrahisi Uygulanan Spinal Muskuler Atrofi Hastalarındaki Anestezi Uygulamaları: Bir Retrospektif Araştırma 796

Spinal Kök Kompresyonunda Ender Bir Birliktelik: Lomber Disk Hernisi ve Okronozis..... 799

Stapler Hemoroidektomi Sonrası Erken Dönemde Gelişen Rektovajinal Fistül Yönetimi Bir Olgu Sunumu 801

Suriye'li Göçmen Gebelerde Anemi Oranları ve Bebek Doğum Ağırlıklarına Etkisi 803

Tadalafil Kullanımına Bağlı Gelişen Ani İşitme Kaybı 805

Talus Kırıklarının Cerrahi Tedavisinin Fonksiyonel Sonuçları 807

Tda Hastalarında Arka Çapraz Bağı Kesen veya Koruyan Preotezlerin Ameliyat Edilen Ekstremite Uzunluğu Üzerindeki Etkisini..... 810

Tek Sıra veya Çift Sıra Cuff Tamir Tekniği Kullanılan Omuz Artroskopilerinde Fonksiyonel Sonuçlar: Bir Retrospektif Çalışma 812

Tek Taraflı İnguinal Herni Onarımında Postoperatif Analjezik Bakımından İlio-Inguinal Sinir Bloğu ile İnsizyon Yerinin Lokal Anestezik ile İnfiltrasyonunun Karşılaştırılması : Bir Retrospektif Çalışma 815

The Effect of First Trimester Placental Indicators in Gestational Diabetes Mellitus 817

The Role of Laparoscopy in the Diagnosis and Management of Abdominal Tuberculosis; Experience in Tripoli Governmental Hospital in Lebanon. 820

Tinnitus Görülen Hastalarda Serum Çinko Düzeyinin Sağlıklı Kişilerle Karşılaştırılması 822

Torsion of a Large Pedunculated Subserous Myoma: A Rare Cause of Acute Abdomen at Third Trimester of Pregnancy 824

Trakeal Rezeksiyonlarda Laringeal Maske Kullanımı - 2 Vaka Raporu 826

Transüretral Mesane Rezeksiyonu Yapılan Olguların Retrospektif İncelenmesi ve Karşılaştırmalı Klinikopatolojik Analizi 828

Tubo-Ovarian Apseye Eşlik Eden Apandisit; Ultrasonografik Görünüm 830

Üçüncü Trimesterde Tanı Konulan Tanatoforik Displazi Olgusu 832

Ultrasonografik Ölçüm Parametrelerinin Fetal Doğum Ağırlığı ile Korelasyonu 834

Üretraya Lokal Anestezik Uygulanmasının Tanısal Rijit Sistoskopi Yapılan Erkek Hastalarda Sedoanaljezi Kullanımı Üzerine Etkisi : Bir Retrospektif Çalışma 837

Uyanık Kraniyotomide Anestezi Yaklaşımımız 839

Venöz Yetmezliği Tedavisinde Endo Venöz Lazer Ablasyon; Vaka Serisi 841

Venöz Yetmezliğin Medikal Tedavisinde Magnezyum Oksitin Etkisi 844

Yoğun Bakım Hastalarında Abo Kan Grubunun Mortaliteye Etkisi 847

Yoğun Bakım Ünitelerinde Yatan Hastaların Kan Kültürlerinden İzole Edilen Klebsiella ve E.Coli Türlerinin Antibiyotik Duyarlılıklarının Araştırılması 848

Zor Havayolu Beklenen Olguda Ters Trendelenburg Pozisyonunda Başarılı Entübasyon 851

Zor Havayolu Olan Pediatrik Olguda Sedasyon Altında Videolaringoskop İle Entübasyon 855

Hipospadias Olgularında Bir Cerrahın Deneyimi 857

***Helicobacter pylori'nin* Rezervuarları ve Bulaş Yolları 859**

Kedilerin Önemli Bakteriyel Zoonozu; Helicobacter *heilmannii* 860

Mekanik Ayrılmış Tavuk Etleri 862

Ratlarda Karvakrolün Kan ve Serum Biyokimyasal Parametrelere Etkileri 864

Diş Mobilitesi ve İmplant Stabilitesi için Kullanılan Ölçüm Yöntemlerinin Etkinliğinin belirlenmesi 866

Anormal Uterin Kanamalı Hastalarda Retrospektif Olarak Manyetik Rezonans Görüntüleme İle Endometrial Hacim Ölçümünün Prediktif Değeri Var Mıdır? 868

Presentation ID / Sunum No= 307

Oral Presentation / Sözlü Sunum

1,25-Dihidroksi Vitamin D3'ün Kronik Etanol Uygulanan Sıçanlarda Karaciğerde Antioksidan Sistem , İnflamasyon ve Stellat Hücre Aktivasyonu Üzerine Etkisi

Dr. İlknur Bingül[1]

[1]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi

Özet

Giriş ve Amaç: Vitamin D3 (VitD3) ve onun aktif şekli olan 1,25-dihidroksivitamin D3 [1,25(OH)2VitD3] temel görevi olan kalsiyum homeostazını sürdürmesinin yanısıra birçok fizyolojik fonksiyona sahiptir. Vit D3'ün birçok genin ifadesini düzenlediği, immün yanıt, hücre çoğalması ve farklılaşmasında, oksidatif stres, protein glikasyonu, inflamasyon ve apoptozu etkilediği bildirilmektedir. Alkolik karaciğer hastalığı (ALD) karaciğer disfonksiyonunun en yaygın nedenlerinden biridir. Steatoz, reaktif oksijen türleri oluşumunda artış, toksik asetaldehit birikimi ve mitokondri hasarı gibi faktörler ALD patojenezinde rol oynamaktadır. Çalışmamızda 1,25 (OH)2VitD3'ün kronik etanol uygulanan sıçanlarda antioksidan sistem, inflamasyon ve stellat hücre aktivasyonu üzerine etkisi araştırılmıştır. Gereç ve yöntem: Çalışmamızda erkek Wistar sıçanlar (140-160 g) kullanıldı. Normal ticari yem ile beslenen sıçanlara içme suyunda giderek artan konsantrasyonlarda EtOH (%5-20; v/v) 8 hafta süre ile uygulandı. 1,25 (OH)2D3 (5µg/kg) ise haftada 2 kez periton içi yolla injekte edildi. Sıçanların karaciğer dokusunda vitamin D uygulamasının antioksidan sistem üzerine etkisi Nrf2 (nükleer faktör eritroid 2-ilişkili faktör) transkripsiyon faktörü ile superoksit dismutaz (SOD), glutatyon peroksidaz (GSH-Px) ve katalaz (KAT)'ın mRNA ekspresyonları, bu enzimlerin aktiviteleri ve glutatyon (GSH) düzeyleri ölçülerek incelendi. İnflamasyon karaciğer tümor nekroz faktör-alfa (TNF-α) düzeyleri ve miyeloperoksidaz (MPO) aktivitesi ölçümleri ile, stellat hücre aktivasyonu ise matriks metalloproteinaz doku inhibitörleri (TIMP-1, TIMP-2) ve matriks metalloproteinaz-2

(MMP-2)'nin mRNA ekspresyonları ve hidroksiprolin düzeyleri ile belirlendi. Bulgular: 1,25(OH)2VitD3 kronik EtOH uygulanan sıçanlarda Nrf2 ve KAT'ın mRNA ekspresyonlarındaki azalmayı etkilemedi, ancak SOD ve GSH-Px'ın mRNA ekspresyonlarını ve aktivitelerini arttırdı. ETOH grubunda artan TNF-α düzeylerini ve MPO aktivitesini azalttı. Ayrıca TIMP1 ve TIMP2 ve MMP2 ekspresyonlarındaki ve Hyp düzeylerindeki artışın azaldığı saptandı. Sonuç: Sonuçlarımız 1,25 (OH)2Vit D3'in bilinen direkt antioksidan etkinliğinin dışında, indirekt olarak karaciğerde antioksidan genlerin ekspresyonunu arttırarak da etki ettiğini, ayrıca antiinflamatuvar ve antifibrotik bir ajan olarak etkili olabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Alkolik Karaciğer Hastalığı, Vitamin D3, Antioksidan, İnflamasyon, Stellat Hücre Aktivasyonu

Presentation ID / Sunum No= 269

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Adipoz Dokuda Fosfatidilinositol 3-Kinaz Gen Ekspresyonu

Asst. Prof. Dr. Gülşah Koç[1] , Asst. Prof. Dr. Ahu Soyocak[1] , Prof.Dr. Halil Alış[2]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji AD.
[2]İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel CerrahiAD.
*Corresponding author: Gülşah Koç

Özet

Giriş ve Amaç: Fosfatidilinositol 3-kinaz (PI3K)/AKT sinyal yolağı, glikoz homeostazı, lipid metabolizması, protein sentezi ve hücre çoğalması gibi hücresel süreçlerde kritik öneme sahip metabolik olaylarda rol alan önemli sinyal yolaklarından biridir. Adipoz dokuda ise lipid biyosentezini teşvik eder ve lipolizi inhibe eder. Fizyolojik koşullar altında, bir yemeğin hemen ardından salgılanan insülin, PI3K / AKT sinyal yolunu aktive eder ve glikoz kullanımını arttırır, böylece lipid - glikoz dengesi hücre düzeyinde sağlanır. Bununla birlikte, PI3K regülasyonu bozulduğunda (ekspresyon değişimi, mutasyon gibi), obeziteye neden olabilir. Çalışmamızda, adipoz dokuda PI3K gen ekspresyonunun, obezite ile ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: İnsan adipoz dokusunda PI3K gen ekspresyon düzeyi real time PCR yöntemiyle belirlenmiştir. Çalışmaya, 18-65 yaş arası beden kitle indeks (BKİ) değeri > 40.0 olan III.derece obez 8 kişi (hasta grubu) ve 18-65 yaş arası BKİ değeri 18.5-24.9 aralığında olan normal kiloda 10 kişi (kontrol grubu) dahil edilmiştir. Bulgular: Kontrol grubuna kıyasla PIK3 gen ifadesi (n = 10); obez hastalarda 0.349766366 kat azalmıştır (n = 8). Ancak, hasta ve kontrol grupları arasındaki farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır (p= 0,594). Tartışma: Hasta ve kontrol grupları arasındaki ekspresyon farkı, adipoz dokuda lipit metabolizmasının bozulma olasılığını ortaya koymaktadır. PI3K de yaşanan değişim hücrede aşağı akış sinyal yolaklarını da etkileyecektir. PI3K / AKT sinyal yolunun metabolizma ile yakından ilgili olduğu bilinmektedir,

ancak bu yolak hala karmaşıktır ve yeterince anlaşılamamıştır. Bu yolağın obezite mekanizmasındaki rolünün netleşmesi ve tedavi hedefleri arasında yer alıp alamayacağı yapılacak ileri çalışmalarla mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: PI3K, Adipoz Doku, Obezite

Phosphatidylinositol 3-Kinase Gene Expression in Adipose Tissue

Abstract

Introduction and Objective: Phosphatidylinositol 3-kinase (PI3K) / AKT signaling pathway is one of the important signaling pathways involved in metabolic events that are critical in cellular processes such as glucose homeostasis, lipid metabolism, protein synthesis and cell proliferation. In adipose tissue, it promotes lipid biosynthesis and inhibits lipolysis. Under physiological conditions, insulin secreted immediately after a meal activates the PI3K / AKT signaling pathway and increases glucose utilization, thereby maintaining lipid-glucose balance at the cellular level. However, when PI3K regulation is impaired (such as change in expression, mutation), it can cause obesity. In our study, we aimed to investigate the relationship between PI3K gene expression and obesity in adipose tissue. Methods: PI3K gene expression level in human adipose tissue was determined by real time PCR method. The study included 8 individuals aged 18-65 with a body mass index (BMI)> 40.0 (patient group) and 10 individuals (control group) of normal weight between the ages of 18-65 with a BMI value of 18.5-24.9. Results: PIK3 gene expression compared to control group (n = 10); 0.349766366-fold reduction in obese patients (n = 8) However, the difference between the patient and control groups was not statistically significant (p = 0.594). Discussion: The difference in expression between the patient and control groups reveals the possibility of lipid metabolism impairment in adipose tissue. The variation in PI3K will affect the downstream signal pathways in the cell. The PI3K / AKT signaling pathway is known to be closely related to metabolism, but this pathway is still complex and poorly understood.

Clarification of the role of this pathway in the obesity mechanism and whether it will be among the treatment targets will be possible with further studies.

Keywords: PI3K, Adipose Tissue, Obesity

Presentation ID / Sunum No= 361

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akrilamid ve Selenyumun Sıçanlarda Karaciğer Histolojisi Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Mehmet Enes Sözen[1] , Assoc. Prof. Dr. Göhkan Cüce[2]

[1]Alanya Alaaddin Keykubat University
[2]Necmettin Erbakan University

Özet

Amaç: Akrilamid, patates cipsi gibi işlenmiş gıdalarda yüksek ısıya maruziyet ile oluşabilen toksik bir maddedir. Akrilamid, karaciğer dahil birçok doku ve organda toksik etkilere sahiptir. Selenyum, antioksidan özelliklere sahip bir elementtir. Bu çalışmada akrilamidin karaciğer üzerinde oluşturduğu olası toksik etkiler ve bu toksik etkiler üzerinde selenyumun oluşturduğu olası koruyucu etkileri incelemek amaçlanmıştır. Materyal-Metot: 32 adet Wistar albino, erişkin, erkek sıçan; Kontrol (n=8), Akrilamid (n=8), Selenyum (n=8) ve Akrilamid + Selenyum (n=8) grupları olmak üzere dört gruba ayrıldı. 28 günlük uygulama sonucunda sıçanlar sakrifiye edildi. Alınan karaciğer dokuları %10'luk formaldehitte fikse edildi ve rutin histoloji için hazırlandı. Takip işlemleri gerçekleştirilen karaciğerlerden 5µm kalınlığında seri kesitler alındı. Alınan kesitler lamların üzerine yerleştirildi. Histopatolojik değerlendirme için hematoksilen eozin ile boyandı. Preparatlar sinüzoid dilatasyonu, hepatosit dejenerasyonu, konjesyon ve lenfosit infiltrasyonu açısından değerlendirildi. Histolopatolojik değişiklikler derecesine göre yok (0), hafif (1), orta (2) ve şiddetli (3) olarak skorlandı. Bulgular: Kontrol ve selenyum gruplarında normal karaciğer histolojisi gözlendi. Akrilamid grubunda histopatolojik skorun kontrol ve selenyum gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde arttığı belirlendi. Akrilamid+selenyum grubunda ise histopatolojik lezyonların azalması ile skorun akrilamid grubuna göre anlamlı olarak düştüğü belirlendi. Tartışma: Akrilamidin karaciğer üzerine toksik etkilerinin olduğu görülmektedir.

Selenyumun akrilamidin karaciğerde oluşturduğu toksik etkileri azalttığı gözlenmiştir. Akrilamid içerme potansiyeli olan bir beslenme biçiminde selenyum ilavesi karaciğer üzerindeki toksik etkilere karşı koruyucu olabilir.

Anahtar Kelimeler: Akrilamid, Selenyum, Karaciğer, Histopatoloji, Toksisite

The Effect of Acrylamide and Selenium on Liver Histology in Rats

Abstract

Aim: Acrylamide is a toxic substance that can be occured as a result of high temperature exposure in processed foods like potato chips. Acrylamide has toxic effects in many tissues and organs like liver. Selenium is an element that has antioxidant properties. In this study, it is aimed to investigate the possible toxic effects of acrylamide on liver and the possible preventive effects of selenium on these toxic effects on liver. Material-Methods: 32 Wistar albino, adult, male rats were divided into four groups; Control (n = 8), Acrylamide (n = 8), Selenium (n = 8) and Acrylamide + Selenium (n = 8). At the end of the 28-day experiment, the rats were sacrificed. Liver tissues were fixed in 10% formalin solution and prepared for routine histology. The livers were embedded in paraffin. Serial longitudinal sections of 5µm thick were cut and evaluated after staining with hematoxylin and eosin. The sections were evaluated for sinusoid dilatation, hepatocyte degeneration, congestion, and lymphocyte infiltration. Histopathological changes were scored for each criterion as absent (0), mild (1), moderate (2) or severe (3). Results: Normal histological structure was observed in the control and selenium groups. Histopathological score was significantly higher in the acrylamide group compared to the control and selenium groups. The histopathological score was significantly lower in the acrylamide + selenium group than acrylamide group beause of histopathological lesions decrease. Discussion: Acrylamide appears to have toxic effects on liver. Selenium apperas to decrease acrylamide’s toxic effects on liver. Selenium suplemantation may be protective against a diet that has the potential to contain acrylamide which has toxic effects on the liver.

Keywords: Acrylamide, Selenium, Liver, Histopathology, Toxicity

Presentation ID / Sunum No= 331

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut Apandisit Ön Tanısında Serum CRP Düzeyleri ve Kan WBC Sayımının Prediktif Değerleri

Asst. Prof. Dr. Huseyin Fatih Gul[1] , Asst. Prof. Dr. Turgut Dolanbay[2]

[1]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya A.D.
[2]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi, Acil Tıp A.D.
*Corresponding author: Asst. Prof. Dr. Huseyin Fatih Gul

Özet

Giriş ve Amaç: Akut apandisit, acil kliniklerde gözlenen akut karın ağrısının en yaygın nedenlerinden biridir. Akut apandisit tanısını tahmin etmek için bir dizi laboratuvar parametresi olmasına rağmen, henüz net bir şekilde sunulan bir kan parametresi yoktur. Bu çalışmanın amacı, akut apandisit ön tanısında C-reaktif protein (CRP) ve beyaz kan hücresi (WBC) sayım parametrelerinin prediktif değerlerini araştırmaktır. Materyal Yöntem: Bu çalışma, Mart 2018-Aralık 2018 tarihleri arasında Kafkas Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, acil servisine başvuran akut apandisit ön tanısı alan toplam 40 hasta ve 71 kontrol olgusu ile retrospektif olarak gerçekleştirilmiştir. Hastane otomasyon kayıtlarından, olguların demografik özellikleri ve klinikleri, preoperatif CRP ve WBC kan değerleri ve Bilgisayarlı tomografi (BT) sonuçlarındaki apendiks çapları incelenmiştir. Apandisit ön tanısında CRP ve WBC kan parametrelerinin prediktif değerleri ROC curve analizi ile test edilmiştir. Diğer istatistiksel analizler SPSS 22.0 programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. İstatistiksel olarak $p \leq 0.05$ değerleri anlamlı olarak kabul edilmiştir. Akut apandisit ön tanı grubunda (E/K: 22/18) toplam 40 olgunun yaş ortalaması 36.23±15.31 yıl idi. Kontrol grubunun (E/K: 31/40) ise yaş ortalaması 41.10±17.73 olarak bulunmuştur. Kan CRP ve WBC ortalama değerleri, kontrol grubuna

(0.15±0.07 mg/dL ve 7.23±1.65 10^3/µL) kıyasla akut apandisit ön tanılı grupta istatistiksel olarak daha yüksek (4.43±2.23 mg/dL ve 13.29±3.93 10^3/µL) bulunmuştur (sırası ile p<0.0001 ve p=0.026). CRP için kesim değeri, %92,5 duyarlılık ve %98,5 özgüllük ile 0,55 mg/dL olarak bulunmuştur. WBC için kesim değeri, %90 duyarlılık ve %97 özgüllük ile 10.48 10^3/µL olarak bulunmuştur. Serum CRP düzeyleri ve kan WBC sayımı, acil serviste akut apandisit ön tanısını öngörmede etkili laboratuvar parametreleri olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Prediktif Değer, CRP, WBC, Duyarlılık ve Özgüllük, ROC, Akut Apandisit Ön Tanısı

Predictive Values of Serum CRP Levels and Blood WBC Count in Pre-Diagnosis Acute Appendicitis

Abstract

Acute appendicitis is one of the most common causes of acute abdomen pain presented in emergency clinics. Although there are a number of parameters for predicting acute appendicitis, there is not yet a clearly presented blood parameter. The aim of this study was to investigate the predictive values of C- reactive protein (CRP), white blood cell (WBC) count parameters in the pre-diagnosis of acute appendicitis. Material and Method: The study was conducted retrospectively with a total of 40 patients, pre-diagnosis of acute appendicitis and 71 control cases admitted to emergency department, Research and Education Hospital of Kafkas University, between March-2018 and December-2018. Hospital automation data included demographic and clinical features, preoperative CRP and WBC blood parameters, CT measurement of diameter of appendix. Predictive values of CRP and WBC blood parameters in the clinic pre-diagnosis of appendicitis were tested by using ROC curve analysis. The others statistical analyses were performed using SPSS 22.0 program. The values of p≤0.05 were considered statistically significant Result: The average age of a total of 40 cases in the pre-diagnosis of acute appendicitis group (M/F:22/18) was 36.23±15.31years. The gender (M/F:31/40) and average age was 41.10±17.73 years distributions of 71 control cases. In the group pre-diagnosed with acute appendicitis (CRP;4.43±2.23 mg/dL and WBC; 13.29±3.93 10^3/µL) compared to

the control group (CRP;0.15±0.07 mg/dL and WBC;7.23±1.65 10^3/µL), it was observed that CRP and WBC levels statistically significantly increased ($p<0.0001$ and $p=0.026$, respectively). The cut-off value for CRP was found to be 0.55 mg/dL with a sensitivity of 92,5% and a specificity of 98,5%. The cut-off value for WBC was found to be 10.48 10^3/µL with a sensitivity of 90% and a specificity of 97%. Serum CRP levels and blood WBC count were found to be effective laboratory parameters for predicting the pre-diagnosis of acute appendicitis in emergency department.

Keywords: Predictive Value, CRP, WBC, Sensitivity and Specificity, ROC, Acute Appendicitis Pre-Diagnosis

Presentation ID / Sunum No= 396

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut ve Kronik Böbrek Yetmezliği Hastalarında Oksidatif Stres Düzeyi ve Bazı Antioksidan Aktivitelerin Belirlenmesi

Ph.D. Cand. Seerwan Hamadameen Sulaiman[1] , Prof.Dr. Halit Demir[1] , Assoc. Prof. Dr. Yasemin Usul Soyoral[1] , Asst. Prof. Dr. Canan Demir[1]

[1]Van YYU

Özet

Bu çalışmanın amacı, akut böbrek yetmezliği ve kronik böbrek hastalıklarında süperoksit dismutaz (SOD), indirgenmiş glutatyon (GSH) ve katalaz (CAT) ve malondialdehit (MDA) düzeyi arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Gereç ve Yöntemler: Biyokimyasal parametreler akut ve kronik böbrek yetmezliği hastalarından alınan serum örneklerinden belirlendi. Süperoksit dismutaz (SOD), indirgenmiş glutatyon (GSH), katalaz (CAT) ve malondialdehit (MDA) seviyeleri spektrofotometrik olarak belirlendi. Bulgular: Akut ve kronik böbrek yetmezliğinde hasta gruplarının SOD aktivitesi sağlıklı kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşük bulundu ($p < 0.05$). Ayrıca hasta grubunda kontrol grubuna göre serum GSH ve CAT aktiviteleri anlamlı olarak düşüktü ($p < 0.05$). Sonuç: Süperoksit dismutaz (SOD), indirgenmiş glutatyon (GSH), katalaz (CAT) ve malondialdehit (MDA) düzeyleri akut ve kronik böbrek yetmezliği hastalarının etyopatogenezinde önemli rol oynayabilir. Bu çalışma, oksidatif stresin akut ve kronik böbrek yetmezliği hastalarında hücresel hasar ve doku üzerinde güçlü bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Bu çalışma, akut böbrek yetmezliği ve kronik böbrek hastalıklarında MDA, SOD, CAT ve GSH'nin ilişkilerini gösteren ilk çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: Akut Böbrek Yetmezliği, Kronik Böbrek Yetmezliği, CAT, GSH, MDA,SOD.

Determination of Oxidative Stress Levels and Some Antioxidant Activties in Acute and Chronic Renal Failure Patients

Abstract

The aim of this study is to determine the relationship between superoxide dismutase (SOD), reduced glutathione (GSH), and catalase (CAT), and malondialdehyde (MDA) level in acute kidney failure and chronic kidney diseases. Material and Methods: Biochemical parameters were determined from serum samples taken from acute and chronic renal failure patients. Superoxide dismutase (SOD), reduced glutathione (GSH), catalase (CAT) and malondialdehyde acid (MDA) levels were determined spectrophotometrically. Results: The SOD activity of patient groups was significantly founded lower than that of healthy control group in acute and chronic renal failure ($p<0.05$). In addition, serum GSH and CAT activities were significantly lower in the patient group compared to the control group ($p<0.05$). Conclusion: Superoxide dismutase (SOD), reduced glutathione (GSH), catalase (CAT) and malondialdehyde acid (MDA) levels may play an important role in the etiopathogenesis of acute and chronic renal failure patients. This study shows that the oxidative stress have strong influence on the cellular damage, and tissue in acute and chronic renal failure patients. This study is the first one to show the relationships of MDA, SOD, CAT and GSH in acute kidney failure and chronic kidney diseases.

Keywords: Acute Renal Failure, Chronic Renal Failure, CAT, GSH, MDA, SOD

Presentation ID / Sunum No= 250

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Alzheimer Hastalarında Rabex-5 Düzeylerinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Serpil Erşan[1] , Ph.D. Cand. Esma Özmen[1] , Asst. Prof. Dr. İsmail Sarı[1] , Dr. Aydın Kurt[2]

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya ABD
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Psikiyatri Kliniği

Özet

Alzheimer hastalığı (AH), demansın en sık nedenidir ve prevelansı yaşla birlikte artmaktadır. Şimdiye kadar, AH'nın erken teşhisi için doğrulanmış bir tanısal belirteç bulunmamaktadır. Ortaya çıkan kanıtlar prenile proteinlerin, özellikle küçük GTPazların, AH'nın patogenezinde önemli roller oynayabileceğini göstermektedir. Bu nedenle çalışmamızda AH' da küçük bir GTPaz olan Rab5 efektörü Rabeks-5 protein düzeyindeki değişimin incelenmesi amaçlanmıştır. Otuz AH ve hasta grubuyla yaş bakımından benzer dağılma sahip 30 kontrol olmak üzere toplam 60 birey analiz edildi. Alzheimer hastaları ve sağlıklı kontrollerin serum örneklerindeki Rabex-5 seviyeleri, ticari ELISA kitleri kullanılarak enzime bağlı immünosorbent testi (ELISA) ile ölçüldü. Rabeks 5 düzeyleri yönünden hasta ve kontrol grubu karşılaştırıldığında farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptandı ($p<0.05$). Hasta ve kontrol grubu yaş ve cinsiyet açısından karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmedi. Alzheimer hastalarında artan Rabeks-5 düzeyleri Rab5'in anormal aşırı aktivasyonuna işaret edebilir. Rab5'in artan aktivasyonu, geç endozomlar, lizozomlar gibi endositik yolları bozarak nöronal atrofiye neden olabilir. Bu endozomal anormalliklerin amiloid öncü protein düzeyini arttırarak AH patogenezinde rol alması muhtemeldir.

AD patogenezinde Rabex-5 ve Rab5'in rollerini netleştirmek için ek çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer Hastalığı, GTPaz, Rabeks-5, ELISA

Investigation of Rabex-5 Levels in Alzheimer's Patients

Abstract

Alzheimer's disease (AD) is the most common cause of dementia and its prevalence increases with age. Until now, no validated diagnostic markers for the early diagnosis of AD are available. Emerging evidence indicates that prenylated proteins, in particular small GTPases, may play important roles in the pathogenesis of AD. Therefore, in our study, it was aimed to examine the change in the level of Rabeks-5 protein, which is a GTPase effector in AD. A total of 60 individuals including 30 patients with AD and 30 age-matched controls were analyzed. Rabex-5 levels in serum samples of patients with AD and healthy controls were measured by enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA) by using commercial ELISA kits. The Rabex-5 level was found to be significantly different between the patients and controls ($p< 0.05$). No statistically significant difference was found between the patients and control groups in terms of age and gender. Increased Rabex-5 levels in Alzheimer's patients may suggest abnormal overactivation of Rab5. Increased activation of Rab5 can cause neuronal atrophy by disrupting endocytic pathways such as late endosomes and lysosomes. These endosomal abnormalities are likely to play a role in AD pathogenesis by increasing the level of amyloid precursor protein. Additional studies are needed to clarify the roles of Rabex-5 and Rab5 in the pathogenesis of AD.

Keywords: Alzheimer's Disease, GTPase, Rabex-5, ELISA

Presentation ID / Sunum No= 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Antianjiyojenik İmmünoterapinin Kemoterapiye Dirençli Kolon Kanseri Hücreleri Üzerindeki Etkisi

Asst. Prof. Dr. İbrahim Ethem Sahin[1] , Assoc. Prof. Dr. Merve Alpay[1]

[1]Duzce University
*Corresponding author: MERVE ALPAY

Özet

Amac: Anjiyogenez, endotelyal hücreler, malign durumlardaki tümör hücrelerinin yanı sıra kemik iliği kaynaklı hücreler ve stromal hücreleri içeren tumor mikrocevresindeki hucreleri kapsayan çok faktörlü ve çok hücreli bir kompleks (pato-)fizyolojik olaydır. Bu olayin ana faktoru, vasküler endotelyal büyüme faktörüdür (VEGFA). Son yillarda tümör hücrelerinde potansiyel damarlanma sinyalini bloke etmek icin VEGFA reseptorune karsi bevacizumab (anti-VEGF) ajani kullanilmaktadir ve akciğer kanseri (NSCLC), kolorektal kanser, meme kanseri ve renal hücreli karsinomada in vitro deneylerle farkli etkinlikleri belirlenmistir. Bu calismadaki temel hedef, Bevacizumab uygulanmis kolon kanser hucrelerinde damarlanma etkinligi ve mekanizmasinin normal hucrelerle karsilastirilarak belirlenmesidir. Gerec ve yontemler: Ana uyarici VEGF ve anjiyogenez blokajini saglayan Bevacizumab uygulamalari ile hucre fonksiyonlari incelendi. Normal epithelial HUVEC hatti ile kolon kanser HT29 hucre hatti kullanildi ve ATCC protokolune gore kulture edildi. Farkli dozlarda VEGF ve Bev ajanlar uygulandiktan sonra, hucre canliligi, Sytox cogalma indeksi ve anjiyogenezden sorumlu basamak Notch etkinligi arastirildi. Bulgular: VEGF ile muamele edilen hucrelerde 24 saat inkubasyon ile hucre canliliginda belirgin artis saptandi. Iki hucre hattinda canlilik duzeyleri karsilastirildiginda VEGF etkisinin anlamli derecede farkli oldugu goruldu. Bevacizumab uygulamasinda ise, HT29 hucrelerinin cogalma indeksi anlamli derece azaldi ve Notch

mekanizmasi ile iliskili ADAM10 protein duzeyinin, HUVEC hucresine gore anlamli artis gosterdigi tespit edildi. Sonuc: Elde edilen bulgulara gore anjiyogenez molekuler mekanizmasinin aciklanmasi adina daha detayli calismalara ihtiyac oldugu gorulmektedir. Geleneksel kanser tedavi yontemleri yani sira etkisi bilinen antianjiyogenik ajanlarla kombine tedavilerin arttirilmasi basari sansini arttiracaktir.

Anahtar Kelimeler: Anti-Anjiyogenez; Kolon Kanseri; HT29; Anti-VEGF, Bevacizumab

Effect of Antiangiogenic Immunotherapy on Chemotherapy Resistant Colon Cancer Cells

Abstract

Objective: Angiogenesis is physiological event which involve endothelial cells and in malignant conditions involve bone-marrow derived cells, stromal cells related to tumor microenvironment is a multifactorial event. The main factor in this event is vascular endothelial growth factor (VEGFA). In recent years, bevacizumab (anti-VEGF) agent has been used against VEGFA receptor to block potential vascular signal in tumor cells and different activities were determined by in vitro experiments in lung cancer (NSCLC), colorectal cancer, breast cancer and renal cell carcinoma. The main objective of this study was to determine the vascularity and mechanism of vascular cancer in Bevacizumab-treated colon cancer cells compared to normal cells. Material-method: Study of cell functions with main stimulant VEGF and Bevacizumab applications which provide angiogenesis blockade. Normal epithelial HUVEC line and colon cancer HT29 cell line were used and cultured according to ATCC protocol. After application of different doses of VEGF and Bevacizumab agents; cell viability, Sytox proliferation index and Notch pathway activity responsible for angiogenesis were investigated. Results: Cells treated with VEGF showed a significant increase in cell viability with incubation for 24 hours. VEGF effect was significantly different in two cell lines compared to viability. In the application of Bevacizumab, the proliferation index of HT29 cells decreased significantly and the ADAM10 protein level associated with

the Notch mechanism was found to increase significantly compared to HUVEC cell. Conclusion: According to the findings, it is seen that it needs more detailed studies to explain the molecular mechanism of angiogenesis. In addition to conventional cancer treatment methods, enhancing combined therapies with known antiangiogenic agents will increase the chances of success.

Keywords: Anti-Angiogenesis; Colon Cancer; HT29; Anti-Vegf; Bevacizumab

Presentation ID / Sunum No= 298

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Aortik İskemi Reperfüzyon Hasarında İntraperitoneal Silimarinin Diyabetik Sıçanlarda Akciğer ve Karaciğer Dokusu Üzerindeki Histopatolojik Etkileri

Asst. Prof. Dr. Şaban Cem Sezen[1]

[1]KU TIP Fakültesi

Özet

Öz Giriş ve amaç: Bu çalışmanın amacı, streptozotosin ile indüklenen diyabetik ratlarda abdominal aortun kasılması ve sonlandırılması ile oluşturulan alt ekstremite iskemi reperfüzyon hasarına karşı iskemiden önce uygulanan intraperitoneal silimarinin koruyucu etkilerinin olup olmadığını araştırmaktır. Malzeme ve yöntemler: Araştırmamıza dahil edilen yirmi dört adet Wistar albino ratlar rastgele dört çalışma grubu oluşturuldu . Kontrol grubu (C), diyabet kontrol grubu (DM-C), diyabet IR grubu (DM-IR) ve diyabet-IR-silymarin (si) grubu (DM-I- SI). Diyabetik gruplarda bir doz (55 mg / kg) intraperitoneal olarak streptozosin uygulandıktan sonra laparotomi yapıldı, Grup C ve DM-C'de başka bir şey uygulanmadı. Grup DM-IR'de 60'ar dakikalık iskemi ve reperfüzyonu uygulandı. Silimarin grubunda, iskemiden 30 dakika önce silimarin 200 mg / kg intraperitoneal olarak uygulandı. Sıçanlar anestezi ile dekapite edildi. İskemi reperfüzyonun sonunda, toplam antioksidan kapasite, toplam oksidatif durum ile, akciğer ve karaciğer dokusu örneklerinin histopatolojik değerlendirmesi yapıldı. Bulgular ve sonuç: İskemi / reperfüzyon hasarı, kan örneklerinde histopatolojik hasarın yanı sıra toplam oksidatif durum ve oksidatif stres indeksi düzeylerini önemli ölçüde artırdı. Silimarin grubu, kontrol grubuna göre akciğerlere ve karaciğere önemli ölçüde daha az zarar verirken, ayrıca silimarin grubu, kontrol grubuna göre önemli ölçüde daha düşük toplam oksidatif durum ve oksidatif stres indeksi seviyelerine sahipti.Sonuç olarak Silymarinin intraperitoneal uygulanan hayvanların numunelerindeki histopatolojik bulgular, kontrol numunelerinde

gözlemlenenden daha az ödem infiltrasyon, konjesyon ve daha az hasar verdiğini göstermiştir. Sonuçlarımız, silymarin uygulamasının akciğerde ve karaciğerde antioksidan özelliğine atfedilebilecek İskemi / reperfüzyon hasarından koruduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Silimarin; İskemi Reperfüzyon; Diyabet; Akciğer; Histopatoloji.

Histopathologic Effects of Intraperitoneal Silymarin On Liver and Lung Damage in Diabetic Rats With Aortic Ischemia Reperfusion

Abstract

Abstract: İntroduction and aım: The aim of this study is to investigate whether intraperitoneal silymarin administered before ischemia has protective effects against lower extremity ischemia reperfusion injury induced by contraction and termination of the abdominal aorta of streptozotocin-induced diabetic rats. Materıal and methods: Twenty-four Wistar albino rats included in our study were randomly formed into four study groups: Control group (C), diabetes control group (DM-C), diabetes IR group (DM-IR) and diabetes-IR-silymarin (si) group (DM-I-SI). After a dose (55 mg / kg) of streptozocin was administered intraperitoneally in diabetic groups, laparotomy was performed, nothing else was applied in Group C and DM-C. 60 minutes of ischemia and reperfusion were applied in group DM-IR. In the silymarin group, 200 mg / kg of silymarin was administered intraperitoneally 30 minutes before ischemia. Rats were decapitated under anesthesia. At the end of ischemia reperfusion, histopathological evaluation of total antioxidant capacity, total oxidative status, and lung and liver tissue samples were performed. Results and conclusıon: Ischemia / reperfusion injury significantly increased the total oxidative state and oxidative stress index levels in blood samples, as well as histopathological damage. While the silymarin group caused significantly less damage to the lungs and liver than the control group, the silymarin group also had significantly lower levels of total oxidative status and oxidative stress index than the control group. It showed less edema infiltration, congestion and less damage.

Our results show that silymarin administration protects the lungs and liver from Ischemia / reperfusion damage attributable to its antioxidant property.

Keywords: Silymarin; Ischemia Reperfusion; Diabetes; Lung; Histopathology

Presentation ID / Sunum No= 367

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Beck Depresyon Ölçeği İçin Sıralı Lojistik Regresyon Analizinin Kullanılabilirliği

Asst. Prof. Dr. Canan Demir[1] , Prof.Dr. Sıddık Keskin[1] , Assoc. Prof. Dr. Hamit Mirtagioğlu[2] , Asst. Prof. Dr. Yıldırım Demir[1]

[1]Van YYU
[2]Bitlis Eren Üniversitesi

Özet

Ruhsal bir bozukluk olan depresyonun temelinde, daha önceden isteyerek ve severek yaptığı günlük etkinliklere karşı isteksizlik ve yaşamdan zevk alamama durumu vardır. Depresyonun etkileri kişinin günlük yaşamına ve kişilerarası ilişkilerine yansıyarak onun okul ve/veya iş yaşamındaki performansının düşmesine neden olabilir. Depresyon ölçeğinin değerlendirilmesinde t testi ve doğrusal regresyon gibi yaygın kullanılan geleneksel istatistik yöntemler uygun olmayabilir. Bu nedenle çalışmada; Beck Depresyon ölçeği için bu ölçeğin sıralı (ordinal) olduğu durumu da göz önüne alarak, Sıralı (ordinal) lojistik regresyon modelinin kullanılabilirliği değerlendirilmiştir. Çalışma, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu'nda öğrenim gören Birinci ve İkinci sınıf öğrencilerinde yürütülmüştür. Populasyondan örneklem alınmayıp, araştırmaya katılmayı kabul eden toplam 664 gönüllü öğrenci çalışmaya dahil edilmiştir. Öğrencilere sosyo-demografik özellikleri içeren 8 soru (yaş, sınıf, bölüm, cinsiyet, medeni durum, kardeş sayısı, ikamet ve gelir durumu) ile birlikte, 21 maddeden oluşan Beck Depresyon Ölçeğin (BDI) soruları yöneltilmiştir. Bağımlı değişken (Y değişkeni) olarak, 4 sıralı kategoriye sahip (Normal-Hafif-Orta-Şiddetli) Depresyon durumu alınmış ve diğer sosyo-demografik değişkenlerin depresyon durumu değişkeni ile ilişkisi incelenmiştir. Model uyum ölçüsü olarak -2LL (Log olabilirlik) test istatistiği anlamlı (önemli) bulunmuştur ($p<0.05$). Uyum iyiliği ölçülerinden Nagelkerke yalancı R2 değeri ise 0,062 olarak

bulunmuştur. Sonuç olarak, ele alınan değişkenler ile depresyon arasındaki ilişkileri belirlemede sıralı lojistik regresyon analizinin kullanılabilirliği vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Beck Depresyon Ölçeği, Lojistik Regresyon Analizi, Sıralı Lojistik Regresyon Analizi.

Presentation ID / Sunum No= 248

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Betulinic Acid Decreases Cell Proliferation of HCT-116 and HT-29 Colorectal Carcinoma Cells and Regulates Mrna Expressions of Apoptosis Related Genes

Dr. Mücahit Seçme[1]

[1]Pamukkale University, Department of Medical Biology, Denizli, Turkey
*Corresponding author: Mücahit SEÇME

Abstract

Colorectal cancer is the third most common type of cancer in western countries and the fourth most common cause of cancer-related death. Many biological active molecules from plants are one of the most studied research areas to define their anti-cancer activity, to determine the synergistic effects of various agents and to reduce the toxic effect of chemotherapeutic agents. Betulinic acid (BA) is a pentacyclic triterpenoid that exhibits broad-spectrum anticancer activities. The underlying mechanisms of cell death induced by BA have been showed in different cancer cell types such as lung, breast and hepatocellular carcinoma. BA regulates different cellular signalling pathway such as PI3K-AKT, PINK1 / Parkin, AMPK, intrinsic and extrinsic apoptosis pathways. The aim of the study is determining therapeutic effects of BA on cell proliferation and mRNA expression changes in HT-29 and HCT-116 colorectal cancer cells under in vitro conditions. The effects of BA on cell viability in time and dose dependent manner was detected by XTT method. Total RNA was isolated by Trizol-reagent and subsequently mRNA cDNA was synthesized. Bax, BCl-2 and caspase-3 expression changes between control and dose groups were evaluated by Real-Time PCR method. GAPDH was used as housekeeping gene in the study. BA decreased cell viability and IC50 value of BA in HT-29 and HCT-116 cells was determined as respectively 75 and 100 µM at 24th hour. BA also

increased Bax and caspase-3 mRNA expression and decreased Bcl-2 mRNA expression in both colorectal cancer cells. According to results, BA inhibits the proliferation of colorectal cancer cells and its effect mechanisms may be associated by regulating the expression of apoptosis related genes. In conclusion, this in vitro cell culture study can contribute further and detailed studies about BA and its therapeutic potential for colorectal cancer treatment.

Keywords: Betulinic Acid, HT-29 Cells, HCT-116 Cells, Colorectal Cancer

Presentation ID / Sunum No= 377

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Comparing Monocyte to High-Density Lipoprotein Cholesterol Ratio Versus Platelet to Lymphocyte and Neutrophil to Lymphocyte Ratio for Inflammation in Polycystic Ovarian Syndrome.

Dr. Işıl Çakır[1]

[1]Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Biyokimya Kliniği
*Corresponding author: Işıl ÇAKIR

Abstract

Polycystic ovary syndrome (PCOS) is the most common endocrinal disorder in women and it is associated with oxidative stress and inflammation. The monocyte to high-density lipoprotein cholesterol ratio (MHR) has a recently emerged marker indicating inflammation. The purpose of this study is to compare this marker with platelet-to-lymphocyte ratio (PLR) and neutrophil-to-lymphocyte ratio (NLR) and also evaluate the relationships with hormonal and metabolic parameters in patients with polycystic ovarian syndrome (PCOS). It is aimed to assess whether these ratios are useful markers in the evaluation of inflammation in patients with PCOS. A total of 82 women with endocrinal disorder were retrospectively evaluated. 46 of them had PCOS and 36 women were hirsutism patients without polycystic ovaries. Patients' complete blood count parameters, biochemical parameters including fasting serum glucose and lipid profile and also hormonal parameters were recorded. MHR, PLR and NLR levels were calculated. Patients PLR and NLR levels were correlated with each other. But there were no correlations between hormonal parameters and PLR, NLR levels. MHR levels were statistically positively correlated with patients HOMA-IR levels (P= 0.007). Receiver-operating characteristic (ROC) analysis was performed for MHR, PLR and NLR showing that MHR was more spesific and sensitive than PLR and NLR for patients with PCOS.

MHR is an easy, also a simple and not expensive marker associated with inflammation and oxidative stress. Documentation of the role of MHR and its correlation with insulin resistance in PCOS may have important implications regarding monitoring and treatment of these patients.

Keywords: Monocyte to High-Density Lipoprotein Cholesterol Ratio, Platelet to Lymphocyte Ratio, Neutrophil to Lymphocyte Ratio, İnflammation, Polycystic Ovarian Syndrome.

Presentation ID / Sunum No= 272

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID-19 Hastalarda ve Sigara Kullanan Kişilerdeki Anjiyotensin Dönüştürücü Enzim Seviyelerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Fatih Davran[1] , Dr. Ceyhan Hacıoğlu[1]

[1]Düzce Üniversitesi

Özet

Giriş ve Amaç: Bir peptidil hidrolaz olan anjiyotensin dönüştürücü enzim (ACE), anjiyotensin I'i aktif form olan anjiyotensin II'ye proteolize eder. Akciğerin vasküler endotel hücrelerinde lokalize olan ACE'nin, sigara kullana ve koronavirüs hastalığı (COVID-19) olan kişilerdeki aktivitesinin araştırılması amaçladık. Materyal ve Metod: Sigara içimi ve COVID-19'un serum ACE düzeyleri üzerindeki etkisi 12 kontrol, 12 sigara içen ve 12 COVID-19 pozitif olmak üzere 36 denekte ölçüldü. Analizler ticari olarak mevcut ACE assay kiti kullanılarak gerçekleştirildi. Bulgular: Sigara içen kişilerin ACE seviyleri (131.15±6.97 ng/ml) kontrol grubu (23.15±4.27 ng/ml) ile kıyaslandığında yaklaşık 5 katlık bir artış bulundu ($p<0.001$). Sigara içenlerde ACE düzeylerindeki artış, COVID-19 pozitif hastalara göre daha yüksekti. COVID-19 pozitif hastalarda ACE seviyeleri kontrole göre istatiksel olarak anlamlı derece yükseti ($p<0.05$). Sonuç: Sigara içenlerdeki ACE seviyelerindeki artış, sigaranın ya pulmoner endotel hücresinde hasara neden olarak yada ACE ekspresyonunu arttırarak sistemik dolaşıma ACE enzimin salgılanmasına neden olabileceği önerilmektedir. ACE, COVID-19'un konakçı hücre enfeksiyonunda anahtar bir rol oynamaktadır. Viral endositoz fazında COVID-19 ile indüklenen inflamatuvar mekanizmalar ve renin-anjiyotensin sistemi ile ACE seviyelerindeki artışa neden olmuş olabilir.

Anahtar Kelimeler: ACE, COVID-19, Sigara Kullanımı

Comparison of Angiotensin Converting Enzyme Levels in COVID-19 Patients and Smokers

Abstract

Background and Aims: Angiotensin converting enzyme (ACE), a peptidyl hydrolase, proteolyses angiotensin I to the active form angiotensin II. We aimed to investigate the activity of ACE, which is localized in vascular endothelial cells of the lung, in smokers and patients with coronavirus disease (COVID-19). Material and Method: The effects of cigarette smoking and COVID-19 on serum ACE levels were measured in 36 subjects consisting of 12 control, 12 smokers and 12 COVID-19 positive. The analysis were performed using a commercially available ACE assay kit. Results: ACE levels of smokers group (131.15±6.97) were found to increase approximately 5-fold compared to the control group (23.15±4.27) ($p<0.001$). The increase in ACE levels in cigarette smokers was higher than in COVID-19 positive patients. ACE levels in COVID-19 positive patients (42.85±3.71ng/ml) were significantly higher than control group ($p<0.05$). Conclusion: It is suggested that the increase in ACE levels in smokers may cause the secretion of ACE enzyme into the systemic circulation either by causing damage to the pulmonary endothelial cell or by increasing ACE expression. ACE plays a key role in host cell infection of COVID-19. In the viral endocytosis phase, inflammatory mechanisms and the renin-angiotensin system induced by COVID-19 may have caused an increase in ACE levels.

Keywords: ACE, COVID-19, Cigarette Smoking

Presentation ID / Sunum No= 159

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID-19 İle İlişkili Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı Gelişiminde İnterlökin-18 Gen Varyasyonlarının Rollerinin Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Nevra Alkanlı[1] , Asst. Prof. Dr. Arzu Ay[2] , M. Sc. Süleyman Serdar Alkanlı[3]

[1]T.C. Haliç Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı
[2]Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı
[3]İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı
*Corresponding author: Nevra Alkanlı

Özet

Koronavirüsler toplumda yaygın olarak gözlenen soğuk algınlığı gibi hafif enfeksiyon tablolarından daha ciddi enfeksiyon tablolarına kadar uzanan enfeksiyonlara neden olabilen geniş bir virüs ailesidir. Bu ciddi enfeksiyon tabloları arasında Ortadoğu Solunum Sendromu (MERS) ve Ağır Akut Solunum Sendromu (SARS) yer almaktadır. Bu ciddi enfeksiyonların ardından Çin'in Wuhan kentinde 2019 yılında etiyolojisi tam olarak anlaşılamayan pnömoni vakaları ortaya çıkmıştır. SARS-CoV'a benzerliği nedeniyle bu yeni tip koronavirüs SARS-CoV-2 olarak, bu virüsün neden olduğu enfeksiyon ise COVID-19 olarak adlandırılmıştır. COVID-19; şiddetli hipoksemiye ilerleyebilen, solunumu etkileyen sistemik bir hastalıktır. COVID-19 tanısı almış vakaların yaklaşık %15-%20 kadarında ventilasyon desteğine gereksinim duyulmaktadır. Pnömoni, akut solunum sıkıntısı sendromu riski yüksek olan COVID-19'un ayırdedici semptomlarından biridir. Pnömonide artmış morbidite ve mortalite riskinin KOAH ile ilişkili olduğu belirlenmiştir. Lokal / sistemik inflamatuar yanıtta değişiklik, bozulmuş immünite ve yapısal hasar gibi faktörlerin bu riske katkı sağladığı düşünülmektedir. KOAH'lı COVID-19 hastalarında ciddi enfeksiyon riskinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir. KOAH, solunum sisteminin lokal inflamasyonu ve

sistemik inflamatuarın neden olduğu kronik hava akımı kısıtlaması ile karakterizedir. KOAH parogenezinde çevresel ve genetik faktörlerin birlikte rol oynadığı düşünülmektedir. Genetik faktörler arasında KOAH gelişimine katkıda bulunan çeşitli aday genlerde ortaya çıkan genetik varyasyonlar bulunmaktadır. Bu aday genlerden biri İnterlökin-1 süper ailesine ait olan İnterlökin-18 (IL-18) genidir. İnterferon-gama indükleyici faktör olarak bilinen IL- 18, proinflamatuar bir sitokindir. IL-18, diğer faktörlerle birlikte Th1 / Th2 yanıtının modüle edilmesinde, insan vücudunda doğuştan gelen immünitenin ve inflamatuar yanıtın aktive edilmesinde rol oynamaktadır. IL-18 geninin promotör bölgesinde çeşitli genetik varyasyonlar tanımlanmıştır ve bu genetik varyasyonlar multipl skleroz, Crohn hastalığı, tüberküloz, astım, siroz, meme kanseri, akciğer kanseri, karaciğer kanseri gibi çeşitli hastalıklar ile ilişkilendirilmişlerdir. IL-18 gen varyasyonlarının solunum sistemi hastalıklarından biri olan KOAH ile de ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Bu yüzden çalışmamızın amacı; COVID-19 ile ilişkili olan KOAH hakkında genel bigi verilmesinin yanısıra; IL-18 gen varyasyonlarının hastalığın gelişimindeki olası rollerinin belirlenmesidir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı, İnflamatuar Yanıt, İnterlökin-18 Gen Varyasyonları

Determining the Roles of Interlokin-18 Gene Variations in the Development of Chronic Obstructive Pulmonary Disease Associated With COVID-19

Abstract

Coronaviruses are a large family of viruses that can cause infections ranging from mild infections such as the common cold to more serious infections. These serious infection tables include Middle East Respiratory Syndrome (MERS) and Severe Acute Respiratory Syndrome (SARS). Following these serious infections, cases of pneumonia whose etiology was not fully understood occur in 2019 in Wuhan, China. Due to its similarity to SARS-CoV, this new type of coronavirus has been named as SARS-CoV-2, and the infection caused by this virus has been named COVID-19. COVID-19 is a

systemic disease that can progress to severe hypoxemia and affect respiration. Pneumonia is one of the distinguishing symptoms of COVID-19, which is at high acute respiratory distress syndrome risk. It has been determined that the increased risk of morbidity and mortality in pneumonia is associated with COPD. It has been determined that the risk of serious infections is higher in COVID-19 patients with COPD. COPD is characterized by local inflammation of the respiratory system and chronic airflow restriction caused by systemic inflammatuar. It is thought that environmental and genetic factors play a role together in the pathogenesis of COPD which is a complex disease. Genetic factors include genetic variations that occur in various candidate genes that contribute to the development of COPD. IL-18 is a pro-inflammatory cytokine. IL-18, along with other factors, plays a role in modulating Th1 / Th2 response, activating of innate immunity and inflammatory response in the human body. Various genetic variations have been identified in the promoter region of the IL-18 gene. It is thought that IL- 18 gene variations may also be associated with COPD, one of the respiratory system diseases. Therefore, the purpose of our study; in addition to providing general information about COPD associated with COVID-19, is to determination of the roles of IL-18 gene variations in the development of the disease.

Keywords: COVID-19, Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Inflammatory Response, Interleukin-18 Gene Variations

Presentation ID / Sunum No= 273

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID-19 Pandemi Sürecinde Uzaktan Anatomi Eğitiminin Öğrenci Başarısına Etkisi

Prof.Dr. Ali Zeybek[1] , Asst. Prof. Dr. Mazhar Özkan[1] , Ra. Meltem Alpay[1]

[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

Özet

Coronavirüs salgınının (COVID-19) Dünya Sağlık Örgütü tarafından "pandemi" olarak belirlenmesi sonucunda, Türkiye'de 23 Mart 2020'de yüz yüze eğitime ara verilerek "uzaktan eğitim" yöntemi ile devam edilmiştir. Diğer eğitim alanlarından farklı olarak, tıp ve sağlık eğitiminin pratik uygulamaları öğrencinin ilgili beceriyi kazanmasında çok önemlidir. Özellikle anatomi eğitiminde üç boyutlu yapıların anlaşılmasının uzaktan eğitim ile sağlanmasında kaygılar oluşmuştur. Kazanımların değerlendirilmesinde kullanılan sınavların, uzaktan çevrimiçi olarak gerçekleştirilmesi bu kaygıları azaltmıştır. Çalışmamızda pandemi sürecinde yapılan "İnsan Anatomisi" eğitimindeki öğrenci başarısı geçmiş yıllar ile kıyaslanarak uzaktan eğitimin etkisi incelenmiştir. Çalışmamızda, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi 1. ve 2.sınıf öğrencilerinin pandemi nedeniyle uzaktan eğitimi yapılan ilgili kurullarındaki ders başarılarının önceki iki yıla göre değişimi Kruskal-Wallis testi testi kullanılarak karşılaştırılmıştır. Yapılan istatiksel analizler sonucunda 1. ve 2.sınıf öğrencilerinin gerek teorik gerekse pratik sınavlardaki başarısı 2019-2020 Eğitim-Öğretim döneminde geçtiğimiz iki yıla (2017-2018, 2018-2019) oranla anlamlı artış gösterdiği görülmüştür ($p<0.001$). Bununla beraber 1.sınıf öğrencilerinin ilk ders kurulunda 2.sınıflara kıyasla daha az başarı gösterdikleri (Dönem 1, 77.10 ± 1.0, $n=188$; Dönem 2, 85.45 ± 1.3, $n=143$, $p<0.001$), ikinci ders kurulunda ise başarı yüzdelerinin artarak aradaki anlamlı farkın ortadan kalktığı gözlenmiştir (Dönem 1, 84.01 ± 1.2, $n=188$, $p=0.42$). Anatomi eğitimi

tıp eğitiminin temeli olup klinik becerilerin geliştirilmesine özellikle de cerrahi uygulamalarda önemli rol oynar. Ayrıca öğrencilerin ekip çalışması, çevresiyle uyum becerileri, öz farkındalık gibi mesleki yeterlilikleri kazanmasını, tıp etiği üzerinde düşünme ve uygulama fırsatları sağlar. Uzaktan eğitim sürecinde teorik bilgi ve laboratuvar uygulamalarında hedeflenen "anatomik yapıların tanınması" kazanımları klasik yöntemlere kıyasla daha iyi öğrenilse de ikincil kazanımların elde edilmesi ya da ölçülmesi mümkün olmamaktadır. Fakültemizde uygulanan asenkron eğitim modelinin, öğrencinin teorik ve pratik derslere hazırlanmasında öğreticiyi istediği kadar dinleyip izleyerek konuların daha iyi kavramasını sağladığı görülmektedir. Öğrenci başarısında gözlenen istatiksel artışta, bu durumun yanısıra ölçme-değerlendirmedeki sorunların da payı olabilir. Sonraki incelemelerimizde sınav güvenliğinin geliştirilerek başarının yeniden değerlendirilmesi öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19 Pandemisi, Anatomi, Uzaktan Eğitim, Ders Başarısı

The Impact of Remote Teaching of Anatomy During COVID-19 Pandemic

Abstract

After the determination as a pandemic of the coronavirus outbreak (COVID-19) by the World Health Organization, the face to face training was terminated in Turkey on March 23, 2020 and "distance learning" process was continued with. Unlike other fields of education, practical applications of medical and health education are very important for the student to acquire the relevant skill. Especially in anatomy education, there have been concerns about the understanding of three-dimensional structures with distance education. Conducting exams used to evaluate the gains remotely online has reduced these concerns. In our study, the effect of distance education was examined by comparing the success of students in "Human Anatomy" education during the pandemic period with the previous years.In our study, the variation of the course success of Tekirdağ Namık Kemal University Faculty of Medicine 1st and 2nd grade students in the relevant boards where distance education was given

due to the pandemic compared to the previous two years was compared using the Kruskal-Wallis test. As a result of the statistical analysis made, it was seen that the success of 1st and 2nd grade students in both theoretical and practical exams increased significantly in the 2019-2020 academic year compared to the previous two years (2017-2018, 2018-2019) ($p < 0.001$). On the other hand, 1st grade students showed less success in the first course compared to the 2nd grade (Term 1, 77.10 ± 1.0, n = 188; Term 2, 85.45 ± 1.3, n = 143, $p < 0.001$). In the second course, it was observed that the percentage of success increased and the significant difference between them disappeared (Term 1, 84.01 ± 1.2, n = 188, $p = 0.42$). Anatomy education is the basis of medical education and plays an important role in the development of clinical skills, especially in surgical practice. It also provides opportunities for students to acquire professional competencies such as teamwork, adaptation skills, self-awareness, and to reflect on and practice medical ethics. Although the achievements of "recognition of anatomical structures" aimed at theoretical knowledge and laboratory applications in the distance education process are learned better than classical methods, it is not possible to obtain or measure secondary gains. It is seen that the asynchronous education model applied in our faculty provides a better understanding of the subjects by listening and watching the instructor as much as they want while preparing for the theoretical and practical e. In addition to this situation, problems in measurement and evaluation may also have a share in the statistical increase observed in student achievement. In our next examinations, it is foreseen to improve exam security and re-evaluate success.

Keywords: COVID-19 Pandemic, Anatomy, Remote Teaching, Course Success

Presentation ID / Sunum No= 59

Oral Presentation / Sözlü Sunum

CYP2C19 ve ApoE Varyasyonları Erken Yaşta Miyokard İnfarktüsü Oluşumuna Sebep Olabilir

Assoc. Prof. Dr. Deniz Kıraç[1] , Dr. Aysun Erdem Yaman[2] , Dr. Emrah Bayam[3]

[1]Yeditepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji AD, İstanbul, Türkiye
[2]Dr. Siyami Ersek Göğüs Kalp Ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye
[3]İstanbul Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye

Özet

Miyokard infarktüsü (MI), koroner arter hastalığının (KAH) ciddi bir belirtisidir. MI'ların çoğu 65 yaşın üzerindeki bireylerde görülürken, % 5-10'u daha genç bireylerde ortaya çıkar. Birçok çevresel risk faktörü hastalığın patogenezine katkıda bulunsa da, genetik faktörler özellikle erken yaşta görülen MI için önemli bir etkiye sahiptir. ApoE ve CYP2C19 varyantlarının erken yaşta görülen MI ile ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Bu nedenle bu çalışmada ApoE ve CYP2C19 gen varyasyonları ile erken yaşta MI oluşumu arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlanmıştır. Çalışmaya MI tanısını erken yaşta almış 30 hasta ve 30 sağlıklı birey dahil edildi. Periferik kandan DNA izolasyonu yapıldıktan sonra, ApoE'nin ε 2, ε3, ε4 varyantları ile CYP2C19 geninin *2 ve *3 varyantları gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (RT-PCR) yöntemi ile araştırıldı. Sonuçlar istatistiksel olarak değerlendirildi. Çalışma sonunda ε2 varyantı kontrol grubunda istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulundu (% 27), ε 4 varyantı ise hasta grubunda (% 23) yüksek oranda tespit edildi. Ek olarak CYP2C19 *2, hastalarda istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulundu (% 50). Risk faktörleri gruplar arasında karşılaştırıldığında; sigara kullanımı, diyabet, hipertansiyon, total kolesterol, LDL, trigliserit, açlık kan şekeri ve vücut kitle indeksi

(VKİ) düzeyleri hastalarda istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulundu. Risk faktörleri ile genotipler arasındaki ilişki incelendiğinde, hipertansiyon ile CYP2C19 *2 arasında; LDL, HDL, açlık kan şekeri ile ε2 arasında; total kolesterol, LDL, HDL ve trigliserit seviyeleri ile ε4 arasında ; trigliserit, açlık kan şekeri ve VKİ seviyeleri ile CYP2C19*2 arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler tespit edildi. Elde edilen veriler neticesinde, ε2 varyantının erken yaşta görülen MI için koruyucu bir rolü olabileceği düşünülmektedir. CYP2C19*2 varyantının ise hastalığın erken yaşta başlaması ile güçlü bir ilişkisi olabileceği sonucuna varılmıştır. Ek olarak bazı kan parametrelerinin artışına göre ε4 varyantının hastalığın oluşumunu etkileyebileceği düşünülmektedir. Sonuç olarak bireylere CYP2C19 ve ApoE gen varyasyonları için genetik tarama yapılmasının, genç erişkinlerde MI oluşumu hakkında bilgi verebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken Yaşta mi, CYP2C19, ApoE

Presentation ID / Sunum No= 101

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Deneysel Polikistik Over Sendromuna (PCOS) Bağlı Gelişen Böbrek Hasarında Astaksantinin Etkisi

Dr. Erdem Toktay[1]

[1]Dr. Arş. Gör. Kafkas Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, erdemtoktay@gmail.com

Özet

Amaç: Sıçanlarda letrozolle İndüklenmiş deneysel polikistik over sendromu (PCOS) modelinde böbrek dokusunda gelişen böbrek hasarında astaksantinin (ASX) etkisinin histopatolojik olarak incelendi. Yöntem: Toplam 80 adet dişi sıçan (Winstar Albino) rasgele 10 gruba (n:8) ayrıldı. Gruplar: KONTROL, SHAM, PCOS, PCOS+Metformin (MET), PCOS+MET+ASX10, PCOS+MET+ASX20, PCOS+MET+ASX40, PCOS +ASX10, PCOS+ASX20 ve PCOS+ASX40. Belirlenen gruplara 21 gün boyunca 1mg/kg letrozol verildi. Akabinde 7 gün MET ve ASX uygulandı. Deney sonunda alınan böbrek dokusu histopatolojik olarak değerlendirildi. Bulgular: KONTROL ve SHAM gruplarında sağlıklı görünümlü glomerül, distal ve proksimal tübüller gözlenirken PCOS grubundan tübüller birikimler, doku içinde hemoraji ve enflamasyon alnaları izlendi. PCOS+MET grubunda tübüller birikimlere ve büzüşmüş glomerül yapıları gözlendi. PCOS+MET+ASX ve PCOS+ASX gruplarında doza bağlı olarak böbrek hasarının azaldığı görülürken özellikle PCOS+ASX40 ve PCOS+MET+ASX40 gruplarında sağlıklı gruba benzer olduğu gözlendi. Sonuç: Çalışmamızda deneysel PCOS modelinde PCOS, MET böbrek dokusunda ciddi hasara yol açtığı ASX ise bu hasara karşı iyi bir koruyucu olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: PCOS, Astaksantin, Oksidatif Stres, Böbrek, Sıçan

The Effect of Astaxantine in Kidney Damage Depend on Experimental Polycstic Over Syndrome (PCOS)

Abstract

Objective: the effect of astaxanthin (ASX) on kidney damage in kidney tissue in a letrozole-induced experimental polycystic ovary syndrome (PCOS) model in rats was investigated histopathologically. Method: 80 female rats (Winstar Albino) were randomly divided into 10 groups (n: 8). Groups: CONTROL, SHAM, PCOS, PCOS+ Metformin (MET), PCOS+MET+ASX10, PCOS+MET+ASX20, PCOS+MET+ASX40, PCOS+ASX10, PCOS+ASX20 and PCOS+ASX40. The determined groups was given 1 mg / kg letrozole for 21 days. Subsequently, MET and ASX were administered for 7 days. Kidney tissue taken at the end of the experiment was evaluated histopathologically. Results: Healthy-looking glomeruli, distal and proximal tubules were observed in the CONTROL and SHAM groups, while tubular deposits, intra-tissue hemorrhage and inflammation areas were observed in the PCOS group. Tubular deposits and shrunken glomerular structures were observed in the PCOS + MET group. In PCOS + MET + ASX and PCOS + ASX groups, it was observed that kidney damage decreased depending on the dose, especially in PCOS + ASX40 and PCOS + MET + ASX40 groups, it was observed that it was similar to the healthy group. Conclusion: In our study, in the experimental PCOS model, it was observed that PCOS caused serious damage in MET kidney tissue, and ASX was a good protective against this damage.

Keywords: PCOS, Astaxanthin, Oxidative Stress, Kidney, RAT

Presentation ID / Sunum No= 326

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Effects of Astaxanthin on Hydrogen Peroxide and Hypochlorous Acid Induced Cell Death in Saccharomyces Cerevisiae

Dr. Nur Kaluç[1] , Asst. Prof. Dr. Pınar Buket Demirel[1]

[1]Maltepe University Medicine Faculty
*Corresponding author: Nur KALUÇ

Abstract

Antioxidant-based therapies are clinically preferable strategies to protect the organism from ROS-induced damage and reported as a promising approach for many chronic disorders. Astaxanthin (ATX), a naturally occurring, lipid-soluble xanthophyll carotenoid, is a non-enzymatic antioxidant with significantly higher antioxidant capacity compared to other carotenoids and possesses well-established anti-apoptotic and anti-inflammatory properties. Here, we aimed to investigate the cyto-protective effects of ATX against H2O2 and HOCl-treatments in Saccharomyces cerevisiae by spotting and colony forming unit (CFU) assays. For this purpose, we pretreated cells with or without 30 µM ATX for 3 hours. Then, we exposed both ATX pretreated and untreated cultures to 1 mM H2O2 for 1 hour and 170 µM HOCl for 5 minutes. ATX pretreatment effectively prevented cells from H2O2-induced cell death as the relative cell viability of 1 mM H2O2 incubated ATX pretreated culture (69.52%) was significantly higher compared to that of ATX untreated culture (32.61%) ($p<0.05$). Unlike the H2O2 treatment, pretreatment with ATX did not effectively prevent HOCl-induced cell death. Relative cell viabilities in ATX pretreated (0%) and untreated cultures (0%) in response to 170 µM HOCl were not significantly different ($p>0.05$). These data together suggest that ATX treatment protects cells against H2O2-induced but not HOCl-induced cell death in budding yeast. The different effects of ATX on HOCl- and H2O2-induced cell death may

be due the difference in its HOCl and H2O2 scavenging activities. However, HOCl differs from H2O2 in its ability to chlorinate biomolecules. Thus, ATX may be more protective against oxidative stress than chlorinative stress.

Keywords: Astaxanthin, Hypochlorous Acid, Hydrogen Peroxide, Viability, Saccharomyces Cerevisiae

Presentation ID / Sunum No= 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Göz ve Orbita Simetri/asimetrisinin Osirix MD Yazılımı ile Preoperatif Olarak Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Eren Öğüt[1]

[1]Department of Anatomy, School of Medicine, Bahçeşehir University, İstanbul
*Corresponding author: Eren ÖĞÜT

Özet

Giriş ve Amaç: Orbital çapların ve uzunlukların değerlendirilmesi, orbital travma ve konjenital deformite hastalarında preoperatif planlamanın önemli bir parçasıdır. Bu çalışmanın amacı gözün ve orbitanın çaplarını, uzunluklarını, birbirlerine olan oranlarını, orbita duvar uazunluklarını, göz kaslarının orbitaya olan uzaklıklarını bilateral olarak Osirix MD ile ölçerek operasyon öncesi orbita ve göz simetri/asimetrisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Çlışmaya orbital patolojisi veya diplopisi olmayan 35 cerrahi hastası dahil edildi. Hastaların sagittal, coronal ve axiyal CT leri bilateral olarak Osirix MD programıyla incelendi. Osirix MD programı ile gözün ve orbitanın horizontal ve vertikal çapları (cm), orbita duvar uzunlukları (cm), göz kasları ve orbita arası mesafeler (cm), lens ile orbita duvarları ve apex arası mesafeler (cm) ve çapların birbirlerine oranları ölçüldü. Bulgular: Gözün horizontal çapı 2.43 ± 0.12 cm (sol), 2.45 ± 0.135 (sağ); vertikal çapı 2.38 ± 0.07 cm (sol), 2.37 ± 0.08 (sağ); orbitanın vertikal çapı 3.39 ± 0.15 cm (sol), 3.41 ± 0.15 (sağ); horizontal çapı 3.38 ± 0.16 cm (sol), 3.39 ± 0.19 (sağ) olarak bulunmuştur. Orbitanın üst duvar uzunluğu 4.91 ± 0.91 cm (sol), 4.99 ± 1.22 (sağ); alt duvar uzunluğu 7.6 ± 1.03 cm (sol), 7.51 ± 1.98 (sağ); lateral duvar uzunluğu 4.2 ± 1.32 cm (sol), 4.19 ± 1.37 (sağ); medial duvar uzunluğu 6.73 ± 1.08 cm (sol), 6.69 ± 1.15 (sağ). Orbita lateral ve üst duvar uzunluğu ile diğer duvarlar arasında istatiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.001$). Rektus lateralis ile orbita lateral

duvar uzaklığı diğer göz küresi kaslarına göre anlamlı olarak farklıdır (p<0.05). Tartışma ve Sonuç: Orbital patolojisi olmayan hastalarda göz kasları ile orbita duvarları arası ve duvar uzunlukları farkı, hastalara asimetri için normatif değerler oluşturmanın önemini vurgulamaktadır. OsiriX MD yazılımı, oküler ve orbital ölçümler için kapsamlı bir preoperatif planlama ve görüntüleme aracı olarak cerrah tarafından güvenilir bir şekilde kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Osirix MD, Orbita, Orbital Çap, Asimetri, Simetri

Preoperative Evaluation of Eye and Orbital Symmetry/asymmetry With Osirix MD Software

Abstract

Introduction: The orbital diameters and lengths are an essential part of preoperative planning in patients with orbital trauma and congenital deformity. This study aimed to evaluate the preoperative orbital and eye symmetry/asymmetry by measuring the diameters of the eye and the orbit, lengths, ratios, and the distances of eye muscles to the orbit bilaterally with Osirix MD. Materials and Methods: Thirty-five surgical patients without orbital pathology or diplopia were included in the study. Sagittal, coronal, and axial CT's of the patients were examined bilaterally by the Osirix MDThe horizontal and vertical diameters of the eye and the orbit, orbital wall lengths, the distances between the eye muscles and orbit,the lens and walls and the ratios of diameters were measured by Osirix MD. Results: The horizontal diameter of the eye was 2.43 ± 0.12 cm (left), 2.45 ± 0.135 (right); vertical 2.38 ± 0.07 cm (left), 2.37 ± 0.08 (right); vertical diameter of the orbit 3.39 ± 0.15 cm (left), 3.41 ± 0.15 (right); horizontal was 3.38 ± 0.16 cm (left), 3.39 ± 0.19 (right). The wall lengths of orbit; upper 4.91 ± 0.91 cm (left), 4.99 ± 1.22 (right); lower 7.6 ± 1.03 cm (left), 7.51 ± 1.98 (right); lateral 4.2 ± 1.32 cm (left), 4.19 ± 1.37 (right); medial 6.73 1.08 cm (left), 6.69 ± 1.15 (right). A significant difference was detected between the walls of orbit (p <0.001). The lateral rectus and the distance of lateral wall were significantly different from the other muscles of the eye (p <0.05). Conclusion: The difference between eye muscles and the length of the walls in patients without

orbital pathology emphasizes the importance of establishing normative values for asymmetry in patients. The surgeon can reliably use OsiriX MD software as a comprehensive preoperative planning and imaging tool for ocular and orbital measurements.

Keywords: Osirix MD, Orbital, Orbital Diameter, Asymmetry, Symmetry

Presentation ID / Sunum No= 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hekplan Pestisitinin Ames Testi ile Mutajenik Aktivitesinin Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Arzu Özkara[1]

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi
*Corresponding author: Arzu Özkara

Özet

Pestisitler tarımda yaygın olarak kullanılan kimyasallardır ve önemli çevre kirleticilerindendirler. Acetamiprid tarım ürünlerinde görülen fungal hastalıkları ve entomolojik patojenleri kontrol etmek için yaygın olarak kullanılmakta olan bir pestisit grubudur. Bu çalışmada Acetamiprid grubundan Hekplan pestisitinin mutajenik etkisinin Ames testi ile araştırılması amaçlanmıştır. Çalışmada Salmonella typhimurium'un iki suşu olan TA 98 ve TA 100 suşları kullanılmıştır. Bunun için her iki suş mikrozomal enzimler içeren metabolik aktivasyon (S9) varlığında ve yokluğunda, Hekplan'ın 6.25 µg/plak, 12.5 µg/plak, 25 µg/plak, 50 µg/plak, 100 µg/plak konsantrasyonlarında üç bağımsız paralel deneyde test edilmiştir. S9 yokluğunda pozitif kontrol olarak TA 98 için 4-nitro-o-fenilendiamine, S9 varlığında ise 2-aminofluorene, TA 100 için ise S9 yokluğunda Sodyum azid, varlığında ise 2-aminoanthracene kullanılmıştır. Test sonuçları üç paralel deneyin ortalaması alınarak değerlendirilmiş, pozitif ve negatif kontrol grupları ile karşılaştırılmıştır. Sonuç olarak; Hekplan pestisiti TA 98 suşunun 100 µg/plak ve 50 µg/plak dozlarında mutajenik etki göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Ames Testi, Hekplan, Mutajenite, Pestisit

Presentation ID / Sunum No= 384

Oral Presentation / Sözlü Sunum

In Utero Etanol Uygulamasının Sıçan Testis Morfolojisi, Hücre Ölümü ve Kan-Testis Bariyeri Üzerine Etkileri: İnfertilite Açısından Değerlendirme

Asst. Prof. Dr. Yasemin Ersoy Çanıllıoğlu[1] , Assoc. Prof. Dr. Gözde Erkanlı Şentürk[2] , Prof.Dr. Feriha Ercan[3]

[1]Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloj ve Embriyoloji AbD
[2]İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hİstoloji Embriyoloji AbD
[3]Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji AbD

Özet

Etanol, erkeklerde testislerde atrofiye, germ hücrelerinde kayıba, testis ağırlığında azalma ve sperm üretiminde azalmaya, seminifer tübül çaplarında azalmaya ve testis ağırlığında düşüşe neden olur. Gebelik döneminde etanol uygulaması hem dişilerde hem de erkeklerde reprodüktif fonksiyonları bozarak fetuste teratojenik etki göstermektedir. Bu çalışmanın amacı ilk kez in utero etanol uygulanan sıçanların zamana bağlı olarak testisindeki değişimleri incelemektir. 2 deney grubu kullanılmıştır: 1) Kontrol grubu. 2) Alkol grubu: Gestasyonel 14.günden itibaren doğuma kadar etanol içeren sıvı verilmiştir. Deney ve kontrol grubundaki anne sıçanlardan doğan erkek yavrulardan neonatal, postnatal 15 gün, 30 gün ve 90 günlük dönemlerde testis örnekleri alınmıştır. Testisler tartılmış ve testis örneklerinin bir bölümüne rutin parafin takibi uygulanmış ve kesitlere morfolojik inceleme için hematoksilin-eosin boyası, Masson üçlü boyası, ZO-1 ve okludin immunohistokimyası, TUNEL metodu uygulanmıştır. Testis ağırlığı ve alan ölçümü sonuçlarına göre alkol grubunda tüm zaman dilimlerinde düşüş gözlenmiştir. Alkol neonatal grubunda bazı seminifer tübüllerde düzensizlikler gözlenirken zamana bağlı olarak seminifer tübüllerde dejenerasyon ve spermatogenik hücre serilerinde kontrol gruplarına kıyasla azalma ve alkol neonatal ve postnatal 15 gün grubunda kontrol grubuna kıyasla mezenkimal

dokunun fazla olduğu, postnatal 30 gün ve 90 gün grubunda kontrol grubuna kıyasla interstisyel dokuda artış görülmüştür. Alkol grubunun tüm zamanlarında ZO-1 ve okludin proteinlerinin dağılımında düşüş, TUNEL pozitif hücre sayısında artış gözlenmiştir. Sonuç olarak, gestasyonel dönemde alınan alkol erkek yavrularda seminifer tübüllerde spermatogenik hücre serilerinde azalmaya neden olmakta, spermatogenik hücrelerde apoptozisi artırmakta ve kan-testis bariyerinde yer alan ZO-1 ve okludin dağılımında düşüşe neden olmaktadır. Gebelik döneminde alınan alkol erkeklerde testisde atrofiye ve spermatogenik serideki hücre sayısının azalmasına neden olarak infertiliteye sebep olabilir.

Anahtar Kelimeler: Etanol, Farklılaşma, İnfertilite, Testis, Morfoloji.

Presentation ID / Sunum No= 63

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İnsülin Direncinin Önemi

AssoM. Prof. Dr. Meral Ekim[1] , Prof.Dr. Hasan Ekim[2] , Prof.Dr. M. Fevzi Polat[2] , Prof.Dr. Sevinç Polat[1]

[1]Bozok Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

İnsülin direnci (ID), hedef dokuda (özellikle iskelet kası, karaciğer ve yağ dokusu) insüline karşı bozulmuş biyolojik ve fizyolojik cevapların olduğu, insülin duyarlılığının azaltıldığı ve insülin sinyal yolunun bozulduğu bir durumdur. ID'nin erken evresinde, vücudun kan şekeri stabilitesini korumak için insülin konsantrasyonlarında telafi edici bir artış vardır. Prospektif çalışmalar İD'nin gelecekteki Tip 2 diabetus mellitus (T2DM) tanısının en iyi belirleyicisi olduğunu öne sürmektedir İD'nin, T2DM, polikistik over hastalığı, dislipidemi, hipertansiyon, kardiyovasküler hastalık, uyku apnesi, belirli hormon duyarlı kanserler ve obezite dahil olmak üzere birçok sık görülen sağlık sorununa olası katkıları bulunduğu görünmektedir. Santral veya abdominal obezite insülin direnciyle yakın ilişkide olduğu rapor edilmektedir ve İD metabolik düzensizlik için klinik bir belirteç olarak görünmektedir. Bazı çalışmalarda, yetişkin popülasyonun % 30'unda insülin direncinin yaygın olduğu tahmin edilmektedir. İD'e yönelik bir test yapmadan önce kişinin glukoz tölerans durumu bilinmeli bu amaçla açlık/tokluk glisemi düzeylerine ve glikozile hemoglobin (HbA1c) düzeyine bakılmalıdır. İD tanısında klinik uygulamada en basit ve en yaygın kullanılan test, sadece açlık plazma insülini ve plazma glisemi düzeyinin ölçülmesini gerektiren homeostaz değerlendirme (HOMA) modelidir. ID'yi iyileştirmek, T2DM'yi, obeziteyi ve diğer birçok hastalığı kontrol etmek için terapötik bir strateji sağlayabilir. Olumlu yaşam tarzı değişiklikleri ve ilaç tedavisi insülin direncinin tedavisinde kullanılır. Yaşam tarzı değişiklikleri (sağlıklı bir diyet, düzenli egzersiz, kilo kaybı gibi) hipertansiyonun ve diğer kardiyovasküler risk faktörlerinin azalmasına katkıda bulunur

ve insülin direncine sahip kişilerde T2DM gelişimini bile önleyebilir. Tiazolidindionlar, diyet ve egzersizin yeterli olmadığı hastalar için insülin direncinin tedavisinde özel olarak onaylanan bir ilaçtır. İnsülin direncinin hem önlenmesinde hem de tersine çevrilmesinde ideal bir yaklaşım belirlemek için daha fazla araştırma yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnsülin Direnci, Diyabet.

The Importance of Insulin Resistance

Abstract

Insulin resistance (ID) is a condition in which impaired biological and physiological responses to insulin in the target tissue (particularly skeletal muscle, liver and adipose tissue), decreased insulin sensitivity and impaired insulin signaling pathway. In the early stage of ID, there is a compensatory increase in insulin concentrations to maintain the body's blood sugar stability. Prospective studies suggest that ID is the best predictor of future diagnosis of Type 2 diabetes mellitus (T2DM). It appears that ID may contribute to many common health problems, including T2DM, polycystic ovarian disease, dyslipidemia, hypertension, cardiovascular disease, sleep apnea, certain hormone-sensitive cancers, and obesity. Central or abdominal obesity has been reported to be closely associated with insulin resistance, and ID appears to be a clinical marker for metabolic disorder. In some studies, insulin resistance is estimated to be common in 30% of the adult population. Before performing a test for ID, the person's glucose tolerance status should be known, and fasting / postprandial glycaemia levels and glycosylated hemoglobin (HbA1c) levels should be examined. The simplest and most widely used test for the diagnosis of ID in clinical practice is the homeostasis assessment (HOMA) model, which requires only measurement of fasting plasma insulin and plasma glycemia levels. Improving ID may provide a therapeutic strategy for controlling T2DM, obesity, and many other diseases. Positive lifestyle changes and drug therapy are used to treat insulin resistance. Lifestyle changes (such as a healthy diet, regular exercise, weight loss) contribute to the reduction of hypertension and other cardiovascular risk factors and may even prevent the development of

T2DM in people with insulin resistance. Thiazolidinediones are a specially approved drug for the treatment of insulin resistance for patients with poor diet and exercise. Further research is required to determine an ideal approach in both prevention and reversal of insulin resistance.

Keywords: Insulin Resistance, Diabetes.

Presentation ID / Sunum No= 351

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kardiyopulmoner Bypass Cerrahisi Geçiren Hastalarda Atriyal Fibrilasyon Gelişimi ile Operasyon Öncesi ve Sonrası Bazı Kan Parametrelerinin İlişkilerinin İncelenmesi

Exp. Dr. Ertuğrul Emre Güntürk[1] , Asst. Prof. Dr. Gönül Şeyda Seydel[2] , Asst. Prof. Dr. Rıfat Özmen[3]

[1]Özel Türkmenbaşı Tıp Merkezi, Kardiyoloji Bölümü, Adana
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Sağlık Bakım Hizmetleri Bölümü, Niğde
[3]Erciyes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Cerrahi Tıp Bilim, Kalp ve Damar Cerrahisi, Kayseri
*Corresponding author: gonul seyda seydel

Özet

Kalp cerrahisinde ortaya konulan yeni gelişmelerle birlikte cerrahi sırasında mortalite anlamlı oranda azalmış ancak, postoperatif morbidite ve mortalite hala sıklıkla ortaya çıkan bir durumdur. Kardiyovasküler cerrahi sırasında kardiyopulmoner bypass (KPB) kullanımı özellikle sistemik enflamatuvar yanıtı tetiklediğinden birçok komplikasyonun da nedeni olarak gösterilmektedir. Bu komplikasyonlar arasında en sık karşılaşılan klinikte de en sık görülen aritmi tipi olan atrial fibrilasyondur (AF). Özellikle KPB sonrası ilk 48 saatte ortaya çıkan AF, kalp yetmezliği, renal yetmezlik, sistemik emboli ve artmış hastanede yatış süresi ve mortalite ile ilişkilidir. Enflamatuvar yanıtın erken dönemde değerlendirilebilmesi dolayısıyla post operatif komplikasyonların tahmin edilebilmesi hastalara uygulanacak tedavi yaklaşımı açısından önem taşımaktadır. Bu konuda literatürde farklı parametreler değerlendirilmiş olmakla birlikte, bu çalışmada diğer belirteçlerle karşılaştırıldığında maliyet açısından çok daha uygun olması ve rutin olarak klinikte uygulanabilirliği açısından bazı tam kan sayımı parametrelerinin AF gelişimi ile ilişkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. KPB altında

opere edilen 50 hasta çalışma kapsamına alındı. Hastalar AF gelişip gelişmemesine göre iki gruba ayrıldı. Kronik böbrek hastalığı olanlar, kronik obstrüktif akciğer hastalığı olanlar, konjestif kalp yetersizlikliği olan hastalar ve yakın zamanda miyokard infarktüsü geçirenler çalışma dışında tutuldu. Tüm hastalarda operasyon öncesi ve sonrası platelet, nötrofil, lenfosit ve monosit değerlerinin yanısıra platelet/lenfosit, nötrofil/lenfosit ve monosit/lenfosit oranları hesaplandı. Sonuç olarak sadece operasyon sonrası platelet sayısı ile AF gelişimi arasında anlamlı bir ilişki ortaya konulurken diğer parametreler açısından anlamlı bir fark gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Kardiyopulmoner Bypass, Atrial Fibrilasyon, Kardiyovasküler Cerrahi, Tam Kan Sayımı, Enflamasyon

Presentation ID / Sunum No= 379

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Koronavirüs Hastalığında (COVID-19) Biyokimyasal Parametrelerin Önemi

Prof.Dr. Halit Demir[1] , Dr. Keziban Evliyaoğlu[1] , Ph.D. Cand. Nihat Aka[1]

[1]Van YYU
*Corresponding author: Halit Demir

Özet

Koronavirüs genellikle hayvanlarda bulunur. Hayvanlardan insana kolaylıkla bulaşabilen bir virüstür. COVID-19, SARS-CoV-2 adı verilen yeni bir koronavirüsün neden olduğu viral bir solunum hastalığıdır. Bu virüs bronkoalveolar lavajda, balgamda, tükürükte, boğazda ve nazofaringeal süruntülerde bulunur. Koronavirüsler (CoV), Coronavirus ailesinden Orthocoronavirinae alt ailesine ait, pozitif polarize edilen tek sarmallı bir yapıdır. Bir koronavirüs, nükleokapsid, zarf, zar ve çubuk gibi dört yapısal proteinden oluşur. Nükleokapsid, zarf ve zar proteinlerinin oluşturduğu küre benzeri bir yapıda genetik materyal içerir. Sivri çıkıntılar, virüsün enfekte edebileceği ve hücrelerdeki reseptörlerin etrafına sarabileceği hücreleri tanımlar. Koronavirüs, zatürre, ateş, nefes almada zorluk ve öksürük gibi çeşitli semptomlara neden olabilen zarflı bir RNA virüsüdür. Bu yazıda Covid-19 pandemisinde biyokimyasal parametrelerin önemi incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Biyokimyasal Parametreler, Pandemi

The Importance of Biochemical Parameters in the Coronavirus Disease-2019 (COVID19)

Abstract

Coronavirus is often found in animals. It is a virus that can easily be transmitted from animals to human. COVID-19 is a viral respiratory disease caused by a novel coronavirus called SARS-CoV-2. That virus is found in bronchoalveolar lavage, sputum, saliva, throat and nasopharyngeal swabs. Coronaviruses (CoV) are single-stranded, positively polarized, belonging to the Orthocoronavirinae subfamily from the Coronavirus family. A coronavirus consists of four structural proteins such as nucleocapsid, envelope, membrane, and rod. Nucleocapsid contains genetic material in a sphere-like structure formed by envelope and membrane proteins. The spiky protrusions describe the cells that the virus can infect and wrap around receptors in cells. The coronavirus is an enveloped RNA virus that can cause a variety of symptoms such as pneumonia, fever, difficulty breathing, and cough. In this article examined the importance of biochemical parameters in the Covid-19 pandemic

Keywords: Covid-19, Biochemical Parameters, Pandemic

Presentation ID / Sunum No= 64

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kudret Narının Safra Kanalı Bağlanan Sıçanlarda Beyin Lipid Peroksidasyonu Üzerine Etkisi

Researcher Armağan Begüm Özel[1] , Asst. Prof. Dr. Özlem Tuğçe Çilingir-Kaya[1] , Prof.Dr. Göksel Şener[1] , Asst. Prof. Dr. Dilek Özbeyli[1] , Asst. Prof. Dr. Ali Şen[1] , Prof.Dr. Ayşen Yarat[1]

[1]Marmara Üniversitesi

Özet

Kudret narı (Momordica charantia) içerisindeki fenolik bileşikler, triterpenoidler, triterpen glikozitleri, saponinler gibi birçok biyoaktif madde sayesinde antioksidan etkili olduğu bildirilmiştir. Türkiye'de bitkisel tedavi amaçlı kullanılan ve geleneksel halk kültüründe yer alan bir meyvedir. Çeşitli araştırmalarda sirozun vücutta serbest radikal üretimini artırdığı bildirilmiştir. Safra kanalı bağlama (SKB) yöntemi sıçanlarda deneysel siroz modeli oluşturmak ve siroza bağlı çeşitli organ hasarlarını incelemek için kullanılan bir modeldir. Bu modelin uygulandığı çalışmalarda inflamasyonun ve artan serbest radikallerin beyin dokularına zarar verdiği bildirilmiştir. Karaciğer sirozuna sahip bireylerde de çeşitli nörolojik bozukluklar görülebilmektedir. Çalışmamızda SKB modeli uygulanarak siroz oluşturulan sıçanlarda ortaya çıkabilecek beyin hasarına karşı kudret narının antioksidan etkisi araştırılmıştır. Beyin lipid peroksidasyon değerleri SKB grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak artmıştır. Kudret narı verilmesi ile lipid peroksidasyon değerleri anlamlı olarak azalmıştır. Beyin dokuları ayrıca histolojik olarak da incelenmiştir. Bu çalışma, Marmara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Komisyonu tarafından mali olarak desteklenmiştir [Proje No: TYL-2020-10082].

Anahtar Kelimeler: Kudret Narı, Beyin, Safra Kanalı Bağlama Modeli

Presentation ID / Sunum No= 148

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kurkumin Covıd-19 İçin Potansiyel Bir Tedavi Olarak Kullanılabilir Mi'

Asst. Prof. Dr. Gülüzar Özbolat[1]

[1]Sinop Üniversitesi

Özet

Koronavirüs dünya çapında hızla yayılan, önemli ölçüde ölümle sonuçlanan ve şuanda herhangi spesifik klinik tedavisi olmayan bir pandemidir. Hastalığın ana klinik belirtisi, solunum semptomlarının varlığıdır, ancak bazı hastalarda ciddi kardiyovasküler ve renal komplikasyonlar gelişebilmektedir. Bugüne kadar hastalığa karşı aşı bulunamaması bu pandemi sorununun çözümünü zorlaştırmıştır. Günümüzde yeni terapötik arayışlarda, bitkiler biyolojik olarak aktif materyallerin başlıca kaynaklarından biri olarak kabul edilmektedir. Bu yüzden doğal bir polifenolik bileşik olan kurkuminin, koronavirüs hastaları için potansiyel bir terapötik seçenek olabilir mi? sorusunu akla getirmektedir. Kurkumin, genellikle literatür de turmerik (Curcuma longa) ya da halk arasında zerdeçal olarak bilinen antioksidan bir maddedir. Klinikteki etkileri çok popüler bir ajan olan kurkuminin; antikanserojen, antidiyabetik, antiviral, antibakteriyal, antienflamatuar, antinosiseptif ve antimutajenik özellikler gibi geniş farmakolojik aktiviteleri vardır. Kurkumin, pro-inflamatuar sitokinler IL-1β, IL-6 ve TNF-α seviyesini inhibe ettiği ve Ebola virüsü ile enfekte deneysel modellerde sitokin fırtınasını inhibe ettiği çeşitli çalışmalarda gösterilmiştir. Ayrıca kurkumin muamelesi virüslerdeki yüzey proteininin yapısını değiştirebildiği, böylece virüs girişini ve virüs tomurcuklanmasını engelleyebildiği gibi, SARS-CoV replikasyonunu inhibe ettiği ve etkili derişimlerinin bir proteaz inhibitörü olarak işlev gördüğü tespit edilmiştir. Bununla birlikte antiviral etkileri ve COVID-19 ile indüklenen pnömonide gözlemlenen şiddetli inflamatuar tepkileri kontrol etmekteki potansiyel rolü açısından değerlendirilmesi gerekmektedir.

Kurkumin'in, COVID-19 hücre girişinde önemli bir yol olan anjiyotensin dönüştürücü enzim 2 (ACE2) gen reseptör ekspresyonunu açıkça regüle ettiğini gösteren, epidemiyolojik ve laboratuvar bulguları arasında tutarlılığı gösteren sağlam çalışmalar vardır. Bu sağlam preklinik çalışma verilerine rağmen, özellikle in vitro derişimleri ve in vivo hayvan dozajlarının insanlarda yeniden üretilebilir, elde edilebilir derişimlere dönüştürülmesiyle ilgili olarak kurkumin ile yapılan klinik çalışmalarla büyük eleştiriler vardır. Bu nedenle, COVID-19'da olası kurkumin yararlarını değerlendirmek için iyi ve kontrollü çalışmalar çok önemlidir. Kurkuminin klinik uygulamalarının daha fazla araştırılması ve geliştirilmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Kurkumin, COVID-19, Pro-Inflamatuar Sitokinler, ACE2

Presentation ID / Sunum No= 324

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Manyetik Rezonans Görüntüleme Sırasında Koku ve Algılanan Zaman İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Faik Özdengül[1] , Researcher Begüm Senanur Baldan[2]

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, Fizyoloji AD.
[2]Necmettin Erbakan Universitesi, Meram Tıp Fakültesi

Özet

Kokuların duygudurum üzerindeki etkileri eskiden beri bilinmektedir ve aromaterapi hem ruhsal hem fizyolojik bir terapi yöntemi olarak eskiden beri kullanılagelmektedir. Çalışmamızda portakal kokusunun zaman algısı üzerine olası etkilerini araştırmak amaçlanmıştır. Çalışmaya 18-65 yaş arası okuma yazma bilen, psikiyatrik ve nörolojik herhangi bir hastalığı olmayan, burun ameliyatı geçirmemiş, burun deviasyonu, konka hipertrofisi ve adenoidi olmayan, koku alma duyusu normal, herhangi bir akciğer hastalığı tanısı almamış, psikiyatrik ilaç ve kronik alkol almayan 60 hasta randomize olarak dahil edildi. İlk kez MRG yapılacak olgular çalışma dışında bırakıldı. Hastalar kokuya maruz kalan grup (deney grubu, n=30) ve kontrol grubu (n=30) olmak üzere ikiye ayrıldı. Uygulama öncesi STAI FORM TX-1 anket formu ile anksiyete düzeyleri ölçüldü. Anksiyete düzeyi yüksek olanlar çalışma dışı bırakıldı. Koku yoğunluğu standart olarak 5x5x2 cm boyutlarında 2 adet süngere 1'er ml portakal yağı damlatılarak oluşturuldu ve 3x5x2 metre hacmindeki test odası 30 dk kapalı tutuldu. Her ölçüm için süngerlere 1 ml portakal yağı ilave edildi. Katılımcıların MR çekim süreleri dakika cinsinden kaydedildi ve çekim tamamlandığında hastaya algıladığı süre soruldu. Algılanan süre ve gerçek süre arasındaki fark ve bu farkın gerçek çekim süresine oranlanması ile bulunan "yüzde fark" değerleri hesaplandı. İstatistiksel analizde yüzde fark değerlerinin karşılaştırması Mann-Whitney U testi ile yapıldı. Her iki grubun çekim öncesi yapılan STAI-1 sonucu 33.93 ± 6.72; kontrol

grubu 34.1 ± 6.61 arasında fark görülmemiştir (p= 0.92). STAI-1 sonuçları ile algılanan zamandaki % fark arasında hafif düzeyde pozitif korelasyon vardır (p= 0.008, r=0.33). İki grubun MR çekim süreleri arasında anlamlı fark yoktu (p= 0.402). Deney grubu medyan çekim süresi 13.5dk (min:5, max:30), kontrol grubu medyan çekim süresi ise 11.5 dk (min: 3, max: 33 dk) idi. Kontrol grubu ve deney grubu arasındaki % fark anlamlı olarak farklı idi (Deney %-2.38, Kontrol= %34.83; p= 0.002) Çalışmamızda MR çekimi sırasında portakal kokusunun algılanan zamanı kısalttığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Manyetik Rezonans Görüntüleme; Koku; Zaman Algısı; Algılanan Zaman

Odor and Perceived Time Relationship During Magnetic Resonance Imaging

Abstract

In our study, it was aimed to investigate the effects of orange scent on time perception. Cases to be performed MRI for the first time were excluded from the study. The patients were divided into two groups as the group exposed to odor (n=30) and the control group (n=30). Before the application, anxiety levels were measured with the STAI FORM TX-1 questionnaire. Those with high anxiety levels were excluded from the study. The odor density was created as a standard by dropping 1 ml of orange oil to 2 sponges of 5x5x2 cm in size and the test room with a volume of 3x5x2 m was kept closed for 30 minutes. For each measurement, 1 ml of orange oil was added to the sponges. The MR acquisition times of the participants were recorded in minutes, and when the acquisition was completed, the patient was asked about the perceived time. The difference between the perceived time and the real time and the "percentage difference" values found by proportioning this difference to the actual shooting time were calculated. Comparison of percentage difference was made using the Mann-Whitney U test. The difference between STAI-1 results of the study group (33.93±6.72) and control group (34.1±6.61) were not statistically significant (p=0.92). There is a slight positive correlation between the STAI-1 results and the % difference in perceived time (p =0.008, r =0.33). There was no significant difference between the MR

imaging times of the two groups (p=0.402). The median exposure time for the study group was 13.5 minutes (min: 5, max:30), and the control group median exposure time was 11.5 minutes (min:3, max:33). The% difference between the control and the study group was significantly different (Study=-2.38%, Control=34.83%; p =0.002). In our study, it was observed that the smell of orange shortened the perceived time during MRI.

Keywords: Nagnetic Resonance Imaging; Smell; Time Perception; Percieved Time

Presentation ID / Sunum No= 245

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Melanoma Hücrelerinde Apoptozisin Gerçek Zamanlı Belirlenmesi İçin Dalga Boyu Bağımlı Geri Yansıma Ölçümleri

Asst. Prof. Dr. Ertan Küçüksayan[1] , Asst. Prof. Dr. Aslınur Sırcan Küçüksayan[2]

[1]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı
[2]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı

Özet

Apoptozis, farklı biyokimyasal ve morfolojik özellikler gösteren, organize bir hücre ölümü biçimidir. Apoptozis sırasında bir hücrede gerçekleşen morfolojik değişikliklerin belirlenmesi, dokudaki apoptozu izleme fırsatı sağlayarak tanısal ve prognostik bilgiler verebilir. Apoptozisi belirlemeye yönelik mevcut tüm yöntemler, hücreleri sabitlemek ve boyamak için eksojen bir ajanın eklenmesini ve/veya hücre kültürü ortamının fiziksel veya kimyasal olarak müdahale edilmesini gerektirir. Bu yöntemler yüksek maliyet ve hücre kayıpları gibi dezavantajlara sahip olmalarının yanı sıra belirli bir zaman noktasındaki değerlendirme ile sınırlıdır. Bu çalışmanın amacı melanoma hücrelerinde dalga boyuna bağlı geri yansıma ölçümlerini kullanarak apoptozisin gerçek zamanlı belirlenebileceği bir yöntem geliştirmek. Hücre kültürü ortamından dalga boyuna bağlı geri yansıma ölçümleri yapılarak hücrelerdeki biyokimyasal değişikliklere bağlı sinyal elde edilebilir. Bu çalışmada kullanılan deney düzeneği, spektrometre, tungsten-halojen ışık kaynağı ve fiber optik probtan oluşmaktadır. Apoptozisle ilişkili değişiklikleri belirlemek için, doksorubisin ile apoptozisin indüklendiği A375 melanoma kanseri hücre numunelerinden geri yansıyan ışığın şiddeti ölçüldü. Apoptozisi indüklemek için farklı dozlarda (5-100 μM) doksorubisin ile inkübasyon yapıldı. Kontrol ve beş farklı dozdaki doksorubisin grubu

numunelerinden 6 saat sonra spektroskopik ölçümler yapıldı. Apoptotik sürecin değerlendirilmesi için DCFH-DA yöntemi ile ROS ölçümü, toluidin mavisi boyama yöntemi ile hücre morfolojisinin görüntülenmesi, MTT yöntemi ile hücre canlılığı ölçümü yapıldı. Sonuç olarak ölçülen geri yansıma spektrumunun analizinden apoptotik hücrelerdeki sinyal farklılığı belirlendi. DCFH-DA yöntemi ile ROS ölçümünde tüm gruplarda kontrole göre anlamlı fark bulundu. Toluidin mavisi yöntemi ile hücreler görüntülendi ve 6 saatte hücrelerde morfolojik olarak anlamlı bir fark görülmedi. Ancak hücresel bütünlük bozulmaya başladığı belirlendi. MTT yöntemi ile hücre canlılığı ölçümünde 24 saat sonra tüm gruplarda canlılığın kontrole göre %70 azaldığı bulundu. Geri yansıma spektroskopisi pratikte hücre kültürü koşullarına müdahale etmeden apoptozisi gerçek zamanlı belirleyebilecek yeni bir yaklaşımdır. Bu yöntem apoptozisin zamana bağlı izlenmesine olanak veren, invaziv olmayan, objektif ve tekrarlanabilir bir teknik olarak geliştirilme potansiyeli vardır.

Anahtar Kelimeler: Apoptozis, Geri Yansıma Spektroskopisi, Melanoma, Doksorubisin

Wavelength Dependent Back Reflection Measurements for Real-Tıme Assessment of Apoptosis in Melanoma Cells

Abstract

Apoptosis detection methods have disadvantages such as high cost and cell losses, as well as being limited to the evaluation at a certain point in time. The aim of this study is to develop a method in which apoptosis can be assessed in real-time by using wavelength-dependent back reflection measurements in melanoma cells. A signal based on biochemical changes in cells can be obtained by measuring wavelength-dependent back reflection in the cell culture. In this study; The experimental setup used consists of spectrometer, tungsten-halogen light source and fiber optic probe. The intensity of the back-reflected light from A375 melanoma cancer cells was measured to assess the changes associated with doxorubicin-induced apoptosis. Spectroscopic measurements were performed 6 hours after the control and five different (5-100 μM) doses of doxorubicin group samples. In

order to evaluate the apoptotic process, ROS measurement with DCFH-DA method, imaging of cell morphology with toluidine blue (TB) staining method, and cell viability measurement with MTT method were performed. As a result, signal of apoptotic cells was determined from the analysis of the measured spectra. In ROS measurement, a significant difference was found in all groups compared to the control. When the cells were imaged with the TB method, there was no significant difference in morphology in 6 hours. However, it was determined that cellular integrity could not be maintained. In the measurement of cell viability by MTT method, it was found that viability decreased by 70% in all groups compared to the control for 24 hours. Back reflection spectroscopy is a new approach that can practically detect apoptosis in real time without interfering cell culture conditions. This method has the potential to be developed as a non-invasive, objective and reproducible technique that enables time-dependent monitoring of apoptosis.

Keywords: Apoptosis, Back Reflection Spectroscopy, Melanoma, Doxorubicin

Presentation ID / Sunum No= 160

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Metilentetrahidrofolat Redüktaz A1298C Gen Varyasyonu ve Parkinson Hastalığı Gelişimi Arasındaki İlişkinin Araştırılması

Asst. Prof. Dr. Arzu Ay [1] , Asst. Prof. Dr. Nevra Alkanlı[2] , Assoc. Prof. Dr. Sibel Güler [3]

[1]Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı
[2]T.C. Haliç Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı
[3]Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı
*Corresponding author: Arzu Ay

Özet

Parkinson hastalığı Alzheimer hastalığından sonra en yaygın görülen ikinci nörodejeneratif bozukluktur. Parkinson hastalığı orta beyinde, substantia nigrada progresif dejenerasyon ve dopaminerjik nöronların kaybı sonucunda ortaya çıkmaktadır. Motor ve motor olmayan semptomları bulunan Parkinson hastalığı; tremor, bradikinezi, kas sertliği, bozulmuş postural refleksler, psikiyatrik semptomlar ve alfa-sinüklein protein agregasyonu ile karakterizedir. Parkinson hastalığında nöron kaybının nedeni ve patogenezi tam olarak açıklanamamasına rağmen; hastalığın patogenezinde çevresel faktörler ve genetik faktörler birarada rol oynamaktadırlar. Dopaminerjik nöronlar substantia nigranın pars compactasında bulunurlar ve bu hücreler dopamin sentezi ve salınımında etkilidirler. Parkinson hastalığında beyinde ortaya çıkan dopaminerjik hücre ölümü; mitokondriyal disfonksiyon, endotel hasarı, inflamasyon süreci ve oksidatif stres gibi çeşitli faktörler ile ilişkilendirilmiştir. Bu faktörlerin gelişiminde etkili olabilecek çoklu genlerin Parkinson hastalığı gibi çeşitli nörodejeneratif bozukluklarda önemli rol oynayabileceği düşünülmektedir. Folatın sinir sistemi ve beyin gelişiminde önemli bir rolü bulunmaktadır. Parkinson hastalığına yatkınlıkta önemli olduğu düşünülen metilentetrahidrofolat redüktaz

(MTHFR) enzimi folat metabolizmasında etkili bir enzimdir. 5,10-metilentetrahidrofolatın 5-metiltetrahidrofolata dönüşümünü katalizleyen MTHFR, DNA sentezi ve metilasyonu için folat metabolizmasının düzenlenmesinde önemlidir. MTHFR enzimi homosisteinin metiyonine remetilasyonu için gerekli olan metil grubunu sağlamaktadır. MTHFR geni kromozom 1p36.3 üzerinde lokalizedir ve 11 ekzon içermektedir. MTHFR geninin promotör bölgesinde MTHFR C677T ve MTHFR A1298C gen varyasyonları olmak üzere iki yaygın genetik varyasyon tanımlanmıştır. Bu genetik varyasyonlardan biri olan MTHFR C677T gen varyasyonu, MTHFR geninin 677.pozisyonunda sitozin / timin baz yer değiştirmesi ile karakterizedir. MTHFR A1298C gen varyasyonu ise, MTHFR geninin 1298.pozisyonunda adenin / sitozin baz yer değiştirmesi ile karakterizedir. MTHFR geninde ortaya çıkan genetik varyasyonlar sonucunda MTHFR enzim aktivitesi azalmakta ve plazma homosistein düzeyleri artmaktadır. MTHFR geninde ortaya çıkan yaygın genetik varyasyonlar nörodejeneratif bozukluklarda ve diğer hastalıklarda araştırılmıştır. MTHFR gen varyasyonlarının multipl skleroz, Alzheimer hastalığı, Parkinson hastalığı gibi nörodejeneratif bozukluklarda önemli genetik biyobelirteçler olabilecekleri düşünülmektedir. Bu yüzden çalışmamızın amacı; MTHFR A1298C gen varyasyonu ve Parkinson hastalığı gelişimi arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Parkinson Hastalığı, Mthfr Enzimi, MTHFR Geni, MTHFR A1298C Gen Varyasyonu

Investigation of the Relationship Between Methylentetrahidropholate Reductase A1298c Gene Variation and Development of Parkinson's Disease

Abstract

Parkinson's disease is the second most common neurodegenerative disorder after Alzheimer's disease. Parkinson's disease occurs as a result of progressive degeneration and loss of dopaminergic neurons in the midbrain, substantia nigra. Parkinson's disease is characterized by tremors, bradykinesia, muscle stiffness, impaired postural reflexes, psychiatric symptoms and alpha-synuclein protein aggregation.

Although pathogenesis of Parkinson's disease is not fully explained; environmental and genetic factors play a role together in the pathogenesis of the disease. Dopaminergic cell death in the brain in Parkinson's disease has been associated with various factors such as mitochondrial dysfunction, endothelial damage, inflammation process and oxidative stress. It is thought that multiple genes that may be effective in the development of these factors may play an important role in various neurodegenerative disorders such as Parkinson's disease. Folate plays an important role in nervous system and brain development. Methylenetetrahydrofolate reductase (MTHFR) enzyme, which is thought to be important in susceptibility to Parkinson's disease, is an effective enzyme in folate metabolism. The MTHFR gene is located on chromosome 1p36.3 and contains 11 exons. Two common genetic variations have been identified in the promoter region of the MTHFR gene as MTHFR C677T and MTHFR A1298C gene variations. MTHFR A1298C gene variation is characterized by adenine / cytosine base translocation at the 1298th position of the MTHFR gene. As a result of the genetic variations in the MTHFR gene, MTHFR enzyme activity decreases and plasma homocysteine levels increase. Common genetic variations that occur in the MTHFR gene have been investigated in neurodegenerative disorders and other diseases. It is thought that MTHFR gene variations may be important genetic biomarkers in neurodegenerative disorders such as multiple sclerosis, Alzheimer's disease, Parkinson's disease. Therefore, the purpose of our study is to investigate the relationship between MTHFR A1298C gene variation and the development of Parkinson's disease.

Keywords: Parkinson's Disease, Mthfr Enzyme, Mthfr Gene, Mthfr A1298c Gene Variation

Presentation ID / Sunum No= 295

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nigella Sativa'nın Streptozotosine Bağlı Diyabetik Sıçanlarda Alt Ekstremite İskemi Reperfüzyon Hasarında Karaciğer Dokusuna Koruyucu Histopatolojik Etkileri

Ph.D. Cand. Muharrem Atlı[1] , Asst. Prof. Dr. Tülay Mortaş[1] , Asst. Prof. Dr. Şaban Cem Sezen[1]

[1]KU TIP Fakültesi
*Corresponding author: Şaban Cem Sezen

Özet

Öz Giriş ve amaç: Bu çalışmanın amacı, iskemi öncesi uygulanan nigella sativa (timokinon)un, streptozotosin kaynaklı diyabetik sıçanların abdominal aortanın kasılması ve sonlandırılması ile indüklenen alt ekstremite iskemi reperfüzyon hasarına karşı koruyucu etkilerinin olup olmadığını araştırmaktır. Malzeme ve yöntemler: Etik Kurul onayı alındıktan sonra dört çalışma grubu oluşturuldu. Kontrol grubu (C), diyabet kontrol grubu (DM-C), diyabet IR grubu (DM-IR) ve diyabet-IR-tirokinon (TQ) grubu (DM-I- RT). Diyabetik gruplarda bir doz (55 mg / kg) intraperitoneal olarak streptozosin uygulandıktan sonra laparotomi yapıldı, Grup C ve DM-C'de başka bir şey uygulanmadı. Grup DM-IR'de iki saatlik bir iskemi reperfüzyonu uygulandı. İskemiden 30 dakika önce intraperitoneal olarak 0.2 mL / kg timokinon (TQ) uygulandı. İskemi reperfüzyonun sonunda, dönemin akciğer ve karaciğer dokusu örneklerinin biyokimyasal ve histopatolojik değerlendirmesi yapıldı. Bulgular ve sonuç: İskemi reperfüzyonundan sonra en fazla hasar karaciğer parankiminde gözlendi. Grup 2'ye göre, TQ grubunda dejenerasyon belirgin olarak azaldı. TQ iskemi-reperfüzyon hasarında anlamlı olarak faydalı bulundu. Tiobarbitürik asit reaktif madde (TBARS), Superoksit dismutaz (SOD), Nitrik oksit sentaz (NOS), Katalaz (CAT) ve Glutatyon S transferaz (GST) düzeyleri Grup DM-IR'de Grup C ve DM-C 'ye kıyasla anlamlı derecede yüksek bulundu. Grup DM-C. TQ

ile tedavi edilen grupta, TBARS, NOS, CAT ve GST seviyeleri, ölçülenlerde anlamlı olarak düşüktü. I / R, SOD seviyelerinde bir düşüş varken, MDA konsantrasyonunu önemli ölçüde arttırdı. TQ tedavisi, sırasıyla MDA ve SOD seviyelerinde IR kaynaklı artışı ve azalmayı tersine çevirdi. TQ ile tedavi edilen hayvanların numunelerindeki histopatolojik bulgular, kontrol numunelerinde gözlemlenenden daha az ödem ve hepatik lobül ve sinusoidlere daha az hasar verdiğini göstermiştir. Sonuçlarımız, TQ uygulamasının karaciğerde antioksidan özelliğine atfedilebilecek İR hasarından koruduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Timokinon; İskemi Reperfüzyon; Diyabet; Karaciğer; Histopatoloji.

Protective Histopathologic Effects of Nigella Sativa On in Liver Damage in Lower Extremity Ischemia Reperfusion Injury in Streptozotocin Induced Diabetic Rats

Abstract

Introduction and aim: The aim of this study was to investigate whether nigella sativa (thymoquinone) administered pre-ischemia has protective effects against lower extremity ischemia reperfusion injury induced by contraction of streptozotocin-induced diabetic rats and by clamping and then terminating the adrenal abdominal aorta. Materıal and methods: After the approval of the Ethics Committee, were formed four study groups: Control group (C), diabetes control group (DM-C), diabetes IR group (DM-IR) and diabetes-IR-thymoquinone (TQ) group (DM-IR-T). One dose of streptozocin (55 mg / kg) was administered intraperitoneally in the diabetic groups. laparotomy was performed, nothing else was done in group C and DM-C. In group DM-IR, was produced ischemia reperfusion two-hours. 0.2 mL/ kg thymoquinone was administered intraperitoneally 30 minutes before the ischemia period. At the end of ischemia reperfusion, histopathological evaluation and the biochemical of liver and lung tissue samples was performed. Results and conclusıon: The most damage was observed in lıver parenchyma after ischemia reperfusion. According to Group 2, degeneration was significantly decreased in the TQ group. TQ was found to be significantly beneficial in ischemia-

reperfusion injury of the hepatic tissue. Thiobarbituric acid reactive substance (TBARS), Superoxide dismutase (SOD), Nitric oxide synthase (NOS), Catalase (CAT) and Glutathion S transferase (GST) levels were found significantly higher in Group DM-IR when compared with Group C and Group DM-C. In the TQ-treated group, TBARS, NOS, CAT, and GST levels were significantly lower than those measured in the IR elevated the concentration of MDA significantly while there was a reduction at SOD levels. TQ treatment reversed the I/R-induced increase and decrease in MDA and SOD levels, respectively. Histopathologic findings in the samples of TQ-treated animals indicated less edema and less damage to the hepatic lobules and sinusoides than those observed in the control samples. Our results suggest that administration of TQ protects the hepatik damage from IR injury, which may be attributed to its antioxidant property.

Keywords: Thymoquinone (Nigella Sativa); Ischemia Reperfusion; Diabetes; Liver; Histopathology

Presentation ID / Sunum No= 304

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Oral Anti-Diyabetik Ajan Metformin İle Ön Tedavinin Farklı Deneysel Ülser Modelleri Üzerine Etkileri

Researcher Betül Esra İpek[1] , Prof.Dr. Feriha Ercan[2] , Assoc. Prof. Dr. Meral Yüksel[3] , Prof.Dr. İnci Alican[1]

[1]Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Ana Bilim Dalı
[2]Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı
[3]Marmara Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
*Corresponding author: Betül Esra İpek

Özet

Son yıllardaki çalışmalarda, Tip II diabetes mellitus tedavisinde kullanılan biguanid sınıfına ait birincil basamak ilaç olan metforminin, anti-hiperglisemik özelliğinin yanı sıra anti-inflamatuvar etkileri olduğu ortaya konulmuştur. Mide ülseri, gastrik mukozanın harabiyeti sonucu oluşur ve mukozal bütünlüğün bozulmasıyla ilişkilidir. Bu çalışmada metformin öntedavisinin farklı deneysel mide ülseri üzerine etkilerini incelemek amaçlanmıştır. Etik onayı alınan (19.2019.mar) çalışmada erkek Sprague-Dawley sıçanlarda (280-450 gr) indometazin (80 mg/kg; per oral) veya absolut etanol (5 ml/kg; per oral) uygulanarak iki farklı ülser modeli oluşturuldu. Kontrol gruplara aynı yolla bu ajanların çözücüleri uygulandı. Metformin (500 mg/kg; per oral) veya pozitif kontrol olarak ranitidin (50 mg/kg; per oral) ülserojenik ajanlardan önce üç gün boyunca verildi. Üçüncü günde dekapitasyonun ardından mideler makroskopik ve mikroskopik olarak skorlandı. Doku örneklerinde hematoksilen&eozin ve Periodik-asit Schiff (PAS) boyamaları yapıldı. Dokuda reaktif oksijen türlerinin varlığı luminol ve lusigenin probları kullanılarak kemiluminisans yöntemiyle tayin edildi. Farklı grup hayvanlarda dekapitasyon öncesi lazer-doppler akımölçer ile mide kan akımı ölçüldü. Bulgular tek yönlü ANOVA ve Tukey-Kramer çoklu karşılaştırma testi ile analiz

edildi. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi. Metformin tedavisi etanol-ülser grubunda lezyonları makroskopik ($p<0,001$) ve mikroskopik ($p<0,01$) düzeyde azalttı. Etanol-ülser grubunda kontrole göre artan luminol ve lusigenin kemiluminisans değerleri metformin tedavisi ile azalırken ($p<0,001$ ve $p<0,05$), mide mukozal kan akımı tedavisiz grubuna kıyasla artış gösterdi ($p<0,01$). İndometazin-ülser grubunda ise, metformin lezyonları mikroskopik düzeyde azalttı ($p<0,05$). İndometazin-ülser grubunda artmış luminol ve lusigenin kemiluminisans değerleri metformin ile önemli ölçüde azalırken ($p<0,01$ ve $p<0,05$) mide mukozal kan akımını tedavisiz gruba göre artırdı ($p<0,05$). Her iki tedavili ülser grubunda mikroskopik düzeyde PAS pozitif hücre sayısının tedavisiz gruplara göre artmış olarak izlenmesi metforminin müküs miktarında artışa yol açtığını göstermektedir. Sonuç olarak, metformin öntedavisi etanol ve indometazin ile oluşturulan mide lezyonlarında koruma sağladı. Oksidan oluşumunda azalmanın, mide kan akımında ve müküs yapımında artışın bu etkinin olası mekanizmaları arasında olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Mide Ülseri, İndometazin, Etanol, Metformin, Sıçan

Presentation ID / Sunum No= 135

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ratlarda Amiloid B1–42 İle İndüklenen Alzheimer Modelinde Vortioksetinin Bilişsel İşlevler Üzerindeki Etkisi

Asst. Prof. Dr. Ayhan Çetinkaya[1] , Asst. Prof. Dr. Muhammed Emin Demirkol[2]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim dalı
[2]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim dalı

Özet

Arka plan / amaç: Bu çalışmada Ratlarda Amiloid-β1–42 enjeksiyon ile oluşturulan deneysel Alzheimer modelinde vortioksetinin bilişsel işlevleri üzerindeki etkinliğini değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve yöntemler: Alzheimer hastalığının bir hayvan modelini oluşturmak için amiloid-β1-42'nin stereotaksik intrahipokampal enjeksiyonu, kullanıldı. Toplamda 28 sıçan rasgele dört gruba ayrıldı; Grup I sham, grup II kontrol, grup III ve IV sırasıyla 14 gün donepezil ve vortioksetin verilen gruplardı. Hafızayı ve öğrenmeyi değerlendirmek için pasif sakınma testi kullanıldı. Pasif sakınma testinden sonra sıçanlara ötenazi yapıldı ve histopatolojik inceleme için beyin dokuları diseke edildi. Bulgular: Pasif sakınma testi sonuçları, grup I'in ortalama gecikme süresi 0 (SE: 0) saniye, grup II' de ise 9,31 (SE: 5,04) olarak tespit edildi. Donepezil grubunda (grup III) ortalama gecikme süresi 4,72 (SE: 4,72), vortioksetin (grup IV) için 2,42 (SE: 1,59) olarakbulundu. Gecikme süreleri ANOVA ile karşılaştırıldığında, gruplar arasında anlamlı fark vardı ($p < 0,001$). Tukey post hoc testi, en uzun ortalama gecikme süresinin vortioksetin grubunda görüldüğünü ortaya koydu. Vortioksetin grubunun ortalama latens süresi, kontrol grubuna göre anlamlı derecede daha uzundu, buna karşın sham ve donepezil gruplarından anlamlı derecede farklı değildi. Sonuç: Deneysel Alzheimer modelinde vortioksetinin bilişsel işlevler üzerindeki etkisini araştıran ilk deneysel çalışmadır.

Vortioksetin, en azından donepezil kadar etkili, bilişsel işlevleri önemli ölçüde geliştirdi. Alzheimer hastalarında vortioksetinin bilişsel işlev bozukluğundaki kesin yerini aydınlatmak için daha fazla deneysel ve klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer Hastalığı, Pasif Sakınma Testi, Beta-Amiloid Protein, Rat, Vortioksetin

Effect of Vortioxetine On Cognitive Functions in An Amyloid B1–42 İnduced Rat Model of Alzheimer's Disease

Abstract

Background/aim: We aimed to evaluate the effectiveness of vortioxetine on the cognitive functions of rats in an Amyloid-β1–42 injection experimental Alzheimer model. Material and methods: Stereotaxic intrahippocampal injection of Amyloid-β1–42 was used to create an animal model of Alzheimer’s disease. In total, 28 rats were randomly assigned into one of four groups; Group I served as a sham, group II served as a control, groups III and IV received donepezil and vortioxetine for 14 days, respectively. The passive avoidance was used to assess memory and learning. After the passive avoidance test, the rats were euthanized, and brain tissues were extracted for histopathological examination. Results: Passive avoidance test results showed that the mean latency time of group I was 0 (SE: 0) seconds, for group II 9,31(SE: 5,04). The mean latency time in donepezil group (group III) 4,72(SE: 4,72), for vortioxetine (group IV) 2,42 (SE: 1,59). When the latency times were compared with ANOVA, there was a significant difference between the groups ($p<0.001$). The Tukey post hoc test revealed that the longest mean latency time was seen in the vortioxetine group. The mean latency time of the vortioxetine group was significantly longer than that of the control group, whereas it was not significantly different from the sham and donepezil groups. Conclusion: This is the first experimental study investigating the effect of vortioxetine on cognitive functions in an experimental Alzheimer model. Vortioxetine significantly improved cognitive functions, at least as effective as donepezil.

Further experimental and clinical studies are required to elucidate the exact place of vortioxetine in cognitive dysfunction in patients with Alzheimer's.

Keywords: Alzheimer's Disease, Avoidance Behavior, Beta-Amyloid Protein, Rats, Vortioxetine

Presentation ID / Sunum No= 364

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Selim Anorektal Hastalıklarda Transanal İrrigasyon Tedavisi-Tek Merkez Deneyimi

Asst. Prof. Dr. Özdal Ersoy[1]

[1]Mehmet Ali Aydınlar Acıbadem Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim dalı, Gastroenteroloji Bölümü
*Corresponding author: Özdal Ersoy

Özet

Giriş&Amaç:Transanal irrigasyon (TAİ) yada rektal irrigasyon kronik konstipasyon ve fekal inkontinans gibi yakınmaları olan hastalarda kullanılabilen yeni bir kontinens tedavisidir.Anüsten içeri yerleştirilen yenilikçi özel irrigasyon cihazları yada basit konvansiyonel lavman setleri aracılığıyla bağırsağın son kısmı olan sol segmentlerdeki (inen kolon, sigmoid kolon ve rektum) dışkının bağırsağa özellikli cihaz ,foley katateri yada lavman seti ile verilen su ile temizlenmesi, anüsten dışarı boşaltılması yada kısacası yardımlı bir barsak boşaltma (lavman) işlemidir.TAI ülkemizde sıklıkla kullanılan bir tedavi yöntemi değildir. Bu tedavinin daha konforlu yapılabilmesini sağlayan özel tasarlanmış cihazlar da ülkemizde geri ödeme kapsamında olmadığı için bu tedaviye ihtiyacı olan hastalar tarafından kolaylıkla temin edilememektedir. Bu durumda daha az konforlu olan lavman setleri de TAİ tedavisinde kullanılabilir. 2014 yılından bu yana Anorektal hastalıklar merkezimize başvuran ve endikasyonu olan hastalara TAİ tedavisi önerilmektedir. Çalışmanın amacı, merkezimizde * TAİ tedavisi önerilen hastaların retrospektif olarak değerlendirilmesidir. Sonuç: 2015-2020 yılları arasında merkezimizde toplam 64 hastaya TAI tedavisi önerilmiştir. Özel tasarlanmış cihaz** temin ederek TAİ yapabilen hastaların klinik yakınmalarındaki iyileşme ve tedaviye uyumları konvansiyonel lavman setleri ile irrigasyon yapan hastalara göre daha yüksek olmuştur.Barsak disfonksiyonu sebebi ile defekasyon veya kontinens

sorunlarının yaşanmaması için rektumun düzenli aralıklarla hasta yada yakını tarafından ev ortamında (acil servislere başvurmaya gerek kalmadan) boşaltılması olan ve tedavi kılavuzlarında yeralmış TAİ tedavisi, bozulmuş olan barsak fonksiyonlarında kontrollü olarak düzelme imkanı sağlar. Özel tasarlanmış TAİ cihazları bu tedaviden alınan yanıtı ve hasta uyumu artırmaktadır. TAİ tedavisine alınan olumlu yada olumsuz yanıtların detaylıca incelenmesi için ülkemizde daha fazla çalışma yapılmasına ihtiyaç vardır. *Fulya Acıbadem Hastanesi Anorektal hastalıklar Merkezi **Qufora Irrisedo balonlu TAİ sistemi

Anahtar Kelimeler: Transanal İrrigasyon, Anorektal, Kabızlık, Fekal İnkontinans

Transanal Irrigation Therapy in Benıgn Anorectal Disorders-Single Center Experience

Abstract

Transanal irrigation is the cleansing of the left side of the colon (Descending colon, sigmoid colon, rectum) in patients with defecatory or continence problems (Constipation, fecal incontinence) with water by using specially designed irrigation devices and/or simple water-enema systems.These special devices are not widely used in Turkey and are generally difficult to afford.The aim of this present study was to evaluate the effect of transanal irrigation on bowel function in patients with anorectal disorders retrospectively in a single anorectal health center.* TAI was recommended to 64 patients between years 2014-2020 either with special irrigation system** or simple water enema sets. Bowel function is improved more in the patients using special irrigation system with also more compliance to treatment. Thus, further studies are needed in order to identify factors predicting success and failure with this treatment in Turkey. *Fulya Acıbadem Hospital Center for anorectal Disesases *Qufora Irrisedo ballon TAI system

Keywords: Transanl Irrigation, Constipation, Fecal Incontinence, Anorectal

Presentation ID / Sunum No= 334

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sıçanlarda Amiodaron ile Oluşturulan Submandibuler Bez Hasarına Karşı Pazının (*Beta Vulgaris L.*var. Cicla) Koruyucu Rolü

Asst. Prof. Dr. Esin Ak [1] , Asst. Prof. Dr. İsmet Burcu Türkyılmaz[2]

[1]Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, Histoloji ve Embriyoloji
[2]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Mühendislik Fakültesi, Kimya Bölümü, Biyokimya Anabilim Dalı
*Corresponding author: Esin Ak

Özet

Sınıf III antiaritmik bir ilaç olan amiodaron supraventriküler ve ventriküler taşiaritmiye karşı koymada en etkili ajanlardan biri olarak kabul edilir. Ancak ilaç, çeşitli organları içeren yüksek bir toksisite profiline sahiptir. Ciddi yan etkiler arasında interstisyel pnömoni gibi akciğer toksisitesi, karaciğer problemleri, kalp aritmileri, görme problemleri, tiroid problemleri ve ölüm bulunmaktadır. Pazı (*Beta vulgaris* L. var. cicla) Türkiye'de yaygın bir bitkidir ve antioksidan, antiasetilkolinesteraz, antidiyabetik, antitümör ve hepatoprotektif etkileri olduğu bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, pazının amiodaronun neden olduğu submandibuler bez hasarı üzerindeki potansiyel koruyucu etkisini incelemektir. Erkek Sprague-Dawley sıçanlar rastgele dört gruba ayrıldı; Kontrol grup (n=6): mısır yağı verildi. Kontrol+ Pazı grubu (n=6): pazı ekstresi (500 mg / kg / gün) verildi. Amiodaron grubu (n=8) : Amiodaron (100 mg / kg / gün) verildi. Amiodaron + Pazı grubu (n=7): Pazı ekstresi (500 mg / kg) amiodaron (100 mg / kg / gün) uygulamasından 1 saat önce verildi. Amiodaron ve pazı ekstresi sıçanlara gavaj yoluyla 7 gün boyunca verildi. Sekizinci günde tüm hayvanlar anestezi altında sakrifiye edildi. Işık mikroskobik inceleme için submandibuler bez doku

örnekleri % 10'luk nötral tamponlu formalin içinde fikse edildi ve rutin takip sonrası parafine gömüldü. Genel morfolojiyi göstermek için yaklaşık 5 µm kalınlığında alınan parafin kesitler Hematoksilen ve Eozin (H&E) ile boyandı. Boyalı kesitler dijital kameraya (DP 72) bağlı bir fotomikroskop (Olympus BX51) ile incelendi ve fotoğraflandı. Işık mikroskobik incelemede; kontrol ve kontrol+pazı gruplarına ait submandibuler bez dokularında asinüs ve kanalları içeren düzenli bir tükürük bezi morfolojisi izlendi. Amiodaron grubunda vazokonjesyon ve seröz asiner ve kanal hücrelerindeki şiddetli sitoplazmik vakuolizasyon morfolojik hasarın en belirgin özellikleriydi. Amiodaron+pazı grubunda vazokonjesyonda azalma ve seröz asiner ve kanal hücrelerinde rejenerasyon gözlendi. Histolojik çalışmamız, pazı ekstresinin amiodaronun neden olduğu submandibuler bez hasarı üzerinde koruyucu bir etkiye sahip olabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Amiodaron, Submandibuler Bez, Pazı, Histoloji.

The Protective Role of Chard (*Beta Vulgaris* L. Var. Cicla) on Amiodarone Induced Submandibular Gland Injury in Rats

Abstract

Amiodarone, a class III antiarrhythmic drug, is considered one of the most effective agents in counteracting supraventricular and ventricular tachyarrhythmia. The drug, however, has a high toxicity profile involving diverse organs. Serious side effects include lung toxicity such as interstitial pneumonitis, liver problems, heart arrhythmias, vision problems, thyroid problems, and death. Chard (*Beta vulgaris* L. var. cicla) is a common plant in Turkey and reported to have antioxidant, antiacetylcholinesterase, antidiabetic, antitumor and hepatoprotective effects. The aim of this study was to examine the potential protective effect of chard on amiodarone induced submandibular gland injury. Male Sprague-Dawley rats were randomly divided into four groups; Control group (n=6): corn oil was given. Control+Chard group (n=6): chard extract (500 mg/kg/day) was given. Amiodarone group (n=8): Amiodarone (100 mg/kg/day) was given. Amiodarone+Chard group (n=7): Chard extract (500 mg/kg) was given 1 h prior to the application of amiodarone (100 mg/kg/day).

Amiodarone and chard extract were given by gavage for 7 days. On the 8th day, all animals were sacrificed under anesthesia. For light microscopic investigation,submandibular gland tissue samples were fixed in 10% neutral-buffered formalin and routinely processed for paraffin embedding. Approximately 5-µm thick paraffin sections were stained with Hematoxylin and Eosin (H&E). Staining sections were examined and photographed with a digital camera (DP72) attached to a photomicroscope (Olympus BX51). Light microscopic investigation in submandibular gland tissues of the control and control+chard groups showed regular salivary gland morphology with secretory acini and ducts. In the amiodarone group vasocongestion and severe cytoplasmic vacuolization in serous acinar and duct cells were the prominent features of the morphological damage. Reduction in vasocongestion and regeneration of serous acinar and duct cells were observed in amiodarone+chard group. Our histological study revealed that chard treatment may have a protective effect on amiodarone induced submandibular gland injury

Keywords: Amiodarone, Submandibular Gland, Chard, Histology

Presentation ID / Sunum No= 207

Oral Presentation / Sözlü Sunum

The Effect of Metformin Against Hydrogen Peroxide (H2O2)-Induced Oxidative Damage in C6 Cell Line

Asst. Prof. Dr. Ahmet Sevki Taskiran[1] , Asst. Prof. Dr. Ahmet Kemal Filiz[1]

[1]Departments of Physiology, Sivas Cumhuriyet University School of Medicine, Sivas, Turkey
*Corresponding author: Ahmet Şevki Taşkıran

Abstract

Aim: Recent studies have shown that metformin has positive effects on the nervous system. However, its effect on hydrogen peroxide-induced oxidative damage in glial cells is still unclear. The current experiment was designed to examine the effect of metformin on glial damage after H2O2-induced oxidative damage in the C6 Cell Line. Methods: In this study, the C6 glioma cell line was used. Four cell groups were prepared to evaluate the effect of metformin on glial cell death after hydrogen peroxide-induced oxidative damage. The control group was without any treatment. Cells in the H2O2 group were treated with 0.5 mM H2O2 for 24 hours. Cells in the metformin group were treated with various concentrations (20, 40, 80, and 160 mM/mL) of metformin for 24 hours. Cells in the metformin + H2O2 group were pre-treated with various concentrations (20, 40, 80, and 160 mM/mL) of metformin for 1 hour and then exposed to 0.5 mM H2O2 for 24 hours. After completing oxidative damage induction, the cell viability was evaluated XTT assay. Statistical evaluation of the data was performed by one-way ANOVA, and multiple comparisons were determined by the Tukey test. Statistical significance was defined at $p<0.05$. Results: Incubation with H2O2 for 24 hours significantly decreased the percentage of cell viability ($p < 0.001$). However, metformin pretreatment for 1 hour in all concentrations did not change cell viability after H2O2-induced oxidative damage in C6

glial cells ($p > 0.05$). Conclusion: Metformin pretreatment for 1 hour did not affect H2O2-induced oxidative damage in C6 glial cells.

Keywords: Metformin, Hydrogen Peroxide, Oxidative Damage, C6 Cell Line

Presentation ID / Sunum No= 176

Oral Presentation / Sözlü Sunum

The Synergistic Toxicity of Major Agrochemical Mixtures in HUVEC Cell Line: Involvement of Oxidant and Anti-Oxidant Status

Asst. Prof. Dr. Çiğdem Sevim[1] , Asst. Prof. Dr. Zülfiye Gül[2]

[1]Department of Pharmacology and Toxicology, Faculty of Veterinary Medicine, Ataturk University, Erzurum, Turkey
[2]Department of Medical Pharmacology, Faculty of Medicine, Bahcesehir University, Istanbul 34743, Turkey
*Corresponding author: Zülfiye Gül

Abstract

Humans and animals have been daily exposed to various agrochemicals including pesticides, antibiotics, herbicide, and to name a few. In line with real-life exposure scenarios, several studies in synergistic toxicity of chemicals have shown the need for questioning of synergistic toxicity of these agrochemicals. It has been reported that some agrochemicals cause to the development of many disorders by increasing in oxidative stress level. Thus, the possible synergistic effect of frequently exposed agrochemicals on each other should be examined. The aim of this study is to evaluate the cytotoxic effect of acute exposure to low and high dose mixture agrochemicals consisting of Chlormequat, Pirimiphos-Methyl, Glyphosate, Tebuconazole, Chlorpyrifos-methyl, and Deltamethrin with oxidative stress parameters. The effect of different concentrations of six agrochemicals and their two (low and high dose) combinations on cell viability was assessed by MTT test in HUVEC cell line. To evaluate oxidant and anti-oxidant status, TAS, TOS, and GSH levels were measured with commercial kit. The low dose mixture made with the six agrochemicals exhibited the most potent cytotoxic effect, which was significantly higher than the low dose of Glyphosate and

Deltamethrin. In oxidative stress studies, TOS level of low dose mixture was significantly higher than all six agrochemicals ($p<0.05$). In accordance with TOS results, TAS level of low and high dose mixture was significantly lower than all six agrochemicals. Six agrochemicals and mixtures decreased GSH level, however, low dose mixture was significantly lower than Chlormequat and Pirimiphos-Methyl. TAS and TOS assessment suggested the involvement of oxidative stress in the cytotoxic impact of agrochemicals mixtures. This study established that enhanced cytotoxic activities could be observed in agrochemical mixtures. It highlighted the importance of mixture effects in environmental matrices and pointed out the limits of usual testing strategies based on individual molecules, to efficiently estimate environmental risks.

Keywords: Chlorpyrifos-Methyl, Chlormequat, Deltamethrin, Glyphosate, Pirimiphos-Methyl, Tebuconazole, Oxidative Stress, Huvecs

Presentation ID / Sunum No= 390

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tıp Eğitiminde Temel Bilimler Histoloji Uygulama Dersinin Değerlendirilmesinde Kullanılan Yöntemlerin Kıyaslanması: Pilot Çalışma

Asst. Prof. Dr. Emine Özçınar[1] , Asst. Prof. Dr. Yasemin Ersoy Çanıllıoğlu[2]

[1]İzmir Tınaztepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji Embriyoloji AbD
[2]Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloj ve Embriyoloji AbD

Özet

Histoloji, temel tıp bilimleri eğitiminde önemli bir disiplin olarak durmaktadır ve bunu öğretme uygulaması, teorik bilgileri destekleyen pratik eğitim modeline dayanmaktadır. Geleneksel olarak, öğrenciler optik mikroskopi kullanarak uygulama derslerini yaparlar ve bu konuda pratik yeterlilik kazanırlar (1). Diğer taraftan tıp epitiminde temel bilimlerde hem teorik alanda hem de uygulama alanında ölçme değerlendirmenin önemi tartışılmazdır. Bu amaçla çeşitli yöntemler kullanılarak öğrencilerin en etkili ve en objektif şekilde değerlendirilmesi amaçlanır. Bu çalışmada amacımız tıp eğitiminde histoloji uygulama derslerinde ölçme değerlendirmede kullanılabilecek etkili bir yöntemi bulabilmektir. Bu amaçla çalışma 140 öğrenci üzerinde yapıldı. Tıp fakültesi Dönem I öğrencilerinin Histoloji uygulama dersleri değerlendirildi. Değerlendirme yöntemi olarak iki yöntem kullanıldı. 1. Yöntem: teorik sınav sırasında uygulanan küçük sınavlar hazırlandı. Bu küçük sınavlarda komite konuları ile ilgili olarak doku veya organın belli bir bölümünden çekilmiş ışık mikroskopu resimleri kullanıldı. Öğrencilerden ellerindeki ışık mikrokopik resimlerinin hangi doku veya organa ait olduklarını yazması istendi. Ayrıca doku veya organ üzerinde işaretlenmiş yapının adını yazması istendi. 2. Yöntem: Işık mikrokopu başında öğrencilere komite konuları ile ilgili olarak iki tane preparat verildi. Öğrencilerden bu preparatların isimlerini yazması ve ismini yazdıkları bu doku veya organ ile ilgili olarak onu en iyi şekilde

tanımlayabilecek üç özellik yazması istendi. Her iki sınavda Histoloji derslerinin işletilmesinden sorumlu iki öğretim üyesi tarafından 50 puan üzerinden değerlendirildi. Sonuçlar incelendiğinde 2.yöntemin uygulandığı sınavlarda öğrencilerin daha başarılı olduğu görüldü. Sonuç olarak denilebilir ki ; histoloji uygulama eğitiminin önemli bir parçası olan optik mikroskopların kullanımı ve değerlendirme aşamasında bu mikroskoplar üzerinden yapılan sınavlar öğrencilerin pratik yeterlilik kazanmalarında ve başarılarında daha etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Tıp Eğitimi, Histoloji, Uygulama, Ölçme - Değerlendirme

Presentation ID / Sunum No= 274

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Turkey - İstanbul - Sultanbeyli'deki Arapça Konuşan Göçmenlerin Sağlıkla İlgili Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi.

Researcher Asmaa Z F Mohammed,
Doç. Dr. Ayşe Nilüfer Özaydın

[1]Marmara Üniversitesi

Özet

Göç, dünya çapında artan küresel bir olgudur. Toplum ve bireyleri sosyal, kültürel, ve fiziksel olarak etkileyen ani ve hızlı bir çevresel değişim yaratmaktadır. Türkiye'yi tercih eden göçmenlerin sayısı son yıllarda önemli ölçüde artmıştır. Ocak 2020'de 3,9 milyonun üzerinde mülteci Türkiye'de yaşıyordu. Bu nedenle, bu çalışma İstanbul - Sultanbeyli 'da yaşayan ve Arapça konuşan göçmenlerin sağlıkla ilgili yaşam kalitesini " 36 maddelik Sağlık Anketinin Kısa Formu" nun Arapça versiyonunu kullanarak değerlendirmek amaçlanmaktadır. Bu veriler, İstanbul / Sultanbeyli Mülteciler Derneği'ne yüz yüze görüşmeci aracılığıyla kayıtlı Arapça konuşan göçmenlerden elde edilmiştir, ve SPSS11.0 ile analiz edilmiştir. Araştırmaya 19 ile 79 yaş arası üç yüz yetmiş dokuz katılımcı (Medyan= 33,0) katılmıştır. Yarıdan fazlası kadındı (%57.5) ve katılımcıların çoğunluğu (%76,3) evliydi. Sırasıyla üçte bir (%45.4) ve yaklaşık dörtte bir (%27.4) ilkokul ve ortaokulu tamamladıdır. Erkek göçmenler arasındaki SYK puanlarının fiziksel fonksiyon alt ölçeğindeki (85,0, 80,0) kadınlardan önemli ölçüde daha yüksek olduğu görülmüştür. En genç yaş grubunun fiziksel fonksiyon, vücut ağrısı, genel sağlık, rol sınırlaması-fiziksel puanları anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur (sırasıyla 90,0, 80,5, 55,0, 65,0). Hiç evlenmemiş göçmenler önemli ölçüde en iyi fiziksel fonksiyon, genel sağlık, rol sınırlaması-fiziksel ve vücut ağrısı puanlarına sahiptir (sırasıyla 95,0, 75,0, 50,0, 77,5). Çalışma durumuna gelince, çalışan göçmenlerin çalışmayan göçmenlere göre fiziksel fonksiyon, genel sağlığı, rol sınırlaması-

fiziksel, beden ağrısı ve rol sınırlaması-ruhsal anlamlı olarak daha yüksek (sırasıyla p = 0.0001, 0.001, 0.0001, 0.006, 0.013). Üniversiteyi bitiren göçmenler fiziksel fonksiyon ve vücut ağrısında önemli ölçüde en iyi sonuçlara sahiptir (sırasıyla 86,0, 70,0), aksine en kötü sonuçlar eğitimsiz gruptadır: PF ve BP (65,0, 45,0 sırasıyla). Verilerden, Türkiye'de yaşayan Arapça konuşan göçmenlerin göreceli olarak orta düzeyde olduğu düşünülebilecek sağlıkla ilgili yaşam kalitesi puanlarına sahip oldukları görülmektedir. sağlıkla ilgili yaşam kalitesi, yaş, eğitim seviyesi, çalışma durumu, medeni durumdan önemli ölçüde etkilenir. Örneklem büyüklüğünü ve coğrafi kapsamı genişletmek için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Yaşam Kalitesi, Türkiye, Mülteci, SF-36

Assessment of Health-Related Quality of Life of Arabic Speaking Immigrants Living in Sultanbeyli-Istanbul/Turkey

Abstract

Migration is a global phenomenon that increases worldwide, creates a sudden and rapid environmental change that affects society and individuals socially, culturally, and physically. The number of immigrants who choose Turkey has increased significantly in recent years. In January 2020 over 3.9 million refugees were living in Turkey. This study aims to evaluate the health-related quality of life of Arabic-speaking immigrants living in Istanbul - Sultanbeyli using the Arabic version of the 36-Item Short-Form Health Survey (SF-36) questionnaire. Data were gathered from Arabic-speaking immigrants registered in Association for Refugees in Istanbul / Sultanbeyli through face to face interviewer, and analyzed by SPSS11.0. Three hundred and seventy-nine participants (Median = 33.0) between 19 and 79 years old participated in the study. More than half were women (57.5%) and the majority of the participants (76.3%) were married. One-third (45.4%) and about one-quarter (27.4%) have completed primary and secondary school, respectively. The HRQOL scores among male immigrants were found to be significantly higher than those of females in the physical function (85,0 vs. 80,0) subscale. The youngest age group had a significantly higher physical function, body pain, general health, and role limitation-physical scores (90,0, 80,5,

55,0, 65,0 respectively). Immigrants who work have a significantly higher physical function, general health, role limitation-physical, body pain, and role limitation-emotional than immigrants who do not work. Immigrants completed university have a significantly best results in physical function, and body pain (86,0, 70,0 respectively), contrariwise the worst results are in the group have no education: PF, and BP (65,0, 45,0 respectively). Our findings, it appears that Arabic speaking immigrants living in Turkey have HRQOL scores that might be considered to indicate a relatively moderate. The HRQOL is significantly affected by age, educational level, and employment status. Further studies are needed with enlarging the sample size and geographical coverage.

Keywords: Migration, Life Quality, Turkey, Refugee, Short Form-36

Presentation ID / Sunum No= 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Udimo 75 WGHerbisitinin Mutajenik Aktivitesinin Ames Testi Kullanılarak Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Dilek Akyıl[1]

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi

Özet

Pestisitler tarımda oldukça yaygın kullanılmalarına karşın hedef olmayan organizmalar üzerinde doğrudan ya da dolaylı olarak zararlı etkilere sebep olabilmektedirler. Dolayısıyla kullanılan pestisitlerin kullanım öncesinde genotoksik ve mutajenik etkilerinin araştırılması bir gerekliliktir. Bu çalışmada tarımda arpa ve buğday üzerinde yaygın olarak kullanılan Udimo 75 WG herbisitinin mutajenitesi Ames testi ile değerlendirilmiştir. Ames testinde Udimo 75 WG'nin 500, 250, 125, 62.5, 31.25 µg/plak olmak üzere 5 farklı dozu TA98 veTA100 suşları kullanılarak hem S9 karaciğer enzimi fraksiyonu varlığında hem de yokluğunda test edilmiştir. Her test suşu için deney sırasında suşa özel bir pozitif kontrol kullanılmıştır. TA98 suşu S9'lu deney için 2-aminofluorene (AF), S9'suz deney için 4-nitro-o-phenylenediamine(NPD) kullanılırken, TA100 suşu için S9'lu deneyde 2-aminoanthracene (2AA), S9'suz deney için ise sodyum azide (SA) pozitif kontrol olarak kullanılmıştır. Ames testi sonuçlarına göre Udimo 75 WG herbisiti her iki suşta en yüksek doz olan 500 µg/plak konsantrasyonunda hem S9 fraksiyonu varlığında hem de yokluğunda mutajenik aktivite göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Ames Testi, Herbisit, Mutajenik Aktivite, Udimo 75 WG

Presentation ID / Sunum No= 261

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yeni Tip Koronavirüs (Covid-19) Hastalığında C-Reaktif Protein/albümin Oranının Sağkalım İle İlişkisinin Araştırılması

Dr. Çiğdem Damla Deniz[1]

[1]S.B.Ü. Konya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Biyokimya
*Corresponding author: ÇİĞDEM DAMLA DENİZ

Özet

Amaç: Yeni Tip Koronavirüs (Covid-19) enfeksiyonu abartılı pulmoner inflamasyonu tetikleyebilir ve akut akciğer hasarına neden olabilir. Çalışmamızda, COVID-19 tanısı alan hastalarda, C-reaktif protein (CRP) / albümin oranının sağkalım ile ilişkisi ve mortaliteyi öngörme değerinin araştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışma hastanemizde Mart 2020 – Haziran 2020 tarihleri arasında Covid-19 tanısı alan yetişkin hastalarda retrospektif olarak planlanmıştır. Mortalite ile sonuçlanan ve iyileşen hastaların laboratuvar sonuçları ile hastanede kalış süresi sistemden taranarak hastaların verileri elde edilmiştir. CRP / albümin oranı sağkalım ilişkisi SPSS 21.0 (IBM Corp., Armonk, NY, USA) programı kullanılarak cox regresyon analizi ile değerlendirilmiştir. Bulgular: CRP / albümin oranı için mortalite cut off değeri 1.895 olarak belirlendi. CRP / albümin oranı Cox Regresyon Analizi ile değerlendirildiğinde (Hazard Ratio (HR) = 1,53; % 95 Güven Aralığı (CI) = 1,38–1,68; $p < 0,0001$) hastane içi mortalite ile bağımsız olarak ilişkili bulundu. Sonuç: Yüksek CRP / albümin oranı, Covid-19 hastalarında artmış mortalite ile ilişkilidir. Çalışmamız sonucunda elde edilen bulgular ışığında, kolay ölçümü ve klinik olarak değeri nedeniyle, CRP/albümin oranının COVID-19 hastaları takibinde prognostik bir belirteç olarak kullanılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: C-Reaktif Protein, Albümin, Sağkalım

Presentation ID / Sunum No= 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Zerdeçalın Sağlığımız İçin Önemi

AssoM. Prof. Dr. Meral Ekim[1] , Prof.Dr. Hasan Ekim[2] , Prof.Dr. M. Fevzi Polat[2] , Prof.Dr. Sevinç Polat[1]

[1]Bozok Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Meral Ekim

Özet

Tıbbi özellikleriyle uzun zamandır bilinen bir baharat olan zerdeçal (Curcuma longa), polifenol kurkumin'in ana kaynağı olduğu için hem tıbbi / bilimsel dünyadan hem de mutfak meraklılarından ilgi görmüştür. Oksidatif ve inflamatuar durumların, metabolik sendromun, artrit, anksiyete ve hiperlipideminin tedavisine yardımcı olmanın yanında egzersiz kaynaklı inflamasyon ve kas ağrısının tedavisine yardımcı olabilir, böylece aktif insanlarda iyileşmeyi ve performansı artırabilir. Zerdeçalın yaklaşık olarak % 2-6'sı kurkiminoidlerden oluşur. Bunun %80'i kurkumin, ,% 18 dimetoksikürümin ve % 2'si bismetoksikürümumin içerir. Kurkumin yağlarda çözünür, suda asidik ve nötr pH'da çözünmez, fakat alkalin koşullarda çözünür. Kurkumin rengi pH'a oldukça bağlıdır, pH 2.5 ile 7.0'da, yoğun sarı bir renge sahiptir ve pH 7.0'ın üzerinde kırmızıdır. Çoğu çalışma, kurkumin'in biyolojik etkisinin büyük ölçüde farklı proteinlere (siklooksijenaz, lipooksijenaz) doğrudan bağlanma veya hücre içi redoks durumunu modüle etme yeteneğinden geldiğini göstermiştir. Kurkumin serbest radikalleri bağlar ve kısa ömürlü, reaktif olmayan bir serbest radikal haline gelir ve bu nedenle sağlık için bir tehlike oluşturmaz. Geleneksel Ayurveda için zerdeçal bitkisi mükemmel bir doğal antiseptik, dezenfektan, antienflamatuar ve analjezikken, aynı zamanda bitki sindirime yardımcı olmak, bağırsak florasını iyileştirmek ve cilt tahrişlerini tedavi etmek için sıklıkla kullanılır. Zerdeçalın enflamatuar durumlara, metabolik sendroma, ağrıya fayda sağladığı ve enflamatuar ve dejeneratif göz durumlarının

tedavisine yardımcı olduğu bildirilmiştir. Ek olarak, böbreklere fayda sağladığı gösterilmiştir. Bu faydaların çoğu antioksidan ve antienflamatuar etkilerinden kaynaklanmaktadır. Vücut dokularındaki çok zayıf biyoyararlanımına ve emilimine rağmen, kurkumin önemli bir terapötik doğal ürün olarak kabul edilmiştir. Araştırmalar, kurkumin'in oksidatif ve inflamatuar durumların, metabolik sendromun, artrit, anksiyete ve hiperlipideminin tedavisinde yardımcı olabileceğini düşündürmektedir. Ayrıca egzersize bağlı inflamasyon ve kas ağrısının giderilmesine yardımcı olabilir. Çok sayıda makaleye rağmen, etkinliğini tam olarak doğrulamak ve kanıtlamak için özellikle insanlar üzerinde çok daha fazla sayıda klinik çalışmaya ihtiyaç vardır. Etki mekanizması ve farmakolojik etkileri üzerine kapsamlı çalışmalar yapıldıktan sonra bu bileşikten yeni ilaçlar geliştirmek daha kolay olacaktır. Yakın gelecekte çeşitli hastalıkları, bozuklukları ve oksidatif stresi kontrol etmek için kurkuminin yeni bir ilaç olarak uygulama bulması beklenebilir.

Anahtar Kelimeler: Zerdeçal, Sağlık, İnflamasyon, Klinik Etki

The Importance of Turmeric for Our Health

Abstract

Turmeric, a spice that has long been known for its medicinal properties, has attracted attention from both the medical / scientific world and culinary enthusiasts, as it is the main source of polyphenol curcumin. In addition to helping treat oxidative and inflammatory conditions, metabolic syndrome, arthritis, anxiety, and hyperlipidemia, it can help treat exercise-induced inflammation and muscle pain, thereby improving recovery and performance in active people. Approximately 2-6% of turmeric consists of curciminoids. 80% of this includes curcumin, 18% dimethoxicurimine and 2% bismetoxicumumumin. Curcumin is soluble in oils, does not dissolve in acidic and neutral pH in water, but dissolves in alkaline conditions. Curcumin color is highly dependent on pH; at pH 2.5 to 7.0, it has an intense yellow color and is above pH 7.0 red. Many studies have shown that the biological effect of curcumin is largely due to its ability to directly bind to different proteins (cyclooxygenase, lipoxygenase) or to modulate the intracellular redox state. Curcumin

binds free radicals and becomes a short-lived, non-reactive free radical and therefore does not pose a health hazard. For traditional Ayurveda, the turmeric herb is an excellent natural antiseptic, disinfectant, anti-inflammatory and analgesic, while at the same time, the plant is often used to aid digestion, improve intestinal flora and treat skin irritations. Turmeric has been reported to benefit inflammatory conditions, metabolic syndrome, pain, and aid in the treatment of inflammatory and degenerative eye conditions. In addition, it has been shown to benefit the kidneys. Many of these benefits are due to their antioxidant and anti-inflammatory effects. Despite its very poor bioavailability and absorption in body tissues, curcumin has been recognized as an important therapeutic natural product. Research suggests that curcumin can help treat oxidative and inflammatory conditions, metabolic syndrome, arthritis, anxiety, and hyperlipidemia. It can also help manage inflammation and muscle pain associated with exercise. Despite the large number of articles, much more clinical studies are needed, especially on humans, to fully confirm and prove its effectiveness. After extensive studies on the mechanism of action and its pharmacological effects, it will be easier to develop new drugs from this compound. In the near future, curcumin may be expected to find application as a new drug to control various diseases, disorders, and oxidative stress.

Keywords: Turmeric, Health, Inflammation, Clinical Effect

Presentation ID / Sunum No= 39

Oral Presentation / Sözlü Sunum

A-Lipoik Asit ve N-Asetilsisteinin Sıçanlarda Dietilnitrozamin ve Yüksek Yağlı Diyetin Neden Olduğu Hepatik Oksidatif Stres ve Preneoplastik Lezyonlar Üzerine Etkisi

Dr. Adile Merve Baki[1] , Prof.Dr. Pervin Vural[1] , Assoc. Prof. Dr. Abdurrahman Fatih Aydin[1] , Prof.Dr. Merva Soluk-Tekkesin[2] , Prof.Dr. Vakur Olgac[2] , Prof.Dr. Semra Doğru-Abbasoğlu[1] , Prof.Dr. Müjdat Uysal[1]

[1]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı
[2]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Onkoloji Enstitüsü, Patoloji Bölümü

Özet

Amaç: Oksidatif stres ve inflamasyon steatohepatit (NASH), siroz ve hepatoselüler karsinom (HCC) gelişimi için önemlidir. Yüksek yağlı diyet (HFD) promotör görevi görür ve dietilnitrosamin (DEN) ile başlatılan karsinogenez modelinde kanser oluşumunu indükler. DEN + HFD uygulaması diyet, siroz ve kanser arasındaki ilişkiyi araştırmak için uygun bir deneysel model olabilir. Yöntemler: Sıçanlara 4 hafta boyunca DEN (haftada bir kez 50 mg / kg / i.p.) enjekte edildi. 15 gün sonra, sıçanlara HFD tek başına veya α -lipoik asit (ALA; 2 g / kg yem), N-asetilsistein (NAC; içme suyunda % 1 w/v) takviyeleri 12 hafta süreyle verildi. Bulgular: DEN + HFD uygulaması serum hepatik hasar belirteçleri ve hepatik oksidatif stres parametrelerinin (lipit/protein oksidasyon ürünleri) armasına ve fibrotik değişikliklere neden oldu. Ancak,HCC nodülü tespit edilmedi. Hepatik GST-pi ve Ki-67 ekspresyonları de artmış olarak bulunduğundan dolayı, DEN + HFD uygulaması, prekanseröz lezyonlara ve karaciğerde yüksek proliferasyon oranlarına neden oldu. NAC takviyesi, DEN + HFD ile muamele edilen sıçanların karaciğerinde oksidatif stresi ve fibrotik ve preneoplastik lezyonların

oluşumunu azalttı. Bununla birlikte, ALA takviyesinin bu lezyonlar üzerinde iyileştirici bir etkisi olmamıştır. ALA ve NAC'nin birlikte uygulanmasıyla hiçbir sinerjistik etki görülmedi. Sonuç: Sonuçlarımıza göre, bir antioksidan olan NAC, karaciğerde DEN + HFD'nin neden olduğu artmış oksidatif stresi azaltmada ve preneoplastik lezyonların oluşumu üzerine iyileştirici etkiye sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Yüksek Yağlı Diyet; Dietilnitrozamin; Oksidatif Stres; A-Lipoik Asid; N-Asetilsistein; Karaciğer Hasarı

Effect of A-Lipoic Acid/n-Acetylcysteine On Liver Oxidative Stress, Preneoplastic Lesions Induced by Diethylnitrosamine Plus High-Fat Dıet

Abstract

Objective: Oxidative stress and inflammation are important for development of nonalcoholic steatohepatitis (NASH), cirrhosis and hepatocellular carcinoma (HCC). High fat diet (HFD) acts as promoter and induces cancer formation by diethylnitrosamine (DEN)-initiated carcinogenesis. DEN+HFD experimental model may be suitable to investigate the relationship between diet, cirrhosis and cancer. Methods: Rats were injected with DEN (50 mg/kg/once a week; i.p.) for 4 weeks. After 15 days, rats received HFD with/without supplementations of α-lipoic acid (ALA; 2 g/kg chow), N-acetylcysteine (NAC; 1% w/v drinking water) and their combination for 12 weeks. Results: DEN+HFD-treatment resulted in increase of serum hepatic damage markers, hepatic oxidative stress parameters (lipid/protein oxidation products) and fibrotic changes. However, no HCC nodule was detected. Hepatic GST-pi and Ki-67 expressions also increased. Accordingly, DEN+HFD-treatment resulted in precancerous lesions and high rate of proliferation in the liver. NAC supplementation decreased hepatic oxidative stress and formation of fibrotic and preneoplastic lesions of DEN+HFD-treated rats. However, ALA supplementation did not have a curative effect on these lesions. No synergistic effect was seen with co-administration of ALA and NAC. Conclusion:

According to present results NAC, acting as an antioxidant, has ameliorating effect on DEN+HFD-induced oxidative stress and the formation of preneoplastic lesions in liver.

Keywords: High Fat Diet; Diethylnitrosamine; Oxidative Stress; A-Lipoic Acid; N-Acetylcysteine; Liver Injury

Presentation ID / Sunum No= 321

Poster Sunum

Febril Konvülziyon Modeli Oluşturulmuş Sıçanlarda Kurkuminin Proinflamatuar Sitokin Düzeyi ve Yüksek Beyin Fonksiyonları Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi

Researcher Hamdiye Çelikaslan[1] , Doç.Davut Sinan Kaplan[1], Dr.Öğretim Üyesi Mustafa Örkmez[2]

[1]Gaziantep Üniversitesi Fizyoloji ABD.
[2]Gaziantep Üniversitesi, Biyokimya ABD

Özet

Giriş: Febril konvülziyon, konvülziyonların çocuklarda görülen en yaygın halidir. Febril konvülziyon, yüksek vücut ısısıyla tanımlanmış olarak santral sinir sisteminde görülür ve enfeksiyona sebebiyet vermeyen bir hastalıktır. Bununla beraber kısa süreli febril konvülziyonun beyin hasarına sebep olmadığı, çoklu ya da uzun süreli febril konvülziyonun öğrenme bozukluğu ve bilişsel davranışsal bozukluklara sebebiyet verdiği bilinmektedir. Kurkumin, zencefilgiller (Zingiberaceae) ailesine ait zerdeçal (Curcuma longa) bitkisinden elde edilen polifenolik bir bileşiktir. Kurkumin, yağda çözünür yapıda olup güçlü anti-inflamatuvar ve antioksidan etkiye sahiptir. Bu çalışmanın amacı; çocuklarda öğrenme, hafıza ve motor koordinasyon bozukluğu gibi olumsuz kalıcı etkiler bırakabilen febril konvülziyonun oluşturulduğu hayvan modelinde, kurkumin etken maddesinin beyin yüksek aktivitesi ve proinflamatuar sitokinler üzerindeki etkilerini değerlendirmektir. Materyal-Metod: 10 günlük yaştaki 28 adet sıçan rastgele 4 gruba ayrılmıştır. Febril konvülziyon modeli oluşturmak için sıçanlar 44 °C suda kovülziyon gözleninceye kadar maksimum 4 dakika bekletildiler bu işlem 10 gün boyunca aynı saatte tekrar edildi. Febril konvülziyon modeli oluşturmadan 1 saat önce bir gruba kurkumin etken maddesi 200 mg/kg/gün dozunda i.p. yoluyla verildi, diğer gruba ise sadece DMSO(%10 luk) i.p. olarak verildi ve sonrasında febril konvülziyon modeli oluşturuldu bu işlem 10 gün boyunca tekrar edildi. Ardından gruplarda Morris Su Tankı

deneyinin alt basamaklarında farklı parametrelere bakıldı. İstatistiksel analizlerde, gruplar arası karşılaştırmalar için Kuruskal-Wallis testi kullanılmıştır, $p<0,05$ anlamlı olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Veriler analiz edildiğinde, Morris su tankı deneyi alt basamaklarında istatistiksel olarak anlamlı değişiklikler tespit edilememiştir. Ancak, febril konvülziyon modeli oluşturulan gruplarda; Kurkumin uygulanan grupta uygulanmayan gruba göre, total mesafede, bölmelerde geçirdikleri sürelerde, gecikme sürelerinde azalma varken, platform bölmesinden geçme sıklığında ve hızda artış tespit edilmiştir. Tartışma ve Sonuç: Çalışmamızda bulgularda her ne kadar anlamlı fark bulunmasada sıçanların platformu bulma verileri analizlerine göre kurkuminin bozulan öğrenme aktivitesinde kısmen iyileştirici etkiye sahip olduğu söylenebilir. Farklı dozlarda uygulanması ve daha ileri araştırma yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Febril Konvülziyon, Kurkumin, Öğrenme-Bellek

Presentation ID / Sunum No= 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

3. Molarlarla 2. Molar Distal Çürüğünün ICDAS II'yle Prospektif Değerlendirmesi

Asst. Prof. Dr. Aslıhan Akbulut[1] , Prof.Dr. Mutlu Özcan[2]

[1]İSTANBUL MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ
[2]ZÜRİH ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ
*Corresponding author: ASLIHAN AKBULUT

Özet

Amaç Bu çalışmanın amacı, 20 yaş ve üstü hastaların ağız içi ve radyografik muayenesi yapılarak sürmüş, tam/yarı gömük 3. molar dişlerle ilişkili 2. molar dişlerin distal çürüğünü ICDAS II (Uluslararası Çürük Belirleme ve Değerlendirme Sistemi) ile değerlendirmektir. Yöntem Bu prospektif çalışmada, 3. molar dişi bulunan 155 hastanın klinik ve radyolojik muayenesi yapıldı. Tam/yarı gömük 3. molar dişleri Winter ve Pell-Gregory Sınıflamalarına göre değerlendirildi. 3. molardan kaynaklanan komşu 2. molar dişdeki distal çürük varlığı ICDAS II'yle sınıflandırılıp radyografik olarak skorlandı. Hastaların günlük diş fırçalama sıklığı kaydedildi. Bulgular Toplam 466'şar adet 3.ve 2. molar diş analiz edildi. 3. molarların % 57,7'si sürmüş, %30,7'si tam gömük, %11,6'sı yarı gömüktü. Winter Sınıflaması'na göre; vertikal pozisyondaki 20 yaş dişine komşu dişteki ICDAS II skoru, horizontal ve diğer pozisyonlardaki dişlerin skorlarından anlamlı derecede düşüktü ($p1:0.011$; $p2:0.033$; $p<0.05$). Pell-Gregory Sınıflaması'na göre; Sınıf C olan dişlere komşu dişteki ICDAS II skoru, Sınıf A'dan anlamlı şekilde düşüktü ($p:0.027$; $p<0.05$). ICDAS II' ye göre; 2. molarların % 91,8'inde Kod 0 iken , %3,2'si Kod 6 skorundaydı. Radyografik değerlendirmede; 2. molar distal çürüğü % 91,8 olguda R:0 iken, %3,4'ünde R:4 olarak belirlendi. 2. molarlarda ICDAS II Sınıflamasıyla radyografik değerlendirme arasında %100'lük tam bir

korelasyon var iken (r:1.000, p:0.000; p<0.05), günlük diş fırçalama sıklığı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon yoktu (r:-0.050, p:0.280; p>0.05). Sonuç Tam gömük 3. Molara komşu 2. moların ICDAS II skoru, yarı gömük ve sürmüş dişlerden anlamlı şekilde düşüktür. Winter'a göre vertikal pozisyonlu 3. molara komşu 2. moların ICDAS II skoru, horizontal ve diğer pozisyonlardaki komşu dişlerin skorlarından anlamlı derecede düşüktür.

Anahtar Kelimeler: ICDAS II, Gömük Dişler, Distal Çürük

Evaluation of 3. Molar Dental Carıes Via ICDAS II

Abstract

Aim This study aims to assess full/partially erupted 3. molar and 2. molars for distal caries radiographically through ICDAS II (International Caries Detection and Assessment). Method In this prospective study, 155 patients with 3. molars (N=155) were examined clinically and radiographically. Unerupted/partially erupted 3. molars were evaluated using Pell-Gregory Classification. The existence of distal caries resulting from 3. molars adjacent to 2. molars were scored radiographically and evaluated via ICDAS II. Daily oral-care frequency of the patients was also recorded. Results Totally 466, 3.ve 2. molar teeth were analysed where 57.7 % of 3. Molars were erupted, 30.7 % unerupted and %11.6 partially erupted. Via Winter Classification, ICDAS II score adjunct to vertical wisdom teeth was significantly lower than those of horizontal and other positions (p1:0.011; p2:0.033; p<0.05). According to Pell-Gregory; ICDAS score of the teeth adjunct to Class C, was meaningfully lower than Class A (p:0.027; p<0.05). Through ICDAS II; while the Score was zero %91,8 of the 2. Molars showed %3.2 of Score 6. In the radiographic evaluation, 2. molar distal caries case was R:0, whereas in %3,4 of them, it was R:4. In ICDAS II Classification, 2. molars showed %100 correlation between radiographical analysis and ICDAS criteria (r:1.000, p:0.000; p<0.05), but no statistical correlation exists with daily oral hygiene. Conclusion ICDAS II scores of unerupted 3. molars adjunct to 2. molars were significantly lower than partially erupted/erupted ones. According to Winter, ICDAS II score of vertical 3. molars adjunct to 2. Molars was significantly lower than those of

horizontal and others. According to Pell-Gregory, Class C ICDAS II score of the teeth was significantly lower than Class A teeth. Via ICDAS II Classification, 2. molar distal caries from the presence and position of 3. molars were correlated with the radiographic evaluation.

Keywords: Icdas I1, Impacted Teeth, Distal Caries

Presentation ID / Sunum No= 128

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Anterior Mine Hipoplazili Dişlerin Rezin İnfiltrasyon Yöntemi ile Tedavisi

Asst. Prof. Dr. Emine Kaya[1]

[1]İstanbul Okan Üniversitesi
*Corresponding author: Emine Kaya

Özet

Anterior dişlerin gelişimi esnasında meydana gelen düzensizlikler, sıkça estetik problemlere sebep olurlar. Mine hipoplazisi, bu durumu temsil eden minenin normalden az miktarda gelişimiyle karakterize bir defekttir ve daimi kesici dişlerde oldukça sık görülen bir tablodur. Etkilenen dişlerde meydana gelen lezyonlar hastaların psikososyal problemler yaşamasına sebep olabilmektedir. Bu lezyonların maskelenmesi ve yapılarının sağlıklı mine yapısına yaklaştırılması amacıyla, bazı tedavi yöntemleri kullanılmaktadır. Tedavi yönteminin belirlenmesi minedeki lezyonun tipine, ciddiyetine ve görünümüne büyük ölçüde bağlıdır. Bu tedavi yöntemleri arasında beyazlatıcı ajanların kullanımı, mikroabrazyon tekniği, hassasiyet giderici ajanlar, diş renginde restoratif materyaller, porselen laminate veneer, metal-seramik restorasyonlar ve full seramik kronlar gibi direkt veya indirekt restorasyonlar bulunmaktadır. Özellikle genç bireylerde estetik taleplerin karşılanması için gerekli en az invaziv yaklaşım benimsenmeye çalışılmaktadır. Rezin infiltrasyon tekniği hastalar tarafından iyi tolere edilebilen, uygulanması kolay bir non invasiv bir tedavi yöntemidir. Başlangıçta rezin filtrasyonu interproksimal çürük lezyonları ve ortodontik sonrası dekalsifikasyonları tedavi etmek için piyasaya sürülmüştür. Daha sonra rezin infiltrasyonu ile tedavi edilen mine lezyonlarının, mikro gözenekler içine rezin dolduğu için beyazımsı görünümlerini kaybedeceği fark edilmiştir. Yapılan çalışmalarda rezin infiltrasyon tekniğinin, mine yüzeyindeki hipoplazilerin hafif formları için alternatif bir tedavi yöntemi olarak

kullanılabileceği bildirilmiştir. Fakat daha detaylı bilgiye sahipolmak için ve tedavi seçeneğinin uzun dönem başarısının değerlendirilmesi için klinik çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu vaka serisinde, estetik kaygılar sebebiyle kliniğimize başvuran ve anterior mine hipoplizisi bulunan beş hastanın rezin infiltrasyon tekniği ile rehabilitasyonu amaçlanmıştır. Bu amaçla, mikro-invazyon teknolojisine sahip bir ürün olan Icon infiltrant (DMG, Hamburg, Almanya) kullanılmıştır. Uygulama aşamalarında %15'lik HCl asit jel (Icon-Etch), ethanol (Icon-Dry) ve Icon rezini üretici firmanın talimatlarına uygun olarak gerçekleştirilmiştir. Tedavi sonrası mine hipoplazilerinin görünümünde belirgin bir azalma gözlenmiştir. Hastalar mevcut görünümlerinden memnun olarak kliniğimizden ayrılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mine Hipoplazisi, Beyaz Lezyon, Rezin İnfiltrasyon, Estetik

Management of Anterior Enamel Hypoplasia With Resin Infiltration Technique

Abstract

Dental anomalies that occur during the development of anterior teeth frequently cause aesthetic problems. Enamel hypoplasia representing this condition is a defect characterized by the less enamel growth than normal and it is a very common condition in permanent incisors. Lesions that occur in the affected teeth can cause psychosocial problems. Some treatment methods are used to mask these lesions and to make their structures better as healthy enamel. Choosing the treatment method basically depends on the type, severity and appearance of the enamel lesion. These treatment methods include bleaching agents, microabrasion technique, desensitizing agents, tooth-colored restorative materials, direct or indirect restorations such as porcelain laminate veneers, metal-ceramic restorations and full ceramic crowns. Especially in young individuals more non invasive method is tried to be performed to meet the aesthetic demands. Resin infiltration is simple and non invasive procedure which is generally well tolerated by patients. Initially, resin filtration was introduced to treat interproximal carious lesions and post-orthodontic

decalcifications. It was noticed that enamel lesions treated with resin infiltration would lose their whitish appearance as the microporosities are filled with the resin. Studies have reported that the resin infiltration technique can be used as an alternative treatment method for mild forms of hypoplasia on the enamel surface. However, clinical studies are needed to have more detailed information and to evaluate the long-term success of the treatment. In this case series, we aimed to rehabilitate anterior enamel hypoplysia of 5 patients who applied to our clinic due to aesthetic concerns with resin infiltration technique. For this purpose, Icon infiltrant (DMG, Hamburg, Germany), a product with micro-invasion technology, was used. During the application stages, 15% HCl acid gel (Icon-Etch), ethanol (Icon-Dry) and Icon resin were used in accordance with the manufacturer's instructions. The appearance of enamel hypoplasia reduced significantly after the treatment. The patients satisfied with their current appearance.

Keywords: Enamel Hypoplasia, White Lesion, Resin Infiltration, Aesthetic

Presentation ID / Sunum No= 211

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Anterior Polidiastemaların Kompozit Rezin Restorasyonu ve Fiber Şeritle Splintlenmesi: Olgu Sunumu

Ra. Gizem Ayan[1] , Asst. Prof. Dr. Burak Dayı[1]

[1]İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı
*Corresponding author: Gizem Ayan

Özet

Diş hekimliğinin birincil amacı, estetik açıdan kusursuz bir uyum bütünlüğünün sağlanması, buna ek olarak bu unsurların fonasyon ve fonksiyonellik açısından başarılı bir şekilde desteklenmesidir. Restoratif diş hekimliğinde, özellikle periodontal olarak problemli dişlerin stabilizasyonu için, splint uygulamaları yaygındır. Bu olgu sunumunun amacı, periodontal desteği azalmış diastemalı mobil dişlerin kompozit rezin restorasyonu ve fiber şerit splintle tedavilerinin gerçekleştirilmesidir. Kliniğimize başvuran sistemik olarak sağlıklı 32 yaşındaki erkek hastanın yapılan klinik ve radyografik muayenesinde çürüğe rastlanmadı. Alt anterior bölgedesinde Miller'ın mobilite sınıflamasına göre 2. Sınıf mobilite gözlenen hastamızın 41, 42, 31, 32 nolu dişlerindeki diastemalarının direk kompozit rezinlerle restore edilmesi ardından dişlerin fiber şeritle splintlenmesi planlanmıştır. İzolasyon sağlandıktan sonra mine yüzeyleri 20 sn süre ile %35'lik ortofosforik asitle asitlendi (Scocthbond Universal Etchant, 3M ESPE, ABD) , su spreyi ile 20 sn yıkanıp, hava ile kurutuldu. Asit uygulanmış diş yüzeylerine çift aşamalı self-etch adeziv ajan (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japonya) uygulandı. Tek renk kompozit rezinle A2B (Estelite Asteria, Tokuyama, Japonya) restorasyonlar tamamlandı. Aşındırıcı diskler (Sof-lex, 3M ESPE, ABD) ve polisaj lastikleri (Sof-lex, 3M ESPE,ABD) kullanılarak bitim işlemi gerçekleştirildi. İzolasyon sağlandıktan sonra asitleme ve bonding işlemi lingual yüzeylere tekrar

uygulandı. Bir miktar akışkan kompozit (Flowable Restorative, 3M ESPE, ABD) yardımıyla fiber şerit (Fiber-Splint One-Layer, Polydentia, İsviçre)dişler üzerine adapte edildi ve 40 sn süreyle polimerize edildi. Fiber şeritin üzeri kompozit (Voco, Arabesk, Almanya) ile örtüldü. Polisaj prosedürü uygulandı. Periodontal desteği azalmış diastemalı mobil dişlerde hem estetiğin hem de fonksiyonelliğin sağlanarak tedavinin başarılı bir şekilde gerçekleşmesi mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Diastema, Fiber Splint, Kompozit Rezin.

Composite Resin Restoration and Splinting of Anterior Polydiastemas With Fiber Strip: Case Report

Abstract

The primary goal of dentistry is to provide a perfect harmony in terms of aesthetics, in addition to successfully supporting these elements in terms of phonation and functionality. Splint applications are common in restorative dentistry, especially for periodontal stabilization of problematic teeth. The purpose of this case report is to perform the treatment of mobile teeth with diastema with reduced periodontal support with composite resin restoration and fiber strip splint. No caries was found in the clinical and radiographic examination of a systemically healthy 32-year-old male patient who admitted to our clinic. In the lower anterior region, according to Miller's mobility classification, the diastema of the teeth 41, 42, 31, 32 of our patient, who had Class 2 mobility, was restored with direct composite resins, and the teeth were planned to be splinted with a fiber strip. After isolation, the enamel surfaces were acidified with 35% orthophosphoric acid (Scocthbond Universal Etchant, 3M ESPE, USA) for 20 seconds, washed with water spray for 20 seconds, and dried with air. Two-stage self-etch adhesive agent (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) was applied to acid-treated tooth surfaces. Completion of A2B (Estelite Asteria, Tokuyama, Japan) restorations with a single color composite resin. Finishing was carried out using abrasive discs (Sof-lex, 3M ESPE, USA) and polishing rubbers (Sof-lex, 3M ESPE, USA). After isolation, pickling and bonding process was applied to lingual surfaces again. With the help of some fluid

composite (Flowable Restorative, 3M ESPE, USA), the fiber strip (Fiber-Splint One-Layer, Polydentia, Switzerland) was adapted on the teeth and polymerized for 40 seconds. The fiber strip was covered with composite (Voco, Arabesk, Germany). Polishing procedure was applied. It is possible to achieve successful treatment by providing both aesthetics and functionality in mobile teeth with diastema with reduced periodontal support.

Keywords: Composite Resin, Diastema, Fiber Splint.

Presentation ID / Sunum No= 100

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Braket ve Ark Teli Tiplerinin Anterior Çapraşıklığın Tedavisinde Bireylerin Ağrı Seviyelerine Olan Etkilerinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Burak Kale[1] , Prof.Dr. Elçin Esenlik[2]

[1]Antalya Bilim Üniversitesi
[2]Akdeniz Üniversitesi

Özet

Amaç: Ortodontik tedavilerde kullanılan kendinden bağlanan braketlerin son dönemde gelişen teknolojiyle birlikte farklı modifikasyonları üretilmiştir. Çalışmamız ortodontik tedavinin ilk aşaması olan seviyeleme aşamasındaki hız iddiaları olan Speed System braket ve sistemin ark teli olan Supercable ile maksiller ve mandibular anterior dişlerin seviyelenmesi aşamasında bireylerin hissettiği ağrı seviyelerinin geleneksel ark teli ve braket sistemiyle karşılaştırmalı olarak incelenmesidir. Yöntem: Çalışmamıza orta seviye çapraşıklığı olan 65 Sınıf I maloklüzyonu olan birey dahil edilmiştir. Bireyler, Speed braket-Supercable (16 birey; 8 erkek, 8 kız), Speed braket- Niti ark teli (15 birey; 4 erkek, 11 kız), Obey I braket-Supercable (15 birey; 3 erkek, 12 kız), Obey I braket-Niti ark teli (19 birey; 4 erkek, 15 kız) olarak dört grupta değerlendirilmiştir. Ortodontik tedavinin ilk İki ayında 0,016" ve 3.ve 4. ayında ise 0,018" Supercable ve NiTi ark telleri uygulanmıştır. Hastaların tedavi başladıktan sonra ağrı değerleri 4 saat, 24 saat, 3 gün, 7 gün ve 1 ay sonra VAS (visiual analogue scale) ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Tüm gruplarda ve tüm zaman dilimlerinde ağrı skorlarında istatistiksel olarak anlamlı değişiklikler bulunmuştur. Ağrı ölçümlerinde en yüksek değerler Tv2'de (24.saatte) meydana gelmiştir. Tv2-Tv3, Tv3-Tv4, Tv4-Tv5 zaman dilimlerinde istatistiksel olarak anlamlı değişimler meydana gelmiştir ($p<0,001$, $p<0,004$ ve $p<0,018$). 1. grupta yapılan ölçümlerle meydana gelen ağrı skorlarındaki değişimler ortalama olarak Tv1'de 1.38, Tv2'de 2.88, Tv2-Tv5

arasında ise 0 olup diğer gruplarla yapılan karşılaştırmalarda istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir. ($p<0,001$). Sonuç: Speed System braket ve Supercable ark teli gruplarında ortodontik tedavide geleneksel gruplarla karşılaştırıldığında ağrı seviyesi daha az bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Speed Sistem, Vas, Supercable, Süper Elastik Niti

Presentation ID / Sunum No= 162

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bruksizm Vakalarında İmplant Destekli 3 Üyeli Solid Zirkonyum Seramik ve Metal-Seramik Restorasyonların Kullanım Süreleri ve Kırılma Dirençlerinin Bruksizmi Yansıtan Çiğneme Simülatöründe Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Ali Can Bulut[1] , Prof.Dr. Saadet Atsü[2] , Prof.Dr. Semih Berksun[3]

[1]Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]KırıkkaleÜniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[3]Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Bruksizmli vakalarda ağız içinde fizyolojik olmayan vertikal (diş sıkma) ve lateral (gıcırdatma) kuvvetlerin artması ile implant üstü sabit protez uygulamalarında başarısızlıklar daha sıklıkla görülmektedir. Çalışmamızın amacı, bruksizmli hastalarda posterior diş eksikliğinde çiğneme fonksiyonunu kazandırmak amacıyla yapılan implant üstü metal destekli seramik ve solid zirkonyum köprülerin dayanıklılıklarını in vitro koşullarda bruksizmde oluşan çiğneme kuvvetlerini çiğneme simülatöründe yansıtarak değerlendirmektir. Çalışmamızda, 10 adet üç üyeli metal-seramik implant üstü köprü ve 10 adet üç üyeli solid zirkon implant üstü köprü elde edilerek 2 grup oluşturuldu. Örneklere çiğneme simülatöründe, 2 mm yatay ve 2 mm dikey yönde olmak üzere iki yönlü hareket ile 920 siklusda 50N' luk kuvvet, daha sonra 80 siklus da 250 N' luk kuvvet (600 defa), oda ısısında (22 oC) ve NaCl solüsyonu içinde, 1 .3 Hz çiğneme frekansında 30 aylık süreyi yansıtan 600.000 siklus uygulayacak şekilde yüklendi. Dinamik yükleme sonrasında, sağlam örnekler instron test cihazına alınarak, statik yük altındaki kırılma dayanıklılıkları ölçüldü. Kırılan örneklerin, kırılma tipi ışık mikroskobu, kırık yüzeylerin mikro yapısı taramalı elektron mikroskobu analizi ile incelendi. Elde edilen kırılma değerlerinin istatistiksel analizleri Bağımsız T-testi ve Tek Yönlü Varyans analizi

(ANOVA) testleri kullanılarak yapıldı. İstatistiksel önemlilik düzeyi p‹0.005 olarak kabul edildi. Grupların kırılma direnç değerleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p<0.005). Solid zirkon köprülerin kırılma direnç ortalamaları (3220.14 ± 449,6 N), metal-seramik köprülere (1708.72 ± 105,5 N) göre daha yüksek bulundu. Işık mikroskobuyla yapılan incelemede, metal-seramik köprülerin kırılma hattının, metal porselen bölgelerinde, solid zirkon köprülerin kırılma hattının ise konnektör bölgelerinde olduğu görüldü. Elektron mikroskop analizinde solid zirkonun homojen ve yoğun kristalize yapıda olduğu gözlendi. Çalışmamızın sonuçları göz önüne alındığında, solid zirkonyum restorasyonlar, homojen, yoğun kristalize yapı göstermeleri ve kırılmaya karşı olan dirençleri ile implant destekli sabit restorasyon yapılacak bruksizmli vakalarda, metal-seramik köprülere alternatif olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, Bruksizm, Çiğneme Simülatörü, Metal-Seramik Köprü, Zirkonyum Köprüler

In Bruxism Case, Three-Membered Solid Zirconium, and Metal-Ceramic Implant Support Bridge Evaluation to the Clinical Survivor and Fracture Resistance At the Chewing Simulator.

Abstract

in cases of bruxism, non-physiological gnashing of teeth and grinding with the increase of strength and failure of the implant supported fixed prosthesis is seen more often. The purpose, the posterior tooth loss of the patients with bruxism, chewing function to be designated that implant support of metal ceramic and solid zirconium bridge for the resistance vitro to evaluate reflecting on the chewing forces of chewing simulator formed of bruxism. Two groups were: in first group 10 three-membered metal-ceramic implant support bridgesand in second group 10 three-membered solid zirconia implant support bridges were fabricated. Chewing simulator adjusted that the bidirectional movement with 2 mm in the horizontal and 2 mm vertically, under the 920 cycle of 50 N force then 80 cycle of 250 N force, in 1.3 Hz frequency, at room temperature (within 22 ° C) and in the NaCI solution was submitted dynamic loading of 600.000 cycles using a chewing simulator for smilute of 30 month. After unbroken

examples was measured under the static load of fracture toughness by the instron tester. The types of failures were observed using a stereomicroscope and the microstructure of the fracture surfaces were examined by scanning SEM. Survival statistics with Independent T tests and One way varyans (ANOVA) was used to analyse fracture resistance test. Statistical significance level of $p < 0.005$ was considered. The difference between fracture resistance values of the groups was statistically significant ($p < 0.005$). Mean values of loads required to fracture the solid zircon bridges were (3220.14 ± 449.6 N) higher than metal-ceramic bridges (1708.72 ± 105.5 N). According to our study's results, solid zirconia restorations showed homogeneous, dense crystalline structure with resistance against fractures of resistance the implant-supported fixed restorations to be made in cases of bruxism, can be used as an alternative to metal-ceramic bridge.

Keywords: Implants, Bruxism, Chewing Simulator, Metal-Ceramic Bridge, Zirconia Bridge

Presentation ID / Sunum No= 344

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çekimine Alternatif Olarak Kök Rezeksiyonu, Hemiseksiyon veya Rejeneratif Periodontal Tedavi İle Tedavi Edilebilir Mi' Bir Yıllık Sonuçlar

Dr. Nezahat Arzu Kayar[1]

[1]Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç(lar): Kemik desteğinin çoğu periodontitis nedeniyle kaybedilmişse, endodontik tedavinin öngörülebilirliğine bakılmaksızın, dişin prognozu umutsuz olabilir. Rejenerasyon, kök rezeksiyonu ve hemiseksiyon, dişlerin stratejik tedavisinin bir parçası olarak endikedir. Bu çalışmanın amacı apekse kadar uzanan ataçman kaybı bulunan umutsuz dişlere uygulanan kök rezeksiyonu, hemiseksiyon veya rejeneratif periodontal tedavilerin klinik ve hasta bazlı sonuçlarını karşılaştırmaktı. Yöntem(ler): Bu çalışmaya periodontal nedenlerle çekilecek en az bir umutsuz dişi olan, 15 evre III veya evre IV periodontitisli hasta dâhil edildi. Periodontal tedavi öncesinde eleltrikli pulpa testine negatif cevap veren dişlere kök kanal tedavisi uygulandı. 4 dişe kök rezeksiyonu, 4 dişe hemiseksiyon ve 2 dişe bağ dokusu grefti ve 7 dişe rejeneratif periodontal tedavi uygulanmıştır. Başlangıçta her hasta için kaydedilen parametreler şunlardı: plak indeksi, gingival indeks, sondalama cep derinliği, ataşman düzeyi ve mobilite. Bulgu(lar): 17 dişten 15'i (%88), 1 yıllık takipte tüm klinik parametrelerde istatistiksel olarak anlamlı ($P < 0.05$) iyileşmeler gösterirken, tatmin edici olmayan sonuçlara sahip iki diş çekildi. Başarılı bir şekilde tedavi olmuş 15 diş 1 yıllık takipte sağlıklı ve işlevliydi. Başlangıçta 10 dişte 2. derece, 7 dişte 1. derece olarak belirlenen mobilite değerleri birinci yılın sonunda sadece 5 dişte 1. derece mobilite ölçülmüştür. Birinci yıllın sonunda ölçülen sondalama cep derinliği 3,4 ± 0,8 mm idi. Sonuç(lar): Kök rezeksiyonu, hemiseksiyon veya rejeneratif periodontal tedaviler umutsuz dişlere uygulanabilir ve prognozunu değiştirme potansiyeline sahiptir; kök

apeksine kadar uzanan kemik-içi defekte sahip dişler için çekime bir alternatif olabilirler.

Anahtar Kelimeler: Kök Rezeksiyonu, Hemiseksiyon, Rejeneratif Periodontal Tedavi

Can Teeth With Hopeless Prognosis With Attachment Loss Extending Up to the Apex Be Treated With Root Resection, Hemisection or Regenerative Periodontal Treatment As An Alternative to Tooth Extraction' One Year Results

Abstract

Objective(s): If most of the bone support is lost due to periodontitis, regardless of the predictability of endodontic treatment, the prognosis for the tooth can be hopeless. Regeneration, root resection and hemisection are indicated as part of the strategic treatment of teeth. The aim of this study was to compare the clinical and patient-based results of root resection, hemisection or regenerative periodontal treatments applied to hopeless teeth with loss of attachment extending to the apex. Method(s): Fifteen patients with stage III or stage IV periodontitis who had at least one hopeless tooth to be extracted for periodontal reasons were included in this study. Before the periodontal treatment, root canal treatment was applied to teeth with negative responses to the electric pulp test. Root resection to 4 teeth, hemisection to 4 teeth, connective tissue graft to 2 teeth and regenerative periodontal treatment to 7 teeth were applied. The parameters recorded for each patient at baseline were: plaque index, gingival index, probing pocket depth, attachment level, and mobility. Finding (s): 15 of the 17 teeth (88%) showed statistically significant ($P < 0.05$) improvements in all clinical parameters at 1-year follow-up, while two teeth with unsatisfactory results were extracted. Successfully treated 15 teeth were healthy and functional at 1-year follow-up. Mobility values, which were initially determined as 2nd degree in 10 teeth and 1st degree in 7 teeth, were measured 1st degree only in 5 teeth at the end of the first year. The probing pocket depth measured at the end of the first year was 3.4 ± 0.8 mm. Conclusion (s): Root resection, hemisection or regenerative periodontal treatments can be applied to hopeless teeth and have the potential to alter their

prognosis; they can be an alternative to extraction for teeth with an intra-bone defect that extends to the root apex.

Keywords: Root Resection, Hemisection, Regenerative Periodontal Therapy

Presentation ID / Sunum No= 5

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Deneysel Periodontitis Oluşturulan Sıçanlarda Enerji İçeceğinin Alveoler Kemik Dokusu Üzerine Etkileri

Asst. Prof. Dr. Tuğçe Paksoy[1] , Dr. Muhsin Özdem[2] , Asst. Prof. Dr. Tülin Fırat[3] , Prof.Dr. Sıddık Malkoç[4] , Dr. Olgu Alperat Kılıç[1]

[1]Department of Periodontology/
[2]Private Practice in Periodontology
[3]Department of Histology and Embryology/
[4]Private Practice in Orthodontics
*Corresponding author: Tuğçe Paksoy

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı deneysel periodontitis oluşturulan şıçanlarda düzenli enerji içeceği (Eİ) tüketiminin alveoler kemik kaybı (AKK) üzerindeki etkilerini değerlenmektir. Materyal ve Metot: Otuz iki Wistar albino sıçan 4 gruba ayrılmıştır: ligatürlenmeyen periodontal olarak sağlıklı distile su (DS) grubu (S-DS), ligatürlenmeyen periodontal olarak sağlıklı Eİ grubu (S-Eİ), ligatürlenerek deneysel periodontitis (DP) oluşturulmuş DS grubu (DP-DS), ligatürlenerek DP oluşturulmuş Eİ grubu (DP-Eİ). Ligatür gruplarında, her iki maksiller kadranın 2. molar dişleri etrafına submarjinal olarak 4.0 ipek sütur yerleştirilmiştir. İşlemden 14 gün sonra hayvanlar sakrifiye edilmiştir. Kemik kaybı mikro-bilgisayarlı tomografi ve histometrik ölçümler kullanılarak değerlendirilmiştir. Kemik metabolizması osteoprotegerin (OPG) ve reseptör aktivatör nükleer kappa B ligand (RANKL) ile immunohistokimyasal yöntemler kullanılarak değerlendirilmiştir. Veriler: Kemik Hacmi (Bone Volume, BV) / Doku Hacmi (Tissue Volume, TV) oranı, kemik mineral yoğunluğu (Bone mineral density, BMD) ve AKK düzeyleri açısından Eİ ve DS grupları arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Hem ligatürlenen hem de ligatürlenmeyen gruplar için, Eİ grubundaki AKK

seviyeleri DS gruplarından anlamı derecede yüksektir (p<0.05). DP-Eİ grubundaki RANKL seviyesi; S-DS, S-Eİ ve DP-DS gruplarından anlamlı derecede fazladır (p<0.05) ve DP-DS grubundaki RANKL seviyesi de S-DS ve S-Eİ gruplarından anlamlı derecede yüksektir (p<0.05). DP-Eİ grubunun RANKL / OPG seviyeleri DP-DS grubundan daha yüksek bulunmuştur (p<0.05). Sonuç: Düzenli Eİ tüketimi, deneysel periodontitisin indüksiyonu ve ilerlemesi üzerinde olumsuz bir etkiye sahip olabilir.

Anahtar Kelimeler: Alveolar Kemik, Hayvan Modeli, Periodontal Hastalık, Osteoklast, Radyografi

Effects of Energy Drink on Alveolar Bone Tissue in Experimental Periodontitis in Rats

Abstract

Aim: The aim of this study was to evaluate the effects of regular consumption of energy drinks (EDs) on alveolar bone loss (ABL) in experimental periodontitis in rats. Materials and Methods: Thirty-two Wistar Albino rats were allocated to one of the subsequent groups as non-ligatured distilled water (DW) group (H-DW), non-ligatured ED group (H-ED), ligatured DW group (EP-DW), ligatured ED group (EP-ED). In the ligature groups, a 4.0 silk suture was placed submarginally around the second molars in both maxillary quadrants. The animals were sacrificed after 14 days. Bone loss was evaluated using micro-computed tomography and histometry. Bone metabolism was assessed using immunohistochemistry against osteoprotegerin (OPG) and Receptor Activator of NF-κB Ligand (RANKL). Results: In terms of Bone Volume/Tissue Volume (BV/TV) ratio, bone mineral density (BMD) and ABL levels, no significant difference was found between the ED and DW groups. For both non-ligatured and the ligatured groups, the levels of ABL in the ED group were significantly higher than the DW groups. RANKL levels in the EP-ED group were found to be significantly higher than the H-DW, H-ED, and EP-DW groups (p<0.05) and RANKL levels of EP-DW group were significantly higher than those of the H-DW and H-ED groups (p<0.05). RANKL/OPG

levels of EP-ED group were higher than those of the EP-DW group ($p<0.05$). Conclusion: Regular consumption of ED may have a negative effect on the induction and progression of experimental periodontitis.

Keywords: Alveolar Bone, Animal Model, Periodontal Disease, Osteoclast, Radiography

Presentation ID / Sunum No= 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencileri ile Diğer Üniversite Öğrencileri Arasındaki Temporomandibular Eklem Rahatsızlıklarının Görülme Sıklığı, Depresyon, Anksiyete, Stres Seviyeleri ve Uyku Kalitesinin Karşılaştırılmalı Olarak Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Selin Gaş[1] , Asst. Prof. Dr. Hilal Ekşi Özsoy[1]

[1]Beykent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışma, diş hekimliği fakültesi öğrencileri ile diğer bölümlerde okuyan üniversite öğrencileri arasındaki temporomandibular eklem rahatsızlıkları görülme sıklığını, depresyon, anksiyete ve stres seviyelerini ve uyku kalitesini karşılaştırmalı olarak değerlendirmeyi amaçlamıştır. Materyal ve Metod: Kesitsel bu çalışmaya, 18-25 yaş arasında 735 diş hekimliği fakültesi öğrencisi ve 255 diğer bölümlerde okuyan üniversite öğrencisi dahil edilmiştir. Diğer fakültelerde okuyan öğrenciler de meslek yüksek okulu ve diğer bölümler olarak iki alt kategoriye ayrılarak da ayrıca değerlendirilmiştir. Sistemik hastalığı olan bireyler çalışma dışı bırakılarak, toplam 941 anket değerlendirmeye alınmıştır. Çalışmada katılımcıların sosyodemografik özelliklerini içeren bir anketle beraber, temporomandibular rahatsızlıkların değerlendirilmesi için Fonseca Anamnestik İndeks, uyku kalitesini değerlendirmek için Pittsburg Uyku Kalitesi İndeksi ve öğrencilerin depresyon, anksiyete ve stress düzeylerini değerlendirmek için Depresyon Anksiyete Stres Ölçeği-21 kullanılmıştır. İstatistiksel analizler için IBM SPSS Statistics 22 (IBM SPSS 22) programı kullanıldı. Anlamlılık $p<0.05$ düzeyinde değerlendirildi. Bulgular: Gruplar arasında depresyon, anksiyete ve stres seviyeleri arasında, temporomandibular eklem bozukluğu görülme sıklığı ve uyku kaliteleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Diş hekimliği fakültesi öğrencilerinde; kadın öğrencilerin anksiyete, depresyon ve stres

puanları, erkek öğrencilerden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmakla beraber ($p<0.05$), kadın ve erkekler arasında uyku kalitesi açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Tüm gruplarda kadın öğrencilerde temporomandibular eklem bozukluğu görülme sıklığı, erkek öğrencilerden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Meslek yüksekokulu öğrencilerinin anksiyete seviyesi, diğer bölüm öğrencilerinden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşüktür (p:0.014; $p<0.05$). Fakat depresyon, stres ve uyku kalitesi açısından anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$). Meslek yüksek okulu öğrencilerinde temporomandibular eklem rahatsızlığı görülme sıklığı, diğer bölüm öğrencilerinden istatistiksel olarak daha fazladır (p:0.013; $p<0.05$). Sonuç: Diş hekimliği fakültesi öğrencileri ve diğer bölümlerde okuyan öğrenciler arasında temporomandibular eklem rahatsızlıkları benzer olarak seyretmektedir. Üniversite öğrencilerinde bozulmuş uyku kalitesi, depresyon, anksiyete ve stres seviyeleri, temporomandibular eklem rahatsızlıklarına yol açabilecek önemli risk faktörleridir.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular Eklem Rahatsızlığı, Depresyon, Anksiyete, Stres, Uyku Kalitesi

The Association of the Frequency of Temporomandibular Joint Disorders, Depression, Anxiety, Stress Levels, and Sleep Quality Between Dental Students and Other University Students

Abstract

Purpose: This study aimed to compare the prevalence of temporomandibular joint disorders, depression, anxiety and stress levels, and sleep quality among dental students and other university students. Materials and Methods: In this cross-sectional study, 735 dental students and 255 other university students. Other university students were also evaluated separately by dividing them into two sub-categories as vocational high schools and other departments. Individuals with systemic diseases were excluded from the study, and a total of 941 students' questionnaires were evaluated. In the present study, a questionnaire containing the sociodemographic characteristics of the participants, Fonseca Anamnestic Index to evaluate temporomandibular disorders, Pittsburg Sleep Quality Index to

evaluate sleep quality, and Depression Anxiety Stress Scale-21 to evaluate students' depression, anxiety, and stress levels were used. IBM SPSS Statistics 22 (IBM SPSS 22) program was used for statistical analysis. Significance was evaluated at the $p < 0.05$ level. Results: No statistically significant difference was found between the groups in terms of depression, anxiety and stress levels, frequency of temporomandibular joint disorder and sleep quality ($p > 0.05$). Among dental students; although anxiety, depression and stress scores of female students were statistically significantly higher than male students ($p < 0.05$), no significant difference was found between male and female students in terms of sleep quality ($p > 0.05$). In all groups, the frequency of temporomandibular joint disorders in female students was found to be statistically significantly higher than male students ($p < 0.05$). The anxiety level of vocational school students was statistically significantly lower than the students of other departments (p: 0.014; $p < 0.05$). The prevalence of temporomandibular joint disorders in vocational high school students was statistically higher than the other students (p: 0.013; $p < 0.05$). Conclusion: Impaired sleep quality, depression, anxiety and stress levels in university students are important risk factors that can lead to temporomandibular joint disorders.

Keywords: Temporomandibular Joint Disorders, Depression, Anxiety, Stress, Sleep Quality

Presentation ID / Sunum No= 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Radyasyondan Korunma ve Radyolojik Anatomi Konularında Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Gülay Altan Şallı[1] , Prof.Dr. Tamer Lütfi Erdem[1]

[1]Beykent Universitesi Diş Hekimliği Fakültesi
*Corresponding author: Gülay Altan Şallı

Özet

Amaç: Diş hekimliği öğrencileri radyasyon ve radyografi ile ilgili bilgilerini lisans döneminde edinmekte, meslek hayatına atıldıklarında ise çoğunlukla tek başlarına karar vermektedirler. Lisans dönemindeki bilgi düzeyleri gelecekteki mesleki yaşantılarını da direkt olarak etkilemekte, radyasyonun zararlı etkilerinden korunma ve temel anatomik bilgiler konusunda kendilerini yeterli hissetmeleri yönünden önem teşkil etmektedir. Bu çalışmanın amacı diş hekimliği öğrencilerinin radyasyondan korunma ve radyolojik anatomi bilgi düzeyinin değerlendirilmesi ve bu konuda farkındalık yaratmaktır. Materyal Metot: Çalışmaya diş hekimliği 2. ve 3. sınıflar dahil edilmiştir. Katılımcılara sunulan anket, demografik bilgiler, radyasyondan korunma ve radyolojik anatomi olmak üzere 3 bölümden oluşmaktadır. Radyasyondan korunma ile ilgili 12 iki seçimli (D ya da Y) , radyolojik anatomi ile ilgili 13 çoktan şeçmeli soru yöneltilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde SPPS 25 (IBM Corp. Released 2017. IBM SPSS Statistics for Windows, Version 25.0. Armonk, NY: IBM Corp.) istatistik paket programı kullanılmıştır. $p<0,05$ ve $p<0,01$ düzeyi istatistik olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Çalışmaya toplamda 98 diş hekimliği öğrencisi (41 öğrenci 3. sınıf, 57 öğrenci 2. sınıf) dahil edilmiştir. Katılımcıların %58.2 si kadın, %41.8 'ü erkektir. Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21,61±2,19 ‘dir. Radyasyondan korunma bölümünde 'Dental röntgen alınırken kurşun önlük, tiroid koruyucu

kullanılmalıdır' ifadelerine tüm öğrenciler 'doğru' cevap vermiştir. ‘Radyografi alınırken ALARA prensibi uygulanmalıdır’ ifadesine de öğrencilerin %98 i doğru cevap vermiştir. Radyolojik anatomi bölümünde tüm sorulara doğru cevap veren öğrenci bulunmamaktadır. En yüksek doğru cevap verilen anatomik noktalar; kondil (%78,6) ve tuber (% 70.4) dir. Sonuç: Çalışmaya katılan öğrencilerin radyasyondan korunma ve radyolojik anatomi konularında orta düzeyde bilgiye sahip oldukları görülmüştür. Hekim adaylarının doğru teşhis koyabilmeleri ve radyasyondan kendilerini, hastalarını ve çevrelerini koruyabilmeleri için bu konulara daha fazla önem verilmesi gerektiği ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Radyasyondan Korunma, Radyoanatomi, Radyografi, Radyasyon, Öğrenci

Evaluation of the Knowledge Levels of Students in Faculty of Dentistry Towards Radiation Protection and Radiological Anatomy

Abstract

Objective: Dentistry students acquire their knowledge about radiation and radiography during their undergraduate period, and when they start their professional life, they mostly decide on their own. The level of knowledge in the undergraduate period directly affects their future professional life, and is important in terms of being able to feel themselves competent in terms of protection from the harmful effects of radiation and basic anatomical knowledge. The aim of this study is to evaluate the radiation protection and radiological anatomy knowledge of dentistry students and to raise awareness on this issue. Materials and Methods: Dentistry 2nd and 3rd grades were included in the study. The questionnaire presented to the participants consists of 3 parts: demographic information, radiation protection and radiological anatomy. Twelve two-choice (T or F) questions on radiation protection and 13 multiple-choice questions on radiological anatomy were posed. Results: A total of 98 dentistry students (41 3rd grade students, 57 2nd grade students) were included in the study. 58.2% of the participants are women and 41.8% are men. The average age of the students participating in the study is 21.61 ± 2.19.All students

answered “correctly” to the statements “A lead apron and thyroid protector should be used while taking dental x-rays” in the section of radiation protection. There are no students who gave correct answers to all questions in the radiological anatomy section. The anatomic markers with the highest correct answer were ; condyle (78.6%) and tuber (70.4%). Conclusion: It was observed that the students participating in the study had moderate knowledge on radiation protection and radiological anatomy. It has emerged that more attention should be paid to these issues in order for physician candidates to make an accurate diagnosis and to protect themselves, their patients and their environment from radiation.

Keywords: Radiation Protection, Radioanatomy, Radiography, Radiation, Student

Presentation ID / Sunum No= 393

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diş Hekimliği Öğrencilerinde Vücut Kitle İndeksi ile Diş Çürüğü İlişkisinin Değerlendirilmesi

Dr. Samican Ünal[1] , Asst. Prof. Dr. Elif Pınar Bakır[1] , Asst. Prof. Dr. Şeyhmus Bakır[1] , Dr. Ezgi Sonkaya[2] , Dr. Mustafa Orkun Ertuğrul[3]

[1]Dicle Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi ABD Diyarbakır
[2]Çukurova Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi ABD Diyarbakır
[3]Dicle Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi ABD Diyarbakır

Özet

Gelişmiş ülkelerde yaşam tarzının değişmesi ve ekonomik büyüme, fiziksel aktivitenin azalmasına ve yeme alışkanlıklarının değişmesine neden olmakta, bu değişim obezite ve çeşitli sistemik hastalıklara kapı açmaktadır. Bununla birlikte ağız ve diş sağlığı da karbonhidrat içeriği yoğun fast food tarzı ve şekerli gıda tüketiminden etkilenmekte, bu sebeple obezite ve diş çürüğünün çoğunlukla birlikte görülebileceği düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı, diş hekimliği fakültesi öğrencilerinde vücut kitle indeksi ile diş çürükleri arasındaki ilişkiyi DMFT endeksi kullanarak değerlendirmektir. Materyal ve Metod: Çalışmaya katılmayı kabul eden, rastgele seçilen 229 kadın ve 121 erkek olmak üzere toplam 350 diş hekimliği fakültesi öğrencisi çalışmaya dahil edildi. Yapılacak ölçümler konusunda öğrenciler bilgilendirilerek yazılı onamları alındı. Öğrencilerin radyografik ve klinik muayeneleri iki farklı ve birbirinden habersiz uzman araştırmacılar tarafından yapıldı. Çürük, eksik ve dolgulu diş sayıları kaydedilerek, DMFT indeksleri oluşturuldu. DMFT hesaplamasında 3. molar dişler hesaplamaya dahil edilmeyerek, değerlendirme 28 diş üzerinden yapıldı. Öğrencilerin boy ve kiloları muayene sırasında dijital tartı ve boy cetveli ile ölçülerek VKİ hesaplandı. DSÖ

sınıflamasına göre zayıf, normal, kilolu ve obez olarak gruplara ayrıldı.İstatistiksel analiz için One Way ANOVA Testi ve Ki Kare testinden yararlanıldı. Çalışmamız sonunda kadınların erkeklerden daha düşük vücut kitle indeksine sahip olduğu görülmesine rağmen, yaş ve cinsiyetin istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunamamıştır (p>0,05). Bununla birlikte kilo artışı ile DMFT değeri arasında pozitif bir korelasyon bulunmasına rağmen istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık oluşturmamıştır (p>0,05).

Anahtar Kelimeler: Obezite, Çürük, Dmft, Vücut Kitle İndeksi

Evaluation of the Relationship Between Body Mass Index and Tooth Decay in Dentistry Students

Abstract

In developed countries, the change in life style and economic growth are caused by the decrease in the physical activity and the change in the habits. This change opens the door with obesity and various systemic diseases. However, oral and dental health, the content of carbohydrate is affected by the consumption of intense fast food style and sugar food, but it is thought that bacteria and tooth decay can often be seen together. The purpose of this study is to evaluate the relationship between the body mass index and tooth caries in dental faculty students using the DMFT index. Materials and Methods: A total of 350 dental faculty students, 229 women and121 men, randomly selected to participate in the study, were included in the study. The students were informed about the measurements to be made and their written confirmations were obtained. The radiographic and clinical examinations of the students were conducted by two different and unaware of each other by expert researchers.DMFT indices were created by recording the number of rotten missing numbers of teeth in the DMFT calculation. The molar teeth were not included in the calculation and the evaluation was made on 28 teeth. BMI was calculated by measuring the height and weight of the students during the examination with a digital scale and height ruler.According to the WHO classification, they were divided into groups as underweight, normal, overweight and obese. One Way ANOVA Test and Chi Square test were used for statistical analysis. At

the end of our study, although it was seen that women had a lower body mass index than men, no statistically significant effect of age and gender was found ($p > 0.05$). However, although there was a positive correlation between weight gain and DMFT value, there was no statistically significant difference ($p > 0.05$).

Keywords: Obesity, Caries, DMFT, Body Mass Index

Presentation ID / Sunum No= 267

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diş Hekimliği Son Sınıf Öğrencilerinin Pedodonti Klinik Eğitimine Bakış Açılarının Değerlendirilmesi

Dr. Akif Demirel[1]

[1]Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı
*Corresponding author: Akif Demirel

Özet

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı diş hekimliği son sınıf öğrencilerinin pedodonti bölümünde verilen klinik eğitime bakış açılarının değerlendirilmesidir. YÖNTEM: Çalışmaya, 2019/2020 eğitim döneminde, Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'nda klinik eğitimini tamamlamış 160 son sınıf öğrencisi (Kadın/Erkek:108/52) gönüllülük esasına göre dahil edilmiştir. Ankette, öğrencilere klinikte verilen eğitime/uygulamalara dair sorular yöneltilmiştir. Sonuçların değerlendirilmesinde, tanımlayıcı olarak nitel değişkenler için katılımcı sayısı (yüzde), iki nitel değişken arasındaki ilişki incelenmek istendiğinde ise Fisher-Exact testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi %5 olarak alınmıştır. BULGULAR: Öğrencilerin büyük bir kısmı, teorik ve klinik eğitimlerin, klinik becerilere katkı sağladığını belirtmiştir (%93.8, %93.1). Öğrencilerin %52.5'i ve %17.5'i, klinikte çocuk hasta tedavi ederken sırasıyla stresli ve çok stresli hissettiğini bildirmiştir. Öğrencilerin %75'i tedavilerinde her zaman davranış yönlendirme tekniklerinden yardım aldığını belirtmiştir. Klinikte ise, öğrenciler en çok katkının "klinik eğitmenin çabası" (%71.3) ile sağlandığını bildirmiştir. Öğrencilerin en çok zorlandığı klinik uygulama ise endodonti olmuştur (%84.4). Süt dişi endodontik tedavilerinde, öğrenciler kuafaj uygulamasında kendilerini daha yetkin hissetmiştir ($p<0.001$). Yer tutucu uygulamalarında ise, öğrenciler sabit yer tutucularda kendilerini daha yetkin hissetmiştir ($p<0.001$).

Restoratif tedaviler için ise, öğrenciler için süt dişleri daimi dişlerden daha zorlayıcı olmuştur (p=0.005). Öğrencilerin büyük bir kısmı, zorlandıkları uygulamalarda, interaktif ve görsel öğelere yer verilmesini önermiştir (%82.1). Öğrencilerin belli bir bölümü ise (kadın: %60.2, erkek: %46.2) mezuniyet sonrasında, çocuk hasta tedavi edebileceklerini ifade etmiştir. SONUÇ: Bu çalışma, klinik becerilerin sağlanması konusunda teorik ve pratik eğitimlerin önemini ortaya koymaktadır. Özelikle öğrenciler için zorlayıcı olan tedavi uygulamalarında, klinik eğitmenin önderliğinde, interaktif ve görsel öğreticilerin kullanılması öğrencilerin klinik yeterliliklerinin artırılması adına önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Bakış Açısı, Diş Hekimliği Öğrencisi, Klinik Beceri, Pedodonti

The Evaluation of Perspective of Last Grade Dental Students On Clinical Practice of Pediatric Dentistry

Abstract

PURPOSE: The aim of this study was to evaluate the perspectives of last grade dental students on clinical education given in pedodontics. METHOD: 160 last grade students (Female/Male:108/52) who completed clinical education in Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics in 2019/2020 academic year were included in the study on voluntary basis. In questionnaire, the students were asked questions regarding the education/practices given in the clinic. In the evaluation of results, number of participants (percent) for qualitative variables was used as descriptive, and Fisher-Exact test was used when the relationship between two qualitative variables was examined. Statistical significance level was taken as 5%. FINDINGS: Most of the students stated that theoretical/clinical education contributed to clinical skills (93.8%, 93.1%). 52.5% and 17.5% of the students reported that they felt stressed and very stressed while treating child patient in the clinic. 75% of students stated that they always get help from behavioral management techniques. In clinic, students reported that the most contribution was provided by “effort of the clinical educator” (71.3%). The most difficult clinical practice for students was endodontics (84.4%). In endodontic

treatment of primary teeth, students felt more competent in pulp capping practice ($p<0.001$). In space maintainer applications, students felt more competent in fixed space maintainers ($p<0.001$). For restorative treatments, primary teeth were more challenging for students than permanents ($p=0.005$). Most of the students suggested that interactive-visual components should be included in difficult applications (82.1%). A certain part of the students (female: 60.2%, male: 46.2%) stated that they can treat child patients after graduation. CONCLUSION: This study reveal the importance of theoretical/practical training in providing clinical skills. The use of interactive and visual tutorials with the leadership of clinical educator can be suggested to increase the clinical competence of dental students, especially in practices that are challenging for students.

Keywords: Clinical Skill, Dental Student, Pediatric Dentistry, Perspective

Presentation ID / Sunum No= 299

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diş Hekimliğinde Kullanılan Kompozitlerin İnorganik Dolduruculârın Özellikleri

Ra. Hazal Deniz Köse[1] , Asst. Prof. Dr. Oya Şeker[1]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi

Özet

İnorganik dolduruculâr, kompozitlerin mekanik yapısını güçlendirmek amacıyla yapıya eklenmişlerdir. Organik matriks içine yerleştirilen inorganik dolduruculârın bağlantı kurması için silanlanlanması gerekmektedir. Silanlama; hidrofilik doldurucu ile hidrofobik organik matriks arasında bağlayan köprü görevini görmektedir. Dolduruculârın oranı yaklaşık olarak hacimce %30-50, ağırlıkça %50-85 arasında değişkenlik göstermektedir. Yaygın olarak kullanılan doldurucu maddeleri; cam partiküller, kuartz, zirkonyum, koloidal silika (SiO2), alüminyum ve lityum silikat, bor silikat ve hidroksiapatittir. Günümüzde kompozitin uygulandığı alanın karşıt dişindeki aşınmayı azaltmak amacıyla cam partikülleri yerine kalsiyum metafosfatlar kullanılmaya başlanmıştır. Gelişen teknolojiler sayesinde inorganik partiküllerin boyutları düşürülerek organik matriks içindeki miktarları ve yüzey alanları arttırılmaya çalışılmıştır. Bu sayede kompozitin kalitesinin de arttığı düşünülmektedir. Isısal genleşme kat sayısı düşmesi ve su emiliminin azalmasında büyük rol oynamaktadır. Asıl ulaşılmak istenen hedef minenin doldurucu oranıdır. Radyoopasite, yarı saydamlık, cilalanabilirlik, polimerizasyon büzülmesi, viskozite gibi kompozit özellikleri üzerinde etkilidir. Kompozitler genel olarak doldurucu maddelerinin büyüklüklerine göre sınıflandırılmaktadır. Homojen dolduruculu (Makrofil, midifil, minifil, mikrofil) kompozitler, hibrit dolduruculu (Midifil, minifil, mikrofil, nanofil) kompozitler ve heterojen dolduruculu kompozitler olarak sınıflandırılmıştır. Bu derlemede diş hekimliğinde kullanılan kompozitlerin inorganik dolduruculârının özelliklerinden bahsedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kompozitler, İnorganik Doldurucular, Diş Hekimliği

Properties of Composites Inorganic Fillers Used in Dentistry

Abstract

Inorganic fillers added to composite to strenghten the mechanical structure. Inorganic fillers must be silaneted that placed to establish into the organic matrix. Silanization; It acts as a connecting bridge between the hydrophilic filler and the hydrophobic organic matrix. The proportion of fillers varies approximately between 30-50% by volume and 50-85% by weight. Commonly used fillers are glass particles, quartz, zirconium, colloidal silica (SiO2), aluminum and lithium silicate, boron silicate and hydroxyapatite. Recently, calcium metaphosphates have been used instead of glass particles in order to reduce the wear on the opposite tooth of the area where the composite is applied. Thanks to the advancing technologies, it has been tried to increase the quantity and surface area of inorganic particles in the organic matrix by reducing the size. Thus, it is thought that the quality of the composite increases. Fillers play a major role in decreasing thermal expansion coefficient and water absorption. These are effective on composite properties such as radiopacity, translucency, polishability, polymerization shrinkage, viscosity. Composites are generally classified according to the size of the fillers. Classification according to the size of the filler is generally used in composites material in dentistry. Composites are classified as homogeneously filled (Macrofilled, midifilled, minifilled, microfilled), hybrid filled (Midifill, minifill, microfill, nanofill) and heterogeneous filled composites. The properties of inorganic fillers of the composites used in dentistry have been mentioned in this review.

Keywords: Composites, Inorganic Fillers, Dentistry

Presentation ID / Sunum No= 103

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diyabetik Hastalarda Periodontitisin Aleksitimi, Yaşam Kalitesi ve Anksiyete Üzerine Etkisi

Ph.D. Cand. Vael Drveesh[1] , Asst. Prof. Dr. Hasan Gündoğar[1] , Prof.Dr. Kamile Erciyas[1] , Assoc. Prof. Dr. Suzan Tabur[2] , Asst. Prof. Dr. Süleyman Ziya Şenyurt[1]

[1]Gaziantep Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı
[2]Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Bilim Dalı

Özet

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı diyabetik hastalarda (DM) kronik periodontitisin (KP) aleksitimi düzeyi, ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesi ve dental anksiyete seviyeleri üzerine olan etkisini değerlendirmektir. YÖNTEM: Çalışmamız kapsamında, her bir grupta 50 birey olacak şekilde toplam 200 katılımcı; kronik periodontitis ve diabetes mellituslu (DM-KP), periodontal olarak sağlıklı diabetes mellituslu (DM-PS), kronik periodontitisli ve sistemik sağlıklı (SS-KP), hem sistemik hem de periodontal açıdan sağlıklı (SS-PS) olmak üzere 4 gruba ayrılmıştır. Demografik, diyabetle ilgili ve plak indeksi (Pİ), gingival indeks (Gİ), sondalama cep derinliği (SCD), klinik ataşman seviyesi (KAS), sondalamada kanama (SK) gibi periodontal parametreler kaydedilmiştir. Aleksitimi düzeyi toronto aleksitimi ölçeği (TAS-20) ile puanlanmıştır. Ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesi ağız sağlığı etki profili (OHIP-14) ve ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesi-birleşik krallık (OHRQoL-UK) anketleriyle ölçülmüştür. Anksiyete seviyesi modifiye dental anksiyete skalasıyla (MDAS) belirlenmiştir. BULGULAR: Hem DM'lu hem de SS'lı bireyler arasında KP'li hastalardaki TAS-20, OHIP-14 ve MDAS skorları PS'li hastalara göre istatistiksel olarak önemli ölçüde yüksek; OHRQoL-UK skorları PS'li hastalara göre istatistiksel olarak önemli ölçüde düşüktü. Hem KP'li hem de PS'lı bireylerde TAS-20, OHIP-

14, MDAS ve OHRQoL-UK skorları açısından DM'u olan ve olmayan hastalar (SS) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. SONUÇ: Kronik periodontitis DM veya SS gruplarında daha yüksek seviyelerde TAS-20, MDAS, OHIP-14 ve daha düşük seviyelerde OHRQoL-UK ile pozitif ilişkilidir. DM hem KP'li hem de PS'li hastalarda aleksitimi, ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesi ve dental anksiyete üzerine ilave herhangi bir etki göstermemiştir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Periodontitis, Diyabetes Mellitus, Aleksitimi, Dental Anksiyete, Yaşam Kalitesi

Effect of Periodontitis On Alexithymia, Quality of Life and Anxiety in Diabetic Patients

Abstract

OBJECTIVES: The aim of this study was to evaluate the effect of chronic periodontitis (CP) on alexithymia degree, oral health-related quality of life and dental anxiety levels in diabetic patients (DP). METHODS: A total of 200 participants were divided into four groups of 50 each: DP with CP (DP-CP), DP-periodontally healthy (DP-PH), systemically healthy with CP (SH-CP) and both systemically and periodontally healthy (SH-PH). Demographic, diabetes-related and clinical periodontal parameters such as plaque index (PI), gingival index (GI), probing pocket depth (PPD), clinical attachment level (CAL), bleeding on probing (BOP) were recorded. The degree of alexithymia was rated by toronto alexithymia scale (TAS-20). Oral health-related quality of life (OHRQoL) was measured using the oral health impact profile (OHIP-14) and oral health quality of life-UK (OHRQoL-UK) questionnaire. Anxiety levels were determined by modified dental anxiety scale (MDAS). RESULTS: Among both DP and SH individuals, there were statistically significantly higher TAS-20, OHIP-14 and MDAS scores; lower OHRQoL-UK scores in patients with CP compared to patients who were PH. Among both CP and PH individuals, there were no significant differences in TAS-20, OHIP-14, MDAS and OHRQoL-UK between patients with DM and without DM (SH). CONCLUSION: CP were positively associated with higher levels of TAS-20, MDAS, OHIP-14 and lower level of OHRQoL-UK in DP or SH groups. DM did not show any additional

effect on alexithymia, oral health-related quality of life and dental anxiety in both CP and PH patients.

Keywords: Chronic Periodontitis, Diabetes Mellitus, Alexithymia, Dental Anxiety, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No= 136

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Edgeone Platinum, Resiproc Blue, Trunatomy, Protaper Gold ile Kök Kanal Şekillendirmesi Sırasında Apikalden Taşan Debrisin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Öznur Güçlüer[1]

[1]Akdeniz Üniveristesi Diş Hekimliği Fakültesi
*Corresponding author: Öznur Güçlüer

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, EdgeOne Platinum ™ (EOP; (EdgeEndo, Albuquerque, NM) Resiproc Blue® (RCB; VDW, Münih, Almanya), TruNatomy®(TN; TN; Dentsply Sirona, Maillefer, Ballaigues, İsviçre) ve ProTaper Gold® (PTG; Dentsply Maillefer, Ballaigues, İsviçre) ile tedavi prosedürleri sırasında apikalden taşan debris miktarını karşılaştırmaktır. Yöntem: Benzer uzunlukta, 15 ° –30 ° kanal kurvatürüne sahip (Schneider yöntemi) ve matür iki ayrı mezial apeksi bulunan kırk adet kalsifiye olmayan mezial mandibular molar diş seçildi ve rastgele dört gruba (n = 10) ayrıldı. Her grupta mezial kanallar, üreticinin talimatlarına göre EOP ™, RCB®, TN® ve PTG® NiTi eğe sistemlerinden biri kullanılarak 25'lik apikal boyuta kadar şekillendirildi. Şekillendirme sırasında apikal olarak taşan debris, önceden tartılmış Eppendorf tüplerinde toplandı. Tüpler daha sonra 5 gün süreyle 70 ° C'de bir inkübatörde bekletildi. Taşan debris miktarı, şekillendirme öncesi Eppendorf tüplerinin şekillendirme sonrası ağırlığından çıkarılmasıyla ölçüldü. Elde edilen veriler tek yönlü ANOVA ve Tukey HSD post hoc testi ile analiz edildi. Anlamlılık seviyesi 0.05 olarak belirlendi. Bulgular: Test edilen tüm NiTi eğe sistemleri apikalden debris taşmasına neden oldu. Tüm çalışma grupları arasında tedavi süresine bakılmaksızın taşan debris miktarı bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı (P > .05). Taşan debris miktarı sırasıyla EOP> PTG> TN> RCB idi. Sonuç: Bu in vitro çalışmanın sınırlamaları dahilinde, tüm gruplar kök

apikalinden debris taşmasına neden oldu. Farklı yüzey şekli, kinematik, çalışma prensibi ve metalurjiye sahip olmalarına ragmen; eğri kanallara sahip dişlerde kullanılan NiTi eğe sistemleri arasında istatistiksel farklılık görülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Apikal Debris Taşması, Edgeone Platinum, Resiproc Blue, Trunatomy, Protaper Gold

Evaluation of Apically Extruded Debris During Root Canal Instrumentation With Edgeone Platinum, Resiproc Blue, Trunatomy, Protaper Gold

Abstract

Object: The aim of this study was to compare the amount of debris extruded from the apex during treatment procedures with EdgeOne Platinum ™(EOP; (EdgeEndo, Albuquerque, NM), Resiproc Blue® (RCB; VDW, Munich, Germany), TruNatomy®(TN; TN; Dentsply Sirona, Maillefer, Ballaigues, Switzerland.) and ProTaper Gold® (PTG; Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) file systems. Methods: Forty mesial mandibular molar uncalcified canals with at least a similar length, a canal curvature of 15°–30° (the Schneider method), and a mature apex were selected and divided randomly into four groups (n=10). The mesial canals in each groups were instrumented up to apical size of 25 using one of EOP ™, RCB ®, TN® and PTG® NiTi file systems according to the manufacturer's instructions. The debris apically extruded during preparation was collected into preweighed Eppendorf tubes. The tubes were then stored in an incubator at 70°C for 5 days. The extruded debris was quantified by subtracting the preinstrumentation from the postinstrumentation weight of the Eppendorf tubes. The data obtained were analyzed with one way ANOVA and Tukey’s HSD post hoc test. Level of significance was set at 0.05. Results: All the NiTi file systems tested caused extrusion of some debris from the apical foramen. No statistically significant difference was found between all study groups in terms of the amount of extruded debris regardless of the duration of treatment. (P > .05). The amount of debris extruded was EOP > PTG> TN> RCB, respectively. Conclusions: Within the limitations of this in vitro study, all groups were associated with

debris extrusion from the root apex. Although they have different surface shape, kinematics, working principle and metallurgy; there was no statistical difference between the NiTi file systems used in teeth with curved mesial canals.

Keywords: Apical Debris Extrusion, Edgeone Platinum, Resiproc Blue, Trunatomy, Protaper Gold

Presentation ID / Sunum No= 263

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Evde Beyazlatma Ajanının Estetik Restoratif Materyallerin Yüzey Özelliklerine Etkisi

Ph.D. Cand. Beyza Zaim[1] , Asst. Prof. Dr. Tuğba Serin Kalay[1]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada evde beyazlatma ajanının yeni nesil rezin nanoseramik CAD/CAM restoratif materyalin yüzey pürüzlülüğü ve mikro sertliği üzerindeki etkisinin, kompozit rezin ve cam iyonomer siman ile karşılaştırılmalı olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Rezin nanoseramik yapıdaki Lava Ultimate (LU) CAD/CAM materyal, mikrohibrit yapıdaki Filtek Z250 Universal (FZ) kompozit rezin ve Ketac Molar Easymix (KME) cam iyonomer simandan örnekler hazırlandı. Hazırlanmış olan örnekler kontrol grubu ve beyazlatıcı ajan uygulanacak grup olarak ayrıldı (n=10). Daha sonra 800, 1000, 1200 ve 2000 gritli SiC zımpara kağıtları kullanılarak polisaj yapıldı. Beyazlatma ajanı Whiteness Perfect (WP) %16 karbamid peroksit jel 14 gün süreyle günde 4 saat boyunca örneklere uygulandı. Tüm örneklerin yüzey pürüzlülük değerleri (Ra) profilometre kullanılarak, mikrosertlik değerleri (VHN) Vickers mikrosertlik ölçüm cihazı kullanılarak elde edildi. Gruplar arası istatistiksel analizde Kruskal-Wallis ve Mann-Whitney U-testi, ikili karşılaştırmalarda t-testi kullanıldı ($p=0.05$). Bulgular: Materyal grupları arasında anlamlı fark bulundu ($p<0.001$). Kontrol grubu ve beyazlatıcı ajan uygulanan gruplar karşılaştırıldığında yüzey pürüzlülük değerleri FZ ve KME gruplarında istatistiksel olarak anlamlı bulundu (FZ: $p=0.003$, KME: $p<0.001$). Mikrosertlik değerleri incelendiğinde ise LU ve KME gruplarında anlamlı bulundu (LU: $p=0.007$, KME: $p<0.001$). Sonuç: %16 karbamid peroksit ev beyazlatma ajanı estetik restoratif materyallerin yüzey özelliklerinde değişime neden olmuştur. Beyazlatma uygulamaları yapılırken

ağızdaki restoratif materyaller korunmalı ve beyazlatma ajanı ile teması en aza indirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Lava Ultimate, Cad/cam, Beyazlatma, Kompozit Rezin, Cam İyonomer Siman, Yüzey Pürüzlülüğü, Mikrosertlik

The Effect of Home-Bleaching Agent on Surface Properties of Esthetic Restorative Materials

Abstract

Aim: In this study, it was aimed to evaluate the effect of home bleaching on the surface roughness and micro hardness of the new generation resin nanoceramics CAD/CAM restorative material in comparison with composite resin and glass ionomer cement. Material-Method: Samples were prepared from resin nanoceramic Lava Ultimate (LU) CAD / CAM material, microhybrid Filtek Z250 Universal (FZ) composite resin and Ketac Molar Easymix (KME) glass ionomer cement. The prepared samples were divided into the control group and the group to be applied bleaching agent (n = 10). It was then polished using 800, 1000, 1200 and 2000 grit SiC papers. The whitening agent Whiteness Perfect (WP) %16 carbamide peroxide was applied to the samples for 4 hours a day for 14 days. Surface roughness values (Ra) were obtained using a profilometer and microhardness values (VHN) were obtained using a Vickers microhardness test. Data were analyzed using Kruskal-Wallis test, Mann-Whitney U test and independent sample t-test (p=0.05). Results: A significant difference was found between the material groups ($p < 0.001$). When the control group and the bleaching agent were compared, the surface roughness values were found to be statistically significant in the FZ and KME groups (FZ: $p = 0.003$, KME: $p < 0.001$). Microhardness values were found to be significant in LU and KME groups (LU: $p = 0.007$, KME: $p < 0.001$). Conclusions: 16% carbamide peroxide home bleaching agent caused changes in the surface properties of esthetic restorative materials. Restorative materials should be protected while bleaching, and contact with the bleaching agent should be minimized.

Keywords: Lava Ultimate, Cad/cam, Bleaching, Composite Resin, Glass İonomer Cement, Surface Roughness, Microhardness

Presentation ID / Sunum No= 151

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı ‘’alternate Rapid Maxillary Expansion and Constriction (Alt-Ramec)’’ Prosedürleriyle Birlikte Uygulanan Yüz Maskesi Tedavisinin Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Muhammed Hilmi Buyukcavus[1] , Asst. Prof. Dr. Esra Bolat[2]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi
[2]Akdeniz Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı; büyüme gelişim dönemindeki retrognatik maksillaya sahip iskeletsel Sınıf III hastalarda farklı ‘’Alternate Rapid Maxillary Expansion and Constriction (Alt-RAMEC)’’prosedürleriyle birlikte uygulanan yüz maskesi tedavisinin iskeletsel, dişsel ve yumuşak dokular üzerine etkilerini incelemektir. Yöntem: Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı'na başvuran 40 hasta randomize olarak iki gruba ayrıldı. Birinci grupta; 20 hasta 9 haftalık Alt-RAMEC protokolü, ikinci grup ise 5 haftalık Alt-RAMEC protokolü uygulanarak tedavi edildi. Alt-RAMEC protokolünün sonunda, transversal yetersizliği olan hastalarda genişletmeye devam edildi. Her iki grupta da, Alt-RAMEC protokolünün ardından, oklüzal düzlemle yaklaşık 30 ° 'lik açı yapacak şekilde her bir taraf için 500 gr anteroinferior yönde maksiller protraksiyon kuvveti uygulandı. Hastalara günde en az 20 saat yüz maskelerini kullanmaları söylendi ve en az 2 mm pozitif overjet elde edilinceye kadar tedaviye devam edildi. Protraksiyon öncesi ve sonrası alınan sefalogramlar aynı araştırmacı tarafından çizildi. Bulgular: Gruplar, cinsiyet dağılımı, kronolojik yaş ve hastaların başlangıçtaki sefalometrik değerleri açısından benzer bulundu. Her iki grupta da istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmaksızın benzer etkiler görüldü. Maksilla ileri yönde ve mandibula hafifçe aşağı yönde hareket etti ve bu değişiklikler her iki gruptaki

maksillo-mandibular ilişkilerde bir iyileşmeye neden oldu. Overjet arttı ve overbite her iki grupta azaldı. Yumuşak doku değişiklikleri değerlendirildiğinde, üst dudağın her iki grupta da ilerlediği görüldü. Sonuç: 5 haftalık ve 9 haftalık Alt-RAMEC protokollerinin iskeletsel, dişsel ve yumuşak dokular üzerine etkileri benzerdir.

Anahtar Kelimeler: Alt-Ramec, Maksiller Protraksiyon, Yüz Maskesi

Comparison of Face Mask Treatment Effects Combined With Different 'alternate Rapid Maxillary Expansion and Constriction (Alt-Ramec)' Protocols

Abstract

Objective: The aim of this study is to investigate the skeletal, dental and soft tissue effects of face mask treatment combined with different Alt-RAMEC protocols in the Skeletal Class III patients with retrognathic maxilla in the pubertal period. Method: Forty patients who applied to Akdeniz University Faculty of Dentistry Department of Orthodontics were randomly assigned into two groups. Twenty patients in the first group were treated using the Alt-RAMEC of 9 weeks and second group were treated using 5 weeks protocol. At the end of the Alt-RAMEC protocol, expansion were continued, if needed. In both groups, a maxillary protraction force of 500 g per side with an anteroinferior force vector of approximately 30° to the occlusal plane were applied at the end of the Alt-RAMEC protocol. The patients were instructed to wear appliances for at least 20 hours per day until at least 2 mm of positive overjet were achieved. Pre and post-protraction cephalograms were evaluated by same researcher. Results: The groups were well matched in relation to gender distribution, chronological ages and initial cephalometric values of the patients. Both groups showed almost similar effects with no statistically significant differences. The maxillae moved forward and the mandible moved slightly downward and those changes caused an improvement in the maxilla-mandibular relationships in both groups. The overjet was increased and the overbite was decreased in both groups. Regarding to the soft tissue changes, the upper lip moved forward in both groups. Conclusion: The effects on the skeletal, dental

and soft tissues of the 5-weeks and 9-weeks Alt-RAMEC protocols are similar.

Keywords: Alt-Ramec, Maxillary Protraction, Face Mask

Presentation ID / Sunum No= 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Derecelerde Periodontitis Hastalarının Dental Anksiyete Seviyesinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Zeynep Pınar Keleş Yücel[1] , Assoc. Prof. Dr. Umut Ballı[2]

[1]Giresun Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Giresun
[2]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Zonguldak

Özet

Amaç: Dental anksiyete, bireylerin diş hekimliği aletleri ve uygulamaları ile ilgili genellikle psikolojik ve emosyonel stimülasyonu ile gelişen kaygılarıdır. Periodontitisin ilerleme hızı dental anksiyete seviyesini etkileyebilir. 2017 yeni periodontal hastalık sınıflaması kapsamında, periodontitis ilerleme hızına göre üç farklı derecede sınıflandırılmıştır. Çalışmamızın amacı, farklı periodontitis derecelerinin dental anksiyete üzerindeki etkisinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmaya sistemik sağlıklı ve sigara kullanmayan toplam 75 periodontitisli birey (Derece A periodontitis (n=21), Derece B periodontitis (n=26) ve Derece C periodontitis (n=28)) dahil edildi. Bireylerin radyografik değerlendirmeleri yapılarak tüm ağız sondalama derinliği, klinik ataşman kaybı, gingival indeks, plak indeksi ve sondalamada kanama değerleri kaydedildi. Periodontitis derecesinin belirlenmesinde, en fazla radyografik kemik yıkımı olan diş saptanarak %kemik kaybı/yaş hesaplaması kullanıldı. Her bireyin dental anksiyete seviyesi Corah'ın dental anksiyete skalası (DAS) kullanılarak değerlendirildi. DAS, dört dental senaryoya verilen cevapların 5 noktalı ölçekle skorlandığı ve toplam skor aralığı 4 ile 20 arasında değişen bir ölçektir. Toplam DAS skoruna göre anksiyete düzeyi; hafif, orta, yüksek anksiyete ve fobi olarak değerlendirilir. Bununla birlikte, fobik uyaranların anksiyete üzerindeki etkisini değerlendirmek için bireylere fobik uyaran testi

uygulandı. Bulgular: DAS total skoru, derece B ve derece C periodontitis hastalarında derece A periodontitis grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu (P<0.05). Derece B periodontitis grubu ile kıyaslandığında, derece C periodontitisli bireyler anlamlı oranda daha yüksek DAS total skoruna sahipti (P<0.05). Derece B ve C periodontitisli bireylerde, derece A periodontitisli bireylere göre yüksek anksiyete ve dental fobi yüzdesi anlamlı olarak daha fazla bulundu (P<0.05). Ayrıca, periodontitis şiddeti ve derecesi ile DAS total skoru ve anksiyete seviyesi arasında anlamlı pozitif korelasyon saptandı (P<0.05). Bununla birlikte, gruplar arasında fobik uyaranlar açısından anlamlı farklılık yoktu (P>0.05). Tüm gruplarda dental anksiyeteyi en fazla etkileyen fobik uyaranın dental enjeksiyon korkusu olduğu tespit edildi. Sonuç: Çalışmamızın sınırları dahilinde, periodontitisin ilerleme hızı arttıkça dental anksiyetede gözlenen artış, periodontitis derecesinin dental anksiyete seviyesi ile ilişkili olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Periodontitis, Dental Anksiyete, Dental Korku

Examination of Dental Anxiety Level in Patients With Different Grades of Periodontitis

Abstract

Objective: Dental anxiety is an apprehension of individuals related with dental instruments and procedures, which are usually caused by psychological and emotional stimulation. The progression rate of periodontitis could affect the dental anxiety status. In the context of 2017 new periodontal diseases classification, periodontitis has been categorized in three different grades according to its progression rate. The aim of our study was to examine the effect of different periodontitis grades on dental anxiety. Methods: A total of 75 systemically healthy and non-smoker periodontitis patients (Grade A periodontitis (n=21), Grade B periodontitis (n=26) and Grade C periodontitis (n=28)) were recruited. Radiographic assessment was performed and full-mouth measurements of probing depth, clinical attachment loss, gingival index, plaque index and bleeding on probing were recorded. To determine the grade of periodontitis, the tooth showing the most severe radiographic bone loss was detected and

%bone loss/age was calculated. Dental anxiety status was evaluated using Corah's Dental Anxiety Scale (DAS). DAS is a scale in which responses to four dental scenarios are scored on a 5-point scale, with a total score range of 4 to 20. Based on the total DAS scores, anxiety levels are categorized as mild, moderate and high anxiety and phobia. Additionally, a phobic stimulus questionnaire was applied to the individuals to evaluate the effect of phobic stimuli on anxiety. Results: DAS total score was significantly higher in grade B and grade C periodontitis patients compared to the grade A periodontitis group ($P<0.05$). Compared to the grade B periodontitis group, individuals with grade C periodontitis had a significantly higher DAS total score ($P<0.05$). The percentage of high anxiety and dental phobia was significantly higher in patients with grade B and C periodontitis than patients with grade A periodontitis ($P<0.05$). Furthermore, the severity and progression rate of periodontitis were positively correlated with DAS total score and anxiety level ($P<0.05$). Additionally, there was no significant difference among the groups in terms of phobic stimuli ($P>0.05$). The phobic stimulus that most affected dental anxiety was the fear of dental injection in all groups. Conclusion: Within the limits of our study, the observed increase in dental anxiety with the increase in progression rate of periodontitis suggests that the grade of periodontitis might be related to the dental anxiety level.

Keywords: Periodontitis, Dental Anxiety, Dental Fear

Presentation ID / Sunum No= 247

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Fonksiyonel Monomerlere Sahip Universal Adeziv Sistemler Kullanılarak Yapılan Class II Restorasyonların Mikrosızıntılarının Değerlendirilmesi

Ra. Ecem Doğan[1] , Asst. Prof. Dr. Begüm Büşra Cevval Özkoçak[1] , Asst. Prof. Dr. Fatma Aytaç Bal[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
*Corresponding author: ECEM DOĞAN

Özet

Çalışmamızın amacı sınıf II kavitelerde farklı monomer içeriğine sahip güncel universal adezivlerin total etch, self etch ve selektif etch olmak üzere üç farklı modda kullanılmasını takiben, diş ve kompozit dolgu materyali arasında oluşan mikrosızıntı miktarının ölçülmesidir. Çalışmamızda toplam 120 adet daimi molar dişe kavitelerin oklüzal genişliği bukko-lingual tüberküller arası mesafenin 1/3'ü, aproksimal bölgedeki genişliği bukko-lingual mesafenin 1/3'ü kadar oklüzal kavite derinliği 2 mm, aproksimal kavite derinliği mine-sement sınırında olacak şekilde sınıf II kaviteler açılmıştır. Bu in vitro çalışmada, iki farklı ışıkla polimerize olan universal adeziv sistem (Gluma Bond Universal, Futura Bond U Universal), bir self cure iki aşamalı universal adeziv sistem (Tokuyama Universal Bond), bir total etch adeziv sistem (OptiBond FL) ve bir self etch adeziv sistem (Clearfil SE Bond) kullanılmıştır. Adeziv sistemler uygulandıktan sonra örnekler Grandio SO universal nanohibrit kompozit rezin ile restore edilip bitirme ve polisaj işlemleri yapılmıştır. Daha sonra termal siklus cihazında sırasıyla 5°C-55°C (±2°C) sıcaklığındaki banyolarda transfer süresi 5 s ve bekleme süresi 30 s olacak şekilde 5000 devir bekletilmiştir. Örnekler %0,5'lik bazik fuksin içerisinde 24 saat bekletildikten sonra mikrosızıntı miktarının belirlenmesi için boya penetrasyon testi kullanılmıştır. Mikrosızıntı bir stereomikroskop kullanılarak değerlendirilmiştir. Çalışma verilerinin

değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel metotların yanı sıra verilerin niteliksel analizi için Chi-Square testi kullanılmıştır. Anlamlılık değeri $p<0.01$ ve $p<0.05$ düzeylerinde değerlendirilmiştir. En az mikrosızıntı değerleri OptiBond FL adeziv sistemi grubunda bulunurken; en fazla mikrosızıntı değerleri Futura Bond self etch, Gluma Bond self etch ve Tokuyama Universal self etch gruplarında görülmüştür. Çalışmamızda gingival bölgedeki mikrosızıntı skorlarının oklüzal bölgeye göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Sınıf II kavitelerin restorasyonunda universal adeziv sistemler tercih edileceği zaman daha az mikrosızıntı değerleri elde etmek için total etch veya selektif etch modunda kullanılması tavsiye edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Fonksiyonel Monomer, Mikrosızıntı, Self Cured Universal Adeziv, Universal Adeziv

Presentation ID / Sunum No= 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Isıl İşlem Görmüş Ni-Ti Eğelerin Kök Kanal Şekillendirme Yeteneklerinin Karşılaştırılması: Mikro-BT Çalışması

Dr. Emine Zeynep Bal[1] , Asst. Prof. Dr. Betül Güneş[1] , Assoc. Prof. Dr. İbrahim Şevki Bayrakdar[1]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı endodontik motorla kullanılan farklı ısıl işlem görmüş Ni-Ti eğelerin kök kanal tedavisi esnasında in-vitro ortamda kök kanal şekillendirme yeteneklerinin değerlendirilmesidir. Materyal ve Metod: Bu çalışmada 45 adet kanal kurvatürü 25°-35° arasında olan mandibular molar dişlerin mezial kanalları kullanılmıştır. Dişlerin mezial kökleri krondan ayrıldıktan sonra Mikro-BT ile görüntülenmiştir. Kanal içerisinde giriş yolu oluşturmak için One G eğesi kullanıldıktan sonra örnekler 3 gruba ayrılıp (n=15), kanal preparasyonu aşağıda belirtilen döner aletler ile yapılmıştır. Grup1; HyFlex EDM (25/~, Colténe/Whaledent, Altstatten, İsviçre), Grup2; One Curve (25/06, Micro Mega, Besancon, Fransa), Grup3; WaveOne Gold (25/07 Dentsply Maillefer, Ballaigues, İsviçre). Preparasyon sırasında kök kanalları her eğe değişiminde %2,5'lik sodyum hipoklorit ile yıkanmıştır. Mikro-BT ile şekillendirme öncesi ve sonrası kök kanalları görüntülenerek apikal transportasyon ve merkezde kalma yeteneğindeki değişimlerin belirlenmesi için hesaplamalar apeksten 1, 2, 3, 4 ve 7 mm uzaktaki aksiyal kesitlerden yapılmıştır. Bulgular: Bu çalışmanın sonucuna göre HyFlex EDM, OneCurve ve WaveOne Gold eğeleri istatistiksel olarak benzer miktarda apikal transportasyona sebep olmuşlardır ($P>0.05$). OneCurve eğesi bukko-lingual yönde apikal 4 mm'de WaveOne Gold eğesinden daha iyi merkezde kalma yeteneği göstermiştir ($P<0.05$). Diğer kesitlerde kullanılan tüm eğeler arasında merkezde kalma yeteneği açısından istatistiksel olarak benzer sonuçlar elde edilmiştir

(P>0.05). Sonuç: Bu çalışmanın sonuçlarına göre karşılaştırılan bütün eğeler apikal transportasyona sebep olmuştur ve apikal transportasyon miktarları benzer bulunmuştur. OneCurve eğesi bukko-lingual yönde 4. mm'de WaveOne Gold eğesinden daha iyi merkezde kalma yeteneği göstermiştir. Diğer seviyelerde bütün eğeler benzer merkezde kalma yeteneği göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Apikal Transportasyon, Kontrollü Bellek, Isıl İşlem, Ni-Ti Döner Alet, Resiprokasyon

Comparative Evaluation of Shaping Ability of Different Heat Treated Ni-Ti Engine-Driven Single Files: A Micro-Ct Study

Abstract

Aim: The purpose of this in-vitro study was to evaluate the root-canal shaping abilities of different heat treated Ni-Ti engine-driven single files during root-canal preparation. Material and Method: In this study, 45 mesial roots of mandibular first molar teeth with a curvature between 25° and 35° were used. The mesial root-canals were scanned with Micro-CT. A glide-path was created in the canals using One G file. The specimens were divided into 3 groups (n = 15) and the canal preparation carried out with the following instruments. Grup1; HyFlex EDM (25/~,Colténe/Whaledent, Altstatten, Switzerland), Grup2; OneCurve (25/06, Micro Mega, Besancon, France), Grup3; WaveOne Gold (25/07 Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland). The root-canals were irrigated with 2,5% NaOCl during the preparation procedure. Root-canals were scanned with Micro-CT before and after root-canal preparation. Apical transportation and centering ability of files were evaluated on the Micro-CT images. The pre-instrumentation and post-instrumentation images at 1, 2, 3, 4, 7 mm were analyzed. Results: All groups had statistically similar apical transportation values (P > 0.05). The OneCurve file group showed better centering ability in the bucco-lingual direction than the WaveOne Gold file group at apical 4 mm. All file groups showed statistically similar centering ability at other levels (P> 0.05). Conclusion: According to the results of this study, compared all files caused apical transportation. Apical transplantation values were statistically similar among all groups. The OneCurve file showed better centering ability

in the bucko-lingual direction at 4 mm than the WaveOne Gold file. At other levels, all files showed similar centering ability.

Keywords: Apical Transportation, Controlled-Memory, Heat-Treatment, Ni-Ti Files, Reciprocation, Rotary

Presentation ID / Sunum No= 264

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Kinematiklerle Çalışan Rehber Yol Eğelerinin Eğri Kanallarda Apikal Transportasyon ve Merkezde Kalma Yeteneğine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Kübra Yeşildal Yeter[1]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
*Corresponding author: Kübra Yeşildal Yeter

Özet

Bu in-vitro çalışmanın amacı farklı kinematiklerle çalışan rehber yol eğelerinin eğri kanallarda apikal transportasyon ve merkezde kalma yeteneğine etkisinin konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ile değerlendirilmesidir. Kırk adet mandibular molar dişlerin 20-30° eğimli mezial kökü rehber yol oluşturma tekniğine göre 4 gruba ayrıldı; Grup 1 (kontrol): Rehber yol oluşturulmadı, Grup 2 (K-tipi eğe): Rehber yol #10 ve #15 K-tipi eğe ile oluşturuldu, Grup 3 (Proglider): Rehber yol Proglider eğesi ile oluşturuldu, Grup 4 (WaveOne Gold Glider): Rehber yol WaveOne Gold Glider eğesi ile oluşturuldu. Bütün gruplarda kök kanallarının genişletilmesi için WaveOne Gold Primary eğesi kullanıldı. Preparasyon öncesinde ve sonrasında konik ışınlı bilgisayarlı tomografi görüntüleri elde edildi. Meziodistal yönde kanal transportasyonu ve merkezde kalma yeteneği apeksden itibaren 1, 4 ve 7. mm'de değerlendirildi. Veriler Kruskal-Wallis testi ile istatistiksel olarak analiz edildi. Hangi rank ortalamaları arasındaki farkların istatistiksel olarak önemli ($P<0.05$) olduğu Bonferroni Dun's çoklu karşılaştırma testi ile ortaya konuldu. Apikal transportasyon bulgularına göre 1. mm'de, merkezde kalma yeteneği bulgularına göre 7. mm'de gruplar arasında istatistiksel olarak önemli farklar bulundu. WaveOne Gold Glider ve K-tipi eğe ile rehber yol oluşturulması apikal 1. mm'de Proglider ve Kontrol gruplarına göre daha az apikal transportasyona sebep oldu. WaveOne Gold Glider 7. mm'de diğer tüm gruplardan daha iyi merkezleme

yeteneği gösterdi. Bu çalışmanın sonuçlarına göre, bütün gruplarda apikal transportasyon sonuçlarının 0.3 mm'den daha az olduğu gözlendi ve bu sonuç pratikte önemsiz olarak değerlendirilebilir. Bu çalışmanın sınırlamaları dahilinde, WaveOne Gold Glider rehber yol eğesi ile WaveOne Gold Primary' nin kombinasyon halinde kullanımının eğri kök kanallarının preparasyonunda avantajlı olabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Apikal Transportasyon, Farklı Kinematikler, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Merkezde Kalma Yeteneği, Rehber Yol

Influence of Glide Path Files With Different Kinematics On Apical Transportation and Centering Ability in Curved Root Canals

Abstract

The aim of this in-vitro study was to evaluate the effect of glide path files with different kinematics on apical transportation and centering ability in curved root canals by using cone-beam computed tomography. A total of 40 mesial roots of mandibular molar teeth with 20 to 30° curvatures were randomly divided into 4 groups according to glide path preparation technique; Group 1 (control): no glide path preparation, Group 2 (K-file): glide path preparation with #10 and #15 K-files, Group 3 (Proglider): glide path preparation with Proglider, Group 4 (WaveOne Gold Glider): glide path preparation with WaveOne Gold Glider. WaveOne Gold Primary was used for root canal instrumentation for all groups. Pre- and post-instrumentation cone-beam computed tomography images were obtained. Mesio-distal canal transportation and centering ability were evaluated at 1,4 and 7 mm from the apex. Data were statistically analyzed using Kruskal-Wallis test. In addition, Friedman test was used to determine whether there is a difference between 1, 4 and 7 mm for apical transportation and centering ability for each group. Bonferroni Dunn's multiple comparison test was used to demonstrate which rank averages are statistically significant ($P < 0.05$). There was statistically significant difference among groups at 1 mm for apical transportation and at 7 mm for centering ability factor. WaveOne Gold Glider and K-file

groups caused less apical transportation than Proglider and control groups at 1 mm. WaveOne Gold Glider showed better centering ability results than all other groups at 7 mm. According to the present study, the apical transportation results were not greater than 0.3 mm for all groups and it can be comment as clinically acceptable. Within the limitations of this study, it can be said that the use of WaveOne Gold Glider in combination with WaveOne Gold Primary might be advantageous for preparation of curved root canals.

Keywords: Apical Transportation, Centering Ability, Glide Path, Different Kinematics, Cone-Beam Computed Tomography

Presentation ID / Sunum No= 220

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Polimerizasyon Yöntemlerinin Direkt ve İndirekt Kullanılabilen Kompozitlerin Renk Stabilitesine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Yusuf Bayraktar[1] , Researcher Kübra Sultan Karaduman[1] , Researcher İrem Çetinbak[1]

[1]Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı
*Corresponding author: Yusuf Bayraktar

Özet

Amaç: Bu çalışmada hem direkt, hem de indirekt restorasyon uygulamalarında kullanılabilen üç üniversal ve bir bulk-fill kompozit rezinin farklı polimerizasyon yöntemleri sonrası renk stabiliteleri değerlendirildi. Yöntem: Çalışmada bir nano-hibrit kompozit rezin olan FU (Filtek Ultimate, 3M ESPE, ABD), bir nano-seramik kompozit rezin olan CX (Ceram.X Sphere TEC, Dentsply, Almanya), bir mikro-hibrit kompozit rezin olan FZ (Filtek z250, 3M ESPE, ABD) ve bir bulk-fill kompozit rezin olan FB (Filtek Bulk-Fill, 3M ESPE, ABD) kullanıldı. Her bir kompozit rezinden 2 mm kalınlığında ve 10 mm çapında 36'şar örnek hazırlandı (ntoplam=144). Bu örneklerin 12 tanesi bir LED ışık cihazı olan E (Elipar S10, 3M ESPE, Almanya) ile 40'ar saniye, diğer 12 tanesi indirekt kompozit uygulamaları için geliştirilmiş bir LED ünitesi olan L (Labolight Duo, GC, Japonya) ile 3'er dakika, diğer 12 tanesi ise önce L ile 3'er dakika ve ardından E ile 40'ar saniye polimerize edildi. Örnekler polisajlandı ve 37C°'de 24 saat etüvde bekletildi. Daha sonra başlangıç renk değerleri bir spektrofotometre (Vita EasyShade Compact, Vita Zahnfabrik, Almanya) ile CIE L*a*b* renk sistemine göre ölçüldü. Ardından örnekler taze hazırlanmış kahve solüsyonuna bırakıldı. Kahve solüsyonuna bırakılan örneklerin birinci, yedinci ve on dördüncü günlerdeki renk değerleri ölçüldü. Örneklerin başlangıç

ölçümlerine göre renk değişim (ΔE) değerleri hesaplandı. Veriler SPSS v16.0 programında tekrarlı ölçümlerde ANOVA ve post-hoc Tukey HSD testleri ile analiz edildi ($p<0.05$). Bulgular: Materyallerin ortalama ΔE değerlerinin polimerizasyon yönteminden anlamlı şekilde etkilendiği saptandı ($p<0,001$). E ve L+E ile polimerize edilen örnekler L ile polimerize edilen örneklerden daha az renklendi ($p<0,001$). E ve L+E ile polimerize edilen örneklerin ΔE değerleri arasında anlamlı farklılık görülmedi ($p=0,831$). On dördüncü gün sonunda en yüksek ortalama ΔE değeri FZ-L grubunda (ΔE=7,36±0,87), en düşük ortalama ΔE değeri FZ-L+E grubunda (ΔE=5,29±0,51) gözlendi. Sonuç: Kahve solüsyonu kompozit rezinlerde erken dönemlerde renklenmeye sebep olabilir. Kompozit restorasyonların renk stabilitesi üzerinde polimerizasyon yönteminin etkisi vardır.

Anahtar Kelimeler: Kompozit Rezin; Renk Değişimi; Polimerizasyon; Spektrofotometre

The Effect of Polymerization Methods On Color Stability of Directly and Indirectly Usable Composites

Abstract

Purpose: In this study, the color stability of three universal and one bulk-fill composite resins that can be used in both direct and indirect restorations, were evaluated after different polymerization methods. Method: Thirty-six specimens (2 mm in height and 10 mm diameter) were prepared from a nano-hybrid(FU-Filtek Ultimate, 3M ESPE, USA), a nano-ceramic(CX-Ceram.X SphereTEC, Dentsply, Germany) a micro-hybrid(FZ-Filtek z250, 3M ESPE,USA) and a bulk-fill(FB-Filtek Bulk-Fill, 3M ESPE,USA) composite resins(ntotal=144). The 12 of these specimens were polymerized with a LED light device(E-Elipar S10, 3M ESPE,Germany) for 40 seconds, the other 12 were polymerized by a LED unit developed for indirect restorations(L-Labolight Duo, GC, Japan) for 3 minutes and the other 12 were polymerized by both L and E for 3 minutes and 40 seconds respectively. The specimens were polished and left in an incubator at 37°C for 24 hours. The initial color values were measured using a spectrophotometer(Vita EasyShade Compact, Vita

Zahnfabrik,Germany) according to the CIE L*a*b* color system. Then the samples were immersed in freshly prepared coffee solution. At the end of the 1st, 7th and 14th days, the color values were measured and color change (ΔE) values were calculated. Data were analyzed by repeated-measures ANOVA and post-hoc Tukey HSD tests ($p<0.05$). Results: The mean ΔE values were found to be significantly affected by the polymerization method ($p<0.001$). Specimens polymerized with E and L+E showed less discoloration than polymerized with L ($p<0.001$). There was no significant difference between the ΔE values of the specimens polymerized by E and L+E ($p=0.831$). At the end of the 14th day, the highest mean ΔE value was observed in the FZ-L group(ΔE=7.36±0.87), and the lowest mean ΔE value was observed in the FZ-L+E group(ΔE=5.29±0.51). Conclusion: Coffee solution could cause early discoloration in composite resins. The polymerization method has an effect on the color stability of composite restorations.

Keywords: Composite Resin; Color Change; Polymerization; Spectrophotometer

Presentation ID / Sunum No= 66

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Vertikal Yön Yüz Büyüme Paternine Sahip Bireylerde İskeletsel Maloklüzyon Parametrelerinin Değerlendirilmesi

Dr. Aykan Onur Atilla[1] , Inst. Dr. Taner Öztürk[2]

[1]Keçiören Osmanlı Ağız ve Diş Sağlığı merkezi
[2]Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti AD
*Corresponding author: aykan onur atilla

Özet

AMAÇ: Farklı vertikal yön yüz büyüme paternine sahip iskeletsel sınıf I maloklüzyona sahip erişkin hastalarda maloklüzyonu tanımlayan iskeletsel parametrelerin değerlendirilmesi ve karşılaştırılmasıdır. YÖNTEM: Ortodontik maloklüzyon şikâyeti ile ortodonti kliniğine başvuran yaş ortalaması 17,72±1,76 yıl olan 60 hasta (25 kız, 35 erkek) çalışmaya dahil edilmiştir. Dahil edilen hastaların tedavi öncesi alınan lateral sefalometrik radyografileri üzerinde sagittal ve vertikal maloklüzyon paternini gösteren açısal ölçümler Dolphin Imaging (ver. 11,5) programı ile gerçekleştirilmiştir. Hastalar SN-GoGn açısına göre üç gruba ayrılmıştır (Low-angle, Norm-angle ve High-angle). Altı açısal ölçüm (sagittal yön değerlendirmesi için: SNA, SNB ve ANB açıları; vertikal yön değerlendirmesi için: SN-GoGn, SN-PP ve Y-aksı açısı) yapılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel değerlendirmesi için One-Way ANOVA testi ve Pearson Korelasyon testi kullanılmıştır. İstatistiksel verilerin analizi SPSS (ver. 24,0) istatistiksel analiz programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık değeri $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. BULGULAR: Sefalometrik değerlendirme sonucunda tüm açısal ölçüm değerleri gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar göstermiştir ($p<0,05$). Diğer gruplar ile karşılaştırıldığında Low-angle grubunda SNA ve SNB değerleri anlamlı derecede büyük iken SN-PP ve Y-aksı açısı değerleri anlamlı

derecede daha düşük bulunmuştur (p<0,05). High-angle grubu ANB açısı değerleri low-angle grubundan anlamlı derecede düşük bulunmuştur. SNA açısı her üç grupta da SN-PP açısı ile pozitif yönlü anlamlı korelasyon göstermiştir (p<0,05). SN-GoGn açısı High-angle grubunda Y-aksı açısı ile pozitif yönlü anlamlı korelasyon gösterirken Norm-angle grubunda SN-PP açısı ile pozitif yönlü anlamlı korelasyon göstermiştir (p<0,05). Sadece High-angle grubunda SN-GoGN açısı ile ANB açısı arasında pozitif yönlü anlamlı bir korelasyon olduğu görülmüştür (p<0,05). SONUÇ: İskeletsel maloklüzyon parametreleri vertikal yön yüz büyüme paternine göre farklılık göstermektedir. Özellikle High-angle vakalarda SN-GoGn açısı ile Y-aksı ve ANB açıları diğer vertikal büyüme paternlerine göre daha fazla ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: İskeletsel Maloklüzyon,vertikal Yön, Yüz Büyüme

Evaluation of Skeletal Malocclusion Parameters in Individuals With Different Vertical Direction Face Growth Patterns

Abstract

OBJECTIVE: To evaluate and compare skeletal parameters defining malocclusion in adult patients with skeletal class I malocclusion with different vertical direction facial growth patterns. METHOD: 60 patients (25 girls, 35 boys) with an average age of 17.72 ± 1.76 years admitted to the orthodontic clinic with the complaint of orthodontic malocclusion were included in the study.Angular measurements showing the sagittal and vertical malocclusion pattern on the lateral cephalometric radiographs of the included patients before the treatment were performed with the Dolphin Imaging (ver. 11,5) program. The patients were divided into three groups according to the SN-GoGn angle (Low-angle, Norm-angle and High-angle). Six angular measurements (for sagittal direction evaluation: SNA, SNB and ANB angles; for vertical direction evaluation: SN-GoGn, SN-PP and Y-axis angle). One-Way ANOVA test and Pearson Correlation test were used for the statistical evaluation of the data obtained.Analysis of statistical data was carried out using SPSS (ver. 24,0) statistical analysis program. Statistical significance value was

accepted as p <0.05. RESULTS: As a result of the cephalometric evaluation, all angular measurement values showed statistically significant differences between the groups (p <0.05).Compared to other groups, SNA and SNB values were significantly higher in the Low-angle group, while SN-PP and Y-axis angle values were significantly lower (p <0.05). High-angle group ANB angle values were significantly lower than the low-angle group.SNA angle showed a positive positive correlation with SN-PP angle in all three groups (p <0.05).The SN-GoGn angle showed a positive positive correlation with the Y-axis angle in the High-angle group, while it showed a positive positive correlation with the SN-PP angle in the Norm-angle group (p <0.05). CONCLUSION: Skeletal malocclusion parameters differ in vertical direction according to facial growth pattern. Especially in High-angle cases, SN-GoGn angle and Y-axis and ANB angles are more related than other vertical growth pattern.

Keywords: Skeletal Malocclusion, Facial Growth,vertical Direction

Presentation ID / Sunum No= 270

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Yüzey Pürüzlendirme İşlemlerinin Polieter Eter Keton-Akrilik Rezin Bağlantısı Üzerine Etkileri

Dr. Öğr. Üyesi Alper Özdoğan[1], Araştırma Görevlisi Büşra Tosun[1]

[1]Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi AD, Erzurum, Türkiye

Özet

Bu çalışma Atatürk Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri bölümü tarafından desteklenmiştir. (TSA-2019-7203) Amaç: Farklı yüzey pürüzlendirme işlemlerinin polieter eter keton-akrilik rezin bağlantısı üzerindeki etkilerinin araştırılmasıdır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada polieter eter keton örneklerinden üretilmiş 80 adet disk şeklinde numune kullanıldı. Örnekler rastgele 5 gruba ayrıldı (n = 16) ve yüzey pürüzlendirme işlemleri (kontrol, aşındırma, kumlama, tribokimyasal silika kaplama ve sülfürik asit) uygulandı. Her gruptan rastgele seçilen birer örneğin çevresel elektron mikroskobu görüntüsü ve 3 boyutlu yüzey görüntülemeleri alınıp kaydedildi. Görüntüleme işlemlerinin ardından ısı ile polimerize olan akrilik rezinler, örneklerin pürüzlendirilen yüzeyine uygulandı ve bağlanma dayanımı testine tabi tutularak veriler kaydedildi. Verilerin istatistiksel analizi varyans analizi ve Tukey çoklu karşılaştırma testi kullanılarak analiz edildi. Bulgular: Tek yönlü varyans analizinin sonuçlarına göre, yüzey pürüzlendirme işlemleri arasında istatistiksel olarak önemli farklılıklar görüldü (p = .001). Kumlama, tribokimyasal kaplama ve %98'lik sülfürik asit uygulamasının polieter eter keton-akrilik rezin arasındaki bağlanma dayanım değerlerini önemli ölçüde artırdığı saptanmıştır (p= .001). Sonuçlar: Polieter eter keton yüzeyine uygulanan ilave pürüzlendirme işlemleri, materyalin ısı ile polimerize olan akrilik rezin ile olan bağlantısını artırmaktadır. Elde ettiğimiz bu sonuçlara dayanarak, hastalara uygulanacak polieter eter keton içeren hareketli

protezlerde, polieter eter keton materyaline önceden uygulanacak ilave yüzey işlemlerinin, protezlerin kullanım ömrünü ve başarısını olumlu yönde etkileyeceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: CoJet; Kumlama; Polieter eter keton; Sülfürik asit; Yüzey morfolojisi.

Effect of Different Surface Roughening Treatments on Polyether Ether Ketone And Acrylic Resin Bonding

Abstract
Study supported by Department of Scientific Research Projects (TSA-2019-7203) Atatürk University, Erzurum, Turkey. Objectives: To investigate the effects of different surface roughening treatments on the polyether ether ketone and acrylic resin bonding. Material and Methods: Eighty disc polyether ether ketone specimens were used in this study. Specimens were randomly divided into 5 groups (n = 16) and surface roughening treatments (control, grinding, sandblasting, tribochemical silica coating and sulfuric acid etching) were applied. Heat-polymerized acrylic resins were applied to the treated surfaces of the polyether ether ketone specimens. The shear bond strength test, environmental scanning electron microscopy and three-dimensional surface topography analysis were performed. The data were statistically analyzed using analysis of variance and Tukey's honest significant difference test. Results: One-way analysis of variance revealed differences in shear bond strength among the groups (p = .001). The sandblasting, tribochemical coating, and 98% sulfuric acid etching significantly achieved the highest shear bond strength values (p = .001). Conclusion: Additional roughening treatments applied to the polyether ether ketone surface, increase the bonding with heat-polymerized acrylic resins. Based on these results, it is predicted that additional surface treatments will positively affect the life and success of the prostheses in the removable prostheses containing polyether ether ketone to be applied to the patients.
Keywords: CoJet; Polyether ether ketone; Sandblasting; Sulphuric acid; Surface morphology.

Presentation ID / Sunum No= 359

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Geniş Odontojenik Keratokisti Olan Hastanın Hareketli Obturatör Destekli Marsupelizasyon Yöntemiyle Tedavisi: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. İpek Necla Güldiken[1] , Asst. Prof. Dr. Zeynep Çukurova Yılmaz[1] , Asst. Prof. Dr. Yeşim Ölçer Us[2] , Ph.D. Cand. İpek Çıklaçifci[1]

[1]İstanbul medipol Üniversitesi
[2]Bahçeşehir Üniversitesi

Özet

Odontojenik keratokist yüksek rekürrens gösteren, sıklıkla mandibulada tutulum yapan ve genellikle asemptomatik seyreden, beraberinde nadiren ağrı ve ekspansiyonun eşlik edebildiği odontojen kaynaklı gelişimsel bir kisttir. Tedavisi halen tartışma konusudur. Tedavi seçenekleri arasında enükleasyon, rezeksiyon ya da daha konservatif bir yöntem olan marsupyelizasyon yöntemi uygulanabilmektedir. 02.03.19 tarihinde kliniğimize başvuran 16 yaşındaki erkek hastanın radyolojik muayenesinde çekilen ortopantografik görüntüsünde (OPTG) sağ mandibulasında distal yönde ramus boyunca birinci büyük azı dişine uzanan radyolusent, belirgin sınırlı bir lezyonun varlığı görüldü. Alınan anamnezde hastanin 3 aydır sağ çenesinde ağrısı ve sağ dudak kenarında uyuşma hissi şikayetlerine sahip olduğu tespit edildi. Hastadan istenen dental volumetrik tomografide (DVT) kortikal kemik içinde yer alan leyzonun gömülü üçüncü molar diş ve inferior alveolar siniri içerdiği doğrulandı ve biyopsi işlemi yapılması kararlaştırıldı. 05.03.19 tarihinde lezyondan alınan insizyonel biyopsiye parakeratotik odontojen kerotokist (POK) tanısı konuldu. 28.03.19 tarihinde geleneksel protez tekniklerine göre defekt boşluğuna kadar uzanan hareketli obturator tasarlanarak marsupyelizasyon yöntemiyle kistin küçültülmesi aşamasına geçildi. Preoperatif dönemde alınan son OPTG ‘de lezyonun enükleasyon aşaması için yeterli derecede

küçüldüğü konfirme edildikten sonra 02.12.19 tarihinde hasta opere edilerek tüm kistik lezyon eksize edildi. Postoperatif iyileşme döneminin sonunda lezyonun radyolojik olarak tamamen ortadan kalktığı ve hastanın uyuşukluk şikayetinin de tamamen iyileştiği gözlemlendi. Operasyondan 8 ay sonra alınan kontrol radyografisinde ve klinik muayenede tüm bulgular normaldi. Marsupyelizasyon, özellikle geniş boyuttaki odontojenik kerotokistlerin tedavisinde invaziv cerrahi işlemlere kıyasla konservatif ve hızlı çözüm sağlayabilmesi gibi avantajlarıyla tercih edilebilecek başarılı bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Keratokist, Marsupielizasyon, Hareketli Obturatör

Treatment of a Patient With Large Odontogenic Keratocyst by Removable Obturator-Assisted Marsupialization: Case Report

Abstract

Odontogenic keratocysts have a high recurrence rate and oftenly involve mandible. They are usually asymptomatic but sometimes they can be accompanying with pain and expansion. It's treatment is still controversial. Enucleation, resection or conservative approach is marsupelization can be used as treatment. In the radiological examination 16-year-old male patient who refered to our clinic on 02.03.19 the orthopantomographic image (OPTG) showed a radiolucent, circumscribed lesion extending distally along the ramus to the first molar in the mesial direction in the right mandible. Anamnesis taken and it was found that the patient had pain and numbness on the edge of the right lip for 3 months. In the dental volumetric tomography (DVT) which requested from the patient, it was confirmed that the lesion is in the cortical bone and it contained the impacted third molar tooth and the inferior alveolar nerve, and biopsy was decided. On 05.03.19, incisional biopsy was performed and it was diagnosed parakeratotic odontogenic kerotocyst (POK). On 28.03.19, the removable obturator, which extended to the defect cavity accordingto traditional prosthetic techniques, was designed and the phase of reducing the cyst with marsupelization method was started. In the last OPTG taken in the preoperative period, it was confirmed

that the lesion had shrunk enough for the enucleation phase. Then, on 02.12.19, the patient was operated on and the whole cystic lesion was excised. At the end of the postoperative recovery period, it was observed that the lesion completely disappeared radiologically and the patient's complaint of numbness was completely cured. All findings were normal in the control radiography and clinical examination taken 8 months after the operation. Marsupelization is a successful treatment method that can be preferred for the treatment of large-sized odontogenic kerotocysts with its advantages such as conservative and rapid solutions compared to invasive surgical procedures.

Keywords: Keratocysts, Marsupialization, Removable Obturator

Presentation ID / Sunum No= 31

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gülüş Tasarımında Kullanılan Dental Seramiklerin Değerlendirilmesi

Researcher Umut Özdal[1]

[1]Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Günümüz diş hekimliğinde dental seramiklerin geliştirilmesindeki amaçlar; estetik beklentileri karşılayabilmek, biyouyumluluk seviyesini yükseltmek ve mekanik dayanıklılığı arttırmaktır. Kullanılan seramik malzemelerinin bileşimi, mikro yapısı ve özellikleri farklı sınıflardaki dental seramiklerin klinik endikasyonlarını belirler. Restorasyon tasarımlarında seramik materyal seçimini etkileyen diğer faktörler; materyalin tabaka kalınlığı, rezidüel gerilmeler, oklüzyon tipi, dişlerin şekli ve büyüklüğü, mine veya dentin dokusuyla birlikte adezivlerin elastik modülü ve yüzey özellikleridir. Dental seramik restorasyonların yapımındaki başarı; kullanılacak materyal seçimine, üretim metoduna ve restorasyon dizaynına bağlıdır. Bu çalışmadaki amacımız, modern diş hekimliğinde sıklıkla tercih edilen gülüş tasarımı uygulamalarında kullanılan dental seramiklerin biyolojik, kimyasal ve mekanik özelliklerini karşılaştırarak birbirlerine olan üstünlükleri ve dezavantajları değerlendirilip, diş hekimlerinin yapacakları restorasyonlara göre tercihlerini belirlemesine katkı sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: Gülüş Tasarımı, Dental Seramik, Diş Restorasyonu

Presentation ID / Sunum No= 403

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hareketli Protez Tedavisi İçin Bilgi Kaynağı Olarak Youtube Videolarının Değerlendirilmesi

Assist. Prof. Dr. Filiz Yağcı[1]

[1]Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi AD.
*Corresponding author: Filiz Yağcı

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı internette yaygın olarak bilgi edinme amacıyla kullanılan Youtube video platformunda yer alan hareketli protezler ile ilgili videoların hastalara sağladığı bilgi kalitesinin değerlendirilmesidir. Materyal ve Metotlar: İlk olarak Google Trendler uygulaması kullanılarak hareketli protezleri ifade eden en yaygın arama yapılan üç anahtar kelime belirlendi: hareketli protez, total protez, dental protez. Belirlenen bu kelimeler ile Youtube video platformunda video araması gerçekleştirilmiştir. Takiben görüntüleme sayısına göre sıralama yapıldıktan sonra her bir terim için ilk 35 video olmak üzere toplam 105 video incelenmiştir. Belirlenen videoların, video kullanım kalitesi, demografik verileri, kaynak ve amacı incelenmiş ve izleyici etkileşim indeksi ile görüntülenme oranları hesaplanmıştır. Video kullanım kalitesi 1) Kötü, 2) Zayıf, 3) İyi ve 4) Mükemmel şeklinde derecelendirilmiştir. Videolar için hariç tutma kriterleri şu şekilde belirlenmiştir: dilinin Türkçe olmaması, daha önceki bir videonun tekrarı olması, konu ile ilgisiz olması, konuşma olmaması, sadece reklam içermesi, 15 dakikadan daha uzun sürmesi. Elde edilen veriler istatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilerek Kolmogorow-Smirnow, Mann-Whitney U ve Kruskall-Wallis testleri ile analiz edilmiştir. Bulgular: Tüm videolarda anlatımın bir diş hekimi tarafından gerçekleştirildiği görülmüştür. Video kaynağının ise çoğunlukla yine bir diş hekimi olduğu gözlenmiştir. ($p < 0.05$)

Fakat video kullanım kalitesi düşük bulunmuştur ($p < 0.05$). Sonuç: Elde edilen veriler ışığında Youtube'da yer alan videoların hareketli protezler için Türkçe bilgi kaynağı olarak yeterli olmadıkları görülmüştür. Özellikle protez uzmanlarının güncel bilgi ağını dikkate alarak doğru bilgilendirmelerin sağlanması için daha fazla sorumluluk almaları gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hareketli Protez, Youtube

Evaluation of Youtube Videos As a Source of Information for Removable Denture Treatment

Abstract

Aim: The aim of this study was to evaluate the quality of information provided to patients by videos about removable dentures on the Youtube video platform, which is widely used for information retrieval on the Internet. Material and Methods: Most frequently used search terms were determined through The Google Trends website as removable denture, complete denture, dental prostheses. These terms were searched by YouTube. After related video links were sorted by "sort by view-count", a total of 105 videos were analyzed, including the first 35 videos for each term. The video usage quality, demographic data, source and purpose of the determined videos were examined and the viewing rates were calculated with the audience interaction index. Video usefulness quality was graded as 1)Bad, 2) Poor, 3) Good and 4) Excellent. The following exclusion criteria was applied: languages other than Turkish, being a repetition of a previous video, being unrelated to the subject, no speech, only advertising, and videos which longer than 15 minutes. The data were analyzed by accepting the statistical significance level as $p < 0.05$ with Kolmogorow-Smirnow, Mann-Whitney U and Kruskall-Wallis tests. Results: It was seen in all videos that the narration was performed by a dentist. It has been observed that the video source is mostly a dentist ($p < 0.05$). However, video usefulness quality was found to be low ($p < 0.05$). Conlusion: In the light of the data obtained, it has been observed that the videos on YouTube are not sufficient as a Turkish source of information for removable dentures. In particular,

prosthodontists should take more responsibility for providing accurate information, taking into account the current information network.

Keywords: Removable Denture, Youtube

Presentation ID / Sunum No= 51

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İmplant Destekli Hareketli Protezlerde Kullanılan Farklı Yüzey Özelliklerine Sahip Locator Tutucuların Tutuculuk Kuvvetlerinin Değerlendirilmesi

Dr. Merve Dede[1] , Prof.Dr. Onur Geçkili[2] , Researcher Dilara Bayır[3] , Dr. Ergün Bozdağ[3] , Prof.Dr. Fatma Ünalan[2]

[1]Private practice
[2]Professor, Department of Prosthodontics, Istanbul University, Faculty of Dentistry, Istanbul, Turkey
[3]Department of Mechanical Engineering Faculty, İstanbul Technical University, Istanbul, Turkey
*Corresponding author: MERVE DEDE

Özet

Tam dişsiz hastaların implant destekli tam protezler ile tedavi edilmesiyle protezlerde stabilite ve retansiyon eksikliği, sürekli kemik yıkımı, çiğneme fonksiyonunda bozukluk ve sosyal problemler önlenmiş olur. İmplant destekli tam protezlerde retansiyonun sağlanması için esas olarak locator, top başlı, bar, mıknatıs veya teleskop sistemler kullanılmaktadır. Locator tutucuların kendinden hizalama özelliği nedeniyle hastanın protezlerini minimum aşınmayla rahatlıkla yerine oturtabilmesi, implant ve üst yapı arasındaki açılanmaları 40 dereceye kadar kompanse edebilmesi ve interoklüzal mesafenin az olduğu durumlarda protezdeki kırılmaları önlemeleri nedeniyle tercih edilmektedirler. Dayanak materyali olarak sıklıkla biyouyumluluk ve mekanik özelliklerinden dolayı titanyum nitrid kaplama kullanılmaktadır. Günümüzde zirkonyadan üretilen locator tutucular ile titanyum karbon nitrid kaplı locator tutucular da başarıyla kullanılmaktadır. Çalışmamızın amacı bu üç locator sisteminin düz ve 10 ile 30 derece açılı olacak şekilde ağız ortamını taklit eden sıvı ortamda takma çıkarma siklusları sonucundaki tutuculuk kuvvetinde meydana gelen kayıpların değerlendirilmesidir. İmplant üstü tam

protezlerin stabilizasyonu için 5-7 N değerleri baz alındığında, tüm sistemler referans değerlerinde tutuculuk gösterdiler. Açılı tutucuların retansiyon değerleri ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı. Düz tutucuların retansiyon değerleri ortalamalarına bakıldığında ise titanyum karbon nitrid kaplı locatorın tutuculuğu anlamlı düzeyde yüksek bulundu.

Anahtar Kelimeler: Locator, Locator R-Tx, Zirkonya Locator, Retansiyon, İmplant Destekli Hareketli Protezler

Presentation ID / Sunum No= 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İmplant Kaybı Olan Hastanın, Mevcut İmplant Destekli Sabit Tam Protezinin Cerrahi Kılavuz Olarak Kullanılarak Yeniden Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Raporu

Dr. Merve Dede[1] , Prof.Dr. Onur Geçkili[2] , Assoc. Prof. Dr. Mustafa Ramazanoğlu[3] , Prof.Dr. Fatma Ünalan[2]

[1]Private Practice
[2]Department of Prosthodontics, Istanbul University, Facutly of Dentistry, Istanbul, Turkey
[3]Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul University, Facutly of Dentistry, Istanbul, Turkey
*Corresponding author: MERVE DEDE

Özet

Dişsiz hastaların tedavisinde implant destekli sabit protezler kullanılmaktadır. Günümüzde etkin tedavi ücretleri,öngörülebilir ve hızlı tedavi seçeneği nedeniyle All on four konsepti tercih edilmektedir.Bu konseptin üstün özelliklerine rağmen sabit tam protezlerde olduğu gibi teknik ve biyolojik komplikasyonları da vardır. Bu komplikasyonlardan biri destek implantın kaybıdır. Hastamızda başarısızlığa uğrayan implant çıkartıldı, granülasyon dokuları temizlendi. 6 aylık iyileşmeden sonra uyguladığımız teknikle hastanın mevcut sabit tam protezi korunarak All on four konseptine göre yeni implant uygulandı. Bu teknik mevcut dört implant destekli sabit tam protezin reimplantasyon için cerrahi plak olarak kullanılmasını ve bir implant kaybı sonrasında daimi protez olarak kullanılmasını sağlamaktadır. Bu yöntem güvenilir ve hastaya yeni bir protez yapma ihtiyacı olmayacağından düşük maliyetlidir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, İmplant Kaybı, Sabit Protezler

Presentation ID / Sunum No= 309

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Maksiller Sinüs Septasının Sinüs Augmentosyonu Öncesi 3 Boyutlu Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Yağmur Deniz Yıldırım[1] , Asst. Prof. Dr. Tuğba Ataman Duruel[1]

[1] Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji ABD.

Özet

Giriş: Sinüs augmentosyonu işlemi, rezorbe olmuş posterior maksiller kemiğin yerine konması için onaylanan ve öngörülebilir bir çözümdür. Sinüs membran komplikasyonlarının augmentasyon işleminin başarısını düşürdüğü rapor edilmiştir. Sinus septaları membran yırtılma riskini artırır ve kemik pencerisinin hazırlanmasını zorlaştırır. Bu çalışmanın amacı da sinus septalarının prevelans, pozisyon, ve yüksekliğini bilgisayarlı tomografi ile değerlendirmektir. Gereç ve yöntem: Yüz kırk hastada, 280 sinüs incelenmiştir. Sinüs septasının varlığı, zigomatik kemiğe göre pozisyonu değerlendirilmiş ve sinus septa yüksekliği ölçülmüştür. Bulgular: 280 sinüsün %24.6'sında (n=69) septa tespit edilmiştir. Bunların, %15.36'sı (n=43) zigomatik kemiğin anteriorunda, %6.07 (n=17) zigomatik kemiğin posteriorunda, %3.21 (n=9) ise hem anterior hem posteriorundadır. Septa yüksekliği anteriorda ortalama 7.16 ± 2.85 mm iken, posteriorda 5.62 ± 2.49 mm dir. Sonuç: Sinüs septası daha sıklıkla zigomatik kemiğin anteriorunda bulunmaktadır. Sinüs septa yüksekliği posteriora göre anteriorda daha yüksektir. Sinüs augmentasyonu sırasında komplikasyonlardan kaçınmak için sinüs anatomisinin 3 boyutlu değerlendirilmesi kıymetlidir.

Anahtar Kelimeler: Maksiller Sinüs, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Dental İmplant

Three-Dimensional Evaluation of Maxillary Sinus Septa Prior to Sinus Augmentation Procedures

Abstract

Background: Sinus augmentation is an approved predictable solution for replacing resorbed posterior maxillary bone. It was reported that sinus membrane complications decrease the success of sinus augmentation procedures. Sinus septa increases the risk of sinus membrane tear and hamper the preparation of the bony window. Hence, the aim of this study was to evaluate the prevalence, position, and height of the sinus septa with computerized tomography. Material and method: Two hundred-eighty maxillary sinuses of the 140 patients were evaluated. The presence, position of the sinus septa was recorded according to zygomatic bone and sinus septa height was measured. Results: Sinus septa was present in 24.64% (n=69) of the 280 sinus. Of those, %15.36 (n=43) were in the anterior of zygomatic bone; %6.07 (n=17) were posterior to the zygomatic bone, %3.21 (n=9) were both present in the anterior and posterior areas of the zygomatic bone. The height of the septa was 7.16 ± 2.85 mm in the anterior position while 5.62 ± 2.49 mm in the posterior. Conclusion: Sinus septa was frequently localized in the anterior of the zygomatic bone. Sinus septa height was higher in anterior position than posterior. Three-dimensional evaluation of the sinus anatomy is valuable to avoid complications before sinus augmentation procedures.

Keywords: Maxillary Sinus, Cone Beam Computerized Tomography, Dental Implant

Presentation ID / Sunum No= 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Minimal İnvaziv Tedavilerin Temporomandibular Eklem Sağlığındaki Önemi

Exp. Dr. Umut Özdal[1] , Asst. Prof. Dr. Özge Özdal Zincir[2]

[1]Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Uzmanı, İstanbul
*Corresponding author: Umut Özdal

Özet

Temporomandibular eklem (TME), mandibular kondil ve temporal kemiğin glenoid fossası ile birleşen bir eklemdir. Bu iki yapı, fibröz bir diskle ayrılarak sinovyal sıvıyla hareketi kolaylaştıran bir üst ve bir alt eklem boşluğu oluşturur. Eklem kapsülü, bağlar ve kasların bağlanması, çiğneme ve konuşma faaliyetleri için çok önemli olan yumuşak hareketlerden karmaşık fonksiyonel aktiviteye kadar olan tüm fonksiyonlara izin verir. Bu uyumdaki herhangi bir bozulma, hastaların yaşam kalitesini önemli ölçüde etkileyebilmektedir. TME bozuklukları arasında; konjenital ve gelişimsel bozukluklar, disk replasmanı, hipermobilite, enflamatuar bozukluklar, ankiloz, kırıklar ve tümörler bulunmaktadır. Görüntüleme tekniklerindeki gelişmeler, temporomandibular eklemin iç anatomisini görselleştirme yeteneğini büyük ölçüde artırmış ve birçok temporomandibular bozukluğun etiyolojisinin anlaşılmasını artırmıştır. Dikkatli bir anamnez ve klinik muayene ile birlikte kullanıldığında bu bilgi daha iyi tedavi sonuçlarına katkıda bulunabilir. Bu çalışmadaki amacımız, diş hekimliği kliniğinde oldukça fazla karşılaşılan TME bozukluklarının teşhisi ve tedavisinde dikkat edilmesi gereken durumları bildirerek minimal invaziv uygulamalarla hastaların yaşam kalitelerini arttırmak için güncel tedavi yöntemlerini sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular Eklem, Temporomandibular Bozukluklar, Fizik Tedavi, Cerrahi

Presentation ID / Sunum No= 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nazal Septum Deviasyonu ile Antral Psödokist Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Mustafa Yalçın[1]

[1]Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı
*Corresponding author: Mustafa Yalçın

Özet

AMAÇ: Bu çalışmada konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanarak nazal septum deviasyonu (NSD) ile antral psödokist (AP) arasındaki ilişkinin ortaya çıkarılması hedeflendi. YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmada, 466 KIBT görüntüsü dahil edilme kriterlerine göre çalışmaya eklendi. AP'ler maksiller sinüsteki lokalizasyonlarına göre sağ, sol ve bilateral olarak sınıflandırıldı. Hastalar nazal septum deviasyon açısına göre 4 gruba ayrıldı: i) Kontrol grubu (NSD yok, 0°-2°), ii) Grup A (hafif NSD, 2°-9°), iii) Grup B (orta NSD, 9°-15°), Grup C (şiddetli NSD, 15° ve üzeri). BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 466 hastanın %50.6'sı erkek (n=236) ve % 49.4'ü kadın (n=230), ortalama yaş 40.53±18.7 (13-83 yaş). Nazal septum deviasyonu olan 224 vakanın 66 (%14.2)'sının NSD açısı 2°-9° arasında, 111 (%23.8) vakanın NSD açısı 9°-15° arasında ve 47 (%10.1) vakanın NSD açısı ise 15°'nin üzerindedir. AP, 150 (%32.2) vakada tespit edildi ve bunların 55(%11.8)'i sağ sinüste, 48 (%10.3)'i sol sinüste ve 47(%10.1)'si ise her iki sinüste yer almaktadır. AP görülme sıklığı, NSD olan hastalarda olmayanlara göre 2.04 kat daha fazla olarak tespit edildi (p=0.001). SONUÇ: AP oluşumunda, nazal septum deviasyonunun kesin etiyolojik faktör olarak belirtilmesi için yeterli kanıt olmamasına karşın, elde ettiğimiz bulgular nazal septum deviasyonunun antral psödokist oluşum riskini artırdığını ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Antral Psödokist, Maksiller Sinüs, Nazal Septum Deviasyonu

Evaluation of the Relationship Between Nasal Septum Deviation and Antral Pseudocyst

Abstract

PURPOSE: This study aimed to reveal the relationship between nasal septum deviation (NSD) and antral pseudocyst (AP) using cone-beam computed tomography (CBCT). MATERIALS-METHODS: In this retrospective study, 466 CBCT were included into the study based on the inclusion criteria. AP localization was classified as right, left and bilateral based on the localization of the lesions in the maxillary sinus. Patients were divided into four groups based on the degree of NSD: i) Control group (no NSD, 0°-2°), ii) Group A (mild, 2°-9°), iii) Group B (moderate, 9°-15°), and iv) Group C (severe, ≥15°). RESULTS: The 466 patients included 50.6% (n=236) men and 49.4% (n=230) women with a mean age of 40.53±18.7 (range, 13-83) years. Of the 224 NSD cases, 66 (14.2%) cases had an NSD angle of 2°-9°, 111 (23.8%) of them had an angle of 9°-15°, and 47 (10.1%) of them had an angle of over 15°. Antral pseudocysts were detected in 150 (32.2%) cases, among whom the lesion was localized in the right side in 55 (11.8%), in the left side in 48 (10.3%), and on both sides in 47 (10.1%) cases. The prevalence of AP was 2.04 (range, 1.37-3.03) times higher in the presence of NSD than in the absence of NSD (p=0.001). CONCLUSION: Although there is no sufficient evidence to suggest that NSD is a definitive etiological factor for AP development, our findings indicated that NSD increased the risk of AP formation.

Keywords: Antral Pseudocyst, Maxillary Sinus, Nasal Septum Deviation

Presentation ID / Sunum No= 28

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Okluzal Düzlem Eğiminin ANB Açısı Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Ozge Uslu-Akçam[1]

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Corresponding Author: Ozge Uslu-Akçam

Özet

Amaç: Maksilla ve mandibulanın anteroposterior ilişkilerinin tespiti ortodontik tedavi planında oldukça önemlidir ve sefalometrik analizlerle belirlenir. Bu ölçümlerden ANB açısı en sık kullanılan sefalometrik ölçümdür. Yüzün vertikal yapısının bu açıyı etkilediği düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı, okluzal düzlem eğiminin ANB açısı üzerine etkisini farklı iskeletsel yüz yapısına sahip bireylerde incelemektir. Gereç ve Yöntem: Çalışma materyalini bölüm arşivinden elde edilen, daha önce ortodontik tedavi hikayesi, Temporomandibuler eklem problemi veya kraniyofasiyal deformitesi olmayan 99 vakaya ait (33 iskeletsel Sınıf I, 33 İskeletsel Sınıf II, 33 İskeletsel Sınıf III vaka) lateral sefalometrik radyografiler oluşturmaktadır. Gruplama, ANB açısına göre yapılmıştır. ANB açısı 0-4˚arasında olan bireyler iskeletsel Sınıf I grubu; ANB açısı >4˚olan bireyler iskeletsel Sınıf II grubu; ANB≤0˚olan bireyler ise iskeletsel Sınıf III grubu oluşturmuştur. Lateral sefalometrik radyografiler üzerinde SNA, SNB, ANB ve SN-Okluzal düzlem açısal ölçümleri yapılmıştır. Parametrelerin cinsiyet ve sınıflara göre karşılaştırılmasında İki Faktörlü Faktöriyel Varyans analizi tekniği kullanılmıştır. Ölçümler arasındaki korelasyon katsayılarına ilişkin hesaplamada Pearson Korelasyon Analizi kullanılmıştır. Yapılan ölçümlerin güvenilirliğini değerlendirmek amacıyla da Ölçüm Tekrarlanabilirliği tekniği kullanılmıştır. Bulgular: SNA, SNB ve ANB ölçümleri bakımından Sınıf I, II ve III grup ortalamaları arasındaki farklar istatistik olarak önemli bulunmuştur. Sınıf I, Sınıf II ve Sınıf III gruplarda SNA ve ANB ölçümleri arasında pozitif yönlü anlamlı korelasyon; SNA ve SN-Okluzal düzlem ve SNB ve SN-Okluzal düzlem ölçümleri arasında negatif yönlü anlamlı

korelasyonlar tespit edilmiştir. Sınıf III grupta, kız bireylerde ANB ve SN-Okluzal düzlem arasında negatif ve anlamlı korelasyon tespit edilmiştir. Yapılan ölçümlerin tekrarlanabilirliği yüksek bulunmuştur. Sonuç: Maksilla ve mandibulanın kranial kaideye göre konumunu gösteren SNA ve SNB açıları ile SN-Okluzal düzlem açısı arasında ters yönlü bir ilişki mevcuttur. Okluzal düzlem eğimindeki küçük değişiklikler maksilla ve mandibulanın antero-posterior yön ilişkisini belirlemede kullanılan sefalometrik noktaların konumlarını etkilemektedir. Özellikle okluzal düzlem kullanılarak yapılan ölçümler yorumlanırken dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Sefalometri, Sefalometrik Açılar, Okluzal Düzlem

Influence of Occlusal Plane Inclination on ANB Angle

Abstract

Aim: Anteroposterior relations of the maxilla and mandible can be determined by cephalometric analysis. Among these measurements, the ANB angle is the most commonly used cephalometric measurement. It is thought that the vertical structure of the face affects this angle. The aim of this study is to examine the effect of occlusal plane inclination on the ANB angle in cases having different skeletal facial types. Materials and Methods: : The study material consists of lateral cephalometric radiographs of 99 cases (33 Skeletal Class I, 33 Skeletal Class II, 33 Skeletal Class III cases) obtained from the department archive. Grouping was done according to the ANB angle. Individuals with an ANB angle between 0-4° are skeletal Class I group; individuals with ANB angle> 4° are skeletal Class II group; individuals with ANB≤0° formed the skeletal Class III group. SNA, SNB, ANB and SN-occlusal plane angular measurements were made on lateral cephalometric radiographs. The Two Factor Factorial Variance analysis technique, Pearson Correlation Analysis and the Measurement Repeatability technique was used for statistical analysis. Results: The differences between the groups in terms of SNA, SNB and ANB measurements were found to be statistically significant. In Class I, Class II and Class III groups, positive significant correlations were found between SNA and ANB angles; while negative significant

correlations were found between SNA and SN-Occlusal plane and SNB and SN-Occlusal plane angles. In class III group, a negative and significant correlation was found between ANB and SN-Occlusal plane in girls. Repeatability of the measurements was found to be high. Conclusion: There are negative correlations between the SNA and SN-Occlusal plane and SNB and SN-Occlusal plane angles. Small changes in the inclination of the occlusal plane affect the positions of the cephalometric points used to determine the antero-posterior relationship of the maxilla and mandible. This aspect should be taken into account when interpreting measurements made using the occlusal plane.

Keywords: Orthodontics, Cephalometrics, Cephalometric Angles, Occlusal Plane

Presentation ID / Sunum No= 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Operatör Tecrübesinin Total-Etch ve Self-Etch Adeziv Sistemlerin Mikrogerilim Bağlanma Dayanımı Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Zeliha Gonca Bek Kürklü[1]

[1]çukurova üniversitesi
*Corresponding author: zeliha gonca bek kürklü

Özet

Kompozit restorasyonlarda klinik başarı elde etmek için restorasyon ve diş dokusu arasında iyi bir bağlanma sağlanması önemlidir. Asitle pürüzlendirme yapılan total etch tekniği kullanışlı bir prosedür olmasına rağmen, eşzamanlı mine ve dentinin asitleme ve primerlenmesini sağlayan self-etch teknik, adeziv uygulama prosedürünü basitleştirerek hata oranını azaltabilir ve tekniğin hassasiyeti minimize edebilir. Bu çalışmanın amacı, klinik deneyimi olmayan (3. Sınıf öğrencisi) ve klinik deneyime sahip (5.sınıf öğrenci) kişiler arasında iki dentin adeziv sisteminin değişkenliğini karşılaştırmaktır. Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden 10 adet 3. sınıf öğrencisi ve 10 adet 5. Sınıf öğrencisi bağlanma dayanımı test örneklerini yapmaları için rastgele seçildi. Çalışmada 40 adet çürük içermeyen alt 3. molar diş kullanıldı. Her öğrenciye 2'şer diş verildi. Her bir dişte tek bir operatör tarafından su soğutması altında elmas fissür frez ile sınıf I standart kaviteler (mesio-distal 5 mmxbukko-lingual 4 mmxderinlik 4 mm) hazırlandı ve akrilik bloklara gömüldü. Restorasyonları tamamlanan tüm örnekler 24 saat boyunca 37 ° C'de distile suda saklandı. Örnekler çift eksenli bir çiğneme simülatöründe 100.000 döngü yaşlandırma testine tabi tutulmuştur. Mikrogerilim testi için her grup için dört çubuk elde edildi (bağlanma alanı 1mm2). Örnekler üniversal test makinesinde0,5 mm/dk hızda test edildi. Her numunenin kesit alanı bir dijital kumpas ile ölçüldü. Ortalama mikrogerilim bağlanma dayanımı verileri tek

yönlü varyans analizi (ANOVA) ile yapıldı. Gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktur (p=0.513). Klinik deneyimin adezivin uzun dönem başarısı üzerinde etkili olmadığı gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dental Adezivler, Mikrogerilim Bağlanma Dayanımı, Operatör Tecrübesi

The Effect of the Operator's Experience On the Microtensile Bond Strength of Total-Etch and Self-Etch Adhesive Systems

Abstract

It is important to ensure a good adhesion between the restoration and dental tissue to achieve clinical success in composite restorations. Although the total-etch technique with acid etching is a useful procedure, the self-etch technique, which provides etching and priming of enamel and dentin simultaneously, can reduce the error rate and minimize the sensitivity of the technique by simplifying the adhesive application procedure. The aim of this study is to compare the variability of the two dentin adhesive systems between people with no clinical experience (3rd year student) and clinical experience (5th year student).Ten 3rd grade students and ten 5th grade students from Çukurova University Faculty of Dentistry were randomly selected to preparethe bond strength test samples. In the study, 40 lower third molar teeth without caries were used. Each student was given 2 teeth. Class I standard cavities (mesio-distal 5 mm x bucco-lingual 4 mm x depth 4 mm) were prepared with a diamond fissure bur under water cooling by a single operator on each tooth and embedded in acrylic blocks. All samples whose restorations were completed were stored in distilled water at 37 ° C for 24 hours. All specimens were subjected to test in a dual axis chewing simulator for 100.000 loading cycles. Four beams were obtained for each group (adhesive area: 1mm2). Mean microtensile bond strengths were evaluated by one-way analyses of variance (ANOVA). There is no statistically significant difference between the groups (p = 0.513).

Clinical experience has been shown to have no. This study showed that a clinician's experience don't affects on the long-term success of the adhesive bond strength.

Keywords: Dental Adhesives, Microtensile Bond Strength, Operator Experience

Presentation ID / Sunum No= 251

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Otoklav Polimerizasyon Yöntemiyle Polimerize Edilen Protez Kaide Rezinlerinin Renk Stabilitesinin Değerlendirilmesi

Assoc. Prof. Dr. Elif Aydoğan Ayaz[1]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı
*Corresponding author: Elif Aydoğan Ayaz

Özet

Giriş: Polimetil metakrilat rezinler hareketli protezlerin yapımında güvenle kullanılan bir materyaldir. Ancak rutin kullanım ve temizlik işlemlerine bağlı zaman çerisinde renk değişimi görülmektedir. Amaç: Bu çalışmanın amacı, otoklav polimerizasyon yönteminin hareketli protez akrilik rezinlerin renk stabilitesine etkisini değerlendirmektir. Materyal Metod: Bu amaçla ısı ile polimerize edilen protez kaide rezini (Meliodent, Bayer Dental, Berkshire, UK) kullanıldı. 2mm kalınlık ve 10 mm çapında hazırlanan mum örnekler muflaya alınarak üretici firmanın önerisi doğrultusunda hazırlanan toz likit oranına uygun karıştırıldı. Polimerizasyon için otoklav cihazı (Ar-El Group SAN Kosmos, Greece) kullanılmıştır. Rezinler öncelikle 60 ℃ de 30 dakika ardından 130℃ de 20 dakika boyumca ısıtılarak polimerize edildi. Polimerizasyonun ardından oda sıcaklığında bekletildi. Örnekler 200-, 400-, 600- gren boyutunda otomatik cila makinesinde (Grin PO 2V grinder-polisher; Metkon AŞ, Bursa, Türkiye) cilalandı. Örnekler klorhexidin glukonat içerikli ağız temizleme solüsyonunda bekletildi. Renk ölçümleri dijital kolorimetre (Eye-Ex Dental Chroma Meter, Shofu Inc., Kyoto, Japan) kullanılarak farklı zaman aralıklarında (Başlangıç, 3. Gün, 1. Hafta, 2. Hafta ve 3. Hafta sonunda) gerçekleştirildi. $\Delta E\ (L^*a^*b^*) = [(\Delta L^*)^2 + (\Delta a^*)^2 + (\Delta b^*)^2]^{1/2}$ formülü kullanılarak renk değişikliği değerleri hesaplandı. Elde edilen verilerin istatsitik değerlendirmesi için tek yönlü varyans analiz testi

kullanıldı ($p<0,05$). Bulgular: Başlangıç zamanı ile 3. Günün sonunda elde edilen renk değişikliğinin en yüksek olduğu görüldü ($p<0,05$). 1., 2. ve 3. Hafta zamanlarında yapılan ölçümler arasında anlamnlı farklılık görülmedi ($p>0,05$). Sonuç: Klorheksidin içerikli temzileyicilerin kullanımı, otoklavda polymerize edilen protez kaide rezinlerinde renk değişkilğine neden oldu. Bu çalışmanın bulgularına göre, klorheksidin içerikli temzileyicileri kullanan hareketli protez hastalarının belirli aralıklarda kontrole çağrılarak protezlerin cilalanması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Protez Kaide Rezini, Renk Stabilitesi, Polimerizasyon

Presentation ID / Sunum No= 113

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Peri-Implantitis Lezyonlarının Rekonstrüktif Cerrahi Tedavisinde İki Farklı Yüzey Dekontaminasyon Tekniğinin Değerlendirilmesi: Vaka Serisi Çalışması

Asst. Prof. Dr. Ebru Ozkan Karaca[1]

[1]Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fkültesi Periodontoloji Anabilim Dalı
*Corresponding author: EBRU OZKAN KARACA

Özet

Giriş: Periimplantitis tedavisi, biyofilme maruz kalmış yüzeylerin; enflamasyonun ortadan kaldırılması ve yüzeylerin tekrar osseointegrasyona biyouyumlu hale getirilmesi için dekontaminasyonun sağlanmasını hedefleyen müdahaleleri kapsamaktadır. İmplant yüzeylerinin dekontaminasyonun sağlanması için uygulanan, herkes tarafından kabul edilmiş bir tedavi protokolü bulunmamaktadır. Bu pilot çalışmanın amacı rekonstrüktif cerrahi ile 2 farklı dekontaminasyon yönteminden faydalanılarak dekontamine edilen implantların ortaya koydukları periimplant sonuçların değerlendirilmesidir. Metod: Çalışmaya en az 1 periimplantitis lezyonu olan 6 hasta dahil edildi. Peri-implant kemik defektleri ksenogreft ve rezorbe olabilen kollajen membran ile tedavi edildi. Rejeneratif cerrahi sırasında, implant yüzeylerine randomize bir şekilde Er:YAG lazer (Grup 1) ya da titanyum küret (Tin)(Grup 2) uygulandı. İmplant yüzeylerinin dekontaminasyonunu takiben, cerrahi saha steril serum solüsyonu ile yıkandı. Periimplant sondalama derinlikleri (SD), sondalamada kanama (SK) skorları ve radyografik değerlendirme başlangıçta, tedaviden sonra ve 6. ayda yapıldı. Bulgular: İlk aylık takipde SD'de 2-3 mm azalmalar görülürken ve SK elimine edildi. 6. ayda yapılan radyografik incelemelerde defekt bölgelerinde kemik dolumu izlendi. Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları, 6

aylık bir dönemde, 2 tedavi yaklaşımının da hem klinik hem de radyografik değerlendirmede gelişme sağladığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Er:Yag Lazer,peri-Implantitis, Rekonstrüktif Cerrahi

Evaluation of Two Different Surface Decontamination Techniques in Reconstructive Surgical Treatment of Peri-Implantitis Lesions: A Case Series Study

Abstract

Background: The treatment for peri-implantitis includes, decontamination of the surface exposed to biofilm to eliminate inflammation and to render the exposed surface biocompatible with re-osseointegration as the ultimate goal. There is no definite treatment protocol for the decontamination of the implant surfaces so the purpose of this clinical case study was to evaluate the peri-implant outcomes following reconstructive surgery with 2 different decontamination protocols. Materials and methods: Six patients, having at least one peri-implantitis lesion were treated. Peri-implant bone defects were treated with xenograft plus collagen resorbable membrane. During the regenerative surgery, the implants surfaces were randomly treated using either Er: YAG laser (Group 1) or Titanium Curette (Tin) (Group 2). Following decontamination of the implant surfaces, the surgical sites were rinsed with sterile saline solution. Peri-implant probing depths (PD) and bleeding on probing (BOP) scores and radiographic evaluation were performed at baseline and 6 months after therapy. Results: Pocket depth was reduced to 2–3 mm and bleeding on probing was eliminated. Bone fill were observed in the periapical radiographs after the first 6 months. Conclusions: The outcomes of the present case series study suggest that both treatment approaches yielded significant improvements in both clinical and radiographical assessments over a period of 6 months.

Keywords: Er:Yag Laser, Peri-Implantitis, Reconstructive Surgery

Presentation ID / Sunum No= 300

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Periodontal Hastalığı Olan ve Periodontal Açıdan Sağlıklı Bireylerin Ağız Sağlığı ile İlişkili Yaşam Kalitesinin Ağız Sağlığı Etki Profili Düzeyi Ölçeği Kullanılarak Değerlendirilmesi

Ma. St. Mustafa Sayed Iessa[1] , Asst. Prof. Dr. Hatice Selin Yıldırım[1] , Prof.Dr. Leyla Kuru[1]

[1]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji A.D.

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı; periodontitisli, gingivitisli ve periodontal açıdan sağlıklı bireylerin ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesinin ağız sağlığı etki profili (OHIP-14 TR) ölçeği kullanılarak değerlendirilmesidir. Gereç-Yöntem: Çalışmaya, periodontitisli (n=20), gingivitisli (n=20) ve periodontal açıdan sağlıklı (n=20) olmak üzere toplam 60 birey dahil edildi. Bireylere demografik özellikleri, ağız bakımı alışkanlıkları, diş hekimi muayene sıklıklarını tespit etmeye yönelik sorularla birlikte ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesini ölçmeye yönelik OHIP-14 TR ölçeği uygulandı. Plak indeks (Pİ), gingival indeks (Gİ), sondalama derinliği (SD), sondalamada kanama (SK) ve klinik ataşman seviyesi (KAS) klinik parametreleri ölçüldü. Bulgular: Periodontitis grubundaki bireylerin eğitim seviyesi, fırçalama sıklığı, arayüz temizliği yapma, ağız gargarası kullanma ve düzenli diş hekimine gitme sıklığı gingivitis ve sağlıklı gruba göre daha düşük seviyede olduğu görüldü ($p<0.05$). Pİ, Gİ, SD, SK ve KAS değerleri periodontitisli grupta gingivitisli ve sağlıklı gruba göre anlamlı olarak daha yüksekti ($p<0.05$). OHIP-14 TR ölçeği uygulanarak yapılan yaşam kalitesi değerlendirmesinde periodontitisli grubunun skorlarının gingivitisli ve sağlıklı gruba göre daha yüksek seviyede olduğu tespit edildi ($p<0.05$).

Sonuç: Periodontitis, klinik parametreler ile birlikte bireylerin ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitelerini olumsuz etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Ağız Sağlığı, Periodontitis, Yaşam Kalitesi

Evaluation of Oral Health-Related Quality of Life Using the Oral Health Impact Profile in Individuals With Periodontal Diseases and Periodontally Healthy

Abstract

Aim: This study aimed to assess the oral health-related quality of life in periodontitis and gingivitis patients, periodontally healthy individuals by using oral health effect profile (OHIP-14 TR) scale. Materials and Methods: Periodontitis (n=20), gingivitis (n=20) and healthy (n=20) subjects were involved in this study. Questions were asked for detecting individuals' demographic characteristics, oral hygiene habits, dental check-up frequencies; OHIP-14 TR scale was applied for measuring oral health-related quality of life, and clinical parameters including plaque index (PI), gingival index (GI), probing depth (PD), bleeding on probing (BOP) and clinical attachment level (CAL) were measured. Results: Education level, tooth brushing frequency, flossing, mouth wash using and dental attendance of the individuals in the periodontitis group were lower than the gingivitis and healthy subjects ($p<0.05$). PI, GI, PD, BOP and CAL values were significantly higher in periodontitis group than the gingivitis and healthy group ($p<0.05$). In the assessment of the quality of life made by using the OHIP-14 TR scale, the scores of the periodontitis group were found to be higher than the gingivitis and healthy group ($p<0.05$). Conclusion: Periodontitis negatively affects the oral health quality of life of individuals with clinical periodontal parameters.

Keywords: Periodontitis, Oral Health, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No= 183

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Periodontolojide Gelişmiş Tanı Yöntemleri: Derleme

Ph.D. Cand. Erdem Veli Uzun[1] , Asst. Prof. Dr. Nur Balcı[1] , Prof.Dr. Hilal Uslu Toygar[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Amaç: Periodontal hastalığın tanısı, alveol kemiği yıkımı ve ataşman kaybının klinik ve radyolojik yöntemlerle değerlendirilmesine dayanmaktadır. Ancak, bu değişkenler periodontal hastalığın geçmişi ile ilgili bilgi vermekte, hastalığın güncel veya gelecek durumu ile ilgili yeterli bilgiyi sağlayamamaktadır. Bu nedenle son zamanlarda, daha kesin moleküler teşhis ve tedaviler için farklı gelişmiş tanı yöntemleri kullanılmaya çalışılmaktadır. Bu derlemenin amacı bilimsel literatürü ve referans kitapları periodontal muayene ve tanıda kullanılan gelişmiş teknikler açısından sistematik olarak değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Bu derlemeye 1970 ile 2020 (50 yıl) yılları arasında İngilizce olarak yayınlanan tam metnine erişilebilen, klinik araştırmalar ve derleme makaleleri ile periodontolojide yararlanılan ana referans kitaplar dahil edilmiştir. Editöre mektup ve vaka raporları incelemeye dahil edilmemiştir. Arama yapılan ana veri tabanları PubMed, EMBASE, Scopus ve Web of Science iken dahil edilen referans kitaplar Carranza's Clinical Periodontology (9th &12th ed.)'dir. Makaleler için arama anahtar sözcükleri, başlıkta veya özette yer alan perioodntolojide muayene, tanı ve gelişmiş teknikler terimleridir. Tam metin taraması ve incelemeleri için alınan çalışmaların referans listeleri potansiyel olarak uygun çalışmalar için el ile ayrıca araştırılmıştır. Bulgular: Periodontal muayene ve tanıda kullanılan gelişmiş teknikleri değerlendiren toplam 13(klinik çalışma:2 derleme, 11 makale ve Carranza's Clinical Periodontology 9th ed. bölüm 34 ve 12th ed. bölüm 31 seçilmiştir. Dahil edilen makaleler yıllara göre dağılım açısından değerlendirildiğinde klinik çalışma ve derleme makale sayılarının son 25 yılda artış gösterdiği,

bunun tam aksine ilk 25 yılda toplam makale sayısının bir hayli az olduğu gözlenmiştir. Gelişmiş tanı tekniklerinin geleneksel klinik ve radyografik incelemeleri destekleyerek periodontitis teşhisi için daha doğru yöntemler sağladığı belirtilmiştir. Bununla birlikte, bu tekniklerin bir kısmının henüz klinik olarak doğrulanamadığı ve potansiyellerinin belirlenemediği saptanmıştır. Sonuç: Periodontolojide herhangi bir tedavinin başarısı, ilk teşhisin doğruluğuna bağlıdır. Periodontitis vakalarının çoğu, var olan tanı metodolojisi kullanılarak yeterince yönetilebilir ancak aktif hastalığın teşhis edilebilmesi ve prognozun uzun dönemli belirlenebilmesinin tedavinin başarısı açısından önemli olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Periodontal Hastalık, Tanı, Gelişmiş Teknikler

Presentation ID / Sunum No= 202

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Piezoelektrik Özellikteki Ultrasonik Dental Kazıyıcının İki Farklı Akışkan Kompozit Dolgu Maddesi Üzerinde Oluşturduğu Pürüzlülük Etkisinin Araştırılması: Bir İn-Vitro Çalışma

Asst. Prof. Dr. Ömer Birkan Ağralı[1]

[1]Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

Özet

Amaç: Periodontal tedavinin hijyen fazında diş hekimleri tarafından yaygın bir şekilde kullanılan dental ultrasonik kazıyıcıların diş veya restoratif materyaller üzerinde oluşturdukları pürüzlülük etkisi, periodontal hastalıklar için primer etyolojik etken olarak bilinen mikrobiyal dental plağın ilgili yüzeylerde birikimini kolaylaştırabilmesi sebebiyle büyük önem arz etmektedir. Bu çalışmanın amacı, diş yüzeyinde en belirgin pürüzlülük etkisi gözlenen parametrelerle uygulanan piezoelektrik özellikteki ultrasonik dental kazıyıcının, iki farklı akışkan kompozit dolgu maddesi üzerinde oluşturduğu pürüzlülük etkisinin karşılaştırılmasıdır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, içeriklerine göre farklı 2 akışkan dental kompozit türü olan konvansiyonel monomer içerikli Premise® (P Grubu) ve patentli giomer teknolojisiyle üretilmiş nano dolduruculu Beautifil Flow Plus® (B Grubu) materyalleri kullanıldı. Her iki kompozit materyalinden, çapı 7 mm kalınlığı 2 mm olacak şekilde 10'ar disk örneği ISO standartlarına göre hazırlandı ve hepsi benzer cilalama işlemlerinden geçirilerek 24 saat süreyle distile su içerisinde bekletildi. Takiben kompozit yüzeylerinin elektron mikroskobu görüntüleri alındı ve profilometrik ölçümleri yapıldı. Her kompozit materyaline piezoelektrik özellikteki ultrasonik kazıyıcı 60 saniye süreyle, hazırlanan özel bir düzenek yardımıyla, 0 derece açıyla, en yüksek güçte, su soğutması altında ve işaretlenmiş belirli bir alana eşit kuvvetle uygulandı. Uygulamayı takiben elektron mikroskobu

görüntüleri ve profilometrik ölçümler yinelendi. Bulgular: Her iki grupta da kazıyıcı uygulamasının elektron mikroskop görüntüleriyle de doğrulanabilen anlamlı derecede pürüzlülüğe yol açtığı görüldü (P Grubu, p = 0.005; B Grubu, p = 0.007). Başlangıç pürüzlülük değerleri benzer olarak tespit edilen (p =0.143) her iki kompozit türündeki pürüzlülük değişimlerinin gruplar arası karşılaştırılmasında ise anlamlı bir farklılık tespit edilmedi (p = 0.684). Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde, elde edilen veriler restoratif amaçlarla yaygın olarak kullanılan akışkan dental kompozit materyal yüzeylerinde en yüksek güçte piezoelektrik özellikte ultrasonik kazıyıcı uygulamasının ilgili materyal yüzeylerinde plak birikimine sebebiyet verebilecek düzeyde pürüzlülüğe yol açabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kompozit, Piezoelektrik Kazıyıcı, Ultrasonik, Yüzey Pürüzlülüğü.

Investigation of the Roughness Effect of Piezoelectric Dental Scaler on Two Different Flowable Composite Filling Materials: An in-vitro Study

Abstract

Aim: The roughness effect of dental ultrasonic scalers, which are widely used by dentists in the hygiene phase of periodontal treatment is of great importance, as it can facilitate the accumulation of microbial dental plaque, which is known as the primary etiological factor for periodontal diseases. The aim of this study is to compare the roughness effect created by the piezoelectric ultrasonic dental scaler on two different flowable composite filling materials, applied with the parameters on which the most significant roughness effect is observed on the tooth surface. Materials and Methods: In this study, two different types of flowable dental composite materials such as Premise® (Group P) with conventional monomer content, and Beautifil Flow Plus® (Group B) produced with patented giomer technology were used. From both composite materials, 10 disc samples with a diameter of 7 mm and a thickness of 2 mm were prepared according to ISO standards and all of them were kept in distilled water for 24 hours after having similar polishing processes. Subsequently, electron microscopy images of the composite surfaces were taken and profilometric measurements were made. The ultrasonic scaler was applied to each composite material for 60

seconds with the help of a special set-up, at an angle of 0 degrees, at the highest power, under water cooling and with equal force on a specific marked area. After the application, electron microscope images and profilometric measurements were repeated. Results: In both groups, it was observed that the scaler application resulted in a significant roughness, which can be confirmed by electron microscope images (Group P, p = 0.005; Group B, p = 0.007). In the comparison of the roughness changes of both composite types whose initial roughness values were found to be similar (p = 0.143), no significant difference was found between the groups (p = 0.684). Conclusion: Within the limits of this study, it can be concluded that the application of the piezoelectric ultrasonic scaler with the highest power on the flowable dental composite material surfaces, which are commonly used for restorative purposes, may cause roughness that can cause plaque accumulation.

Keywords: Composite, Piezoelectric Scaler, Surface roughness, Ultrasonic.

Presentation ID / Sunum No= 210

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tek Taraflı Lateral Diş Agenezisi Olan Hastada Kompozit Rezin ile Estetiğin Sağlanması : Olgu Sunumu

Ra. Gizem Ayan[1] , Asst. Prof. Dr. Burak Dayı[1]

[1]İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Özet

Tek taraflı lateral diş agenezisi toplumda nadir görülmekte olup, gülüş estetiği için büyük bir problem yaratmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı tek taraflı lateral diş agenezisi olan hastada kompozit rezin restorasyonlar ile kanin dişin lateral dişe, premolar dişin kanin dişe transformasyonunun sağlanmasıdır. Maksiller anterior bölgedeki estetik şikayeti nedeniyle İnönü Üniversitesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvuran 25 yaşındaki bayan hastada yapılan klinik ve radyografik muayenelerinin ardından konjenital 12 numara agenezisi tespit edildi. Hastanın sağ üst kanin dişinin lateral dişe, premolar dişin ise kanin dişe kompozit rezin restorasyonu ile dönüştürülmesi planlanarak hastanın imzalı onamı alındı. Hastanın başlangıç fotoğrafları alındıktan sonra mine ve dentin renk seçimleri yapıldı. Chamfer frezle premolar dişteki renklenmiş yüzey aşındırıldı, kanin ve premolar dişler bizote edildi. Pamuk peletlerle izolasyon sağlandı. 20 sn süre ile mine yüzeyleri ortofosforik asitle asitlendi (Scocthbond Universal Etchant, 3M ESPE, ABD) ve 15 sn su spreyi ile yıkanıp, kurutuldu. Diş yüzeylerine iki aşamalı self-etch adeziv ajan (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japonya) uygulandı. Direkt kompozit rezinlerle (Tokuyama Estelite Asteria, Tokyo, Japonya) tabakalama yapılarak serbest el tekniği ile restorasyonlar tamamlandı. Bitim ve polisaj işlemlerinden sonra bitim fotoğrafları alındı. Hastanın işlem sonrası 10. ayda yapılan kontrol muayenesinde herhangi bir probleme rastlanmadı. Direkt kompozit restorasyonlarla tek taraflı lateral diş agenezisinin estetik rahabilitasyonunda sağlam diş yapısını

koruyarak, düşük maliyetler ile hızlı ve estetik sonuçlar sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Estetik Rehabilitasyon, Kompozit Rezin, Lateral Agenezi.

Providing Aesthetics With Composite Resin in a Patient With Unilateral Lateral Tooth Agenesis: A Case Report

Abstract

Unilateral lateral tooth agenesis is rare in the society and creates a big problem for smile aesthetics. The aim of this case report is to provide the transformation of the canine tooth into the lateral tooth and the premolar tooth into the canine tooth with composite resin restorations in a patient with unilateral lateral tooth agenesis. After clinical and radiographic examinations, congenital number 12 agenesis was detected in a 25-year-old female patient who applied to İnönü University Restorative Dentistry Department due to aesthetic complaints in the maxillary anterior region. It was planned to transform the right upper canine tooth of the patient into the lateral tooth and the premolar tooth to the canine tooth with composite resin restoration, and the patient's written consent was obtained. After the initial photographs of the patient were taken, enamel and dentin color selections were made. The stained surface of the premolar tooth was abraded with the Chamfer drill, and the canine and premolar teeth were beveled. Insulation was provided with cotton pellets. Enamel surfaces were acidified with orthophosphoric acid (Scocthbond Universal Etchant, 3M ESPE, USA) for 20 seconds and washed with water spray for 15 seconds and dried. Two-stage self-etch adhesive agent (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) was applied to the tooth surfaces. Restorations were completed with free hand technique by layering with direct composite resins (Tokuyama Estelite Asteria, Tokyo, Japan). After the finishing and polishing processes, the photos of the finish were taken. No problem was found in the control examination performed in the 10th month after the procedure. With direct composite restorations, fast and aesthetic results can be achieved with low costs by preserving the solid tooth structure in the aesthetic rehabilitation of unilateral lateral tooth agenesis.

Keywords: Aesthetic Rehabilitation, Composite Resin, Lateral Agenesis.

Presentation ID / Sunum No= 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tip 2 Diabet'li Hastalarda Periodontal Durum ve Salya Sekretuvar İmmünglobülin A (sIgA) Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Dr. Onurcem Duruel[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Özet

Giriş Diabet, kronik hiperglisemi ile karakterize metabolik bir hastalıktır. Diabetin ağız bulguları olarak, ağız mukozasında kuruluk, cheilosis, dil ve ağızda yanma, salya akışında azalma, oral florada değişiklik gibi bulgular gözlenebilir. Ayrıca diabet, sık tekrarlayan periodontal abse oluşumlarına, periodontitisin yıkım olayının hızlanmasına ve diş kaybı risklerinin artmasına neden olabilir. İmmünglobulin A (IgA), mukozadan salgılanır ve özellikle sekresyonlarda bulunur. Bakteriyel ve viral etkenlere karşı korunma sağlar. Gereç ve Yöntem Periodontal şikayetler ile bölümümüze başvurmuş hastaların, klinik indeksleri (plak indeksi, gingival indeks, cep derinliği, sondlamada kanama yüzdesi, klinik ataçman kaybı) ölçüldü. Genel salyaları uyarılmadan toplanarak, tükürük örneklerinde sekretuvar IgA düzeyleri ELISA yöntemi ile tespit edildi. Kan lipid profilleri (HDL, LDL, total kolestrol, trigliserit) ve HgA1c düzeyleri elde edildi.. Bulgular 14 diabetli (9 kadın, 5 erkek) ve 16 sağlıklı birey (12 kadın, 4 erkek) çalışmaya dahil edilmiştir. Diabetli ve sağlıklı grupların yaş ortalaması sırasıyla 60.64 ± 7.55 ve 47.75 ± 10.49 olarak hesaplandı. Diabetli hastalarda ağızdaki mevcut diş sayısı anlamlı derecede az (p=0.006) ve klinik ataçman kaybı miktarı anlamlı derecede yüksek bulundu (p=0.001). Diabetli grubun trigliserit

seviyesi anlamlı derecede yüksek bulunurken (p=0.001); sağlıklı grubun HDL düzeyi yüksek hesaplandı (p=0.035). HgA1c ve kan lipit düzeyleri ile klinik parametreler arasında korelasyon saptanmadı. Bunlara ek olarak, diabetli hastaların sIgA düzeyi sağlıklı gruba göre anlamlı derecede düşük bulundu (p=0.001). Sonuç Diabette gözlenen periodonsiyum ve mukozal sorunlardan, nötrofil kemotaksis ve fagositozu bozukluğunun yanı sıra, salyada ağız mukozasının savunmasında çok önemli yer tutan salya sIgA eksikliğinin de etkisi bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Periodontoloji, İmmünglobulin, Diabet

Evaluation of Periodontal Parameters and Saliva Secretory Immunoglobin A(sIgA) Levels in Patients with Diabetes Mellitus

Abstract

Background Diabetes is a metabolic disorder characterized by chronic hyperglycaemia. A double-sided interaction between diabetes mellitus and periodontitis is reported in the literature. Secretary immunoglobulin A (sIgA) levels in saliva samples of patients with periodontitis are higher than controls. However, lack of knowledge about saliva sIgA level in diabetic patients is found. Thus, the aim of this study is to compare clinical parameters and saliva sIgA levels of diabetic patients and controls. Materials and methods Clinical parameters (plaque index, gingival index, pocket depth, probing on bleeding, and clinical attachment loss) of included subjects were noted. Saliva samples were collected without stimulation and saliva sIgA levels were evaluated by ELISA. Blood lipid profiles (HDL, LDL, total cholesterol, triglyceride) and HgA1c levels were recorded. Results 14 diabetic patients (9 female, 5 male) and 16 healthy individuals (12 female, 4 male) were included in the present study. The mean age of the patients with diabetes and healthy subjects were 60.64 ± 7.55 and 47.75 ± 10.49, respectively. The total number of present teeth was significantly lower in diabetic patients (p = 0.006) and the mean value of clinical attachment loss was significantly higher in diabetic group. Although triglyceride level in patients with diabetes was higher (p = 0.001), HDL level was significantly higher in healthy

subjects (p = 0.035). No significant relationship was found between HgA1c and blood lipid levels and clinical parameters. In addition, level of saliva sIgA in diabetic group was significantly lower than controls (p = 0.001). Conclusion Blood lipid profiles of diabetic patients showed worse values than controls. HgA1c and blood lipid profiles have no effect on clinical parameters. Periodontal and mucosal deformities, which were observed with diabetes, may be caused by decreased level of sIgA in addition to abnormal neutrophil functions.

Keywords: Periodontology, Immunoglobulin, Diabetes

Presentation ID / Sunum No= 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tip I Dişeti Çekilmelerinin Tedavisinde Farklı Yaklaşımlar

Asst. Prof. Dr. Osman Fatih Arpağ[1]

[1]Hatay Mustafa Kemal University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology
*Corresponding author: Osman Fatih ARPAĞ

Özet

Dişeti çekilmesi, periodontal hastalıklar, fırça travması, ortodontik uygulamalar, protetik restorasyonlar, kötü alışkanlıklar ve yaşlanma gibi nedenler ile gingival marjinin apikale göç ederek kök yüzeyini açığa çıkardığı klinik tablodur. Dişeti çekilmesi diş hassasiyeti, kök yüzey çürüğü, estetik problemler ve ileri durumda diş kaybına sebep olabilir. Laterale ve koronale yer değiştiren flep, bağ dokusu ve serbest dişeti grefti, asellüler dermal matriks uygulamaları ile kök yüzeyinin tamamen kapatılması mümkün olabilmektedir. Bu çalışma Tip I generalize dişeti çekilmelerinin koronale yer değiştiren flep, laterale yer değiştiren flep, asellüler dermal matriks ve bağ doku uygulamaları ile tedavisini sunmaktadır. Birinci vakamızda, üst çenesinde lateral, kanin ve premolar dişleri ilgilendiren 1 ila 4 mm arasına değişen dişeti çekilmelerinin yanında, alt çenesinde yalnızca premolar dişlerde 3 mm çekilme derinliği saptandı. Sağ üst bölgeye koronale yer değiştiren flep, sol üst bölgeye laterale yer değiştiren flep, alt çenedeki dişeti çekilmelerine ise asellüler dermal matriks uygulandı. Asellüler dermal matriks uygulamasını takiben bir hafta süre ile antibiyotik, ağrı kesici ve gargara reçete edildi. On ay sonra tüm defektlerde % 90 ila % 100 arasında bir kapanma başarısı elde edildi. Ancak asellüler dermal matriks ile onarılan sol alt bölgedeki defektlerin kapanma oranı % 60-70 düzeyinde kaldı. İkinci vakamızda, alt çenesinde ortodontik tedaviye bağlı köpek dişlerinde 6-7 mm'lik dişeti çekilmesi gözlendi. Aktif ortodontik tedavi durdurulduktan sonra, her iki defektin de bağ dokusu ile onarılması amaçlandı. Alıcı bölgede zarf flep hazırlandıktan sonra damaktan elde

edilen subepitelyal bağ doku grefti ilgili bölgeye rezorbe olabilen sutur ile sabitlendi. Serbestleştirilen zarf flebi, bağ dokunun üstünü kapatacak şekilde koronale çekilerek dişe asıldı. Hastaya yalnızca ağrı kesici ve % 0.12 klorheksidin gargara 7 gün süreyle reçete edildi. 8 ay sonra bağ dokusu ile onarılan çekilme defektlerinin aktif ortodontik tedaviye rağmen % 100'e yakın kapandığı gözlendi. Tip I dişeti çekilmeleri başarı oranı en yüksek defektlerdir. Bağ dokusu uygulamaları dişeti çekilmelerinin tedavisinde altın standart olarak kabul edilmektedir. Ancak damak bölgesinde ikinci bir cerrahi işlem gerektirmesi dezavantajları arasında yer almaktadır. Bu nedenle çekilmeye komşu keratinize dişeti varlığı, kök yüzeyinin durumu, hastanın talebi doğru yaklaşımı belirlemede önemli bir faktör olabilmektedir. Vakalarımızda çekilme derinliği ve kök yüzey durumu göz önünde bulundurularak en uygun yöntem seçilmiş olup, tüm çekilme defektlerinin başarılı bir şekilde onarılabilmiştir. İnce fenotipli diş eti, kas ataçmanlarının yaygın gözlendiği alt çene defektleri ve sığ vestibül vakalarında bağ dokusu ile birlikte koronale yer değiştiren flep uygulamalarının kombine edilmesi uzun dönem başarılı sonuçların elde edilmesinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti Çekilmesi, Bağ Dokusu Grefti, Koronale Yer Değiştiren Flep, Laterale Yer Değiştiren Flep, Asellüler Dermal Matriks

Treatment of Type-i Gingival Recessıons With Different Approaches

Abstract

It is a clinical condition in which the gingival margin migrates to the apical and exposes the root surface due to reasons such as gingival recession, periodontal diseases, toothbrush trauma, orthodontic applications, prosthetic restorations, harmful habits and ageing. Gingival recession can cause dentin hypersensitivity, root surface decay, aesthetic problems and even tooth loss. It is possible to completely cover the root surface with flap displaced to laterally or coronally, connective tissue graft and free gingival grafts, and acellular dermal matrix applications. This study presents the treatment of Type I generalized gingival recessions with coronally positioned

flap, laterally positioned flap, acellular dermal matrix and connective tissue graft combined with coronally positioned flap. In our first case, gingival recessions varying between 1 and 4 mm involving the lateral, canine and premolar teeth in the maxilla, as well as a 3 mm gingival recession in only the root surfaces of premolar teeth in the mandible. The coronally positioned flap in the right upper region, the flap displaced laterally in the left upper region, and an acellular dermal matrix was applied to the gingival recessions in the mandible. Antibiotic, analgesic and mouthwash were prescribed for one week following the acellular dermal matrix applications. After ten months, a 90% to 100% root coverage rate was achieved in all defects. However, the rate of coverage of the defects in the lower left region, which was repaired with acellular dermal matrix, remained at the level of 60-70%. In our second case, gingival recession defects of 6-7 mm were observed in canine teeth due to orthodontic treatment in the mandible. Following the active orthodontic treatment was ceased; it was aimed to repair both defects with connective tissue. After the envelope flap was prepared in the recipient site, the sub-epithelial connective tissue graft obtained from the palate was fixed to the defect site with resorbable suture. The released envelope flap was pulled coronally to cover the connective tissue graft and hung around the tooth. An analgesic and 0.12% chlorhexidine mouthwash were prescribed for 7 days. It was observed that the recession defects repaired with connective tissue after 8 months, despite active orthodontic treatment, closed to almost 100%. Type I gingival recessions are the defects with the highest success rate in the root coverage. Connective tissue grafts are accepted as the gold standard in the treatment of gingival recessions. However, the need for a second surgical procedure in palate is among its disadvantages. Therefore, the presence of keratinized tissue adjacent to the gingival recession, the condition of the root surface, and the patient's demand can be an important factor in determining the correct approach. In our cases, the most appropriate method was chosen considering the recession depth and root surface condition, and all the recession defects were successfully repaired. In cases of thin phenotype gingival tissue, recession defects in mandible where commonly contains muscle attachments, and shallow vestibular sulcus, combining the coronally positioned flap with connective tissue is very important for long-term successful results.

Keywords: Gingival Recession, Connective Tissue Graft, Coronally Positioned Flap, Laterally Positioned Flap, Acellular Dermal Matrix.

Presentation ID / Sunum No= 268

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tükürükle Kontamine Mine Yüzeylerinde Farklı Fissür Örtücülerin Mikrosızıntısının Değerlendirilmesi

Dr. Miraç Sezgi Şenol[1] , Dr. Burcu Nihan Yüksel[2] , Prof.Dr. Şaziye Aras[3]

[1]Serbest Çocuk Diş Hekimi
[2]Ankara Üniversitesi
[3]Girne Üniversitesi
*Corresponding author: Burcu Nihan

Özet

AMAÇ: In-vitro koşullarda gerçekleştirilen çalışmada, tükürük ve nemle kontaminasyon riski bulunan hastalarda uygulanması önerilen fissür örtücü seçenekleri içerisinde yer alan; hidrofilik esaslı iki ayrı fissür örtücü (Embrace Wet Bond ve Smart Seal Loc F) hidrofobik yapıda ancak dehidratasyon ajanı ile birlikte kullanılan (Ultraseal XT Plus+Primadry) ve hidrofobik esaslı bir diğer fissür örtücünün bonding ajanla kombinasyonunun (HeliosealF+Optibond FL) mikrosızıntı açısından değerlendirilmesi amaçlanmıştır. YÖNTEM: Çalışmada 40 adet daimi 3.büyük azı dişi kullanılmıştır. Asitlenen ve kurutulan pit ve fissür yüzeylerine dental enjektöre çekilen ve tek bir dönörden alınan 2 damla taze tükürük damlatılarak 10sn süreyle diş yüzeyi ile teması sağlandıktan sonra hava su spreyi ile hafifçe kurutulmuştur. Üretici firmaların önerileri doğrultusunda hidrofilik yapıda olan ve hidrofobik yapıda olan fissür örtücü materyalleri tükürükle kontamine mine yüzeyine her bir grupta n=10 olacak şekilde uygulanmıştır. Termal siklus işleminden sonra uygulanan boya sızıntısı testi için %2'lik metilen mavisi solüsyonu kullanılmıştır. Sızıntı skorları, her dişten bukko-lingual doğrultuda alınan 3 kesit üzerinde stereomikroskop yardımıyla değerlendirilmiştir. Kruskal Wallis testi, Bonferroni Düzeltmesine göre $p<0,0167$ için sonuçlar istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. BULGULAR: Tükürükle

kontamine mine yüzeylerinde uygulanan farklı fissür örtücülerin performanslarının karşılaştırılması sonucunda elde edilen mikrosızıntı değerleri Optibond FL+Helioseal F<="" p="">>

Anahtar Kelimeler: Fissür Örtücü, Tükürük Kontaminasyonu, Mikrosızıntı

Microleakage Evaluation of Different Fissure-Sealants on Enamel Contaminated With Saliva

Abstract

AIM: In this in-vitro study, it was aimed to evaluate different fissure sealant materials recommended in the treatment procedures that are likely to occur with saliva contamination in terms of microleakage. The compared materials were two hydrophilic sealants (Embrace Wet Bond and Smart Seal Loc F); one hydrophobic sealant (Ultraseal XT Plus) using with a drying agent (Primadry) and one hydrophobic sealant (Helioseal F) used with a dental adhesive (Optibond FL). METHOD: 40 permanent third molars were used for the study. After 2 drops of fresh-saliva, which was picked up from a single donor, was dropped onto the acid-etched and dried fissure surfaces, and it was contacted with the tooth surface for 10 seconds before air-drying. According to the manufacturers' instructions, the hydrophilic and the hydrophobic fissure sealants were applied to the contaminated enamel surface with n=10 in each group. After the thermal cycle, the microleakage was assessed with 'dye penetration test method' by 2% methylene blue. Scores were evaluated by stereomicroscopy on 3 sections taken from each tooth in the bucco-lingual direction. According to Kruskal Wallis test and Bonferroni Correction, the results were considered statistically significant for $p<0.0167$. FINDINGS: The lowest microleakage values among the fissure sealants applied to the enamel surface contaminated with saliva were recorded as Optibond FL+Helioseal, Primadry+Ultraseal XT Plus, Embrace Wet Bond, Smart Seal&Loc F, respectively. The microleakage value of the Optibond FL+Helioseal F combination was significantly lower than the Embrace Wet Bond and Smart Seal Loc&F groups ($p<0,001$). It was found that there was no difference between both hydrophobic sealant combinations and between both

hydrophilic sealant materials. CONCLUSION: It was concluded that Optibond FL+Helioseal F combination provides the lowest microleakage values on saliva-contaminated enamel surfaces and can be used as an alternative for patients at high risk of moisture and saliva contamination.

Keywords: Fissure Sealant, Saliva Contamination, Microleakage

Presentation ID / Sunum No= 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ultrasonik Uçların Kök Yüzeyinde Farklı Çalışma Açıları ve Sürelerde Temizleme Etkinliklerinin Profilometrik Olarak Değerlendirilmesi: *İn Vitro* Bir Pilot Çalışma

Asst. Prof. Dr. Ogül Leman Tunar[1]

[1]Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji A.D.

Özet

Amaç: Bu pilot çalışmanın amacı, iki farklı ultrasonik sistem ucunun farklı açılarda ve farklı zaman sürelerinde yaratmış olduğu yüzey pürüzlülüğü değişikliklerinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Kök yüzeyinde diş taşı bulunan 24 adet çekilmiş insan dişine, bir ultrasonik sistemde kullanılan düz uç ve özel tasarlanmış perio küret uç ile farklı zaman periyotlarında (30 sn, 60 sn, 90sn, 120 sn) ve farklı açılarda (0º, 30º) kök yüzeyi debridmanı işlemi uygulandı. Kalibre olmuş bir araştırmacı bütün yüzey işlemlerini uygulamıştır. Uygulamalarının yapıldığı tüm numunelerin yüzey pürüzlülüğü prosedürlerden önce ve sonra bir profilometre cihazı ile analiz edildi. Bulgular: Her iki grubun başlangıç pürüzlülük ölçümlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur. İşlemlerden sonra yüzey pürüzlülük değerleri incelendiğinde perio küret ucun, düz uca göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek pürüzlülük değerleri gösterdiği bulundu ($p < 0,05$). Perio uç grubunda en düşük pürüzlülük değerinin 60 saniye ve 0 derece uygulama yöntemi ile elde edildiği görülmüştür. Sonuç: Bu *in vitro* çalışmanın sınırları dahilinde, yüzey pürüzlülüğü, uçların seçimine ve sistemin çalışma süresine bağlıdır. Klinik uygulamalara ışık tutmak için daha fazla numuneye ihtiyaç duyulan daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Kök Debridmanı, Yüzey Pürüzlülüğü, Ultrasonik Enstrümantasyon

Prophilometric Evaluation of the Efficacy of Ultrasonic Tips and Different Working Angles and Durations On the Root Surface: An *in Vitro* Pilot Study

Abstract

Aim: The aim of this pilot study was to evaluate effect of surface roughness changes of the application in two different ultrasonic system tip at different angles and at different time durations. Methods: Twenty-four extracted human teeth with calculus on the root surface were treated with ultrasonic system straight tip and special designed perio curette tip with different time periods (the 30s,60s, 90s,120s) and different angulations (0º, 30º). A calibrated clinician instrumented all surfaced in each group. All treated samples surface roughness were evaluated before and after procedures with a profilometer. Results: There are no statistical differences in baseline roughness measurements in both groups. When the surface roughness values were examined after the procedures, it was found that the perio tip showed statistically significant higher roughness values than the straight tip ($p<0,05$). In the perio tip group, it was observed that the lowest roughness value was obtained with 60 seconds and 0-degree application method. Conclusion: Within the limits of this *in vitro* study surface roughness depend on the selection of tips and working duration of the system. Further studies are warranted including more samples that are needed to shed light on clinical applications.

Keywords: Root Debridement ,surface Roughness, Ultrasonic İnstrumentation

Presentation ID / Sunum No= 317

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Uzman Diş Hekimleri Arasında Sedasyon Eğitimlerinin Değerlendirilmesi

Dr. Elif Atalı[1] , Asst. Prof. Dr. Müesser Ahu Durhan[2]

[1]Private Practise
[2]Marmara University
*Corresponding author: MÜESSER AHU

Özet

Amaç: Diş Hekimliği pratiğinde; iletişim problemi yaşanan, kooperasyon kurulamayan ve yüksek dental anksiyetesi bulunan hastaların tedavi edilebilmesi için konvansiyonel yöntemler yeterli olmayabilir. Tedavinin başarısı, hastanın konforu göz önüne alındığında sedasyon teknikleri kullanılarak dental tedavi yapılabilmektedir. Araştırmamızda; diş hekimliği uzmanlık eğitimi almış ya da uzmanlık eğitimi devam eden diş hekimlerinin; lisans ve lisans üstü eğitimleri sırasında edindikleri sedasyon eğitimi ve pratiğini değerlendirmek amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Araştırmamız için Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Etik Kurulu'ndan etik onay alınmıştır. Araştırmaya 82 uzman diş hekimi dahil edilmiştir ve sedasyon eğitim bilgi anketini doldurmaları istenmiştir. Anket demografik bilgi, lisans dönemi sedasyon eğitimi, lisans üstü uzmanlık dönemi sedasyon eğitimi ve şuan ki çalışma hayatı sedasyon ve acil durum yönetimine yönelik 4 ana başlık içerisinde soru içermektedir. Bulgular: Araştırmaya katılan 82 diş hekiminin yaş ortalaması 29.02±4.9'dur (K=51 (%62.2), E=31 (%37,8)). Lisans eğitimi sırasında sedasyon konusunda teorik eğitimin içeriğine yönelik anket sorusu, % 40,2 oranında Nitroz oksit sedasyonu, % 31.7 midazolam ve intravenöz sedasyon ve %30.4 oranında diğer sedasyon ajanları ve intravenöz konularını içerdiği şeklinde cevaplanmıştır. Lisansüstü dönem de sedasyon konusunda; teorik ve Pratik eğitimin birlikte alındığı ve %23.1 oranında

midazolam ile intra venöz sedasyon eğitimi alındığı şeklinde cevap alınmıştır. Sedasyon eğitimi almak için kursa gitmek isterseniz hangi eğitimi almak istersiniz sorusu teorik+ pratik eğitim + en az 1yıl klinik eğitim cevabı %36.6 oranında cevaplanmıştır. Sedasyon eğitiminin tamamlanması için gereken en az deneyim süresine %28 oranında 1 yıl şeklinde cevap verilmiştir. Sonuç: Diş hekimliğinde uzmanlık eğitimi alan, küçük bir grup diş hekimi arasında yapılan sedasyon eğitimi anketinde; uzmanlık eğitimiyle birlikte sedasyon konusunun hem teorik hem pratik birlikte yoğunluk kazandığı anlaşılmaktadır. Hekimlerin sedasyon altında dental tedavi yapmadan önce bir süre klinik gözlem deneyimlemek istedikleri görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Sedasyon, Diş Hekimliği, Uzmanlık

Evaluation of Sedation Education Among Specialist Dentists

Abstract

Purpose: In the practice of dentistry; conventional methods may not be sufficient enough to treat patients with communication problems, non-cooperation and with high dental anxiety. Considering the success of the treatment and the comfort of the patient, dental treatment can be performed using sedation techniques. In our research; the participants were dentists who have received dental specialty training or that are continuing their specialty education; The aim of this course is to evaluate the sedation education and practice that they acquired during their undergraduate and postgraduate education. Materials and Methods: Ethical approval was obtained from Marmara University, Institute of Health Sciences Ethics Committee for our research. 82 specialist dentists were included in the study and they were asked to fill the sedation education information questionnaire. The questionnaire includes questions in 4 main titles regarding demographic information, undergraduate sedation education, postgraduate period sedation education and current working life sedation education, plus emergency management. Results: The average age of 82 dentists participating in the study was 29.02 ± 4.9 (F = 51 (62.2%), M = 31 (37.8%)). The questionnaire regarding the content of the theoretical training on sedation during undergraduate education was answered as it included Nitrous oxide sedation at a rate

of 40.2%, midazolam and intravenous sedation at a rate of 31.7%, and other sedation agents and intravenous subjects at a rate of 30.4%. Questions involving sedation education in the graduate semester were answered that theoretical and practical training was taken together and 23.1% of intra venous sedation training was received with midazolam. The question regarding to attend a course for sedation training, 36.6 % of the dentists answered as to would like to receive theoretical + practical training, and at least 1-year clinical education. The minimum experience required to complete the sedation training was answered as 1 year at a rate of 28%. Conclusion: In the sedation training questionnaire conducted among a small group of dentists who received specialty training in dentistry, it is understood that the subject of sedation has gained intensity both theoretically and practically. It was observed that dentists wanted to experience clinical observation for a while before performing dental treatment under sedation.

Keywords: Sedation, Dentistry, Specialty

Presentation ID / Sunum No= 193

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Waveone Gold Glider ve Trunatomy Glider Eğelerinin Döngüsel Yorgunluk Dirençleri

Asst. Prof. Dr. Damla Kırıcı[1]

[1]Akdeniz Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Endodonti Anablim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı WaveOne Gold Glider ve TruNatomy Glider rehber yol eğelerinin çift kurvatürlü yapay kanallarda döngüsel yorgunluğa karşı olan dirençlerinin karşılaştırılmasıdır. Materyal Metot: 12 adet WaveOne Gold Glider (15.02v) ve 12 adet TruNatomy Glider(17.02v) nikel-titanyum eğesi çalışmaya dâhil edildi. Eğeler üretici firma talimatlarına uygun olarak, çift kurvatürlü paslanmaz çelikten yapılmış yapay kanallarda kırılıncaya kadar kullanıldı. Eğeler kırılıncaya kadar geçen süre dijital kronometre yardımıyla kaydedildi ve eğelerin kırılıncaya kadar yaptığı tur sayısı hesaplandı. Kırılan parçaların uzunlukları kaydedildi. Elde edilen veriler bağımsız t testi ile istatistiksel olarak değerlendirildi. Bulgular: WaveOne Gold Glider eğelerinin kırılıncaya kadar yaptığı ortalama tur sayısı TruNatomy Glider eğesinden daha fazlaydı. İki grup arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p<0.05$). Kırılan parçaların uzunlukları açısından iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktu. Sonuçlar: Çalışmamızda çift kurvatürlü kanallarda WaveOne Gold Glider eğesinin döngüsel yorgunluğa karşı olan direnci TruNatomy Glider eğesinden daha yüksek bulunmuştur. Anahtar kelimeler: Çift kurvatür, Döngüsel yorgunluk, WaveOne Gold Glider, TruNatomy Glider

Anahtar Kelimeler: Çift Kurvatür, Döngüsel Yorgunluk, Waveone Gold Glider, Trunatomy Glider

Cyclic Fatigue Resistance of Waveone Gold Glider and Trunatomy Glider Files

Abstract

Objectives: The aim of this study was to compare the cyclic fatigue resistance of the WaveOne Gold Glider and TruNatomy Glider files in artificial double-curvature canals. Materials and Methods: This study included WaveOne Gold Glider (15.02v) and 12 adet TruNatomy Glider (17.02v) nickel-titanium files. The files were used in accordance with the manufacturer's instructions until they were broken in artificial double-curvature canals made of stainless steel. The time to fracture was recorded via a digital stopwatch and the number of rotations until fracture was also calculated. The lengths of the broken pieces were recorded. Data were statistically analyzed using an independent sample t test. Results: The number of rotations until fracture of the WaveOne Gold Glider file was higher than TruNatomy glider file. Statistically significant difference was found present between two groups.($p<0.05$) There was no statistically significant difference between the groups in terms of the lengths of the fragments. Conclusions: In our study, the resistance of the WaveOne Gold Glider Ni- Ti file to cyclic fatigue in double curved canals was found to be higher than that of the TruNatomy Ni-Ti file.

Keywords: Double Curvatur, Cyclic Fatique, Waveone Gold Glider , Trunatomy Glider.

Presentation ID / Sunum No= 287

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Youtube Pekiştirme Tedavisi İle İlgili Türkçe Videoların Değerlendirilmesi: Bir İçerik Analizi

Asst. Prof. Dr. Serpil Çokakoğlu[1] , Ra. Alp İlgenli[1] , Ra. Merve Çakır [1]

[1]PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ
*Corresponding author: Serpil Çokakoğlu

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı YouTube sitesinde yer alan ortodontik pekiştirme tedavisi ile ilgili videoların içeriklerinin ve özeliklerinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızın verileri 13.07.2020 tarihinde toplanmıştır. YouTube üzerinde "ortodontide pekiştirme", "ortodontik retansiyon" ve "ortodontik retainer" anahtar kelimeleri kullanılarak arama yapılmıştır. Türkçe hazırlanmayan, sessiz, tekrarlayan, 10 dakikadan uzun süren ve alakasız videolar değerlendirmeye alınmamıştır. Çalışmamıza Türkçe olarak hazırlanmış olan 20 video dahil edilmiştir. Videonun süresi, izlenme sayısı, beğeni sayısı, beğenilmeme sayısı, yorum sayısı, yayınlandığı tarihten itibaren geçen süre ve kaynağı gibi özellikler kayıt altına alınarak videolar içerik açısından değerlendirilmek üzere kaydedilmiştir. Videonun kaynağı diş hekimi, üniversite/hastane, ticari, serbest kişiler ve diğer olacak şekilde 5 kategoride incelenmiştir. Bu değerlendirme olası uyumsuzlukları önlemek için iki araştırıcı tarafından birlikte gerçekleştirilmiştir. Niceliksel değerlendirmenin ardından her iki araştırıcı tarafından videoların ayrı ayrı izlenmesi sonucunda DISCERN ve JAMA skorları elde edilmiştir. Gözlemciler arasındaki güvenilirliği belirlemek için Cronbach's α katsayısı hesaplanmıştır. Skorlar arasındaki ilişkilerin incelenmesinde Pearson korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Anlamlılık değeri $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Videoların nitelik özellikleri incelendiğinde yarısının kaynağının ortodontistler

veya diş hekimleri olduğu görülmüştür Videoların ortalama uzunluğu 113.4 saniye olup, ortalama 1380 gündür yayındadır. Videoların ortalama izlenme sayısı 10118'dir. Videoların ortalama beğenilme, beğenilmeme ve yorum sayıları sırasıyla 41.5, 2.6 ve 22.4'tür. Gözlemciler arasındaki güvenilirliğin yüksek düzeyde olduğu bulunmuştur ($\alpha>0.80$). DISCERN toplam skoru 49.1 olarak hesaplanmıştır. JAMA güncellik ortalama skoru (3.18) tüm bölümler arasında en yüksek skoru almıştır. DISCERN 1 ile 2 arasında ($r=0.771$; $p<0.001$), DISCERN 1 ile total ($r=0.894$; $p<0.001$) ve DISCERN 2 ile total ($r=0.969$; $p<0.001$) arasında da pozitif yönde yüksek düzeyde anlamlı doğrusal bir ilişki olduğu görülmüştür. Sonuç: YouTube pekiştirme tedavisi ile ilgili Türkçe videoların iyi denebilecek kadar yüksek DISCERN skorlarına sahip olmadığı ancak JAMA skorları açısından değerlendirildiğinde güncel olduğu sonucuna varılmıştır. Doğru ve güvenilir bilgi içeren daha çok sayıda içeriğin hazırlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Pekiştirme Tedavisi, Youtube

Evaluation of Turkish Videos About Youtube Retention Treatment: A Content Analysis

Abstract

Aim: To evaluate the content and properties of the videos about orthodontic retention treatment on YouTube. Materials and Methods: Our data were collected on 13.07.2020. YouTube search was conducted using the keywords "retention in orthodontics", "orthodontic retention" and "orthodontic retainer". Videos were non-Turkish, silent, repetitive, longer than 10 minutes and irrelevant were not evaluated. Twenty Turkish videos were included in this study. The duration, numbers of views, likes, dislikes, comments, the time elapsed since the video was published and source were recorded and videos were evaluated in terms of content. The source was analyzed in 5 categories as dentist, university/ hospital, commercial, layperson and other. This evaluation was carried out by two researchers together to prevent possible incompatibilities. The DISCERN and JAMA scores were obtained with watching videos seperately by both researchers. Cronbach's α was calculated to determine the reliability among the

researchers. Pearson's correlation coefficient was used to examine the relationships between scores. The significance value was accepted as $p<0.05$. Results: Half of the sources were orthodontists or dentists. The mean duration is 113.4 seconds, and they have been broadcast for a mean of 1380 days. The mean number of views was 10118. The mean numbers of likes, dislikes and comments were 41.5, 2.6 and 22.4, respectively. The reliability was high ($\alpha > 0.80$). The DISCERN total score was 49.1. The JAMA currency mean score (3.18) received the highest score. There was highly significant positive linear relationship between DISCERN 1 and 2 ($r = 0.771$; $p<0.001$), DISCERN 1 and total ($r = 0.894$; $p<0.001$) and DISCERN 2 and total ($r = 0.969$; $p<0.001$). Conclusion: Turkish retention treatment videos on YouTube did not have high enough DISCERN scores to be called good, but were up-to-date in terms of JAMA scores. We recommend to prepare more content with accurate and reliable information.

Keywords: Orthodontics, Retention Treatment, Youtube

Presentation ID / Sunum No= 353

Poster Sunum

Mandibular Ball Tutuculu Overdenture Protez ve Maksiller Total Protez ile Dişsiz Hastanın Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Araştırma Görevlisi Büşra Tosun[1]

[1] Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi AD, Erzurum, Türkiye

Özet

Giriş: İmplant destekli overdenture protezler, total protezlere kıyasla daha stabil ve hastalar tarafından daha konforlu olan protezlerdir. Çiğneme etkinliğinde belirgin artış sağlamalarının yanısıra hastaların yaşam standartlarını da önemli ölçüde artırmaktadırlar. Vaka Sunumu: 47 yaşında erkek hasta mevcut dişlerinde ağrı ve fonksiyon kaybı ile Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurdu. Yapılan intraoral ve radyografik incelemesinde dişlerde kemik kaybı, mobilite ve çürük olduğu, çenelerde ise kalmış kökler bulunduğu gözlendi. Maksiller ve mandibular dişlerin total ekstraksiyonu sonrası hastaya implant yapımına karar verildi. Hasta maddi olarak tam sabit implant üstü protezin maliyetini karşılayamadığından, mandibula anterior bölgeye, 2 adet implant (Implance, Türkiye) uygulandı. İmplantların osseointegrasyon süresi beklendikten sonra mandibulaya ball tutuculu overdenture protez, maksillaya ise total protez yapımına başlandı. Mandibulada bulunan iyileşme başlıkları çıkarılarak kapalı ölçü postları takıldı ve kapalı kaşık ölçü yöntemi kullanılarak silikon esaslı ölçü materyali ile (Elite HD, Zhermack, Badia Polesine, Italy) daimî ölçü alındı. Maksilladan ise hidrokolloid ölçü maddesiyle (Alginate, Kerr) anatomik ölçü alındı ve her iki çene için de kişisel kaşık hazırlandı. Alt ve üst çenelerden ZnOE (SS White Artigos Dentarios Ltda, Rio de Janerio, Brazil) ile fonksiyonel ölçü alındıktan sonra, hazırlanan kaideler ile mumlu kapanış alındı ve okluzal vertikal boyut

belirlendi. Ardından dişli prova yapıldıktan sonra protezler laboratuvarda bitirildi ve hastaya teslim edildi. Sonuç: Dişsiz hastaların tedavisinde total protezler, uzun yıllar boyunca tedavi seçeneği olarak uygulanmıştır. Fakat yetersiz tutuculuğu ve stabilizasyonunun zayıf olması hastalar açısından konuşmada ve beslenmede zorluğa sebep olmaktadır. İmplant uygulaması kemik kaybını azalttığından total protezlerde zaman içerisinde kretlerde gözlenen rezorpsiyon, implantüstü overdenture protezler ile azaltılmış olmaktadır. Hastanın 6 ay ve 1 yıllık kontrollerinde protezlerinin estetik görünümünden ve tutuculuğundan oldukça memnun olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ball Tutucu; Overdenture Protez; Protetik Rehabilitasyon

Prosthetic Rehabilitation of a Edentulous Patient with Mandibular Ball Attachment Overdenture Prosthesis and Maxillary Total Prosthesis: A Case Report

Abstract

Introductıon: Implant-supported overdenture prostheses are more stable and more comfortable for patients compared to total prostheses. In addition to providing a significant increase in chewing efficiency, they also increase the living standards of patients significantly. Case Report: A 47-year-old male patient applied to Atatürk University Faculty of Dentistry with pain and loss of function in his existing teeth. In the intraoral and radiographic examination, it was observed that there was bone loss, mobility and decay in the teeth, and residual roots in the jaws. After total extraction of the maxillary and mandibular teeth, it was decided to implant the patient. Patient could not afford the cost of a full fixed implant supported prosthesis, 2 implants (Implance, Turkey) was applied to mandibular anterior region. After waiting for the osseointegration period of the implants, the ball-retained overdenture prosthesis was made for the mandible, and the total prosthesis was made for the maxilla. The healing caps on the mandible were removed, closed impression posts were attached, and permanent impression was taken with silicone-based impression material (Elite HD, Zhermack, Badia Polesine, Italy) using the closed spoon impression method. Anatomical impression was taken from the maxilla with hydrocolloid impression material (Alginate, Kerr) and

personal paddles were prepared for both jaws. After functional measurements were taken from the lower and upper jaws with ZnOE (SS White Artigos Dentarios Ltda, Rio de Janerio, Brazil), the waxy bite was taken with the prepared bases and the occlusal vertical dimension was determined. Then, after the gear proofing, the prostheses were finished in the laboratory and delivered to the patient. Conclusıon: Total prostheses have been used as a treatment option for many years in the treatment of edentulous patients. However, its insufficient restraint and poor stabilization cause difficulties in speaking and feeding for patients. Since implant application reduces bone loss, the resorption observed in the crests over time in total prostheses is reduced with overdenture prostheses. It was observed that the patient was very satisfied with the aesthetic appearance and retention of his prostheses during the 6 month and 1 year controls.

Keywords: Ball Attachment; Overdenture Prosthesis; Prosthetic Rehabilitation.

Presentation ID / Sunum No= 405

Poster Sunum

Tam Dişsiz Hastaların Farklı Altyapılar Kullanılarak Hazırlanan Hibrit Protezler ile Protetik Rehabilitasyonu: Vaka Serisi

Researcher Abdurrahman Öğünç[1] , Researcher Ozan Öztürk[2]

[1]Manisa/
[2]Özel Klinik

Özet

Tam dişsiz üst ve/veya alt çenenin implant destekli sabit protezler ile fonksiyonel ve estetik olarak rehabilitasyonu günümüzde yaygın olarak kullanılmaktadır. Hibrit protezler, rezidüel kemik miktarının yetersiz olması sebebiyle implantların uygun konumda yerleştirilemediği ve/veya vertikal kemik kaybından dolayı arklar arası mesafenin arttığı olgularda tercih edilmektedir. İlk vakamızda, konvansiyonel hareketli protezleri kullanamadığı için kliniğimize başvuran 55 yaşındaki erkek hastanın protetik rehabilitasyonu titanyum altyapılı hibrit protez ile sağlanmıştır. İkinci vakamızda, kliniğimize fonksiyonel ve estetik şikayetler ile başvuran 58 yaşındaki erkek hastaya Co-cr altyapı destekli hibrit protez uygulanmıştır. Üçüncü ve son vakamızda ise üst çene tam dişsiz 37 yaşındaki bayan hasta estetik ve fonksiyonel şikayetler ile kliniğimize başvurmuş ve protetik rehabilitasyonu monolitik zirkonyum destekli hibrit protez ile sağlanmıştır. Yapılan kontrol seanslarında hastalarda implant çevresinde kemik kaybı, porselende kırılma ya da vida gevşemesi görülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: İmplant Destekli Restorasyonlar, Dental İmplant, Hibrit Protezler

Prosthetic Rehabilitation of Total Edentulous Patients Using Hybrid Prostheses With Different Framework: A Case Series

Abstract

Esthetic and functional rehabilitation of edentulous maxilla and /or mandibula with implant supported fixed prosthesis is commonly used in recent times. Hybrid prosthesis are preferred in cases where the implants can not be placed at an proper position due to insufficiency of residual bone amount and/or increased distance between arcs due to the vertical bone resorbtion. First case: A 55 year old male patient who was unsatisfied with his removable prosthesis applied to our clinic. Rehabilitation of the patient was provided with titanium framework hybrid prosthesis. Second case: A 58 year old male patient who had functional and esthetic problems with his teeth applied to our clinic. Prosthetic rehabilitation of the patient was provided with metal ceramic hybrid prosthesis (porcelain layered Cr-Co framework). Our third and last patient applied to our clinic with estetic and fonctional problems. The patient was 37 year old female had total edentulism in her upper jaw. Prosthetic rehabilitation of the patient was provided with implant supported monolithic zirconium which made by cut back techniqe. Within the controls no marginal bone resorption, porcelain chipping or screw loosening were observed.

Keywords: Implant Supported Restorations, Dental Implant, Hybrid Prosthesis

Presentation ID / Sunum No= 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çevre ve İklim Açısından COVID-19

Exp. Dr. Dilek Ener[1]

[1]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı A.D

Özet

Pandemi, "dünya çapında veya çok geniş alanda meydana gelen, uluslararası sınırları aşan ve genellikle çok sayıda insanı etkileyen salgın" olarak tanımlanır. Bu hastalıkların spesifik nedenleri çeşitlidir; moleküler düzeyde kompleks etkileşimler içerdiği kadar çevrede değişen ve nüfusların hareketlerini ve büyümelerini etkileyen daha büyük ölçekli sosyal ve ekolojik dinamikleri de içerir. Çevresel bozulmalardan dolayı yeni veya yeniden ortaya çıkan bulaşıcı hastalıklardan dörtte üçünün zoonotik kökenli olduğu düşünülmektedir. Doğal ekosistemlerin tahrip edilmesi ve değiştirilmesi, yabani hayvan türlerinin yasadışı veya kontrolsüz ticareti, yaban ve evcil türlerin hijyenik olmayan koşullarda bir araya getirilmesi ve satılması, virüs gibi patojenlerin yaban ve evcil hayvanlardan insanlara geçme ihtimalini yükseltmektedir. HIV / AIDS, SARS ve Ebola da dahil olmak üzere artan sayıda bulaşıcı hastalıklar, vahşi ve yabani ortamdan insanlara bulaşmıştır ve mevcut tüm kanıtlar COVID-19'un aynı yolu izlediğini göstermektedir. Ekosistemin olumsuz değişimine neden olarak bulaşıcı hastalıkların yayılmasında etken olan faktörler iklim değişikliği, biyoçeşitlilik kaybı, yoğun ve kirletici tarım, doğal yaşamın ve kaynakların güvenli olmayan yönetimi ve tüketimi, ormansızlaşma, hava kirliliği, güvenli suya ve gıdaya erişememe, yetersiz sanitasyon, kötü hijyen ve yaşam koşulları, hızlı kentleşme ve kentsel nüfus oranında artış bildirilmektedir. Kişisel koruyucu önlemlerin yaygınlaşması sonucu dezenfektan veya biyosidal ürünler gibi kimyasallerin yanlış kullanımı, maske, eldiven gibi kişisel koruyucu ekipman kullanımında artış ve tıbbi atık yönetiminin sağlanamaması çevrenin olumsuz etkilenmesine neden olmuştur. Bunun yanında pandeminin yayılmasını azaltmaya yönelik tedbirlerin getirdiği azaltılmış

ekonomik ve ulaşım faaliyetleri, planlı seyahatlardaki kısıtlamalar kısa vadede daha temiz hava, daha az karbon emisyonu ve daha az gürültü ile sonuçlanmıştır. Çevre kalitesinin arttığını ve NO2 emisyonunun %30'a kadar azaldığını gösteren yeni kanıtlar yayınlanmıştır. Daha düşük endüstriyel faaliyetlerin etkisiyle yüksek frekanslı sismik gürültüde %50 azalma kaydedildiği bildirilmiştir. Çevrenin tahrip edilmesi bulaşıcı hastalıkların yayılmasını, bulaşıcı hastalıkların artması çevreyi etkileyerek kısır döngü oluşturmaktadır. Bu döngüyü kırmada rol alan çevre dostu projeler, yaşanılan gezegeni yaşanabilir hale getirecektir.

Anahtar Kelimeler: Çevre ve Bulaşıcı Hastalık, Çevre ve Covid-19, İklim ve Bulaşıcı Hastalık, İklim ve Covid-19

COVID-19 in Terms of Environment and Climate

Abstract

Pandemic is defined as "an epidemic that occurs worldwide or over a wide area, transcends international borders and generally affects a large number of people". The specific causes of these diseases are varied; It includes complex interactions at the molecular level, as well as larger-scale social and ecological dynamics that change in the environment and affect the movement and growth of populations. Three-quarters of new or recurring infectious diseases are thought to be of zoonotic origin due to environmental degradation. The destruction and modification of natural ecosystems, the illegal or uncontrolled trade of wild animal species, the gathering and selling of wild and domestic species under unhygienic conditions increase the possibility of the transmission of pathogens such as viruses from wild and domestic animals to humans. A growing number of infectious diseases, including HIV / AIDS, SARS, and Ebola, have been transmitted to humans from the wild and the wild, and all available evidence suggests COVID-19 follows the same path. Factors affecting the spread of infectious diseases by causing adverse changes in the ecosystem, climate change, loss of biodiversity, intensive and polluting agriculture, unsafe management and consumption of natural life and resources, deforestation, air pollution, inability to access safe water and food, inadequate sanitation, poor hygiene and life.

conditions, rapid urbanization and an increase in the urban population ratio are reported. As a result of the widespread use of personal protective measures, the misuse of chemicals such as disinfectants or biocidal products, the increase in the use of personal protective equipment such as masks and gloves, and the inability to manage medical waste have caused the environment to be negatively affected. In addition, reduced economic and transportation activities brought by the measures to reduce the spread of the pandemic, restrictions on planned travels resulted in cleaner air, less carbon emissions and less noise in the short term. New evidence has been published showing improved environmental quality and reduced NO2 emissions by up to 30%. It has been reported that high frequency seismic noise has decreased by 50% due to lower industrial activities. The destruction of the environment, the spread of infectious diseases, the increase of infectious diseases affect the environment, creating a vicious circle. Environmentally friendly projects that play a role in breaking this cycle will make the living planet habitable.

Keywords: Environment and İnfectious Disease, Environment and Covid-19, Climate and İnfectious Disease, Climate and Covid-19

Presentation ID / Sunum No= 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Eve Taşınan İşyeri Maruziyetleri

Dr. İsmail Bulgur[1] , Prof.Dr. Birgül Piyal[2]

[1]SBÜ Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi, İş ve Meslek Hastalıkları Kliniği
[2]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı
*Corresponding author: İsmail Bulgur

Özet

Bir tehlike işyerinden kaynaklanarak çalışanları etkilediğinde mesleki, işyerinin sınırlarını aştığında ve daha geniş topluluktaki kişileri etkilediğinde ise çevresel özellik kazanır. Çeşitli endüstriyel alanlardan ve çalışma ortamlarından kaynaklanan kimyasal, biyolojik, radyoaktif mesleki kirleticiler mevcuttur. Bu kirleticiler çalışanların giysileri, ciltleri, saçları, iş aletleri ve taşıtları aracılığıyla farkında olmadan işten eve taşınabilirler. Bu durumda çalışanlar, ev ortamına mesleki tehlikeleri taşıyan "araçlar" olarak değerlendirilebilir. Kimyasal, biyolojik, radyoaktif mesleki kirleticiler dışında işyeri kaynaklı çeşitli psikososyal etmenler de çalışanların davranışlarını etkileyerek aile ve toplum ilişkilerini bozabileceğinden işten eve taşınan bir maruziyet etkeni olarak kabul edilmeli, uygun müdahale yöntemleri uygulanırken bu farkındalıkla hareket edilmelidir. Bütün bunların sonucunda çalışanda ortaya çıkabilecek meslek hastalığı veya yaralanma dışında aile bireylerinde de mesleki kirleticilerin sebep olduğu çeşitli olumsuz sağlık etkileri gelişebilmektedir. Yaş, cinsiyet, sağlık durumu, davranış ve eğitim gibi aile içinde değişebilen bireysel duyarlılıklara ek olarak toplumdaki sosyokültürel ve sosyoekonomik farklılıkların, sosyal eşitsizliklerin de çalışan ve ailelerinin mesleki kirleticilere maruz kalma ve onlardan etkilenme oranlarını değiştirebildiği görülmüştür. Bu nedenlerle, eve taşınan işyeri maruziyetleri önemli bir iş sağlığı ve halk sağlığı sorunudur. Eve taşınan maruziyetlerin yadsınamaz varlığı ve sağlık üzerine olumsuz etkileri ülkelerin çalışma mevzuatlarında gerekli düzenlemeler

yapılması zorunluluğunu doğurmuştur. Güvenlik uygulamaları gözetilerek işyeri maruziyetlerini önlemek birincil korumada en önemli ve stratejik basamaktır. Fakat literatür incelendiğinde eve götürülen maruziyetler ve sağlık etkileri hakkında güncel bilgilerin yeterli olmadığı saptanmıştır ve bu konuda daha fazla çalışma yapılmasına ihtiyaç vardır. Hangi mesleki maruziyet etkeninin çalışanlar ve aileleri için gelecekte tehdit oluşturabileceğini önceden tahmin edebilmek neredeyse imkansızdır. Bu nedenle en etkili ve proaktif yaklaşım olan birincil korumanın yanında ikincil ve üçüncül korumanın tamamlayıcı özelliklerine ek olarak yeni hastalıkları tanımlayıcı özellikleri olabileceği de göz önünde bulundurulmalıdır. Eve taşınan maruziyetlerin farkındalığı sonrası akılcı kamu politikaları yoluyla desteklenen, iyi çalışan bir kontrol stratejisi ve belirlenen işyeri hijyeni standartlarına uyulmasının sağlanması, bu önemli halk sağlığı sorununu önlemede çok etkili olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eve Taşınma; Mesleki Kirletici; Maruziyet; Korunma

Take-Home Workplace Exposures

Abstract

When a hazard affects employees from the workplace, it becomes occupational and when it transcends the boundaries of the workplace and affects people in the wider community, it becomes environmental. There are chemical, biological, radioactive occupational pollutants from a wide variety of industrial areas and working environments. These pollutants can be brought inadvertently from work to home by employees through clothes, skins, hairs, work tools and vehicles. Various psychosocial factors originating from the workplace can also affect the behavior of employees and disrupt family and community relations, so they should be considered as a take-home exposure. Except occupational diseases or injuries that may arise in the employee, various adverse health effects caused by occupational pollutants may also develop in family members. İndividual sensitivities that can change within the family such as age, gender, health status, behavior and education, social inequalities in the society can also change the rate of exposure. For these reasons, take-home

exposures are an important occupational and public health problem. The undeniable existence of take-home exposures have led to the obligation to make necessary arrangements in the labor legislation of countries. Preventing workplace exposures by observing safety practices is the most important and strategic step in primary protection. However, it was found that current information about take-home exposures and their health effects was not sufficient. It is almost impossible to predict in advance which occupational exposure factors may pose a future threat to employees and their families. For this reason, it should be taken into consideration that besides primary prevention, secondary and tertiary prevention may have defining features for new diseases in addition to their complementary features. A well-functioning control strategy, supported by rational public policies and ensuring compliance with established workplace hygiene standards can be very effective in preventing this important public health problem.

Keywords: Take Home; Occupational Pollutants; Exposure; Prevention

Presentation ID / Sunum No= 357

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID-19 Salgın Sürecinin Bireylerin Uyku ve Beslenme Tutumları Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Sabiha Gökçen Zeybek[1] , Dr. Gonca İnanç[1] , Prof.Dr. Adile Öniz Özgören[1]

[1]Yakın Doğu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Giriş: COVID-19 ve benzeri pandemiler kişilerin fiziksel sağlığını, uyku düzenini ve beslenme alışkanlıklarını, toplumların da psikolojik ve sosyal süreçlerini etkiler. Bu çalışmada, dünyayı etkisi altına alan COVID-19 salgın sürecinin bireylerin uyku ve beslenme tutumları üzerine etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Bireylere ait genel bilgilerin, uyku ve beslenme tutumlarındaki değişimin belirlenmesi amacıyla anket formu uygulanmıştır. Anket, 'Google Forms' anket yazılım programı ile e-posta ve sosyal medya iletişim araçları kullanılarak sosyal medya kullanıcılarına iletilmiştir. Veriler SPSS-21 istatistik paket programıyla analiz edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistik yapılmıştır. Bulgular: Çalışma, anket formunu eksiksiz dolduran 760 kişi (%67,4 kadın) ile tamamlanmıştır. Çalışmaya katılan bireylerin %1,4'ü (n:11) COVID-19 tanısı almıştır. Uyku problemi yaşamadığını belirtenlerin oranı %52,9'dur. Salgın süresince uyku problemi yaşayan (%47,1) bireylerin yaşadıkları uyku problemleri sıklık sırasına göre 'uyku sürelerinde artış (%38,1)', 'uyku sürelerinde azalış (%36,2)', 'gündüz uykularında artış (%18,1)', 'uyku saatlerinde düzensizlik (%6,2)' ve 'uyku kalitelerinde bozulma (%1,4) olarak görülmüştür. Bireylerin %53,8'i ise salgın süresi boyunca beslenmelerinde herhangi bir sorun yaşamadıklarını ifade etmişlerdir. Bireylerin %46,2'si beslenme ile ilişkili sorun yaşadıklarını belirtmişler ve en sık karşılaşılan beslenme problemi %33,0 oranında iştahta görülen artış olarak saptanmıştır. Diğer beslenme problemleri ise sırasıyla öğün düzeninde bozulma (%19,7), gece atıştırmalıklarında artış (%11,5), iştahta azalma (%9,9),

sağlıklı besinleri tüketim isteğinde artış (%7,9) olarak belirlenmiştir. Ayrıca, katılımcıların %16,6'sı öğün düzenlerinin bozulmasına ek olarak hem iştahlarında hem de gece atıştırmalıklarında artış olduğunu tanımlamışlardır. Sonuç: COVID-19 pandemisi gibi tüm toplumu etkisi altına alan kriz süreçlerinde en temel yaşamsal süreçlerden uyku ve beslenme önemli ölçüde etkilenmektedir. Bu etkilerin önlenmesi için toplumsal eğitim ve medya aracılığıyla doğru alışkanlıkların aktarılmasının önemi büyüktür. Bu önem doğrultusunda ankete katılan bireylere COVID-19 salgını boyunca bağışıklık sistemini desteklemek için uyku düzenleri ve beslenmelerinde neye dikkat etmelerini anlatan mini kitapçık ulaştırılması konusunda çalışmalara başlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Beslenme, Uyku Sorunları

The Effect of the COVID-19 Pandemic Period on Sleep Quality and Nutrition Status

Abstract

Introduction: COVID-19 and similar pandemics affect physical health, sleep quality, nutritional habits, as well as psychological and social processes of societies. The aim of this study was to determine the effect of COVID-19 pandemic period on sleep quality and nutritional habits. Materials and Methods: General information and the changes in sleep and nutritional habits of individuals were determined with a questionnaire which was sent to social media users using e-mail or similar. Descriptive statistics (SPSS21) were used to evaluate the data. Results: The study was performed on 760 people (67.4% female). COVID-19 among the individuals participating in the study was 1.4% (n: 11). The rate of people without sleep problems was 52.9%. Our results showed 'altered sleep quality' (%47.1) 'increased sleep duration (38.1%)', 'decreased sleep duration (36.2%)', 'increased daytime sleepiness (18.1%)', 'irregularity in sleep hours' (6.2%) and 'deterioration in sleep quality' (1.4%). 53.8% percent did not report any changes in their nutritional habits during the pandemic period. The "increase in appetite" was at a rate of 33.0%, followed by "change in meal pattern" (19.7%), "increase in night snacks" (11.5%), "decrease in appetite" (9.9%), and "increase in the desire to consume healthy foods" (7.9%). In addition, 16.6% noted an increase in both

their appetite and nighttime snacks in addition to the changes of their meal patterns. Conclusion: In crisis period that affect the world, such as the COVID-19 pandemic, sleep and nutrition are significantly affected by the most basic vital processes. In order to prevent these effects, it is important to set the right habits through education and social media. Accordingly, a mini booklet describing sleep patterns and nutritional recommendations has been prepared.

Keywords: COVID-19, Nutrition, Sleep Problems

Presentation ID / Sunum No= 65

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kanser Hastalarının Tanı Öncesi ve Sonrası Pişirme Yöntemlerine Yönelik Tercihleri

Asst. Prof. Dr. Hilal Pekmezci[1] , Dr. Burhan Başaran[2]

[1]RTEÜ Sağlık Hizmetleri MYO
[2]RTEÜ Ardeşen MYO

Özet

Sağlığın temeli yeterli ve dengeli beslenmedir. Her birey sosyo-ekonomik özellikleri, kültür-inanç ve bireysel tercihlerine göre farklı beslenme alışkanlıklarına sahiptir. Fakat yaşamın bir anında kanser tanısı alan hastalar için beslenme alışkanlıkları artık değişmek zorundadır. Bu çalışmanın amacı; kanser hastalarının et ve ürünlerine uyguladıkları farklı pişirme yöntemlerinin tanı öncesi ve sonrasındaki değişimiistatistiksel olarak incelemektir. Araştırma, Mart 2020–Temmuz 2020 tarihleri arasında Rize/Türkiye'de bir onkoloji merkezine başvuran 253 hasta ile gerçekleştirilmiştir. Bu amaçla 40 sorudan oluşan bir anket hazırlanmış ve veriler yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak toplanmıştır. Veriler Wilcoxon testi ile analiz edilmiştir. Çalışma kapsamındaki hastaların kırmızı ve beyaz et ürünlerini kızartma, ızgara, soteleme ve fırınlama (beyaz et hariç) şeklindeki pişirme yöntemlerini tercih etme oranları tanı öncesine göre azalmıştır. Hem kırmızı hem de beyaz eti buğulama tanı öncesine göre artış göstermiştir. Balık etinde kızartma, ızgara ve buğulama şeklindeki pişirme yöntemleri tanı öncesine göre azalmış, soteleme ve fırınlama ise artış göstermiştir. Bu anlamda istatistiksel anlamlılık düzeyi yüksek pek çok bulguya ulaşılmıştır ($p<.0.05$). Elde edilen bulgular literatürle oldukça paraleldir. Hastaların genel olarak tanı sonrası daha sağlıklı kabul edilen pişirme yöntemlerine yöneldikleri anlaşılmaktadır.

Bu kapsamda riskli pişirme yöntemlerini tercih eden hastalara eğitimler vererek ikna edilmeye çalışılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Akrilamid, Beslenme, Furan, Kanser, Isıl İşlem Kontaminantları.

Presentation ID / Sunum No= 310

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Uludere Otlu Gömme Peynirinin Kimyasal ve Mikrobiyolojik Özellikleri

Asst. Prof. Dr. Semra Gürbüz[1] , Asst. Prof. Dr. Aslı Çelikel Güngör[1]

[1]Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü, Turizm Fakültesi, Mardin Artuklu Üniversitesi, Mardin, Türkiye

Özet

Peynirin başlıca çeşitleri fabrikalarda gelişmiş teknolojik yöntemlerle üretilirken, çok sayıda peynir çeşidi yerel düzeyde geleneksel olarak üretilmeye devam etmektedir. Uludere Otlu Gömme Peyniri Şırnak ilinin Uludere ilçesindeki küçük aile işletmelerinde çiğ keçi ve/veya koyun sütü kullanılarak üretilmektedir. Günümüzde tüketici tercihleri sağlıklı gıda yanında farklı lezzetler arayışı yönünde gelişmektedir. Geleneksel değerlerimizin sürdürülebilirliği ve peynirin teknolojik olarak da kullanımının değerlendirilmesine katkı sağlamak için yapılan bu çalışmada, Uludere Otlu Gömme Peynirinin kimyasal ve mikrobiyolojik özellikleri incelenmiştir. Çalışmada 2020 yılı Ağustos ayında Şırnak ilinin Uludere ilçesinde otlu gömme peynir üretimi yapan ailelerden toplanan yaklaşık 5-6 ay olgunlaştırılmış 11 adet otlu gömme peynir örneği test materyali olarak kullanılmıştır. Yapılan kimyasal analizlerde peynirlerin ortalama pH, asitlik, kurumadde, yağ, protein, kül ve tuz değerlerinin sırası ile 4.67±0.1.32, % 1.49±0.11, % 49.78±3.13, % 23.73±3.34, % 18.05±1.82, % 7.43±0.59, % 6.46±0.52 olduğu tespit edilmiştir. Mikrobiyolojik incelemede ortalama toplam aerob mezofilik bakteri, laktik asit bakterileri, stafilokok-mikrokoklar, koliformlar, maya ve küf sayısının sırasıyla (log kob g^{-1}) 6.31±1.28, 2.56±1.49, 3.31±1.27, 3.75±0.41, 3.63±0.73 olduğu saptanmıştır. İncelenen örneklerin Türk Gıda Kodeksi Peynir Tebliği'ne göre tam yağlı, yarı yumuşak ve olgunlaştırılmış peynir sınıfına girdiği belirlenmiştir. Örneklerin hiçbirinde koagülaz pozitif *Staphylococcus*

aureus tespit edilmemiştir. Uludere Otlu Gömme Peynirinin bu çalışmada incelenmeyen diğer özellikleri ile peynir yapımında kullanılan bitkilerin biyolojik etkinliklerinin ileride yapılacak çalışmalarda incelenmesi; peynirin diğer özelliklerinin belirlemesi, otlu peynir yapımının standardize edilmesi, kullanılan bitkilerin teknolojik olarak kullanılabilirliğinin değerlendirilmesi açısından önemli görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Otlu gömme peynir, mikrobiyolojik özellikler, kimyasal özellikler, Uludere

Presentation ID / Sunum No= 166

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Üniversite Öğrencilerinde Egzersize Katılımın Yaşam Doyumu, Ortorektik Eğilim ve Beslenme Durumu Üzerine Etkisi

Ra. Gizem Helvacı[1] , Ra. Fatma Tayhan Kartal [2] , Prof.Dr. Nurcan Yabancı Ayhan [1]

[1]Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü
[2]Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Özet

Giriş: Düzenli fiziksel aktivite fizyolojik ve psikolojik birçok yararıyla yaşam kalitesini artırmaktadır. Aynı zamanda fiziksel aktiviteye katılım olumlu yaşam tarzı değişikliğinin geliştirilmesini de sağlamaktadır. Özellikle fiziksel olarak aktif genç bireyler zihinsel sağlık, performans ve dış görünüm yönünden daha iyi sonuçlar elde etmek için sağlıklı bir diyet yapma eğiliminde olabilmektedir. Ancak bazen fiziksel aktiviteye katılım sağlıklı beslenmeye ilişkin saplantılı davranışların tetiklenmesine de yol açabilir. Amaç: Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinde egzersize katılımın yaşam doyumu, ortorektik davranışlar ve beslenme durumu üzerine etkisini incelemektir. Metod: Çalışmaya 140 üniversite öğrencisi katılmıştır. Veriler genel bilgiler, yaşam doyumu ölçeği, ortoreksiya nervoza-11(ORTO-11) ölçeği ve besin tüketim kaydını içeren anket formu ile toplanmıştır. Besin tüketim kayıtlarından BEBİS programı yardımı ile besin ögesi analizleri yapılmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen verilerin analizi IBM SPSS Statistics 15.0 paket programında yapılmıştır. Bulgular: Düzenli olarak egzersize katılan üniversite öğrencilerinin ORTO-11 puanları(25,8) egzersize katılmayanlara göre(27,7) daha düşüktür(p=0,02). Yaşam doyumu puanları ise benzerdir(p>0,05). Düzenli olarak egzersize katılan bireylerde günde en az 3 porsiyon süt tüketenlerin oranı(%50,6) egzersize katılımı

olmayan bireylere göre(%30,9) daha yüksektir(p=0,03). Öğün atlama durumları ve günde en az 5 porsiyon sebze-meyve tüketme durumları ise benzerdir (p>0,05). Egzersize katılımı olan öğrencilerin günlük protein, B6, B2, B3 vitaminleri, fosfor ve çinko alımlarının daha yüksek olduğu bulunmuştur(p< 0,05). Sonuç: Egzersize katılımı olan üniversite öğrencileri ortorektik eğilim gösterme ve yüksek protein tüketimi açısından daha fazla risk altındadır. Bu çalışmanın sonuçları yeme davranış bozuklukları ve hatalı diyet uygulamalarının önlenmesinde öğrencilere sürdürülebilir bilimsel bilgilerin sağlanmasına yönelik ihtiyacı yansıtmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, Ortoreksiye Nervoza, Yaşam Doyumu, Beslenme

Effect of Exercise Participation On Life Satısfaction, Orthorectic Tendency and Nutritional Status in Universıty Students

Abstract

Introduction: Regular physical activity enhances the quality of life with many physiological and psychological benefits. Participation in physical activity also enables to make a positive change in lifestyle. Especially physically active young individuals may show a tendency to follow a healthy diet in order to achieve better results in terms of mental health, performance and appearance. However, participation in physical activity can also sometimes trigger obsessive behaviors related to healthy eating. Aim: This study aimed to examine the effect of exercise participation on life satisfaction, orthorexic behaviors and nutritional status in university students. Method: The study included a total of 140 university students. The data were collected via questionnaire form including general information, life satisfaction scale, orthorexia nervosa- 11 (ORTO-11) scale and food consumption record. Food consumption records were used to analyze nutritional ingredients with the help of BEBİS program. Research data were analyzed using IBM SPSS Statistics 15.0 package program. Results: ORTO-11 scores of university students (25,8) doing regular exercise were lower than those (27,7) not doing regular exercise (p = 0,02). Scored of life satisfaction were similar (p> 0,05). The ratio of consuming at least 3 portions of milk per day (50,6%) was higher in

individuals doing regular exercise than those not doing regular exercise (30,9%) (p = 0,03). Situations of skipping meal and consuming at least 5 portions of fruit and vegetables per day were similar (p> 0,05). The students doing the exercise had higher intake of daily protein, B 6 , B 2 , B 3 vitamins, phosphorus and zinc (p <0,05). Conclusion: University students doing exercise are at a higher risk of orthorexic tendency and high protein consumption. The present results suggest the need to provide students with sustainable scientific information in preventing eating behavior disorders and unhealthy dieting practices.

Keywords: Exercise, Orthorexia Nervosa, Life Satisfaction, Nutrition

Presentation ID / Sunum No= 11

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlık Hizmeti Sunucuları İçin İş Yeri Risk Etmenleri ve Covid-19

Dr. Belgin Oral[1]

Özet

İş yeri, bir işin ya da görevin yapıldığı yerdir. Sağlık çalışanları için ise işyerleri hastaneler, klinikler, toplum sağlığı, aile sağlığı merkezleri, il sağlık müdürlükleri gibi topluma tanı, tedavi ve koruyucu sağlık hizmetlerinin verildiği alanlardır. Her iş yerinin işin yürütüm koşullarından dolayı çalışanların hatta çalışanların ailelerinin dahi sağlıklarını olumsuz yönde etkileyebilecek bazı risk etmenleri vardır. İş yeri risk etmenleri genellikle fiziksel, kimyasal, biyolojik, psikolojik ve ergonomik risk etmenleri şeklinde gruplandırılmaktadır. Sağlık çalışanları için ise de bu iş yeri risk etmenleri söz konusudur. Pandemi sürecinde sağlık hizmetleri en fazla çalışan ve risk alan sektörlerin başını çekmektedir. Covid-19 pandemisi sürecinde hastanelerde, sağlık kuruluşlarında ve sahada hizmet veren sağlık çalışanlarının mesleki riskleri arasında elbette en önemlisi biyolojik risk etmenleridir. Enfeksiyon ajanına maruz kalıp hastalanan ve hatta hayatını kaybetmiş pek çok sağlık çalışanı mevcuttur. Uzun ve yorucu çalışma süreleri sonunda bitkinlik, uyku bozuklukları, kas iskelet sistemi rahatsızlıkları ise ergonomik risklerle ilişkilidir. Pandemi sürecinde kimyasal risklerden olan alkol bazlı dezenfaktanların kullanımı, yüzeylerin ve aletlerinin temizliği esnasında kullanılan kimyasallar, sık değiştirilen lateksli eldivenler pek çok sağlık çalışanında astım, kontak dermatit gibi alerjik reaksiyonların görülmesine de neden olmuştur. Psikolojik risk etmenleri düşünüldüğünde ise Covid-19 pandemisinde sağlık çalışanlarında enfeksiyon bulaşma korkusu, iş baskısı, iş stresi ile ilişkili olarak anksiyete, uyku bozuklukları, tükenmişlik sendromu görülebilmektedir. Pek çok sağlık çalışanı ailelerine enfeksiyon bulaştırmamak için ailelerinden uzak durarak, bunun neden olduğu

psikolojik travma ile mücadele etmek zorunda kalmıştır. Pandemi döneminde sağlık çalışanlarının risk faktörlerinin incelenmesi ve acil çözüm önerilerinin uygulamaya geçirilmesi gerekmektedir. Sağlık Bakanlığı tarafından çalışan sağlığını korumak için alınan kararların yanı sıra sağlık kurumlarının kendi bünyesindeki çalışanları için sorunlarını saptamalı ve sorunları yerinde gidermeyi denemelidir. Sağlık çalışanlarının kişisel koruyucu ekipmanlara ulaşımı kolaylaştırılmalı ve doğru şekilde kullanması sağlanmalıdır. Ayrıca her bir çalışanın ve hatta ailelerinin dahi ulaşabileceği psikolojik ve sosyal destek hizmetlerinin geliştirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Çalışanları, İş Yeri, Risk Faktörleri, Covid-19

Workplace Risk Factors for Healthcare Providers and Covid-19

Abstract

The workplace is the place where a job or task is performed. For healthcare professionals, workplaces are areas where diagnosis, treatment and preventive health services are provided to the community such as hospitals, clinics, community health, family health centers, provincial health directorates. Every workplace has some risk factors that can adversely affect the health of employees and even their families due to the running conditions of the business. Workplace risk factors are generally grouped as physical, chemical, biological, psychological and ergonomic risks. There are also risk factors for this workplace for healthcare professionals. In pandemic, health services lead the sectors that work the most and take risks. Of course, the most important biological risk factors among the occupational risks of healthcare professionals serving in hospitals, healthcare institutions and in the field during the Covid-19 pandemic process. Fatigue, sleep disorders, musculoskeletal disorders are associated with ergonomic risks after long and tiring working periods. In pandemic use of alcohol-based disinfectants, chemicals used during cleaning of surfaces and tools, and frequently changed latex gloves are chemical risks. Considering the psychological risk factors, in Covid-19 pandemic, anxiety, sleep disorders, burnout syndrome can be seen in healthcare workers related to the fear of infection, work pressure

and work stress. In pandemic period, the risk factors of healthcare professionals should be examined and urgent solution suggestions should be implemented. In addition to the decisions taken by the Ministry of Health to protect employee health, health institutions should identify their problems for their employees and try to troubleshoot them on the spot. Access of healthcare professionals to personal protective equipment should be facilitated and ensured to be used correctly. In addition, psychological and social support services for every employee and even their families can access should be developed.

Keywords: Healthcare Professionals, Workplace, Risk Factors, Covid-19

Presentation ID / Sunum No= 319

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Koronavirüs (COVİID-19) Salgınında Tele-Tıp

Asst. Prof. Dr. Cahit Korku[1]

[1]Niğde Ömer halisdemir Üniversitesi
*Corresponding author: Cahit Korku

Özet

Yeni tip koronavirüs hastalığı (COVID-19), ilk olarak Aralık 2019'da Çin'in Wuhan kentinde ortaya çıkan ve tüm dünyaya hızla yayılarak pandemiye neden olan ciddi bir akut solunum yolu enfeksiyonudur. Başta yaşlılar olmak üzere risk altında bulunmaları nedeniyle kronik hastalığı olanların da temastan kaçınmaları önerilmektedir. Literatür incelendiğinde hastaların hastalığın kendilerine bulaşma endişesi nedeniyle poliklinik randevularını geciktirdiği ve randevularını geciktirenlerin ise daha çok kronik hastalığı olan yaşlılar olduğu görülmektedir. Sağlık hizmetinin erişilebilirliği, COVID-19 salgını altında en büyük halk sağlığı hizmeti açığı haline gelmektedir. Hastalığın kişiden kişiye temas yoluyla bulaşma riskinin yüksek olduğu göz önüne alındığında, tele-tıp, doğrudan teması azaltarak COVID-19'u kontrol etmede faydalı olabilir. Tele-tıp hizmetleri, enfeksiyon bulaştırma riskini artırmadan insanlara kaliteli sağlık hizmetlerine uzaktan erişim sağlamanın etkili bir yolu olarak görülmektedir. Bu kapsamda sağlık hizmetleri, bilgisayar, akıllı telefon ve tablet gibi cihazlar aracılığıyla sağlanabilir. Doktor-hasta etkileşimi, tele-tıp sayesinde sosyal mesafeye ve evde kalma zorunluluğuna rağmen yine de gerçekleşebilir ve tele sağlık hizmetleri, bir sağlık hizmetinin doğasında var olan maruz kalma riskini ortadan kaldırır. Bu tür bir uzaktan bakım hizmetinin uygulanabilirliğini ve etkililiğini destekleyen kanıtlar giderek artmaktadır. ABD Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri, birkaç eyalet halk sağlığı kurumu, birçok Avrupa Birliği ülkesi ve Çin, tele sağlık hizmetlerinin kullanımında artışa izin vermek için mevcut kuralları ve düzenlemeleri değiştirdi ve yeni koronavirüse yanıtın bir

parçası olarak tele-sağlığı destekledi. Hastaların elektronik cihazları kullanmalarındaki sorunlar, internete erişim konusunda alt yapı eksikliği, veri güvenliğinin sağlanması ile ilgili sorunlar tele-tıbbın kullanımında en önemli engellerdir. Bununla birlikte COVID-19 döneminde tele-tıp uygulamaları hem sağlık çalışanları hem de hastalara bazı avantajlar sağlamaktadır. Bu nedenle tele-tıp gelecekte daha yaygın olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Hekim, Hemşire, Sağlık Çalışanları, Tele-Tıp, Koronavirüs (COVID-19)

Telemedicine in the Coronavirus (COVID-19) Outbreak

Abstract

The new type of coronavirus disease (COVID-19) is a serious acute respiratory infection that first appeared in Wuhan, China in December 2019 and spread rapidly all over the world causing a pandemic. Since they are at risk, especially the elderly, those with chronic diseases are also recommended to avoid contact. When the literature is examined, it is seen that patients delay their outpatient appointments due to the concern of contamination with the disease and those who delay their appointments are mostly the elderly with chronic diseases. Healthcare accessibility is becoming the largest public healthcare gap under the COVID-19 outbreak. Given the high risk of transmission of the disease through person-to-person contact, telemedicine can be useful in controlling COVID-19 by reducing direct contact. Telemedicine are seen as an effective way of providing people with remote access to quality healthcare services without increasing the risk of infection. In this context, health services can be provided through devices such as computers, smartphones and tablets. Doctor-patient interaction can still occur, despite social distance and the compulsion to stay at home, thanks to tele-medicine, and telehealth services eliminate the inherent risk of exposure to a healthcare service. There is increasing evidence to support the feasibility and effectiveness of such a remote maintenance service. The U.S. Centers for Disease Control and Prevention, several state public health agencies, many European Union countries, and China have changed existing rules and regulations to allow an increase in the use of telehealth services, and

supported telehealth as part of the response to the new coronavirus. The most important obstacles in the use of tele-medicine are the problems in the use of electronic devices by the patients, the lack of infrastructure in accessing the internet, and the problems related to ensuring data security. However, in the COVID-19 period, tele-medicine applications provide some advantages for both healthcare professionals and patients. Therefore, telemedicine can be used more widely in the future.

Keywords: Physician, Nurse, Healthcare Professionals, Telemedicine, Coronavirus (COVID-19)

Presentation ID / Sunum No= 126

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Violence in Health: A Retrospective Examination of White Code Cases

Researcher Ceren Şentürk[1] , Asst. Prof. Dr. Itır Erkan[2]

[1]Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi

Abstract

Healthcare workers are more exposed to violence in the workplace than other service sector workers. The Violence incidents experienced have physical, psychological and spiritual consequences. Long working hours, angry and restless patients that cause workplace stress are recorded as factors that trigger violence in the hospital. In this study, parameters such as the type of violence experienced by the health staff working in a state hospital in Sakarya province between 2016 and 2018, the distribution of units with a white code, the title of the healthcare staff exposed to violence were obtained from the hospital's employee safety unit. According to this study, there were 83 white code applications in 2016, 60 in 2017 and 79 in 2018. 42% of White code applications were received from emergency services, 23% from polyclinics, 22% from clinics (inpatient services), 4% from operating rooms and intensive care units, which are closed units. 83% of the most reported types of violence was verbal abuse. According to the results obtained in this study, it is seen that physicians (58.6%) are at the top of the occupational group exposed to the highest violence. The rate of applicants receiving legal aid was 76% in 2016, 90% in 2017 and 90% in 2018. During the years examined, it is observed that the rates of applications given legal aid are higher than the applications without legal aid. In conclusion, in order to prevent violence in health, health staff should be willing and determined to make white code notifications. The staff of the Employee Security Unit, where white code notifications are made and collected, must keep accurate records and be careful in archiving these records. The

hospital managers should be aware of white code cases and support staff healthcare professionals to report white code cases. Administrative service employees should report the records kept by the employee safety unit to the Ministry of Health and help determine the true extent of violence in health at national level. Legal arrangements should be made to prevent violence against healthcare professionals, and penalties should be deterrent.

Keywords: Violence, White Code, Healthcare Workers

Presentation ID / Sunum No= 114

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Epilepsi ve Palyatif Bakım

Dr. Gulhan Sarıcam[1]

[1]Pursaklar Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: Palyatif bakımda hastaların takipleri sırasında direk tümör ile ilgili, tedavi kaynaklı veya ilerlemiş hastalığa bağlı epileptik nöbetlerle sık karşılaşılır. Biz bu çalışmada palyatif bakımda takip ettiğimiz hastaların demografik özelliklerini ve nöbet görülme oranlarını araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Ankara Pursaklar Devlet Hastanesinde 2017-2019 arasında palyatif bakımda izlenen hastalar retrospektif olarak tarandı. Hastalar tanılarına göre kanser, serebrovasküler hastalık (SVH), travmatik beyin hasarı (TBH), hipoksik ensefalopati, Parkinson ve Alzheimer olarak sınıflandırıldı. Bu hastaların yaşları, cinsiyetleri ve nöbet görülme oranları değerlendirildi. Bulgular: Yaş ortalamaları 65.81±22.5 olan 376 hasta çalışmaya alındı.192 hastanın tanısı kanser, 80'i SVH, 33'ü TBH, 17'si hipoksik ensefalopati, 24'ü Parkinson, 30'u Alzheimer idi. Kanser hastalarının %15,1(n=29)'inde nöbet görülürken, SVH'da %33,7(n=27), TBH'de %63,6(n=21), hipoksik ensefalopatide %76,4(n=13), Parkinson'da %16,6(n=4), Alzheimer'da %23,3(n=7) oranında nöbet görüldü. Nöbetleri olan hastaların takiplerinde, %76,2(n=77)'sının nöbeti tek antiepileptik tedavi ile kontrol altına alınırken, %23.7(n=24)'ünde birden fazla antiepileptik tedaviye ihtiyaç duyuldu. Sonuç: Epileptik nöbetler palyatif bakım ortamında hastanın yaşam kalitesini etkileyebilecek klinik bir problemdir. Palyatif bakımda izlediğimiz hastalardan en sık hipoksik ensefalopati ve TBH'da nöbet görüldü ve hastaların büyük çoğunluğunda tek antiepileptik tedavi yeterli oldu. Bu hastalarda epileptik nöbetlerin uygun yönetiminin, hasta ve ailesinin fiziksel, sosyal ve manevi açıdan yaşam kalitesini artırmaya yardımcı olacağını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Palyatif Bakım, Nöbet.

Epilepsy and Palliative Care

Abstract

Aim: Epileptic seizures that are either directly associated with the tumour or associated with treatment or disease progression are commonly encountered in palliative care (PC) patients. In this study, we aimed to investigate the demographic characteristics and the rates of occurring epileptic seizures in palliative care patients. Material and Method: Patients; who were treated in PC in Ankara Pursaklar Public Hospital in the period from 2017 to 2019, were reviewed retrospectively. The patients were categorized by diagnosis into the following disease groups including cancer, cerebrovascular disease (CVD), traumatic brain injury (TBI), hypoxic encephalopathy (HE), Parkinson's disease, and Alzheimer's disease. Age, gender, and the rates of epileptic seizures of the patients were examined by these disease categories. Results: 376 patients with a mean age of 65.81 ± 22.5 were included in the study.Of these patients, 192 had cancer, 80 had CVD, 33 had TBI, 17 had HE, 24 had Parkinson's disease, and 30 had Alzheimer's disease. Epileptic seizures occurred in 15.1% (n=29) of the cancer patients, 33.7% (n=27) of the CVD patients, 63.6% (n=21) of the TBI patients, 76.4% (n=13) of the HE patients, 16.6% (n=4) of the Parkinson's disease patients, and 23.3% (n=7) of the Alzheimer's disease patients. Of the patients; who developed epileptic seizures, monotherapy with an antiepileptic agent controlled the development of seizures in 76.2% (n=77) of the patients. However, treatment with multiple antiepileptic agents was needed in 23.7% (n=24) of the patients. Conclusion: Epileptic seizures represent a clinical issue that might affect the quality of life of PC patients. We observed epileptic seizures most frequently in HE and TBI patients treated in PC. Treatment with a single antiepileptic agent was sufficient. Adequate management of epileptic seizures contributes to the improvement of the quality of life of both patients and families in physical, social, and psychological aspects.

Keywords: Epilepsy, Palliative Care, Seizure.

Presentation ID / Sunum No= 284

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akciğer Kanserinde Prognostik Nutrisyonel İndeksin Kemoterapi Yanıtı ile İlişkisi

Dr. Mesut Yılmaz[1]

[1]Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Akciğer kanseri, dünyada kansere bağlı ölümlerin önde gelen nedenidir. Akciğer kanseri, tüm kanser teşhislerinin yaklaşık %13'ünü oluştursa da, tüm kanser ölümlerinin yaklaşık %26'sından sorumludur. İlerlemiş küçük hücreli dışı akciğer kanserinin (KHDAK) uzun yıllardır birinci basamak tedavisi platin bazlı ikili kemoterapidir. Son on yılda, iki önemli ilerleme metastatik KHDAK tedavisinde devrim yaratmıştır: immün kontrol noktası blokajı ve özellikle tümör biyolojisinin daha iyi anlaşılmasıyla hedeflenebilir mutasyonların tedavisi. Bununla birlikte, tüm bu olumlu gelişmelere rağmen, hastaların önemli bir kısmı hala platin bazlı kemoterapi ile tedavi edilmektedir. Akciğer kanseri için 5 yıllık sağkalım ortalaması kötüdür, çünkü tanı konulduğunda genellikle hastalık ilerlemiştir ve tedavi seçenekleri sınırlıdır. Prognostik nütrisyonel indeks (PNİ), 10 x Albumin (gr/dl) + 0.005 x toplam lenfosit sayısı(mm3 başına) formülüyle hesaplanır ve bir çok kanser türünde prognostik gösterge olarak kullanılır. Düşük PNİ değerinin kötü prognozla olan ilişkisi KHDAK dahil olmak üzere pek çok farklı kanserde gösterilmiştir. Bu çalışmada metastatik KHDAK nedeniyle platin bazlı ikili kemoterapiyle tedavi edilen hastalarda kemoterapi yanıtıyla PNİ arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Metod: Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Onkoloji Kliniği'nde tedavi edilen metastatik KHDAK olgular retrospektif olarak tarandı. Hastalar PNİ<40 ve PNİ>40 olanlar olmak üzere ikiye ayrıldı. Bulgular: Çalışmaya 19'u kadın toplam 90 hasta dahil edildi. Ortalama yaş 61 idi. Dört kür kemoterapiyi tamamlayan tüm hastalarda kemoterapi yanıt oranı %75 olarak saptandı. PNİ>40

olanlarda kemoterapi yanıt oranı %84 iken, PNİ<40 olanlarda %66 idi ($p<0.05$). Sonuç: Çalışmamızda PNİ düşük olan hasta grubunda kemoterapi yanıtı daha düşük olarak saptandı. Kanser tedavisi gören hastalarda beslenme durumunun yakın takibinin gerektiğinde hastalara beslenme desteğinin sağlanmasının önemini ortaya koyması açısından bu sonuç önemlidir ve daha fazla sayıda hastanın dahil edildiği çalışmalarla araştırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Prognostik Nütrisyonel İndeks, Kemoterapi

Presentation ID / Sunum No= 256

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Aksaray İlindeki Gebeliklerde Anemi Prevalansı

Dr. Aylin Sağlam[1]

[1]Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi,Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı
*Corresponding author: Aylin sağlam

Özet

Anemi , prematür doğum, düşük doğum ağırlığı ve perinatal mortaliteyi arttırması nedeniyle önemlidir. Anemi prevalansı Dünya Sağlık Örgütü(DSÖ) tarafından dünya genelinde %40' ın üzerinde bildirilmektedir. Bu çalışmada Aksaray ilindeki anemi prevalansı ve maternal yaş ile anemi arasındaki ilişki değerlendirilmiştir.1 haziran 2019- 1-temmuz 2020 yılları arasında Aksaray Eğitim ve Araştırma Hastanesi kadın hastalıkları ve doğum polikliniğinde muayene olmuş 18-45 yaş aralığındaki 665 gebenin verilerinin hastane kayıt sisteminden edinilmesiyle yapılmış retrospektif bir çalışmadır. Anemi Hb değerlerine göre derecelendirildi; Normal: Hb>11.5gr/dl; Hafif anemi: Hb < 11.5 ve >10.5gr/dl; Orta derece anemi: Hb< 10 ve >8 gr/dl; Ağır anemi: Hb<8gr/dl. Verilerin analizinde Student's t, Pearson'x2 ve Süreklilik düzeltmeli x2 testi kullanıldı.p< 0.05 için sonuçlar istatitiksel olarak anlamlı kabul edildi. Çalışmaya dahil edilen 665 olgu içerisinde anemi görülme sıklığı %40.9 idi. Olgulardan sadece %0.2'si ağır anemik olduğundan analiz aşamasında ağır ve orta anemi grupları birleştirildi. Trimesterlara göre anemi görülme sıklığı, ikinci (%35.9) ve üçüncü trimesterda (%47.7) birinci trimesterdan (%16.4) daha yüksekti. Anemi şiddetine göre incelendiğinde de ilk trimestera (%1.8) göre ; ikinci(%28.5) ve üçüncü trimesterda (%33.4) hafif anemi istatistiksel olarak daha yüksekti. Orta-ağır anemi görülme sıklığı da üçüncü trimesterda (%16.8) ilk trimesterdan (%7.4) daha fazlaydı. Gebelerin yaş ortalamaları bakımından tüm gebeler içerisinde anemi saptanan (32.4±4.5) ve saptanmayan (27.3±5.9) gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı

fark yoktu. İkinci (26.2±6.3 ve 26.7±5.7) ve üçüncü trimesterda (27.2±6.3 ve 27.6±6.3) olan gebelerin içerisinde de yaş bakımından anemik olan ve olmayan gruplar arasında fark yoktu . Buna karşın birinci trimesterdaki gebeliklerde anemi saptanan gebelerin yaş ortalaması (32.4±4.5) anemi saptanmayan gebelere (27.3±5.9) göre istatistiksel anlamlı olarak daha yüksekti .Sonuç olarak, anemi prevalansının üçüncü trimesterda daha yüksek olması, gebelik süresince aneminin düzeltilmeden hastaların doğuma girdiğini göstermektedir. Antenatal dönemde anemi tedavisine daha fazla önem verilmesi, bu yüksek prevalans değerinin düşürülmesinde ve anemiye bağlı maternal ve fetal komplikasyonların azaltılmasında etkili olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anemi,gebelik,maternal Yaş

Presentation ID / Sunum No= 329

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut Apandisit Tablosu ile Başvuran Meckel Divertikül Torsiyonu

Dr. Ishak Abdurrahman Isik[1]

[1]SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Meckel divertikülü (MD), gastrointestinal sistemin en sık gözlenen konjenital anomalisidir. Çoğunlukla çocukluk yaş grubunda tanı almakla birlikte nadiren erişkin yaşlarda tanı alan vakalar da bilinmektedir. Hastaların % 4'ünde kanama, perforasyon, enflamasyon, obstrüksiyon gibi komplikasyonlar gözlenmektedir. Burada akut apandisit tablosu ile başvuran ve operasyon esnasında meckel divertikül torsiyonu saptanarak cerrahi eksizyon uygulanan bir olgudan bahsedilecektir. 13 yaş 5aylık kız hasta 24 saat önce başlayan ve giderek şiddetlenen karın ağrısı şikayeti ile acil polikliniğe başvurdu. Bulantı kusma ve özellikle göbek altında şiddetli ağrı yakınması mevcuttu. Fizik incelemede, sağ alt kadranda daha belirgin olmak üzere yaygın pelvik hassasiyeti ve reboundu mevcuttu. Laboratuvar incelemede: Hgb: 14,1gr/dL, Hct: % 42,9, Beyaz küre: 6900/ mm3 , Plt: 264 x103/mm3 CRP: 1mg/L, Kan üre azotu (BUN) 9 mg/dL, Kreatinin [L] 0,6 mg/dL, Sodyum (Na) 138 mmol/L, Potasyum 4,23 mmol/L, Klor (Cl) 107 mmol/L, Aspartat transaminaz (AST) 19 U/L, Alanin aminotransferaz (ALT) 12 U/L Abdominal ultrasonografide (USG) de: Sağ alt kadranda barsak gaz artefaktı dışında kalan kesimde komprese edilemeyen tübüler yapı saptanamadı. Birkaç adet büyüğünün kısa aksı yaklaşık 5 mm ölçülen hipoekoik lenf nodları izlendi. Bunun üzerine klinik olarak hastada akut apandisit dışlanamadığı için operasyona alındı. İleoçekal valfden 30 cm kadar proksimalde torsiyone ve inflame 13,5 cm uzunluğunda meckel divertikülü saptanarak eksize edildi. İnsidental apandektomi yapıldı. MD ilk kez 1812 yılında Johann Meckel tarafından tanımlanmıştır. Çoğunlukla ileumda ve antimezenterik kısımda

görülmektedir. Çocuklarda en sık rastlanan komplikasyonu kanama ve divertikülit gelişmesine bağlı ağrıdır. Cerrahi eksizyon bilinen tedavi şeklidir. Divertikül torsiyonu çocuklarda çok nadir olarak bildirilmiştir. Akut batın tablosu ile başvuran ve ultrasonografik olarak apandisit boyutu normal izlenen hastalarda bu nadir durumun hatırlanması için bu olguyu sunmak istedik.

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, Meckel Divertikül Torsiyonu, Çocuk

Presentation ID / Sunum No= 316

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut Koroner Sendromlu Hastalarda Koroner Trombüs İle Nötrofil Lenfosit Oranı Arasındaki İlişki

Exp. Dr. Hızır Okuyan[1]

[1]Özel Konya Farabi Hastanesi

Özet

Amaç: Akut koroner sendrom (AKS), koroner arterlerin kısmen veya tamamen tıkanması sonucunda ortaya çıkan klinik bir olaydır. Aterom plak rüptürü ve trombüs oluşumu, patofizyolojisinin temelini oluşturur. Trombüs, perkütan koroner girişim (PKG) sonuçları, PKG ile ilişkili önemli istenmeyen koroner olaylar ve akut ve geç stent trombozu ile ilişkilidir. Bu çalışmanın amacı, akut koroner sendromlu hastalarda nötrofil lenfosit oranı (NLO) ile trombüs yükü arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Yöntemler: AKS nedeniyle koroner anjiyografi yapılan 149 hasta (ortalama yaş: 60 ± 12.5 yıl; aralık: 29-91;% 78,5 erkek) retrospektif olarak çalışmaya dahil edildi. Kan örnekleri, hastaneye kabul edildiğinde alındı. Hastaların klinik, laboratuvar ve demografik özellikleri geriye dönük olarak kaydedildi. Anjiyografik koroner trombüs yükü, "thrombolysis in myocardial infarction (TIMI)" trombüs derecelemesi kullanılarak sınıflandırıldı. Hastalar trombüs yüklerine göre düşük trombüs grubu ve yüksek trombüs grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı. Bulgular: NLO düşük trombüs grubunda 3,757 ± 2,9 ve yüksek trombüs grubunda 3,419 ± 3,6 idi. NLO açısından iki grup arasında fark yoktu (p = 0,546). Trombüs yükü yüksek olan hastalarda diabetes mellitus prevalansı daha yüksekdi (p = 0,048). Ancak yapılan ikili lojistik regresyon analiziyle hiçbir parametrenin trombüs yükünün bağımsız öngörücüsü olmadığı görüldü. Sonuç: Akut koroner sendromlu hastalarda koroner trombüs yükü, nötrofil lenfosit oranı ile ilişkili bulunmadı.

Anahtar Kelimeler: Akut Koroner Sendrom, Trombüs, Nötrofil Lenfosit Oranı.

Relationship Between Coronary Thrombus and Neutrophil to Lymphocyte Ratio in Patients With Acute Coronary Syndrome

Abstract

Background: Acute coronary syndrome (ACS) is a clinical event that occurs as a result of partial or total occlusion of the coronary arteries. Atheroma plaque rupture and thrombus formation are the basis of its pathophysiology. Thrombus is associated with percutaneous coronary intervention (PCI) outcomes and major adverse coronary events associated with PCI, and acute and late stent thrombosis. The aim of this study was to investigate relationship between neutrophil to lymphocyte ratio (NLR) and thrombus burden in patients with acute coronary syndrome. Methods: We retrospectively enrolled 149 patients (mean age: 60 ± 12.5 years; range: 29-91; 78,5 % males) who underwent coronary angiography due to ACS. Blood samples were drawn immediately upon hospital admission. Clinical, laboratory, and demographic properties of the patients were retrospectively recorded. Angiographic coronary thrombus burden was classified using thrombolysis in myocardial infarction (TIMI) thrombus grades. Patients are grouped into two groups according to their thrombus burden; high-thrombus group and low-thrombus group. Results: NRL was 3,757 ± 2,9 and 3,419 ± 3,6 in the low thrombus group and high thrombus group respectively. There was no difference between two groups in terms of NLR (p=0,546). Patients with high thrombus burden have higher prevalence of diabetes mellitus (p=0,048). But binary logistic regression analysis revealed that no parameters were independent predictor of thrombus burden. Conclusion: Coronary thrombus burden is not associated with neutrophil-to-lymphocyte ratio ratio in patients with acute coronary syndrome.

Keywords: Acute Coronary Syndrome, Thrombus, Neutrophil to Lymphocyte Ratio.

Presentation ID / Sunum No= 350

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ayna Hayali Hareket Bozukluğu İle Birlikte Pakigri: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Duygu Arslan Mehdiyev[1]

[1]ESKİŞEHİR ŞEHİR HASTANESİ NÖROLOJİ ANABİLİM DALI
*Corresponding author: DUYGU ARSLAN MEHDİYEV

Özet

Pakigri serebral kortekste düz ve yüzeysel sulkuslarla ayrılmış, azalmış gyrus sayısını ifade eden bir patolojidir. Ayna hareketleri bir ekstremitede istemli olarak gerçekleştirilen hareketin karşı ekstremitede aynı kas gruplarında ortaya çıkan istemdışı hareketleridir. Patofizyolojisinde ipsilateral kortikospinal traktın anormal gelişimi ile transkallozal inhibisyon eksikliğinin olduğu düşünülmektedir. 19 yaşında kadın sol elde güçsüzlük ve sağ el hareketleri ile sol elde istemsiz hareket yakınmasıyla başvurdu. 4 aylıkken suçiçeği geçirmiş ve sol elde güçsüzlük yakınması 6 aylıkken farkedilmiş; o dönemde yapılan tetkikler sonucunda hemiplejik tip serebral palsi tanısı düşünülmüş. Bilinen başka hastalığı olmayan hastanın nörolojik muayenesinde kas gücü sol üst ekstremite distalde 4/5 sol alt ekstremitede dorsifleksiyon 4/5 idi. Sol elinde ayna fenomeni mevcuttu. Konvulziyon öyküsü olmayan hastanın elektroensefalografi(EEG)sinde sağ hemisfer fronto-temporal bölgeden kaynaklanan epileptiform anomali izlenmiş. WİSC-R zeka testi sınır mental retarde olan hasta geç yürümüş ve geç konuşmuş, okul başarısı normalin altındaymış. Yapılan beyin MR incelemelerinde frontoparietal alanda, parasagital alanda, gyruslarda düzleşme ve hafif kalınlık artışı (pakigri) tespit edildi. Servikal mr da servikal lordozda düzleşme dışında anlamlı patolojik bulguya rastlanmadı. Sinir ileti incelemeleri normal sınırlarda olan hastaya yapılan elektromyografide sağ el intrensek kaslarının istemli kontraksiyonu diğer elin aynı grup kaslarında EMG aktivitesine neden

oldu. Ayna hayali hareket bozukluğunun etyolojisinde Kallman sendromu, diastomiyeli, servikal meningosel, tutulmuş spinal kord, Chiari Malformasyonu, korpus kallozum agenezisi, baziler invajinasyon, kondrodistrofi, Usher sendromu, epilepsi, distoni, inme, diyabetes insipitus, fenilketonüri, kafa içi tümör ve birçok gelişimsel kusur bulunmaktadır. Pakigri ile ayna hareketi birlikteliği olan olgu sayısı literatürde az sayıdadır. Olgu ender görülmesi ve klinik özellikleri nedeniyle sunulmaya değer bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Pakigri, Ayna Hayali, Hareket Bozukluğu

Presentation ID / Sunum No= 217

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Beyin Gliom Tümörü Dereceleri ile Duyarlılık Ağırlıklı Görüntüleme Bulguları Arasındaki İlişki

Dr. Mustafa Bozdağ[1]

[1]Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Mustafa Bozdağ

Özet

Giriş: Beyin gliomlarında ameliyat öncesi invaziv olmayan görüntüleme yöntemleri ile derecenin belirlenebilmesi tedavi şekli ve prognozu etkilediğinden önemlidir. İleri manyetik rezonans görüntüleme (MRG) tekniği olan duyarlılık ağırlıklı görüntüleme (SWI), tümör içi mikrovasküler yapılar, kan ürünleri ve kalsifikasyonu göstermede konvansiyonel MRG sekanslarına göre üstündür. Bu yapılar SWI sekansında intratümöral duyarlılık sinyalleri (ITSS) şeklinde siyah renkte izlenmektedir. Biz çalışmamızda beyin gliomlarının SWI sekansındaki bulguları ile gliom derecesi arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Materyal ve Metod: Çalışmamıza Ocak 2015-Mayıs 2020 tarihleri arasında histopatolojik olarak gliom tanısı olan ve operasyon öncesi SWI sekansı ile görüntüleme yapılmış 34 olgu (21 erkek, 13 kadın) dahil edildi. Görüntülemeler 1,5 Tesla MRG cihazında yapıldı. SWI sekansında gliomda ITSS miktarı semi-kanitatif yöntemle skorlama yapılarak değerlendirildi. ITSS skoru farklı histolojik dereceler arasında karşılaştırıldı. İstatiksel analizde Kruskal-Wallis testi, Mann-Whitney U ve Spearman korelasyon testleri kullanıldı. Bulgular: ITSS skoru ile gliomda histolojik derece arasında güçlü pozitif korelasyon saptandı (r2 = 0.800, p = 0.000). Yüksek dereceli gliomlarda ITSS skoru düşük dereceli olana kıyasla anlamlı yüksek saptandı (p = 0.000). Ayrıca histolojik dereceden bağımsız olarak tümör boyutu ile ITSS skoru arasında pozitif korelasyon saptandı (r2 = 0.377, p = 0.028). Sonuç: Beyin

gliomlarında operasyon öncesi görüntülemede SWI sekansında ITSS skorunun analizi tümörün derecelendirilmesine katkı sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Gliom, Derece, Duyarlılık Ağırlıklı Görüntüleme, Manyetik Rezonans Görüntüleme.

Presentation ID / Sunum No= 192

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bipolar Bozukluk Tip 1 Tanılı Hastalarda Remisyon Döneminde Bilişsel Çarpıtmaların Sağlıklı Kontrol Grubu ile Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Soner Çakmak[1] , Exp. Güneş Özyıldız[2]

[1]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı
[2]Çağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Psikoloji Bölümü

Özet

Giriş ve amaç: Duygudurum bozukluğu olanlarda bilişsel alıştırmalar uygulanırken bilişsel çarpıtma vakaları gözlemlenmektedir. Duyguları etkin bir şekilde düzenleme yeteneği Bipolar Bozukluk (BPB)'deki klinik seyir için önemlidir. Bilişsel çarpıtmaların BPB'ta ataklar üzerinde etkisine dair kanıtlar, BPB'de remisyon döneminde bilişsel çarpıtmaların değerlendirilmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle bu araştırmada, BPB tip 1 tanılı hastaların remisyon döneminde bilişsel çarpıtma düzeylerinin sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi Psikiyatri Polikliniği, BPB Biriminde ayaktan izlenen 18 yaş üstü, remisyon döneminde 61 BPB tip 1 tanılı hasta oluşturmaktadır. Cinsiyet ve yaş açısından eşleştirilmiş ve BPB tanısı almamış 51 kişi sağlıklı kontrol grubu olarak çalışmaya dahil edilmiştir. Veri toplama araçları olarak Sosyodemografi Bilgi Formu ve Bilişsel Çarpıtmalar Ölçeği kullanılmıştır. Bulgular: Remisyonda BPB tip 1 tanılı hastalarda bilişsel çarpıtma toplam puanları (p=0,041) ve başarı alan puanları (p=0,039) sağlıklı kontrol grubuna göre istatistiksel olarak yüksek bulunmuştur. Bilişsel çarpıtma türlerinden felaketleştirme (p=0,010), aşırı genelleme (p=0,005), zorunluluk ifadeleri (p=0,014), olumluyu azımsama (p=0,002) ve kişiselleştirme (p=0,030) puanları remisyon döneminde BPB tip 1 hastalarda, kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. Sonuç: BPB tip 1

hastaları remisyon döneminde sağlıklı kontrol grubuna göre yüksek düzeyde bilişsel çarpıtmalar göstermektedir. BPB hastaların atak gelişiminde bilişsel çarpıtmaların yatkınlık oluşturabileceğine dair çalışma bulguları ile birlikte değerlendirildiğinde, BPB hastalarında bilişsel çarpıtma türlerinin atak gelişimi ile ilişkisini inceleyen araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Bilişsel Çarpıtmalar, Bipolar Bozukluk, Remisyon

Comparison of Cognitive Distortions During Remission in Patients With Bipolar Disorder Type 1 With Healthy Control Group

Abstract

Introduction and purpose: Cases of cognitive distortion are observed when applying cognitive exercises in patients with mood disorders. The ability to regulate emotions effectively is important for the clinical course in Bipolar Disorder (BPD). Evidence of the effect of cognitive distortions on episodes in BPD reveals the need to evaluate cognitive distortions during remission in BPD. Therefore, in this study, it was aimed to compare the cognitive distortion levels of patients with BPD type 1 during remission with a healthy control group. Method: The study group of the study consists of 61 patients with BPD type 1 who are over 18 years old and who are in remission, who were followed up in the Psychiatry Outpatient Clinic of Cukurova University Balcalı Hospital. Fifty-one individuals who were matched for gender and age and not diagnosed with BPD were included in the study as a healthy control group. The Sociodemography Information Form and the Cognitive Distortions Scale were used as data collection tools. Results: Cognitive distortion total scores (p=0.041) and achievement domain scores (p=0.039) were found to be statistically higher in patients with BPD type 1 in remission compared to the healthy control group. Among the types of cognitive distortions, catastrophizing (p=0.010), overgeneralization (p=0.005), expressions of necessity (p=0.014), underestimation of positive (p=0.002), and personalization (p=0.030) scores were found to be significantly higher in BPD type 1 patients in the remission

period compared to the control group. Conclusion: BPD type 1 patients show higher levels of cognitive distortions during remission compared to the healthy control group. When evaluated together with the study findings that cognitive distortions may predispose to the development of episodes of BPD patients, there is a need for studies examining the relationship between cognitive distortions and relapse development in BPD patients.

Keywords: Cognitive Distortions, Bipolar Disorder, Remission

Presentation ID / Sunum No= 27

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Böbrek Transplantasyonu Yapılan Hastalarda Sitomegalovirus Enfeksiyonu ve Hastalığı

Exp. Dr. Öznur Sarı[1] , Prof.Dr. Süheyla Apaydın[2]

[1]T.C. Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneleri Genel Müdürlüğü
[2]İstanbul Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Cytomegalovirus (CMV) enfeksiyonu böbrek alıcılarında en sık görülen fırsatçı enfeksiyonlarından biridir. Bu çalışmada renal transplantasyon yapılan hastalarda post-transplantasyon CMV enfeksiyonu, reaktivasyonu ve hastalık gelişim sıklığının değerlendirilmesi amaçlandı. Metot: Çalışmamıza Ocak 1996 – Kasım 2005 tarihleri arasında renal transplantasyon uygulanan, takiplerinde CMV enfeksiyonu ve hastalığı gelişen >15 yaş hastalar ile aynı dönemde nakil yapılan hastalar (hasta-kontrol grubu) alındı. Çalışmamızda hasta-kontrol grubuna ek olarak alıcı ve verici CMV IgG (+) olan hastalar reaktivasyon ve CMV hastalığı gelişimi açısından (izlem grubu) çalışmaya alındı. Bulgular: Ocak 1996 ile Kasım 2005 tarihleri arasında >15 yaş 208 canlı 51 kadavradan olmak üzere toplam 259 alıcıya renal transplantasyon uygulandı. Bu alıcıların sekizinde (3%) klinik ve mikrobiyolojik bulgular eşliğinde CMV hastalığı saptandı. CMV hastalığı saptanan 8 hastadan 4 (50%)'ünde dissemine enfeksiyon, 2 (25%)'sinde hepatit ve birer hastada ise gastrointestinal ve solunum sistemi tutulumu saptandı. Viral yük (Kantitatif PCR) ile lökosit sayısı arasında negatif yönde bir ilişki saptandı (r=-0.796, p=0.05) Tartışma: Çalışmamızda CMV reaktivasyon ve enfeksiyonu sıklığı diğer çalışmalara göre daha düşük oranda bulundu. Özellikle merkezimizin de yer aldığı gelişmekte olan ülkelerde alıcı ve vericinin birlikte CMV seropozitivitesinin yüksek oranda saptanması preemptif ve profilaktif tedavi seçim kararını etkilemektedir. Bu seçimlerde merkez deneyimi ve seroprevalans durumu oldukça önemli bir yere sahiptir. Renal transplantasyon

sonrası özellikle ilk üç aylık izlemde tüm hastaların CMV reaktivasyonu ve enfeksiyonu yönünden taranmasını öneriyoruz. Bu konuda daha fazla hasta sayısını içeren, çok merkezli, prospektif ve uzun dönem takip sonuçlarına sahip çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Renal Transplantasyon, Profilaksi, Preemptif Tedavi, İmmunsupresyon, Cmv, Pp65, Cmv Hastalığı

Cytomegalovirus Infection and Disease in Patients Who Underwent Renal Transplantation

Abstract

Objectives: Cytomegalovirus (CMV) infection is one of the most common opportunistic infections in kidney recipients. In this study, it was aimed to evaluate post-transplantation CMV infection, reactivation and disease development frequency in patients, who underwent renal transplantation. Method: Patients over 15 years of age who underwent renal transplantation between January 1996 and November 2005 and had CMV infection and disease in their follow-up, and those who were transplanted in the same period (patient-control group) were included in the present study. In addition to the patient-control group, recipient patients and donors with CMV IgG (+) were included in the study for the development of reactivation and CMV disease (follow-up group). Results: Between January 1996 and November 2005, renal transplantation was performed in a total of 259 recipients with kidneys received from 208 patients over 15 years old and 51 cadavers. CMV disease was detected in 8 (3%) of these recipients via clinical and microbiological findings. Disseminated infection was detected in 4 (50%), hepatitis in 2 (25%), gastrointestinal involvement in 1, and respiratory system involvement in 1 of the 8 patients with CMV disease. There was a negative relationship between viral load (Quantitative PCR) and leukocyte count (r=-0.796, p=0.05). Discussion: In the present study, the frequency of CMV reactivation and infection was found to be lower compared to other studies, particularly in developing countries such as that where the current study was conducted and where the medical center was located, the detection of high CMV seropositivity in the

recipient and donor affects the preference for preemptive and prophylactic treatments. We recommend screening all patients for CMV reactivation, and infection, especially during the first three-month follow-up period after renal transplantation. In this respect, there is a need for multicenter and prospective studies with long-term follow-up results involving more patients.

Keywords: Renal Transplantation, Prophylaxis, Preemptive Therapy, İmmunosuppression, Cmv, Pp65, Cmv Disease.

Presentation ID / Sunum No= 98

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuklarda Basit Böbrek Kistlerinin Yönetimi: Tek Merkez Deneyimi

Asst. Prof. Dr. Aysel Taktak[1]

[1]Mustafa Kemal University

Özet

Basit böbrek kistleri (BBK) soliter ve tek taraflı böbrek kistleri olarak tanımlanır. BBK'nin prognozu ve yönetimi erişkinlerde iyi tanımlanmıştır ancak çocuklarda BBK'ni değerlendiren daha az sayıda çalışma vardır. Bu çalışma çocuklarda BBK'nin demografik, klinik ve radyolojik özelliklerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu çalışmada Eylül 2016-Eylül 2019 tarihleri arasında Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Nefrolojisi bölümünde izlenen 30 BBK hastası değerlendirildi. Çalışmada şu parametreler kaydedildi; yaş, cinsiyet, ilk tanı ve son takipteki kist boyutu, böbrek kistinin hangi böbrekte bulunduğu, başvuru semptomları, kan kreatinin düzeyi, kan basıncı ve takip süresi. BBK tanısı ultrasonografi bulgularına dayanılarak konuldu ve kistler Bosniak Sınıflandırma sistemine göre sınıflandırıldı. Birden fazla böbrek kisti olan hastalar, öncesinde geçirilmiş böbrek operasyonu ve travması olan hastalar, genetik kistik böbrek hastalığı olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Bu çalışmada 17'si kız 13'ü erkek olmak üzere 30 hasta değerlendirildi. Hastaların ortalama yaşı 107,89±58,56 aydı. Başvuru ve son takipte kist çapı ortalaması sırasıyla 13±8,9 mm ve 14±11,7 mm olarak bulundu. Kistlerin başlangıç ve final büyüklüklerinin ortalamaları arasında istatiksel anlamlı fark yoktu (p=0,761). Yirmi hastada sağ böbrekte 10 hastada sol böbrekte kist olduğu görüldü, kistlerin başlangıç ve final boyut ortalamaları ve hastaların cinsiyetleri ve kistin yönü arasında anlamlı ilişki yoktu. Ortalama takip süresi 14,5±9,06 aydı. Çalışmadaki hastaların tamamının böbrek fonksiyonları ve kan basınçları normaldi. Hemen hemen tüm hastalar asemptomatikti ancak kist boyutu 25 mm ve üzerinde olan 7 hastada

ciddi olmayan karın ve yan ağrısı mevcuttu. Kist boyutu 10 mm'den küçük olan 2 hastada takipte kist kayboldu. İki poliklinik değerlendirmesi arasında kist boyutu hızlı artan 5 hastada abdominal tomografi planlandı ve ek bulguya rastlanmadı. Çalışmamızdaki hiçbir hastada cerrahi girişim gerekmedi. Sonuç olarak çocuklarda BBK iyi huylu olma ve yavaş büyüme eğilimindedir. Bu hastalarda cerrahi girişim gereksinimi nadirdir. Hastalarda ultrasonografi takibi çoğunlukla yeterli olup ek görüntüleme nadiren gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Kisti, Tekli Kist, Çocuk

Management of Simple Renal Cyst in Children: A Single-Center Experience

Abstract

A simple renal cyst (SRC) is defined as a solitary and mostly unilateral renal cyst. The prognosis and management of SRC are well defined in adults, however, there are fewer studies that assessed the SRCs in children. This study aims to evaluate the demographic, clinical, and radiologic course of SRCs in children. We retrospectively reviewed the medical records of 30 SRC patients followed at the Pediatric Nephrology Department of Diyarbakır Gazi Yaşargil Training and Research Hospital from September 2016 to September 2019. The following parameters were recorded; age, gender, cyst size at initial diagnosis and last follow-up, side of renal cyst, symptoms on admission, blood creatinine level, blood pressure measurement, and follow-up duration. The diagnosis of an SRC was based on ultrasonography (US) findings and cysts were classified according to the Bosniak classification system. Patients with multiple renal cysts, previous surgery or renal trauma, and genetic cystic diseases were excluded. Thirty patients were evaluated in this study, there were 17 girls and 13 boys. The mean age of patients was 107,86 ±58,56 months. The mean diameter of cyst on admission and at last follow up was 13± 8,9 mm and 14±11,7 mm respectively. There was no statistical difference between the initial and final mean diameters of cysts (p= 0,761). Twenty patients had right-sided and 10 patients had left-sided SRC. There was no significant correlation between initial and final mean cyst diameters, and gender and the side of the cyst.

The mean follow-up duration was 14,5± 9,06 months. All patients had normal renal function tests and blood pressure. Almost all patients were asymptomatic, only 7 patients with cyst size greater than 25 mm had non-severe abdominal and flank pain. At the follow-up period, the cyst disappeared in two patients whose cyst size less than 10 mm. In five patients whose cyst size increased rapidly between two outpatient clinic evaluations, an abdominal tomography was planned, and no additional result was detected. In our study, no patient needed surgical intervention. In conclusion, SRCs in children tend to be benign and grow slowly, surgical intervention is rarely needed in these patients, US surveillance is mostly sufficient, and additional radiologic examinations are rarely required.

Keywords: Renal Cyst, Soliter Cyst, Children

Presentation ID / Sunum No= 171

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocukluk Çağında Epilepsi ve Otizm Spektrum Bozukluklarında Genetik Problemler Temel Nedenmidir'

Asst. Prof. Dr. Hüseyin Avni Solgun[1] , Asst. Prof. Dr. Alper Özkılıç[2]

[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Pediatrik Hematoloji ve Onkoloji ABD
[2]Biruni Üniversitesi Tıp fakültesi Tıbbi genetik ve Pedaitri ABD

Özet

Amaç Tüm epilepsiler arasında sadece küçük bir oran mono-genetik olarak tanımlanmaktadır. Bununla birlikte, son çalışmalar de novo genetik mutasyonları, özellikle nöronal fonksiyonlar ve metabolizma için kritik olan genlerle ilişkili olanları tanımlamak için genom analizi için etkili teknolojiler oluşturulmasına yardımcı olmuştur. Araç ve yöntemler Bu çalışmada üç epilepsi hastası sunulmuştur. Hastaların periferik kanından izole edilen genomik DNA örneğindeki tüm ekson bölgelerinin SCN1A, CHD2, BRCA2 ve KIF1A genleri, yeni nesil bir dizi analiz yöntemiyle MiSeq sistemi kullanılarak incelenmiştir. Sonuçlar Epilepsili ilk olgumuzda, SCN1A geninde heterozigot olarak saptanan c.2415 + 1G> A varyantı intron 13'te yüksek oranda korunmuş donör sahasının bozulmasına neden olmaktadır (Tablo1) Epilepsili ikinci olgumuzda; SCN1A geninde heterozigot olarak tespit edilen c.1651T> G (p.Ser551Ala) varyantı 551 pozisyonunda serin amino asidin Alanine'ye dönüştürülmesine ve c.1719G> A varyantının (p.Thr573 =) CHD2 geninde heterozigot olarak tespit edilmesine neden olur eşanlamlı bir değişkene neden olur. (Tablo 2) Gelişimsel gecikmeli üçüncü olgumuzda otizm spektrum disoerder (ASD) ve ateşli konvülsiyon; varyant c.4139_4140dup s. BRCA2 geninde heterozigot olan (Lys1381Leufs * 8), erken durdurma kodonuna ve 1290. pozisyonda İzolösin amino asidin Treonin dönüşümüne neden olur. (Tablo 3) Karar Epileptik sendromlar yüksek oranda SCN1A, CHD2, K1F1A genleri ile ilişkili görünmektedir. Ayrıca bu hastaların

gen dizilimi, bazı gen mutasyonları ile ASD arasında bir korelasyon gösterir. Sanger sekanslaması ile onaylanan bu mutasyonların kalıtsal mı yoksa de novo mu olduğunu belirlemek için, gelecekteki çalışmalarda Sanger sekanslaması ile aile çalışmalarının yapılması önerilmektedir. Epileptik sendromlara ve çocukluk ASD'sine genetik danışmanlık önerilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Otizm Spektrum Disoerder (Asd), Genetik Danışmanlık

Is the Genetics Primary Underlying Factor in Epilepsy and Autism Spectrum Disorders in Childhood'

Abstract

Background: Among all epilepsies only a small proportion is defined to be mono-genetic. However, recent studies have helped to create effective technologies for genome analysis to identify de novo genetic mutations, particularly those associated with genes critical to neuronal functions and metabolism. Material and Methods: In this study, three patients with epilepsy those have underlying genetical defects were presented. SCN1A, CHD2, BRCA2 and KIF1A genes of all exon regions in the genomic DNA sample isolated from patients' peripheral blood has been studied using the MiSeq system with a new generation of sequence analysis method. Results: In our first case with epilepsy, the variant c.2415 + 1G> A detected heterozygously in the SCN1A gene causes the degradation of the highly conserved donor site in intron 13. In our second case with epilepsy; the variant c.1651T> G (p.Ser551Ala) detected heterozygously in the SCN1A gene causes the Serine amino acid at position 551 to be converted to Alanine and variant c.1719G> A (p.Thr573 =) detected heterozygously in the CHD2 gene causes a synonymous variant. In our third case with devolepmental delayed, autism spectrum disoerder(ASD) and febrile convulsion; the variant c.4139_4140dup p. (Lys1381Leufs * 8), which is heterozygous in the BRCA2 gene, causes an early stop codon and variant c.3869T> C p (Ile1290Thr), which is detected heterozygously in the KIF1A gene, causes Threonine conversion of Isoleucine amino acid at position 1290. Conclusion: Epileptic syndromes are highly seem to be in relation with SCN1A, CHD2, K1F1A genes. Also the

gene sequencing of this patients shows a correlation between some gene mutations with ASD. In order to determine whether this mutations, which has been confirmed by Sanger sequencing, is hereditary or de novo, it is recommended that family studies should be conducted with Sanger sequencing in future studies. Genetic counseling should be recommended to epileptic sydromes and ASD of childhood.

Keywords: Epilepsy, Autism Spectrum Disoerder (Asd), Genetics Counseling, Chilhood

Presentation ID / Sunum No= 76

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID-19 Hastalarında Klinik ve Laboratuvarın Hastalık Ağırlığı ile Korelasyonu

Dr. İlim Irmak[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı
*Corresponding author: İlim Irmak

Özet

Giriş: Yeni tip Coronavirüs (SARS-CoV-2) enfeksiyonunun sebep olduğu coronavirus disease 2019 (COVID-19) insandan insana temas ve damlacık yoluyla bulaşın olduğu salgın niteliğinde bir halk sağlığı sorunudur. Bugüne kadar pek çok çalışmada COVID-19 hastaların klinik ve laboratuvar faktörlerin hastalık ciddiyeti ile ilişkisi tanımlanmıştır. Çalışmamız ise COVID-19 Hastalarında Klinik ve Laboratuvarın Hastalık Ağırlığı ile Korelasyonu incelemeyi amaçlamıştır. Metod: Çalışmaya merkezimiz COVID-19 kliniğinde, 6 ile 12 Nisan 2020 tarihleri arası COVID-19 tanısı ile yatarak tedavi görmüş hastalar dahil edildi. Hastaların demografik, klinik ve laboratuvar özellikleri geriye dönük incelenerek elde edilen verilerin CALL ağırlık skoru ile korelasyonu analiz edildi. Bulgular: Toplamı 71 olan çalışma hastalarının yaş ortalaması 48.5±16.4 olup %45'ini (n=32) kadınlar oluşturmaktaydı. Ortalama hastane yatış süresi 11±10.8 gün ve hastaların %88.7'sinde (n=63) pnömoni saptanmıştır. Korelasyon analizinde, CALL ağırlık skoru ile hastane yatış süresi orta düzey ($r=0.503$, $p<0.001$), prokalsitonin ($r=0.302$, $p=0.007$), D-dimer ($r=0.330$, $p=0.005$) ve troponin ($r=0.463$, $p<0.001$) ile zayıf düzey pozitif korelasyon saptanırken, hemoglobin ($r=-0.478$, $p<0.001$), albümin ($r=-0.345$, $p=0.003$) ve sodyum ($r=-0.375$, $p=0.001$) değerleri ile zayıf düzey negatif korelasyon saptandı. Sonuç: COVID hastalarında hastalığın ağırlık skoru arttıkça hastane yatış süreleri, prokalsitonin, D-dimer ve troponin değerleri pozitif yönde

artış gösterken hemoglobin, albümin ve sodyum değerleri ise azalma göstermiştir. Tartışma: Pek çok çalışmada COVID-19 pnömonisinde klinik ve laboratuvar faktörlerin hastalık ciddiyeti ile ilişkisi tanımlanmıştır. Çok merkezli bir çalışmada başlıca hastane yatış süreleri, CRP, prokalsitonin ve albümin gibi inflamatuar belirteçlerin hastalık ciddiyeti ile ilişkili olduğu saptanmıştır (Feng et al.). Bunun yanısıra, koagülatif ve sepsis ilişkili belirteçler olan D-dimer, fibrinojen ve troponinin hastalık ağırlığı ile ilişkili olduğu da çalışmalarla gösterilmiştir (Terpos E et al.). Ancak bakılan bu parametrelerin seviyeleri ile hastalığın ağırlık düzeyi arasındaki korelasyona ilişkin bilgiler sınırlıdır. Çalışmamızde elde ettiğimiz sonuçlar hastalığın ağırlık düzeyi arttıkça hastane yatış süreleri, prokalsitonin, D-dimer ve troponin değerleri pozitif yönde artış gösterken hemoglobin, albümin ve sodyum değerlerinde ise azalma olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Klinik, Laboratuvar, Hastalık Ciddiyeti

Presentation ID / Sunum No= 282

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID-19 Olgularının Başvuru Sırasındaki Akut Faz Göstergeleri ve Radyolojik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Zehra Çağla Karakoç[1]

[1]İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi İnfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı
*Corresponding author: Zehra Çağla Karakoç

Özet

Bu çalışmada merkezimizde takip edilen kesin COVID-19 tanılı hastaların, radyolojik özelliklerinin akut faz göstergeleriyle karşılaştırılarak retrospektif olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışmamıza COVID-19 tanısı ile hastanemizde yatırılarak takip ve tedavi edilen ve SARS-CoV-2 RT-PCR pozitif saptanan ardaşık 78 erişkin hasta dahil edildi. Başvuru sırasındaki akut faz göstergeleri (lökosit, lenfosit, D-dimer, ferritin, CRP, prokalsitonin [PCT]) ve toraks BT bulguları (lezyonların yeri ve dağılımı, dansitesi, ekstra-parankimal bulgular) kaydedildi. Akciğer BT'de yoğun tutulum; her iki akciğerde ve tüm akciğer loplarında infiltasyon olarak tanımlandı. Toraks görüntülemesi 256-çok kesitli BT(G-750 HD General Electric) ile 0.625 mm kesit kalınlığında kaudokarniyal olarak yapıldı. Çalışmamıza 49 (%62.8)'u erkek ve ortalama yaşı 56.2/yıl olan toplam 78 olgu alındı. Toraks BT lezyonları çoğunlukla bilateral(%77.9) ve multifokal (%61)'di. Alt loplar en sık etkilenen akciğer alanı olup, sadece %5.1(4)'inde alt loplarda tutulum saptanmadı. Olguların %49.4'ünde ise tüm akciğer loplarında tutulum vardı. Lezyonların dağılımları ağırlıkta periferik (%66) yerleşimliydi. Çoğu hastada buzlu cam opasitesi(%93.5) ve/veya akciğer konsolidasyonu(%24.7) vardı. Akciğerde nodül, interlobuler septalarda kalınlaşma, subplevral tutulum, kaldırım taşı görünümü ise %1.3-%24.5 oranında saptandı. Atipik tutulum bulguları olan mediastinal lenfadenopati ve plöroperikardiyal efüzyon ise daha az

oranda(%3.8-%10.2) saptandı. Olguların %14.1'inde lökopeni, %6.4'inde lökositoz, %66.7'sinde lenfopeni ve %76.9'unda CRP >5mg/dL, %5.1'ünde PCT>0.5 ng/mL, %23.1'inde D-dimer >1000 ng/mL, %32.1'inde ferritin>500 ng/mL saptandı. Yoğun akciğer tutulumu olan olgular yoğun tutulum olmayanlarla karşılaştığında ise; lökositoz (%7.7 vs %2.6), CRP (%87.2 vs %68.4), PCT (%7.7 vs %2.6), D-dimer(%25.6 vs %21.1) ve ferritin (%48.7 vs %15.8) yüksekliği daha ön plandaydı. Çalışmaya dahil olan hastalarımızın Toraks BT bulgularında literatürle uyumlu olarak; büyük çoğunluğunun buzlu cam opasitesinde, predominant olarak alt loplarda ve periferik yerleşimli olduğu belirlendi. Viral pnömoni seyri ile uyumlu olarak laboratuvar bulgularında; lökopeni, lenfopeni belirgin olup PCT değeri çoğunlukla normaldi. COVID-19 hastalığının patogenezi ile uyumlu olarak yoğun akciğer tutulumu olan olgularda ferritin ve D-dimer yüksekliği dikkat çekici idi.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Radyoloji, Tomografi

Presentation ID / Sunum No= 228

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Demans Tedavisinde İlaç Etkileşimleri ve İlaçların İstenmeyen Etkileri

Asst. Prof. Dr. Bahar Erbaş[1]

[1]1. Demiroğlu Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi, Farmakoloi AD, iSTANBUL 2. istanbul Florence Nightingale Hastanesi, Nöroloji Bölümü, İSTANBUL

Özet

Amaç: Demans hastaları sıklıkla komorbid hastalıkları olan ileri yaşta hastalar olduğundan çoğunlukla polifarmasi gereği ortaya çıkar. Çalışmamızda demans hastalarında polifarmasi, ilaç etkileşimleri ve ilaç yan etki oranlarının ortaya konması amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Çalışmamız retrospektif, kesitsel bir araştırmadır. Mart-Ağustos 2020 tarihleri arasında nöroloji polikliniğine başvuran, demans tanılı hastalar çalışmaya dahil edilmiş, demografik bilgiler, demans tipi, hastaların uzun dönem (en az üç ay) kullanması amacıyla başlanan ilaçlar ve ilaçların yan etkileri kaydedilmiş, ilaç etkileşimleri açık erişimli bir veritabanı ile saptanmıştır. En az beş ilaç kullanımı polifarmasi olarak kabul edilmiştir. İlaç etkileşimleri şiddetine göre veritabanı tarafından; major, orta ve minör olarak seviyelere ayrılmıştır. Bulgular: Çalışmaya 13 (%54,2) erkek ve 11 (45,8) kadın olmak üzere toplam 24 hasta dahil edildi. Yaş ortalaması 77,2±8,73 (57-92) ve demans tanısı sürelerinin ortalaması 2,17±1,74 (0,3-6) olarak saptandı. En sık demans tipi Alzheimer tipi demans (13 hasta), diğerleri ise mikst demans (6 hasta), Parkinson demansı (3 hasta) ve diğer tip demanslardı (2 hasta). Demans tedavisinde rivastigmin (R) 4, donepezil (D) 3, R+memantin 11 ve D+memantin 6 hastada kullanılmıştı. Polifarmasi sıklığı %87,5, en sık eş zamanlı kullanılan ilaç grupları kardiyovasküler sistem ilaçları (%87,5),antidepresanlar (%62,5) ve antipsikotiklerdi (%33,3). Major potansiyel ilaç etkileşimleri (PİE) sayısı dokuz adet idi ve R, D veya memantine bağlı olmadıkları, antidepresan, antipsikotik ve kardiyak ilaçların

kombinasyonlarına bağlı oldukları görüldü. Orta düzeyde 135 (R ile 27, D ile 7 ve memantin ile 11 adet) ve 43 adet minör PİE tespit edildi. Sekiz hastada ilaç yan etkisine bağlı ilaç kesilmişti, yedi hastada ilaç yan etkisi müdahale ile kontrol altına alınarak ilaca devam edilmişti. Sonuç: Çalışmamızda demans hastalarınının büyük çoğunluğunda polifarmasi uygulandığı ve demans tedavisi için kullanılan rivastigmin, donepezil ve memantinin potansiyel ilaç etkileşimleri ve kardiyak istenmeyen etkiler (özellikle aritmiler) açısından kardiyak ilaçlar, antidepresanlar ve antipsikotikler ile eş zamanlı kullanımında dikkatli kullanılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Demans, İlaç Etkileşimleri, Polifarmasi, İlaçların İstenmeyen Etkileri

Presentation ID / Sunum No= 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Denovo Nfıx Geni Mutasyonu Olan Malan Sendromlu Olgu

Asst. Prof. Dr. Fatma Kurt Çolak[1]

[1]Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi,Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Kahramanmaraş, Türkiye

Özet

Giriş NFIX geni bozukluklarında Malan sendromu ve Marshall Smith sendromu görülebilmektedir. Ancak vaka sayısı az olduğundan dolayı fenotip genotip korelasyonu tam yapılamamaktadır. Malan sendromuna 19p13.2 bölgesinde bulunan NFIX geninin heterozigot mutasyonları veya delesyonları neden olur. Makrosefali, uzun dar yüz, küçük ağız, kognitif bozukluk, merkezi sinir sistemi anomalileri, postnatal aşırı büyüme, mental motor gerilik, konuşmanın gecikmesi, hipotoni, otistik bulgular sendromun başlıca özellikleridir. Yöntem ve Gereçler Hastanın periferik kandan DNA eldesi izole edildi. Hastalarda NGS testi sophia genetics, Clinical Exome Solution (CES) kiti kullanılarak Illumina Next Seq 550® cihazında çalışıldı. Yaklaşık 4490 gen içeren bu kitin sekanslamadan sonra elde edilen veriler analiz için Sophia DDM yazılımı kullanıldı. Bulgular Hastamız 4,5 yaşında kız epilepsi nedeniyle tarafımıza yönlendirildi. Anne baba arasında akrabalık yok. Doğumda kilo 3300gr(50-75p), boy 52cm(90p), baş çevresi 42cm(>97p) olarak ölçülmüş. 2,5 yaşında sağlıklı bir erkek kardeş mevcuttu. Muayenede konuşma 3-5 kelime, mental motor gerilik, belirgin alın, uzun dar yüz, küçük ağız yapısı, strabismus, nistagmus, uzun parmak yapısı bulunmaktaydı. Hastamızda EEG bozukluğu ve 3yaşında geçirilmiş strabismus operasyonu mevcuttu. EKO ve kemik survey normaldi. Hastadan karyotip ve mikrodizin çalışması yapıldı normal olarak sonuçlandı. Hastanın ekzom analizinde NFIX geninde denovo olarak c.370C>T(p.Arg124Trp) heterozigot olarak saptandı ve sanger validasyonu yapılıp mutasyon teyit edildi. Hastanın aile çalışmasında anne ve baba mutasyon açısından normal olarak sonuçlandı. Tartışma NFIX, nükleer bölgeye özgü faktör I (NFI) aile proteinleri ve viral

DNA replikasyonu ve gen ekspresyonunun regülasyonunda görevli rol oynayan DNA binding proteinlerindendir. NFIX proteininin DNA bağlama / dimerizasyon domaininde oluşan bu mutasyon dimerizasyonda, DNA bağlanma ve replikasyonunda fonksiyon kaybına neden olabilir. Ancak tam rolü gelecekteki çalışmalarla saptanacaktır. Bulunan bulgunun daha sonraki çalışmaların genotip fenotip korelasyonu ve klinik olarak benzer başka hastalar içinde değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Malan Sendromu, Nfıx Geni, Denovo Mutasyon

Presentation ID / Sunum No= 401

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Dermatolojik Hastaliği Olan Kişilerde Oral Mukozal Bulguların Görülme Sıklığı

Asst. Prof. Dr. Handan Bilen[1] , Prof.Dr. Teoman Erdem[2]

[1]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı
[2]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı

Özet

Çalışma grubumuzu 3000 dermatolojik hasta ile 3000 sağlıklı birey oluşturmuştur. Çalışmaya alınan tüm bireylerden detaylı medikal hikaye alınmış ve tam bir dermatolojik muayene yapılmıştır. İntraoral muayenesi yapıldıktan sonra mukoza tutulumunun varlığına, lezyonun tipine ve yerleşim yerine bakılarak dermatolojik muayene sonuçları kaydedilmiştir. Çalışmamızda hasta grupta normal oral mukoza haricinde en sık gördüğümüz oral mukoza bulguları sırası ile; skrotal dil (% 22.20), coğrafik+skrotal dil (% 4.30), coğrafik dil (% 3.47) olarak bulunmuştur. Kontrol grubunda ise bu sıralama skrotal dil (% 11.87), coğrafik+skrotal dil (% 5.87), kıllı dil (% 3.60) şeklinde olmuştur. Çalışmamızda skrotal dil, hem hasta hem de kontrol grubunda en sık rastlanan oral mukoza bulgusu olarak tespit edilmiştir. Hasta grup içerisinde Skrotal dil ile psöriazis, kserozis kutis, seboreik dermatit, egzemalar ve deri enfeksiyon hastalıkları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki ($p<0.01$) bulunmuştur. Aynı zamanda coğrafik dil ile atopi, psöriazis ve kserozis kutis arasında da istatistiksel olarak anlamlı ilişki ($p<0.01$) bulunmuştur. Bu çalışmaya göre; dermatoloji polikliniğine başvuran hastaların oral mukoza muayenelerinin eksiksiz yapılması, bazı oral mukozal bulguları ile spesifik dermatolojik hastalıkların bağlantısının olabileceği, mukokutanöz hastalıkların bazılarının yalnızca oral mukozayı tutabileceği veya ilk tutulum yeri olabileceği göz önüne alındığında,

mevcut bulgulara tanı koymada kolaylık ve ipucu sağlayabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Oral Mucosal Bulgular, Sublingual Varices, Coated Tongue, Geographic Tongue, Geographic+scrotal Tongue, Scrotal Tongue, Fordyce Spots, Hairy Tongue,

The Prevalence of Oral Mucosal Findings in Patients With Dermatologic Diseases

Abstract

Oral mucosa is derived from ectoderm and has many similarities with skin. Nonetheless, there are significant differences. Most of the dermatological diseases involve not only skin but also oral mucosa. Oral mucosal lesions may be the initial feature, the more prominent clinical feature or the only symptom of mucocutaneous diseases. Therefore, oral mucosal examination is an important part of dermatologic examination. This study was carried out for determining the oral mucosal findings in the population of patients with dermatologic diseases aged between 3 and 79, and for comparing the prevalence of these findings with those of the individuals of normally healthy population as well as for investigating its relation with dermatoses. The study group constituted 3.000 healthy individuals and 3.000 patients with dermatologic diseases. All of the individuals included in the study carried out a through dermatological examination and a detailed clinical history has been recorded. The results of the dermatological examination have been recorded by taking into account the presence of mucosal involvement lesion type and its localization. The results indicated that the most frequently observed oral mucosal findings, apart from the normal oral mucosa, in the patient group were scrotal tongue (22.20%) geographic+scrotal tongue (4.30%) and geographic tongue (3.47%). In the control group, these proportions were as thus; scrotal tongue (11.87%), geographic+scrotal tongue (5.87%) hairy tongue (3.60%). Scrotal tongue was the most frequently observed oral mucosal finding both in the patient and in the control group. In the patient group, there was a statistically significant correlation between scrotal tongue and psoriasis, xerosis cutis, seborrheic dermatitis eczemas and

dermatologic infections ($p<0.01$). Similarly, there was a statistically significant correlation between geographic tongue and atopy, psoriasis, xerosis cutis ($p<0.01$). In conclusion, it has been concluded that patients referring to dermatology clinic should certainly undergo a complete oral mucosa examination, some oral mucosal findings are associated with specific dermatologic diseases, and some mucocutaneous diseases can only have an oral mucosa involvement or can be the first location of involvement. These findings can be beneficial clues for a much more adequate diagnosis.

Keywords: Oral Mucosal Findings, Sublingual Varices, Coated Tongue, Geographic Tongue, Geographic+scrotal Tongue, Scrotal Tongue, Fordyce Spots, Hairy Tongue

Presentation ID / Sunum No= 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diyetle Akut Tuz ve Beraberinde Alınan Su Miktarının Kardiyak ve Vasküler Endotel Fonksiyonları Üzerine Etkisi

Inst. Dr. Gamze Aslan[1]

[1]Koç Üniversitesi Hastanesi, Kardiyoloji Bölümü
*Corresponding author: Gamze Aslan

Özet

Amaç: Kronik tuz alımının kan basıncını yükselterek kardiyak fonksiyonlar üzerine olumsuz etkileri bilinmektedir. Son yıllarda yapılan çalışmalarda, akut tuz alımı ve buna bağlı olarak serum osmolalitesinde oluşabilecek ani değişikliklerin de kan basıncı yanıtını değiştirebileceği belirtilmektedir. Bu çalışmada akut tuz ve beraberinde değişen miktarda alınan suyun kardiyak ve vasküler endotel fonksiyonlarına akut etkisinin araştırılması planlanmıştır. Yöntemler: 10-sağlıklı gönüllü toplam 4 kez birer hafta ara ile çalışmaya alındı. İlk hafta 300 ml tuzsuz çorba (1. vizit), 2. hafta 3 gr 300 ml tuzlu çorba (2. vizit), 3. hafta 3 gr tuz içeren 300 ml çorba ve beraberinde 500 ml su (3. vizit), 4. hafta 3 gr tuz içeren 300 ml çorba ve beraberinde 750 ml su (4. vizit) içeren diyeti almadan önce ve aldıktan sonra 2 saat sonra transtorasik ekokardiyografik ölçümleri ve flow mediated dilatasyon (FMD) testi uygulandı. Bulgular: Sadece 3 gr tuz içeren diyet alımı ile bazal değerlere göre kan basıncı değerlerinde anlamlı artış ve beraberinde serum osmolalitesinde 6 mmol/l, serum sodyum değerinde yaklaşık 2,5 mmol/ artış izlenirken; global longitudinal strain (GLS) [% -26.0 (24.2-27.8), % -24.0 (21.8-26.3), p: 0.017] değerinde bazal değere göre anlamlı azalma izlendi. Bazal ve 2. saat ölçülen FMD değerleri arasında ise; 3 gr tuz ve 750 ml su olarak alınan diyet alımı ile anlamlı fark izlendi [% 14.3 (11.7-16.9), % 19.6 (15.0-24.2), p:0,017]. Ek olarak, alınan tüm diyetlerin 2. saat FMD değerleri karşılaştırıldığında gruplar arasında anlamlı fark izlendi (p: 0.034). Ayrıca, sol atriyal volüm indeksi değerlerinde tüm

grupların 2. saat ölçümleri arasında anlamlı fark izlendi (0.001). Sonuç: Diyet ile akut olarak alınan tuz ve birlikte tüketilen su miktarının, serum osmolalitesi değişikliklerine yol açarak kan basıncı, vasküler endotel, subklinik kardiyak fonksiyonlar üzerine etkisi olabileceği bu çalışma verilerine bakılarak söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Tuz, Osmolalite, Endotel

Presentation ID / Sunum No= 89

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Düşük Kemik Mineral Yoğunluğu ile Fibromiyalji Semptomlarının Arasındaki İlişkisinin Araştırılması

Dr. Berke Aras[1]

[1]Kastamonu Rehabilitasyon Merkezi

Özet

Amaç: Fibromiyalji Sendromu (FMS) üzerine daha önce yapılan çalışmalarda hastalığın düşük fiziksel aktivite ve egzersizle ilişkili olduğunu ve bunun osteoporoz riskinin artmasına neden olabileceğini göstermiştir. Bununla birlikte, FMS'de kemik mineral yoğunluğu (KMY) çalışmaları çelişkili sonuçlar göstermiştir. Çalışmanın amacı düşük KMY ile FMS semptomları arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Gereç-Yöntem: Çalışmaya fizik tedavi ve rehabilitasyon polikliniğine başvurmuş, ACR 2010 kriterlerine göre FMS tanısı konulmuş 42 hasta dahil edildi. Hastalar KMY değerlerine göre osteoporozu olanlar (Femur boyun ya da total vertebra T skoru -2,5 altı olanlar, n=21) ve olmayanlar (n=21) olarak iki gruba ayrıldı. Hastalar Vizüel Analog Skala (VAS), Fibromiyalji Etki Anketi (FEA), Beck Anksiyete Skalası (BAS), Beck Depresyon Skalası (BDS), Pittsburg Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ve QUALEFFO-41 yaşam kalite indeksi ile değerlendirilerek karşılaştırıldı. Bulgular: Her iki grup, demografik ve klinik (menapoz süresi, menapoz yaşı, menapoz şekli, komorbid hastalık, laboratuvar değerleri) açıdan benzer yapıdaydı. Osteoporozu olan grupta VAS, FEA ve QUALEFFO-41 yaşam kalite indeksinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar görülürken, BAS, BDS ve PUKİ değerlerinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmedi. Sonuç: Osteoporozu olan FMS hastalarında ağrı düzeyleri ve yaşam kalitesinin osteoporozu olmayan gruba göre daha fazla etkilendiği ancak FMS'nin diğer semptomları olan uyku kalitesi bozukluğu, anksiyete ve depresyon gibi durumlarında değişim olmadığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Fibromiyalji, Osteoporoz, Uyku, Anksiyete, Depresyon

Investigation of the Relationship Between Low Bone Mineral Density and Fibromyalgia Symptoms

Abstract

Objective: Previous studies on Fibromyalgia Syndrome (FMS) have shown that the disease is associated with low physical activity and exercise, and this may increase the risk of osteoporosis. However, bone mineral density (BMD) studies in FMS have shown conflicting results. The aim of the study is to reveal the relationship between low BMD and FMS symptoms. Materials-Methods: Forty-two patients who applied to physical therapy and rehabilitation outpatient clinic and diagnosed with FMS according to ACR 2010 criteria were included in the study. Patients were divided into two groups according to their BMD values as those with osteoporosis (femoral neck or total vertebra T score below -2.5, n = 21) and those without (n = 21). The patients were evaluated and compared with the Visual Analogue Scale (VAS), Fibromyalgia Effect Questionnaire (FEA), Beck Anxiety Scale (BAS), Beck Depression Scale (BDS), Pittsburg Sleep Quality Index (PSQI) and QUALEFFO-41 quality of life index. Results: Both groups were similar in demographic and clinical terms (duration of menopause, menopause age, menopause type, comorbid disease, laboratory values). While statistically significant differences were observed in VAS, FEA and QUALEFFO-41 quality of life index in the group with osteoporosis, there was no statistically significant difference between the groups in BAS, BDS and PSQI values. Conclusion: It was concluded that pain levels and quality of life in FMS patients with osteoporosis were affected more than the group without osteoporosis, but there was no change in other symptoms of FMS such as sleep quality disorder, anxiety and depression.

Keywords: Fibromyalgia, Osteoporosis, Sleep, Anxiety, Depression

Presentation ID / Sunum No= 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

E Vitaminin Verilen Talasemik Çocuklarda E Vitaminin Antioksidan Enzimler ve Biyokimyasal Parametreler Üzerine Olan Etkisinin İncelenmesi

Dr. Gülşen Yalçın[1]

[1]Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları Ve Cerrahisi Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: gülşen

Özet

Talasemi; Türkiye'de en yaygın genetik kan hastalığıdır. Etyopatogenezinde genetik mutasyonların rol oynadığı, patofizyolojisinde, genetik mutasyon sonucunda sentezlenemeyen zincire yanıt olarak artış gösteren paylaşılmamış globülinlerin ürettiği serbest oksijen radikallerinin yol açtığı oksidatif hasarla sonuçlanan bir hastalıktır. Talasemilerde düşük serum vitamin E seviyeleri bulunmuştur. Bu durum, lipid peroksidasyonunu önlemek için artan bir tüketimle ilişkili olabilir. Eritrosit süperoksit dismutaz (SOD), hücreyi süperoksit serbest radikalinin zararlı etkisinden koruyan bir enzimdir. Talasemi hastaları düşük E vitamini seviyelerine ve yüksek SOD aktivitesine sahiptir. E vitamin verilmesinin talasemik hastalarda oksidan sistemi güçlendirirken, klinik ve hematolojik olarak bir düzelme sağlamadığını belirten yayınlar mevcuttur. Çalışmanın amacı vitamin E'nin antioksidan ve biyokimyasal parametreler üzerindeki etkisini araştırmaktır. Hastalar E vitamini verilenler (n=17) ve E vitamini verilmeyenler (n=14) olarak iki kategoriye ayrıldı. E vitamini 200 Ü/kg/gün uygulandı. İki grupta SOD ($p < 0.05$) ve katalaz ($p < 0.01$) seviyeleri arasında anlamlı korelasyon bulduk. HbF ve SOD arasında pozitif korelasyon ve HbA1 ile SOD seviyeleri arasında ters korelasyon bulundu. LDH dışında diğer rutin biyokimyasal parametreler arasında herhangi bir korelasyon bulunmadı. Sonuç olarak; iki grubun hemoglobin seviyeleri arasında herhangi bir fark

bulamadık. E vitamini verilen grupta düşük SOD ve katalaz aktivitesi bulundu. Bu bulgular, E vitamini uygulamasının oksidan aktiviteyi azaltabileceğini ancak transfüzyon gereksinimlerini azaltamayacağını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Beta Talasemi Major, Süperoksid Dismutaz, Katalaz, E Vitamini

Investigation of the Effect of Vitamin E On Antioxidant Enzymes and Biochemical Parameters in Thalassemıc Children Given Vitamin E

Abstract

Thalassemias are the most common inherited blood disorder in Turkey. As a direct result of the basic genetic defect, thalassemia erythrocytes contain excess amount of hemoglobin subunits. Oxidation of the subunits may produce superoxide free radicals which can cause red cell damage. Low serum tocopherol levels have been found in thalassemias. This phenomenon may related to an increased consumption in order to avoid lipid peroxidation. In the red blood cells, superoxide dismutase (SOD) is an enzyme that protects the red cell from the deleterious effect of the superoxide free radical. Thalassemia patients have low vitamin E levels and high SOD activity. It has been previously reported. We were investigate effect of vitamin E on antioxidant an biochemical parameters. Patients were grouped in two categories as the ones who were given vitamin E (n=17) and who weren’t given vitamin E (n=14). Vitamin E was administered 200 Ü/kg/day. We found significant correlation between SOD ($p<0.05$) and catalase ($p<0.01$) levels of the were two groups. We have positive correlation between HbF and SOD and inversely correlation between and SOD levels HbA1. We did not find any correlation between other routine biochemical parameters except LDH. Finally we did not find any differences between hemoglobin levels of the two groups. Low SOD and catalase activity was found in vitamin E administered group. These findings suggest that administration of vitamin E can reduce oxidant activity but cannot reduce transfusion requirements.

Keywords: Beta Thalassemia Major, Superoxide Dismutase, Catalase, Vitamin E

Presentation ID / Sunum No= 332

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Eğitim-Öğretim Yılı Başlamasından Önceki Bir Aylık Dönemde Çocuk Psikiyatrisi Polikliniğine Başvuran Olguların Bir Yıl Öncesine Göre Tanı ve Şiddet Açısından Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Ömer Başay[1]

[1]Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi AD

Özet

Giriş: Okulların açılmasından önceki dönem çocuk psikiyatri poliklinik başvurularının yoğun olduğu bir dönemdir. 2020 yılında yaşanan COVID-19 pandemisi çocuk ve gençleri çeşitli şekillerde etkilemiştir. Çalışmamızda, çocuk psikiyatri poliklinik başvurusunda bulunan olguların bir yıl öncesi aynı dönemi ile karşılaştırılarak, pandemi koşullarının, psikiyatrik değerlendirmeye alınan çocuk ve gençlerin başvuru tanı ve şiddetleri üzerindeki olası etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Pamukkale Üniversitesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı AD polikliniklerinde aynı uzman hekim tarafından 2019 (n=108) ve 2020 (n=76) yıllarında eğitim öğretim yılı başlaması öncesi bir aylık dönemde değerlendirilen çocuk ve ergenlerin dosya kayıtları geriye dönük olarak taranmıştır. Tarama neticesinde olgulara ait, yaş, cinsiyet, tanı, medikal tedavi alma durumu ve rahatsızlık şiddet derecesine ait bilgiler derlenmiştir. Rahatsızlık şiddeti, klinisyen tarafından değerlendirilen Klinik Global İzlem-Şiddet (KGİ-Ş) ölçeği (1- hastalık yok, ile 7-çok şiddetli hastalık arasında puanlanır) ile skorlanmıştır. Yalnızca aynı hekim tarafından görüşmeye alınan olguların çalışmaya dahil edilmesi neticesinde değerlendiriciler arasında ortaya çıkacak olası yanlılıkların önüne geçilmesi planlanmıştır. Bulgular: Çalışmaya yaş ortalaması

11.03±4.19 (min=2, maks=18) olan 120 erkek (%65.2), 64 kız (%34.8) olgu alınmıştır (toplam n=184). Yaş ve cinsiyet açısından 2019 ve 2020 değerlendirmeleri arasında istatistiksel anlamlı farklılık bulunmamıştır (p>0.05). Olgular arasında en sık görülen tanı Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu'dur. 2019 ve 2020 yılları poliklinik başvurularında hastaların aldıkları tanılar her bir tanı için karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmamıştır (p>0.05). KGİ-Ş ortalama değeri 2019 için 3.73±0.11, 2020 için 3.88±0.13'tür (hafif-orta düzey hasta). Aradaki fark istatistiksel anlamlılık düzeyinde değildir (p>0.05). 2019 yılında başvuran olguların düzenli ilaç tedavisi alma oranı, 2020 yılına göre daha fazladır (x2=4.84, p=0.028). Sonuç: Olgular tanı ve şiddet açısından iki yıl arasında farklılık göstermemiştir. Ancak 2019 yılı başvurularında düzenli olarak ilaç tedavisi kullanan olgular, 2020 yılına göre daha fazladır. Bu durum pandemi/hastalık bulaş riski nedeniyle olguların poliklinik takip sıklıklarını azaltmaları ve ilaç bırakmalar ile ilişkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk ve Ergen, Psikiyatri, Ruh Sağlığı, Poliklinik Başvuruları, Pandemi

Comparison of the Cases Admitted to the Child Psychiatry Outpatient Clinic in the One-Month Period Before the Beginning of the Academic Year in Terms of Diagnosis and Severity With the Same Period of Last Year

Abstract

Introduction: The period before the academic-year beginning is a time when child psychiatry outpatient applications are intense. The COVID-19-pandemic in 2020 has affected children and adolescents in various ways. In our study, we aimed to investigate the possible effect of pandemic on the admission diagnosis and severity by comparing the children and adolescents with the same period one-year ago. Method: Records of children and adolescents who were evaluated by the same specialist in Pamukkale University Child and Adolescent Mental Health Department outpatients in 2019 (n=108) and 2020 (n=76) in the one-month before the start of academic-year were retrospectively reviewed. Information about age, gender, diagnosis,

presence of medical treatment, and the disease severity were collected. The severity was assessed by the Clinical Global Follow-up-Severity (CGI-S) scale (scored between 1-no disease, and 7-very severe disease) evaluated by the clinician. To prevent possible biases, only the cases interviewed by the same specialist were included. Results: 120 boys (65.2%) and 64 girls (34.8%) with a mean age of 11.03±4.19 (min=2, max=18) were included in the study (total n=184). No statistically significant difference was found between 2019 and 2020 evaluations regarding age and gender ($p > 0.05$). The most common diagnosis was Attention Deficit Hyperactivity Disorder. When we compared the patient diagnoses in 2019 and 2020, we found no statistical difference ($p > 0.05$). The mean value of CGI-S was 3.73±0.11 for 2019 and 3.88±0.13 for 2020 (mild-moderate disease). The difference wasn't statistically significant ($p > 0.05$). The rate of patients who received medication in 2019 was higher than in 2020 ($x2 = 4.84$, $p = 0.028$). Conclusion: Diagnosis and severity didn't differ between two years. However, there was more medication using cases in 2019 than in 2020. This may be related to the decrease in the frequency of outpatient follow-up and medication cessation due to the pandemic/disease transmission risk.

Keywords: Child and Adeolescent, Psychiatry, Mental Health, Outpatient Referrals, Pandemic

Presentation ID / Sunum No= 91

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ender Bir Guillain-Barre´Sendromu Etkeni Olarak Influenza B

Exp. Dr. Cihangir Doğu[1]

[1]Ankara Şehir HAstanesi

Özet

Guillain-Barre´ sendromu (GBS) poliomyelit görülmeyen bölgelerdeki en büyük akut flasid paralizi sebebidir. Her yıl 100000 kişide 0,4-4 arasında görülmektedir Hastaların %60-70 de GBS akut gastroenterit veya akut üst solunum yolu enfeksiyonunu takiben gelişir. Campylobacter jejuni, Sitomegalovirüs, Epstein-Barr virus, Mycoplasma pneumoniae, and Haemophilus influenza ensık görülen etkenlerdir. Influenza B çok nadir görülen bir etkendir. Biz bu olgumuzda Influenza B sonrası Guillain Barre gelişimini sunmak istedik. Bilinen kronik hastalığı olmayan 24 yaşındaki kadın hastaüst solunum yolu enfeksiyonu semptomlarının 13. gününde yürüyememe şikayeti ile acil servise başvurmuş. Ağrı kesici ile evine gönderilen hasta bilinç kapalı olarak kurumumuza başvurdu. Entübe ve mekanik ventilatöre bağlı olarak yoğun bakımda takip edilen hastaya BOS incelemesi yapıldı. Albüminositolojik dissasiasyon olarak yorumlandı. Influenza PCR çalışıldı. Influenza A(H1/N1) e yönelik antiviral ve olası bakterilere yönelik antibiyoterapi başlandı. Intrvenöz immünglobülin 0,4mg/kg/gün dozda başlandı. Tedavinin ikinci günüde bilinci açılmaya başlayan hastanın üst ekstremite nörolojik muayenesinde kas gücü üst ekstremite 2/5, alt ekstremite 1/5 olarak değerlendirildi ve solunum güdüsü başladı. Üçüncü gün tam solunum gücü olan hasta ekstübe edildi . Antibiyoterapi, antiviral tedavi ve intravenöz immünglobülin beş gün devam etti. Beşinci günde tam kas gücü olan ve nörolojik muayenesi 5/5 olan hasta enfeksiyon hastalıkları servisine nakil verildi. PCR sonucu Influenza B olarak raporlandı. Guillain-Barre´ sendromu tedavisinde altta yatan ajana yönelik tedavi, uygun destek tedavisi ve hastalık modifiye edici

tedaviler önerilmektedir. Olgumuzda da Influenza ve olası bakteriyel ajanlara yönelik tedavi erken dönemde başlanmıştır. Yoğun bakım destek tedavisi bu hastalarda hayat kurtarıcı olabilmektedir. Modifiye edici tedavi olarak yeterli doz ve sürede intravenöz immünglobulin tedavisine hızlı ve mükemmel yanıt alınmış hasta sekelsiz olarak servise nakil verilmiştir. Çok ender görülebilecek üst solunum yolu enfeksiyonları sonrası Guillain-Barre´ gelişiminin unutulmaması gerektiğini ve uygun tedavinin zamanında başlanmasının hayat kurtarıcı olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Guillain-Barre´sendromu, Influenza B Virüsü

Presentation ID / Sunum No= 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Esansiyel Tremor Hastalarında Ürik Asit Seviyelerinin Klinik Önemi

Dr. Zeynep Baştuğ Gül[1]

[1]Prof. Dr. Mazhar Osman Ruh Sağlığı Ve Sinir Hastalıkları Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Bölümü, İstanbul

Özet

Esansiyel Tremor Hastalarında Ürik Asit Seviyelerinin Klinik Önemi Amaç: Esansiyel tremor, postural ve/veya kinetik tremorla karakterize olan ve dünyada en sık görülen hareket bozukluklarından biridir. Esansiyel tremor patofizyolojisi tartışmalıdır, bu faktörlerden biride oksidatif stressdir. Bu çalışmada oksidatif stress basamaklarında etkili olan ürik asit seviyeleri değerlendirildi. Yöntem: Bu çalışmaya Ocak 2020 – Haziran 2020 arasında nöroloji polikliniği'ne başvuran esansiyel tremor tanısı konulan 24 erkek, 32 kadın toplam 56 hasta alındı (yaş ortalamsı 46.6± 11.4). Kontrol grubu olarak 23 erkek, 33 kadın olmak üzere 56 sağlıklı birey alındı (yaş ortalaması 46.6± 11.3). Hasta ve kontrol grubu benzer demografik özelliklere sahip olup, iki grubun ürik asit ve kreatinin, glukoz seviyeleri karşılastırıldı. SPSS - 19 ile sonuçlar istatistiksel olarak değerlendirildi. Sonuç: Her iki grubun demografik verileri benzer özellikte olup, ürik asit seviyesi esansiyel tremor hastalarında 4.83±1.25, kontrol grubunda 4.84±1.05 saptandı (p=0.95). Serum kreatinin seviyesi migren hastalarında 0.75±0.14 kontrol grubunda 0.79±0.15 saptandı (p=0.28). Serum glukoz seviyesi esansiyel tremor hastalarında 94.0±8.3 olup kontrol grubuna 96.0±6.9 benzer saptandı (p=0.36). Çalışmamızda esansiyel tremor ve kontrol grupları açısından ürik asit, keratinin ve glukoz değerleri açısından anlamlı fark bulunmadı. Sonuç: Esansiyel tremor patofizyolojisinin anlaşılması, hastalığa yaklaşımı ve tedaviyi kolaylaştıracaktır. Esansiyel tremor hastalarında ürik asidin etkisini bulamadık Ürik asit vucutta antioksidan ve proinflamatuar özelliklere sahiptir. Ürik asit büyüme faktörleri ve sitokinler salgılarken, ürik asit

seviyelerinin yüksekliği ile birlikte istenmeyen etkilerde oluşabilmektedir. Esansiyel tremor hastalarında ürik asitin etkisini daha net değerlendirebilmek için, diğer antioksidan ve inflamatuvar markırlarla birlikte değerlendirilecek daha çok hastayla yapılacak prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ürik Asit, Esansiyel Tremor, İnflamasyon

Presentation ID / Sunum No= 294

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Esansiyel Tremor ve D Vitamin İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Ümmü Serpil Sarı[1]

[1]BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ NÖROLOJİ AD

Özet

Esansiyel tremor; dünya çapında yaklaşık %1 oranında nüfusu etkileyen en yaygın hareket bozukluklarından biridir. Esansiyel tremor; diğer yerlerde tremor olsun ya da olmasın (ör. baş, ses veya alt ekstremiteler) en az 3 yıl süre ile devam eden, bilateral üst ekstremitede hareket ile ortaya çıkan izole tremor sendromudur ve distoni ataksi veya parkinsonizm gibi diğer nörolojik belirtiler gözlenmez.Kadın erkek oranı eşittir, tüm yaş gruplarında gözlenebilse de 2. ve 6. dekatlarda pik yapan bimodal dağılıma sahiptir. Kemik ve mineral metabolizması için kritik öneme sahip D vitamini sinir siteminde kalsiyum aracılı nöronal eksitotoksisitenin düzenlenmesinde, oksidatif stresin azaltılmasında ve sinaptik yapısal proteinlerin, nörotrofik faktörlerin ve nörotransmiterlerin indüklenmesinde, immünsistem modülasyonunda rol oynamaktadır. Son yıllarda yapılan çalışmalarla beynin çeşitli alanlarında D vitamini reseptörlerinin bulunduğu, yıkım ve sentezinin gerçekleştiği, D vitaminin sinir sistemi üzerinde koruyucu etkilerinin olduğu gösterilmiştir. D vitamini ve sinir sistemi ilişkisi ile ilgili çalışmalar konuya ilişkin bir görüş ortaya koysa da neden-sonuç ilişkisi tam olarak gösterilememiştir. 2018 yılında Alisazcı ve ark yaptığı çalışmada insan D vitamini reseptör (VDR) geni rs2228570 polimorfizmi sporadik ET için genetik bir risk faktörü olarak saptanmıştır. Çalışmamıza; kliniğimize 2018-2020 yılları arasında Agustos-Kasım aylarında başvuran 25(OH)D düzeyleri ölçülen 34 esansiyel tremorlu hasta dahil edildi. Hastaların 13'ü erkek (%38.2) ve 21'i kadın (%61.8), yaşları 20 ile 80 arasında değişmekte olup ortalaması 50 olarak saptandı. D Vitamini değerleri 5.62 ile 31.56 arasında değişmekte olup ortalaması 18.72 olarak saptandı. D vitamini referans değeri olarak alınan 30ng/l değeri örneklem ortalaması olan

18.72 ng/l değeri ile tek örneklem T-testi kullanılarak karşılaştırılmış, örneklem ortalamasının referans değerinden istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşük olduğunu gösterilmiştir. (p=0.001). Çalışmamız ET hastalarında D vitamin düşüklüğünü küçük bir örneklem üzerinde gösterilmiştir. Bu çalışma ET ve D vitamini ilişkisini kanıtlayan, eksikliğin ET patofizyolojisine, klinik ve tedaviye etkisini gösteren hayvan deneyleri ve daha geniş hasta gruplarını içeren çalışmalara ihtiyaç duyulduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Esansiyel Tremor , Vitamin D

Essential Tremor and Vitamin D Relationship

Abstract

Essential tremor is one of the mostcommon movement disorders affecting approximately 1% of the World population.Essential tremor is an isolated tremor syndrome with bilateral upper extremity movement that persists for at least 3 years with or without tremor elsewhere (e.g.head,voice or lower extremities),and other neurological symptoms such as dystonia ataxia or parkinsonism are not observed.The ratio of women to men is equal,although it can be observed in all age groups,it has a bimodal distribution that peaks in the 2nd and 6th decades.Vitamin D,which is critical for bone and mineral metabolism,plays a key role in the regulation of calcium-mediated neuronal excitotoxicity in the nervous system,in reducing oxidative stress,inducing synaptic structural proteins,neurotrophic factors and neurotransmitters,and modulation of the immune system.Studies conducted in recent years have shown that vitamin D receptors exist in various areas of the brain,destruction and synthesis occur,and vitamin D has protective effects on the nervous system.Although studies on the relationship between vitamin D and the nervous system reveal an opinion on the subject,the cause-effect relationship has not been fully demonstrated.In the study,Ali Sazcı et al in 2018,the human vitamin D receptor (VDR)gene rs2228570 polymorphism was identified as a genetic risk factor for sporadic ET.Thirty-four essential tremor patients were included in our study whose 25(OH)D levels were measured and admitted to our clinic between August 2018 and November 2020.Thirteen of the patients

were male (38.2%) and 21 were female (61.8%),and their ages ranged from 20 to 80 with an average of 50,with Vitamin D values ranging from 5.62 to 31.56 with an average of 18.72.The value of 30ng / l taken as the reference value of vitamin D was compared with the sample mean of 18.72 ng/l using a single sample T-test,and it was shown that the sample mean was statistically significantly lower than the reference value.(p = 0.001).Our study demonstrated low vitamin D in ET patients on a small sample set.This study demonstrates the need for studies involving animal experiments and larger patient groups that prove the relationship between ET and vitamin D and demonstrate the effect of deficiency on ET pathophysiology,clinical and treatment.

Keywords: Essential Tremor , Vitamin D

Presentation ID / Sunum No= 305

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ESBL-Pozitif Klebsıella Pneumonıae İnfeksiyonu Olan Hastaların Epidemiyolojik Özellikleri, Mortaliteye Etki Eden Risk Faktörleri ve Uygulanan Tedavilerin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Safiye Koçulu Demir[1] , Prof.Dr. Arif Atahan Çağatay[2] , Prof.Dr. Halit Özsüt[2] , Prof.Dr. Haluk Eraksoy [2]

[1]Demiroğlu Bilim Üniversitesi
[2]İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

GİRİŞ Bu çalışmada ESBL-pozitif Klebsiella pneumoniae infeksiyonu olan hastaların epidemiyolojik özelliklerinin, risk faktörlerinin belirlemesi ve uygulanan tedavilerin karşılaştırılması amaçlanmıştır. MATERYAL ve METHOD İstanbul Üniversitesi İnfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı Klinik Mikrobiyoloji Laboratuvarı'na 1 yıl süre içerisinde gönderilmiş olan çeşitli klinik örneklerinden ESBL-pozitif K.pneumoniae'nin izole edilen yatarak tedavi olmuş olan 116 hasta retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Bu süre içerisinde hastaların geçirdikleri infeksiyonlar sırasında tanı ve tedavi önerilerinin bulunduğu konsültasyon notları ve yatarak tedavi gördükleri dönemlere ait dosyaları yatmış oldukları servislerin arşivlerinden bulunarak incelenmiştir. Mikrobiyolojik tanımlama CLSI (Clinical and Laboratory Standards Institute) kriterlerine göre yapılmıştır. İnfeksiyon tanısı CDC (Centers for Diseases Control and Prevention) kriterlerine göre konulmuştur. Hastaların epidemiyolojik verileri, yattığı süre içerisinde hastanede uygulanan işlemler, infeksiyon riskini artıran durumlar, tedavi sonuçları, kültür antibiyogram ve biyokimya sonuçları kaydedilmiştir. SONUÇ ESBL-pozitif K.pneumoniae'nin en sık izole edildiği sevislerin Genel Cerrahi Servisleri (n=30, %25.9), Acil Cerrahi Yoğun Bakım Birimi (YBB) ve Servisi (n=20, %17.2), Üroloji Servisi (n=17, %14.7), Anesteziyoloji ve Reanimasyon YBB

(n=12, %10.3) ve Nöroloji Servisi (n=9, %7.8) olduğu tespit edilmiştir. En sık saptanan infeksiyonlar semptomatik üriner sistem infeksiyonu (n=30, %25.9), cerrahi organ boşluk infeksiyonu (n=23, %19.8), spesifik laboratuvar bulguları ile tanı konulmuş pnömoni (n=23, %19.8), sistemik infeksiyon (n=16, %1üçüncü8) ve intraabdominal infeksiyonlardır (n=7, %6). SVK ve hemodiyaliz uygulamalarının, lökosit, nötrofil, kreatinin, alanin transaminazββ, laktat dehidrogenaz ve albümin değerlerinin mortalilite üzerine etkisinin istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür. TARTIŞMA Çalışmamızda infeksiyon riskini artıran durumların ve hastanede uygulanan işlemlerin mortalite üzerine etkisi anlamlı bulunmuştur. ESBL-pozitif bakteri infeksiyonlarını sınırlandırmak amacıyla uygun ve akılcı antibiyotik kullanımın ülke genelinde bir sağlık politikası haline getirilmesi, tüm hastanelerin sürveyans çalışmalarını düzenli olarak yapması, bakterilerin yayılımını engellenebilmesi için gerekli olan sterilizasyon, dezenfeksiyon ve antisepsi uygulamalarında titiz ve bilgili hareket edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Klebsiella Pneumoniae, ESBL, Risk Faktör, Epidemiyoloji

Presentation ID / Sunum No= 365

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Essitolopram Tedavisinin Plazma Anastrozol Düzeyi Üzerine Etkisi

Dr. Hazan Özyurt[1] , Prof.Dr. M Zafer Gören[2]

[1]Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Radyasyon Onkolojisi Kliniği
[2]Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Farmakoloji Bölümü

Özet

Giriş ve Amaç: Anastrozol postmenopoz meme kanseri hastalarının adjuvan tedavisinde kullanılan anti-östrojenik ilaçlardan biridir. Antidepresanlar kansere eşlik eden psikolojik rahatsızlıkların tedavisi için kanser hastalarında sıklıkla kullanılır. Ancak antidepresan ve antineoplastik ajanların eşzamanlı kullanımı ilaç-ilaç etkileşimine neden olabilir. Her iki ilaç grubunun dar terapötik indekslere sahip olması tedavinin etkinliği ve toksisite açısından risk oluşturur. Bu nedenle anastrozol ile tedavi edilen meme kanseri hastalarında tedaviye essitalopram eklenmesinin plazma anastrozol seviyeleri üzerindeki etkisini değerlendirmek için bu çalışma tasarlandı. Yöntem ve Gereçler: Eş-zamanlı anastrozol ve essitalopram tedavisi alan opere edilmiş toplam 24 meme kanseri hastası çalışmaya dahil edildi. Essitalopram tedavisi öncesinde ve 1 aylık tedavi sonrasında kan örnekleri alınarak, plazma anastrozol ve estradiol düzeyleri ölçüldü. Bulgular: Bazal anastrozol düzeyleri 24 hasta genelinde 26.1±2.4 ng/mL olarak bulundu. Bazal anastrozol düzeylerinde yaş, VKİ, tümör evresi, daha önce uygulanan anti-neoplastik tedaviler, eş-zamanlı kullanılan diğer ilaçlar ve serum estradiol düzeylerine göre farklılık saptanmadı. Toplam 24 hastanın 17'si 1-aylık essitalopram tedavisini tamamlarken, 7 hasta tedaviyi ilk hafta içinde bıraktı. Essitalopram tedavisinin 1. ayında yapılan ölçümlerde plazma anastrozol düzeylerinde anlamlı artış görüldü (24.5±2.3 ng/mL-32.2±3.2 ng/mL, $p<0.05$). Alt grup analizlerinde essitalopram tedavisi sonrası plazma anastrozol düzeylerinde anlamlı yükselme (23.1±2.8 ve 35.9±4.7

ng/mL, p<0.05) sadece obez (VKİ>29.9 kg/m2) hasta grubunda saptandı. Obez olmayan (VKİ≤29.9 kg/m2) hastaların anastrozol düzeyinde anlamlı artış bulunmadı. Hastaların % 75'inde bazal estradiol düzeyleri ≤ 10 pg/mL ölçüldü. Esitalopram tedavisi ile estradiol düzeylerinde anlamlı bir değişim gözlenmedi. Sonuç:Eş-zamanlı essitalopram tedavisi, plazma anastrozol düzeylerinde anlamlı artışa yol açarken, serum estradiol düzeylerinde bir değişime neden olmadı. Bulgularımız, eş-zamanlı anastrozol ve essitalopram tedavisi alan hastalarda, özellikle obez olanlarda, yakın takibin önemini vurgulamakta ve terapötik ilaç monitorizasyonunun bu açıdan potansiyel rolüne işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri; Anastrozol; Essitalopram; Obezite; Terapötik İlaç Monitorizasyonu

Effect of Escitalopram Treatment On Plasma Anastrozole Level

Abstract

Background: Anastrozole is one of the anti-estrogenic drugs used in the treatment of postmenopausal breast cancer patients. Antidepressants are often used for the treatment of psychological disorders accompanying cancer. However, concomitant use of antidepressants and antineoplastic agents may cause drug-drug interactions. Having narrow therapeutic indices of both drug groups poses a risk in terms of patient treatment and toxicity Therefore the present study was designed to evaluate the impact of escitalopram co-prescription on plasma anastrozole levels in post-menopausal breast cancer patients treated with anastrozole. . Methods:A total of 24 operated breast cancer patients co-prescribed with escitalopram and anastrozole were included into the study. Blood samples were collected, prior to and 1-month after the onset of escitalopram to analyze plasma anastrozole and estradiol levels. Results: Basal anastrozole levels of 24 patients were 26.1±2.4 ng/mL). No significant difference was noted in basal plasma anastrozole levels with respect to age, BMI, tumor stage, previous anti-neoplastic treatments, concomitant medications and serum estradiol levels. Overall, 17 patients completed the 1-month escitalopram treatment, while 7 patients discontinued escitalopram within the first week of the

treatment. Among 17 patients who continued 1-month escitalopram treatment was associated with significant increase in plasma anastrozole levels (24.5±2.3 ng/mL to 32.2±3.2 ng/mL, $p<0.05$). Notably, 1-month escitalopram use was associated with significant increase in plasma anastrozole levels only in the subgroup of obese (BMI>29.9 kg/m2) patients (23.1±2.8 to 35.9±4.7 ng/mL, $p<0.05$), while no such interaction was noted among non-obese patients. The estradiol levels of the patients were below ≤ 10 pg/mL in %75 of patients and no change occurred after escitalopram administration. Escitalopram co-prescription resulted in significant increase in plasma anastrozole levels, without affecting the serum estradiol levels. Our findings emphasize the need for close therapeutic drug monitoring in case of concomitant use of anastrozole and escitalopram especially in obese patients.

Keywords: Breast Cancer; Anastrozole; Escitalopram; Obesity; Therapeutic Drug Monitoring

Presentation ID / Sunum No= 224

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ev Tozu Akarı Alerjisi Olan Çocuk Hastaların Ebeveynlerinin Ev Tozu Akarı Önlemlerine Uyumu

Exp. Dr. Pınar Gür Çetinkaya[1] , Prof.Dr. Özge Soyer[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji bilim dalı

Özet

Amaç: Ev tozu akarları, alerjik hastalıklara neden olan en önemli alerjenlerdendir. Akarların en önemli alerjen ürünü dışkıları olup bu ürünler 20-25 µm boyutlarındadır. Akarlar, göz, üst ve alt solunum sistemini, cildi etkileyerek alerjik bulgulara yol açarlar. Birçok akar türü bulunmakta olup Türk çocuklarında en yaygın akar duyarlılıkları D. pteronyssinus ve D. farinae olarak raporlanmıştır. Akar alerjisinin tedavisi ve önlenmesinde, ev tozu akarlarından korunma önlemleri oldukça önemli yer tutmaktadır. Gereç ve Yöntemler: Çocuklarında akar alerjisi olan ebeveynlerin akar korunma önlemlerini uygulama ve bakış açılarının gösterilmesi amaçlanmıştır. Çalışma, akar duyarlılığı olan hastaların ebeveynlerine ev tozu akar önlemlerini içeren anket sorularının telefonda sorulması ile gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Anket çalışmasına ortanca yaşı 10.0 (6.8-13.2) yıl olan 103 hasta katıldı. Annelerin 34'ü (%33,0) lise, 32'si (%31,1) ön lisans veya üniversite, geri kalanı ise (n=37, %35,9) okuma yazma bilmeyen veya ilkokul-ortaokul mezunu olan annelerdi. Kırk bir (%39,8) anne çalışmakta olup bunların çoğu üniversite ve önlisans (n=28, %68,3) mezunu idi. Toplam 41 hastanın ebeveynleri (%39,8) akar alerjisinden korunma önlemlerini tam olarak uyguladıklarını belirtirken, çalışma popülasyonunun geri kalanı (n=62, %60,2) önlemleri kısmi olarak uygulayabilmişlerdi. Önlemlere kısmi uyum sağlayabilenler en çok çalışan anneler (n=32, %78, p=0,002) ve üniversite-ön lisans mezunu olan annelerdi (n=21, %65,6, p=0,407). Kısmi uygulamanın en önemli nedeni, bu önlemlerin oldukça zaman aldığı düşüncesiydi (n=36, %58.1). Önlemlerin kısmi uygulanması açısından risk faktörlerini

ortaya koymak için yapılan analize göre, çalışan anne olmak [OR: 4,072, %95 CI: 1,350-12,882, p=0,013] ve önlemlerinin yararsız olduğu düşüncesine sahip olmak [OR: 4,886, %95 CI: 1,499-15,923, p=0,008] risk faktörleriydi. Sonuç: Bu çalışma, ev tozu akar alerjisinden korunma önlemlerine uyumda sosyokültürel ve sosyoekonomik durumun önemini ortaya koymaktadır. Pratikte, ev tozu akar alerjisinden korunma önlemlerine tam uyum büyük ölçüde annenin çalışma durumu ve önlemleri uygulamak vakit ayırmasına bağlıdır.

Anahtar Kelimeler: Dermatophagoides Pteronyssinus, Dermatophagoides Farina, Evtozu Akarları, Ev Tozu Akar Korunma Önlemleri, Ebeveyn, Anket

Compliance to House Dust Mite Avoidance Measures of the Parents of Pediatric Patients With House Dust Mite Allergy

Abstract

Objective: House dust mites (HDM) are one of the most important allergens that cause allergic diseases. The most important allergen product of mites is their feces and these products are 20-25 µm in size. Mites cause allergic symptoms by affecting the eyes, upper and lower respiratory systems, and the skin. HDM avoidance measures play an important role in the treatment as well as the prevention of mite allergy. Material and Methods: We aimed to demonstrate the implementation and perspective of the parents to HDM avoidance measures whose children had HDM allergy. This study was conducted by telephone-based questionnaire that was asked to the parents of the patients with HDM sensitization. Results: 103 patients with a median age of 10.0 (6.8-13.2) years participated in the study. Thirty-four (33.0%) mothers were high school, 32 (31.1%) were associate degree or university, and the rest (n=37, 35.9%) were illiterate or primary-secondary school graduates. Forty-one (39.8%) mothers were working, and most of them were university and associate degree (n=28, 68.3%) graduates. Forty-one patients' parents (39.8%) fully implemented the measures, while the rest of the study population (n=62, 60.2%) applied the measures partially. Those who partially complied with the measures were mostly working mothers (n=32,

78%, p=0.002) and university-associate degree graduates (n=21, 65.6%, p=0.407). The most important reason for the partial adherence was the thought of being a time consuming process of HDM measures (n=36, 58.1%). In risk analysis for partial adherence to the measures, being a working mother [OR:4.072, 95%CI:1.350-12.882, p=0.013] and to have thought of uselessness of the measures [OR:4.886, 95%CI:1.499-15.923, p=0.008] were the risk factors. Conclusion: This study reveals the importance of sociocultural and socioeconomic status in compliance with HDM avoidance measures. In practice, full compliance with the measures mostly depends on the mother's working status and having time to implement the measures.

Keywords: Dermatophagoides Pteronyssinus, Dermatophagoides Farina, House Dust Mites, House Dust Mite Avoidance Measures, Parents, Questionnaire

Presentation ID / Sunum No= 157

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Evaluating the Diagnostic Efficacy of Ultrasound-Guided TRU-CUT Biopsy On Breast Lesions by BI-RADS Classification

Exp. Dr. Şükrüye Firuze Ocak Karataş[1] , Asst. Prof. Dr. Murat Beyhan[2] , Prof.Dr. Erkan Gökçe[2]

[1]Tokat State Hospital, Department of Radiology, Tokat, Turkey
[2]Tokat Gaziosmanpaşa University, Faculty of Medicine, Department of Radiology, Tokat, Turkey
*Corresponding author: Murat Beyhan

Abstract

Aim: To examine the diagnostic accuracy and histopathological results of the BI-RADS groups of patients with a breast mass detected and a tru-cut biopsy under ultrasonography. Methods: A total of 463 patients who had US and/or MG imaging and subsequent US-guided TCB between June 2011 and June 2020 in our hospitals were studied retrospectively. Histopathological diagnoses and frequencies of breast masses detected with the US and MG based on BI-RADS classification were compared. The demographic characteristics of the patients were evaluated. When both US and MG were used, the common radiological value was determined based on the examination which had the highest BI-RADS value. Results: After histopathological examination, 222 of the 463 masses were reported as malignant (47.9%) and 241 as benign (52.1%). Based on US examination, malignancy was observed in 5 of the 86 masses reported to be BI-RADS 3, in 89 of 178 (50%) masses reported to be BI-RADS 4, in 4 of 63 masses reported to be BI-RADS 4A (6.3%), in all of 26 masses (100%) reported to be BI-RADS 4C and in all of the 86 masses (100%) reported to be BI-RADS 5. Based on MG results, on the other hand, all of 50 masses (100%) classified as BI-RADS 5 and 38 of 47 masses (80.8%) classified as BI-RADS 4 were malignant.

Sensitivity, specificity, PPV, NPV and diagnostic accuracy of US for malignancy detection were 92.2, 60.7, 69.1, 89.2 and 76.2%, respectively. Sensitivity, specificity, PPV, NPV and diagnostic accuracy of MG for malignancy detection were 96.7, 41.1, 89.89, 70.0 and 88.0%, respectively. Conclusion: The frequency of malignancy in BI-RADS 3 masses was 5.8% based on US examination and 0.7% in common radiological evaluation. Invasive ductal carcinomas are less frequent in BI-RADS 3 and 4A masses compared to BIRADS 4C and 5 masses, special type of malignancies being more common.

Keywords: BI-RADS, Breast, Mammography, TRU-CUT Biopsy, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No= 257

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Evre II-III Rektum Kanserinde Adjuvan ve Neoadjuvan Kemoradyoterapi Sonuçlarının Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Zümrüt Arda Kaymak[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi AD
*Corresponding author: Zümrüt Arda Kaymak

Özet

Amaç Çalışmamızda tek merkez olarak evre II-III rektum kanserinde neoadjuvan ve adjuvan KRT uygulanan olguların tedavi sonuçlarının karşılaştırmalı değerlendirilmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntem 2013-2019 arasında kliniğimizde küratif adjuvan veya neoadjuvan KRT uygulanmış hasta verileri retrospektif değerlendirildi. Tanı anında evre II-III olan, KRT'yi tamamlamış, küratif cerrahi uygulanmış ve takip verilerine ulaşılabilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastalara 1.8Gy fraksiyon dozu ile 45-50.4Gy pelvik lenf nodu(LN) alanlarına ve tüm rektum+mezorektum bölgesine 50.4-54Gy 3BKRT veya IMRT ve RT ile eş zamanlı kemoterapi uygulandı. Hasta gruplarının genel sağkalım (GS), hastalıksız sağkalım (HS) ve lokal kontrol (LK) sonuçları Kaplan Meier analizi ve log rank testi ile değerlendirildi. Grupların klinikopatolojik özellikleri ki-kare testi ile karşılaştırıldı. GS, HS ve LK üzerinde etkili olabilecek faktörler olarak cinsiyet, yaş, tümör yerleşim yeri (distal, orta, proksimal), tümör derecesi, lenfovasküler invazyon(LVİ) , perinöral invazyon(PNİ), cerrahi sınır(CS), radyolojik T evresi(rT), radyolojik N evresi(rN), disseke edilen LN sayısı(<15 ve ≥15) ve patolojik N2 evresi(pN2) tek değişkenli ve çok değişkenli Cox regresyon analizi ile değerlendirildi. $p<0,05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular 46(%40) neoadjuvan ve 69(%60) adjuvan olmak üzere toplam 115 hasta değerlendirildi. Median 34.99 ay (4.8-80.69) takip süresi sonunda 95(%82.6) hasta

hayattaydı. Adjuvan ve neoadjuvan KRT gruplarının 3 yıllık GS sırasıyla %84.2 ve %87(p=0.865); 3 yıllık HS sırasıyla %59.6 ve %73.1 (p=0.127); 3 yıllık LK ise sırasıyla %86.9 ve %81.4 (p=0.602) olarak hesaplandı. Tedavi gruplarının arasında tümör yerleşim yeri, rT ve disseke edilen LN sayısı açısından fark görülürken(sırasıyla p<0.001, p=0.044 ve 0.022) diğer özellikler benzerdi. Tek değişkenli analizlerde CS pozitifliğinin GS üzerinde (p=0.004); LVI varlığı, rN pozitifliği ve pN2 olmasının HS üzerinde (sırasıyla p=0.017, p=0.005 ve p=0.005); LK üzerinde ise yalnızca CS pozitifliğinin (p=0.006) istatistiksel anlamlı etkisi görüldü. Çok değişkenli analizlerde ise CS pozitifliğinin hem GS üzerinde hem LK üzerinde istatistiksel anlamlı etkisi görülürken (sırasıyla p=0.001 ve p=0.017) ; HS üzerinde istatistiksel anlamlı bir faktör bulunmadı. Sonuç GS ve HS neoadjuvan KRT grubunda; LK ise adjuvan KRT grubunda daha iyi saptanmasına rağmen istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmedi. CS pozitifliğinin GS ve LK için kötü prognostik faktör olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Rektum Kanseri, Neoadjuvan Kemoradyoterapi, Adjuvan Kemoradyoterapi

Presentation ID / Sunum No= 154

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gastrit Ön Tanısıyla Üst Gastrointestinal Endoskopi Yapılan Çocuk Hastalarda Helicobacter Pylori Sıklığı

Asst. Prof. Dr. Derya Altay[1]

[1]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Gastroenterolojisi BD
*Corresponding author: Derya Altay

Özet

Amaç: Helicobacter pylori (H. pylori) çocukluk döneminde edinilen kronik bir enfeksiyondur. Gelişmekte olan ülkelerde daha da yaygın olan enfeksiyonun uzun süreli kolonizasyonu kronik gastrit ve gastrik kansere neden olmaktadır. Bu çalışmada gastrit ön tanısıyla üst gastrointestinal endoskopi yapılan çocuk hastalarda H. pylori sıklığının araştırılması amaçlandı. Materyal ve Metod: Aralık 2018 ile Mart 2020 tarihleri arasında epigastrik bölgede ağrı yakınmasıyla başvurmuş ve gastrit ön tanısıyla üst gastrointestinal endoskopisi yapılmış 6-18 yaş grubu çocuk hastalar çalışmaya alındı. Fonksiyonel dispepsi hastaları ile altta yatan kronik inflamatuvar hastalığı olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların dosya kayıtlarından yaş, cinsiyet, üst gastrointestinal endoskopi bulguları ve histopatolojik bulguları incelendi. Bulgular: Toplam 152 çocuk hasta (108 kız, %71) geriye dönük olarak incelendi. Olguların yaş ortalaması 13.8+3.0 yıl idi. 152 gastritli olgunun 51'inde (%33.5) H. pylori pozitif saptandı. H. pylori pozitif olguların yaş ortalaması 14.9+2.1 yıl idi. H. pylori negatif olguların yaş ortalaması 13.3+3.2 yıl idi. H. pylori pozitif hastaların endoskopik bulguları incelendiğinde 38 hastada (%74.5) gastrik hiperemi, 28 hastada (%54.9) antrumda nodularite, iki hastada (%3.9) duodenumda ülser ve iki hastada (%3.9) antrumda hiperemi olduğu görüldü. H. pylori pozitif iki hastanın endoskopik değerlendirmesi normal idi. H. pylori pozitif olguların histopatolojik incelemesinde 39 hastada (%76.4) kronik gastrit, 10 hastada (%19.6) yüzeyel gastrit ve iki hastada (%3.9) fokal aktif gastrit saptandı. H.

pylori negatif 101 olgudan 54'ünde (%53.4) gastrik hiperemi, 23'ünde (%22.7) antrumda hiperemi, 12'sinde (%11.8) antrumda nodularite, ikisinde (%1.9) duodenumda düzensizlik saptandı. H. pylori negatif 18 hastanın (%17.8) endoskopik değerlendirilmesi normal idi. H. pylori negatif olguların histopatolojik incelemesinde 23'ünde (%22.7) kronik gastrit, 12'sinde (%11.8) yüzeyel gastrit, 3'ünde (%2.9) fokal aktif gastrit ve ikisinde (%1.9) villuslarda atrofi saptandı. H. pylori negatif 62 hastanın (%61.3) histopatolojisi normal sonuçlandı. Sonuç: Gastritli çocukların çoğunluğu kız idi ve yaklaşık üçte birinde H. pylori saptandı. H. pylori pozitif olgularda endoskopik olarak gastrik hiperemi ve antrumda nodularite daha fazla idi. Ayrıca H. pylori pozitif hastalarda histopatolojik olarak kronik gastrit daha belirgin idi. H. pylori negatif olgularda antrumda hiperemi dikkat çekici oranda daha yaygın idi. Gastrit bulguları ile gelen hastaların %40.7'sinde histopatoloji normal idi.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Gastrit, Helicobacter Pylori

The Frequency of Helicobacter Pylori in the Pediatric Patients Who Underwent Upper Gastrointestinal Endoscopy With a Prediagnosis of Gastritis

Abstract

Objectives: Helicobacter pylori (H. pylori) is a chronic infection acquired in childhood. Long-term colonization of the infection, even more common in developing countries, causes chronic gastritis and gastric cancer. In this study, it was aimed to investigate the frequency of H. pylori in pediatric patients who underwent upper gastrointestinal endoscopy with a pre-diagnosis of gastritis. Methods: Pediatric patients aged 6-18 years who presented with epigastric pain between December 2018 and March 2020 and had upper gastrointestinal endoscopy with a pre-diagnosis of gastritis were included in the study. Patients with functional dyspepsia underlying chronic inflammatory diseases were excluded from the study. Age, gender, upper gastrointestinal endoscopy findings and histopathological findings were examined from the file records of the patients. Results: A total of 152 pediatric patients (108 females, 71%) were analyzed retrospectively. The mean age of the patients was 13.8+3.0 years. H.

pylori was positive in 51 (33.5%) of 152 gastritis cases. The mean age of the H. pylori positive cases was 14.9+2.1 years. The mean age of the H. pylori negative cases was 13.3+3.2 years. When the endoscopic findings of H. pylori positive patients were examined, it was observed that 38 patients (74.5%) had gastric hyperemia, 28 patients (54.9%) had antral nodularity, two patients (3.9%) had duodenal ulcers, and two patients (3.9%) had antral hyperemia. Endoscopic evaluation of two H. pylori positive patients was normal. Histopathological examination of H. pylori positive cases revealed chronic gastritis in 39 patients (76.4%), superficial gastritis in 10 patients (19.6%), and focal active gastritis in two patients (3.9%). Of 101 H. pylori negative cases, 54 (53.4%) had gastric hyperemia, 23 (22.7%) had antral hyperemia, 12 (11.8%) had antral nodularity, and two (1.9%) had duodenal mucosal irregularity. Endoscopic evaluation of 18 H. pylori negative patients (17.8%) was normal. In the histopathological examination of H. pylori negative cases, 23 (22.7%) had chronic gastritis, 12 (11.8%) had superficial gastritis, 3 (2.9%) had focal active gastritis and two (1.9%) had villi atrophy. Histopathology of 62 (61.3%) H. pylori negative patients was normal. Conclusion: Most of the children with gastritis were females, and approximately one third of them had H. pylori. Gastric hyperemia and antral nodularity were more common endoscopic findings in H. pylori positive cases. In addition, chronic gastritis was more prominent histopathologically in H. pylori positive patients. Antral hyperemia was significantly common in H. pylori negative cases. Histopathology was normal in 40.7% of the patients presenting with gastritis findings.

Keywords: Pediatric, Gastritis, Helicobacter Pylori

Presentation ID / Sunum No= 116

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gastrointestinal Yakınmalar ile Başvuran Bebeklerde Tekli ve Çoklu Besin Alerjileri

Dr. Suna Selbuz[1]

[1]Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Besin alerjileri, erken çocukluk döneminde çeşitli belirtilerle ortaya çıkar. İnek sütü, soya ve buğday, en yaygın üç besin alerjenidir. Besin proteinine bağlı enteropati, proktokolit ve enterokolit dahil olmak üzere birçok klinik sendrom tanımlanmıştır. Amaç: Bu çalışmada 2018-2019 yıllarında gastrointestinal yakınmalar ile başvuran ve besin allerjisi açısından değerlendirilen bebeklerin klinik ve laboratuvar özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntemler: Beslenmeyi reddetme, kusma, ishal, kanlı dışkılama yakınmalarından biri veya birkaçı ile başvuran, besin alerjisi açısından değerlendirilen toplam 78 bebeğin dosyaları retrospektif olarak tarandı. Bebeklerin klinik özellikleri ve tam kan sayımı, deri prick testi, spesifik immünoglobulin E ve dışkı muayeneleri sonuçları kaydedildi. Bulgular: Sonuçlarımız hastaların 44'ünde (%56,4) besin allerjisi olduğunu gösterdi. İnek sütü (% 97.7) en sık rastlanan alerjendi, bunu yumurta (% 13.6) izledi. Altı bebeğin birden fazla gıdaya alerjisi vardı. Çoklu gıda alerjisi olan bebeklerde, tek bir gıda alerjisi olan hastalara göre eozinofil sayısı (711 ± 364 karşı 421 ± 274) ve ortalama serum total IgE düzeyleri daha fazla bulundu (sırasıyla p=0.03, p=0,02) Sonuç: Tek ve çoklu gıda alerjisi olan bebekler arasında klinik tablolarda fark yoktur. Bununla birlikte, çoklu gıda alerjisi olan bebeklerin daha fazla serum eozinofil sayısı ve total IgE düzeyine sahip olma olasılığı daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Alerjik Proktokolit; Kanlı Dışkı; Eozinofil Sayısı; Çoklu Gıda Alerjileri; Cilt Prick Testi; Spesifik İmmünoglobulin E.

Presentation ID / Sunum No= 343

Oral Presentation / Sözlü Sunum

GİS Kanama Nedeniyle Acil Servise Başvuran Hastaların Maliyet Analizi

Dr. Cesareddin Dikmetaş[1] , Dr. Dilek Atik[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim Araştırma Hastanesi
[2]Yozgat Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Cesareddin dikmetaş

Özet

GİRİŞ: Gatrointestinal sistem kanamaları (GİS) günümüz koşullarında tedavisi iyi bir şekilde yapılmakta ve ölümcül olabilecek hipovolemik şoktan korunulabilmektedir. Bu Kapsamda acil servisimize başvuran GİS kanaması tanısıyla takip edilen hastalarda maliyet analizi yapmayı amaçladık. Yöntem: 1/08/2020-31/08/2020 tarihleri arasında acil servisimize başvuran ve acil servis hekimi tarafından ICD-10 Kodu K92.2 olarak bildirilen hastalar retrospektif olarak tarandı. Hastaların demografik verileri, hastaneye başvuru şekli, ilk alınan hemogramdaki hemoglobin değeri, kan transfüzyonu yapılıp yapılmadığı, hastaya istenen konsültasyonlar, hastaneye yatış durumu ve hastaya yapılan tetkik ve tedavi sonrası hesaplanan maliyet hazırlanan çalışma formuna kayıt edildi. Elde edilen veriler SPSS 22 programında değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya 30 hasta dahil edildi. Hastaların %63.3 (n:19) kadın, %36.7 (n:11)'i erkekti.Hastaların yaş ortalaması 62,8idi(min: 21, max:91).Hastaların % 63,3(n:19) kendi imkanıyla acil servise başvurmuşken % 36,7'si(n:11) ambulansla başvurduğu tespit edildi. Hastaların %20'si (n:6) konsültasyon yapılmadığı, %33,3'üne(n:10) sadece dahiliye konsültasyonu yapıldığı, % 13,3'üne (n:4) sadece genel cerrahi konsültasyonu, % 33,3'üne(n: 10) ise hem dahiliye hem de genel cerrahi konsültasyonu yapıldığı tespit edildi. Çalışmaya dahil edilen hastaların ilk hemoglobin ortalaması hgb:10,51 (min:4,9,max:

16,8)idi.Hastaların %63.3(n:19)kan transfüzyonu yapılmazken hastaların % 36,7'sine(n: 11) kan transfüzyonu yapıldığı tespit edildi. Hastaların % 56,7'si (n:17) taburcu olurken, %43,3'ü (n:13) hastaneye yattığı tespit edildi. Hastaların acil serviste kalma süresi ortalama: 15,1 saat(min:2, max:24)idi. Hastalarda tanı ve tedavi sonrası hesaplanan maliyet ortalaması: 657,14 (min:25,8, max: 2259) idi. Tartışma ve Sonuç: Acil servise gelen GİS kanamalı hastaların acil serviste kalış süresinin uzun olduğu tespit edildi bunun nedeninin hastaların hemogram takiplerinin acil serviste yapıldığı ve gerekli görüldüğünde kan transfüzyonlarının acil serviste yapılmasına bağlamaktayız. Bu da hastaların acil servisteki maliyetini artırmakta olduğunu düşünmekteyiz. Acil serviste hızlı hasta akışının olması nedeniyle GİS kanama nedeniyle takip edilen hastaların ilgili kliniklere hızlı bir şekilde yatırılması ve böylelikle acil servis yoğunluğunun ve maliyetinin azaltılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Sistem, Kanama, Maliyet,acil Servis

Presentation ID / Sunum No= 130

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hematolojık Bulgularla Tanı Alan Üç SLE Olgusu

Exp. Dr. Emel Isıyel[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi

Özet

GİRİŞ: SLE çocukluk çağında değişik yaşlarda değişik klinik belirti ve bulgularla ortaya çıkan oto-immün bir hastalıktır. Burada spesifik olmayan belirtilerle başvuran, hematolojik bulgularla tanı alan 3 SLE hastası özetlenmiştir. OLGU 1. 17 yaşında kız hastanın bir yıl önce kronik ITP tanısı aldığı, steroid ve intravenöz immunoglobulin tedavisine yanıt vermediği, baş ağrısı şikayeti ile hastanemize başvurduğu öğrenildi. Beyin BT'de subaraknoid kanama saptanan hastanın trombositopeni ve anemisi olması nedeniyle puls steroid verildi. Laboratuvarda direk Coombs testi ++, C3c 72 (90-180 mg/dl), ANA 1/160 ve Anti ds DNA 125 (<35 U/ml), antifosfolipid ve antikardiyolipin IgG (-) saptandı. Trombosit değerleri yükselmeyen hastaya splenik arter embolizasyonu yapıldı. İşlem sonrası trombositlerde yükselme saptanmadı. Steroid tedavisine siklosporin ve IVIG eklenen hastanın yatışının yedinci gününde anizokorisi gelişti, nöbet geçirdi Beyin BT kanamada artış, iskemiye ikincil kanama alanları, lupus beyin tutulumu olarak yorumlandı. SLE tanısı ile rituksimab başlanması planlanan hasta yatışının yedinci gününde exitus oldu. OLGU 2. 10 yaşında erkek hastanın 2 haftadır solukluk, halsizlik şikayeti ile hastanemize başvurduğu, anemi ve lökopenisi saptandı. Direk Coombs testi +++ idi. İdrar tetkikinde hematüri ve proteinüri saptandı. Laboratuvarda, C3c 46, ANA 1/160 ve Anti ds DNA 1236, antifosfolipid ve antikardiyolipin IgG (-) idi. SLE tanısı ile steroid ve imuran tedavisi başlandı. OLGU 3. 10 yaşında erkek hasta ateş, vücutta toplu iğne başı büyüklüğünde döküntü olması nedeniyle hastanemize başvurduğu, laboratuvarda lökopeni ve trombositopeni saptandığı, direk Coombs testinin +++ olduğu öğrenildi. İdrar tetkikinde anormallik olmayan hastanın C3c 64, ANA 1/320, Anti ds DNA 43, antifosfolipid ve antikardiyolipin IgG (+) idi.

SLE tanısı konulduktan sonra pulse steroid tedavisi verildi, lökopenisi düzeldi ancak trombositopeni düzelmediği için plazma değişimi yapıldı ve rituksimab, hidroksiklorokin, siklosporin, oral steroid başlandı. SONUÇ: İmmün aracılı anemi, trombositopeni, direk Coombs pozitifliği varlığında SLE tanısı düşünülmeli, çocuklardaki hızlı kötüye gidiş göz önünde bulundurularak uygun tedaviye hızla başlanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Non-Spesifik Belirtiler, Hematolojik Bulgular, SLE

Three Sle Cases Diagnosed by Hematologıcal Findings

Abstract

INTRODUCTION SLE is an auto-immune disease that occurs in childhood with different clinical signs and symptoms at different ages. Here, three patients diagnosed with SLE, presenting with nonspecific symptoms and hematological findings were summarized. CASE 1. A 17-year-old girl was diagnosed with chronic ITP one year ago, did not respond to steroid and intravenous immunoglobulin treatment, and presented with headache. Pulse steroid, were given to the patient who had subarachnoid hemorrhage on brain CT because of thrombocytopenia and anemia. Direct Coombs test ++, C3c 72 (90-180 mg / dl), ANA 1/160 and Anti ds DNA 125 (<35 U / ml), antiphospholipid and anticardiolipin IgG (-) were detected in the laboratory. Splenic artery embolization was performed to the patient whose platelet values did not increase. No increase in platelets was detected after the procedure. Cyclosporine and IVIG were added to steroid treatment, and she developed anisocoria and seizure. Brain CT showed as an increase in bleeding, bleeding areas secondary to ischemia, and lupus brain involvement. The patient, who was planned to initiate rituximab with the diagnosis of SLE, died on the seventh day of hospitalization. CASE 2. A 10-year-old male patient was admitted to our hospital with complaints of pallor and weakness for 2 weeks, and anemia and leukopenia were detected. Direct Coombs test was +++. Hematuria and proteinuria were found in urinalysis. In the laboratory, C3c 46, ANA 1/160, Anti ds DNA 1236, antiphospholipid and anticardiolipin were IgG (-). Steroid and imuran treatment was

initiated with the diagnosis of SLE. CASE 3. A 10-year-old male patient was admitted to our hospital with fever, a rash in the size of a pinhead on the body, leukopenia and thrombocytopenia were found in the laboratory, and the direct Coombs test was +++. There was no abnormality in the urine test. The patient had C3c 64, ANA 1/320, Anti ds DNA 43, antiphospholipid and anticardiolipin IgG (+). After the diagnosis of SLE, pulse steroid therapy was given, leukopenia improved, but thrombocytopenia did not improve, plasma exchange was performed and rituximab, hydroxychloroquine, cyclosporine, and oral steroid were initiated. CONCLUSION: In the presence of immune-mediated anemia, thrombocytopenia, and direct Coombs positivity, the diagnosis of SLE should be considered, and appropriate treatment should be initiated rapidly considering the rapid deterioration in children.

Keywords: Non-Specific Signs, Hematological Findings, SLE

Presentation ID / Sunum No= 325

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hepatosellüler Karsinomda Preoperatif Alfa-Fetoprotein Düzeyi ve Mikrovasküler İnvazyon İlişkisi

Dr. Pırıl Akıncıoğlu[1] , Dr. Haydar Adanır[1]

[1]Akdeniz Üniversitesi Hastanesi, Gastroenteroloji A.D.

Özet

Amaç: Bu çalışmada hepatosellüler karsinom (HSK) hastalarında preoperatif serum alfa-fetoprotein (AFP) düzeyinin histopatolojik mikrovasküler invazyon varlığını tespit gücünü değerlendirmek amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde 2007-2017 yılları arasında HSK tanısı ile karaciğer transplantasyonu yapılan 52 hastanın dosyaları geriye dönük olarak tarandı ve serum AFP düzeyleri ile histopatolojik bulguları incelendi. Bulgular: Çalışmaya alınan hastaların yaş ortalaması 55.5±8.82 idi. Olguların %88.5'i erkek, %11.5'i kadındı. Hastaların 13 (%25)'ünde mikroinvazyon varlığı saptandı. Mikroinvazyon varlığı olan grupta yaş ortalaması 55.2±9.02 yıl iken diğer grubun yaş ortalaması 56.5±8.44 yıl idi (p=0.64). Lojistik regresyon analizinde grade ve serum AFP değişkenlerinin mikroinvazyon tespiti ile istatistiksel olarak anlamlı ilişkisi bulunamadı. Serum AFP'nin ROC eğrisi altında kalan alana göre (0.67) cut off değeri 33.70 ng/mL olarak bulunmuştur (0.05). Sonuç: Yapılan pek çok çalışmada mikroinvazyon varlığı ile tümör boyutu, nodül sayısı, histolojik grade ve bazı serum belirteçleri arasındaki korelasyon değerlendirilmiştir. Çoğunda tümörün özellikleri ile mikrovasküler invazyon arasındaki ilişki anlamlı saptanmasına rağmen; serum belirteçleri ile ilişkisi açısından farklı bulgular elde edilmiştir.

Bizim çalışmamızda AFP ve grade ile mikrovasküler invazyon arasında istatistiksel olarak anlamlı bir bağıntı tespit edilmemiştir. Bu bağlamda, daha geniş olgu serileri ile bu bağıntının değerlendirilmesi yararlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hepatosellüler Karsinom, Alfa-Fetoprotein, Mikroinvazyon

Presentation ID / Sunum No= 212

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hiperprolaktinemili Çocukların Klinik ve Etiyolojik Faktörlerinin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Recep Polat[1]

[1]Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: Prolaktin adenohipofizden salgılanan bir polipeptidir. Prolaktin yüksekliği fizyolojik (stres ve akut hastalık durumlarında) veya patolojik (hipofiz / hipotalamik patolojiler ve dopaminerjik inhibisyona neden olan ilaçlar nedeniyle) olabilir. Ayrıca serum prolaktin konsantrasyonu 20-100 µg/L arasında olan çoğu hastada neden bulunamamakta ve idiopatik olarak kabul edilmektedir. Stres ve ilaç ilişkili hiperprolaktinemiler daha çok hafif (<100 µg/L) prolaktin yüksekliği yapar. Makroprolaktin genellikle monomerik prolaktin ve IgG tipi antikorları birleştirerek veya birbirleriyle monomerik prolaktin polimerleri oluşturarak oluşur. Genellikle polietilen glikol (PEG) ile çökeltme sonrasında bulunan "geri kazanım"% 40'ın altında ise makroprolaktinemi olarak kabul edilir. Prolaktin yüksekliği GnRH pulsatil salınımını azaltarak hipogonodotropik hipogonadizme ve sonuçta sekonder amenore, adet düzensizliği, jinekomasti ve galaktoreye neden olur. Hiperprolaktineminin önemli bir nedeni olan prolaktinomalar medikal tedaviye genellikle iyi yanıt verdiği için cerrahi nadiren gerekir. Bu çalışmamızda hiperprolaktinemi nedeni ile çocuk endokrin polikliniğine başvuran hastaların klinik ve etiyolojik faktörlerini değerlendirmeyi amaçladık. Materyal ve Metod: Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Ağustos 2018 ve Ağustos 2020 yılları arasında çocuk endokrin polikliniğine başvuran laboratuvar tetkiklerinde hiperprolaktinemi saptanan ya da dış merkezden hiperprolaktinemi nedeni ile sevk edilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Prolaktin düzeyi adet düzensizliği, galaktore, jinekomasti, amenore gibi şikayetleri olan hastalara bakıldı. Yirmi iki olguya

hipofiz MRG çekildi. Bulgular: Çalışmaya toplam 37 hasta (%94,6 kız ,%5,4 erkek) dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 15 (6.4-18.5) yıl idi. Hastaların en sık başvuru şikayetleri; 15 hastada (%40.5) adet düzensizliği, 4 hastada (%10.8) baş ağrısı, 3 hastada (%8.1) galaktore, 2 hastada (%5.4) memede büyüme/jinekomasti vardı. Erkek iki hastadan birinde baş ağrısı, diğerinde ise jinekomasti şikayeti vardı. MRG çekilen 24 hastanın 13'ünde (%35.1) hipofizer patoloji saptandı (10'u adenom, 3'ü ise rathke kleft kisti). Hafif prolaktin yüksekliği ile gelen 11 (%29.7) hastanın kontrol prolaktin düzeyi normal geldi ve stres ilişkili hiperprolaktinemi düşünüldü ve ek tetkik yapılmadı. Altı (%16.2) hastada etiyoloji saptanamaması nedeni ile idiopatik hiperprolaktinemi olarak düşünüldü. Beş hasta (%13.5) ilk başvuruda antipisikotik ya da antidepresan ilaç kullanıyordu. Prolaktin yüksekliği bu ilaçlara bağlı olduğu düşünüldü. İki (%5.4) hastada prolaktin yüksekliği makroprolaktine bağlı bulundu. Hipofizer patoloji olan hastaların ortanca prolaktin değeri 100 µg/L iken, organik patoloji olmayanların ortanca prolaktin düzeyi 31 µg/L idi. On bir (%29.7) hastaya medikal (kabergolin) tedavi, iki (%5.4) hastaya ise cerrahi tedavi uygulandı. Sonuç: Stres ve hastalık ilişkili hiperprolaktinemi sık görülmekte olup hastalık döneminde prolaktin bakılmamalıdır. Stres ilişkili hafif prolaktin yüksekliğinde prolaktin 3 kez tekrarlanmalı (stresi azaltmak için açılmış damar yolundan kan alınmalı), prolaktin düzeyi >47.6 µg/L üzerinde olan hastalar ayrıntılı araştırılmalı ve >100 µg/L olması durumda altta yatan organik patoloji düşünülmelidir. Hafif prolaktin yüksekliği olan hastalarda özellikle antipsikotik ve antidepresan (daha az) grubu ilaç kullanımı sorgulanmalıdır. Hipofizer patoloji saptanmayan hastalarda prolaktin yüksekliğinin makroprolaktine bağlı olabileceği de düşünülmelidir. Hipofizer patoloji saptanmayan ve idiopatik hiperprolaktinemi tanısı konulan hastalardan sonradan görüntülebilecek hipofizer adenom açısından belli aralıklarla MRG çekilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuklarda Hiperprolaktinemi, Adet Düzensizliği, Makroprolaktin

Evaluation of Clinic and Etiologic Factors of Children With Hyperprolactinemia

Abstract

Introduction and Aim: Prolactin is a polypeptide secreted from adenohypophysis. Prolactin elevation may be physiological (in cases of stress and acute illness) or pathological (due to pituitary / hypothalamic pathologies and drugs that cause dopaminergic inhibition). In addition, the cause cannot be found in a few patients with a serum prolactin concentration between 20-100 µg / L and is accepted as idiopathic. Furthermore, in patients without pituitary pathology, it should be considered that the prolactin elevation may be due to macroprolactin. Hyperprolactinemia related to stress and medicine more often cause light (<100 µg/L) prolactin levels. Macroprolactin usually occurs by combining monomeric prolactin and IgG type antibodies or by forming polymers of monomeric prolactin with each other. Generally, if the "recovery" found after precipitation with polyethylene glycol (PEG) is below 40%, it is accepted as macroprolactinemia. High levels of prolactin , by reducing the pulsatil release, causes hypogonadotropic hypogonadism and ultimately secondary amenorrhea, menstural irregularity and galactorrhoe. Surgery is seldom required becuase proloctinoms , one of the important causes of hyperprolactinemia, generally responds positively to medical treatment. In our study,we aim at evaluating clinic and etiolagical factors of patients going to child endocrine department because of hyperprolactinemia Material and Method: Patients who came to Sakarya University Training and research Hospital children's endocrine polyclinic between August 2018 and August 2020 and diagnosed with Hyperprolactinemia or patients dispatched by the reason of Hyperprolactinemia from external centers are included in the study. Patients with complaints such as prolactine level menstural irregularity, galactorrhea, gynecomasty, amenorrhea were examined. Hyphophysis MRG was performed for twenty two cases. Findings: A total of 37 patients were included in the study (94.6% girls, 5.4% boy). The avarage age of patients was 15 years old (6.4-18.5). The most common complaints of patients were ; menstural irregularity for 15 patients (40.5%), headache for 4 patients (10.8%), galactorrhea for 3 patients (8.1%), growth in breasts/gynecomasty for 2 patients (5.4%). As for two male patients, one of them had complaints related to headache and the other, gynecomasty. Hyphophysis MRG was

apply for twenty two patients. Pituitary pathology was detected was in 13 (35.1%) patiens (10 of them were adenoma and 3 were rathke cleft cyst). Control prolactine levels of patients 11 (29.7%) with slightly high prolactine level complaints turned out to be normal and thus stress related hyperprolactinemia suggested itself and no additional examination was carried out. Etiology was not detected in 6 (16.2%) patients and accordingly they were evaluated as idiopathic Hyperprolactinemia. Five (13.5) patients were using antipsychotic or antidepression medicine when they first came to hospital. High levels od prolactine was associated with these drugs. Two (5.4%) patients were considered hyperprolactinemia associated with makroprolaktin. The avarage prolactine value of who had hyphophyseal pathology was 100 μg/L while the avarage prolactine level of those who did not have organic pathology was 31 μg/L. Eleven (29.7) patients were treated medically and two (5.4%) cases required surgical treatment. Result: Hyperprolactinemia related to stress and disease is often encountered and prolactine should be checked regularly during ilness period. For stress related slightly high level of prolactine, prolactine should be repeated 3 times (blood should be taken through already existing vascular access in order to ease the tension) , patients with prolactine levels higher than >47.6 μg/L should be examined in detail and the underlying organic pathology should be thought of in case is >100 μg/L. For patients with slightly high level of prolactine, using medicine, especially antipsychotic and antidepression (less) group, should be questioned. In patients without pituitary pathology, it should be considered that the prolactin elevation may be due to macroprolactin. MRG should be called for with regular intervals with regards to pituitary adenome for patients who were not diagnosed with pituitary pathology but with idiopathic hyperprolactinemia.

Keywords: Hyperprolactinemia in Children, Menstrual Irregularity, Macroprolactin

Presentation ID / Sunum No= 279

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hipokalemiye Bağlı Kardiyak Arrest: Olgu Sunumu

Dr. Müjge Yücekaya[1] , Dr. Dilek Barutcu Atas[1] , Prof.Dr. Sibel Temur[1]

[1]Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş Potasyum eksikliği, en belirgin kardiyovasküler sistem olmak üzere birçok organı etkiler. Hipokaleminin kardiyovasküler sistem üzerindeki iki ana etkisi hipertansiyon ve ventriküler aritmilerdir. Olgu Sunumu 62 yaşında erkek, nedeni bilinmeyen kardiyak arrest sonrası başarılı resüsitasyon ile yoğun bakım ünitemize (YBÜ) alındı. Hastanın özgeçmişinde ramipril ile kontrol altında olan hipertansiyon öyküsü vardı. Ne kraniyal ne de abdominal BT'de kardiyak arreste neden olacak bir patoloji gözlenmedi. Arteriyel kan gazı analizinde: pH: 7,33, PCO2: 38,5 mmHg, PO2: 159 mmHg, HCO3: 20,3 meq / L, plazma sodyum: 135 meq / L, plazma potasyum: 2,45 meq / L. Saptandı. Vital bulgular şu şekildeydi: kan basıncı: 73/40 mmHg, kalp hızı: dakikada 140, SpO2:% 96. Kardiyak değerlendirmede ejeksiyon fraksiyonu % 30-35 ve kritik olmayan koroner arter tıkanıklığı saptandı. Hastaneye yatışının ikinci gününde, agresif potasyum replasmanına (günde> 160 mEq) rağmen, hastanın kan potasyum seviyesi hala düşüktü (2,9 mEq / L). Normal kan aldosteron seviyesi 12 ng / dL (referans: 3.7-31 ng / dL) olmasına rağmen, idrar analizleri yüksek seviyede potasyum 145.3 mEq / L (referans: 17-99 mmol / L) izlendi ve kan renin aktivitesi de 5,97 ng / mL (referans: 0,2-3,4ng / ml) yüksek saptandı. Kan üre nitrojen ve kreatinin seviyeleri normal aralıktaydı. Kontrastlı abdominal BT'de, sol böbrekte heterojenik 25x23x21 mm boyutunda bir solid tümör (Renal Cell Carcinoma?) izlendi (Şekil 1). Yatışının 7. gününde hastanın genel durumu düzeldi ve ekstübe edildi. Hastanın multidisipliner değerlendirmesi, tümörün en olası şekilde RCC olabileceğini ortaya koydu. Tartışma Hipokalemi ventriküler fibrilasyon riskini arttırarak ani kalp ölümüne neden olabilir. Robertson ve arkadaşları, hipertansiyon patogenezinin

tümör tarafından renin salgılanmasıyla açıkça ilişkili göründüğü bir böbrek tümörü vakasını bildirdiler. Klinisyenler, hipokaleminin ani kardiyak ölüme neden olabileceğini unutmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hipokalemi, Kardiyak Arrest, Renal Hücreli Tümör

Hypokalemia-Induced Cardiac Arrest: A Case Report

Abstract

Introduction Potassium deficiency alters the function of several organs and most prominently affects the cardiovascular system. Two major side-effects of hypokalemia on cardiovascular system are hypertension and ventricular arrhythmias. Case Report 62-years-old male taken to our intensive care unit(ICU) after a successful resuscitation with an unknown cause of cardiopulmonary arrest. The patient had a history of hypertension controlled with ramipril. Neither cranial nor abdominal CTs have shown a pathology connected with cardiac arrest. Arterial blood gas analyses have shown the following: pH:7.33, PCO2:38.5 mmHg, PO2:159 mmHg, HCO3:20.3 meq/L, plasma sodium: 135 meq/L, plasma potassium:2.45 meq/L. Vital signs were as follows: blood pressure: 73/40 mmHg, heart rate: 140 per min, SpO2: 96%. Cardiac evaluation revealed an ejection fraction of 30-35% and non-critical coronary artery obstruction. On the second day of hospitalization, despite of an aggressive potassium replacement (>160 mEq per day), patient had still low blood potassium level (2.9 mEq/L). Despite normal blood aldosterone level of 12 ng/dL (reference: 3.7-31 ng/dL), urinary analyses revealed a high level of potassium 145.3 mEq/L (reference: 17-99mmol/L) and blood renin activity was also increased to 5.97 ng/mL (reference: 0.2-3.4ng/ml) Blood urea nitrogen and creatinine levels remained within the normal range. A contrast-enhanced abdominal CT showed a heterogenic 25x23x21 mm sized solid tumor in the left kidney (Renal Cell Carcinoma?) (fig 1). On the 7th day of hospitalization patient's general condition was improved and extubated. Multıdıscıplınary evaluation of the patıent revealed that the tumor mıght most lıkely be a RCC. Discussion Hypokalemia increases ventricular fibrillation and thus may predispose to sudden cardiac death. Robertson et al1 have

reported the case of a renal tumor in which the pathogenesis of hypertension seemed clearly related to the secretion of renin by the tumor. The clinician should be aware that hypokalemia may present with cardiac arrest.

Keywords: Hypokalemia, Cardiac Arrest, Renal Cell CA

Presentation ID / Sunum No= 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hipotiroidi Depresyon İlişkisi, Depresif Hastalarda Hipotiroidi Sıklığı: Vaka Kontrol Çalışması

Asst. Prof. Dr. Süleyman Ersoy[1] , Prof.Dr. Mustafa Yenigün[2]

[1]SBÜ Ümraniye SUAM
[2]Medikal Park Fatih

Özet

Amaç: Affektif bozukluklardan tek uçlu depresyon tanısı konan hastaların tiroid fonksiyonlarını sağlıklı bireylerle karşılaştırmayı ve depresyon ile hipotiroidizm arasında ilişki olup olmadığını araştırmayı amaçladık Gereç ve Yöntem:Vaka kontrol çalışması olarak planlanan çalışmamızda Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi 6. Psikiyatri Polikliniği ve Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi Psikiyatri Polikliniğine başvuran ve DSM-IV'e göre unipolar depresyon tanısı almış hastalardan ardışık 36 kişi olgu grubunu oluşturdu. Kontrol grubu ise 36 sağlıklı bireyden oluştu. Tüm katılımcılara yüzyüze Hamilton Depresyon Skalası (HDS) uygulandı. Ayrıca bu hastalardan alınan venöz kan örneklerinde serum total T3, total T4 ve tiroid stimulan hormon (TSH) düzeyleri tespit edildi. Bulgular: Vaka grubuna dahil edilen 36 depresyon tanısı almış hastanın 6' sı subklinik olmak üzere 8'i hipotiroidik bulunurken 28 hasta ötiroid idi.Kontrol grubunda ise 1 subklinik hipotiroidik hasta dışındakilerin tamamı ötiroid idi.Depresif hastaların serum TSH değerleri kontrol grubuna kıyasla anlamlı derecede yüksek bulundu ($p<0,001$).Vaka ve kontrol gruplarının serum T3 ve T4 değerleri ise benzer bulundu (sırasıyla $p=0,63$ ve $p=0,27$). Depresif hastaların HDS skorları ve TSH seviyeleri arasında anlamlı bir bağlantı bulunamadı ($r=0,336$; $p>0.05$). Sonuç: Çalışmamızda ortaya konulan bulgular unipolar depresyon tanısı alan hastalarda hipotirodizm görülme olasılığının sağlıklı bireylere kıyasla arttığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Hamilton Depresyon Skalası, Hipotirodi

Presentation ID / Sunum No= 355

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hodgkin Lenfoma'da Radyoterapi ve Kombine Modalite Tedavilerin Geç Dönem Sonuçlarının Karşılaştırılması

Dr. Pelin Altınok[1] , Prof.Dr. Didem Çolpan Öksüz[2]

[1]SBÜ Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyasyon Onkolojisi
[2]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi AD
*Corresponding author: Pelin Altınok

Özet

AMAÇ: Hodgkin lenfomaların (HL) tedavisinde kombine modalite tedavi (KMT:sistemik kemoterapi sonrası konsolidasyon radyoterapisi) veya sadece radyoterapi (RT) uygulanan hastalarda tedavi sonuçlarının karşılaştırılması ve yıllar içinde değişen tedavi yaklaşımlarının kliniğe yansıyan sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. MATERYAL-METOD: Kliniğimizde tedavi edilen 257 hasta retrospektif analiz edilmiştir. Hastaların medyan yaşı 33'tür (18-83). Yüzyetmişbiri (%67) erkektir. Ann Arbor evreleme sistemine göre 82 hasta(%32) evre IA, 15 hasta(%6) evre IB, 75 hasta(%29) evre IIA, 38 hasta(%15) evre IIB, 25 hasta(%10) evre IIIA, 16 hasta(%6) evre IIIB ve 1 hasta ise evre IV'tür (%2). Histolojik alt tip; 3 hastada(%1) Nodüler Lenfosit-Baskın HL, 82 hastada(%32) Nodüler Sklerozan Klasik HL, 128 hastada(%50) Lenfositten Zengin Klasik HL, 29 hastada(%11) Karışık Hücreli Klasik HL, 7 hastada(%3) Lenfositten Fakir Klasik HL olarak bulunmuştur. Sekiz hastada alt tip saptanamamıştır. Sağkalım eğrileri Kaplan-Meier yöntemiyle elde edilmiş olup, alt gruplar arasındaki anlamlılık log-rank analizi ile değerlendirilmiştir. Radyoterapiye bağlı olarak gelişen geç yan etkiler RTOG/ EORTC yan etki skalasına göre değerlendirilmiştir. BULGULAR: KMT öncesi dönemde medyan RT dozu 41.4 Gy (30.9-51.4Gy) iken, KMT ile birlikte uygulanan medyan RT dozu 36 Gy'dir

(27-47.4Gy). Takip süresi medyan 66 aydır(8-290). Sırasıyla 10 ve 20 yıllık genel sağkalım oranları %85 ve %80'dir. On ve 20 yıllık hastalıksız sağkalım oranları ise %72 ve %66'dır. Sadece RT alanlarla KMT alanlar arasında genel sağkalım oranları arasında anlamlı fark gözlenmemiş iken (p=0.450), KMT uygulanması hastalıksız sağkalım süresini anlamlı olarak uzatmıştır (p=0.0009). Grad III ve üzeri geç yan etki gözlenen 13 hastada cilt fibrozisi, 2 hastada trismus, 5 hastada kardiyak, 2 hastada endokrin toksisite gelişmiş, 4 hastada ikincil kanser saptanmıştır. SONUÇ: KMT ile hastalıksız sağkalımda gözlenen artış genel sağkalıma yansımamıştır. Bunun nedeni nüks veya metastatik hastalıkta etkin kurtarma rejimlerinin devreye girmesi olabilir. KMT ve yıllar içerisinde RT alanlarının küçülmesi, RT dozlarının azalmasına bağlı olarak erken ve geç yan etki oranlarının azaldığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hodgkin Lenfoma, Radyoterapi, Kombine Modalite Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İleri Kalp Yetmezliği Olan Hastalarda Sağ Atriyal Basınç ve Pulmoner Kapiller Wedge Basınç Oranının Prognostik Değeri.

Dr. Ömer Yıldız[1]

[1]Koç Üniversite Hastanesi

Özet

Amaç: İntrakardiyak dolum basınçları, ileri kalp yetmezliği (KY) olan hastaların risk sınıflandırmasında önemli bir rol oynamaktadır. İleri KY olan hastalarda sağ atriyal basınç (SAB) ve pulmoner kapiller wedge basınç (PKWB) oranı artmıştır. Bu çalışma, ileri KY olan hastalarda SAB/PKWB oranının prognostik değerini araştırma amaçlamaktadır. Yöntemler: Eylül 2010 ve Temmuz 2013 arasında, ilaç tedavisinin optimizasyonu ve/veya ventriküler destek cihazı (VDC) tedavisi ve/veya kalp nakli için değerlendirilmek üzere merkezimize başvuran ileri KY olan 172 hasta bu çalışmaya dahil edildi. Başlangıçta her hastada sağ kalp kateterizasyonu uygulandı. Devamında elde edilen hemodinamik veriler kardiyak mortalite, VDC tedavisi ve kalp nakli gibi olumsuz sonuçlar açısından takip edilerek değerlendirildi. Bulgular: Ortalama 52 aylık takipte 50 kardiyak ölüm, 12 VDC implantasyonu ve 10 kalp nakli izledik. SAB/PKWB oranı için 0,47 eşik değeri olarak saptandı (Area 0.59, $p<0.04$; duyarlılık 56% ve özgüllük 38%). Yüksek SAB/PKWB oranı (>0.47) artmış advers olaylarla ilişkili olduğu tespit edildi. SAB/PKWB oranının prognostic değeri yaş, cinsiyet, pulmoner vasküler direnç ve ortalama pulmoner basınç için ayarlandıktan sonra anlamlı kaldı (hazard ratio 4.4, 95% confidence interval 1.2-16, $p=0.025$). Sonuç: Artan SAB/PKWB oranı ileri KY hastalarında advers olayların öngörmesinde bağımsız bir prediktördür. Bu nedenle, spesifik tedavilere rehberlik etmek amaçıyla bireysel risk sınıflandırması için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Sağ Atriyal Basınç ve Pulmoner Kapiller Wedge Basıncı, Sağ Kalp Yetmezliği, Kalp Yetmezliği, Mortalite, Prognoz.

Prognostic Value of Right Atrial Pressure and Pulmonary Capillary Wedge Pressure in Outpatients With Advanced Heart Failure.

Abstract

Background: Intracardiac filling pressures play a pivotal role in the risk stratification of patients with advanced heart failure (HF). The ratio of right atrial pressure (RAP) and pulmonary capillary wedge pressure (PCWP) is increased in patients with advanced HF. The present work aims to evaluate the prognostic value of the RAP/PCWP ratio in outpatients with advanced HF. Methods: Between September 2010 and July 2013, 172 consecutive ambulatory patients with advanced HF referred to the tertiary centre for optimisation of drug therapy and or to be evaluated for ventricular assist device (VAD) therapy and or to be evaluated for heart transplantation (HTx) were enrolled in the present investigation. At baseline, a right heart catheterisation was performed for each patient. Then we assessed the hemodynamic values with longitudinal follow-up for adverse outcomes such as cardiac mortality, VAD therapy, and HTx. Results: During a median follow-up of 52 months, we observed 50 cardiac deaths, 12 VAD implantations and 10 HTx. A threshold for RAP/PCWP ratio of 0.47 was ascertained (Area 0.59, $p<0.04$; sensitivity 56% and specificity 38%). Elevated RA/PCWP ratio (>0.47) was correlated with increased adverse events. The prognostic value of RA/PCWP ratio at rest remained significant after adjustment for age, gender, pulmonary vascular resistance and mean pulmonary artery pressure (hazard ratio 4.4, 95% confidence interval 1.2-16, $p=0.025$). Conclusion: Increased RAP/PCWP ratio is an independent predictor of adverse outcomes in patients with advanced HF. Hence, it could be used for individual risk stratification to guide the specified therapies.

Keywords: Right Atrial Pressure and Pulmonary Capillary Wedge Pressure Ratio, Right Heart Failure, Heart Failure, Mortality, Prognosis.

Presentation ID / Sunum No= 172

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İmmünsupresif Tedavi Alan Hastalarda Hepatit-B Profilaksi Sonuçları

Dr. Hatice Zeynep Atlı[1] , Prof.Dr. Mehmet İbiş[2]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Hepatit B virüsü DNA-içeren zarflı hayvan virüs ailesi olan Hepadnaviridea ailesinden olan, bütün dünyada 400 milyon kişiyi enfekte eden bir halk sağlığı sorunudur. Klinik olarak akut, fulminan, kronik hepatit, siroz ve hepatosellüler karsinomaya(HCC) neden olabilmektedir. Kronik hepatit B ise ciddi karaciğer hastalıklarına yol açan ve ömür boyu süren bir hastalıktır. Her yıl yaklaşık bir milyon kişi siroz ve HCC gibi HBV ilişkili kronik hastalıklar nedeni ile ölmektedir. Kronik hepatit B tedavisinde amaç virüsü eradike etmek, karaciğer hastalığının remisyonunu sağlamak ve uzun dönemde karaciğer sirozuna ve HCC'ye engel olmaktır. Bu amaçla kullanılan tedavi seçenekleri; standart interferon (sIFN), pegile-interferon (peg-IFN), lamivudin, adefovir, entekavir, tenofovir ve telbivudin'dir. HBV enfeksiyonunun doğal seyri, viral replikasyon ve konağın immun yanıtı arasındaki etkileşim ile belirlenir. Hastalığın kontrolü konağın immünolojik yanıtının kalitesine bağlıdır. Akut hepatit B virüs (HBV) serolojik olarak iyileştikten sonra bile HBV vücutta varlığını sürdürür. Daha önceden HBV enfeksiyonu geçirmiş ve inaktif taşıyıcı olan veya anti HBs antikoru gelişmiş bir hastada HBV DNA'nın yeniden ortaya çıkması veya yükselmesi ile ortaya çıkan tablo reaktivasyon olarak tanımlanır. İmmünsupresif tedavi alan hastalar reaktivasyon için riskli gruptadırlar. Biz bu çalışmada Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji polikliniğine immünsupresif tedavi öncesi yönlendirilen hastaları hastane bilgi sisteminden geriye dönük olarak taradık. Hastalara ait yaş, cinsiyet, viral seroloji, HBV DNA değerleri, takip seroloji ve HBV DNA değerleri, aldıkları ımmunsuresif tedavi

türü, profilaksi başlangıç zamanı ve profilaksi aldıkları süreleri, hastaların takip durumları ve reaktivasyon durumunu değerlendirdik. Çalışmamızda ortaya çıkan sonuçlardan en önemlisi ımmunsupresif tedavi planlanan hastaların HBV ye yönelik serolojik taramanın yetersiz olduğudur. Reaktivasyon oranları literatürdeki çalışmaları ile benzer saptanmış olup çalışmamızdaki hastalarda reaktivasyona bağlı ölüm görülmemiştir. Literatürde yer alan vakalarda reaktivasyona bağlı ölüm vakaları da görülmüş olup mortalite riski taşıyan bu komplikasyona yönelik yeterli tarama yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hepatit-B, Immünsupresyon, Profilaksi

Hepatitis-B Prophylaxis Results in Patients Receiving Immunosuppressive Treatment

Abstract

Hepatitis B virus is a public health problem that affects 400 million people worldwide, a member of the Hepadnaviridea family of DNA-containing enveloped animal viruses. Chronic hepatitis B is a life-long disease that causes severe liver diseases. The goal in chronic hepatitis B treatment is to eradicate the virus, to provide the remission of liver disease and to prevent long term hepatic cirrhosis and HCC. Treatment options used for this purpose include; standard interferon (sIFN), pegylated interferon (peg-IFN), lamivudine, adefovir, entecavir, tenofovir and telbivudine. The natural course of HBV infection is determined by the interaction between viral replication and the immune response of the site. Even after acute healing of acute hepatitis B virus (HBV), HBV maintains its presence in the body. It is defined as the reactivation of a patient who has undergone previous HBV infection and is caused by the reappearance or elevation of HBV DNA in a patient who is an inactive carrier or developed anti-HBs antibody. Patients receiving immunosuppressive therapy are at risk for reactivation. In this study, we have retrospectively reviewed the patients information system of Gazi University Medical Faculty Gastroenterology Polyclinics directed before immunosuppressive therapy. We evaluated the age, sex, viral serology, HBV DNA values, follow-up serology and HBV DNA values, immunosuppressive treatment type, prophylactic start time and prophylaxis time, patient

follow-up status and reactivation status. The most important outcome of our study is the lack of serological screening for HBV in patients who are scheduled for immunosuppressive treatment. Reactivation rates were similar to those in the literature and no reactivation-related deaths were observed in our study patients. Deaths due to reactivation have also been observed in the literature and it is important to conduct adequate screening for this complication, which carries a mortality rissure.

Keywords: Hepatitis-B, Immunosuppression, Prophylaxis

Presentation ID / Sunum No= 189

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Is the Presence of Right-Sided Clinical Signs At Onset a Negative Prognostic Criteria in Patients With Parkinson Disease'

Assoc. Prof. Dr. Asuman Orhan Varoglu[1] , Exp. Dr. Adem Aydın[2]

[1]İstanbul Medeniyet Üniversitesi
[2]Kastamonu Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Parkinson Hastalığı olan hastalarda başlangıçta sağ taraflı klinik belirtilerin varlığı negatif bir prognostik kriter midir? Özet Amaç: Amacımız, hastaların nörolojik yetersizliği ile Parkinson hastalığının başlangıçtaki klinik semptomlarını karşılaştırmak ve prognozları hakkında bilgi edinmektir. Yöntemler: Bu çalışma 143 idiyopatik Parkinson hastasını kapsadı ve geriye dönük olarak yapıldı. Birleşik Parkinson Hastalığı Derecelendirme Ölçeği (UPDRS) ve Hoehn ve Yahr Ölçeği, nörolojik disabilitleri değerlendirmek için hastaların ilk ve son ziyaretlerinde kullanıldı. Bulgular: Bu çalışmada 76 (% 53.1) sağ taraflı başlangıçlı ve 67 (% 46.9) sol taraflı başlangıçlı hasta tespit edildi ve istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.001$). İlk ve son vizitte UPDRS skorları arasındaki fark, sağ taraflı başlangıçlı klinik semptomlarda, sol taraflı başlangıçlı klinik semptomlara göre daha yüksekti ($p < 0.001$). İlk ve son vizitte Hoehn ve Yahr Ölçeği puanları arasındaki fark, sağ taraflı başlangıçlı klinik semptomlar için sol taraflı başlangıç klinik bulgularından daha yüksekti ($p < 0.002$). D-HoenhYahr: (son HoenhYahr farkı) sol taraftan başlangıçlı hastalarda yüksekti ($p < 0.002$). UPDRS Kısım II ve Kısım III değerleri, sağ taraflı başlangıçlı hastalarda hem ilk hem de son vizitlerinde sol taraflı başlayanlara göre daha yüksekti ($p < 0.001$). Parkinson hastalığı sağ elini kullanan hastalarda ve hastalarda erkeklerde daha sıktı ($p < 0.001$). Sonuç: Sağ taraflı başlangıçlı klinik semptomlar, Parkinson hastalığı olan hastalarda başlangıçta ve sonraki dönemlerde negatif prognostik faktörlerdir.

Anahtar Kelimeler: Parkinson Hastalığı, Prognosis, Klinikal Semptomlar, Asimetri.

Is the Presence of Right-Sided Clinical Signs At Onset a Negative Prognostic Criteria in Patients With Parkinson Disease'

Abstract

Purpose: Our aim is to compare the neurological disability of patients with the onset clinical symtoms of Parkinson's disease and to gain information about their prognosis. Methods: This study included 143 idiopathic Parkinson's patients and was performed retrospectively. The Unified Parkinson's Disease Rating Scale (UPDRS) and the Hoehn and Yahr Scale were used in the patients' first and last visits to evaluate their neurological disability. Results: In this study, 76 (53.1%) right-sided onset patients and 67 (46.9%) left-sided onset patients were detected, which was statistically significant ($p < 0.001$). The difference between the UPDRS scores at the first and last visit were higher for the right-sided onset clinical symtoms than for the left-sided onset clinical symtoms ($p < 0.001$). The difference between the Hoehn and Yahr Scale scores at the first and last visit were higher for the right-sided onset clinical symtoms than for the left-sided onset clinical findings ($p < 0.002$). The D-HoenhYahr: (difference last- first HoenhYahr) were high in the left-side onset patients ($p < 0.002$). UPDRS Part II and Part III values were higher in patients with right-sided onset compared to left-sided onset in both their first and last visits ($p < 0.001$). Parkinson's disease was more common in right-handed patients and men in patients ($p < 0.001$). Conclusion: The right-sided onset clinical symtoms are negative prognostic factors in patients with Parkinson's disease at onset and during the later periods.

Keywords: Parkinson's Disease, Prognosis, Clinical Symtoms, Asymmetry.

Presentation ID / Sunum No= 241

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İskemik Serebrovasküler Olay Nedeniyle Hastaneye Yatırılan Sinüs Ritminde Olan Hastaların Ritm Holter Kayıtlarında Atrial Fibrilasyon Sıklığı

Dr. Hazar Harbalıoğlu[1] , Dr. Direnç Yılmaz[2]

[1]Düzce Atatürk Devlet Hastanesi
[2]Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Atrial fibrilasyon(AF), iskemik serebrovasküler olayların(SVO) önemli bir nedenidir. Önceden tanı konulmamış Paroksismal AF(PAF) hastalarının bir kısmı iskemik SVO geçirdikten ve kardiyoloji kontrolleri yapıldıktan sonra tedavi almaktadır. Çalışmanın amacı kliniğimize başvuran iskemik SVO tanısı alan hastaların 72 saatlik ritm holter kayıtlarında atrial fibrilasyon sıklığını araştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya yeni iskemik SVO geçirmiş sinüs ritminde olan ve daha önce bilinen AF öyküsü olmayan 53 hasta alındı. Hastaların demografik özellikleri, ek hastalıkları, laboratuvar verileri, kaydedildi. CHA_2 DS_2 -VASC skorları hesaplandı. Hastalara ritm holter takıldı ve 72 saat kayıt alındı. Bulgular: Çalışmaya 27 (%50,94) erkek, 26(%49,06) kadın olmak üzere 18 hasta dahil edildi. 53 hastanın 27'sinde (%50,94) PAF saptandı. Hastaların yaş ortalaması; PAF saptanmayan ve saptanan hastalarda sırasıyla 64,73±10,68, 73,70±10,59 (p=0,003) olarak değerlendirildi. PAF saptanmayan ve saptanan hasta gruplarının ek hastalıkları değerlendirildiğinde anlamlı fark bulunmadı. PAF saptanmayan ve saptanan grup arasında CHA2DS2-VASc skoru sırasıyla 4,19±1,64, 5,29±1,20 (p=0,007) idi. Grupların laboratuvar değerleri arasında anlamlı farklılık bulunmadı. paf saptanmayan gruptaki hastaların 15'i, saptanan gruptaki hastaların 16'sı antiagregan tedavi alıyordu PAF saptanan 27 hastanın holter kayıtları değerlendirildiğinde ilk AF atağı ortalaması 23,07±16,62. saat olarak görüldü. Sonuç: AF öyküsü olmayan sinüs ritminde olan iskemik SVO hastalarında neden

tespitinde ritm holter kayıtlarının önemli yeri vardır. CHA2DS2-VASc skoru yüksek olan iskemik SVO geçiren hasta grubunda AF varlığı daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Atrial Fibrilasyon, Ritm Holter, Serebrovasküler Olay,

Presentation ID / Sunum No= 335

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kalp Hastalıklarında Acil Durumların Yönetimi

Assoc. Prof. Dr. Omar Yusef Kudsi[1] , Dr. Fahri Gokcal[2] , Dr. Ziad Hinedi[3] , Dr. Yamen Jabri[3] , Prof.Dr. Marwan Al Asil[3]

[1]1- Good Samaritan Medical Center, Tufts University School of Medicine, Department of Surgery, Massachusetts, USA. 2- The University of Aleppo, Faculty of Medicine, Aleppo, Syria.
[2]1- Good Samaritan Medical Center, Tufts University School of Medicine, Department of Surgery, Massachusetts, USA.
[3]2- The University of Aleppo, Faculty of Medicine, Aleppo, Syria.

Özet

Kardiyovasküler sistem ile ortaya çıkabilecek birçok sorun vardır. Kardiyovasküler acil durumlar ve semptomlar, hastaların hastaneye yatışının en yaygın nedenlerinden biridir. Doktorun acil durumların tanı ve yönetiminin farkında olması önemlidir, çünkü bu bir hastanın hayatını kurtarmayı sağlayabilir. Bu çalışmada, miyokard enfarktüsü, akut akciğer ödemi, kardiyak aritmiler ve arteriyel hipertansiyon olmak üzere dört ana başlık altında kalp hastalıklarında acil durum vakalarının yönetimini gözden geçirdik. Yukarıda belirtilen acil durum senaryolarının her biri için hastalıklar, klinik bulgular ve tanı yöntemleri hakkında arka plan bilgisi sağlanmıştır. Ayrıca, temel tıbbi tedavi seçenekleri kısaca özetlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kalp Hastaliklari, Acil

Management of Emergency Cases in Heart Diseases

Abstract

There are many problems that can occur with the cardiovascular system. Cardiovascular emergencies and symptoms are one of the most common reasons for patients' hospital admission. It is important for the physician to be aware of the diagnosis and management of emergency cases since this may entail saving a patient's life. In this study, we reviewed the management of emergency cases in heart diseases under four main subtitles; myocardial infarction, acute lung edema, cardiac arrhythmias, and arterial hypertension. Background info about diseases, clinical manifestations, and diagnostic modalities was provided for each of the abovementioned emergent scenarios. Furthermore, fundamental treatment options have been briefly summarized.

Keywords: Heart Diseases, Emergency

Presentation ID / Sunum No= 271

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Karaciğer Metastazlı Kolon Kanserli Hastalarda Metastazların Kemoterapi Öncesi ve Sonrası Ortalama Volüm ve Ortalama Dansitelerinin Bilgisayarlı Tomografi İle Karşılaştırılması

Exp. Dr. Velihan Çayhan[1] , Exp. Dr. Lale Damgacı[1] , Exp. Dr. Merve Dirikoç[2]

[1]ANKARA ŞEHİR HASTANESİ RADYOLOJİ KLİNİĞİ
[2]ANKARA ŞEHİR HASTANESİ TIBBİ ONKOLOJİ KLİNİĞİ
*Corresponding author: LALE DAMGACI

Özet

Bu çalışmada karaciğer metastazı olan kolon kanserli hastalarda, kemoterapi öncesi bazal ve kemoterapi sonrası takip görüntülemelerde, karaciğer metastazlarının boyut, ortalama volüm ve ortalama volüm dansitesinin bilgisayarlı tomografi (BT) ölçümleri ile karşılaştırılması yapılarak tedaviye cevap değerlendirildi. Çalışmanın amacı metastazların ortalama volüm ve ortalama volüm dansitesinin karşılaştırılmasının kemoterapiye cevabın değerlendirilmesinde RECIST 1.1 kriterlerine katkı sağlayıp sağlayamayacağının araştırılmasıdır. Retrospektif olan bu çalışmada karaciğer metastazı olan kolon kanserli 38 olgunun Ocak 2014-Ocak 2019 tarihleri arasında portal venöz fazda yapılan abdomen BT incelemeleri PACS'dan (Picture Archiving and Communication System) incelendi. 38 hastanın tedavi öncesi (Bazal), tedavi sonrası 3.ay (1.Takip) ve 6.ay (2.Takip) görüntülerinde karaciğer metastazlarının ortalama volüm (OV), ortalama volüm dansitesi (OVD) ve boyutları karşılaştırıldı. Bazal-1.Takip ve Bazal-2.Takip görüntüler karşılaştırıldığında metastazların ortalama volüm dansitesi değerleri arasında anlamlı fark saptanmadı (p=0.918). Buna karşılık boyut ve ortalama volüm değerlerinde her iki ölçüm arasında anlamlı farklılık saptandı (p=0.02, p=0,003). Boyut ve ortalama volum Bazal-1.Takip

ve Bazal-2.Takip arasında azaldı. Metastazlar, Bazal-1.Takip ve Bazal-2.Takip arasında RECIST 1.1 kriterlerine göre tam yanıt, parsiyel yanıt, stabil hastalık ve progresif hastalık olarak sınıflandırıldı. Boyut ve ortalama volüm değerlerine göre tedaviye yanıt karşılaştırıldı. Tedaviye yanıtın değrelendirilmesinde boyut ve ortalama volüm arasında anlamlı korelasyon saptandı ($p<0,001$). Bu çalışmada karaciğer metastazlarında tedaviye cevabın değerlendirilmesinde boyut yerine volüm ölçümlerinin de kullanılabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Recıst 1.1, Volum, Dansite, Karaciğer, Metastaz, Kolon, Adenokanser, Bilgisayarlı Tomografi

Presentation ID / Sunum No= 141

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kardiyovasküler Hastalık Risk Faktörlerinin Sinir İleti Hızı Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi

Dr. Cennet Yıldız[1] , Dr. Hakan Toku[1] , Dr. Ahmet Karakurt [2]

[1]ÖZEL EKOTOM TIP MERKEZİ
[2]KAFKAS ÜNİVERSİTESİ

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı kardiovasküler hastalık risk faktörlerinin periferik sinir fonksiyonarı üzerine etkisinin incelenmesidir. Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza toplam 73 sağlıklı birey alındı. Çalışmaya alınan bireylerin tümünün nörolojik muayeneleri ve elektrofizyolojik incelemeleri yapıldı. Sonuçlar: Çalışmaya alınan bireylerin %74'ü kadın idi. Ortalama sistolik kan basıncı (SKB) ve diyastolik kan basıncı (DKB) sırası ile 139.49±27.21 ve 82.30±13.88 mmHg idi. %9.6'sı sigara, %4.8'i alkol kullanıyordu. Median sinir (MS) duyu latansı ile yaş, sigara, SKB, DKB ve LDL-K ve glukoz seviyesi ile pozitif korrelasyon bulundu ($p<0.05$). Glukoz en etkili parameter idi. MS duyu ileti hızı yaş, sigara, SKB, DKB ve LDL-K seviyesi ile korrelasyon gösterdi. Ulnar sinir (US) duyu latansı glukoz seviyesi ile pozitif korrele idi. Sural sinir (SS) duyu amplitüdü SKB ve LDL-K seviyesi ile korrelasyon gosterdi; en etkili parameter SKB idi. Peroneal sinir (PS) duyu latansı ile yaş, LDL-K ve glukoz seviyeleri arasında pozitif korrelasyon bulundu. MS motor latansı ile SKB, BMI ve glukoz seviyesi arasında pozitif korrelasyon bulundu. SKB en etkili parametreydi. US motor latansı yaş, SKB, DKB, LDL-K ve glukoz seviyeleri arasında pozitif korrelasyon var idi. En etkili parameter SKB idi. UN motor ileti hızı yaş, SKB, BMI ve glukoz seviyesi ile negative korrele idi. SS motor latansı, SKB, glukoz seviyesi ve BMI ile pozitif korrelasyon gösterdi. Glukoz en etikli parametre idi. SS motor amplitüdü SKB ile negative korrele idi. PS motor latansı SKB, LDL-K ve glukoz seviyesi ile pozitif korrele idi. Glukoz en etkili parametre olarak bulundu. Sonuç: Koroner arter

hastalığı risk faktörleri nöropati patogenezinde rol oynamaktadır. Özellikle glukoz seviyesi ve SKB önemli rol oynuyor gibi görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı, Risk Faktörü; Nöropati

Investigation of the Effect of Cardiovascular Disease Risk Factors On Nerve Conduction Velocities

Abstract

Objective: To determine the effect of cardiovascular disease risk factors on peripheral nerve function. Material and method: Seventy-three healthy subjects were included in the study. All subjects were underwent full neurological and electrophsiological examination. Results: 74.0% of subjects were female. Mean age of the group was 60.16±10.04 years, mean systolic blood pressure (SBP) and diastolic blood pressure (DBP) were 139.49±27.21 and 82.30±13.88 mmHg, respectively. 9.6% of patients were smokers and 4.8% were using alcohol. Sensory latency of median nerve (MN) was positively correlated with age, smoking, SBP and DBP, LDL-C, glucose levels ($p<0.05$). Glucose was the most affecting parameter. Sensory velocity of MN was negatively correlated with age, smoking, SBP, DBP, and LDL-C level ($p<0.05$). Sensory latency of ulnar nerve (UN) was positively correlated with glucose level. Sensory amplitude of sural nerve (SN) was negatively correlated with SBP and LDL-C level. The most affecting parameter was SBP. Sensory latency of peroneal nerve (PN) was positively associated with age, LDL-C, glucose levels. Motor latency of MN was positively correlated with SBP, BMI and glucose level. SBP was the most affecting parameter. Motor latency of UN was positively correlated with age, SBP, DBP, LDL-C, AKS levels and BMI. SBP was the most affecting parameter. Motor velocity of UN was negatively correlated with age, SBP, glucose level and BMI. Motor latency of SN was positively correlated with SBP, glucose level, and BMI. Glucose was the most effective parameter. Motor amplitude of SN was negatively correlated with age and SBP ($p<0.05$). Motor latency of PN was positively correlated with SBP, LDL-C, and glucose levels, glucose level being the most effective factor. Conclusion: Coronary artery disease risk factors play role in

the pathogenesis neuropathy, fasting glucose level and SBP being the most important risk factors.

Keywords: Coronary Artery Disease, Risk Factors, Neuropathy.

Presentation ID / Sunum No= 404

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kawasaki Hastalığı ve Rekürrensi: 11 Vakanın Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Esma Keleş Alp[1] , Assoc. Prof. Dr. Hayrullah Alp[2]

[1]Dr. Ali Kemal Belviranlı Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, Konya, Türkiye
[2]Dr. Ali Kemal Belviranlı Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Çocuk Kardiyoloji Kliniği, Konya, Türkiye

Özet

Giriş: Kawasaki hastalığı ilk kez 1967 yılında tanımlanmış olan ateş, döküntü, bilateral eksüdatif olmayan konjunktival konjesyon, servikal lenfadenit, el ve ayaklarda şişlik ve eritem ile karakterize bir vaskülittir. Materyal ve Metod: Çalışmamızda, kliniğimizde Kawasaki hastalığı tanısı alan, tedavi ve takip edilen 11 vaka retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Çalışmaya Ocak 2017-2020 tarihleri arasında hastanemizde Kawasaki hastalığı tanısı alan 11 çocuk dâhil edilmiştir. Olguların 5'i kız (%45.4), 6'sı erkek (54.6) idi. Ortalama yaş 3,6±1,1 yıl (1-7 yıl) olarak hesaplandı. Ortalama hastalık süresi 11.7±3.2 gün olarak tespit edildi. Ateş tüm hastalarda, vücutta döküntü 10 (%90.9) hastada, el ve ayaklarda soyulma 3 (%27.2) hastada, non pürülan konjonktivit 5 (%45.4) hastada ve lenfadenopati 8 (%72.7) hastada mevcuttu. Sadece bir (%9) hastada artrit saptandı. Ayrıca, dört hastada kardiyak üfürüm duyuldu. Ekokardiyografik incelemede iki hastada (%18.1) koroner arterlerden bir tanesinde genişleme saptanırken bir tanesinde (%9) anevrizma oluşumu görüldü. Laboratuar verilerinden, tüm hastalarda eritrosit çökme hızı (>20 mm/saat), CRP (>0,5 mg/dl) yüksekliği ile lökositoz (>10,000/mm3) tespit edilirken, beş hastada (%55.5) anemi (hemoglobin<11 g/dl) ve 7 hastada (%77.7) trombositoz (>400000/mm3) vardı. Hastaların tümüne intravenöz immünglobülin (IVIG) 2gr/kg ve aspirin 100mg/kg dozunda verildi. Ortalama hastanede yatış süresi 6.2±3,2 gün olarak tespit edildi. Ancak, ekokardiyografide koroner arter dilatasyonu

saptanan (7.1±4.5 gün) ve saptanmayan (5.2±4.2 gün) çocuklar arasında hastanede kalış süresi açısından istatistiksel bir anlamlık saptandı (p=0,032). Taburculuk sonrası takiplerde bir kız hastada (%11.1) 4 ay sonra rekürrens görüldü ve IVIG tedavisi ile dört saat içinde ateşin düştüğü görüldü. Sonuç: Çeşitli çalışmalarda ortalama hastalık süresi 8.2-16.4 gün olarak bildirilmiştir. Bizim çalışmamızda da ortalama hastalık süresi 11.7±3.2 gün olarak bulunmuştur. IVIG tedavisinin ilk on gün içinde uygulanması, koroner arter anevrizması insidansını %25'ten %4'lere düşürmektedir. Literatürde hastalığın rekürrensi %0.8-3 arasında verilmektedir. Bizim çalışmamızda da sadece bir hastada rekürrens görülmüş ve IVIG tedavisine yanıt vermiştir.

Anahtar Kelimeler: Kawasaki Hastalığı, Rekürrens, Koroner Arter, İntravenöz İmmünglobulin, Çocuk.

Kawasaki Disease and İts Recurrence: Evaluation of 11 Cases

Abstract

Objectives: Kawasaki disease is a vasculitis characterized by fever, rash, bilateral non-exudative conjunctivitis, cervical lymphadenitis, swelling, and erythema. Materials and Methods: In our study, a total of 11 cases with Kawasaki disease who were treated and followed up in our clinic were evaluated retrospectively. Results: Eleven children who were diagnosed as Kawasaki disease were included in the study. The mean age was calculated as 3.6 ± 1.1 years (1-7 years). The mean duration of the disease was found as 11.7 ± 3.2 days. Fever was present in all patients, body rash in 10 (90.9%) patients, peeling in hands and feet in 3 (27.2%) patients, non-purulent conjunctivitis in 5 (45.4%) patients, and lymphadenopathy in 8 (72.7%) patients. Echocardiographic examination revealed that dilation was detected in one coronary artery in two patients (18.1%), and aneurysm formation was observed in one (9%) patient. Laboratory data showed that all patients had increased erythrocyte sedimentation rate, high CRP and leukocytosis, while anemia was detected in five patients (55.5%) and 7 patients (77.7%) had thrombocytosis. Intravenous immunoglobulin (IVIG) with a dose of 2gr / kg and aspirin 100mg / kg was given to all patients. However, a statistical significance was found for length of

hospital stay between the children with (7.1 ± 4.5 days) and without (5.2 ± 4.2 days) coronary artery dilatation on echocardiography (p = 0.032). In the follow-up period, only a female patient (11.1%) had recurrence after 4 months. Conclusion: In various studies, the mean duration of illness has been reported as 8.2-16.4 days. IVIG treatment within the first ten days of the disease reduces the incidence of coronary artery aneurysm from 25% to 4%. In the literature, the recurrence of the disease was reported between 0.8-3%. In our study, only one patient had recurrence and responded to IVIG treatment.

Keywords: Kawasaki Disease, Recurrence, Coronary Artery, İntravenous İmmunglobulin, Child.

Presentation ID / Sunum No= 119

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Klopidogrelin Tedavi Bitiminde Direk Kesilmesi Rebound Tromboza Yol Açabilir Mi' Yoksa Rebound Tromboz Bir Şehir Efsanesi mıdır'

Asst. Prof. Dr. Çağın Mustafa Üreyen[1]

[1]University of Health Sciences, Antalya Education and Research Hospital, Department of Cardiology

Özet

GİRİŞ-AMAÇ: Bu çalışmanın amacı; klopidogrel kullanan hastalarda tedavi süresinin bitiminde klopidogrelin direk kesilmesinin rebound tromboza (hiperkoagülabiliteye) yol açıp açmadığının araştırılmasıdır. Rebound hiperkoagülabilitenin klopidogrelin tedavi süresi bitiminde direk kesilmesine bağlı olabileceği ve trombotik riski arttırabileceği düşünülmektedir. Fakat bu fenomenin varlığı halen tartışma konusudur. Çalışmamızda klopidogrelin yarım doza düşerek kesilmesi ile direk kesilmesinin platelet agregasyon parametreleri üzerine etkisi araştırılmıştır. GEREÇ-YÖNTEM: Çalışmaya 1:1 randomizasyon ile 127 hasta alındı. 2 hastanın onam vermemesi, 46 hastanın ise çalışma süresince en az bir kez kan vermeye gelmemesi nedeniyle çalışmadan çıkarıldı. Sonuç olarak çalışmaya 53 hasta alındı. Birinci grubu oluşturan 25 hastada tedavi bitiminden itibaren 2 hafta süreyle tam doz klopidogrel verilerek ilaç kesildi. İkinci grubu oluşturan 28 hastada ise tedavi bitiminden itibaren 2 hafta süreyle 1⁄2 tb klopidogrel verilerek ilaç kesildi. Tedavi protokolünün başlangıcından itibaren toplamda 5 kez olmak üzere haftada bir kez multıbl elektrod agregometre (MEA) ile adenozin difosfat prostaglandin E1 (20 mikrolitre/20 mikrolitre) ile indüklenen platelet agregasyon değerleri ölçüldü. Her iki grubun 2 haftalık tedavi protokolünün bitiminden sonra ki 1. ve 2. hafta platelet agregasyon değerleri rebound hiperkoagübilite açısından kıyaslandı. BULGULAR: Her iki grup arasında temel hasta özellikleri açısından tip 2 diyabetin birinci grup hastalarda daha fazla olması dışında fark

yoktu (Tablo 1). Klopidogrelin direk kesildiği birinci grup ile 1⁄2 tb verilerek kesilen ikinci grup arasında 2 haftalık tedavi protokolü sonrası birinci hafta platelet agregasyon değerleri arasında fark saptanmadı (469 AUC vs 395 AUC, p = 0.112). İkinci hafta platelet agregasyon değerleri açısından değerlendirildiğinde ise yine istatistiksel açıdan fark saptanmadı (571 AUC vs 515 AUC, p = 0.223) (Figür 1). Tartışma ve SONUÇ: Çalışmamızda gösterilmiştir ki; klopidogrel tedavisinin doz azaltılarak kesilmesi direk kesilmesine göre platelet agregasyon değerlerini azaltmamış, sonuçlar istatistiksel açıdan benzer saptanmıştır. Klopidogrelin direk kesilmesine bağlı rebound hiperkoagübilite var olsaydı birinci grubun platelet agregasyon değerlerinin ikinci gruba göre istatistiksel olarak daha yüksek olması beklenirdi. Sonuç olarak klopidogrelin direk kesilmesinin rebound hiperkoagübiliteye yol açmadığı ve rebound tromboz ile ilişkili olmadığı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Klopidogrel, Platelet Agregasyonu, Rebound Tromboz

Is There Rebound Thrombosis After Clopidogrel Cessation' Is Rebound Thrombosis an Urban Myth'

Abstract

Background and Aim: The aim of our study was to investigate whether there is rebound thrombosis due to abrupt clopidogrel discontinuation. Rebound thrombosis has been supposed to occur owing to abrupt clopidogrel cessation and cause increased thrombotic risk. However, existence of this phenomenon is still a debate. In our study, tapering to half dose before clopidogrel cessation is compared with abrupt discontinuation. Methods: One hundred twenty seven patients were recruited prospectively. However, 2 patients were removed due to the fact that they withdrew their informed consents and 46 patients were removed due to the fact that they missed their control visit and 6 patients were removed due to clopidogrel resistance. Therefore, 53 patients were enrolled to the study. In group I, 25 patients were randomized to sudden cessation of clopidogrel and in group II, 28 patients were randomized to cessation after half dose tapering of 2 weeks. Platelet aggregation was assessed with multiple

electrode aggregometry (MEA). The primary end point of the study was to compare the adenosine diphosphateprostaglandin E1 (20 microlitre/20 microlitre) induced platelet aggregation with MEA at the third and fourth randomization weeks after abrubt cessation and half dose tapered cessation of clopidogrel among both groups. Results: The basal characteristics of both groups were similar except the percentage of type 2 diabetes, which was higher in group I (Table 1). There was no statistical difference regarding adenosine diphosphate-prostaglandin E1 induced platelet aggregation at the first week (third randomization week) among both groups whether the clopidogrel was suddenly discontinued or tapered (469 AUC vs 395 AUC, p = 0.112). Moreover, there was no statistical difference with regard to platelet aggregation at the second week (fourth randomization week) among Group I and II (571 AUC vs 515 AUC, p = 0.223) (Figure 1). Conclusion: This randomized study demonstrated that tapering of clopidogrel to half dose for 2 weeks before complete cessation did not lower platelet aggregation values when compared with sudden cessation of clopidogrel. The platelet aggregation values among both groups were similar, whether clopidogrel was tapered or discontinued abruptly. If there was a rebound thrombosis, the platelet aggregation value should have been higher in Group I as compared to Group II. We therefore excluded rebound platelet hyperreactivity due to indifference in platelet aggregation values among 2 groups.

Keywords: Clopidogrel, Platelet Aggregation, Rebound Thrombosis

Presentation ID / Sunum No= 340

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Koah Hastalarında Yoğun Bakım Ünitesine Giriş Hemoglobin, Hematokrit ve Rdw Düzeyleri İle Mortalite Durumunun Değerlendirilmesi

Dr. Mustafa Özgür Cırık[1] , Dr. Güler Doğanay[1] , Dr. Derya Yenibertiz[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: MUSTAFA ÖZGÜR CIRIK

Özet

GİRİŞ: Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOAH), önemli bir morbidite ve mortalite sebebi olup prevalansı yüksek, önlenebilir ve tedavi edilebilir bir hastalıktır. Anemi KOAH hastalarında sıklıkla eşlik eden bir komorbiditedir ve en yaygın türü kronik hastalık anemisidir. Bu çalışmada 3.basamak anesteziyoloji ve reanimasyon yoğun bakım ünitemize yatan KOAH hastalarının yoğun bakım yatış hemoglobin (Hgb), hematokrit (Hct) ve eritrosit dağılım hacmi (RDW) değerleri ile 28 günlük mortalite durumunun değerlendirilmesi planlandı. MATERYAL-METHOD: Anesteziyoloji ve Reanimasyon Ünitesine yatan KOAH tanılı 270 hastalanın demografik verileri, yatış sırasındaki hemoglobin, hematokrit, RDW, yoğun bakımda kalış süreleri ve 28 günlük mortaliteleri retrospektif olarak araştırıldı. BULGULAR: 01/01/2018 ve 31/04/2019 tarihleri arasında 3. basamak yoğun bakım ünitesine yatan 392 hastadan 270 tanesi KOAH tanılı idi. Bu hastaların 166 ‘ı (%61,4) erkek, 104 ‘ü (%38,5)’i kadındı. Hastaların yaş ortalaması 61,7 idi. Yoğun bakımda yatış süresi ortalaması 5,5 gün olarak bulundu. Hgb değeri 11’in altında olanlar, Htc değeri 37’in altında olanlar ve RDW değeri 17,2’nin üstünde olanlar anemik olarak değerlendirildi. Toplam 270 hastadan 94’ü (%35) 28 gün içinde eksitus olduğu tespit edildi. Mortalite oranları

Hgb<11 olan 104 hastanın %40, Hct <37 olan 128 hastanın %40, RDW> 17,2 olan 120 hastanın %38 'dir. SONUÇ: KOAH nedeniyle yoğun bakım ünitesine yatan hastalarda anemi sıklıkla eşlik etmektedir ve bu hastalardaki artmış mortalite, önceden var olan doku hipoksisine sahip KOAH hastalarının aneminin zararlı etkilerine daha duyarlı olmasından kaynaklanıyor olabilir.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım Ünitesi, Koah, Anemi

Presentation ID / Sunum No= 320

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kolonoskopi Sonrası Beklenmedik Dispne! Olgu Serisi

Dr. Ahmet Burak Erdem[1] , Dr. Miray Tümer[1] , Dr. Bahattin Işık[2]

[1]Sağlık Bakanlığı Ankara Şehir Hastanesi
[2]T.C. Cumhurbaşkanlığı Sağlık Birimi

Özet

Giriş: Gastrointestinal sistemin tanı ve tedavisinde sıklıkla kullanılan kolonoskopi işlemi günümüzde kullanımı her geçen gün artmaktadır. Ancak nadirde olsa bazı komplikasyonları hayatı tehdit edebilmektedir. Biz bu çalışmamızda kolonoskopi sonrası boyunda şişlik, nefes darlığı ile başvuran pnömotoraks ve pnömomediastinium gelişen iki perforasyon olgusunu tartıştık. Olgu 1: Boyunda şişlik, boğulma hissi ve nefes darlığı nedeniyle acil servisimize başvuran erkek hastaya gün içerisinde kolonoskopi işlemi yapıldığı öğrenildi. Muayenesinde boyunda ve göğüs kısmında cilt altı krepitasyon, sağda solunum sesleri azalmıştı. Hastanın çekilen tomografilerinde sağda pnömotoraks, pnömomediastinum olduğu bu serbest havanın rectal perforasyondan kaynaklandığı tespit edildi. Pnömotoraks ve pnömomediastinum için konservatif yaklaşım sergilendi. Olgu 2: Nefes darlığı, karın ağrısı şikayetleri ile acil servisimize başvuran erkek hasta kolonoskopi işlemi sonrası şikayetlerinin başladığı öğrenildi. Hastanın işlem esnasında kolonik perforasyon olduğu ve bölgenin klipslendiği belirlendi. Hastanın muayenesinde cilt altı krepitasyonları vardı. Çekilen tomografide pnömotoraks ve pnömomediastinium tespit edildi. Göğüs tüpü takılmadan serbest havanın resorbe olduğu görüldü. Tartışma: Kolonik perforasyonlar %0.1-0.3 oranında olduğu bilinmekle beraber sıklıkla intraperitoneal olarak gerçekleşir. Divertikülozis, yapışıklıklar, kanser, terapötik işlemler ve bağırsaktaki enflamatuvar durumlar bu riski arttırmaktadır. Bizim vakalarımızda da yapılan cerrahi işlemler sonrası gelişen yapışıklık noktalarından perforasyon gelişmiştir. Batın içine geçen serbest hava subdiafragmatik boşluklardan toraksa geçerek pnömotoraks ve pnömomediastiniuma yol açmaktadır. Bu tür

durumlarda erken tanı konulması perforasyon bölgesinin erken kapatılmasını sağlayacaktır. Serbest havanın kaynağı kapatılınca toraksa geçen hava azalacak ve hastanın tüp torakostomi işlemini veya tansiyon pnömotoraks gibi ölümcül bir komplikasyonunu engelleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Kolonoskopi, Pnömomediastinium, Pnömotoraks

Unexpected Dyspnea After Colonoscopy! Case Series

Abstract

Introduction: The use of colonoscopy procedure, which is frequently used in the diagnosis and treatment of the gastrointestinal system, is increasing day by day. However, some complications can be life-threatening, although they are rare. In this study, we discussed two perforation cases who presented with neck swelling and dyspnoea after colonoscopy and developed pneumothorax and pneumomediastinium. Case 1: It was learned that a male patient, who was admitted to our emergency department due to neck swelling, suffocation and dyspnoea, had a colonoscopy procedure In the examination, subcutaneous crepitation and respiratory sounds on the right were decreased. In the tomography of the patient, it was found that pneumothorax on the right, pneumomediastinum, and this free air originated from rectal perforation. Conservative approach was used for pneumothorax and pneumomediastinum. Case 2: It was learned that a male patient who admitted to our emergency department with complaints dyspnea abdominal pain started after the colonoscopy procedure. It was determined that the patient had colonic perforation and clipping of the area during the procedure. There were subcutaneous crepitations in the patient's examination. Pneumothorax and pneumomediastinium were detected in the tomography. It was observed that free air was absorbed without inserting a chest tube. Discussion: Colonic perforations are known to be at a rate of 0.1-0.3%, but they often occur intraperitoneally. Diverticulosis, adhesions, cancer, therapeutic procedures and inflammatory conditions in the intestine increase this risk. In our cases, perforation developed from adhesion points that developed after surgical procedures. Free air

passing into the abdomen passes through the subdiaphragmatic spaces to the thorax, causing pneumothorax and pneumomediastinum. In such cases, early diagnosis will ensure early closure of the perforation area. When the supply of free air is shut off, the air flowing into the thorax will decrease, preventing the patient's tube thoracostomy procedure or a fatal complication such as tension pneumothorax.

Keywords: Colonoscopy, Pneumomediastinium, Pneumothorax

Presentation ID / Sunum No= 125

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Konjenital Kalp Hastalığı İçin Cerrahi Tedavi Gören Çocukların Annelerinde Whoqol-Bref Kullanılarak Hayat Kalitesinin Değerlendirilmesi

Dr. Serçin Taşar[1]

[1]SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği
*Corresponding author: Serçin Taşar

Özet

Hayat kalitesi, sosyo-demografik ve çevresel faktörlerden etkilenen kişisel iyilik hali için önemli bir göstergedir. Bu çalışmanın amacı, çocukları kalp cerrahisi geçiren annelerde hayat kalitesinin değerlendirilmesidir. Bu prospektif vaka-kontrol çalışması, Dr. Sami Ulus Kadın Doğum Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Kalp Damar Cerrahisi Servisi ve SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniğinde Mart 2020 ile Ağustos 2020 arasında gerçekleştirildi. Kalp cerrahisi geçiren bir ay ile 18 yaş arası çocukların anneleri çalışmaya dahil edildi. Kontrol olarak sağlıklı çocukların anneleri seçildi. Çocukların ve annelerinin sosyo-demografik verileri kaydedildi. Annelere Dünya Sağlık Örgütü Hayat Kalitesi-BREF (WHOQOL-BREF) anketi uygulandı. Elde edilen sonuçlar gruplar arasında karşılaştırıldı. Sayısal değişkenler arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için korelasyon analizi yapıldı. Hasta ve kontrol grubunda 48 ve 55 çocuk ve anneleri vardı. Gruplar çocukların yaşı, cinsiyeti, boyu ve kilosu, annenin yaşı, eğitim ve medeni durumu ve eşlik eden hastalık varlığı açısından benzerdi ($p > 0,05$). Hasta grubunda ortanca yoğun bakım ve hastanede kalış süreleri iki ve yedi gündü. Ventriküler ve atriyal septal defekt 22 (%45,8) ve 15 çocukta (% 31,3) olmak üzere en sık görülen iki hastalıktı. WHOQOL-BREF anketinin fiziksel sağlık, psikolojik sağlık, sosyal ilişkiler ve çevre alanlarındaki ham

puanlar ile 0-100 arası yüzdelik puanlar hasta grubundaki annelerde istatistiksel olarak daha düşüktü (p <0,05). Yoğun bakım süresi ile WHOQOL-BREF'in tüm alanları arasında negatif bir korelasyon vardı (p <0,05). Çevre dışındaki WHOQOL-BREF alanları, hastanede kalış süresi ile negatif bir korelasyon gösterdi (p <0,05). Çocukları kalp cerrahisi geçiren annelerde daha düşük WHOQOL-BREF skorları görülmektedir. Yoğun bakım ünitesi ve hastanede kalma süresi WHOQOL-BREF ile negatif korelasyon gösterdi. Bu tür popülasyonlarda rutin tarama ve danışmanlık değerli olabilir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Kalp Hastalığı, Cerrahi, Hayat Kalitesi, Ebeveynler.

Assessment of Quality of Life Using Whoqol-Bref in Mothers Whose Children Underwent Surgical Treatment for Congenital Heart Disease

Abstract

Quality of life is an essential indicator of personal well-being influenced by socio-demographic and environmental factors. The aim of this study was to assess the quality of life in mothers whose children underwent cardiac surgery. This prospective-case control study took place from Mart 2020 to August 2020 in Dr. Sami Ulus Training and Research Hospital and Ankara Training and Research Hospital. Mothers of children aged one month to 18 years who underwent cardiac surgery were included. As controls, mothers of healthy children were selected. Socio-demographic data of the children and their mothers were recorded. The World Health Organization Quality of Life-BREF (WHOQOL-BREF) questionnaire was applied to mothers. The results were compared between the groups. Correlation analysis was performed to evaluate the relationship between the numerical variables. There were 48 and 55 children and their mothers in the patient and control groups. The groups were similar concerning age, sex, height, and weight of children, age of the mothers, education and marital status, and presence of coexisting diseases (p>0.05). Median duration of intensive care unit and hospitalization were two and seven days in the patient group. Ventricular and atrial septal defects were the two most

common diseases in 22 (45.8) and 15 children (31.3%). The raw scores and scores in a 0-100 scale of physical health, psychological health, social relationships, and environment domains of the WHOQOL-BREF were statistically lower in the patient group ($p<0.05$). The intensive care unit duration was negatively correlated with all domains of the WHOQOL-BREF ($p<0.05$). The domains except for environment were also negatively correlated with the hospital stay ($p<0.05$). Lower scores of WHOQOL-BREF is seen in mothers whose children underwent cardiac surgery. Duration of intensive care unit and hospital stay were negatively correlated with the WHOQOL-BREF. Routine screening and counseling may be valuable in such populations.

Keywords: Congenital Heart Disease, Surgery, Quality of Life, Parents.

Presentation ID / Sunum No= 196

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Koroner Arter By-Pass Cerrahisi Sonrasında Görülen Deliryum Tablosu

Dr. Nazan Dolapoğlu[1] , Dr. Ahmet Dolapoğlu[2]

[1]Balıkseir Atatürk Şehir Hastanesi
[2]Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

AMAÇ: Cerrahi sonrası görülen deliryum tablosunun, morbidite ve mortalite oranlarını arttırdığı bilinmektedir. Kalp cerrahisi sonrası deliryum görülme sıklığı , önceki çalışmalarda % 19.8 olarak bildirilmiştir. Bu çalışmada koroner arter by-pass cerrahisi sonrası görülen deliryum insidansı ve risk faktörlerini araştırdık. METOD: Çalışmaya koroner arter hastalığı nedeniyle elektif şartlarda koroner arter by-pass greft cerrahisi uygulanan 107 erişkin hasta dahil edildi. Tüm hasta dosyaları geriye dönük olarak gözden geçirildi. Preoperatif psikiyatrik hastalığı ve postoperatif dönemde exitus olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Postoperatif dönemde deliryum gelişimi, hastaların klinik özellikleri, cerrahi detaylar ve postoperatif sonuçlar kaydedildi. BULGULAR: Çalışmaya katılan 107 hastanın 85 i erkek ve ortalama yaşı 63,1 ± 9,97 yıldı. 9 hastada (% 8,4 insidans) postoperatif dönemde deliryum görüldü. Hastalar postoperatif deliryum gelişme durumuna göre iki gruba ayrıldı. Komorbid faktörler (DM, HT, sigara içme, KOAH vb), deliryum olan ve olmayan gruplarda benzerdi. Laboratuvar bulguları ve ameliyat detaylarına bakıldığında, her iki grupta da ameliyat öncesi kreatinin, BUN (blood urea nitrogen), CPB (cardio-pulmoner by-pass) süresi ve by-pass damar sayısı açısından anlamlı fark yoktu. Deliryumlu hastalar diğer gruba göre anlamlı olarak daha yaşlıydı ($p = 0.0001$). Deliryum gelişen hastalarda yoğun bakım ünitesinde kalış süreleri daha uzundu ancak istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p = 0.331$). Deliryum gelişen tüm hastalar haloperidol (iv veya oral) ile tedavi edilmiştir. SONUÇ:

Bu çalışmaya göre koroner arter by-pass cerrahisi sonrası postoperatif deliryumun ileri yaş hastalarda daha sık görüldüğü tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Deliryum, Koroner Arter Hastalığı, Koroner Arter By-Pass Cerrahisi

Post-Operative Delirium After Cornonary By-Pass Surgery

Abstract

OBJECTIVE: Postoperative delirium is associated with many adverse outcomes, including increased mortality and complications. The overall incidence of delirium after cardiac surgery was 19.8% which among previous studies. In this study we present the incidence of postoperative delirium and the risk factors after on-pump coronary artery bypass graft surgery. METHODS: An hundred seven adult patients with coronary artery disease underwent elective coronary artery bypass graft surgery with using cardiopulmonary bypass were included into the study. All patients charts were reviewed retrospectively. Patients with preoperative psychiatric illness and postoperative death were excluded from the study. Patients with postoperative delirium, patient's clinical characteristics, surgical details and postoperative outcomes were recorded. RESULTS: A total of 107 patients including 85 men, with a mean age of 63.1±9.97 years, were enrolled. Nine patients (the incidence of 8,4 %) had delirium in postoperative period. Patients were divided into two group according to postoperative delirium station. Comorbid factors (DM, HT, Smoking, KOAH ext) were similar in patients with and without delirim. In laboratory findings and operative details, there was no significant difference in pre operative creatinine, BUN, CPB time and by-pass vessel number in both group. Patients with delirium were significantly older than other group (p = 0.0001). Patients with delirium had longer intensive care unit but no statistical significant (p =0.331). All patient were treated with haloperidol (iv or oral). CONCLUSIONS: In this study, older age was associated with postoperative delirium after on-pump coronary artery graft bypass surgery.

Keywords: Delirium, Coronary Artery Disease, Coronary By-Pass Sugery

Presentation ID / Sunum No= 322

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Böbrek Yetmezliğinin Erken Evresinde Kemik Mineral Bozukluğu Gelişiminde Diyabetin Etkisi

Dr. Fevzi Coşkun Sökmen[1]

[1]Abdurrahman Yurtaslan Eğitim Araştırma Hastanesi İç Hastalıkları Kliniği
*Corresponding author: Fevzi Coskun Sökmen

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Kemik mineral bozukluğu (KMB), kronik böbrek yetmezliğinin (KBY) en önemli komplikasyonudur. Kemiğe lokalize bir hastalık (kemiğin döngüsünü, mineralizasyonunu, hacmini, gücünü ve büyümesi dahil) olmayan, aynı zamanda vasküler ve / veya yumuşak doku kalsifikasyonunun eşlik ettiği durumdur.1,25 (OH)2 D vitamini eksikliği prevalansı böbrek fonksiyon bozukluğunun tüm evrelerinde mevcutken, 25 (OH) D vitamini düşüşü ancak glomerüler filtrasyon hızı (GFR) 30 mL / dk'nın altına düştükten sonra başlar. Bu düşük aktif D vitamini düzeyi, proteinüri ile birlikte idrar kaybının artması nedeniyle diyabet (DM) hastalarında daha belirgindir. KBY etyolojisinde bütün dünyada birinci sırada yer alan DM'in, KMB gelişimi üzerine etkilerini DM olmayan KBY hastaları ile karşılaştırdık. HASTALAR ve METOTLAR: Ankara Numune Hastanesi İç hastalıkları kliniğine 1.12.2017 ile 1.12.2018 tarihleri arasında başvuran Glomeruler filtrasyon hızı (GFH), MDRD formülü ile 30-59 mL/dak hesaplanan, 80 hasta (40 diyabetik, 40 nondiyabetik) ve 48 sağlıklı birey üzerinde gerçekleştirildi. D vitamini ile kalsiyum içeren veya içermeyen fosfor bağlayıcı preparat kullanan hastalar, kronik allogreft nefropatisi kabul edilmiş hastalar, kanser hastaları, yakın dönemde aktif kortikosteroid kullanımı olan

romatizmal hastalık veya glomerulonefrite ikincil KBY hastaları çalışma dışı bırakıldı. KMB değerlendirmesi için serum Ca, PO4, intakt parathormon (iPTH) ve alkalen fosfataz (ALP) düzeylerine bakıldı. Düzeltilmiş Ca hesaplaması için serum albümin ve GFH formülünde kullanmak üzere kreatinin değerleri bakıldı. BULGULAR: Hastaların demografik verileri benzerdi. Serum Ca, PO4, iPTH, ALP değerlerinin sonuçları kontrol grubu ile hem diyabetik hem de nondiyabetik KBY hastalarda laboratuvar değerleri anlamlı farklılık göstermekteydi. Diyabetik ve nondiyabetik KBY hastalarda KMB'ye yönelik laboratuvar değerleri yönünden anlamlı farklılık yoktu. SONUÇ: Diyabetik popülasyonda konvansiyonel kardiyovasküler risk faktörlerinin varlığı ve bunlarda vasküler kalsifikasyonda rolü olan adinamik kemik hastalığı gibi kendine özgü KMB'lerin varlığı, mortalitede artışla ilişkilendirilmiştir.Diyabet hastalarında, ileri glikasyon ürünleri PTH sekresyonu üzerinde baskılayıcı etkisi gösterilmiştir. DM hastalarında KMB'u erken tespit edilmeli ve geri döndürülemez bir şekilde yerleşmeden tedavi edilmelidir. Bu amaçla planladığımız, kılavuzların önerdiği ulaşılabilir KBY-KMB tanı testleri ile yaptığımız çalışmada Evre 3 KBY diyabetik ve nondiyabetik grup arasında farklılık tespit edilmedi. Bu testlere ek olarak 1,25 (OH)2 D vitamini, 25 (OH) D vitamini, kemiğe spesifik ALP, fibroblast büyüme faktörü-23 gibi testlerin ilave edilmemiş olması, hasta sayısı çalışmanın limitasyonlarıdır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Böbrek Yetmezliği, Kemik Mineral Bozukluğu, Diabetes Mellitus

Presentation ID / Sunum No= 347

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Migren Hastalarında GON Blokajının Etkinliği

Exp. Dr. Dilek Yılmaz Okuyan[1]

[1]Konya Numune Hastanesi

Özet

Giriş: Büyük oksipital sinir (GON) blokajı kanıta dayalı veri az olmasına rağmen migren başağrısı tedavisinde uzun yıllardır kullanılmaktadır. Bu çalışmada kronik migren profilaksisinde tekrarlayan GON bloğunun migren atak sıklığı, süresi ve şiddeti üzerindeki etkinliğini araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem : GON blokajı yapılan 30 aurasız migren hastasının verileri toplandı. Medikal profilaksi alan ancak fayda görmeyen, ayda 15 günden fazla günü ağrılı geçen veya migren atak sıklığı ayda 8 da fazla olan hastalar kronik migren olarak değerlendirilip çalışmaya dahil edildi. Migren tanısı Uluslararası Baş Ağrısı Derneği (ICHD-3 (beta)) sınıflandırması kullanılarak konuldu. GON bloğu işlemi bilateral olarak ilk 1 ay haftada 1 kez olmak üzere 4 kez, 2. Ve 3. aylarda ayda 1 kez olarak toplam 6 seans uygulandı. Üç aylık takip döneminde hastalarda baş ağrısı atak sıklığı, baş ağrısı süresi ve ve VAS (Vizüel Analog Skala) değerleri kaydedildi. Bulgular: Baş ağrısı atak sıklığı 15,9 ± 8,58'den 3,87 ± 2,62 'ye (3. ay) ($p < 0.05$), baş ağrısı süresi 14,07 ± 7,25'den 8,27 ± 6,6 'ye ($p < 0.05$), baş ağrısı şiddeti (VAS) ise 8,8± 1,30'den 5,3 ± 2,22'e düşmüş olup istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi ($p < 0.05$). Sonuç : Bu çalışma 1.5 ml of 2% lidocaine ile tekrarlanan GON bloklarının tıbbi migren hastalarında etkili bir alternatif tedavi olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Baş Ağrısı, Migren, Profilaksi, Büyük Oksipital Sinir Bloğu

EFFECT OF GON BLOCKAGE ON PATIENTS WITH CHRONIC MIGRAINE

Abstract

Introduction: Greater occipital nerve (GON) blockage has been used for many years to treat migraine headaches; however, there is little evidence regarding its efficacy. In the present study, we aimed to assess the efficacy of recurrent GON blockage on the frequency, duration, and severity of migraine attacks in patients with chronic migraine.Materials and Methods: The data of 30 migraine patients without aura who underwent GON blockage were collected. Patients who took medications but did not show any improvement, those who had pain for more than 15 days in a month, or those who had more than eight migraine attacks in a month were considered as having chronic migraine and were included in the study. The diagnosis of migraine was made according to the International Classification of Headache Disorders, Third Edition [ICHD-3 (beta)]. GON blockage was performed bilaterally; the procedure was performed once a week in the first month, four times a week in the second month, and once a month in the third month, for a total of six sessions. The migraine attack frequency, headache duration, and visual analogue scale (VAS) scores were recorded during the 3-month follow-up period.Results: The migraine attack frequency significantly reduced from 15.9 ± 8.58 to 3.87 ± 2.62 by the third month ($p < 0.05$). Moreover, the headache duration and headache severity (VAS scores) significantly reduced from 14.07 ± 7.25 to 8.27 ± 6.6 ($p < 0.05$) and from 8.8 ± 1.30 to 5.3 ± 2.22, respectively, by the third month ($p < 0.05$).Conclusion: Our findings indicate that recurrent GON blockage with 1.5 ml of 2% lidocaine can be an effective alternative treatment option for migraine patients who do not respond to or do not prefer medications.

Keywords: headache, migraine, medication, greater occipital nerve blockage

Presentation ID / Sunum No= 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Malign Glial Tümörlerin Klinikopatolojik Özellikleri ve Sağkalım Verilerinin İncelenmesi

Exp. Dr. Fatma Betül Asan[1] , AssoM. Prof. Dr. Hayriye Tatlı Doğan[2] , Exp. Dr. Karabekir Ercan[3] , Asst. Prof. Dr. Salih Başer[2] , AssoM. Prof. Dr. Mehmet Ali Nahit Şendur[2] , AssoM. Prof. Dr. M.bülent Akıncı[2] , Exp. Dr. Ömer Asan[1] , Prof.Dr. Bülent Yalçın[2] , Prof.Dr. Didem Şener Dede[2]

[1]Sakarya Üniversiyesi Eğitim Araştırma Hastanesi
[2]Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
[3]Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Malign glial tümörler diffüz infiltratif özellikte olup primer beyin tümörleri içinde en sık gözlenen ve en ölümcül seyreden gruptur. Malign glial tümörlerin prognozunda en önemli etkenler histolojik tanı, hasta yaşı ve performans skorudur. Bu çalışmada malign glial tümör tanılı hastaların verilerinin geriye dönük olarak incelenerek histopatolojik evre ile tedaviye yanıt arasındaki ilişkinin ve sağkalım verilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Ankara Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi Onkoloji kliniğinde takip edilen 18 yaş üzeri 155 hastanın dosyaları retrospektif taranarak incelenmiştir. Hastaların demografik, klinik, patolojik verileri, hastalara uygulanan tedavi modaliteleri, hastaların sağkalım süreleri incelenmiştir. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 51,2±12,5 olup Glioblastoma tanısı %68,4'lük oranla en sık gözlenen alt tip olarak saptanmıştır. Yüksek evreli glial tümörlerde daha düşük evreli olanlara göre nekroz belirgin olarak fazla saptanmıştır. (p=0,001) Ortanca Ki-67 değeri yüksek evreli glial tümörlerde diğer gruba göre, anlamlı derecede yüksek bulunmuştur (15 vs 7). Yüksek evreli tümörler (ort. 10.3 ay) ile diğer glial tümörler (ort. 16.2 ay) arasında anlamlı sağkalım farkı saptanmıştır (p=0,012). 65 yaş ve üzeri grupta sağkalımın daha genç yaşa göre belirgin olarak düşük olduğu

görülmüştür (ort. 5,3ay vs 13,9ay). İki grup arasında hemogram, ast,alt,üre,kreatinin değerleri arasında fark bulunamazken glikoz değerleri arasında anlamlı fark saptanmıştır(p 0,002). Yüksek evreli glial tümörlerde ortanca glukoz değeri düşük evreli glial tümörlere göre yüksek bulunmuştur. Sonuç: Çalışmamız malign glial tümörlerin patolojik alt tiplerinin, histopatolojik özelliklerinin, hasta özelliklerinin, tedaviye yanıt oranlarının ve prognozun değerlendirildiği, görece hasta sayısının fazla olduğu bir çalışmadır. Malign glial tümörlerin alt tiplerine göre görülme sıklıkları ve sağkalım süreleri literatür ile uyumlu saptanmıştır. Yüksek evreli glial tümörlerde sık gözlenen nüks ve rezidü varlığının sağkalım üzerine anlamlı etkisi saptanamamıştır. Çalışmanın glial tümörlerin sınıflandırılmasında, prognozunda ve tedavi yanıtında giderek artan öneme sahip olan1p/19q kodelesyonu, IDH mutasyonu, PDL-1 ekspresyonu gibi moleküler faktörlerin değerlendirilmeye alınarak genişletilmesi; hasta prognozu ve sağkalım üzerine daha faydalı sonuçlar elde edilmesini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Malign Glial Tümör, Prognoz, Sağkalım,

Presentation ID / Sunum No= 203

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Maternal Kızamık Antikorlarının Kaybolma Yaşı

Dr. Hüsniye Yücel[1] , Assoc. Prof. Dr. Gülay Korukluoğlu[2] , Prof.Dr. Gülnar Uysal[3] , Prof.Dr. Sevim Ünal Kızılateş [1] , Assoc. Prof. Dr. Sadi Vidinlisan[3]

[1]S.B Ankara Dışkapı Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara
[2]Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Uzmanı, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Refik Saydam Yerleşkesi, Viroloji Referans ve Araştırma Laboratuvarı, Ankara
[3]S.B Ankara Dışkapı Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi,(Emekli), Ankara

Özet

Amaç: Kızamık çok bulaşıcı, mortalitesi yüksek ve aşı ile korunulabilir bir hastalıktır. Aşı etkinliği için anneden geçen antikor düzeyleri önemlidir. Bu çalışmada ülkemizde kızamık aşılama zamanı ile ilgili çalışmalara katkıda bulunmak amacı ile hastalığa karşı doğal yolla ve aşı yolu ile immünite kazanan anne bebeklerinde maternal antikorların kaybolma zamanını araştırmayı amaçladık. Yöntemler: Hastanemiz yenidoğan polikliniğine 01 Haziran 2003- 31 Temmuz 2003 tarihleri arasında getirilen yenidoğan bebekler arasından rastgele seçilmiş 150'si bu çalışmaya alındı. Anneden geçen antikor düzeylerini saptamak için anne ve bebekten ilk 15 günde, daha sonra 6. ve 9. aylarda sadece bebeklerden venöz kan örnekleri alındı. Kızamık antikor titre tayini için nötralizasyon yöntemi kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya alınan 150 anne ve bebekleri, annelerin yaş ve aşılanma durumlarına göre 4 gruba ayrıldı. Gruplar arasında bebeklerin cinsiyet dağılımı, ailelerin gelir durumu ve annelerin eğitim durumu açısından istatiksel olarak anlamlı bir fark yoktu ($p>0,05$). 150 anne ve bunların bebeklerinden ilk ayda alınan kan örneklerinden 146'sında (%97,3), 6. ayda kontrole getirilen 131 bebeğin 122'sinde (%93,1), 9. ayda kontrole getirilen 118 bebeğin 5'inde (%4,2) kızamık antikor titresi pozitif bulundu. 1, 6 ve 9.

aylarda bebeklerde gruplara göre kızamık antikor pozitifliği açısından istatiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı (p>0,05). Sonuç: Çalışmamızda, kızamık koruyucu antikor düzeylerinin kaybolma zamanı açısından aşılı anne bebekleri ile hastalığı geçirerek immünite kazanan anne bebekleri arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır. 9. ayda tüm bebeklerin %95,8'inde maternal antikorların kaybolduğu ve kızamığa karşı korumasız hale geldikleri görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kızamık; Kızamık Aşısı; Maternal Kızamık Antikoru

Decay Time of Maternal Measles Antibodies

Abstract

Objective: Measles is a highly contagious disease that has a high mortality and can be protected by vaccination. Transplacental antibody levels are important for vaccine efficacy. In this study, as a contribution to the studies on measles vaccination time in our country, we aimed to investigate the decay timing of maternal antibodies in infants who have been immunized naturally and by vaccination against the disease. Methods: 150 randomly selected newborn babies among those admitted to our hospital's neonatal outpatient clinic between 01 June 2003 and 31 July 2003 were included in this study. Venous blood samples were taken from the mother and baby in the first 15 days, and then from only the infants at the 6th and 9th months to determine the transplacental antibody levels. Neutralization method was used to determine the measles' antibody titers. Results: 150 mothers and their babies included in the study were divided into 4 groups according to the ages and vaccination statuses of the mothers. There was no statistically significant difference between the groups in terms of the gender distribution of the babies, the income levels of the families and the education levels of the mothers (p> 0.05). Measles' antibody titers were found positive in 146 (97.3%) of the 150 blood samples taken from mothers and their babies in the first month, 122 of the 131 babies (93.1%) brought in for examination at the 6th month and in 5 (4,2%) of the 118 babies at the 9th month. There was no statistically significant difference in babies at 1st, 6th and 9th months in terms of measles' antibody positivity (p> 0.05). Conclusion: In our

study, the decay timing of protective antibody levels in vaccinated mothers was not different than those of mothers who gained immunity through the disease. It was observed at the 9th month that maternal antibodies disappeared in the 95.8% of all the babies and they became unprotected against the measles.

Keywords: Measles; Measles Vaccine; Maternal Measles Antibody

Presentation ID / Sunum No= 376

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mekanik Ventilasyon Olmadan Tedavi Edilen COVID-19 Pnömonisine Bağlı Şiddetli Uzun Süreli Hipoksi: Bir Olgu Sunumu.

Researcher Özgür Kılıç [1] , Researcher Ali Abdülrezzak[2]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Yeni koronavirüs hastalığı 2019 (COVID 19) pnömonisi, sessiz hipoksi olarak tanımlanan asemptomatik bir klinik aşamadan akut solunum sıkıntısı sendromu (ARDS) gibi invazif mekanik ventilasyon desteği gerektiren orta veya şiddetli solunum yetmezliğine kadar değişen iki modlu spektrum gösterir. Şiddetli hipoksemiye rağmen belirgin solunum çabası olmayan hastalar özellikle solunum tedavisinde kafa karışıklığına neden oldu. Bu ikileme yanıt olarak Gattinoni ve ark. iki farklı fenotipe dayalı kavramsal bir yönetim modeli önerdi: Düşük elastans (yüksek kompliyans) ile karakterize edilen Tip L ve yüksek elastans ile karakterize edilen Tip H. Tip L'de yüksek akımlı oksijen tedavisi, prone pozisyon ve non-invazif mekanik ventilasyon hipoksiyi tersine çevirebilirken, solunum iş yükü arttığında veya tip H'ye geçiş söz konusu olduğunda invazif mekanik ventilasyon dahil daha agresif solunum desteği uygulanmalıdır.Şiddetli ve inatçı hipokseminin yanı sıra yaygın pulmoner infiltratlara rağmen mekanik ventilasyon desteği olmadan iyileşen COVID 19 pnömonili bir hasta bildiriyoruz.

Anahtar Kelimeler: COVID 19, Hipoksemi, Akut Solunum Sıkıntısı Sendromu

Severe Prolonged Hypoxia Due to COVID-19 Pneumonia Treated Without Mechanical Ventilation: A Case Report.

Abstract

Novel coronavirus disease 2019 (COVID 19) pneumonia shows bimodal spectrum ranging from an asymptomatic clinical stage described as silent hypoxia to moderate or severe respiratory failure requiring invasive mechanical ventilation support , such as acute respiratory distress syndrome (ARDS). Patients with no remarkable respiratory effort despite severe hypoxemia particularly caused confusion in respiratory therapy. In response to this dilemma, Gattinoni et al. proposed a conceptual management model based on two different phenotypes:Type L, characterized with low elastance (high compliance) and Type H, characterized with high elastance. In type L, high flow oxygen, prone position, and non-invasive mechanical ventilation may reverse hypoxia whereas more aggressive respiratory support including invasive mechanical ventilation should be applied when respiratory workload increases or transition to type H is involved.We report a patient with COVID 19 pneumonia whom recovered without mechanical ventilation support despite having severe and persistant hypoxemia as well as extensive pulmonary infiltrates.

Keywords: COVID 19, Hypoxemia, Acute Respiratory Distress Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 330

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Metastatik Kastrasyon Dirençli Prostat Kanserinde Enzalutamide Etkinliği

Dr. Abdilkerim Oyman[1]

[1]Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Onkoloji
*Corresponding author: ABDİLKERİM

Özet

Metastatik Kastrasyon Dirençli Prostat Kanserinde Enzalutamide Etkinliği Dr. Abdilkerim Oyman Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Onkoloji Kliniği GİRİŞ Prostat kanseri dünya çapında erkeklerde en sık görülen kanserdir ve kansere bağlı ölümlerin % 1-2'sini oluşturur. Tanı anında hastaların yaklaşık % 5'i metastaz geliştirmektedir. Androjenlerin prostat kanserinin ilerlemesi üzerindeki bilinen etkileri göz önüne alındığında, androjen deprivasyon tedavisi (ADT) prostat kanseri için altın standart tedavi olmaya devam etmektedir. ADT sonrası hastalık ortalama 14-20 ay sonra nüks geliştirmektedir. Bu duruma hormon tedavisine dirençli prostat kanseri (CRPC) denilmektedir. Metastatik CRPC'de, sitotoksik kemoterapiden önce ve sonra hormonal tedavi (enzalutamide veya abirateron asetat) ajanlarının kullanımı ile tedavide önemli gelişmeler olmuştur. Enzalutamid metastatik prostat kanserinde kullanılan androjen reseptör antagonisti oral bir ajandır. Enzalutamidin genel sağkalım (OS) üzerindeki etkisi, hem dosetaksel almamış hem de dosetaksel ile önceden tedavi edilmiş mCRPC'li hastaları içeren uluslararası, plasebo kontrollü faz 3 çalışmaları olan PREVAIL ve AFFIRM çalışmalarında gösterilmiştir. Çalışmamızda metastatik prostat kanserli hastalarda enzalutamid'in etkinliğini araştırmayı amaçladık. MATERYAL-METOD 2016-2020 yılları arasında Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Onkoloji kliniğine prostat kanseri tanısı ile başvuran 23 hasta dahil edildi. Hastaların klinikopatolojik özellikleri

tanımlayıcı istatistik ile analiz edildi. Progresyonsuz sağ kalım enzalutamide başlangıç tarihi ile hastalıkta progresyon veya herhengi bir sebebe bağlı ölüm tarihi arasındaki süre olarak tanımlandı ve Kaplan Meier yöntemiyle hesaplandı. BULGULAR Hastaların median yaşı 76.5 (range, 46-87) idi. Gleason skoruna (GS) göre dağılım incelendiğinde; Hastaların %5.6 sında GS:7, hastaların %38.9'unda GS:8, yine hastaların %38.9'unda GS:9 ve % 16.7'sinde GS:10 olduğu gözlendi. Hastaların %61.1 'ine 1. basamak tedavi olarak tek başına androjen deprivasyon tedavisi uygulanmışken, % 38.9'una androjen deprivasyon tedavisi+docetaxel uygulanmıştır. Median progresyonsuz sağkalım 9 ay (range, 2-39) olarak bulundu. Gleason skoruna göre progresyonsuz sağkalım değerlendirildiğinde, farklı GS'na sahip gruplar arasında anlamlı farklılık saptanmadı (p=0.869). SONUÇ Metastatik hormona dirençli prostat kanseri hastalarını içeren çalışmamızda enzalutamid etkin bir tedavi olarak göze çarpmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kastrasyon Dirençli, Prostat Kanseri, Enzalutamid

Presentation ID / Sunum No= 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Meyan Kökü (Licorice) Kullanımına Bağlı Hipokalemi ve Ani Başlangıçlı Hipertansiyon: Tek Merkez Deneyimi

Exp. Dr. Okan Akyüz[1]

[1]BİLECİK DEVLET HASTANESİ
*Corresponding author: OKAN AKYÜZ

Özet

Amaç: Ani başlangıçlı hipertansiyon ve hipopotasemi ile nefroloji polikliniğine başvuran sekonder hipertansiyon düşünülerek tetkik edilen 10 hastada meyan kökü kullanımı tespit edildi. Bu çalışmanın amacı ani başlangıçlı hipertansiyon olgularında meyan kökü(licorice) başta olmak üzere bitkisel ürün kullanımının sorgulanmasını vurgulamaya çalıştık. Materyal ve metod: Kasım 2018 ve haziran 2020 tarihleri arasında nefroloji polikliniğine başvuran ani başlangıçlı hipertansiyonu olan 10 hasta(6 kadın, 4 erkek) çalışmaya dahil edildi. Hastaların detaylı anamnezleri, kan biyokimyasal tekikleri, kan gazı sonuçları, tam idrar tetkikleri, plazma renin aktivitesi ve plazma aldosteron düzeyleri, ekokardiyografik değerlendirmeleri, göz dibi incelemeleri, sürrenal MR ve renal arter doppler tetkikleri, arteryel tansiyon takipleri holter ile kayıt altına alındı. Bulgular: Bilinen hipertansiyon ve ek hastalığı olmayan hastaların 6'si kadın 4'ü erkek idi. Hastaların ortalama yaşı 45.3 ± 9.34 yıl idi. Bütün hastaların hepsinde sürrenal MR ve renal arter doppler görüntüleme tetkikleri normal saptandı. Hastaların tümünde metabolik alkaloz ve hipopotasemi vardı. Sonuç: Ani başlangıçlı hipertansiyon veya sonradan semptomatik olan hipertansiyon ile polikliniklere başvuran

hastalarda anamnezin ayrıntılı alınması ve bitkisel ilaç kullanımının mutlaka sorgulanması, gereksiz tetkik ve hasta morbiditesini azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hipokalemi, Meyan Kökü, Sekonder Hipertansiyon, Metabolik Alkaloz

Presentation ID / Sunum No= 6

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Monosit Yüksek/ Dansiteli Lipoprotein Oranı ve Yüksek Sensiviteli C- Reaktif Protein Değelerinin İzole Koroner Arter Ektazisi ile İlişkisi

Inst. Dr. Onur Baydar[1]

[1]Koç Üniversitesi Hastanesi

Özet

Amaç: Izole koroner arter ektazisi (İKAE), koroner arter hastalığının az görülen bir formu olup, aterosklerotik koroner arter hastalığna benzer mortalite ve morbidite oranına sahiptir. Monosit yüksek dansiteli lipoprotein (HDL) oranı (MHO) klinikte yeni tanımlanan inflamasyon belirteçlerinden biridir. Çalışamızda MHO ve klinikte inflamasyon belirteci olarak sıkça kullanılan yüksek duyarlıklı C-reaktif protein (Yd-Crp) ile İKAE arasıdaki ilişki araştırılmıştır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmamızda retrospektif olarak elektif koroner yapılan hastalar incelenmiştir. Hastaneye başvuruşunda koroner anjiografi hemen öncesinde alınan örneklerden Yd-Crp ve MHO oranı hesaplanmıştır. Bulgular: Toplam 98 (61, %62 erkek) hasta geriye dönük incelenmiş, 28 (%28.6) hastada Diabetes Mellitus saptamıştır. İKAE hasta sayısı 68 (%69.8) olarak bulunmuştur. MHO ve Yd-Crp ; İKAE grubunda normal koroner arterlere sahip gruba göre anlamlı olarak yüksek saptandı (Sırasıyla; MHO: 0.0153 (0.007-0.130)ve 0.0111 (0.005-0.020), p< 0.001, Yd-Crp: 6 (0.2-33)ve 1(0.2-14), p < 0.001). Ek olarak MHO ile Yd- Crp değeri arasında pozitif korelasyon saptandı (r:0,338, p: 0.001). Ayrıca; hipertansiyon , Diabetes Mellitus, sigara kullanımı, Yd-Crp ve MHO değerleri İKAE' nin bağımsız risk faktörleri olarak bulundu. ROC analizinde MHO için eğri altında kalan alan 0.744 (p<0,001, 95% [CI] 0.64 - 0.84) ve cut- off değeri 0.013 (%69.1 sensivite , % 63.3 spesifite) saptandı. Sonuç: Sonuç olarak MHO ve Hs-Crp basit ve ucuz şekilde bakılabilen inflamasyon belirteçleri olup, İKAE hastalarında yüksek saptanmıştır. Bu

beliteçler, İKAE hastalığının patogenezinin aydınlatılmasında ve tedavinin yönlendirilmesinde faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Ektazisi, Monosit Yüksek Dansiteli Lipoprotein (HDL) Oranı, Yüksek Duyarlılıklı C- Reaktif Protein.

Monocyte to High-Density Lipoprotein Ratio and High Sensitive C-Reactive Protein Levels in Patients With Isolated Coronary Artery Ectasia

Abstract

Aim: Isolated coronary artery ectasia (ICAE) is a rare form of coronary artery disease and has almost same mortality and morbidity rate to atherosclerotic coronary artery disease. Monocyte to HDL-cholesterol ratio (MHR) has been entered the literature as a new inflammatory indicator in various cardiovascular disease. In this study we want to investigate relationship between inflammatory and oxidative markers that high sensitive C reactive protein (Hs-Crp), MHR and ICAE. Material and Methods: We retrospectively observed patients who underwent elective coronary angiography. Patients with ICAE and normal coronary arteries included in the study. MHR and Hs-Crp levels were observed just before the coronary angiography procedure. Results: A total of 98 patients (61, 62 % men) patients were included in this study and 28 (28.6%) of them had DM. 68 (69.3%) of patients had ICAE. MHR was significantly higher in patients with ICAE (0.0153 (0.007-0.130)ve 0.0111 (0.005-0.020), p< 0.001). Hs-Crp was also significantly higher in patients with ICAE (Yd-Crp: 6 (0.2-33)ve 1(0.2-14), p < 0.001). MHR was also significantly correlated with Hs-crp levels (r:0,338, p: 0.001). Additionally; DM, smoking, HT, MHR and Hs-crp were detected as independent risk factors of ICAE in logistic regression analysis. In receiver operating characteristic curve analysis, the area under the curve for predicting CAE was 0.744 (p<0,001, 95% confidence interval [CI] 0.64 to 0.84) and cut- off value was 0.013 (sensitivity 69.1%, specificity 63.3%,) for the number of MHR. Conclusion: MHO and Hs-Crp are markers of inflammation that can be easily and inexpensively examined and found high in patients with ICAE. These

markers may be useful explaining the pathogenesis of ICAE and guiding treatment.

Keywords: Coronary Ectasia, Monocyte to High-Density Lipoprotein Ratio, High Sensitive C Reactive Protein.

Presentation ID / Sunum No= 35

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Multipl Skleroz Hastalarında Atak Tedavisine Yanıtı Etkileyen Faktörler

Dr. Fatma Avşar Ertürk[1] , Dr. Bülent Güven[1] , Assoc. Prof. Dr. Hayat Güven[1]

[1]Sağlk Bilimleri Üniversitesi, Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği

Özet

Amaç: Multipl skleroz (MS)'un belirleyici bir özelliği olan ataklar sıklıkla işlevsel kayıp ve yaşam kalitesinde azalmaya neden olurlar. İntravenöz metilprednizolon (IVMP) tedavisinin MS ataklarının düzelmesi üzerine hızlandırıcı etkisi bilinmekle birlikte, düzelme oranları ataklar arasında değişkenlik gösterir. Bu çalışmada MS hastalarında atak sırasında uygulanan IVMP tedavisine yanıtların değerlendirilmesi ve bu yanıtları etkileyen klinik faktörlerin ve görüntüleme özelliklerinin araştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Relapsing remitting (RR) MS tanısı konulmuş olan ve atak semptomlarının ortaya çıkmasından sonraki ilk 3 hafta içinde başvuran hastalar çalışmaya alındı. Hastaların demografik bilgilerinin yanı sıra hastalık özellikleri, atak sırasındaki EDSS puanları ve etkilenen fonksiyonel sistemler, beyin ve spinal kord manyetik rezonans görüntüleme (MRG) bulguları kaydedildi. Hastalara atak tedavisi olarak IVMP 1000 mg/gün 5 gün süreyle uygulandı. Tedavinin 5, 15 ve 30. günlerindeki EDSS puanları hesaplandı. Hastalar tedavi öncesi ve tedavinin 30. günündeki EDSS puan değişimlerine göre hastalık özellikleri ve görüntüleme bulguları açısından karşılaştırıldı. Bulgular: On üç erkek, 37 kadın olmak üzere toplam 50 RRMS hastası (yaş ortalaması 32.5±9.2, hastalık süresi 4.7±5.3 yıl) çalışmaya alındı. Tedavinin 5. gününde hastaların yarısında, 15. ve 30. günlerinde ise tüm hastalarda değişik derecelerde düzelme gözlendi. Hastaların tedavi öncesi EDSS puanları ortalaması 3.2±1.0 iken; IVMP tedavisinin 15. gününde 1.4±0.9, 30. gününde

0.4±0.6 olarak hesaplandı. Otuzuncu günde daha fazla düzelme olan hasta grubunda (EDSS'de ≥3 puan azalma) düzelmenin daha az olduğu gruba göre (EDSS'de <3 puan azalma); tedavi öncesi EDSS puanlarının daha yüksek olduğu ($p<0.001$), atak sırasında piramidal sistemin daha sık etkilendiği ($p<0.001$), beyin MRG'de serebellar demyelinizan lezyonları bulunan hasta sayısının daha fazla ($p=0.01$) ve infratentoriyal lezyon yerleşiminin daha sık olduğu ($p=0.04$) saptandı. Yorum: Bulgularımız, atak semptomlarındaki düzelmenin IVMP tedavisinin 30. gününde 15. gününe göre daha fazla olduğunu göstermiş; ataklardan düzelmeyi bir aydan önce değerlendirmenin yanıltıcı olabileceğini düşündürmüştür. Ayrıca piramidal semptomların eşlik ettiği, daha şiddetli ve özürleyici ataklarda düzelmenin daha belirgin olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz, Atak, Metilprednizolon, Özürlülük

Presentation ID / Sunum No= 385

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Bir Olgu: Ataksi-Telenjiektazi Sendromu

Exp. Dr. Mustafa Doğan[1] , Assoc. Prof. Dr. Recep Eröz[2]

[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Tıbbi Genetik AD
[2]Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik AD

Özet

OLGU TANIMLANMASI: Ataksi telenjiektazi başlıca sinir sitemini, immün sistemi ve diğer vücut sistemlerini etkileyen OR kalıtılan nadir bir sendromdur. DNA tamir defektleri grubunda bir hastalıktır. ATM genindeki homozigot mutasyonlar hastalığa sebep olmaktadır ve çoğunlukla 5 yaşından önce, koordineli hareketlerin yapılmasının giderek kötüleşmesi ile karakterizedir. BULGULAR: Kliniğimize yönlendirilen 5 yaşında erkek hastada denge bozukluğu ve bilateral konjonktivalarda telenjiektazik görünüm dikkati çekmiştir. Konuşma yokluğu olan hastada entelektüel yetmezlik olduğu düşünülmedi. Büyüme-gelişme geriliği yoktu ve kranial MR'ında bir anormallik saptanmadı. Hastada ATM geninde (c.6047A>G, p.Asp2016Gly) varyantı homozigot olarak saptandı. SONUÇ: Ataksi-Telenjiektazi sendromlu bireylerin bir kısmında kanser gelişimi saptanmaktadır. Bu hastalar X-ray'den korunmalıdır. Erken teşhis ve buna bağlı olarak uygulanacak tedaviler ve doğru takip planı ile sendromlu kişilerin yaşam kalitesinin arttırılması önem arz etmektedir. Ayrıca moleküler tanı ile birlikte preimplantasyon genetik tanı yöntemleriyle hastalığın tekrar riski önlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Ataksi-Telenjiektazi, Atm Geni, Herediter Ataksi

Presentation ID / Sunum No= 378

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Neuromas May Cause Jumping Stump Syndrome

Inst. Dr. Özgür Öztop Çakmak[1]

[1]Koç Üniversitesi Hastanesi
*Corresponding author: Özgür Öztop Çakmak

Abstract

Jumping stump syndrome is characterised by myoclonus or choreiform movements associated with injured peripheral nerves. A 56-year-old man presented to the outpatient clinic with pain and involuntary movements in the stump of his right amputated leg. He underwent a series of operations following a traffic accident that eventually resulted with a hip disarticulation 6 years earlier. Involuntary movements and pian began a few years after the amputation, which had been unresponsive to a wide range of medications as well as spinal cord stimulation and rendered him unable to wear his limb prosthesis. Neurologic examination was remarkable for irregular myoclonic jerks on his stump. Pelvic magnetic resonance imaging showed neuromas along sacral plexus. Neuromas from greater sciatic notch to perineum were excised but did not have any positive effects on myoclonic jerks. Given the unresponsiveness of the condition to previous therapies, botulinum toxin type A injection was administered. No benefit was observed Jumping stump is a rare disturbing sequela of limb amputations caused by stump neuromas that develop at the ends of injured peripheral nerves. Relief of involuntary movements and refractory pain can be quite challenging.

Keywords: Myoclonus, Jumping Stump, Neuroma

Presentation ID / Sunum No= 200

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nörolojik Yoğun Bakım Ünitesinde İzlenen İskemik İnme Hastalarında Klinik Özellikler ve Prognoz İlişkisi

Dr. Songül Şenadım[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bakırköy Prof Dr Mazhar Osman Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği
*Corresponding author: Songül Şenadım

Özet

Giriş: Akut iskemik inme, dünya çapında morbidite ve mortalitenin başlıca nedenlerinden biridir ve nörolojik yoğun bakım ünitelerindeki (YBÜ) hastaların büyük bir kısmını oluşturur. Ağır iskemik inmeli hastalar, kötü prognoza sahip olmaları ve birçok komplikasyona yatkın olmaları nedeniyle YBÜ desteğine ihtiyaç duyabilmektedir. Bu çalışmada nörolojik YBÜ'de yatan iskemik inme hastalarının prognozunu belirleyen faktörlerin incelenmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Çalışmada SBÜ Bakırköy Prof Dr Mazhar Osman Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nöroloji YBÜ'de izlenen iskemik inme tanılı hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların klinik ve demografik bilgileri; yaş, cinsiyet, inme risk faktörleri, inme lokalizasyonu, mekanik ventilasyon (MV) ihtiyacı, yatış süresi kaydedildi. Hastaların klinik özellikleri ile son durumları (kısmi salah veya exitus) kıyaslandı. Bulgular: Nörolojik YBÜ'de yatırılarak izlenen 146 hastanın 73'ü (%50) kadın idi. 37 (%25,3) hasta 65 yaş altı, 24 (%16,4) hasta 65-75 yaş arası ve 85 (%58,2) hasta 75 yaş üstünde idi. Hastaların 17'sinde (%13) büyük damar aterosklerozu, 20'sinde (%15,3) kardiyoembolik nedenler tespit edildi. Hastaların ortalama yatış süresi 19,8±33,4 gün (1-360 gün) idi. Toplam 15 hasta çeşitli nedenlerle dış merkeze sevk edilmiş, kalan hastaların 106'sı (%72,6) exitus, 25'i (%17,2) ise kısmi salah ile taburcu olmuştur. Hastaların 122'si (%93,1) MV ile takip edildi. Exitus durumu ile yaş, cinsiyet, inme etyolojisi ve sepsis gelişmesi

arasında ilişki yoktu (p>0,05). MV'li hastaların exitus oranı (%83,6) MV gerekmeyen hastalara (%16.4) göre daha yüksekti (p=0,004). Exitus olan hastaların 6'sına (%5,7) PEG uygulanmış, 100'üne (%94.3) PEG uygulanmamıştı (p<0.001). Exitus olan hastaların 7'si (%6,6) trakeostomize idi, 99'u (%93,3) ise trakeostomize değildi (p<0.001). Hastanede yatış süresi exitus olan hastalarda 12,9±1,1 kısmi salah grubunda 48,5±13,8 idi (p<0,001). Sonuç: Sonuç olarak iskemik inme ile nöroloji YBÜ'de takip edilen, mekanik ventilasyon gerekmeyen, trakeostomize olan, PEG uygulanan ve, uzun yatış süresi olan hastalarda klinik sonuçlar daha yüz güldürücüydü.

Anahtar Kelimeler: Iskemik İnme, Nörolojik Yoğun Bakım, Mekanik Ventilasyon, Trakeostomi, Peg, Sepsis

Clinical Features and Prognosis Relationship in Ischemic Stroke Patients Followed in the Neurological Intensive Care Unit

Abstract

Introduction:Acute ischemic stroke is one of the major causes of morbidity and mortality and constitutes the majority of patients in neurological intensive care units (ICU). Patients with severe ischemic stroke may need ICU support because of poor prognosis and predisposition to many complications. This study aimed to investigate the factors that determine the prognosis of ischemic stroke patients hospitalized in the neurological ICU. Methods:One hundred fourty six patients with ischemic stroke who were followed up in the Neurological ICU of Bakırköy Prof. Dr. Mazhar Osman Training and Research Hospital were evaluated retrospectively. Clinical and demographic features of the patients were recorded. Patients' clinical characteristics and final status (partial recovery or exitus) were compared. Results:Seventy three patients were women. 37 patients were under 65 years old, 24 patients were between 65-75 years old, and 85 patients were over 75 years old. Large vessel atherosclerosis was detected in 17 patients (13%), and cardioembolic causes were in 20 (15.3%) patients. The mean hospitalization period was 19.8±33.4 days (1-360). 15 patients were referred to an external center, 106 (72.6%) patients died, and 25 (17.2%) patients were discharged with partial recovery. 122 (93.1%) patients were followed up with MV.

There was no significant difference between exitus status and age, gender, stroke etiology and sepsis ($p>0.05$). The exitus rate with MV (83.6%) was higher than without MV (16.4%) ($p=0.004$). PEG was applied to 6 (5.7%) patients and not applied to 100 (94.3%) patients with exitus group ($p<0.001$). 7 (6.6%) patients who died were tracheostomized, 99 (93.3%) were not ($p<0.001$). The duration of hospitalization was 12.9±1.1 in exitus group and 48.5±13.8 in partial recovery group ($p<0.001$). Conclusion:Clinical results were more satisfactory in patients with ischemic stroke who were followed up in the neurological ICU, did not require MV, tracheostomized, underwent PEG and had a long hospitalization period.

Keywords: Ischemic Stroke, Neurological Intensive Care, Mechanical Ventilation, Tracheostomy, Peg, Sepsis

Presentation ID / Sunum No= 397

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pandemi ve İnme: 1 Yıl Ara ile 3 Aylık Dönemin Karşılaştırılması

Dr. Gülgün Uncu[1]

[1]Eskişehir Şehir Hastanesi

Özet

Giriş: Koronavirüs hastalığı 2019 (COVID-19) pandemisi tüm dünyayı çok kısa sürede etkisi altına almıştır ve halen büyük bir tehdit olarak varlığını sürdürmektedir. Ciddi bir morbidite ve mortalite nedeni olan inmenin bu pandemi döneminde görülme sıklığı, COVID-19 enfeksiyonuyla birlikteliği ve enfekte kişilerdeki seyrine ilişkin bilgiler giderek artmaktadır. Bizde Eskişehir Şehir Hastanesinde 2020 Nisan, Mayıs, Haziran aylarında İnme kliniği ile takip edilen hastaların klinik etyolojik ve prognostik özelliklerini 2019 yılının aynı aylarındaki hastaların özellikleri ile karşılaştırarak pandeminin nörolojik acillerin en önemlisi olan inmeye etkisini araştırmayı ve literatüre katkı sağlamayı amaçladık . Yöntem: 2019 ve 2020 yıllarında Nisan Mayıs Haziran aylarında akut inme kliniği ile Eskişehir Şehir Hastanesine başvuru sonrasında yatırılarak tedavi gören hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların yaş , cinsiyet özellikleri, komorbid hastalık özgeçmişi araştırıldı . İnme sınıflandırmasında TOAST evrelemesi, prognoz değerlendirmede modifiye rankin skalası kullanıldı. Bulgular: 2019 Nisan , Mayıs ve Haziran aylarında toplam 119 hasta inme tanısı ile yatırılarak tedavi görmüş . Buna karşın 2020 de aynı aylarda toplam 77 hasta inme tanısı ile hospitalize edilmiştir. 2020 de yatan hastaların 38 tanesi erkek 39 kadın , 2019 da ise 55 kadın, 64 erkekti. Hastaların yaş ortalaması 2019 da 68.4, 2020 de ise 67.3 bulunmuştur. Sonuç: İnme açısından bakıldığında hem pandeminin toplumsal etkileri hem de COVID-19 enfeksiyonu sürecinin kendisi pek çok bilinmezi beraberinde getirmektedir. Bu dönemde genel popülasyonda özellikle acil servislere yapılan başvurularda inme sıklığının azaldığına dair

gözlemler bildirilmiştir. İnmelerde görülen bu azalma sosyodemografik nedenlerle tam olarak açıklanamamaktadır. Pandemi hızını kontrol altına almak için serbest dolaşımın kısıtlanması, çok acil durumlar dışında acil servislere başvurulmamasının teşvik edilmesi gibi önlemler ve enfekte olma endişesi ile acil servislere başvurmama eğilimi, kaydedilen inme sayısındaki azalmayı kısmen açıklayabilir. Bizim bulgularımız da bunu desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Pandemi, İnme

Presentation ID / Sunum No= 223

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Parkin Tipi Erken Başlangıçlı Parkinson Hastalığı Tanısı Alan Bir Türk Ailesi

Dr. Esma Kobak Tur[1]

[1]İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği

Özet

Amaç: Erken başlangıçlı Parkinson hastalığı (EBPH) (50 yaşından önce başlayan), tüm Parkinson hastalarının %5-10'unu oluşturur. Özellikle aile öyküsü pozitif olan hastalarda, Parkin tipi EBPH (PARK-Parkin) en sık genetik nedendir. Bu çalışmada Parkin mutasyonu ve ilişkili fenotipi taşıyan bir Türk aile tartışılacaktır. Yöntem: Aynı aileden iki nesile ait olan 8 olguya klinik değerlendirme ve genetik inceleme yapıldı. Tüm olgularda PARK 2 geni, PCR analizi ve tüm ekzom dizileme yöntemi ile incelendi. Atipik parkinsonizm bulguları olan olgularda ayırıcı tanı için Kranial MR ve laboratuvar incelemeleri yapıldı. Kognitif durumu değerlendirmek için Montreal kognitif değerlendirme testi uygulandı. Bulgular: Sekiz hastanın 3 tanesinde PARK2 geninde homozigot Ekzon 3 ve Ekzon 4 delesyonu bulundu. İki hastada klinik olarak Parkinsonizm bulguları mevcuttu. Klinik belirtileri akinetik-rigid form ile uyumluydu. 36 yaşında erkek hastada, üç yıldır sağ bacakta distoni ve atipik yürüme paterni mevcuttu. 29 yaşındaki kız kardeşinde, bir yıldır olan ellerde postural tremor ve sağ bacakta distonik kasılmaları mevcuttu. Her iki hastanın da Kranial MR ve laboratuvar incelemeleri normaldi. Kognitif değerlendirmeleri normaldi. Levodopa teste yanıt verdiler ancak erkek hasta düşük doz levodopaya rağmen kısa sürede anormal istemsiz hareketler (diskinezi) çıkardı. Sonuç: Hastalarda distoni ve hiperrefleksi gibi atipik bulgular olması nedeni ile PARK-Parkin 'in erken tanısı gecikebilmektedir. Kliniğe distoni %65 oranında eşlik edebilmekte, hatta yıllarca tek bulgu olarak kalabilmektedir. 40 yaşından önce, özellikle alt ekstremite distonisi ile başvuran ve düşük

doz levodopa da bile istemsiz anormal hareketler çıkaran olgularda akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Park2; Parkin; Parkinsonizm; Distoni; Ailesel Parkinson

A Turkish Pedigree With Parkin Type of Early-Onset Parkinson's Disease

Abstract

Objective: Early-onset Parkinson's Disease (EOPD) accounts for about 5-10% of all Parkinson's Disease cases (starting before age 50). Especially in patients with a positive family history, Parkin Type of EOPD (PARK-Parkin) is the most common genetic cause. This study aims to determine the Parkin mutation and associated phenotype in a Turkish pedigree. Methods: Clinical evaluation and genetic examination were performed on eight cases belonging to two generations of the family. In all patients, the PARK2 gene was examined by whole-exome sequencing and Polymerase chain reaction analysis. Cranial MRI and laboratory tests were performed for the differential diagnosis of atypical Parkinsonism. The Montreal Cognitive Assessment (MOCA) test was used to evaluate cognition. Results: Homozygous deletion of Exon 3 and Exon 4 in the PARK2 gene was detected in three of the eight cases. Clinically, signs of Parkinsonism were present in two cases. The presentation was akinetic-rigid syndrome in two. A 36-year-old male had dystonia on the right leg and an atypical walking pattern for three years. His 29-year-old sister had a postural tremor in her hands and dystonic contraction in her right leg for one year. Cranial MRI and laboratory results were normal in both adults. There is no cognitive decline in patients. Both responded to the levodopa challenge test. Dyskinesia was observed with low doses of levodopa in one case. Conclusions: Early diagnosis of PARK-Parkin can be delayed due to atypical presentations such as dystonia and hyperreflexia. Dystonia can be observed in 65% of patients; dystonia of the lower limbs can remain isolated for years.

It should keep in mind in patients younger than 40 years, presenting with lower limb dystonia and having low-dose levodopa motor fluctuations and dyskinesias.

Keywords: Park2; Parkin; Parkinsonizm; Dystonia; Familial Parkinson

Presentation ID / Sunum No= 283

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Patella - Patellar Tendon Açısı ve Lateral Patellar Tiltin Kondromalazi Patellaya Etkisi

Dr. Lale Damgacı[1] , Dr. Hamza Özer[2] , Dr. Semra Duran[1]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
[2]Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: LALE DAMGACI

Özet

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, patellofemoral eklem morfolojisi ve patellar dizilimin kondromalazi patella varlığı ve evresi üzerindeki etkisini değerlendirmek ve cinsiyetler arasındaki farklılıkları tanımlamaktır. GEREÇ ve YÖNTEM: Retrospektif olarak yaptığımız çalışmada 243 hastanın diz manyetik rezonans görüntülemesi (%60,1 erkek, %39,9 kadın) değerlendirildi. Kondromalazisi olmayan normal, hafif kondromalazi (grade 1-2) ve ağır kondromalazi (grade 3-4) olmak üzere gruplandırıldı. Sagital patellar dizilim patella–patellar tendon açısı (P-PTA) ve kuadriseps tendonu–patella açısı (Q-PA) ile değerlendirildi. Aksiyel patellar dizilim ve morfoloji ise lateral patellar tilt açısı (LPTA), patellar açı (PA), troklear derinlik (TD) ve troklear sulkus açısı (TSA) ölçülerek değerlendirildi. BULGULAR: P-PTA, Q-PA, LPTA ve TD değerleri, ağır kondromalazi hastalarında hem normal hem de hafif kondromalazi hastalarına göre anlamlı olarak daha düşük bulundu ($p<0.001$). TSA değerleri ise şiddetli kondromalazi hastalarında hem normal hem de hafif kondromalazi hastalarına göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu ($p<0.001$). Kadınlarda TSA erkeklere göre daha geniş, TD ise daha küçük saptandı ($p<0.001$). PA'da ise iki cinsiyet arasında farklılık saptanmadı. TARTIŞMA ve SONUÇ: Patellar kıkırdak dejenerasyonu troklear displazi ile artmaktadır. Patellar dizilim bozukluğu (LPTA ve PPTA) ile kıkırdak dejenerasyonu arasında güçlü bir korelasyon

vardır. Kondromalazi patellaya kadınlar erkeklere göre daha yatkındır.

Kaynakça : 1. Aksahin E, Aktekin CN, Kocadal O, et al. (2017). Sagittal plane tilting deformity of the patellofemoral joint: a new concept in patients with chondromalacia patella. Knee Surg Sports Traumatol Arthrosc. 25(10):3038-3045. 2. Aksahin E, Kocadal O, Aktekin CN, Kaya D, Pepe M, Yılmaz S, Yuksel HY, Bicimoglu A (2016) The effects of the sagittal plane malpositioning of the patella and concomitant quadriceps hypotrophy on the patellofemoral joint: a finite element analysis. Knee Surg Sports Traumatol Arthrosc 24:903–908. 3. Aksahin E, Yilmaz S, Karasoy I, Duran S, Yuksel HY, Dogan O, Yildirim AO, Bicimoglu A (2016) Sagittal patellar tilt and concomitant quadriceps hypotrophy after tibial nailing. Knee Surg Sports Traumatol Arthrosc 24:2878–2883. 4. Aysin IK, Askin A, Mete BD, Guvendi E, Aysin M, Kocyigit H (2018). Investigation of the Relationship between Anterior Knee Pain and Chondromalacia Patellae and Patellofemoral Malalignment. Eurasian J Med. 2018 Feb;50(1):28-33. 5. Crema MD, Roemer FW, Marra MD, et al. (2011). Articular cartilage in the knee: current MR imaging techniques and applications in clinical practice and research. Radiographics. 31(1):37-61.

Anahtar Kelimeler: Kondromalazi Patella, Mr, Lateral Patellar Tilt, Sagital Patellar Tilt

Presentation ID / Sunum No= 132

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Perinatal Asfiksili Yenidoğanlarda Serum Malondialdehit Düzeyi ve İdrar Ürik Asit / Kreatinin Oranının Önemi

Exp. Dr. Selma Tunç[1] , Prof.Dr. Abdullah Ceylan[2]

[1]Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi
[2]Van Yüzüncüyıl Üniversitesi

Özet

Amaç: Perinatal asfiksiye maruz kalan yenidoğanda, serum malondialdehit (MDA) düzeyleri ve idrar ürik asit/ kreatinin oranını saptamak ve bu değerlerin hipoksik iskemik ensefalopatinin erken tanısını ve şiddetini belirlemede bir kriter olup olamayacağını araştırmaktır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya YüzüncüYıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi'nde 2003-2004 yılları arasında perinatal asfiksi tanısı ile takip edilen 35 bebek (perinatal asfiksi grubu) ile, aynı dönemde komplikasyonsuz doğan ve kontrol grubunu oluşturan 21 sağlıklı bebek alındı Bulgular: Perinatal asfiksi grubundaki bebeklerin 1. ve 5. dakika Apgar skoru kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşüktü (sırasıyla 2,7 ± 0,9 ve 5,6 ± 0,9; 8,3 ± 0,9 ve 9,7 ± 0,3) (p= 0,001 ve p=0,001). Perinatal asfiksi grubunda ortalama serum malondialdehit düzeyi (51,4 ± 10,7 nmol/ml) ve idrar ürik asit/kreatinin oranı (4,4 ± 2,0) kontrol grubuna göre (sırasıyla 29,7 ± 4,3 nmol/ml, 2,0 ± 0,8 nmol/ml) anlamlı olarak yüksek bulundu (sırasıyla p=0,001, p=0,001). Taburcu edilenlere göre eksitus olan bebeklerde, 1. ve 5. dakika apgar skoru anlamlı olarak daha düşük iken (p= 0,005), ortalama serum MDA düzeyi (sırasıyla 55,3 ± 17,2 ve 78,1 ± 34) ve idrar ürik asit/kreatinin oranı (sırasıyla 4,2 ± 1,2 ve 2,8 ± 0,8) anlamlı olarak daha yüksek saptandı (sırasıyla p= 0,011, p= 0,005). Sonuç: Perinatal asfiksili bebeklerde serum malondialdehit düzeyi ve idrar ürikasit/kreatinin oranının arttığı tespit edildi. Bu sonuçlar serum malondialdehit düzeyi ve idrar ürik asit/kreatinin oranının, HİE'li bebeklerde hastalığın erken tanısını ve şiddetini belirlemede kriter olarak kullanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Perinatal Asfiksi, Yenidoğan, Malondialdehit

The Importance of Serum Malondialdehyde Level and Urine Uric Acid / Creatinine Ratio in Newborns With Perinatal Asphyxia

Abstract

Objective: The aim of this study was to determine the serum malondialdehyde level and urine uric / creatinine ratio in the newborn exposed to perinatal asphyxia and to investigate whether these values could be a criterion for determining the severity of HIE. Materials and Methods: The study included 35 infants (perinatal asphyxia group) who were followed in the Neonatal Intensive Care Unit of Yüzüncü Yıl University Medical Faculty with the diagnosis of perinatal asphyxia for 1 year and 21 infants who were born in the same period without any complication. Results: Compared the control group, APGAR scores on first and fifth minutes were found to be significantly lower in study group (respectively 2.7 ± 0.9, 5.6 ± 0.9; 8.3 ± 0.9 ve 9.7 ± 0.3; p= 0.001, p= 0.001). Mean serum malondyaldehide level (51.4 ± 10.7 nmol ml) and mean urinary uric acid/ceatinine ratio (4.4±1.6) in the study group were markedly increased (51.4 ± 10.7 nmol ml) compared to control group (respectively 29.7 ± 4.3 and 2.0 ± 0.8; p =0.001, p=0,001). İn the exitus infant compared to the discharged group the first and fifth minutes APGAR score significantly were decreased (p= 0.005). Mean serum c level and mean urine uric acid / creatinine ratio in the exitus group significantly were increased compared to the discharged group (respectively 78.1 ± 34 and 55.3 ± 17.2; 4.2 ± 1.2 ve 2.8 ± 0.8 (respectively p= 0.011, p= 0.005). Conclusion: Serum malondialdehyde level and urine uric acid / creatinine ratio were increased in newborn with perinatal asphyxia. These results suggest that serum malondialdehyde level and urine uric acid / creatinine ratio may be used as criteria to determine the early diagnosis and severity of the disease in newborns of HIE.

Keywords: Perinatal Asphyxia, Newborn, Malondyaldehide

Presentation ID / Sunum No= 215

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Preeklamptik Gebelerde Maternal Elektrokardiyografik ve Ekokardiyografik Değişikliklerin İncelenmesi

Dr. Veciha Özlem Bozkaya[1]

[1]Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç Bu çalışmada gebelikte preeklampsi tanısı almış olan gebeler ve sağlıklı normotansif gebeler arasında maternal elektrokardiyografik ve ekokardiyografik farklılıkların incelenmesi amaçlandı Materyal-Method Çalışmaya 26 preeklamptik gebe ve 26 normotansif sağlıklı gebe alındı. Hastaların demografik özellikleri (yaş,vücut kitle indeksi,gravida,parite,gebelik haftası), elektrokardiyografik bulgular (kalp hızı,PR-QRS-QT süreleri,fragmentasyon varlığı) ve ekokardiyografik ölçümleri (Ejeksiyon fraksiyonu,ventriküler çaplar,diastolik parametreler) kayıt altına alındı. Veriler SPSS ile analiz edildi. Bulgular Preeklamptik gebelerde normotansif gebelere göre daha yüksek kalp hızı (p=0.018), artmış tansiyon değerleri (p< 0,001) ve artmış E/E' (p< 0,001)izlenirken; daha düşük LVEF ve TAPSE değerleri (p< 0,001) mevcuttu. Diastolik disfonksiyon ve fragmentasyon varlığı preeklampsi grubunda izlendi. Sonuç Preeklampsili gebelerde; normotansif gebelere göre artmış kalp hızı,diastolik disfonksiyon varlığı, fregmentasyon varlığı ve düşük TAPSE değerleri saptanması,bu hasta grubunda subklinik maternal kardiyak etkilenmeyi ortaya koymaktadır. Gebelikte preeklampsi varlığının, eşlik edebilecek kardiyovasküler olay açısından zemin hazırlayıcı olabileceği göz önünde bulundurularak, bu hasta grubunun gebelik süresince ve sonrasında kardiyak açıdan yakın takip altında olması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Ekokardiyografi,elektrokardiyografi,gebelik, Preeklampsi

Examination of Maternal Electrocardiographic and Echocardiographic Changes in Preeclamptic Pregnant Women

Abstract

Aim In this study, it was aimed to examine the maternal electrocardiographic and echocardiographic differences between pregnant women diagnosed with preeclampsia during pregnancy and healthy normotensive pregnant women. Material-method 26 preeclamptic pregnant and 26 normotensive healthy pregnant were included in the study. Demographic characteristics (age, body mass index, gravida, parity, gestational week) , electrocardiographic findings (heart rate, PR-QRS-QT times, presence of fragmentation) and echocardiographic measurements of the patients (Ejection fraction, ventricular diameters, diastolic parameters) were recorded. Data were analyzed by SPSS. Results While higher heart rate (p=0.018), blood pressure values (p< 0,001) and increased E/E'(p< 0,001) are observed in preeclamptic pregnant women compared to normotensive pregnant women; lower LVEF and TAPSE values (p< 0,001) were present. The presence of diastolic dysfunction and fragmentation was observed in the preeclampsia group. Conclusion In pregnant women with preeclampsia; Increased heart rate, presence of diastolic dysfunction, presence of fregmentation and low TAPSE indicate subclinical maternal cardiac involvement at a higher rate compared to normotensive pregnant women. Considering that the presence of preeclampsia during pregnancy may predispose to the cardiovascular event that may accompany, we suggest that this patient group should be under close cardiac follow-up during and after pregnancy.

Keywords: Echocardiography, Electrocardiography, Pregnancy, Preeclampsia

Presentation ID / Sunum No= 14

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Rinovirüs Enfeksiyonu İlişkili Ürtikeryal Vaskülit: Olgu Sunumu

Dr. Şule Gökçe[1] , Assoc. Prof. Dr. Aslı Aslan[1]

[1]Ege University

Özet

Amaç: Ürtikeryal vaskülit, 24 saatten uzun süren, ağrı ve/veya yanma hissi ile giden, tekrarlayıcı ürtikeryal döküntü ile karakterize klinikopatolojik bir durumdur. Bu yazıda rinovirüs enfeksiyonu sonrası gelişen bir ürtikeryal vaskülit olgusu sunulmuştur. Olgu: On üç yaşında kız hasta, vücut ön yüzünde ve extremitelerde döküntü yakınması ile başvurdu. Yedi gün önce başlayan, öksürük, burun akıntısı yakınmaları sonrasında vücut ön yüzünde kaşıntılı eritemli-ekimotik ve non-palpable purpurik karaktere dönüşen basmakla solmayan döküntüler nedeniyle kliniğimize yatırıldı. Fizik bakısında genel durumu iyi idi. Vücut ağırlığı (50-75p), boy (75-90p p), SS 20 /dk, KN 112/dk, VS:36,7 derece (aksiller) olarak değerlendirildi. Extremitelerde ve gövde ön yüzünde nonpalpabl purpurik, şiddetli kaşıntılı üritkeryal plaklar, yine gövde ve özellikle alt ekstremitlerde çoğu ekimotik ve purpurik, yer yer postinflamatuvar hiperpigmentasyon bırakmış deri döküntüleri saptandı. Her iki el ve ayak bileklerinde artraljisi vardı. Laboratuvar incelemelerinde; hemogramda beyaz kan hücresi 8640/mm3, hemoglobin 12 g/dl, trombositler 245.000/mm3, periferik yaymada %51 nötrofil, %31 lenfosit, %10 monosit, %9 eozinofil; C reaktif protein (CRP) 4.5 mg/dl idi. Kompleman düzeylerinde kompleman 3 (C3) 106 mg/dl, C4 29 mg/dl normal sınırlarda saptandı. Hasta vaskülitik döküntüler ve eşlik eden ürtikeryal plaklar nedeni ile ön planda enfeksiyona ikincil gelişmiş "Normokomplementemik Ürtikeryal Vaskülit" olarak değerlendirildi. Hastaya antihistaminik, antiinflamatuvar ve düşük doz sistemik steroid tedavileri başlandı. Etiyolojiye yönelik yapılan incelemelerinde idrar, boğaz ve kan kültüründe üreme yoktu. Hepatit

A, B, C, Lyme, Brusella, Salmonella, Parvovirus B19, Sitomegalovirüs, mikoplazma, Ebstein barr virüs, kızamık, kızamıkçık için bakılan serolojik testlerde pozitiflik saptanmadı. Nazal sürüntü PCR sonucunda Rinovirüs pozitif olarak sonuçlandı. Sonuç: Ürtikeryal vaskülit, ürtiker lezyonlar ile giden beraberinde histopatolojik olarak damar hasarına yol açan bir durumdur. Ürtikeryal vaskülit olgularında, altta yatan etiyolojinin özellikle de viral ajanların varlığı mutlaka araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Ürtikeryal Vaskülit, Rinovirüs

Presentation ID / Sunum No= 356

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlık Çalışanlarında El Hijyeni Uyum Oranlarının Değerlendirilmesi

Dr. Zuhal Yeşilbağ[1]

[1]Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Hastane infeksiyonları mortalite ve morbiditeyi artırması, maliyet artışına neden olması bakımından önemli bir sağlık sorunudur ve önlenmesinde en etkili ve en basit yol el hijyenine uyumdur. Bu çalışmada el hijyeni gerektiren beş endikasyon durumunda sağlık çalışanlarının uyum oranlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Ocak 2016-Ocak 2019 tarihleri arasında hastanemizde çalışan doktor, hemşire ve yardımcı sağlık personellerinin el hijyen uyum oranları gözlem formları üzerinden retrospektif olarak değerlendirildi. El hijyenini gerektiren 5 endikasyon; hastayla temastan önce, aseptik işlem öncesi, vücut sıvılarıyla temas sonrası, hastayla temas sonrası ve hasta çevresiyle temas sonrası olarak tanımlandı. El hijyeni uyum oranı; Uyum (%) = El hijyeni eylemleri/Endikasyonlar x 100 formülü ile hesaplandı. Bulgular: Çalışma süresince toplam 12799 endikasyon gözlendi. Bunlar içinde uygun gözlem sayısı 9882 olup üç yılın genel el hijyeni uyumu %77,2 olarak bulundu. Bu oran 2016'da %71.8, 2017'de %79.7, 2018'de %82.2 idi. El hijyeni uyumu doktorlarda %78.8, hemşirelerde %79.5, yardımcı sağlık personelinde %69.3 bulundu. Beş endikasyona uyum oranlarına bakıldığında uyum oranları vücut sıvılarıyla temas sonrası en yüksek (%92,6), hastayla temas öncesi ise en düşük (%60,4) düzeydeydi. Sonuç: Çalışmamızda, çoğu hastanede olduğu gibi sağlık çalışanlarında el hijyeni uyumu istenen düzeyde bulunmamış ancak yıllar içinde uyum oranlarında artış olduğu görülmüştür. Yapılan çalışmaların çoğunda el hijyeni uyumunun en yüksek olduğu meslek grubu hemşireler olarak bildirilmektedir. Bizim çalışmamızda doktor ve hemşirelerde uyum oranları benzer bulunmuş olup yardımcı sağlık

personelinde ise en düşük düzeydedir. Vücut sıvılarıyla temastan sonra uyumun en yüksek olması, gözle görülür kirlenme olması durumunda el yıkama yaklaşımının daha fazla olduğunu düşündürmüştür. Ayrıca hastayla temas öncesi uyum oranları düşük iken hastayla temas ve vücut sıvılarıyla temas sonrası uyumun daha yüksek olması sağlık çalışanlarının öncelikle kendilerini korumaya eğilimli olduğunu göstermektedir. El hijyeni uyumunun düzenli aralıklarla gözlemlenmesi, geri bildirimlerde bulunulması ve endikasyonlar konusunda eğitimlerin artırılması uyum oranlarının iyileştirilmesinde ve infeksiyonların önlenmesinde en kritik basamağı oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: El Hijyeni, Hastane İnfeksiyonları

Presentation ID / Sunum No= 7

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlıklı Çocuklarda Hepatik Arter Doppler Ultrasonografi Bulguları

Asst. Prof. Dr. Bahar Yılmaz Çankaya[1]

[1]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji AD
*Corresponding author: Bahar Yılmaz Çankaya

Özet

Amaç: Bu çalışmada sağlıklı çocuk popülasyonunda hepatik arterle ilişkili doppler ultrason parametrelerinin temel ölçümlerini oluşturmayı ve alkole bağlı olmayan yağlı karaciğer hastalığı olan çocuklarda bu parametrelerin yaş ve cinsiyete göre dağılımını değerlendirmeyi amaçladık. Yöntemler: Ocak 2018 ve Aralık 2018 tarihleri arasında doppler US görüntüleme birimimize başvuran dahil etme ve hariç tutma kriterlerine göre uygun 263 çocuk çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalarda hepatik arterin pik sistolik hızı (PSV), diyastolik sonu hızı (EDV) ve hızlanma süreleri ölçüldü. Direnç indeksi (RI) hesaplandı. Bulgular: Yaş ile PSV (r: 0.14, p: 0.015) ve EDV (r: 0.14, p: 0.010) arasında zayıf korelasyon tespit edilirken, yaş ile hızlanma süresi ve RI arasında anlamlı ilişki bulunamadı. Cinsiyet ile RI, hızlanma süresi, PSV, EDV arasında anlamlı ilişki saptanmadı (sırasıyla p: 0.147; 0.440; 0.639 ve 0.152). Hepatomegali ve hepatosteatoz, doppler parametrelerinin hiçbiriyle ilişkili değildi (RI için p: 0.521 ve 0.657, PSV için p: 0.204 ve 0.221, EDV için sırasıyla p = 0.131 ve 0.282). Sonuç: Çalışmamızda pik sistolik hız ve diyastol sonu volüm yaş ile pozitif anlamlı korelasyon gösterirken, rezistif indeks ile yaş arasında anlamlı ilişki olmadığını saptadık. Hepatomegali ve hepatosteatozda, hepatik arter doppler parametreleri değişkenlik göstermedi. Ayrıca sağlıklı çocuk nüfusunda hepatik arter için RI, PSV, EDV ve hızlanma sürelerini gösteren referans bir tablo oluşturuldu.

Anahtar Kelimeler: Pediatri, Doppler Ultrason, Hepatik Arter

Hepatic Artery Doppler Ultrasonography Findings in Healthy Children

Abstract

Objective: In this study, we aim to form a baseline measures of hepatic artery related doppler ultrasound parameters and assess the distribution of those according to age and gender in the healthy child population and children with non-alcoholic fatty liver disease. Methods: Between January 2018 and December 2018, 263 eligible children according to inclusion and exclusion criteria that referred to our doppler US imaging unit were included in the study. Peak systolic velocity, end-diastolic velocity and acceleration time were measured in all patients. The resistive index was also calculated in all patients. All data obtained from Doppler examinations were recorded. Results: Age was weakly correlated with PSV (r: 0.14, p: 0.015) and EDV (r: 0.14, p: 0.010) whereas there was no correlation with acceleration time and RIs. Gender was associated neither with RI, acceleration time, PSV nor EDV (p: 0.147; 0.440; 0.639 and 0.152 respectively). Hepatomegaly and hepatosteatosis were not associated with any of the doppler parameters (p: 0.521 and 0.657 for RI, p:0.204 and 0.221 for PSV, p=0.131 and 0.282 for EDV respectively). Conclusion: In our study, we found that peak systolic velocity and end-diastolic velocities were positively correlated with age however there was no correlation with the resistive index. We have also constructed a baseline RI, velocity and acceleration chart for a healthy child population.

Keywords: Pediatrics, Doppler Ultrasound, Hepatic Artery

Presentation ID / Sunum No= 92

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlıklı Posmenopozal Kadınlarda Kalp Hızı Türbülansı Analizi

Dr. Cennet Yıldız[1] , Dr. Ahmet Karakurt [2]

[1]KAVRAM MESLEK YÜKSEKOKULU
[2]KAFKAS ÜNİVERSİTESİ

Özet

Amaç: Bu çalışma sağlıklı postmenopozal kadınlarda kalp hızı türbülansı (KHT) analizini incelemek için yapıldı. Yöntemler: Çalışmaya 40 sağlıklı postmenopozal kadın ve 43 düzenli adet gören premenopozal kadın alınmıştır. Tüm bireylere biyokimyasal kan testleri, 2 boyutlu ekokardiyografi ve 24 saatlik holter monitorizasyonu yapıldı. KHT parametreleri olan türbülans başlangıcı (TB) ve türbülans eğimi (TE) hesaplandı. Bulgular: Postmenopozal grupta yaş, vücut kitle indeksi (VKİ), sistolik ve diyastolik kan basıncı, total ve LDL kolesterol seviyeleri daha yüksek iken, HDL seviyesi daha düşük bulundu ($p<0.05$). premenopozal kadınlar ile karşılaştırıldığında, postmenopozal kadınları TB değeri belirgin olarak yüksek, TE değeri ise belirgin olarak düşük idi (sırası ile, -2.76±1.34, 0.60±1.30 ve 3.60±1.54, 1.60±1.48, her ikisi için $p=0.000$). Yaş, VKİ, sistolik ve diastolic kan basıncı, LDL düzeyi TB ile pozitif, TE ile negative korrelasyon gösterdi. Multivaryant analizine göre sadece menopoz durumu ve yaş KHT parametreleri üzerinde bağımsız bir etki gösterdi. ROC analizine göre TB ve TE'nin menopozal durumu prediktif değeri sırası ile 0.959 and 0.165 idi. Sonuç: Postmenopozal kadınlarda KHT cevabı bozulmuştur. Bu test klinikte oldukça kolay olarak uygulanılabilen basit bir testtir ve postmenopozal kadınların kardiyak değerlendirilmesinde düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kalp Hızı Türbülansı, Postmenopoz, Kadın

Heart Rate Turbulence Analysis in Healthy Postmenopausal Women

Abstract

Objective: The aim of the present study was to investigate heart rate turbulence parameters in postmenopausal women. Material and Methods: 40 postmenopausal women and 43 healthy, regularly menstruating premenopausal women were taken as study and control groups, respectively. All patients had biochemical blood examination, 2-D echocardiography and 24-hour Holter monitorization. HRT parameters, namely Turbulence Onset (TO) and Turbulence Slope (TS) were calculated. Results: Age, BMI, systolic and diastolic pressure, total cholesterol and LDL levels were higher in the postmenopausal group, whereas HDL levels were higher in the premenopausal group ($p<0.05$). TO was significantly higher, TS was significantly lower in postmenopausal women compared to premenopausal women (-2.76±1.34 vs 0.60±1.30 and 3.60±1.54 vs 1.60±1.48, $p=0.000$ for both, respectively). TO was positively correlated, TS negatively correlated with age, BMI, systolic and diastolic BP and LDL cholesterol level. According to multivariate analysis only menopausal status and age had an independent effect on HRT parameters. ROC analysis showed that the cut-off values of TO and TS for predicting menopausal status were 0.959 and 0.165, respectively (0.835 anti-image). These results showed that TO and TS had diagnostic value for predicting menopausal status. Conclusion: Postmenopausal women had blunted HRT response. It is a simple and easily obtainable test and should be implemented in cardiac evaluation in daily practice.

Keywords: Heart Rate Turbulance, Postmenopause, Women.

Presentation ID / Sunum No= 104

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Serum Parathormon Düzeyinin Koroner Arter Hastalığı Ciddiyetiyle Olan İlişkisi

Exp. Dr. Kemal Göçer[1]

[1]Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Serum Parathormon (PTH) düzeyinin artışı kardiyovasküler birçok hastalıkla ilişkilendirilmiştir. Koroner Arter Hastalığı (KAH) ve PTH düzeyi ile ilgili çalışmalar mevcuttur. Ancak, KAH yaygınlığını değerlendiren ve günümüzde çok sık kullanılan SYNTAX skoru ve PTH arasında ilişkiyi inceleyen veriler kısıtlıdır. Biz de bu çalışmada serum PTH düzeyinin KAH yaygınlığına etkisini inceledik. Gereç ve Yöntemler: Çalışma, Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesinde Ocak 2020 ve Haziran 2020 arasında yürütüldü. Elektif koroner anjiografi (KAG) yapılan 45 hasta çalışmaya dahil edildi. PTH düzeylerine bakıldı. KAG görüntüleri izlenerek, SYNTAX skoru hesaplandı. SYNTAX skoruna göre hastalar üç gruba ayrıldı. (0, 0-23, ≥23). Gruplar arasında PTH düzeyleri istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya katılan 45 hastanın 23' ü erkekti. (%51,3). 15 hastada SYNTAX skoru 0 ' dı. SYNTAX skoruna göre üç gruba ayrılan hastalar ile PTH düzeyleri karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptandı. (p = 0,005). Gruplar arasındaki İkili karşılaştırmalarda SYNTAX skoru ≥23 olan grup ile diğer iki grup arasında PTH düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu. (p =0,015, p =0,017) Yapılan binary logistik regresyon analizde, cinsiyet, orta ve yüksek SYNTAX skorunun bağımsız prediktörü olarak bulundu. (p=0.012, OR=0.088, GA: 0,013- 0,586). PTH 'ın orta ve yüksek SYNTAX skoruna etkisi istatistiksel olarak anlamlı değerlendirilmedi. (p=0,106 OR=1,033 GA: 0,993 - 1,075) Sonuç: Serum PTH düzeyinin yüksekliği ile orta - yüksek SYNTAX skoru arasında istatistiksel

olarak anlamlı ilişki saptanmıştır. Ancak, bağımsız prediktörü olarak bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Parathormon , Syntax Skor , Koroner Arter Hastalığı

The Relationship Between Serum Parathyroid Hormone Level and Severity of Coronary Artery Disease

Abstract

Objectives: Increased serum parathormone (PTH) levels have been associated with many cardiovascular diseases. There are studies on Coronary Artery Disease (CAD) and PTH level. However, data based on relationship between the SYNTAX score used for severity of CAD widely today and PTH are limited. In this study, we examined the effect of serum PTH level on CAD severity. Study design: The study was conducted in Kahramanmaraş Necip Fazıl City Hospital between January 2020 and June 2020. A total of 45 patients who underwent elective coronary angiography (CAG) were included in the study. PTH levels were measured. SYNTAX score was calculated by viewing the CAG images. Patients were divided into three groups according to the SYNTAX score. (0, 0-23, ≥23). PTH levels were statistically compared between the groups. Results: 23 of the 45 patients participating in the study were male. (51.3%). Syntax score was 0 in 15 patients. The PTH levels were compared with the patients who were divided into three groups according to SYNTAX score and a statistically significant difference was found. (p = 0.005). According to paired comparisons, a statistically significant difference was found between the group with SYNTAX score ≥23 and the other two groups in term of the PTH levels. (p = 0.015, p = 0.017). In the binary logistic regression analysis, gender was found to be the independent predictor of the intermediate and high SYNTAX score. (p = 0.012, OR = 0.088, GA: 0.013-0.586). The effect of PTH on intermediate and high SYNTAX score was not statistically significant. (p = 0.106 OR = 1.033 CI: 0.993 - 1.075). Conclusion: A statistically significant relationship was found between high serum PTH level and intermediate-high SYNTAX score. However, it was not found to be an independent predictor.

Keywords: Parathormone , Coronary Artery Disease, Syntax Score

Presentation ID / Sunum No= 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Silah Ruhsatı Almak İçin Başvuran Kişilerde Öfke İfade ve Öfke Denetimi Düzeyleri

Dr. Filiz Özsoy[1]

[1]Tokat Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı ruhsatlı silahı olan kişilerin öfke ifade ve öfke kontrol tarzlarını silahı olmayan kişiler ile karşılaştırarak incelenmesidir. Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmaya silah ruhsatını yenilemek amacı ile başvuran silah sahibi olan kişiler ile silahı olmayan kişiler alınacaktır. Tüm katılımcılara Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ), Sürekli Öfke ve Öfke İfade Tarzı Ölçeği (SÖ-ÖİTÖ) uygulandı. Bulgular: Çalışmamıza 100 kişi; 50 kişi silah sahibi olan ve 50 kişi de kontrol grubu olarak alındı. Katılımcıların depresyon ölçeği skorları arasında farklılık tespit edilmedi ($p>0.05$). SÖ-ÖİTÖ için ise; sadece sürekli öfke ifade alt boyutu kontrol grubunda istatistiksel olarak anlamlı yüksek hesaplandı ($p=0.011$). Diğer alt boyutlar için gruplar arasında farklılık saptanmadı ($p>0.05$). Sonuç: Çalışmamızda silah sahibi olan ve olmayan kişilerin bazı psikiyatrik parametreleri kıyaslanmıştır. Silah sahibi olan kişilerin ruh sağlığı muayeneleri ve psikometrik incelemeleri dikkatlice yapılması gerekmektedir. Ruh sağlığı açısından tanı alacak düzeyde depresif şikayetleri ve öfke kontrol sorunu olan kişilerin silah kullanmaması toplum sağlığı ve güvenliği açısından oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Silah, Depresyon, Öfke, Öfke İfade Tarzı.

Presentation ID / Sunum No= 190

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sol Hemisfer Kaynaklı Epileptik Nöbetler Kötü Prognostik Faktör Mü'

Assoc. Prof. Dr. Asuman Orhan Varoglu[1] , Dr Zeynep Karaoğlu[1]

[1]İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı fokal epileptik odak saptanan sağ / sol taraflı epilepsi hastalarının prognozu öngörmek için planlandı. Çalışmaya 18- 86 yaş aralığındaki fokal epileptojenik odak saptanan 63 hasta retrospektif olarak katıldı. Hastaların yaş, cinsiyet, medeni hali, eğitim , mental retardasyon, el dominansı, etyolojisi, travma, merkezi sinir sistemi infeksiyonu, febril konvulsiyon, anne-baba akrabalığı, nöbetlerin başlangıç yaşı, aura, uykuda nöbet, nöbet sıklığı, sistemik hastalıklar varlığı kayıtlarından incelendi. Ayrıca MR, PET-CT ve Video-monitorizasyon EEG yapılarak epileptojenik odakları belirlendi. Çalışmaya 27(%42,9) kadın, 36(%57,1)erkek katıldı. 18 hasta (%28) sağ hemisfer, 45 hasta (%71) sol hemisfer epileptik odaklıydı p=0,001. Sağ hemisfer kaynaklı nöbetlerin sıklığı aylık 0,89±0,83, sol hemisfer kaynaklı nöbetlerin sıklığı aylık 2,62±1,95 karşılaştırıldığında p=0,001 idi. MRI'da sol tarafdaki patoloji nöbet tarafıyla koreleydi p=0,001. Sol hemisfer kaynaklı nöbetlerde mental retardasyon fazlaydı p=0,05, çoğu bekardı p=0,02, ilk nöbet başlama başlama yaşı küçük olanlarda nöbet sıklığı fazlaydı p=0,001. EEG çalışmalarında fokal epileptiform patolojilerin sol hemisfer üzerinde sağa oranla daha sık rastlandığı gösterilmiştir. Bizim çalışmamızda da sol hemisfer kaynaklı epilepsi hastaları sağa oranla daha fazlaydı ve bunlarda mental retardasyon varlığı ve ilk nöbet başlangıç yaşının da küçük olduğunu gösterdik. Bizim çalışmamızda hem sol hemisfer kaynaklı hasta sayısı sağa oranla yüksek bulunmakla beraber yine bunlarda nöbet sıklığı yüksek bulunmuştur.

Sonuç olarak, Sol hemisfer kaynaklı olan nöbetlerin nöbet sıklıkları da ve klinik bulguları sağ hemisfer kaynaklı olanlara göre çok daha kötüdür.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Prognosis, Klinikal Semptomlar, Asimetri.

Presentation ID / Sunum No= 244

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ST Segment Yükselmeli ve Yükselmesiz Akut Koroner Sendrom Hastalarının Depresyon ve Anksiyete Skorlarının Karşılaştırılması

Dr. Ümit Yaşar Sinan[1]

[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Kardiyoloji Enstitüsü

Özet

Amaç: Bu çalışmada, STE-AKS ve NSTE-AKS hastalarında anksiyete ve depresyon durumu arasındaki farkı araştırmayı amaçladık. Metot: Çalışmamız Ocak 2019 ve Nisan 2019 tarihleri arasında, AKS tanısıyla (hem NSTE-AKS hem de STE-AKS) hastaneye yatırılan 165 hastayı içeren, kesitsel bir çalışmadır. Sonuçlar: Çalışma grubu 132 erkek (%80) ve 33 kadından (%20) oluşmaktaydı. Ortalama yaş 59,3±10,5'dı. Güncel Avrupa Kardiyoloji Cemiyeti kılavuzuna göre 91 hasta NSTE-AKS (%55,2) ve 74 hasta STE-AKS (%44,8) tanısı almıştı. HAD skoruna göre 33 hastaya anksiyete (%20) ve 28 hastaya (%17) depresyon tanısı kondu. Ortalama depresyon skoru NSTE-AKS hastaları için 4,8±4.9 iken, STE-AKS hastaları için 4.6±4.3 idi (p=0.723). ortalama anksiyete skoru ise NSTE-AKS hastaları için 6.1±5.1, STE-AKS hastaları için 5.6±4.5 olarak benzer saptandı (p=0.546). Sonuç: NSTE-AKS ve STE-AKS hastaları AKS spektrumunun farklı uçlarında yer alsalar da, bu tanıyla hastaneye yatırılan hastalar benzer anksiyete ve depresyon skorlarına sahiptirler.

Anahtar Kelimeler: Akut Koroner Sendrom, Anksiyete, Depresyon, Had Skoru

Comparison of Anxiety and Depression Scores Between Patients With and Without St Segment Elevation Acute Coronary Syndrome

Abstract

Aim: We aimed to investigate the difference between anxiety and depression status among STE-ACS and NSTE-ACS patients. Methods:Our study is cross-sectional study including 165 patients who hospitalized with a final diagnosis of ACS (both NSTE-ACS and STE-ACS) between January and April 2019. Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS) was used to measure the patients anxiety and depression status. Results: The study group consisted of 132 male (80%) and 33 female (20%). The mean age was 59,3±10,5 years. According to current ESC guidelines, 91 patients classified as NSTE-ACS (55,2%) and 74 patients as STE-ACS (44,8%).Thirty-three of whole study population (20%) had anxiety diagnosis and 28 of them had depression (17%) according to HADS score.While the mean depression score was 4,8±4.9 for NSTE-ACS patients, it was 4.6±4.3 for STE-ACS patients (p=0.723). The mean anxiety score was 6.1±5.1 for NSTE-ACS patients and 5.6±4.5 for STE-ACS patients (p=0.546) were similar between two groups. Conclusion: Although NSTE-ACS and STE-ACS are two different entities of ACS spectrum, patients hospitalized with these diagnosis have similar anxiety and depression score.

Keywords: Acute Coronary Syndrome, Anxiety, Depression, Had Score

Presentation ID / Sunum No= 69

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Suicid Girişimi ile Ortaya Çıkan Akut Lenfoblastik Lösemi

Asst. Prof. Dr. Ali Gür[1]

[1]Ataturk Üniversitesi

Özet

Akut Lenfoblastik Lösemi (ALL) tanısı sonrası depresyon ve anksiyete çok sık gelişmektedir. 19 yaşında bir erkek hasta acil servise ilaç intoksikasyonu ile suicid girişiminde bulunarak başvurdu. Son 3 aydır ise depresyon belirtileri mevcutmuş ancak herhangi bir hastalık tanısı mevcut değildi.Son 3 gündür sorunları giderek artmış ve intihar amacıyla annesinin kullandığı antidiyabetik ve antihipertansif ilaçlardan 20 tanesini almıştı. Özgeçmiside herhangi bir klinik özellik yoktu. Hastaya psikiyatri tarafından majör depresyon tanısı konuldu. Hemoglobin ve Platelet değerlerinin düşük olması ve hastanın lenfosit baskınlığı nedeniyle periferik yayma yapıldı. Periferik yaymaya göre hastaya ALL tanısı konuldu. Bu olgu sunumunda daha tanı almadan depresyona giren ve daha sonra suicid girişiminde bulunarak acil servise başvuran yeni tanı ALL hastasını sunmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Akut Lenfoblastik Lösemi, Acil Servis.

Acute Lymphoblastic Leukemia Presenting As Suicidal Attempting

Abstract

Depression and anxiety develop very often after the diagnosis of Acute Lymphoblastic Leukemia (ALL). A 19-year-old male patient was admitted to the emergency department with suicidal attempting by drug intoxication. The patient had symptoms of depression for the last 3 months but there was no diagnosis of any disease. For the last 3 days, his troubles have increased gradually and he has taken 20 of the antidiabetic and antihypertensive drugs used by his mother for suicide purposes. He had no clinical features according to his medical history. Peripheral smear was performed because of low Hemoglobin and Platelet values and lymphocyte dominance of the patient. According to the peripheral smear the patient was diagnosed with ALL. In this case report, we aimed to present a new diagnosis of ALL patient falling into depression before getting a diagnosis and then admitted to the emergency department by the suicidal attempt.

Keywords: Depression, Acute Lymphoblastic Leukemia, Emergency Department.

Presentation ID / Sunum No= 94

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Taksifolinin Sıçanlarda Siklofosfamidle İndüklenen Oksidatif Kalp Hasarına Etkisi

Asst. Prof. Dr. Aslı Özbek Bilgin[1] , Asst. Prof. Dr. Reşit Coşkun[2]

[1]Farmakoloji Anabilim Dalı, Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Tıp Fakültesi, Erzincan
[2]Kardiyoloji Anabilim Dalı, Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Tıp Fakültesi, Erzincan

Özet

Siklofosfamid(CP), antineoplastik ve immunsüpresyon amacıyla yaygın olarak kullanılan güçlü alkilleyici ajanlardan biridir. Bununla birlikte yüksek dozda CP, uygulandıktan sonra akut kardiyotoksisiteye neden olabilir. Siklofosfamid ve metaboliti acrolein, esas olarak kardiyotoksisiteden sorumlu olan oksidatif stresi indükler. Bu çalışmada, antioksidan, antienflamatuar, antiviral, antibakteriyel, antikanser ve nöroprotektif etkili bir flavonoid olan taksifolinin (3,5,7,3,4-pentahydroxy flavanone), sıçanlarda siklofosfamidle indüklenen kardiyak hasar üzerindeki olası koruyucu etkisini biyokimyasal olarak araştırdık. Çalışmamızda 18 adet albino Wistar türü erkek sıçan sağlıklı(SG), 200 mg/kg CP grubu(CP) ve 50 mg/kg taksifolin+ 200 mg/kg CP grubu (TAX+CP) olarak üç eşit gruba ayrıldı. Tek doz CP uygulamasından sonra, taksifolin (TAX + CP'ye), ve distile su (CP ve SG gruplarına) uygulamasına 10 gün devam edildi. Bu süre sonunda ratlar yüksek doz anestezi (50 mg/kg tiyopental sodyum) ile öldürülerek kalp dokuları biyokimyasal inceleme için çıkarıldı. CP uygulaması ile doku malondialdehit (MDA) seviyesi ve total oksidan kapasite (TOS) sağlıklı gruba göre artmış, total glutatyon (tGSH) düzeyi ve total antioksidan kapasite (TAS) azalmıştır, sağlıklı grup ile siklofosfamid grubu arasında bu parametreler bakımından istatistiksel olarak anlamlı fark vardır ($p<0,001$). Taksifolin uygulaması ise MDA seviyesi ve TOS'u siklofosfamid grubuna göre azaltmış, tGSH düzeyini ve TAS'ı

artırmıştır. Taksifolin uygulaması TOS, TAS ve tGSH düzeyini sağlıklı grup seviyesine yaklaştırmıştır. MDA düzeyi bakımından ise Sağlıklı grup ve taksifolin grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır (p=0,335). Bu bulgular, siklofosfamidin sıçan kalp dokusunda oksidatif strese neden olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, taksifolin uygulaması, kalp dokusunda hem oksidan parametrelerdeki artışı hem de antioksidan seviyelerinin aşırı azalmasını önlemiştir. Sonuç olarak, taksifolin, siklofosfamidin neden olduğu kardiyotoksisitenin önlenmesinde faydalı bir terapötik seçenek olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kalp Hasarı, Rat, Siklofosfamid,taksifolin,

Effect of Taxifolin On Cyclophosphamide-Induced Oxidative Cardiac Damage in Rats

Abstract

Cyclophosphamide (CP) is one of alkylating agents used for antineoplastic and immunosuppression purposes. However high doses of CP can cause acute cardiotoxicity after administration. Cyclophosphamide and its metabolite acrolein induce oxidative stress which is mainly responsible for cardiotoxicity. In this study we investigated the possible protective effect of taxifolin, which is a flavonoid with anti-inflammatory, antiviral, antibacterial, anticancer and neuroprotective properties, on cyclophosphamide-induced cardiac damage biochemically in rats. In the study, 18 male albino Wistar rats were divided into three equal groups as healthy(SG), 200 mg/kg CP group(CP) and 50 mg/kg taxifolin + 200 mg/kg CP group(TAX+CP). After the single dose of CP administration, taxifolin (to TAX+CP), distilled water (to CP and SG groups) were continued for 10 days. At the end of this period, the rats were sacrificed with high dose anesthesia (50 mg/kg thiopental sodium) and their heart tissues were removed for biochemical analysis. Tissue malondialdehyde(MDA) level and total oxidant capacity(TOS) increased, total glutathione(tGSH) level and total antioxidant capacity(TAS) decreased with CP application compared to healthy group, there was a statistically significant difference between the healthy group and the cyclophosphamide group in terms of these parameters($p<0.001$).

Taxifolin administration decreased the MDA level and TOS compared to the cyclophosphamide group, and increased the tGSH level and TAS. The taxifolin application brought the TOS, TAS and tGSH levels closer to the healthy group. In terms of MDA level, there was no statistically significant difference between healthy and taxifolin groups (p=0.335). These results show that cyclophosphamide induced oxidative stress in rat heart tissue. However, the administration of taxifolin prevented the increase in oxidant parameters and the excessive decrease of antioxidant levels both in heart tissue. As a result, taxifolin may be beneficial therapeutic option in preventing cyclophosphamide induced cardiotoxicity.

Keywords: Cardiac Damage, Cyclophosphamide, Rat, Taxifolin

Presentation ID / Sunum No= 233

Oral Presentation / Sözlü Sunum

The Relationship Between Epicardial Adipose Tissue and Hypertension

Dr. Özge Turgay Yıldırım[1]

[1]Eskişehir Şehir Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği
*Corresponding author: Özge Turgay Yıldırım

Abstract

Objective Epicardial adipose tissue has been identified as a risk factor for cardiovascular diseases. With this study, we aimed to investigate the relationship between hypertension and epicardial adipose tissue. Methods Thirty-seven hypertensive patients and 36 age- and sex-matched control patients were included in this study. Known coronary artery disease patients and individuals under 18 years of age were excluded from the study. The diagnosis of hypertension was determined according to the results of ambulatory blood pressure monitoring or antihypertensive drug use. Epicardial adipose tissue was measured by echocardiography in the parasternal long axis, adjacent to the free wall of the right ventricle. Results The mean age of the patients was 47.0 ± 10.7 and 41.1% (n = 30) of the patients were male. The mean age of hypertensive patients was 49.3 ± 8.9, and the mean age of normotensive patients was 44.7 ± 11.9 years, and there was no statistically significant difference in age (p = 0.063). 32.4% (n = 12) of hypertensive patients and 50% (n = 18) of normotensive patients were male and this difference was not statistically significant (p = 0.127). 21.6% (n = 8) of hypertensive individuals were diabetic and 13.8% (n = 5) of normotensive patients were diabetic and there was no statistically significant difference (p = 0.388) Epicardial adipose tissue thickness of hypertensive patients was 4.9 ± 1.4 and 4.7 ± 1.4 in normotensive patients, and this difference was not statistically significant (p = 0.579). Conclusion The results of our study showed that there is no difference between patients with hypertension and normotensive patients in terms of epicardial adipose tissue thickness.

The major limitation of our study is the number of patients. Studies involving larger numbers of patients will be useful to clarify this issue.

Keywords: Hypertension, Epicardial Adipose Tissue

Presentation ID / Sunum No= 187

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tip 1 Diabetes Mellitus'lu Çocuk ve Adolesan Hastaların Retrospektiv Olarak Değerlendirilmesi

Inst. Dr. Adem Gül[1]

[1]İSTANBUL EĞİTİM ARAŞTIRMA HASTANESİ
*Corresponding author: ADEM GÜL

Özet

Amaç: Tip 1 Diabetes mellutus (DM) dünyada çocuk ve adolesan yaş gurubunun en sık görülen kronik hastalığıdır ve insidansı giderek artmaktadır. Bu çalışma ile diabetin nedenlerini, takip ve tedavisinde dikkat edilmesi gereken durumları saptamayı amaçladık. Yöntem: Tip 1 DM tanısıyla izlenen 441 çocuk ve adolesan hasta retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaş cinsiyeti, tanı mevsimi, ilk tanıdaki vücut kitle indeksi (VKİ), tedavi rejimleri, son muayenedeki VKİ, hemoglobin a1 c (HbA1c) düzeyleri ve komplikasyonlar araştırıldı. Bulgular: Kız hastaların erkek hastalardan sayıca daha fazla olduğu saptandı. Tanı yaşının kız ve erkeklerde aynıydı (kızlarda 7.6 ± 3.7, erkeklerde 7.6 ± 4.0)Tanı mevsimleri arasında anlamlı bir fark saptanamadı. Tedaviyle kızlarda ve erkeklerde VKİ'lerinde anlamlı derecede artış olduğu görüldü. Dört doz insülin tedavisi verilen hastaların HbA1c düzeylerinin iki doz verilen hastalara göre daha düşük olduğu saptandı. Dört dozda insülin tedavisi verilen olgular kendi içinde; orta etkili ve glargin insülin tedavisi verilenler iki alt grup olarak incelendi ve HbA1c düzeyleri arasında istatistiksel anlamlı bir fark bulunmadı. Olguların diyabet yaşı (diyabetli olarak ortalama takip yılı) ortalama 4,2 yıl; maksimum diyabet yaşı ise 18,9 yıl saptandı. Diabetik ketoasidozla gelen hastaların tedavisi sırasında hiçbir hastada beyin ödemi komplikasyonu gelişmedi. Diabetin geç dönem komplikasyonları, diabet yaşı 10 yılın üzerinde ve kötü takipli 2 olguda saptandı. Sonuç: Tip 1 DM'li çocukların büyüme ve

gelişiminin normal olabilmesi için iyi bir tedavi ve yakın takip gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tip 1 Diabetes Mellitus, Hemoglobin A1c, İnsülin Tedavisi

Evaluation of Type 1 Diabetes Mellitus Children and Adolescent Patients As a Retrospective

Abstract

Objective: Type 1 Diabetes mellutus (DM) is the most common chronic disease of children and adolescents in the world and its incidence is gradually increasing. With this study, we aimed to determine the causes of diabetes, situations that need attention in its follow-up and treatment. Method: 441 children and adolescents with a diagnosis of Type 1 DM were retrospectively analyzed. Age, gender, diagnosis season, body mass index (BMI) at initial diagnosis, treatment regimens, BMI at the last examination, hemoglobin a1 c (HbA1c) levels and complications were investigated. Results: It was determined that female patients were more in number than male patients. The age at diagnosis was the same in boys and girls (7.6 ± 3.7 for girls, 7.6 ± 4.0 for boys). No significant difference was found between the seasons of diagnosis. It was observed that there was a significant increase in BMI in girls and boys with treatment. It was found that the HbA1c levels of the patients who were given four doses of insulin therapy were lower than the patients who received two doses. The cases who were given four doses of insulin therapy included; Those who were given medium-effect and glargine insulin therapy were examined as two subgroups and no statistically significant difference was found between HbA1c levels. Diabetes age of the cases (mean follow-up year as diabetes) is 4.2 years on average; The maximum age of diabetes was found to be 18.9 years. During the treatment of patients with diabetic ketoacidosis, no brain edema complication developed in any patient. Late complications of diabetes were detected in 2 cases whose diabetes age was above 10 years and with poor follow-up. Conclusion: In order for the growth and development of children with type 1 DM to be normal, a good treatment and close follow-up is required.

Keywords: Type 1 Diabetes Mellutus, Hemoglobin A1 C, Insulin Treatment

Presentation ID / Sunum No= 275

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Transarterial Embolization of Hepatic Hemangiomas With Bleomycin; Single Center Results

Asst. Prof. Dr. Fatma Gonca Eldem[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı
*Corresponding author: Fatma Gonca Eldem

Abstract

Purpose: Transarterial embolization (TAE) is a minimally invasive treatment method for patients with hepatic hemangiomas however fewer studies have reported long term success rates. The aim of this study was to report our single center experience in the management of hepatic hemangiomas. Methods: Patients with hepatic hemangiomas treated in our institution with TAE between January 2014- June 2020 were retrospectively involved in the study. Patient and lesion characteristics, procedural details, complications and follow up imaging data were recorded. Long term treatment response was assessed from the latest follow up imaging and the difference between the pre-procedural and post procedural longest diameter of the lesions were analyzed with paired t test. A p value of 0.05 was chosen for statistical significance. Results: A total of 16 hepatic hemangiomas in 15 patients (10 females, 5 male) were embolized. The mean age of the patients were 48.5 years and the mean longest diameter of the lesions were 8.3 cm (±2.2, range 5-12 cm). All of the patients were symptomatic with upper quadrant/epigastric pain being the most common symptom followed by premature feeling of fullness after meals. Oily embolization with bleomycin sulphate mixed with lipiodol was used in 12 patients and in 3 patients bleomycin was loaded into microspheres of 30-60 μ size. Follow up imaging showed regression

in all lesions with a mean diameter of 5 cm (±1.5 range 2.5-7 cm) and the difference was statistically significant (mean change 3.5 cm ±1.5, p=0.000). Symptom relief was observed in all patients. No major complication was observed. The mean follow up time was 3 years (range 1-6 years). Conclusions: Management of hepatic hemangiomas with TAE is a safe and effective treatment option with sustainable long term results in lesion diameters and symptomatic relief.

Keywords: Transarterial Embolization, Hepatic Hemangioma, Bleomycin

Presentation ID / Sunum No= 293

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Türk Çocuklarında En Sık Görülen Kuruyemiş Alerjileri ve Çapraz Reaksiyonlar

Dr. Pınar Gür Çetinkaya[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji bilim dalı

Özet

Kuruyemişler alerjileri çocuklarda %2-3 oranında görülmekte olup az miktarlarda tüketildiğinde dahi ölümcül alerjik reaksiyonlara yol açabilirler. Kuruyemiş alerjisinin prevalansı ve gelişen kuruyemiş alerjisinin türü toplumların kültürel alışkanlıkları ve etnik farklılıklara göre değişmektedir. Bu derleme çalışmasında Türk çocuklarında en sık görülen kuruyemiş alerjileri ve aralarında görülen çapraz reaksiyonlar ortaya konulmuştur. Ülkemizde, çocuklarda yer fıstığı ve kuruyemiş alerji prevalansı %0,05 olup Türkiye'den yapılan çalışmalarda kuruyemiş alerjilerinin en sık nedenleri sırasıyla yer fıstığı, fındık ve ceviz, en az sebep ise antep fıstığı olarak bildirilmiştir. Ancak, son yayınlarda antep fıstığı ve kajunun ön planda olduğu görülmektedir. En sık tutulum deri, solunum, gastrointestinal sistem, en az tutulum kardiyovasküler ve nörolojik sistem olarak raporlanmıştır. En fazla solunum ve gastrointestinal sistem tutulumları kaju ve yer fıstığı ile bildirilmiştir. En fazla kardiyovasküler sistem tutulumunun yine kaju ile olup diğer ülkelerden yayınlanan raporlarla benzerlik göstermektedir. Türk çocuklarında anafilaksi en fazla kaju, fındık ve antep fıstığı ile bildirilmişken, diğer ülke çocuklarında sıklıkla kaju ve yer fıstığı ile görülmüştür. Bu farklılığın nedeni ırksal, kültürel yeme alışkanlıkları olabilir. Kuruyemiş alerjisi olan çocuklarda sıklıkla çapraz duyarlanma ve alerji görülmektedir. Bunun en önemli nedeni, kuruyemişlerde bulunan ortak veya benzer alerjen proteinlerin varlığıdır. Kuruyemişler arasında en sık çapraz reaksiyon antep fıstığı/ kaju ve ceviz/pikan cevizi arasında görülmektedir. Bunun nedeni, bu

kuruyemişlerin aynı botanik aileye mensup olmalarıdır. Yine Türk çocuklarında en fazla çapraz duyarlanma ve alerjinin kaju/ antep fıstığı, ceviz/pikan cevizi, ceviz/fındık arasında gösterilmiştir. En az duyarlanma ve alerji ise badem ile görülmüştür. Kuruyemişlerle çoklu alerji sıklıkla rastlanan bir durum olup vakaların %48-73'ünde bildirilmiştir. Ayrıca, çoklu kuruyemiş alerjisinin yaşla doğru orantılı olarak arttığı bilinmektedir. Benzer şekilde Türk çocuklarında çoklu kuruyemiş alerjisinin %54 olduğu ve yaşla orantılı olarak arttığı gözlemlenmiştir. Derleme çalışmamız sonucunda görülmüştür ki kuruyemişler ciddi alerjik reaksiyonlara neden olmakta ve kuruyemiş alerji türü o ülkenin yeme alışkanlıklarına, ırksal faktörlere bağlı olarak değişim göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Anafilaksi, Çapraz Reaksiyon, Çocuk, Çoklu Kuruyemiş Alerjisi

Presentation ID / Sunum No= 204

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yenidoğanın Hemolitik Hastalığında Direkt Coombs Testi ile Klinik Bulgular Arasındaki İlişki

Dr. Eminepolat[1] , Dr. Sezen Sarıbaş[2]

[1]SBU, Dr Sami Ulus Kadın Doğum Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara
[2]SBU, Dr Sami Ulus Kadın Doğum Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara (EMEKLİ)

Özet

GİRİŞ Kan grubu uyuşmazlıkları, özellikle Rh ve/veya ABO uyuşmazlıklarına bağlı yenidoğanın hemolitik hastalığı (YHH) patolojik sarılık nedenleri arasında ilk sırada yer almaktadır. Tedavi edilmediği takdirde bilirübin ensefalopatisi riski artmaktadır. Direkt antiglobulin testi (DAT), diğer adıyla direkt coombs testi, YHH'da eritrositlerde tespit edilen antikorlardır. Bu çalışmada YHH'nın klinik seyri ile pozitif DAT arasındaki ilişkiyi göstermek amaçlandı. GEREÇ ve YÖNTEM Dr. Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi Yenidoğan servisinde 10 aylık süre içinde indirekt hiperbilirübinemi tanısıyla izlenen miyadında ve normal doğum ağırlığında olan 276 hasta çalışmaya dahil edildi. Demografik özellikleri, anemi düzeyleri, anne ve bebek kan grupları ve coombs testleri ile tedavi seçenekleri yönünden değerlendirildi. Hastalar, anne ile bebek arasında kan grubu uyuşmazlığı olan DAT pozitif olanlar (Grup I), DAT negatif olanlar (Grup II)ve kan grubu uyuşmazlığı olmayanlar (Grup III) olmak üzere üç gruba ayrıldı. BULGULAR Kan grubu uyuşmazlığı olan 136 hastada ABO %65.5, Rh uyuşmazlığı %24.2, her ikisi birlikte %10.3 bulundu. 140 hastada kan grubu uyuşmazlığı saptanmadı. 52 hastada (%18.8) DAT pozitif, 84'ünde (%30) negatifti. Geç anemi görülme oranı tüm gruplarda %25,6 olarak saptandı. TARTIŞMA Direkt antiglobulin testi antijen-antikor bağlanmasını gösterir ve DAT pozitif hastalarda hemolizin arttığı bildirilmiştir. Olgularımızda da bu grupta

daha fazla hemoliz bulgusu (düşük hematokrit düzeyi, retikülositoz, yüksek bilirübin düzeyi) saptanmıştır. Ayrıca sarılık daha erken başlamıştır, kan değişimi ve fototerapi daha fazla uygulanmıştır. Bu nedenle indirekt hiperbilirübinemi ile başvuran hastalarda DAT pozitifliği tedavi ve izlemde önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hiperbilirubinemi, Direkt Antiglobulin Testi, Yenidoğan

Presentation ID / Sunum No= 167

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yenidoğanlarda Malformasyon Sıklığı ve Sistemlere Göre Dağılımı

Exp. Dr. Gülseren Şahin[1] , Prof.Dr. Neşide Çetin[2]

[1]SBU Sami Ulus Kadın Doğum , Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları EAH Gastroenteroloji Bölümü
[2]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Yenidoğan Bölümü

Özet

Araştırma 15.06.1993 ile 30.07.1994 tarihleri arasında Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma ve uygulama Hastanesinde ardarda doğan 568 kız 565 erkek olmak üzere toplam 1133 bebek üzerinde gerçekleştirildi.Bebeklerin 11142ü (%98,32)canlı, 19'u(%1,68) ölü doğum;1099'u(96,99) tekil, 28'i (%2,47)ikiz, 6'u(%0,53) ise üçüzdü. Araştırmaya alınan bebeklerin 66'ında (%5,83) malformasyon tespit edilmiş olup %3,23'unde major, %2,60'ında minör, %4.7'sinde tekli, %1.1'inde çoklu malformasyon bulunmaktaydı. Malformasyonlar tek tek ele alındığında incelenen bebeklerde malformasyon sıklığı %9,35 olarak bulunmuştur. Anatomik dağılımlarına göre gruplandırıldığında malformasyonlar %3,26 ile baş boyun bölgesinde en yüksek oranda bulunmaktaydı.Diğer sistemler incelendiğinde iskelet sisteminde %1.76, genitoüriner sistemde %1.59,kardiyovaskuler sistemde %1.15, gastroinestinal sistemde %0.35 sıklıkta malformasyon tespit edildi. Çoğul ve ölü doğumlar ile normal doğumlar arasında malformasyon sıklığı açısından istatistiksel olarak anlamlı fark gösterilememiştir. Erkek bebeklerde malformasyon sıklığı %7.,26, kız bebeklerde ise %4.40 olup aralarında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmaktaydı. Anne yaşı, yaşadığı bölge, anne baba akrabalığı ile malformasyon sıklığı arasında ilişki bulunmamış; eğitim düzeyi ve annenin herhangi bir işte çalışması ile malformasyon görülme sıklığı arasında ters ilişki bulunmuştur. Gebeliğinde ultrasonografi yapılan annelerde

malfomasyonlu bebek sıklığında anlamlı bir artış bulunmamıştır. Düşük tehditi geçiren annelerde ise artış tesbit edilmiştir.Annelerin gecbelik sırasında karşılaştıkları muhtemel teratojenler araştırılmış fakat varyant azlığı nedeniyle istatistiksel değerlendirme yapılamamıştır

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Major ve Minor Malformasyon

Presentation ID / Sunum No= 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Doğurganlığa ve Çocuk Sahibi Olmaya Yönelik Tutum Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması

Asst. Prof. Dr. Özlem Aşcı[1] , Inst. Fulya Gökdemir[2]

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Niğde Zübeyde Hanım Sağlık Yüksekokulu, Ebelik Bölümü, Ebelik ABD
[2]Artvin Çoruh Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları ABD.
*Corresponding author: Özlem Aşcı

Özet

Bu araştırma "Attitudes Toward Fertility and Childbearing Scale (AFCS)" adlı ölçeğin, Türkçeye uyarlaması ve ölçeğin psikometrik özelliklerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Metodolojik türdeki bu araştırma bir üniversitenin 12.08.2016 tarih ve E.12235 sayılı etik kurul kararı ile Mayıs-Kasım 2017 tarihleri arasında kamuya bağlı bir hastanede gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya 20-30 yaşları arasında 344 nullipar kadın katılmıştır. Veriler kişisel bilgi formu ve AFCS Türkçe formu kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 16.0 ve LISREL 8.8 programlarından yararlanılmıştır. AFCS Türkçe formunun psikolinguistik değerlendirilmesi çeviri-geri çeviri, uzman görüşü ve pilot uygulama yöntemleri kullanılarak yapılmıştır. Uzman görüşü alınırken Davis Tekniği'nden yararlanılmış ve kapsam geçerlilik indeksi (KGİ) değeri ≥ 0.80 olan maddeler ölçeğe alınmıştır. AFCS Türkçe formunun yapı geçerliliği açımlayıcı (AFA) ve doğrulayıcı (DFA) faktör analizi ile, güvenilirliği Cronbach Alpha katsayısı ve test-tekrar test yöntemi ile değerlendirilmiştir. Faktör analizi sonucunda, total varyansın %51.35'ini açıklayan, 27 maddeden ve 3 faktörden oluşan orijinal ölçeğe benzer bir yapı elde edilmiştir. Ancak bu yapı modelinde bazı ölçek maddelerinin farklı faktörler altında sıralandığı saptanmıştır. DFA analizi model-veri uyumunun ($\chi2$= 1065.74; df= 318; p= 0.000; $\chi2$/df= 3.351; RMSEA= 0.083;

NFI= 0.91; NNFI= 0.93; CFI= 0.94; IFI= 0.94; SRMR= 0.79; GFI= 0.81;AGFI= 0.80) kabul edilebilir düzeyde olduğunu göstermiştir. Cronbach's Alfa katsayısı Faktör 1 için 0.91, Faktör 2 için 0.90 ve Faktör 3 için 0.60 olarak saptanmıştır. Test-tekrar test güvenirliği r= 0.648-0.893 olarak bulunmuştur (p<0.001). Araştırmada AFCS Türkçe formunun, kabul edilebilir düzeyde geçerli ve güvenilir olduğu sonucuna varılmıştır. AFCS Türkçe formunun, sağlık profesyonelleri ve akademisyenler tarafından kadınların doğurganlığa ve çocuk sahibi olmaya yönelik tutumlarını değerlendirmek üzere kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, Doğurganlık, Çocuk, Geçerlik, Güvenirlik, Tutum

Presentation ID / Sunum No= 296

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gebelikte Üriner Sistem Enfeksiyonlarında Tamamlayıcı Tıp Kullanımı ve Ebelik

Arş. Gör. Neriman Güdücü[1] , Dr. Öğr. Üyesi Ayça Şolt Kırca[2]

[1]İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Kırklareli Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Özet

İdrar yolu enfeksiyonları (İYE), üretranın kısa olması, anüsün vajinaya daha yakın olması, cinsel aktivite yoluyla patojenik mikroorganizmaların daha kolay girmesi nedeniyle dünyada kadınlar arasında en sık görülen bakteriyel enfeksiyonlardan biri olmuştur. Gebelikte maternal ve neonatal morbidite ve mortalite riskinin artmasına neden olan İYE bu dönemde hormonal ve anatomik değişiklikler nedeniyle daha sık görülmektedir. Bu dönemdeki İYE antimikrobiyal ajanların kullanılması ile tedavi edilmektedir. Ancak bu ajanlar anne ve fetüsün sağlığı için güvenli olmalıdır. Bundan dolayı tamamlayıcı tıbba olan ilgi artmış ve kadınlar İYE tedavisine ek olarak birçok alternatif yöntemi de (kızılcık suyu, bal gibi) kullanmaya başlamıştır. Ghouri ve ark. (2018)'nın 57 çalışmayı inceledikleri sistematik derlemede, gebelikte İYE'nin önlenmesinde bu alternatif tedavi yöntemlerinden hijyen davranışı, kızılcık suyu, aşılama, askorbik asit ve Canephron® N'nin kullanıldığı belirlenmiştir. Bu yöntemlerden biri olan kızılcık, İYE'leri önlemek ve tedavi etmek için yıllardır yaygın olarak kullanılmaktadır. Yapılan araştırmalar, kızılcıkların bakterilerin mesane duvarını kaplayan üroepitelyal hücrelere yapışmasını engellediğini göstermektedir. Geniş retrospektif bir çalışmada 919 gebenin İYE tedavisinde kızılcık kullanılmış ve olumsuz bir sonuç bildirilmemiştir. Gebelikte İYE önlemenin başka bir yolu ise aşılamadır. Baertschi ve ark.(2003) 62 gebeye Escherichia coli'nin farklı türlerinden oluşan bir bakteri özütünü uygulamışlar, İYE vakalarını ve nüks oranlarını önemli ölçüde azaltmışlardır. Antibakteriyel özelliklere sahip, gül, selâmotu

ve kantaron gibi bitkileri içeren Canephron® N'in ise, kanıta dayalı olabilmesi için etkinliğinin randomize kontrollü bir çalışma ile doğrulanması gerekmektedir. Son olarak; balın da üriner sistem enfeksiyonlarında önleyici bir etkisinin bulunduğu saptanmıştır. Bal arısında bulunan potansiyel antibakteriyel ajan, insan vücudunda enfeksiyonlara neden olan yaklaşık 60 bakteri türüne karşı önleyici etki sergilemekte, anne ve fetüs için etkili ve güvenli bir tedavi seçeneği sunmaktadır. Gelecekteki çalışmalarda, alternatif tıp çalışmalarının kanıt temelini güçlendirmeye odaklanılması, gebelerin takibinde aktif rol alan ebelerin de bu çalışmalarda ve hijyen davranışının yaygınlaştırılmasında etkin rol alması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İdrar Yolu Enfeksiyonları, Gebelik, Ebelik

Use of Complementary Medicine in Urinary Tract Infections in Pregnancy and Midwifery

Abstract

Urinary tract infections (UTIs) have become one of the most common bacterial infections among women in the world due to the short urethra, the closer the anus to the vagina, and the easier entry of pathogenic microorganisms through sexual activity. UTI, which causes an increase in maternal and neonatal morbidity and mortality risk during pregnancy, is more common in this period due to hormonal and anatomical changes. UTI during pregnancy is treated with the use of antimicrobial agents. However, these agents must be safe for the health of both mother and fetus. Therefore, interest in complementary medicine has increased and women have started to use many alternative methods. Ghouri et al. (2018), in the systematic review in which they examined 57 studies, it was determined that hygiene behavior, cranberry juice, vaccination, ascorbic acid and Canephron® N were used among these alternative treatment methods in the prevention of UTI during pregnancy. Cranberry, one of these methods, has been widely used for years to prevent and treat UTIs. Studies show that cranberries prevent bacteria from adhering to uroepithelial cells lining the bladder wall. In a large retrospective cohort study, cranberry was used in the treatment of UTI in 919 pregnant women and no adverse outcome was reported. Another way to prevent UTIs

during pregnancy is by vaccination. Baertschi et al. (2003) applied a bacterial extract of different strains of Escherichia coli to 62 pregnant women, significantly reducing the incidence of UTIs and recurrence rates. The effectiveness of Canephron® N, which has antibacterial properties and contains herbs such as rose, lovage and St. John's Wort must be confirmed by a randomized controlled study in order to be evidence-based. Finally; It has been determined that honey also has a preventive effect on urinary system infections. The potential antibacterial agent found in the honey bee exhibits a preventive effect against approximately 60 types of bacteria that cause infections in the human body, offering an effective and safe treatment option for the mother and fetus. In future studies, it is necessary to focus on strengthening the evidence base of alternative medicine studies, and midwives, who take an active role in the follow-up of pregnant women, should take an active role in spreading hygiene behavior.

Keywords: Urinary Tract İnfections,pregnancy, Midwifery

Presentation ID / Sunum No= 145

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nullipar Gebelerde Antenatal Sınıfın Doğum Korkusu ve Antenatal Strese Etkisi: Deneysel Çalışma

Asst. Prof. Dr. Selda Yörük[1] , Dr. Ayla Açıkgöz[2]

[1]Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
*Corresponding author: Selda Yörük

Özet

Giriş: Çalışmanın amacı; nullipar gebelerde antenatal sınıfa katılmanın doğum korkusu ve antenatal stres üzerine etkisini belirlemektir. Yöntem: Deneysel olarak planlanan araştırmanın örnek büyüklüğü, G-Power programı kullanılarak çift yönlü hipoteze göre, her bir grupta en az 42 nullipar gebe kadın olarak hesaplanmıştır. Çalışma; müdahale grubunda 68 ve kontrol grubunda 67 gebe ile tamamlandı. Araştırmanın verileri, tanımlayıcı veri formu, WIJMA doğum beklentisi/deneyimi ölçeği A versiyonu, Doğum Öncesi Algılanan Stres Ölçeği ile toplandı. Müdahale grubu, antenatal sınıfa katılan gebeler olup, kontrol grubunu antenatal kliniğe rutin izlem için gelen gebeler oluşturdu. Çözümlemede; Mann-Whitney U testi, bağımsız gruplarda t testi, Pearson ki-kare analizi, Wilcoxon Sıralı İşaretler testi, Mc-Nemar ki-kare testi ile değerlendirildi. Bulgular: Partnerinin eğitim düzeyi yüksek olan ve planlı gebeliği olan gebelerin antenatal sınıfa katılmaları arasında anlamlı ilişki saptandı ($p<0.05$). Antenatal eğitim alan gebelerin eğitim öncesi doğum korkusu puan ortalaması 85.50±19.41, eğitim sonrası 76.32±20.52 olup, anlamlı olarak doğum korkusu skorunun azaldığı izlendi ($p<0.01$). Girişim grubu ile kontrol grubu arasında doğum korku skoru arasında anlamlı fark saptanmadı. Ayrıca annenin maternal özellikleri ile doğum korkusu skoru arasında ilişki saptanmadı. Girişim grubundaki gebelerin eğitim öncesi antenatal stres puan ortalaması (22.32±6.12), eğitimden sonra (22.32±6.12) düşmesine rağmen,

gözlenen bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildir (p=0.70). Sonuç: Girişim grubunda eğitim sonrası doğum korkusu skorunun anlamlı olarak düştüğü izlendi.

Anahtar Kelimeler: Doğum Korkusu, Stres, Antenatal Sınıf

The Effect of Antenatal Class Attendance On Fear of Childbirth and Antenatal Stress in Nulligravid Women: An Experimental Study

Abstract

Introduction: This study aims to determine the effect of attending antenatal classes in nulliparous pregnant women on fear of childbirth (FOC) and antenatal stress. Methods: 133 nulliparous pregnant women participated in the study which was designed experimentally. The data were collected with the descriptive data form, Wijma Delivery Expectancy/Experience Questionnaire (W-DEQ-A), and Antenatal Perceived Stress Inventory (APSI). Findings: A significant correlation was found between the attendance to the antenatal classes with a high level of education and intended pregnancy ($p < 0.05$). The mean FOC score of pregnant women before the training was 85.50 ± 19.41 while it was found as 76.32 ± 20.52 after the training, which was significant ($p < 0.01$). There was no significant difference between the FOC scores of the intervention group and the control group. The mean Antenatal Perceived Stress (APS) score of pregnant women in the intervention group was 22.32 ± 6.12 prior to the training while it decreased to 22.32 ± 6.12 after the training. However, this observed difference was not statistically significant ($p = 0.70$). Conclusions: It was observed that the post-attendance FOC score decreased significantly in the intervention group.

Keywords: Fear of Childbirth, Stress, Antenatal Class

Presentation ID / Sunum No= 163

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Duchenne Musküler Distrofi'li Çocuklarda Diz Limitasyonunun Dinamik Denge Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Halil Alkan[1]

[1]Muş Alparslan Üniversitesi
*Corresponding author: Halil ALKAN

Özet

Amaç: Duchenne musküler distrofi (DMD) Xp21 geninde mutasyon sonucunda meydana gelen ilerleyici kas zayıflığıyla karekterizedir. Bu çalışmanın amacı DMD'li çocuklarda diz limitasyonunun dinamik denge üzerine etkisini araştırmaktır. Yöntem: Çalışma, Hacettepe Üniversitesi, Pediatrik Nöromusküler Hastalıklar Ünitesi'ne başvuran, 6-12 yaş arası, 40 DMD'li çocuklarda yapıldı. Çocukların alt ekstremite fonksiyonel seviyeleri Brooke Alt Ekstremite Fonksiyonel Sınıflaması'yla değerlendirilirken (Seviye 2 ve Seviye 3'teki çocuklar); dinamik dengeleri Kalk ve Yürü Testi ile ölçüldü. DMD'li çocukların sağ ve sol diz limitasyonları gonyometre kullanılarak derece cinsinden kaydedildi ve istatistiksel analiz için her iki dizin ortalaması alındı. Bulgular: DMD'li çocukların diz limitasyonunun çocukların dinamik dengeleri üzerinde istatistiksel olarak anlamlı etkisinin olduğu bulundu ($R2 = 0.251$, $\beta= 3.566$ ve $p<0.01$). Sonuç: DMD'li çocukların diz limitasyon dereceleri arttıkça dinamik dengelerinin de azaldığı gözlendi. DMD'li çocuklarda klinik olarak fonksiyonel seviye 2'de gözlenmeye başlayan diz limitasyonunun dinamik denge üzerindeki etkisi göz önüne alınarak, erken ambulasyon döneminde de diz eklemine yönelik hareket açıklığının artırılması/korunmasına yönelik rehabilitasyon yöntemleri programa eklenilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Duchenne, Dinamik Denge, Diz, Limitasyon

The Effect of Knee Limitation On Dynamic Balance in Children With Duchenne Muscular Dystrophy

Abstract

Purpose: Duchenne muscular dystrophy (DMD) is characterized by progressive muscle weakness caused by a mutation in the Xp21 gene. The aim of this study is to investigate the effect of knee limitation on dynamic balance in children with DMD. Method: The study was conducted on 40 DMD children aged 6-12 years who were admitted to Hacettepe University, Pediatric Neuromuscular Diseases Unit. While the lower extremity functional levels of children are evaluated with the Brooke Lower Extremity Functional Classification (Level 2 and Level 3 children); dynamic balances were measured with the Time up & Go Test. The right and left knee limitations of the children with DMD were recorded in degrees using a goniometer, and the average of both feet was taken for statistical analysis. Results: It was found that knee limitation of children with DMD had a statistically significant effect on the dynamic balance of children ($R2 = 0.251$, $\beta = 3.566$ and $p < 0.01$). Conclusion: It was observed that as the knee limitation degrees of DMD increased, their dynamic balance decreased. Considering the effect of knee limitation, which is observed clinically at functional level 2 in children with DMD, on dynamic balance, rehabilitation methods for increasing / preserving the range of motion for the knee joint should be added to the program in the early ambulation period.

Keywords: Duchenne, Dynamic Balance, Knee, Limitation

Presentation ID / Sunum No= 222

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Fear of Getting COVID-19 and Physical Activity in Physiotherapists

Asst. Prof. Dr. Murat Tomruk[1] , Asst. Prof. Dr. Melda Soysal Tomruk[1] , Researcher İsmail Çalık[2]

[1]Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[2]Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Sport Science and Athlete Education Practice and Research Center
*Corresponding author: Murat TOMRUK

Abstract

Introduction: COVID-19 global pandemic has deeply impacted daily routines and people have become less physically active. It is known that a physically active lifestyle could reduce the risk of getting COVID-19 and improve physical and mental health. Although physiotherapists have a role in supporting physically active lifestyle and preventing COVID-19, their own physical activity level and fear of getting COVID-19 are still unknown. Purpose: To identify physiotherapists' fear of getting COVID-19 and physical activity level and to investigate the relationship among them. Methods: An online questionnaire was used to obtain data regarding demographic characteristics, fear of getting COVID-19 and physical activity level. Fear of getting COVID-19 was assessed using the 0-10 Likert scale (0-not afraid, 10-very afraid). Physical activity was assessed by questioning number of days with moderate and vigorous physical activity. Pearson correlation analysis was used. Results: A total of 72 physiotherapists (47 female and 25 male) with mean (min-max) age of 31.2±6.1 (21.0-50.0) years and mean (min-max) body mass index of 23.7±3.7 (16.7-37.0) kg/m2 were included in the study. Mean fear of getting COVID-19 score was 5.55±2.48. Mean number of days with moderate and vigorous physical activity were 1.66±1.53 days and

0.73±0.26 days, respectively. There was no significant relationship between fear of getting COVID-19 and both moderate and vigorous physical activity (rho=-0.095, p=0.429; rho=-0.172, p=0.148, respectively). Discussion and Conclusion: Physiotherapists work as exercise experts and have a role in preventing getting illness during global pandemic. However, our results showed that their own physical activity level was low and fear of getting COVID-19 was moderate. However, physical activity level was not associated with fear of getting COVID-19 in physiotherapists. Further studies should investigate other factors that may contribute to physical activity level and fear of getting COVID-19 in physiotherapists.

Keywords: Physical Activity, Fear, COVID-19, Physiotherapists

Presentation ID / Sunum No= 302

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nörodejeneratif Hastalıkların Moleküler Mekanizmalarının Araştırılmasında Hayvandışı Bir Model Olan Dictyostelium Discoideum'un Kullanımı

Asst. Prof. Dr. Fatma Nihan Cankara[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji ABD

Özet

Dictyostelium Discoideum hücre biyolojisi ve moleküler tıp alanlarında çeşitli proteinlerin sinyal iletim mekanizmalarının aydınlatılması, yeni ilaç hedeflerinin belirlenmesi, hücre kemotaksisi ve fototaksisindeki biyokimyasal süreçlerin ve hücre-hücre etkileşim mekanizmalarının belirlenmesinde kullanılan ökaryotik bir model organizmadır. Eşsiz yaşam döngüsü sayesinde birçok yönden iyi bir model organizma olmaktadır. D. discoideum vejetatif, sosyal ve üreme olmak üzere 3 adet yaşam döngüsüne sahiptir. Vejetatif döngü içerisinde topraktaki bakterileri fagositoze ederek beslenir. Besin yokluğunda ise vejetatif döngüye girerek 'Slug' formuna dönüşür. 'Slug' form ise 'fruiting body' e dönüşerek spor oluşumunu sağlar. Üreme döngüsünde ise haploid sporlar füzyona uğrayarak diploid yaşam döngüsüne başlar ve kümelenerek aralarında rekombinasyon yapabilirler. Parkinson, Alzheimer, epilepsi, Huntington gibi nörodejeneratif hastalıklarda mitokondrial defektlerin oluşumu önemli rol oynamaktadır. Spesifik bir otofaji çeşidi olan mitofaji ile defekte uğramış mitokondriler uzaklaştırılmaktadır. Fakat birçok nörodejeneratif hastalıkta otofaji seviyesinin düştüğü gözlenmiştir. D.Discoideum sahip olduğu geniş kinaz protein familyaları ve korunmuş enerji üretim mekanizmaları ile mitokondriyal defektlerin araştırılmasında model olarak kullanılmaktadır. Direkt olarak nöron ve sinapslara sahip olmamasına rağmen salgıladıkları cAMP ve feromonlar ile birbirine yaklaşarak agregatlar oluştururlar. Bu durum nörodejeneratif hastalıklarda dopaminerjik ve fibriler nöron

agregatların oluşumunu sırasında gerçekleşen moleküler mekanizmaların açıklanmasında kullanılabilir. Vejetatif döngüde bakterileri fagositoze ederek beslenmesi, insan vücudundaki makrofajların patojen mikroorganizmaları fagosite etmesine benzemektedir. İki durumda da patojen mikroorganizmalar hücre içine alındıktan sonra seri oksijen radikalleri üreten mekanizmalarla parçalanmaktadır. Makrofajların salgıladıkları sitokinler ile kan-beyin bariyerini aşarak glia hücrelerini aktif hale getirdiği bilinmektedir. Besinsiz ortamda girdiği tek hücreli sosyal döngü sonrası aktomiyozin hücre iskeletinin uzayarak slug formunu almasını sağlayan moleküler mekanizmalar, nöronlardaki anterograd ve retrograd protein taşınmalarının aydınlatılması ve aksonlarda oluşan deformasyonların aydınlatılmasında kullanılabilir. D.Discoiedum hücreleri hareket edebilen hücrelerdir. Fototaktik, kemotaktik ve termotaktik uyaranlara karşı yanıt verebilirler. Bu durum nörodejeneratif hastalıklarda akson potansiyelindeki voltaj değişimlerinin oluşturduğu vücut hasarlarının temellerinin araştırılması, nörotransmitter iletim mekanizmalarının belirlenmesi, fototaktik ve termotaktik uyaranların nöronlar üzerindeki etkilerinin araştırılmasında kullanılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dictyostelium Discoideum, Nörodejeneratif Hastalıklar, Hayvan Dışı Model, Hücre Biyolojisi Araştırmaları, Moleküler Araştırmalar

The Use of Dictyostelium Discoideum, An Non-Animal Model, in the İnvestigation of the Molecular Mechanisms of Neurodegenerative Diseases

Abstract

Dictyostelium Discoideum is a eukaryotic model organism used in the field of cell biology and molecular medicine to elucidate the signal transduction mechanisms of various proteins, identify new drug targets, determine biochemical processes in cell chemotaxis and phototaxis, and cell-cell interaction mechanisms. D. discoideum has 3 life cycles: vegetative, social, and reproductive. Thanks to its unique life cycle, D. Discoideum is a good model organism in many ways. The formation of mitochondrial defects plays an important role in neurodegenerative diseases. D.Discoideum is used as a model for the

investigation of mitochondrial defects with its large kinase protein families and conserved energy production mechanisms. Although they do not have neurons and synapses directly, they form aggregates by approaching each other with the secretion of cAMP and pheromones. This situation can be used to explain the molecular mechanisms that occur during the formation of dopaminergic and fibrillar neuron aggregates in neurodegenerative diseases. Its nutrition by phagocytosing bacteria is similar to the macrophages in the human body phagocytosing pathogenic microorganisms. In both cases, after the pathogenic microorganisms are taken into the cell, they are broken down by the mechanisms that generate serial oxygen radicals. It is known that macrophages secrete cytokines that cross the blood-brain barrier and activate glial cells. Molecular mechanisms by which the actomyosin cytoskeleton elongates and takes the form of slug after a single-cell social cycle that it enters in a nutrient-free environment can be used to illuminate the ante/retrograde protein transport in neurons and the deformations that occur in the axons. D. Discoiedum cells are cells that can move. They can respond to photo/chemo/thermotactic stimuli. In neurodegenerative diseases, it can be used to investigate the basis of damage caused by voltage changes in axon potential, to determine neurotransmitter transmission mechanisms, and to investigate the effects of photo/thermotactic stimuli on neurons.

Keywords: Dictyostelium Discoideum, Neurodegenerative Diseases, Non-Animal Model, Cell Biology Research, Molecular Research

Presentation ID / Sunum No= 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Polivinilpirolidon Nanofiberleri ve Ankaferd Blood Stopper Kullanımına Yönelik Bir Vitro Bir Çalışma

Asst. Prof. Dr. Erhan Şensoy[1] , Asst. Prof. Dr. Eda Güneş[2] , Asst. Prof. Dr. Mehmet Okan Erdal[2] , Assoc. Prof. Dr. Murat Yıldırım[3]

[1]KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ
[2]NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
[3]SELÇUK ÜNİVERSİTESİ
*Corresponding author: ERHAN ŞENSOY

Özet

Günümüzde artan endüstriyel faaliyetlerin doğal bir sonucu olarak çevre kirliliğe artmakta, bu durum canlıların sağlığını olumsuz yönde etkilemektedir. Bu nedenle araştırmacıların, çevre dostu nanomalzeme kullanımına ilgileri giderek artmaktadır. Sunulan çalışmada, polivinilpirolidon (PVP) polimer matrislerinden oluşan sargıya Ankaferd Blood Stopper (ABS) yüklenerek elektrospinning işlemi ile hazırlanmıştır. Amaç olarak, elektrospinning tekniği ile üretilen nanoliflerin antimikrobiyal aktivitesi belirlenmeye çalışılmıştır. ABS nanofierlerinin antibakteriyel aktiviteleri Gram-pozitif Stphylococcus aureus ve Gram-negatif Escherichia coli kullanılarak değerlendirilmiştir. İn vitro testler inhibisyon bölgeleri ölçülerek karşılaştırılmıştır. Sonuç olarak ABS'nin% 90'ından fazlasının ilk 30 dakika içinde salındığı ve güçlü bir antibakteriyel etkiye sahip olduğu belirlenmesine karşın; ABS ile yüklü PVP'nin çözünmezliği nedeniyle salım oranını azalttığı gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Antibakteriyel, Staphylococcus Aureus, Escherichia Coli, Nanomalzemeler, Ankaferd Blood Stopper

Presentation ID / Sunum No= 57

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Saç Boyasına Bağlı Ürtiker

Prof.Dr. Cemil Kavalcı[1] , Gülsüm Kavalcı[2]

[1] Dışkapı EAH Acil Ankara
[2]Yenimahalle EAH Anestezi, Ankara
*Corresponding author: Gülsüm Kavalcı

Özet

Giriş: Ürtiker ciltte aniden ortaya çıkan ve ortası soluk kırmızı döküntülere yol açan bir hastalıktır. Genellikle vücudun belli bir bölgesini tutar, ancak tüm vücudu da kaplayabilir. Çeşitli allerjenler, sıcak, soğuk, enfeksiyonlar, bazı ilaçlar neden olabilir. Literatürde saç boyasına bağlı olarak gelişen birkaç ürtiker vakası bildirilmiştir.Saç boyasında bulunan Parafenilendiamin'e karşı alerjik reaksiyon sonucu geliştiği düşünülmektedir. Bu olgu sunumunda saç boyama sonrası gelişen bir ürtiker vakasının sunulması amaçlandı. Olgu: 19 yaşında kadın hasta acile kaşıntı, döküntü şikayeti ile başvurdu. Öyküsünden 3 gün önce saçını boyadığı, ve sonra aniden vücudunda kaşıntı ve döküntü ortaya çıktığı öğrenildi. Bunun üzerine acile başvurduğu, tedavi sonrası şikayetlerinin gerilediği öğrenildi. Bugün akşam üzeri tekrar kaşıntısının olması üzerine acile başvurduğu öğrenildi. Hastanın FM'de Genel durumu iyi, bilinç açık, oryante ve koopere idi.TA:110/70 mmHg, Nb:78/dk, SS.12/dk idi. Hastanın boynunda, ensesinde, göğsünde ve sırtında ortası çökük ürtiker plakları vardı (Resim 1). Nefes darlığı ve uvula ödemi yoktu. Hastaya intravenöz yoldan 60 mg Metilprednizolon, 45.5 mg Feniramin maleast ve 100 mg Ranitidin uygulandı. Şikayetleri gerileyen hasta Setirizin 10 mg 1*1 başlanarak taburcu edildi. Sonuç: Saç boyandıktan sonra boyanın içinde bulunan allerjen maddelere karşı reaksiyon gelişebileceği akılda tutulmalıdır

Anahtar Kelimeler: Parafenilendiamin, Acil, Ürtiker, Saç Boyası

Presentation ID / Sunum No= 252

Oral Presentation / Sözlü Sunum

7-24 Aylık Bebeği Olan Annelerin Tamamlayıcı Beslenmeye İlişkin Bilgi ve Uygulamaları: Hastane Tabanlı Bir Araştırma

Inst. Beyza Uçar[1] , Asst. Prof. Dr. Özlem Öztürk Şahin[2]

[1]Karabük Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
[2] Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Özet

Amaç: 7-24 aylık bebeği olan annelerin tamamlayıcı beslenme konusundaki bilgi durumları ve uygulamalarını belirlemek amacı ile yapıldı. Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte bir çalışmadır. Çalışma, Karabük Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi çocuk polikliniklerine, 7-24 aylık bebeği olup 15 Şubat-15 Mayıs 2019 tarihleri arasında başvuru yapan 380 anne ile gerçekleştirildi. Araştırmada veri toplama aracı olarak, dört bölümden oluşan ve 35 soru içeren anket formu kullanıldı. Bulgular: Annelerin %75,8'i emzirme ve tamamlayıcı beslenme ile ilgili bilgi aldığını ifade ederken, bilgi edinilen kaynaklarda %38 ile "hemşire/ebe"nin ilk sırada yer aldığı görüldü. Annelerin %99,5'i tamamlayıcı besin vermeye geçtiklerini belirtirken, bu annelerin verdikleri tamamlayıcı besinde %47,9 ile yoğurdun ilk tercih edilen besin olduğu görüldü. Annelerin bebeklerinde tamamlayıcı beslenmede bazı uygulamaların süre ortalaması incelendiğinde; tamamlayıcı beslenmeye başlama zamanı (5,48±2,09), su verme zamanı (3,95±2,52), çatal-kaşık kullanılma zamanı (6,27±1,88) ve katı ve pürtüklü gıdaya başlanma zamanı (7,02±1,84) ay olarak belirlendi. Annenin eğitim durumu (p=0,000), biberon kullanımı (p=0,000), emzik kullanımı (p=0,001), formül mama (p=0,000) ve kaşık mama kullanımı (p=0,005) ile tamamlayıcı beslenmeye başlama zamanı arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmaktaydı. Sonuç: Çalışmadan elde edilen bulgular, annelerin tamamlayıcı beslenme konusundaki bilgi durumlarının

yeterli olmadığını, tamamlayıcı beslenme sürecini olumsuz etkileyebilecek bazı yanlış uygulamaları olduğunu göstermektedir. Annelerin biberon, emzik formül ve kaşık mama kullanımının tamamlayıcı beslenmeye geçiş sürecini ise olumsuz etkilediği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Tamamlayıcı Beslenme, Emzirme, Bebek, Anne

The Knowledge and Practices of Mothers With 7-24 Month-Old Babies on Complementary Feeding: A Hospital-Based Research

Abstract

Objective: This study aims to determine the knowledge status and practices of mothers with babies aged 7-24 months about complementary feeding. Method: This is a descriptive and cross-sectional study. The study was conducted with 380 mothers who had 7-24 months old babies and referred to the pediatric outpatient clinics of Karabük University Training and Research Hospital between 15 February and 15 May 2019. A questionnaire form consisting of four parts and containing 35 questions was used as a data collection tool in the study. Results: It was found that 75.8% of the mothers received information about breastfeeding and complementary feeding, where “nurse/midwife” (38%) ranked first among their information sources. 99.5% of the mothers started complementary feeding, where yoghurt (47.9%) ranked first among the foods they preferred for complementary feeding. When the average duration of some complementary feeding practices of mothers was examined; the mean times to start complementary feeding, to give water, to use fork-spoon and to start solid and rough food were found as 5.48±2.09, 3.95±2.52, 6.27±1.88, and 7.02±1.84 months, respectively. A statistically significant difference was determined between the mothers’ times to start complementary feeding with respect to their education level (p=0.000), use of feeding bottle (p=0.000), use of pacifiers (p=0.001), use of baby food (p=0.000) and use of spoon food (p = 0.005). Conclusion: This study demonstrated that mothers did not have a sufficient knowledge about complementary feeding, and adopted some wrong practices that might negatively affect complementary feeding process.

The study concluded that the use of feeding bottle, pacifier, baby food and spoon formula by mothers for their babies negatively affected the transition to complementary feeding.

Keywords: Complementary Feeding, Breastfeeding, Baby, Mother

Presentation ID / Sunum No= 381

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hastalığa Psikososyal Uyum-Öz Bildirim (PAIS-SR) Ölçeği Türkçe Geçerlik-Güvenilirlik Analizi

Asst. Prof. Dr. Mahmure Aygun[1]

[1]Biruni Üniversitesi
*Corresponding author: Mahmure Aygun

Özet

Amaç: Çalışma, Derogatis LR. (1986) tarafından geliştirilen, "Hastalığa psikososyal uyum-Öz bildirim (Pschosocial adjustment of Illness scale-self report, PAIS-SR)" ölçeğinin Türk örneklem grubunda geçerlik güvenirliğinin analiz edilmesi ve Türk toplumuna uyarlanması amacıyla yapılmıştır. Metod: Araştırma, Mahmure Aygün (Adaylar)'ın İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Ana Bilim Dalı Doktora Tezi kapsamında yapıldı. Veriler Ekim-Aralık 1995 tarihleri arasında, iki devlet hastanesinin iç hastalıkları servislerinde yatmakta olan, rastgele örneklem yöntemi ile seçilen, çalışmaya katılmayı kabul eden 60 kronik ve 30 akut hastalığı olan toplam 90 hasta üzerinden yürütüldü. Dil ve kapsam geçerliği, çeviri-geri çeviri yöntemi ve 7 uzman değerlendirmesi ile gerçekleştirildi. Güvenirlik analizleri için test-tekrar test yöntemi, Cronbach Alfa güvenirlik kat sayısı, madde geçerliği için "madde-toplam puan; madde-ilgili alt boyut; alt boyut-ölçek korelasyonları" ve "%27 alt-üst grup ortalamaları farkı analizleri yapıldı. Ölçeğin yapı geçerliği için "gruplar arası ayrışma " yöntemi kullanıldı. Bulgular: Test-tekrar test analizi, ölçek toplam puanları için r =0.994, alt boyutlar için, r =0.897-0.994 aralığında ve p<. 0001 düzeyinde korelasyon gösterdi. Ölçeğin cronbach alfa güvenirlik katsayısı α=0,92 bulundu, bu değer alt boyutlar için α=0,78-0,96 aralığındaydı. Madde-toplam puan korelasyonları 0,235-0,779 aralığında; madde-ilgili alt boyut korelasyonları 0,349-0,902 aralığında; alt boyut-ölçek korelasyonları 0,578-0,820 aralığında ve tümünde p<0,0001

düzeyinde anlamlı bulundu. Ölçek %27 alt-üst grup puan ortalamaları farkı istatistiksel olarak anlamlı fark gösterdi (p<0.05- p<0,0001 aralığında). Ölçeğin yapı geçerliği "grupları arası ayrışma" yöntemi ile bakıldı ve akut ve kronik hasta grupları arasında ölçek toplam puan ortalamaları anlamlı farklılık gösterdi (sırasıyla 28,2±8,1; 56,9±18,4, p<0,0001). Sonuç: Türkçeye uyarlanan PAIS-SR ölçeği geçerli ve güvenilir bir araç olarak hastalığa psikososyal uyumu yordama da kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Rahatsızlık, Hastalık, Psikososyal Uyum

Psychosocial Adjustment of İllness Scale-Self-Report (PAIS-SR) Turkish Validity-Reliability Analysis

Abstract

Aim: In the study aimed to analyze the validity and reliability in the Turkish sample group and adapt it to the Turkish society of the "Psychosocial adjustment of Illness scale-self report (PAIS-SR)" scale by Derogatis LR (1986). Method: The research was conducted within the scope of Mahmure Aygün (Adaylar) Nursing Department PhD Thesis. The data were collected on a total of 90 patients (60 chronic, 30 acute) between October and December 1995, from hospitalized in the internal diseases services of two state hospitals, chosen by random sampling method who agreed to participate in the study. Language and content validity was carried out with translation-back translation method and 7 expert evaluations. For reliability analysis test-retest method, Cronbach Alpha reliability coefficient, for item validity "item - total score; item-related sub-dimension; sub-dimension-scale correlations", and "27% difference between lower-upper group averages were analyzed. For the construct validity of the scale, the method of "differentiation between groups" was used. Results: Test-retest analysis for scale total scores, r = 0.994, for sub-dimensions between r = 0.897-0.994 (p <0. 0001) showed correlations. Cronbach's alpha reliability coefficient of the scale was found to be α = 0.92. This value was in the range of α = 0.78-0.96 for the sub-dimensions. Item-total score correlations are in the range of 0.235-0.779; item-related sub-dimension correlations were 0.349-0.902; subscale-scale correlations are 0.578-0.820, results was significant at p <0.0001

level. The scale showed a statistically significant difference between 27% lower-upper group mean scores ($p < 0.05$- $p < 0.0001$). The construct validity of the scale was evaluated using the “differentiation between groups” method, and the mean scale total scores differed significantly between the acute and chronic patient groups (respectively 28.2 ± 8.1; 56.9 ± 18.4, $p < 0.0001$). Conclusion: PAIS-SR scale, adapted to Turkish, can be used as a valid and reliable tool to predict psychosocial adjustment to the disease.

Keywords: Illness, Disease, Psychosocial Adjustment

Presentation ID / Sunum No= 121

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Beslenme Destek Ekibinde Hemşirelerin Rol ve Sorumlulukları

Asst. Prof. Dr. Hatice Pars[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi Hemşirleik Fakültesi

Özet

Beslenme desteği için tercih edilen ilk yöntem ağızdan beslenmedir. Ağızdan beslenme yetersizse ya da mümkün değilse ve gastrointestinal sistem işlevsel ise enteral yolla beslenme tercih edilmelidir. Avrupa çocuk gastroenteroloji, hepatoloji ve beslenmede derneği (ESPGHAN) her hastanede beslenme destek ekibinin olmasını önermektedir. Doktor, hemşire, diyetisyen ve eczacıdan oluşan multidisipliner beslenme destek ekibinin, riskli hastaların belirlenmesinde, bu hastalara en üst düzeyde beslenme tedavisinin sağlanmasında ve bu tedavilerin sürdürülmesinde, hastane personelinin eğitiminde ve rehberlerin geliştirilmesinde çok önemli bir rolü vardır. Beslenme destek ekibinin temel görevleri; hastaneye çeşitli nedenlerle yatmış olan hastalarda malnütrisyon riski taraması yaparak beslenme desteği gereken hastaları belirlemek, tespit edilen hastalara etkili beslenme planı oluşturmak, uygulamak, takibini yapmak ve beslenme desteğinin sonuçlarını inceleyerek etkinliğini devam ettirmek, evde beslenme tedavisi alması gereken hastaların beslenme planlarını yapmak ve hastane personelini beslenme sorunlarının tanı ve yönetimi konusunda eğitmektir. Hastalar ile 24 saat birlikte olan hemşireler ise beslenmede destek ekibi içerisinde oldukça önemli bir konumdadır. Beslenme desteğinden sorumlu sağlık profesyonellerinden biri olan hemşirelerin enteral ve parenteral yolla beslenen hastanın bakımında ve taburculuk eğitiminde önemli rolleri vardır. Hemşirenin görevleri, hastaların beslenme durumunun değerlendirilmesi, beslenme tedavisine erişim yeterliliğinin değerlendirilmesi, beslenme tüpünün yerinin kontrol edilmesi, beslenme desteğine karar verilmesiyle birlikte beslenmesinin

başlatılması, beslenme uygulamasının etkin ve güvenilir şekilde devam ettirilmesi ve yönetimi, komplikasyonların önlenmesi ve müdahale edilmesi, hasta ve/veya ailesine taburculuk eğitimi vermesi, tüplerin, besleme pompalarının ve enteral/parenteral ekipmanın temini ve eğitimi, hasta ve/veya ailesine taburculuk eğitimi vermesi, klinik beslenme tedavisi konusunda araştırma yapması, rehberler ve protokoller hazırlaması şeklinde özetlenebilir. Enteral beslenmenin başarılı olması hasta bakımının niteliğine bağlıdır. Nitelikli bir hasta bakımı ancak iyi bir ekip çalışmasıyla sağlanabilir. Hemşireler, bu ekip içerisinde hastaların iyi beslenmesini sağlamak için en ideal konumda olan kilit kişilerdir ve oldukça önemli rol ve sorumlulukları bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, Beslenme Destek Ekibi, Hemşire

Roles and Responsibilities of Nurses in Nutritional Support Team

Abstract

The method preferred first for nutritional support is oral feeding. If the oral feeding is not sufficient or not available and the gastrointestinal system is functional, then the enteral nutrition should be preferred. ESPGHAN recommends that there should be a nutritional support team in every hospital. The multidisciplinary nutritional support team plays key roles in determining the risky patients, providing these patients with maximum nutritional treatment and maintaining this treatment, training the hospital personnel, and developing the guidelines. The main responsibilities of nutritional support team are to determine the patients, who have been hospitalized due to various reasons and require nutritional support, by performing malnutrition scanning, to prepare, apply, and follow an effective nutrition plan for the determined patients, to continue the activity by monitoring the results of nutritional support, to prepare the nutrition plans for patients requiring in-home nutritional support, and to train the hospital personnel about the diagnosis and management of nutritional problems. Nurses play an important role in caring for the patients receiving enteral and parenteral nutrition and in discharge training. The duties of nurses can be summarized as assessing the patient's nutritional status, assessing the suitability of access to nutritional

treatment, controlling the location of feeding tube, initiating the nutrition after making the decision, effectively and safely maintaining and managing the nutritional practice, preventing the complications and performing the interventions, providing the patient and/or family with discharge training, procuring the tubes, feeding pumps and enteral/parenteral equipment and providing training about them, conducting research about clinical nutritional treatment, and preparing guidelines and protocols. The success of enteral nutrition is based on the quality of patient care. Nurses are the key persons with an ideal position in order to ensure the optimal nutrition of patients and they have very important roles and responsibilities.

Keywords: Nutrition, Nutritional Support Team, Nurse

Presentation ID / Sunum No= 311

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gebelikte Yaşanan Prenatal Distres Düzeyi ve Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Özlem Güner[1] , Dr. Ruşen Öztürk[2]

[1]Sinop Üniversitesi/
[2]Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir.

Özet

Amaç: Gebelik, kadın hayatında önemli biyolojik ve psikososyal değişimlerin yaşandığı, kaygı ve stres oluşturabilecek birçok etkenle karşılaşma riskinin yüksek olduğu bir dönemdir. Bu doğrultuda, araştırma gebelik döneminde kadınların yaşadıkları distres düzeyinin belirlenmesi amacıyla planlanmış bir araştırmadır. Yöntem: Araştırma, Haziran–Eylül 2020 tarihleri arasında devlet hastanesinde gebe polikliniğine başvurmuş olan 180 gebe üzerinden gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplamak amacıyla, araştırmacılar tarafından hazırlanmış olan "Birey Tanıtım Formu " ve "Prenatal Distres Ölçeği -17 maddeli- Revize Versiyon" veri toplama araçları kullanılmıştır. Araştırmaya, gebe muayenesi için başvuran, en az okur-yazar ve araştırmaya katılmaya gönüllü olan gebeler araştırma kapsamına alınmış ve Türkçe konuşamayan, okuma-yazma bilmeyen ve herhangi bir psikiyatrik tanı almış olan kadınlar araştırma kapsamı dışında tutulmuştur. Bulgular: Çalışmaya katılan gebelerin %55.6'sının 20-30 yaş arasında olduğu, %33.9'unun ilkokul mezunu, %61'inin en hanımı oldukları saptanmıştır. Gebe kadınların %50'sinin ilçede yaşadığı, %61'inin gelir gideri denk olarak algıladığı saptanmıştır. Gebelerin %61'i üçüncü tremester da o olup, %35'inin ilk gebeliği, %32'sinin doğum sayısının ve %32.8'inin yaşayan çocuk sayısının bir olduğu bulunmuştur. Gebelerin, %41 gebelikte problemler yaşadığı, en fazla düşük ve erken doğum tehditi yaşadıkları saptanmıştır. Prenatal Distres Ölçeği toplam puan ortalaması 14.31±7.33 olarak (min=0, maks=34) hesaplanmıştır.

Sosyal güvencesinin olma durumu (x2=10.017, p=0.007), yaşanılan yer (x2= 5.701, p=0.048), aylık gelir ortalaması (x2=10.362, p=0.006), aylık geliri algılama durumu (x2=8.310, p=0.016), aile tipi (U=1758,000, p=0.013) ile prenatal distres puan ortalamaları arasından anlamlı farklılıklar elde edilmiştir. Gebelikte problem yaşayan riskli grupta olan gebelerin prenatal distres puan ortalamalarının daha yüksek olduğu saptanmıştır (U= 2473,500, p<0.001). Sonuç: Gebe kadınları prenatal distres seviyelerin ülkemizde yapılan diğer çalışmalara oranla daha yüksek olduğu saptanmıştır. Özellikle gebelik risk veya problem yaşayan kadınların, gebelikte distres seviyelerin daha çok artığı görülmektedir. Araştırma sonuçları, sağlık profesyonelleri tarafından gebe kadınların yaşamış oldukları kaygıların azaltılmasının, özellikte riskli gebeliklerde psikososyal sağlık açısından gebelerin değerlendirilmesinin önemini tekrar vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Prenatal Stres, Kaygı, Psikososyal Sağlık

Presentation ID / Sunum No= 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hemşirelik Öğrencilerinin Gonore (Bel Soğukluğu) ve Sifiliz (Frengi) Hakkındaki Bilgi Düzeylerinin Araştırılması

Asst. Prof. Dr. Erhan Şensoy[1]

[1]KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ

Özet

Giriş: Gonore ve Sifiliz gençler arasında en az bilinen cinsel yolla bulaşan hastalıklar arasında yer almaktadır. Toplumun genç nüfusunun bir kısmını oluşturan ve yakın gelecekte sağlık sektöründe görev alacak olan hemşirelik öğrencileri doğal olarak bu hastalıklar bakımından risk grubunda yer alır. Hemşirelik öğrencilerinin Gonore ve Sifiliz hakkında doğru ve yeterli bilgi sahibi olmaları, bu hastalıklarla mücadelede başarı sağlanmasının ön şartıdır. Amaç: Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi hemşirelik bölümü öğrencilerinin Gonore hakkındaki bilgi düzeylerinin araştırılmasıdır. Yöntem: Araştırma 1 - 31 Mayıs 2019 tarihlerinde gerçekleştirilmiş olup çalışma evreni; 163 kız (%79.5), 42 erkek (%20.5) toplam 205 öğrenciden oluşmaktadır. Öğrencilerin yaş ortalaması 21.00 ± 1.76 (Min18 - Max26)'dır. Çalışmanın verileri; ″Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar Bilgi Testi″ ve araştırıcı tarafından literatür bilgisiyle hazırlanan sorulardan oluşan anket formuyla elde edilmiştir. Analizler SPSS - 21 programında gerçekleştirilmiştir. Tanımlayıcı analizlerin yapılmasında, frekans ve betimsel istatiksel analiz teknikleri kullanılmıştır. Ölçek maddelerinin sınıf, yaş ve cinsiyet değişkenleriyle ilişkisi One-Way ANOVA ve Ki - kare testi ile belirlenmiştir. Bulgular: Yapılan istatistiksel değerlendirmede; Kaiser - Meyer - Olkin (KMO) örneklem test değerinin .868 olması anketin geçerlilik durumunu sağladığı, Cronbach Alpha değerinin: .82 olması anket formunun güvenirliğinin kabul edilebilir seviye olduğu anlamına gelmektedir. Öğrencilerin %68.3'ünün ″Sifiliz hastalığının başlıca risk faktörleri; çok eşlilik ve korunmasız cinsel ilişkide bulunmaktır″, %64.9'unun ″Gonore cinsel yolla bulaşan bir

hastalıktır″ sorularına doğru cevap verdikleri belirlenmiştir. Sınıf değişkeniyle tüm önermelere katılım arasında ilişki belirlenirken; yaş ve cinsiyetin değişkenleriyle bazı önermeler arasında ilişki belirlenmiştir (p<.000). Sonuç: Öğrencilerin konuyla ilgili görüşleri ve sorulara verdikleri cevaplar dikkate alındığında; Gonore ve Sifiliz hakkında kısmen olumlu görüşlere sahip olmalarıyla birlikte, hastalıkların bulaşma yolları ve tedavi süreçleri hakkında doğru bilgiye sahip olmadıkları belirlenmiştir. Bu hastalıklara derslerde daha çok zaman ayrılması, korunma önlemleri hakkındaki bilgilendirmenin titizlikle ve eksiksiz olarak yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Gonore, Sifiliz, Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar, Hemşirelik Öğrencisi, Bilgi.

Presentation ID / Sunum No= 280

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İşitme Engelli Bireylerin Sağlık Hizmetlerindeki Algıladıkları Engeller

Dr. Ayla Demirtaş[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Hemşirelik Fakültesi

Özet

Amaç: İşitme engelli bireylerin sağlık hizmeti alırken yaşadığı zorlukların incelenmesidir. Yöntem: Bu çalışma nitel bir tasarıma sahiptir ve fenomenolojik yöntem kullanılmıştır. Veriler 27 Kasım - 1 Aralık 2019 tarihleri arasında toplandı. 12 işitme engelli hasta kartopu örneklem yöntemiyle çalışmaya dahil edildi. Görüşmeler katılımcıların evinde yapıldı. Veri analizi üç öğretim üyesi tarafından yapıldı. Biri araştırmacı olmak üzere, diğer ikisi nitel araştırma yapmış öğretim üyelerinden oluştu. Veri analizinde her aşama, fikir birliğine varıldığında ve ortak karar alındığında tamamlandı. Bulgular: Toplam 12 hasta; 9'u kadın 3'ü erkek, 10'u şehirde ve 2'si kırsalda yaşıyordu. Ortalama yaşları 45,27 ± 10,42 yıl olarak bulundu. Katılımcıların hipertansiyon, diabetes mellitus, kanser, kalp yetmezliği tanıları vardı. Fenemonolojik analiz sonucunda; iki tema ve her bir tema için 2 alt tema belirlendi. 1. Tema: Anlaşılamamak. Alt temalar: a) Bizi anlamıyorlar. b) Biz anlayamıyoruz. 2. Tema: Baş etme yöntemleri. Alt temalar: a)Pasif başetme b) Aktif başetme. Tartışma: İşitme engelli hastalarla iyi bir iletişim sağlamak, sağlık hizmetlerinin önündeki engellerden biridir. Sağlık uzmanları işitme engelli bireylerin kültürü ve değerlerinin farkında olmayabilir ve bu nedenle davranışlarını anlayamayabilirler. Bu durum işitme engelli bireylerin sağlık hizmetlerinden daha az yararlanmasına neden olabilir. İşitme engelli ve işitme güçlüğü çeken bireylerin, işiten insanlardan daha yüksek HIV enfeksiyonu oranına sahip olduğu belirlenmiştir. Yapılan çalışmalar, işitme engelli bireylerle deneyimi olan sağlık personelinin, bu hastalara yaklaşımının daha iyi olduğunu saptamıştır. Adib-Hajbaghery & Rezaei-Shahsavarloo, (2014) yaptığı

bir çalışmada birçok doktor ve hemşirenin işitme engelli bireylerin zekasını yanlış değerlendirdiği görülmüştür. Bu nedenle işitme engelli hastalar yanlış değerlendirilerek yanlış tedavi ve bakım alabilirler. Sonuç**:** Sağlık çalışanları, engelleri azaltmanın ve tüm insanların sağlık hizmetlerine erişimini sağlamanın yolları konusunda kendilerini eğitmelidir. Sağlık kuruluşları, duymayan hastalarla iletişim kurabilecek yetenekli kadrolara sahip olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İşitme Engelli, Hasta, Sağlık Çalışanı

Presentation ID / Sunum No= 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kanserli Çocuklarda Tamamlayıcı ve Alternatif Tıp Kullanımının İncelenmesi: Sistematik İnceleme

Dr. Aslı Akdeniz Kudubeş[1] , Assoc. Prof. Dr. Murat Bektaş[1]

[1]DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ
*Corresponding author: ASLI AKDENİZ KUDUBEŞ

Özet

Son yıllarda tüm dünya genelinde tamamlayıcı ve alternatif tıp (TAT) kullanımı giderek artış göstermektedir. Kanserli çocukların aileleri TAT kullanmadan önce konu hakkında bilinçlendirilmesi önem taşımaktadır. Bu bilinçlendirmeyi yapacak kişilerin öncelikle çocuğun herhangi bir sağlık sorununda çocukla ilgilenen sağlık profesyonellerinin olması beklenir. Bu sistematik incelemede, kanserli çocuklarda TAT kullanımının incelenmesi amaçlanmıştır. Kanserli çocuklarda TAT kullanımı ile ilgili 2005-2018 yılları arasında yapılan çalışmaları belirlemek için Medline/PubMed, EBSCO ve Cochrane veri tabanları taranmıştır. Tarama yapılırken, “pediatrik onkoloji hastası, kanserli çocuk, tamamlayıcı ve alternatif tıp” anahtar sözcükleri kullanılmıştır. Analize dahil edilen çalışmalar "PRISMA Akış Diyagramı Yönergesi" doğrultusunda hazırlanmış olup Şekil 1'de verilmiştir Yapılan taramada toplamda 1553 çalışmaya ulaşılmış, 223 tanesi dublikasyon nedeniyle elenmiş, 1330 çalışma incelenmiş ve 1258 çalışma başlıklara dayalı olarak elenmiştir. Kalan 72 çalışmanın özeti iki araştırmacı tarafından dahil edilme ve dışlama kriterlerine göre değerlendirilmiş, gerek duyulduğunda tam metin incelemesi yapılmış, dahil edilme kriterlerine uymayan 62 çalışma elenmiştir. Toplamda 10 çalışma sistematik derlemeye dahil edilmiştir. Eleme nedenleri arasında; tamamlayıcı ve alternatif tıp değişkenini içermemesi ve çalışma popülasyonun farklı olması yer almaktadır. Çalışmaların sistematik derleme için seçimi, iki araştırmacı tarafından ayrı ayrı yürütüldü. Daha sonra yapılan karşılaştırmada, dahil edilme

kriterleri üzerinde %100 oranında anlaşma olduğu belirlendi. Makalelerin %90'ının sistematik derleme türünde olduğu, %20'sinde amacın pediatrik onkoloji hastalarında TAT kullanımına yönelik yayınlanmış çalışmaları gözden geçirmek olduğu belirlenmiştir. Bu sistematik incelemelerde; pediatrik onkoloji hastalarında TAT kullanımına yönelik yayınlanmış çalışmalar, müzik, yoga ve masaj terapisinin kanserli çocuklara etkisini inceleyen çalışmalar, iğne ile ilişkili prosedürel ağrı ve distres için TAT uygulamalarının etkinliğini değerlendiren çalışmalar ve TAT uygulamalarında kullanılan bazı ilaçların etkinliğini ve güvenliğini değerlendiren çalışmalar incelenmiştir. Kanserli çocuklarda TAT uygulamalarında sıklıkla kullanılan yöntemler arasında; hipnoterapi, sanat terapisi, müzik tedavisi, diyetler, masaj, müzik terapisi, yoga gibi uygulamaların bulunduğu saptanmıştır. Yurtdışında ve ülkemizde yaygın olarak kullanılan tamamlayıcı ve alternatif tıp uygulamalarına yönelik kanıta dayalı çalışmaların yapılmasına gereksinim bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pediatri, Onkoloji, Tamamlayıcı ve Alternatif Tıp, Kanser, Çocuk.

Presentation ID / Sunum No= 87

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Karaciğer Nakli Olmuş Hastaların İmmünsupresif İlaç Kullanımına Uyumu ve İlişkili Olduğu Faktörler

Asst. Prof. Dr. Runida Doğan[1] , Asst. Prof. Dr. Tuğba Menekli[1] , Researcher Nazlıcan Bağcı[2]

[1]İnönü Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi/
[2]İnönü Üniversitesi Karaciğer Nakil Enstitüsü Karaciğer Nakli Hemşireliği

Özet

Giriş: İmmünsupresif tedavi; immün sistemin çeşitli komponentlerinin baskılanması olup, transplantasyonda kullanım amacı hastada nakledilen organa ya da dokuya karşı tolerans oluşturarak rejeksiyonu önlemektir. Organ nakli alıcılarında, tüm sağlık sonuçlarını olumsuz etkileyen en önemli faktörlerden birinin immünosupresif ilaçlara uyumsuzluk olduğu belirtilmektedir. Amaç: Bu araştırma; karaciğer nakli olmuş hastaların immünosupresif ilaç tedavisine uyumunu ve ilaç uyumunu etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı türde yapılmıştır. Gereç ve Yöntem: Araştırmanın örneklemini; Nisan-Temmuz 2020 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinin karaciğer nakli enstitüsünde takip edilen karaciğer nakli olmuş 105 hasta oluşturmuştur. Veriler; Sosyodemografik Veri Formu ve İmmünsupresif İlaç Kullanımına Uyum Ölçeği (İİKUÖ) kullanılarak yüzyüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Ölçekten alınan en düşük puan 11, en yüksek puan 55'tir. Ölçekten elde edilen puanın yüksek olması bireyin ilaç uyumunun iyi olduğunu göstermektedir. Veriler SPSS 25 programında tamamlayıcı istatistikler, ANOVA varyans analizi, t testi, Pearson's korelasyon testi ve regresyon ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Hastaların yaş ortalamasının 24.05±10.11, %49.9'unun erkek olduğu ve %51.7'sinin ilaç uyumu ile ilgili eğitim aldığı bulunmuştur. Hastaların, günlük ortalama kullandığı ilaç sayısı 6.00±1.61'dir. Hastaların %65.6'sı takrolimus, %30'u siklosporin ve %4.4''ü

everolimus içeren immünosupresif tedavi almaktadır. Hastaların genel toplam İİKUÖ ortalaması 40.08±3.21'dir. Cinsiyet, medeni durum, sağlık güvencesi, ekonomik durum, meslek, ilaç kullanımına yardımcı kişi varlığı, primer hastalığın süresi, daha önce rejeksiyon geçirme durumu, nakilden sonra geçen zaman, donör tipi, nakil nedeni, nakilden sonra kullanılan immunsupresif ilaçlar, sürekli olarak kullanılan ilaçlar ve eğitim düzeyi değişkenlerinin İİKUÖ ile ilişkili olmadığı belirlenmiştir($p>0.05$).Yaş arttıkça, günlük kullanılan ilaç sayısı azaldıkça, kronik hastalık sayısı azaldıkça ilaç uyum düzeyi artmaktadır ($p<0.05$). Ayrıca İlaç kullanımına ilişkin eğitim alan hastaların ilaç uyum düzeyi artmaktadır ($p<0.05$). Sonuç: Araştırma sonucunda karaciğer nakli olmuş hastaların immünsupresif ilaç uyumunun orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Hemşirelerin, ilaç uyumunu etkileyen faktörleri dikkate alması, immünosupresif tedaviye uyum konusunda eğitimler planlaması ve tedavi sürecinde hastaları takip etmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlaç Uyumu, Karaciğer Nakli, İmmünsupresif İlaç Tedavisi, Hemşire

Presentation ID / Sunum No= 312

Oral Presentation / Sözlü Sunum

KOAH ve Astım Hastalarının Tedaviye Uyum ve Tedavi İnançlarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Gülcan Bahçecioğlu Turan[1] , Asst. Prof. Dr. Zülfünaz Özer[2] , Asst. Prof. Dr. Seda Karaman[3]

[1]Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölüm
[2]İstanbul Sabahattin ZaimÜniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölüm
[3]Atatürk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi
*Corresponding author: Zülfünaz Özer

Özet

Amaç: Bu araştırma astım ve KOAH'lı hastaların tedaviye uyum ve tedavi inançlarını değerlendirmek amacıyla yapıldı. Materyal ve metod: Araştırma Şubat-Mart 2020 tarihleri arasında tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapıldı. Araştırmaya Türkiye'de bulunan bir üniversite hastanesinin göğüs hastalıkları polikliniğine başvuran Astım ve KOAH'lı 206 hasta dahil edildi. Araştırma verileri; hastaların sosyo-demografik ve hastalık özelliklerini belirlemek amacıyla oluşturulan "Hasta Bilgi Formu", tedaviye uyumunu belirlemek için "Morisky-8 Maddeli İlaca Uyum Anketi (MMAS-8)" ve tedaviye ilişkin inançlarını belirlemek için "İlaçlar Hakkında İnançlar Anketi (BMQ-T)" ile toplandı. Bulgular: Araştırmaya alınan hastaların %50 'si astım %50'si KOAH hastasıdır. Hastaların; yaş ortalaması 50.26±16.27, %52.9'unun kadın, %76.2'sinin evli olduğu, %45.1'inin tedavi süresinin 2-5 yıl arasında olduğu, %51.5 inin günlük kullandığı ilaç sayısının 2 olduğu, %45.1'inin 6 ayda bir ya da daha uzun aralıklarla sağlık kontrolü yaptırdığı %51.9'unun ilaçları düzenli kullanmadığı belirlenmiştir. Çalışmayan, sağlık kontrollerini ayda bir yaptıran, başka kronik hastalığı olan, tedaviye ve hastalığa uyum sağladığını düşünen ve ilaçlarını düzenli kullanan hastaların ilaca uyum oranlarının daha yüksek olduğu ve aradaki farkın istatistiksel olarak

anlamlı olduğu bulundu (p<0.005). Hastaların İlaçlar Hakkında İnançlar Anketi puan ortalamaları karşılaştırıldığında; "Genel Zarar" alt boyutunda; KOAH'lı hastaların, "Spesifik Gereklilik" alt boyutunda ise astımı olan hastaların ortalama puanları daha yüksek ve aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p<0.005). Sonuç: Astım ve KOAH'lı hastaların genel olarak tedaviye uyumları düşük düzeyde olduğu ve tedavi uyum ve tedavi inançları arasında pozitif yönde bir ilişki olduğu saptandı.

Anahtar Kelimeler: İlaç İnanç, Uyum, Astım, Koah, Hasta.

Evaluation of COPD and Asthma Patients' Therapy Adherence and Therapy Beliefs

Abstract

Aim: This study was done to evaluate the therapy adherence and therapy beliefs of COPD and asthma patients. Materials and Methods: This descriptive and cross-sectional study was done between February and March 2020. Study included 206 asthma and COPD patients admitted to the pulmonary disease polyclinic of a university hospital in Turkey. Data were collected by "Patient Information Form" to determine the sociodemographic and disease specifications of the patients; "Morisky-8 Item Medication Adherence Scale (MMAS-8)" to determine the adherence to therapy and "Beliefs about Medicines Questionnaire (BMQ-T)" to determine the beliefs of patients on therapy. Findings: Among the patients participated in this study, 50% were asthma and 50% were COPD patients. Mean age of the patients was 50.26±16.27, 52.9% were female, 76.2% were married, 45.1% received therapy for 2 to 5 years, 51.5% used 2 medicines daily, 45.1% had health control once in every 6 months or less frequently and 51.9% were determined not to use their medication regularly. Patients who don't work, had health controls once a month, had other chronic diseases, thought they adhered to the therapy and disease, used their medicines regularly were found to have higher scores for medicine adherence, and the difference was statistically significant (p<0.005). When the patients' Beliefs about Medicines Questionnaire mean scores were compared, COPD patients had higher mean scores for "General Harm" subscale and asthma patients had higher mean

scores for “Specific Necessity” subscale and the differences were found to be statistically significant ($p<0.005$). Results: Asthma and COPD patients were determined to have low adherence to therapy and there was a positive correlation between therapy adherence and therapy beliefs.

Keywords: Drug Belief, Adherence, Asthma, COPD, Patient.

Presentation ID / Sunum No= 262

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Quality of Life and Attitudes Toward Aging of Sexual Minorities in Turkey

Asst. Prof. Dr. Nilay Ercan Sahin[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi
*Corresponding author: Nilay Ercan Sahin

Abstract

Introduction: The quality of life and attitudes toward aging are pivotal for sexual minorities (e.g., lesbians, gay men, bisexual,intersex, quer, asexual individuals) who are exposed to prejudice, discrimination and social stigmatization in many areas of their lives and therefore live by hiding themselves in society. This study was to investigate quality of life and attitudes toward aging in sexual minorities in Turkey. Method: The study was conducted on 64 self-identified sexual minority individuals in Turkey between June and October 2019 as a descriptive, electronical survey design. Data were collected by socio-demographic questionnaire form, World Health Organization Quality of Life Instrument–Bref Module (WHOQOL-Bref) and Attidute Scale toward Aging and Elderliness (ASAE). Results: The largest number of participants' (65.7%, n: 42) age changed between 18 and 23, a total of 33 (51.6%) participants were assigned as male at birth, Participants identified themselves as gay (35.9%, n: 23), lesbian (17.2%, n: 11), bisexual (28.1%, n: 18) and other (quer, asexual, pan sexual; 18.8%, n: 12). According to the mean values of the domain scores of the WHOQOL-Bref, were as follows: "physical domain" 11.18±3.12; "psychological domain" 9.54±2.68; "social domain"8.48±1.93 and "environmental domain" 9.45±2.77. Moreover, the mean values of the domain scores of the ASAE were as follows: "difficulty to accept aging" 39.30±9.95; "perception of social wear" 47.09±9.65; "difficulty coping with life" 36.39±7.89; and "negative image" 23.14± 5.80. Participants' WHOQOL-Bref scores

and ASAE scores change significantly participants health status and educational level. Conclusion: These results are important because they provide information about the quality of life and attitudes toward aging in sexual minorities in Turkey as a first step. However, further research is required with larger samples to determine this group's quality of life and attitudes toward aging.

Keywords: Sexual Minority, Quality of Life, Attitudes Toward Aging

Presentation ID / Sunum No= 168

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sanal Gerçeklik Teknolojisinin Opere Edilen Yetişkin Hastaların Operasyon Öncesi Anksiyete Düzeylerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışmaların Sistematik Derlemesi

Ph.D. Cand. Fatma Dilek Turan[1]

[1]Aksaray Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Giriş: Sanal gerçeklik teknolojisi, sanal ve fiziksel gerçeklik arasındaki farkı en aza indirmeye çalışan en güncel teknolojidir. Anksiyete nedeni belli olmayan endişedir. Operasyonu planlanan hastalarda yaşanan en yoğun, zorlayıcı parametrelerdendir. Amaç: Sanal gerçeklik teknolojisinin opere edilen yetişkin hastaların operasyon öncesi anksiyete düzeylerine etkisinin incelenmesidir. Yöntem: Tarama yıl sınırlaması yapılmaksızın, Akdeniz Üniversitesi CINAHL, Medline, Sciencedirect, Ulakbim, Web of Science ve Cochrane Library elektronik veritabanlarından; "virtual reality", "anxiety", "patient", "randomized control trial" anahtar kelimeleri ve ilgili MeSH terimleri ile Haziran-Ağustos 2020 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Tarama sonucunda elde edilen makalelerin tamamının manuel olarak incelenip bu alanda yapılanlar gruplandırılmış, EndNote X7 programı ile dublikasyonlar belirlenmiştir. Bulgular: Tarama sonucunda toplam 212 çalışma (CINAHL: 39, Medline: 53, Sciencedirect: 17, Ulakbim: 4, Web of Science: 99 ve Cochrane Library: 0) bulunmuştur. Tüm duplikasyonları kaldırdıktan sonra başlık ve özetlerin gözden geçirilmesi için 92 çalışma kalmıştır. Özet ve başlıklardan 20 çalışma daha elenerek, kalan 72 çalışma ayrıntılı olarak değerlendirilmiş, 65 makale daha çıkarılarak (54: çalışma tipi uymayan ve 11: tam metnine ulaşılamayan), çalışmanın amacına ve dahil etme kriterlerine uygun yedi randomize kontrollü çalışma dahil edilmiştir. Şahin ve Başak (2020), Hendrinks ve ark. (2020), Haisley ve ark. (2020), Lahti ve ark. (2020), Yang ve ark. (2019), Noben ve ark. (2019) yaptıkları

çalışmalarında sanal gerçeklik uygulamasının opere öncesinde hastaların anksiyete düzeylerini düşürmede istatistiksel olarak anlamlı düzeyde etkili olduğunu ifade ederken; Bekelis ve ark. (2017) bu yöntemin operasyon öncesindeki anksiyeteyi yükselttiğini belirtmiştir. Sonuç: Sanal gerçeklik teknolojisi anksiyetenin düşürülmesinde kullanılabilecek önerilebilir bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Sanal Gerçeklik, Anksiyete, Hasta, Randomize Kontrollü Çalışma, Hemşire

The Effect of Virtual Reality Technology On the Anxiety Levels of Adult Patients At Pre-Operatıon Time: A Systematıc Review of Randomized Controlled Trials

Abstract

Introduction: Virtual reality technology is the most up-to-date technology that tries to minimize the difference between virtual and physical reality. Anxiety is fear of unknown cause. It is one of the most intense and challenging parameters experienced in patients to be operated. Objective: To examine the effect of virtual reality technology on the anxiety levels of the operated adult patients at pre-operation time. Metod: Search was conducted with the keywords "virtual reality", "anxiety", "patient", "randomized control trial", the related MeSH terms in electronic databases of Akdeniz University CINAHL, Medline, Sciencedirect, Ulakbim, Web of Science, Cochrane Library, without the limitation of the search year in June-August 2020. As a result of the analysis, all of the articles obtained as a result of the general search were examined grouped in this field. Duplications were determined with the EndNote X7 program. Results: A total of 212 studies (CINAHL: 39, Medline: 53, Sciencedirect: 17, Ulakbim: 4, Web of Science: 99, Cochrane Library: 0) were found as a result of the search. After removing all duplications, 92 studies remain for reviewing titles-abstracts. 20 more studies were eliminated from the abstract and titles, the remaining 72 studies were evaluated in detail, 65 articles were removed (54: study type did not fit and 11: full text could not be reached), and seven randomized controlled studies were included in accordance with the purpose of the study and the inclusion criteria. While Şahin and Başak (2020), Hendrinks et al.

(2020), Haisley et al. (2020), Lahti et al. (2020), Yang et al. (2019), Noben et al. (2019) stated in their studies that the virtual reality application was statistically significant in reducing the anxiety levels; Bekelis et al. (2017) stated that this method increased pre-operative anxiety. Conclusion: Virtual reality technology is a recommended method that can be used in reducing anxiety.

Keywords: Virtual Reality, Anxiety, Patient, Randomized Controlled Trial, Nurse

Presentation ID / Sunum No= 402

Poster Sunum

Kısıtlama: Şiddet Mi, Yoksa Tedavi midir'

Ma. St. Elif Can Bulut[1] , Prof.Dr. Nermin Gürhan[2]

[1]Gazi Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Enstitüsü,Psikiyatri Hemşireliği Bölümü, Ankara,
[2]Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Psikiyatri Hemşireliği Bölümü, Tokat

Özet

Kişilerin toplumsal yaşam içinde tedavilerinin artık mümkün olmadığı durumlar, psikiyatri servislerine yatırılmalarını zorunlu kılmaktadır. Zorla hastaneye yatırmak terimi ruhsal bozuklukları olan bireyleri istemleri dışında hastaneye yatırmak ve orada tutmak anlamını taşımaktadır. Zorla tedavi terimi ise hastaların hastalığı ve tedaviye gereksinimi olduğunu kabul etmemelerine bağlı olarak başvurulan durumdur. Bu durumla psikiyatrik bozukluğu olan hastaların tedavisinde sık karşılaşılmaktadır. Özellikle psikiyatri kliniklerinde hastayı kendinden ve diğer hastalardan aynı zamanda sağlık çalışanlarının da hastalardan korunması amacıyla bazı önlemlerin alınması zorunluluğu bulunmaktadır. Zorla tedavinin bir parçası olan kısıtlama (tespit) yöntemleri mekanik, fiziksel ve kimyasal kısıtlamadır. Tespit uygulanmasına karar vermeden önce hastanın zarar görmesine neden olabilecek risklerin değerlendirilmesi zorunludur. Psikiyatrik rahatsızlıkları olan bireyleri zorla hastaneye yatırmak ve tedavi etmek önemli hukuksal ve etik sorunlara gebedir. Fakat etik kodlara göre hemşirelerin hasta haklarını koruyucu sorumlulukları bulunmaktadır. Bu sorumluluklar altında karar verme yeterliliği bulunmayan hastaların haklarını korumak ve bu yeterliğe sahip hastaların hak ihlallerinin engellenmesini sağlamaya çalışmak da yer almaktadır. İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi, herkesin özgürlük ve güvenlik hakkına sahip olduğunu belirtmekte olup, aynı maddede kişilerin özgürlüğünden yoksun bırakılabileceği de belirtilmiştir. Bu kapsamda yer verilen istisnalar arasında, akıl hastalarının belli koşullarda özgürlüğünün sınırlanması da vardır.

Hasta diğer bireylere ve kendine zarar vermediği halde tespit uygulanıyorsa yasal hakları önemli ölçüde ihlal edilmiş olmaktadır. Kişinin bedenen ve ruhen sağlıklı olabilmesi için bilimsel bir şekilde denetim altına alınması gerekir. Buna göre; her hastanın en az kısıtlayıcı ortamda ve en az zarar göreceği şekilde tedavi görme hakkı vardır. Kişinin özgürlüğü kısıtlanırken amaç, tedavisi, eğitimi veya ıslahıdır. Dikkat edilmesi gereken konular; fiziksel iyi olma, sağlık, özgürlük, kişisel itibar, otonomi ve saygıdır. Hasta kısıtlamaları şiddet gibi gözükse de; psikiyatri bakımı ile hastaların problemlerinin doğasını ve boyutunu belirleyerek tedavi etmek, temel öz bakım ve güvenlik gereksinimlerini karşılamak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tespit, Şiddet, Kısıtlama

Presentation ID / Sunum No= 3

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Alchemilla Mollis Bitkisinin Toprak Üstü Kısmının Tirozinaz İnhibitör Aktivitesinin Tespiti

Asst. Prof. Dr. Leyla Güven[1]

[1]Atatürk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

Özet

Alchemilla mollis, halk arasında aslan pençesi adıyla bilinen, Rosaceae familyasından bir bitkidir. Halk arasında menstrüasyon tedavisinde ve enfeksiyonda kullanılmaktadır. A. mollis üzerinde yapılmış literatür çalışmaları ışığında, bu tür üzerinde yapılmış antitirozinaz aktivite çalışmasının bulunmadığı saptanmış ve üzerinde çalışma yapılmasına karar verilmiştir. Bu çalışma, aşağıdaki deneysel kısımlardan oluşmaktadır: 1. Bitkinin toplanması, kurutulması, ekstrelerin hazırlanması 2. Ekstrelerin antitirozinaz aktivitelerinin belirlenmesi A. mollis toprak üstü kısımlarının n-hekzan, diklorometan, etilasetat ve su ekstrelerinin Likhitwitayawuid ve Sritularak tarafından modifiye edilen yöntem ile antitirozinaz aktivitesi incelenmiştir. Deneyimizin sonucunda en yüksek aktivitenin su ekstresinde (250, 125, 50, 25 µg/mL'de sırasıyla inhibisyon değerleri %100, 100, 90, 83) olduğu görülmüştür. İlerleyen çalışmalarda yeni aktif bileşenler keşfetmek için Alchemilla mollis toprak üstü kısımları bir kaynak olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Alchemilla Mollis, Tirozinaz, Kozmetik

Determination of Tyrosinase Inhibitor Activity of the Aerialparts of Alchemilla Mollis

Abstract

Alchemilla mollis, belonging to Rosaceae family. The fruits and roots of A. mollis have been used for treatment of menstruation and infection. In light of literature studies on A. mollis, we detected that there is no antityrosinase activity study so we decided to study, on this plant in experiment. This study consists of some experimental parts based: 1. The collection and the drying of the plant. The preparing of the extracts 2. Determination of antityrosinase activity of the extracts Antityrosinase activity of n-hexane, dichloromethane, ethyl acetate and water extracts of A. mollis aboveground parts were investigated by the method modified by Likhitwitayawuid and Sritularak. As a result of our experiment, the highest activity was observed in the water extract (250, 125, 50, 25 µg / mL, respectively, inhibition values 100, 100, 90, 83%). In further studies, A. mollis aboveground parts can be a source to discover new active ingredients.

Keywords: Alchemilla Mollis, Tyrosinase, Cosmetics

Presentation ID / Sunum No= 198

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Dental Uygulamalar İçin Biyoadezif Filmlerin Tasarımı ve Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Samet Özdemir[1] , Dr. Alptuğ Karaküçük[2] , Dr. Burak Çelik[3]

[1]Acıbadem Üniversitesi
[2]Gazi Üniversitesi
[3]Bezmialem Vakif Üniversitesi
*Corresponding author: Samet Ödemir

Özet

Klinik olarak periodontal hastalıkları olan bireyler için yeni ürünlere talep oluşmaktadır. İlaçların uygulama bölgesinde tutulması uzun süreli tedavi için çok önemlidir. Oral biyoadezif filmler veya bukkal filmler, ilaç maddelerinin salım profillerinin ayarlanması (uzun süreli salım gibi) ve lokal uygulamalar için ümit verici ilaç taşıyıcı sistemlerdir. Oral biyoadezif filmler polimerler kullanılarak, solvent döküm, yarı-katı döküm, sıcak eriyik ekstrüzyon, katı dispersiyon ekstrüzyon ve yuvarlama gibi teknikler kullanılarak üretilmektedir. Genel olarak selüloz türevleri, aljinatlar ve polivinil alkol (PVA) gibi polimerler biyoadezif filmler üretmek için seçilmektedir. Bu çalışmada, ilaç maddelerinin bölgesel olarak verilmesi için PVA bazlı biyoadezif filmler geliştirmek amaçlanmıştır. Biyoadezif filmler PVA kullanılarak solvent döküm yöntemi ile üretilmiştir. Formülasyonları karakterize etmek için ıslanma çalışmaları (temas açısı), morfolojik analiz (elektron mikroskobu) ve biyoadezyon çalışmaları yapılmıştır. Elde edilen verilere göre polimer konsantrasyonlarının etkisi değerlendirilmiştir. %8,10, 12 konsantrasyonda PVA ile hazırlanan ince film formülasyonları sırasıyla 0.117, 0.322, 0.211 mJ/cm2 değerleriyle yeterli biyoadezyon değerleri göstermiştir. Elektron mikroskobu ile düzgün ve düzenli film şekilleri gözlenmiştir. Ayrıca tüm polimer konsantrasyonları için temas açısı 10o'nin altında tespit

edilmiştir. Sonuç olarak, bu biyoadezif preparatlar, bölgesel dental uygulamalar için alternatif bir uygulama sistemi olarak kabul edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Biyoadezif Film, Dental Uygulamalar, Oral İlaç Uygulamaları

Design and Evaluation of Bioadhesive Films for Dental Applications

Abstract

There is a clinical demand for novel products for individuals that have periodontal diseases. Retention of drugs at the application site is crucial for long term therapy. Oral bioadhesive films or buccal films are promising drug delivery systems to provide long term delivery of drug substances with tunable release rates. Oral bioadhesive films are manufactured by using the polymers with different preparation methods such as solvent casting, semisolid casting, hot melt extrusion, solid dispersion extrusion and rolling methods. Generally, cellulose derivatives, alginates and polyvinyl alcohol (PVA) are selected as polymers to produce bioadhesive films. The aim of this study was to develop PVA based bioadhesive films for the in situ delivery of drug substances. Bioadhesive films were produced from PVA by using solvent casting method. Wetting studies (contact angle), morphological analysis (electron microscopy) and bioadhesion studies were conducted to characterize the formulations. According to the data obtained, effect of polymer concentrations was evaluated. PVA based thin film formulations with a concentration 8, 10, 12% showed sufficient bioadhesion values of 0.117, 0.322, 0.211 mJ/cm2, respectively. Also, contact angles were measured below 10o for all polymer concentrations. Smooth and regular shapes of films were observed with electron microscopy. It is concluded that bioadhesive preparations are considered to be alternative delivery system for in situ dental applications.

Keywords: Bioadhesive Film; Dental Applications;oral Drug Applications

Presentation ID / Sunum No= 369

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pharmacognostical Studies on the Chemical Compositions and Therapeutic Potentials of Some Plants Used Traditionally in the Treatment of Rheumatism and Hemorrhoids in Turkey

Asst. Prof. Dr. Burcu Sen-Utsukarci[1]

[1]Istanbul University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmacognosy

Abstract

Free radicals play an important role in the etiology and physiopathology of various diseases such as neurodegenerative disorders, cancer and inflammation. The anti-inflammatory agents bring out these effects through their free radical scavenging activity. Due to the side effects and resistance development of synthethic drugs, investigations on the antioxidant and anti-inflammatory effects of plants have increased becoming necessary for the discovery of new agents. Acetylsalicylic acid, a known anti-inflammatory drug, was derived from the isolated compounds of Salix species. Considering the relationship between antioxidant and anti-inflammatory activities, 5 plants (Clematis vitalba L., Ecballium elaterium (L.)A.Rich., Fraxinus ornus L. subsp. ornus, Paliurus spina-christi P.Mill, Sambucus ebulus L.), were investigated for their chemical contents by preliminary qualitative phytochemical analysis. The chemical contents of alcohol extracts, decoctions and infusions were determined qualitatively by chromatographic methods and their antioxidant activities were analyzed by DPPH method. In order to designate the anti-inflammatory potentials of the extracts as well as the sub-extracts prepared from ethanol extracts, their inhibitory effects on the nitric oxide production in LPS-induced RAW264.7 macrophages and TNF-α secretion by L929 bioassay following stimulation with LPS were investigated. The extracts of F. ornus subsp. ornus exhibited the

highest antioxidant activity among all samples, while the extracts of F. ornus subsp. ornus and S. ebulus were found to have the highest anti-inflammatory potential. It has been observed that these effective plants are rich in flavonoids and other phenolic compounds. It was determined that the chemical contents of the plants and extracts were in parallel with their activity results and the obtained data supported their ethnobotanical usages. It is predicted that important contributions to the usage of these plants in the treatment of various inflammatory diseases will be achieved by further studies.

Keywords: Plant Extract, Chemical Composition, Antioksidan, Antienflamatuvar

Presentation ID / Sunum No= 112

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yeni Geliştirilen Radyofarmasötik için Hazırlanma, Karakterizasyon ve Hücre Bağlanma Çalışmaları: [^{99m}Tc]Tc-HMPAO Lipid Nanopartikülleri

Ph.D. Cand. Meliha Ekinci[1] , Assoc. Prof. Dr. Evren Atlıhan Gündoğdu[1] , Ph.D. Cand. Emre Özgenç[1] , Ma. St. Emine Selin Demir[1] , Assoc. Prof. Dr. Derya İlem-Özdemir[1]

[1] Ege Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Radyofarmasi Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 100 nm'nin altındaki boyutta yeni lipid bazlı nanopartiküller (LPN'ler) geliştirmek ve farklı kanser hücrelerinde hücre bağlanma kapasitesini [99mTc]Tc-HMPAO ile karşılaştırmalı olarak değerlendirmek için geliştirilen LPN'lerin [99mTc]Tc-HMPAO ile radyoişaretlenmesini gerçekleştirmektir. Yöntem: Bu nedenle, yeni LPN formülasyonları, emülsiyon ve sonikasyon teknikleri ile hazırlanmış ve partikül boyutu, polidispersite indeksi, zeta potansiyeli, stabilite ve sitotoksisite çalışmaları ile değerlendirilmiştir. Formülasyonlar arasından ideal LPN formülasyonu seçilerek [99mTc]Tc-HMPAO ile radyoişaretlenmiştir. [99mTc]Tc-HMPAO ve radyoişaretli LPN'nin ([99mTc]Tc-HMPAO-LPN) kalite kontrolü, Radyoaktif İnce Tabaka Kromatografisi (RTLC) çalışmaları ile yapılmıştır. Radyasyon dozunun (3.7 ve 7.4 MBq) ve inkübasyon süresinin (5, 15, 30 dakika) radyokimyasal saflık (RP) üzerindeki etkileri araştırılmıştır. Farklı kanser hücrelerinde hücre bağlama kapasiteleri, insan meme kanseri hücre hattı olarak MCF-7, insan prostat kanseri hücre hattı olarak PCS-440-010 ve insan beyin kanseri hücre hattı olarak CRL-10742 ile değerlendirilmiştir. Sonuç: Elde edilen sonuçlar, 93.50 ± 1.17 nm partikül boyutuna, 0.35 ± 0.04 polidispersite indeksine ve -27.40 ± 0.95 mV zeta potansiyeline sahip Formülasyon 17 (F17) ile başarıyla LPN geliştirildiğini göstermiştir. En yüksek hücre canlılık oranı ve IC50 değeri de F17 ile elde edilmiş ve bu formülasyon ile radyoişaretleme çalışmaları yapılmıştır.

Optimum radyoişaretleme koşulu, F17 için 15 dakikalık inkübasyon süresi ile 3.7 ve 7.4 MBq radyasyon dozlarında % 90'ın üzerinde bulunmuştur. Aynı zamanda, [99mTc]Tc-HMPAO-LPN'nin hücre bağlama kapasitesinin, kanser hücre hatlarında [99mTc]Tc-HMPAO'dan daha yüksek olduğu görülmüştür. Sonuçlar, yeni geliştirilen [99mTc]Tc-HMPAO-LPN'nin kanser tanısı için umut verici bir ajan olabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Lipid Nanopartikülleri, Radyofarmasötikler, Hmpao, Hücre Bağlanması, Kanser Tanısı.

Preparation, Characterization and Cell Binding Studies for Newly Developed Radiopharmaceutical: [^{99m}Tc]Tc-HMPAOLipid Nanoparticles

Abstract

Purpose: In this study, we aim to develop new LPNs with the size of below 100 nm and radiolabeled LPN with [99mTc]Tc-HMPAO to investigate its cell binding capacity comparatively with [99mTc]Tc-HMPAO on different cancer cells. Methods: For this reason, new LPN formulations were prepared by emulsion and sonication techniques and evaluated for particle size, polydispersity index, zeta potential, stability and cytotoxicity studies. Among them, ideal LPN formulation was selected and radiolabeled with the [99mTc]Tc-HMPAO. The quality control of [99mTc]Tc-HMPAO and radiolabeled LPN ([99mTc]Tc-HMPAO-LPN) were performed with Radio Thin Layer Chromatography (RTLC) studies. The effects of radiation dose (3.7 and 7.4 MBq) and incubation time (5, 15, 30-min) on radiochemical purity (RP) were investigated. Their cell binding capacities to different cancer cells were evaluated with MCF-7 as human breast cancer cell line, PCS-440-010 as human prostate cancer cell line and CRL-10742 as human brain cancer cell line. Results: The obtained results showed that by using Formulation 17 (F17) with zeta potential of -27.40 ± 0.95 mV, particle size of 93.50 ± 1.17 nm, and polydispersity index of 0.35 ± 0.04 were successfully developed LPN. The highest cell viability ratio and IC50 value were also obtained with F17 and radiolabeling studies were performed with this formulation. The optimum radiolabeling condition was found to be above 90% at

3.7 and 7.4 MBq, 15-min of incubation time for F17. The cell binding capacity of [99mTc]Tc-HMPAO-LPN was found to be higher than [99mTc]Tc-HMPAO in cancer cell lines. Conclusion: The results demonstrated that new [99mTc]Tc-HMPAO-LPN may be a promising agent for cancer diagnosis.

Keywords: Lipid Nanoparticles, Radiopharmaceuticals, Hmpao, Cell Binding, Cancer Diagnosis.

Presentation ID / Sunum No= 109

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yeni Sentezlenen Gümüş Karben Bileşiklerinin Sitotoksik ve Antimikrobiyal Aktivitelerinin Araştırılması

Asst. Prof. Dr. Neşe Başak Türkmen[1] , Prof.Dr. Osman Çiftçi[2] , Prof.Dr. Nevin Gürbüz[1] , Prof.Dr. İlknur Özdemir[1]

[1]İnönü Üniversitesi
[2]Pamukkale Üniversitesi
*Corresponding author: NEŞE BAŞAK TÜRKMEN

Özet

Bu çalışmada, İnönü Üniversitesi Anorganik Kimya Araştırma laboratuvarında orjinal olarak sentezlenmiş 6 adet benzimidazol grubu gümüş karben komplekslerinin beyin kanseri hücre hattı (SHSY5Y) ve karaciğer kanseri hücre hattı (HEP3B) üzerinde sitotoksik etkisi MTS canlılık testiyle belirlenmiştir. Kontrol grubu olarak sağlıklı fibroblast hücreleri (HF) kullanılmıştır. Toksisite testlerinin sonucu 3 gün süreyle ve 24 saat aralıklarla ELISA cihazında okunmuş ve hücrelerin canlılık oranı spektrofotometrik olarak (490 nm) belirlenmiştir.Test edilen gümüş karben komplekslerinden 5 tanesinin beyin ve karaciğer kanserli hücre hatlarında doza bağımlı bir toksisiteye neden olduğu gözlenmiş ve bu hücre hatlarında 3 günlük inkübasyon sonucu %100'e varan hücre ölümleri saptanmıştır. Bununla birlikte her bir kompleks için minimal inhibitör konsantrasyonları (MİK) referans bakteri ve mantar suşlarına karşı denenmiş ve elde edilen sonuçlara göre antifungal etkileri antibakteriyel etkilerine göre daha yüksek bulunmuştur. Çalışmanın bulgularına göre, bu çalışmada kullanılan gümüş karben komplekslerinin kanserli hücre hatlarında, sağlıklı hücreye zarar vermeden etkin hücre ölümüne sebep olduğunu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gümüş Karben Kompleksi, Beyin Kanseri, Karaciğer Kanseri Mts, Toksisite, Antibakteriyel, Antifungal

Investigation of New Synthesis Silver Carbene Compunds Cytotoxic and Antimicrobial Activity

Abstract

In this study, six units of silver carbene complexes, newly synthesized in Inonu University Inorganic Chemistry Research Laboratory, were tested on SHSY5Y (brain cancer cell line) and HEP3B (liver cancer cell line) cell lines for its cytotoxicity by using MTS proliferation assay. Human fibroblast cells were used as control group. The results of cytotoxicity tests were monitored in 24 hours intervals for 3 days and the ratio of the viable cells was determined by spectrophotometry as 490 nm absorbance. 5 were tested in the silver carbene complexes in brain and liver cancer cell line caused a dose-dependent toxicity of these cell lines was monitored and the result of the 3-day incubation of cell death was detected up to 100%. However, for each complex of the minimal inhibitory concentration (MIC) against to reference bacteria and fungi strains are tested and the antifungal effects were found to be higher than the antibacterial effects according to the results. According to the results of the thesis, this study used silver carbene complexes in cancer cell lines, without harming healthy cells is active cell death is observed.

Keywords: Silver Carbene complex, Brain cancer, Liver cancer, Mts, Cytotoxicity, Antibacterial, Antifungal

Presentation ID / Sunum No= 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Genç Yetişkin Bireyler Neden Düzenli Fiziksel Aktivite Yapmaz?

Asst. Prof. Dr. Özgü İnal[1]

[1]Trakya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü
*Corresponding author: Özgü İnal

Özet

ORCİD: 0000-0002-0351-1821

Literatürde genç yetişkin bireylerin fiziksel aktivite düzeylerine dair birçok çalışma bulunmaktadır. Bununla birlikte bu bireylerin düzenli fiziksel aktivite yapmama nedenlerine dair sınırlı çalışma bulunmaktadır. Bu çalışma genç erişkin bireylerde düzenli fiziksel aktivite yapmama nedenlerinin incelenmesi amacı ile planlandı. Çalışma online olarak gerçekleştirildi. Bireylere araştırmacı tarafından hazırlanan form gönderildi ve bireylerden düzenli fiziksel aktivite yapmama nedenlerini açıklamaları istendi. Çalışma 20-40 yaş arası, üniversite mezunu, tam zamanlı çalışan ve düzenli fiziksel aktivite yapmayan toplam 148 birey (79 kadın ve 69 erkek) ile tamamlandı. Bireylerin cevapları içerik analizi ile değerlendirildi. Bireylerin düzenli fiziksel aktivite yapmama nedenleri zaman yetersizliği (%92,57), motivasyon eksikliği/motivasyonu sürdürememe (%48,65), fiziksel aktivite yapma alışkanlığının olmaması (%32,43), yorgun hissetme (%27,02), maddi nedenler (%16,89) ve çevrenin uygun olmaması (%10,13) olarak belirlendi. Çalışmadan elde edilen bulgular genç yetişkin bireylerde zaman yönetimi, motivasyonun arttırılması ve sürdürülmesi ve yorgunluk yönetimi konularında müdahalelerin planlanmasının önemine dikkat çekmektedir. Ayrıca çocukluk döneminden başlayarak düzenli fiziksel aktivitenin bir yaşam davranışı olarak benimsenmesinin, ilerleyen yaşlarda düzenli fiziksel aktivite yapma konusunda önemli olduğu düşünülmektedir. Her ortamda yapılabilecek ve ekipman

gerektirmeyen fiziksel aktivite çeşitleri hakkında da bireysel farkındalığın arttırılması düzenli fiziksel aktivite yapan birey sayısının artması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Yetişkin Birey, Düzenli Fiziksel Aktivite, Zaman Yönetimi, Motivasyon

Why Don't Young Adults Do Regular Physical Activity?

Abstract

ORCID: 0000-0002-0351-1821
There are many studies in the literature on physical activity levels of young adults. However, there are limited studies on the reasons why these individuals do not do regular physical activity. This study was planned to investigate the reasons why young adults do not do regular physical activity. The study was carried out online. The form prepared by the researcher was sent to the individuals and they were asked to explain their reasons for not doing regular physical activity. This study was completed with a total of 148 individuals (79 women and 69 men) between the ages of 20-40, university graduates, working full time and not doing regular physical activity. The answers of the individuals were evaluated by content analysis. The reasons for individuals not doing regular physical activity were determined as lack of time (92.57%), lack of motivation/inability to maintain motivation (48.65%), lack of habit of physical activity (32.43%), feeling tired (27.02%), financial reasons (16.89%) and unsuitable environment (10.13%). The findings obtained from the study draw attention to the importance of planning interventions for time management, increasing and maintaining motivation and fatigue management in young adults. In addition, it is thought that the adoption of regular physical activity as a life behavior starting from childhood is important in doing regular physical activity in later ages. It is important to increase individuals awareness about physical activity types that can be done in any setting and do not require equipment in terms of increasing the number of individuals who do regular physical activity.

Keywords: Young Adult, Regular Physical Activity, Time Management, Motivation

Presentation ID / Sunum No= 209

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pediatrik Astımlı Bireylerde Akranlarına Göre Vücut Kitle İndeksi, Uyku Kalitesindeki Farklılığın İncelenmesi

Researcher Özden Gökçek[1] , Prof.Dr. Saadet Ufuk Yurdalan[2] , Assoc. Prof. Dr. Esra Doğru Hüzmeli[1] , Asst. Prof. Dr. Çiğdem El[1]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
[2]Marmara Üniversitesi

Özet

Giriş: Çocukluk çağı astım halk sağlığı açısından ciddi bir sorun haline gelmiştir. Astım hastalığının risk faktörlerinden biri de obezite kaynaklı olduğu belirlenmiştir. Amaç: Çalışmamızda pediatrik astımlı bireylerde akranlarına göre vücut kitle indeksi, uyku kalitesindeki farklılığı belirlemeyi amaçladık. Materyal-Metod: Çalışma Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Polikliniğinde 8-17 yaş aralığında astım nedeniyle takip edilen 30 çocuk ve solunum sistem rahatsızlığı olmayan genel kontrol için hastaneye başvuran 30 sağlıklı çocuk alınmıştır. Çocukların vücut kitle indeksi percentil değerleri, solunum fonksiyon testi sonuçları kaydedilmiştir. Uyku kalitesini değerlendirmek için Pittsburgh Uyku Kalitesi Ölçeği kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmamızdaki iki grubun her birinde %33,3 kız, %66,7 erkek çocuk vardı. Yaş ortalaması astımlı çocuklarda (11,76±2,69), sağlıklı grupta (11,33±2,29) yıl bulundu. Astım grubunun sağlıklı gruba göre daha obez olduğu tespit edildi (p=0,033). Astımlı çocukların sağlık güvencesi varlığının daha yüksek olduğu tespit edildi (p=0,029). Çalışmamızda astımlı çocukların %53,3'ü herhangi bir spor alanı ile ilgilenmekte iken sağlıklı çocukların %80'i idi. ve gruplar arasında anlamlı fark olduğu görüldü (p=0,029). Astım grubunda kötü uyku kalitesine sahip çocuklar %23,3 iken sağlıklı grupta %3,3 idi. Gruplar arasında uyku kalitesi yönünden anlamlı fark

olduğu görüldü(p=0,023).Tartışma: Çalışmamızda astımlı çocukların sağlıklı gruba göre çevresel faktörlerde anlamlı fark olmamasına rağmen obezitenin daha fazla olduğu görüldü. Astımlı çocukların ilgilendiği herhangi bir spor dalının sağlıklı gruba göre az olması ve kortikosteroid ilaç kullanımının obezite üzerinde etkili olduğu düşünülmektedir. Ayrıca solunum fonksiyon testlerinde de sağlıklı çocuklara göre fark oluşmasının obezitenin kullanılan ilaçların etkinliğini azalttığı görüşündeyiz.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik Astım, Obezite, Uyku Kalitesi

Investigation of the Difference in Sleep Quality, Body Mass Index in Individuals With Pediatric Asthma According to Theır Peers

Abstract

Introduction: Childhood asthma has become a serious public health problem. One of the risk factors of asthma disease has been determined to be caused by obesity. Aim: In our study, we aimed to determine the difference in BMI and sleep quality in pediatric asthmatic individuals compared to their peers. Method: 30 children between the ages of 8-17 who were followed up in the Pediatric Outpatient Clinic for asthma and 30 healthy children who were admitted to the hospital for a general check-up without respiratory system diseases were included. BMI percentile values of the children and respiratory function test results were recorded. The Pittsburgh Sleep Quality Scale was used to assess sleep quality. Results: In each of the two groups in our study, there were 33.3% girls and 66.7% boys. The mean age was found to be 11.76±2.69 years in children with asthma and 11.33±2.29 years in the healthy group. Asthma group were found to be more obese than the healthy group(p=0.033). It was observed that 53.3%of the asthmatic children were interested in any sports field, while 80%of the healthy children and there was a significant difference between the groups(p=0.029).Children with poor sleep quality were 23.3% in the asthma group and 3.3% in the healthy group. There was a significant difference between the groups in terms of sleep quality(p=0.023).Discussion: It was observed that children with asthma had more obesity than the healthy group. It has been determined that any sports branch that asthmatic children are

interested in is less than the healthy group. We think that high obesity in children with asthma reduces the effect of corticosteroid use, the continuity of nighttime cough symptoms causes deterioration in sleep quality. We think that participation in sports activities should be encouraged to reduce the obesity level of asthmatic patients.

Keywords: Pediatric Asthma, Obesity, Sleep Quality

Presentation ID / Sunum No= 242

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Uterus Atonisinde B-Lynch Uterin Kompresyon Suturunun Menstruel Patern ve Fertilite Üzerine Etkisi

Dr. Dilek Kaplanoğlu[1] , Asst. Prof. Dr. Mehmet Bülbül[2] , Assoc. Prof. Dr. Mustafa Kaplanoğlu[3] , Prof.Dr Berna Dilbaz[4]

[1]Sağlık Bakanlığı Adana Yüreğir Devlet Hastanesi
[2]Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD
[3]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD
[4]Sağlık Bakanlığı Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Dilek Kaplanoğlu

Özet

Amaç: Sunulan çalışmamızda Postpartum kanamada kullanılan B-Lych uterin kompresyon suturunun (UCS) menstruel düzen, fertilite ve obstetrik sonuçlar, dismenore ve disparoni üzerine olan etkisi değelendirilmiştir. Materyal ve Metod: Ocak 2012 Mart 2017 tarihleri arasında kliniğimizde doğum yapan ve postpartum kanama tanısı alan hastalar değerlendirildi. Çalışmaya sezaryen doğum yapan ve > 1lt kanaması olup medikal tedavi yetersizliği sonrasında B-Lynch UCS uygulanan 37 kadın postpartum kanama kanama grubu olarak dahil edildi. Kontrol grubu aynı dönem içerisinde doğum yapan ve postpartum dönem sorunları olayan 40 kadından oluşturuldu. Hastaların doğum sonrası minimum takip süresi 24 ay olarak belirlendi. İlk veriler hastane kayıtlarından postpartum dönem ile ilgili kayıtlar hastalarla telefon ile görüşülerek elde edildi ve kaydedildi. Demografik ve postpartum dönem obstetrik veriler, menstruel düzen, dismenore ve disparoni şikayetleri kontrol grubu ile karşılaştırıldı. Sonuçlar: Tam kayıtlarına ulaşılıp çalışma kriterlerini taşıyan 61

hastadan 37 (%60,65) si ve 40 kontrol grubu kadın çalışmaya dahil edildi. Grupların yaş, BMI ve ilk cerrahi uygulandığı dönem obstetrik özellikleri, doğumda gebelik yaşı arasında istatistiksel farklılık saptanmadı. Postpartum dönem takiplerde fertilite sorunu ve obstetrik özellikler açısından gruplar arasında farklılık saptanmadı. Grupların her birinin cerrahi öncesi/sonrası değerlendirilen parametrelerinde B-Lynch UCS grubunda menstruel siklus uzunluğu, menstruel siklus kanama süresi ve disparoni VAS değeri açısından istatistiksel olarak anlamlı fark vardı.(sırasıyla p=0.01, p=0.01 ve p=0.03) Kontrol grubunda ise menstruel siklus kanama süresi ve disparoni VAS değeri açısından istatistiksel olarak anlamlı fark vardı.(p= <0.01) Grupların karşılaştırılmasında cerrahi öncesi verilerinde istatistiksel olarak fark yok iken cerrahi sonrasında sadece menstruel siklus uzunluğu açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptandı (sırasıyla 30.4+2.3 vs 28.4+2.8, p=<0.01) Tartışma: PPH de B-Lynch UCS menstruel siklus uzunluğu dışında menstruel düzen, fertilite, dismenore ve disparoni şikayetlerinde belirgin ek bir patolojiye neden olmadan güvenle kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Doğumsonu Kanama, B-Lynch Sutur, Menstruel Siklus

Presentation ID / Sunum No= 165

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Vücut Geliştiren Bireylerde Kas Görünüm Memnuniyetinin Diyet Kalitesi Üzerine Etkisi

Ra. Gizem Helvacı[1] , Researcher Halime Erarkadaş[2] , Ra. Fatma Tayhan Kartal [3] , Prof.Dr. Nurcan Yabancı Ayhan[1]

[1]Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü
[2]Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü
[3]Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Özet

Giriş: Kas görünüm memnuniyetsizliği kas dismorfisi(bigoreksiya) semptomlarından biridir. Özellikle vücut geliştiren bireyler bu davranış bozukluğunun gelişmesi açısından daha fazla risk altındadırlar. Kas dismorfik bozukluğu olan bireylerde genellikle yanlış diyet uygulamaları ve riskli besin takviyesi kullanımı görülmektedir. Amaç: Bu çalışmanın amacı vücut geliştiren bireylerde kas dismorfisi belirtisinin diyet kalitesi üzerine etkisini araştırmaktır. Metod: Çalışmaya özel spor salonlarında vücut geliştirme egzersizi yapan 19-30 yaş arası 204 erkek birey katılmıştır. Veriler genel bilgiler, kas görünüm memnuniyet ölçeği ve besin tüketim kaydını içeren anket formu ile toplanmıştır. Besin tüketim kayıtlarından BEBİS programı yardımı ile besin ögesi analizleri yapılmıştır ve Sağlıklı Yeme İndeksi-2015 skoru hesaplanmıştır.Araştırma sonucunda elde edilen verilerin analizi IBM SPSS Statistics 15.0 paket programında yapılmıştır. Bulgular: Katılımcıların sağlıklı yeme indeksi toplam puan ortalaması 53.5±3.1 olup, %32.4' ü kötü %67.6' sı iyileştirilmesi gereken diyet kalitesine sahiptir. Bireylerin kas görünüm memnuniyet ölçeği toplam puanı 56.1±9.8 olup, eğitim düzeyi düşük bireylerde ölçek puanı istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur(p=0.018). Kas görünüm memnuniyet

ölçek skoru ve sağlıklı yeme indeksi toplam puanı arasında korelasyon bulunmamıştır(p>0.05). Ancak kas görünüm memnuniyeti ölçek skoru ile toplam protein yiyecekleri skoru ve deniz ürünleri-bitki proteinleri skoru negatif yönde istatistiksel açıdan anlamlı bir korelasyon göstermiştir(p< 0.05). Sonuç: Vücut geliştiren bireylerde dismorfik bozukluk arttıkça beklenmedik şekilde proteinli yiyeceklerin tüketiminin azaldığı görülmüştür. Bigoreksiya bilişsel bozulmaları içerdiği için bireylerin gerçek besin alımlarını gizlemiş olma ihtimali sonuçları etkilemiş olabilir. Spor salonlarında vücut geliştiren bireylerde dismorfik bozukluğun tanısı ve tedavisi multidisipliner bir yaklaşımla yapılmalıdır. Bigoreksiyalı bireylere diyetisyenler tarafından uygun beslenme konusunda eğitimler verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Bigoreksiya, Egzersiz, Diyet Kalitesi

Effect of Muscle Appearance Satısfactıon on Diet Quality in Body Builders

Abstract

Introduction:Muscle appearance dissatisfaction is one of the symptoms of muscle dysmorphia(bigorexia). Especially bodybuilders are at greater risk of developing this behavioral disorder. Bad eating habits and risky use of dietary supplements are often seen in individuals with muscle dysmorphic disorders. Aim:This study aimed to investigate the effect of symptoms of muscle dysmorphia on diet quality in bodybuilders. Method:The study included a total of 204 male individuals between the ages of 19 and 30 who do body building exercises in private gyms. The data were collected via questionnaire form including general information, muscle appearance satisfaction scale and food consumption record.Food consumption records were used to analyze nutritional ingredients with the help of BEBİS program and Healthy Eating Index-2015 score was calculated. Research data were analyzed using IBM SPSS Statistics 15.0 package program. Results:The total score of healthy eating index of the participants was 53.5 ± 3.1, 32.4% of them had bad diet quality and 67.6% had diet quality that needs to improve.The total score of the individuals' muscle appearance satisfaction scale was 56.1±9.8, and the scale score was statistically significantly higher in them with low

level of education(p=0.018).There was no correlation between muscle appearance satisfaction scale score and total score of healthy eating index(p>0.05).However, muscle appearance satisfaction scale score correlated negatively in statistically significant manner with total protein foods score and seafoods and plant-based protein score(p<0.05). Conclusion:As dysmorphic disorder increases in bodybuilders, unexpectedly, it has been observed that the consumption of protein foods decreases.Because bigorexia involves cognitive impairments, the possibility that individuals may have hidden their actual food intake may have affected the results.The diagnosis and treatment of dysmorphic disorder should be done with a multidisciplinary approach in individuals who are bodybuilding in sports halls.Dietitians should train individuals with bigorexia on proper nutrition.

Keywords: Bigorexia, Exercise, Diet Quality

Presentation ID / Sunum No= 182

Poster Sunum

Geriatrik Bireylerde Farklı İkili Görev Egzersizlerinin Denge ve Düşme Korkusuna Etkisi

Ma. St. Volkan Yüzlü[1] , Dr. Semra Oğuz[2] , Exp. Dr. Elçin Aykutoğlu[1] , Prof.Dr. Mine Gülden Polat[2]

[1]Darüşşafaka Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Merkezi
[2]Marmara Üniversitesi

Özet

Amaç: Çalışmalar, dualtask egzersizlerinin geriatriklerde denge gelişimi üzerinde faydalı olduğunu göstermektedir. DualTask egzersizleri görevlerin eş zamanlı yaptırıldığı entegre ve görevlerin birbiri ardına tekli yaptırıldığı ardışık şekilde verilebilmektedir (1). Geriatriklerde hangi egzersiz şeklinin daha etkin olduğu konusunda fikir birliği yoktur. Çalışmamızın amacı geriatriklerde entegre ve ardışık dualtask egzersizlerinin denge ve düşme korkusuna etkisini araştırmak ve karşılaştırmaktır. Yöntem: 70 yaş üstü 58 katılımcıyla başlanan çalışma 54 katılımcıyla tamamlandı. Katılımcılar rastgele 25 kişi Entegre İkili Aktivite (EİA) (83.04 +\-7.0 yaş) ve 29 kişi Ardışık İkili Aktivite (AİA) (85.31+\-7.22 yaş) olarak iki gruba ayrıldı. Gruplar; yaş, cinsiyet, eğitim, boy, kilo yönünden karşılaştırıldı. Katılımcılar çalışma başında ve sonunda Berg denge skalası (BDS), Timed Up and Go (TUG), Tinnetti Düşme Etkinlik Ölçeği (TDEÖ) ve Montreal Bilişsel Değerlendirme Skalası (MOCA) uygulandı. 8 hafta haftada 2 gün birebir yapılan çalışmada EİA grubuna denge egzersizlerine entegre, AİA grubuna ise her bir denge egzersizine ardışık bilişsel bir görev yaptırıldı. Bulgular: Başlangıçta demografik, fiziksel, bilişsel yönden homojen olan grupların çalışma öncesi ve sonrası verileri grup içinde karşılaştırıldığında; BDS, TUG testlerinde her iki gruptada anlamlı ilerleme saptandı ($p<0,05$). AİA grubunda MOCA testinde anlamlı gelişme saptanmadı ($p=0,89$). Gruplar karşılaştırıldığında; TDEÖ, MOCA skorlarında EİA grubu lehine anlamlı fark saptanmıştır ($p<0,05$). Sonuç: İki çalışma şeklinin denge

yeteneğine etkisinde fark gözlenmemiştir. İki gruptada düşme korkusu azalmakla birlikte EİA grubunda verilen entegre egzersizlerin düşme korkusunun azaltılmasında daha etkin olduğu görülmüştür. Entegre egzersizler bilişsel seviyenin artmasına da daha fazla katkı sağlamıştır. EİA grubunda düşme korkusunun daha fazla azalmasının daha yüksek oranda gelişen bilişsel seviyeyle ilgili olabileceği de düşünülmektedir. Entegre egzersizler geriatriklerin düşme korkusunun azaltılmasında daha etkindir. Ancak fiziksel ve bilişsel kapasitesi entegre çalışmaya uygun olmayan geriatriklerin denge problemleri ve düşme korkuları ardışık egzersizlerle de azaltılabilir. Kaynaklar: 1. Strobach T., Frensch P. A., Soutschek A., Schubert T. (2012). Investigation on the improvement and transfer of dual-task coordination skills.

Anahtar Kelimeler: Geriatri, Dualtask, Düşme Korkusu, Denge

The Effect of Different Dualtask Training On Balance and Fear of Falling in Geriatric İndividuals

Abstract

Purpose: Studies show that dualtask exercises improve balance and fear falling in geriatrics. DualTask exercises can be conducted in an integrated manner, performing given tasks simultaneously. Consecutive exercises are performed separately but immediately after each other. The aim of the study is to investigate the effects of integrated dualtask exercises in comparison to consecutive dualtask exercises on balance and fear of falling in geriatrics. Method: 58 volunteers (all >65 age) were accepted to the study, excluding 4 people. Participants were randomly divided into 2 groups; Integrated Dualtask (IDT) (N=25)(83.04+\-7.0 age) and Consecutive Dualtask (CDT) (N=29)(85.31+\-7.22 age). Berg Balance Scale (BBS), Timed Up and Go (TUG), Tinnetti Falls Efficacy Scale (TFE), Montreal Cognitive Assessment Scale (MOCA) measurements were collected before and after training. Both groups were given individual sessions twice a week for 8 weeks. During the sessions, participants were given balance excercises and cognitive tasks. Results: Prior to training, there were no demographic, physical, or cognitive differences between the groups. Comparing the data at baseline and after training within the groups, significant changes were found in all scales except MOCA in

CDT group ($p>0.05$). Furthermore, TFE ($p=0.01$) and MOCA ($p=0.03$) scores were substantially higher in IDT group than in CDT group ($p<0.05$). Conclusions: There was no difference in the effect of the two forms of exercise on balance ability. Fear of falling decreased in both groups. However, integrated exercises are more effective in reducing the fear of falling. Integrated exercises contributed more to increasing the cognitive level. The fact that the fear of falling decreased more in the EIA group may be related to the development at the cognitive level. Integrated exercises are more effective in reducing the fear of falling in geriatric individuals. However, consecutive exercises can be an alternate for individuals with unsufficient cognitive and physical capacity to perform integrated exercises.

Keywords: Geriatric, Dualtask, Fear of Falling, Balance

Presentation ID / Sunum No= 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Endoplazmik Retikulum Stres İnhibisyonunun Korneal İnflamasyondaki Rolü

Asst. Prof. Dr. Umut Karaca[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi

Özet

Amaç: Endoplazmik Retikulum Stres inhibisyonunun alkali yanık sonrası oluşan inflamasyon ve neovaskülarizasyondaki rolünü belirlemek. Materyal Metod: Çalışma daha önce yapılan ön çalışma ile belirlenen 1 mg/kg subkonjonktival doz kullanılarak her grupta 8 hayvan olacak şekilde iki gruba ayrılan 250-300 mg Wistar ratlar ile yapıldı. Anestezi uygulandıktan sonra gruptaki hayvanların her iki gözleri muayene edilerek sağ gözlerinin kornea santraline %75 gümüş nitrat ve %25 potasyum nitrat ile kaplanmış çubukla 4 saniye süresince koter yapılarak yaklaşık 2 mm genişlikte kimyasal yanık (KNV) oluşturuldu. Sağ gözlere KNV modeli oluşturulduktan sonra çalışma grubuna 1 mg/kg dozda subkonjunktival salubrinal uygulandı. Kontrol grubuna ise %0.9 SF uygulandı. Sol gözlere ise KNV modeli oluşturmadan yalnızca aynı dozlarda subkonjunktival Salubrinal ve %0.9 SF uygulandı. 7. gün sakrifiye edilen hayvanlardan alınan kornea dokuları histopatolojik olarak değerlendirildi. Sonuçlar: Çalışma sonunda yapılan histopatolojik değerlendirme sonucunda kontrol grubuna göre 1 mg/kg salubrinal verilen grupta inflamasyonun çok daha az olduğu ve vasküler yapıların bulunmadığı gözlendi. Sol gözlerdeki sağlam kornea dokusu normal olarak değerlendirildi. Tartışma: İnflamasyon kaskadında yer alan yolaklardan birisi olan "endoplazmik retikulum stresi"nin inhibe edilmesi, özellikle alkali yanıklara bağlı gelişen inflamasyon ve neovaskülarizasyonun tedavisi için potansiyel bir araç olabilir.

Salubrinalin etkisini değerlendirmek için bir Anti VEGF ile karşılaştırmalı çalışmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Salubrinal, Endoplazmik Retikulum Stres İnhibisyonu, Alkali Yanık, Neovaskülarizasyon

Presentation ID / Sunum No= 394

Oral Presentation / Sözlü Sunum

3. Basamak Bir Hastanede Çalışan Kadınların Meme Kanseri Erken Tanı Uygulamaları Konusundaki Bilgi ve Tutumları

Asst. Prof. Dr. Mehmet Akif Aydın[1]

[1]Altınbaş üniversitesi
*Corresponding author: Mehmet Akif Aydın

Özet

Amaç: Meme kanseri dünyada ve ülkemizde kadınlarda en sık görülen kanser türüdür. Yaygın olan bu kanserde mortaliteyi etkileyen en önemli faktör erken tanıdır. Kanser dernekleri asemptomatik kadınların 20-39 yaşları arasında her ay Kendi kendine meme muayenesi (KKMM) , 3 yılda bir klinik meme muayenesi yaptırmasını, 40 yaş ve üzerinde ise aylık KKMM ne ek olarak yıllık klinik meme muayenesi ve mamografi yaptırılmasını önermektedir. Sağlık çalışanları meme kanseri erken tanı uygulamaları konusunda bilgili ve uygulamada öncü olmalıdır. Bu çalışmamızda hastanemizdeki kadın çalışanların meme kanseri erken tanısı konusundaki bilgi düzeylerini ve tutumlarını belirlemeyi amaçladık. Materyal-Metod: Altınbaş Üniversitesi Bahçelievler medicalpark hastanesinde çalışan 381 kadın çalışmaya dahil edilerek bir anket çalışması planlandı. Katılımcılara bilgi verildi ve onam formu imzalatıldı. Anket formunda katılımcıların demografik bilgilerini içeren bölüm dışında 9 sorudan oluşan erken tanı yöntemleri hakkında bilgi düzeyini ölçen bölüm ve 3 sorudan oluşan erken tanı yöntemi uygulama düzeyinin ölçümünü amaçlayan bölümden oluşmaktaydı. Bulgular: Çeşitli sebeplerle ulaşılamayan veya ankete katılmak istemeyen 35 kişi çalışmadan çıkarılmıştır. Katılımcıların yaşı 20 ile 67 arasında (ort. 30.6±6.4) idi. %65 i (n:225) lise mezunu, %32.7 si (n:113) üniversite mezunu iken %2.3 ü (n:8) orta öğretim mezunu idi. Erken tanı yöntemleri bilgi düzeyini ölçen soruların tamamına doğru

cevap veren katılımcı sayısı 68 (%19.7) iken, 87 si (%25.2) bilgi sahibi değildi, 191 katılımcı (%55.2) eksik bilgiye sahipti. Erken tanı yöntemlerinin uygulanma düzeyini değerlendirdiğimizde KKMM nin 68 (%19.7) katılımcı tarafından düzenli olarak uygulandığını, hayatının bu dönemine kadar klinik meme muayenesi olan katılımcı sayısı 95 (%27.5), Mamografi ve/veya Ultrasonografi yaptırmış olanların sayısı ise 79 (%22.8) idi. Tartışma ve Sonuç: Meme kanserinin erken tanısı için toplumdaki farkındalığın arttırılmasında öncü olması gereken sağlık çalışanlarında bilgi ve uygulama düzeyi yeterli değildir. Hastahane çalışanlarının bilgi düzeyinin arttırılması toplumun bilinçlenmesine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri,erken Tanı,sağlık Çalışanları

Presentation ID / Sunum No= 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Açık Kalp Cerrahisi Geçiren Yenidoğanlarda Gecikmiş Sternal Kapama

Asst. Prof. Dr. Mustafa Kemal Avşar[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Kalp ve Damar Cerrahi ABD
*Corresponding author: Mustafa Kemal Avşar

Özet

AMAÇ: Uzun süren yenidoğan açık kalp cerrahisinden sonra hem myokardiyal ödem ve miyokardiyal fonksiyonların bozulması nedeniyle hemde respiratuar problemler yüzünden sternumun açık bırakılması uzun zamandan beri kullanılan bir yöntemdir. Biz bu çalışmamızda yenidoğan cerrahisi yaptığımız sternumlarını açık bıraktığımız hastaları literatürler eşliğinde incelemek istedik. METOD: 2017-2019 yılları arası 92 yenidoğana açık kalp kalp cerrahisi uyguladı. Bunlardan 29 olgunun sternumlarını açık bıraktık. 15 olgu büyük arter transpozisyonu nedeniyle arteriyal switch operasyonu, 10 olgu hipoplastik sol kalp sendromu nedeniyle Norwood stage 1 operasyonu, 3 olgu hipoplastik aortic ark nedeniyle arcus rekonstrüksiyonu operasyonu ,1 olguda truncus arteriyozus nedeniyle trunkus tamiri operasyonu olmuştu. SONUÇ: Norwood operasyonu uyguladığımız bebeklerin sternumları hiç kapatılmaya çalışmadan açık bırakıldı. Diğer operasyonları olan bebeklerde sternum kapatılmaya çalışıldı ve hemodinamik ve veya respiratuar instabilite olması nedeniyle sternumları açık bırakıldı. Tüm olguların ciltleri PTFE yama ile kapatılarak bariyer oluşturuldu. Gram pozitif ve gram negatif geniş spektrumlu ikili antibiyotik ampirik olarak başlandı. 3-27(ortalama 8,7) gün arasında hastaların sternumları kapatıldı. İlk 7 günde 16 ,7. Günden sonra 13 olgunun sternumarı kapatıldı. İlk 7 günde kapatılan sadece 1 olguda enfeksiyon görülürken 7.günden sonra kapatılan olguların 12 sinde enfeksiyon

görüldü. Toplam 7 olguda mortalite izlendi. Ölüm nedenleri olarak düşük kalp debisi sendromu ,multi organ yetmezliği ve sepsis gözlendi. Sepsis nedeniyle ölen olgularda en çok sebep olan mikroorganizmalar klebsiella pnomonia ve stafiloccus aureus olarak gözlendi. TARTIŞMA: Bir çok çalışmada göstermiştir ki sternumun açık bırakılması pediyatrik kalp cerrahisinden sonra ciddi derece bozulmuş myokardın iyileşmesinde bir tedavi seçeneğidir. Açık kalp cerrahisinden sonra gelişen myokardiyal ödem, ciddi aritmiler, kanamalar, solunumsal problemler nedeniylede sternumun açık bırakılmasının basit ve güvenilir bir yöntem olduğunu düşünmekteyiz. Sternumun kapatılması süresi uzadıkça enfeksiyon gelişme riskinin artacağı göz önünde bulunarak hemodinamik ve respiraturar stabilite sağlanır sağlanmaz stenum kapatılmasında gecikilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Geçikmiş Sternum Kapatılması,yenidoğan , Açık Kalp Cerrahisi

Delayed Sternal Closure in Newborns Who Underwent Open Heart Surgery

Abstract

PURPOSE: After neonatal open heart surgery, which has a long operation time, leaving the sternum open is a method that has been used for a long time because of myocardial edema and myocardial dysfunction and respiratory problems.we wanted to examine the patients whose sternums we performed neonatal surgery and left open in the light of the literature. METHOD:We performed open heart surgery on 92 newborns between 2017-2019.We left the sternums of 29 cases open. 15 cases had been operated due to arterial switch operation for transposition of the great artery, 10 cases to Norwood stage 1 operation for hypoplastic left heart syndrome, 3 cases to arcus reconstruction operation due to hypoplastic aortic arch, and 1 case to trunk repair operation due to truncus arteriosus. RESULTS: The sternums of the babies we underwent the Norwood operation were left open without ever trying to close them. babies who had other operations, the sternum was tried to be closed and their sternums were left open due to hemodynamic and or respiratory instability.A barrier was created by covering the skin of all patients with PTFE patches.

Gram-positive and gram-negative broad-spectrum dual antibiotics were started empirically. The patients' sternums were closed between 3-27 (mean 8.7) days. Mortality was observed in 7 cases. Low cardiac output syndrome, multiple organ failure and sepsis were observed as causes of death. DISCUSSION: Many studies have shown that leaving the sternum open is a treatment option for severely impaired myocardium after pediatric cardiac surgery. We think that leaving the sternum open is a simple and reliable method due to myocardial edema, serious arrhythmias, bleeding, respiratory problems after open heart surgery. Considering that the risk of developing infection will increase as the time to close the sternum increases, as soon as hemodynamic and respiratory stability is achieved, stenum closure should not be delayed.

Keywords: Delayed Sternal Closure, Newborn, Open Hear Surgery

Presentation ID / Sunum No= 363

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Açıklanamayan İnfertilite Nedeniyle Kontrollü Ovaryan Hiperstimülasyon ve İntrauterin İnseminasyon Uygulanan Hastalarda İUİ Öncesi Sperm Hazırlama Tekniklerinden Swim Up ve Gradient Yöntemlerinin Gebelik Başarısı Üzerine Etkilerinin Araştırılması

Exp. Dr. Özgür Kara[1] , Assoc. Prof. Dr. Derman Başaran[2] , Assoc. Prof. Dr. Işın Üreyen[3] , Exp. Dr. Nihal Şahin Uysal[4] , Prof.Dr. Gürkan Bozdağ[2] , Prof.Dr. Serdar Günalp[2]

[1]Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Perinatoloji Kliniği
[2]Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum ABD
[3]Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Jinekolojik Onkoloji Cerrahisi Kliniği
[4]Başkent üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum ABD
*Corresponding author: Özgür kara

Özet

Amaç: Çiftlerin yaklaşık %10-15'i infertilite problemi ile karşılaşmaktadır. Gebe kalamayan bu çiftlerin yaklaşık %10-30'u kadarında standart değerlendirmeler ile bir patolojiye rastlanmamakta ve bu grup açıklanamayan infertil grup olarak adlandırılmaktadır. Tanımlayıcı ve randomize çalışmalar ışığında ampirik gonadotropin tedavisinin özellikle intrauterin inseminasyon (İUİ) ile birlikte, açıklanamayan infertilte tedavisinde etkili bir tedavi olduğu görülmektedir. Bu çalışmada açıklanamayan infertilite grubunda gradient ve swim-up sperm hazırlama tekniklerinin gebelik başarısı ve insemine edilecek progresif motil sperm sayısı, yüzdesi ve sperm morfolojisi üzerine etkilerini saptamak amaçlanmıştır. Materyal-Metod: Ocak 2010- Mayıs 2011 tarihleri arasında Hacettepe Üniversitesi Hastanesi'nde açıklanamayan infertilite nedeniyle

ovulasyon indüksiyonu (Oİ) ve İUİ kombinasyonu yapılan 116 hasta ve 151 İUİ siklus değerlendirilmiştir. Hastalar randomize şekilde iki gruba ayrılarak gradient ve swim-up sperm hazırlama tekniklerinin gebelik oranları ve sperm parametreleri üzerine etkileri değerlendirilmiştir. Bulgular: Araştırmadaki 83 (%55) İUİ işleminde swim-up, 68 (%45) İUİ işleminde gradient tekniği kullanılmıştır. İUİ sonrası gebelik oranı %11,3 olarak bulunmuştur. Swim-up tekniği kullanılarak sperm hazırlanan olguların %14,5'i gebe kalırken, gradient ile olguların %7,4'ü gebe kalmıştır. Bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildir. İşlem sonrası sperm sayısı swim-up grubunda 28,61±18,69 (x106/ml); gradient grubunda 30,47±17,26 (x106/ml) saptanmıştır. Progresif hareketli sperm yüzdesi swim-up grubunda %78,64±10,32; gradient grubunda %81,90±13,46 olarak bulunmuştur. Swim-up ve gradient tekniklerinde sperm morfolojisindeki artış sırasıyla 4,40±5,00 ve 3,59±4,36 olarak bulunmuştur (p=0,297). Her iki teknik arasında spermogram parametreleri açısından istatiksel anlamlı fark bulunamamıştır. Sonuç: Açıklanmayan infertilite nedeniyle gonodotropinler ile stimülasyon ve İUİ yapılan hastalarda swim-up ve gradient sperm hazırlama tekniklerinin klinik uygulamalardaki birbirlerine üstünlükleri ile ilgili yeterli kanıt bulunmamıştır. Her iki yöntemi karşılaştıran daha geniş kapsamlı, yüksek kaliteli randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: İUİ, Açıklanamayan İnfertilite, Sperm Hazırlama, Morfoloji, Gebelik

Presentation ID / Sunum No= 258

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut Miyokard İnfarktüsü Sonrası Erken Dönem Koroner Bypass Operasyonlarının Mortalite ve Morbidite Sonuçları

Assoc. Prof. Dr. Orhan Rodoplu[1] , Assoc. Prof. Dr. Zafer Cengiz Er[2] , Assoc. Prof. Dr. Burak Açıkgöz[3]

[1]Kadıköy Medicana
[2]Bozok Üniversitesi
[3]Bakırköy Sadi Konuk hASTANESİ

Özet

Akut myokard ınfarktus (AMI) olgularında mortalite, semptomların görüldüğü ilk dakikalarda en yüksek orandadır. Klinik gözlemler miyokardiyal reperfüzyonu en kısa sürede sağlanmanın önemini vurgulamaktadır. Akut miyokard infarktüsü (AMI) geçirmekte olan hastalar başlangıçta medikal olarak tedavi edilmektedir. Trombolitik ajanların erken dönemde kullanıldığında mortaliteyi azalttığı ve ventrikül fonksiyonlarını koruduğu gösterilmiştir Trombolitik terapi ve anjioplasti birlikte, MI sırasında koroner arter bütünlüğünü ve akım devamlılığını sağlayabilmektedir (1). Çalışmanın amacı; Akut ST-Segment Elevasyonlu MI (STEMI) ya da akut Non-ST Segment Elevasyonlu MI (NSTEMI) tanısıyla hastaneye yatırılıp 6 saat içinde yapılan koroner anjiografileri sonucunda erken dönemde izole koroner arter bypass cerrahisi (KABC) uygulanan hastaların morbidite ve mortalite sonuçları ile, elektif koroner anjiografi sonrası koroner arter hastalığı saptanıp izole KABC uygulanan hastaların morbidite ve mortalite sonuçlarını karşılaştırmaktır. Hastalar ve yöntem: Çalışmaya merkezimizde KABC uygulanan 139 hasta dahil edilmiştir. Akut MI sonrası erken dönem KABC uygulanan 17'si kadın, 62'si erkek, yaş ortalaması 61.4±1 olan STEMI veya NSTEMI geçirmiş 79 hastayla (grup 1), 17'si kadın 43'ü erkek olan yaş ortalaması 60.1±1 olan STEMI veya NSTEMI geçirmemiş erken dönem KABC uygulanan 60 hasta (grup 2) karşılaştırılmıştır. Sonuç: Akut MI geçirmiş grupta inotrop kullanımındaki ve yoğun bakım yatış süresindeki artış

istatiksel olarak anlamlı artmıştı. Her iki grupta 24 saatlik drenaj miktarları, extübasyon süreleri, postoperatif atrial fibrilasyon , serebrovasküler olay ve enfeksiyon oranları açısından karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmedi. Total mortalitede anlamlı farklılık görülmedi. Yorum: KABC operasyonu; Akut MI sonrası erken dönemde, seçilmiş hastalarda, kabul edilebilir mortalite ve morbidite oranlarıyla güvenli ve başarılı bir şekilde yapılabilir

Anahtar Kelimeler: Akut Myokard İnfarktüsü, Erken Dönem Koroner Arter Bypass Cerrahisi.

Mortality and Morbidity Results of Early Correlation Coronary Bypass Operations After Acute Myocardıal Infarction

Abstract

Abstract In acute myocardial infarction (AMI) cases, mortality is highest in the first minutes of symptoms. Clinical observations emphasize the importance of providing myocardial reperfusion as soon as possible. Patients undergoing acute myocardial infarction (AMI) are initially treated medically. It has been shown that thrombolytic agents reduce mortality and protect ventricular function when used early. Together, thrombolytic therapy and angioplasty can provide the integrity and continuity of the coronary artery during MI (1). The aim of the study: Patients with acute ST-segment elevation MI (STEMI) or acute non-ST segment elevation MI (NSTEMI) who were hospitalized for acute coronary angiography and isolated from coronary angiographies within 6 hours underwent elective coronary artery bypass surgery (CABS). The aim of this study is to compare the morbidity and mortality results of coronary artery disease after coronary angiography. Patients and methods: 139 patients who underwent CABS were included in the study. 17 female, 62 male patients underwent early CABS after acute MI, 79 patients (group 1) with STEMI and NSTEMI with a mean age of 61.4 ± 1, The mean age was 60.1 ± 1 in the group consisting of 17 female and 43 male, and 60 patients (group 2) who did not undergo NSTEMI underwent early CABS. Result: The increase in inotropic use and intensive care unit stay was statistically significant in patients with acute MI. There was

no statistically significant difference between the two groups in terms of 24-hour drainage amounts, excretion times, postoperative atrial fibrillation, cerebrovascular events and infection rates. There was no significant difference in total mortality. İnterpretation: CABS operation; It can be performed safely and successfully with acceptable mortality and morbidity rates in selected patients in the early period after acute MI.

Keywords: Acute Myocardial Infarction, Early - Stage Coronary Artery Bypass Surgery.

Presentation ID / Sunum No= 123

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Anal Fistül Hastalığında Cerrahi Deneyimimiz: 5 Yıllık Süreçte 287 Hastanın Operasyon Sonuçlarının İrdelenmesi

Exp. Dr. Haluk Tümer[1]

[1]Seyhan Devlet Hastanesi ADANA
*Corresponding author: Haluk Tümer

Özet

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı anal fistül tanısıyla cerrahi operasyon yapılan 287 hastanın tedavi sonuçlarını güncel literatürler eşliğinde değerlendirmektir. GEREÇ VE YÖNTEMLER: 2014-2019 yılları arasında Seyhan Devlet Hastanesi Genel Cerrahi Kliniğinde anal fistül tanısıyla cerrahi operasyon yapılan hastaların tedavi sonuçları retrospektif olarak incelendi. Operasyonlar tek hekim tarafından yapıldı. Hastaların yaşı ,cinsiyeti, hastanede kalma süresi, oluşan komplikasyonlar ve nüks oranları değerlendirildi. SONUÇLAR: Hastaların 189 (%65,8)ı erkek , 98 (%34,2)i kadındı , yaş ortalaması 37,8 , hastanede kalış süresi 1,2 gündü. Hastaların 13(%4,4) ü pilonidal sinüse bağlı fistül (1. Grup), 19 (%6,6) u yüzeyel fistül (2. Grup), 137 (%51,2) si intersfinkterik fistül (3. Grup) ve 108(%37,6) i transsfinkterik fistüldü (4. Grup). 38(%1,32) hasta nüks olarak 2. Operasyonu yapıldı. Bu hastalar transsfinkterik grupta idi. 1.Gruptaki 13 hastaya Pilonidal sinüs eksizyonu ile beraber fistülektomi işlemi yapıldı. Eksplorasyonda anal kanalla bağlantısı saptanmadı. Bu grupta kısa ve uzun dönemde nüks görünmedi. 2. Gruptaki yüzeyel fistülü olan 19 hastaya basit fistülotomi yapıldı. Uzun dönemde nüks görülmedi. 3. Gruptaki intersfinkterik fistülü bulunan 137 hastanın 63(%21,9)üne fistülektomi, 74(%29,9) una fistülotomi yapıldı. 3(%1) hastada nüks saptandı. İkinci operasyon olarak fistülotomi tekrarlandı. 4.Gruptaki transsfinkterik fistülü olan 108 hastanın 54(%21,6) ine sıkı-kesici seton, 34(%13,9)ına gevşek seton yöntemi kullanıldı. Seton uygulanan hastalar Yüksek transsfinkterik fistüldü. Alçak

transsfinkterik fistül olarak kabul edilen 20 (hastaya fistülotomi yapıldı. 81 hasta primer 27 hasta nüks olduğundan sekonder operasyon yapıldı. Gevşek seton uygulanan 34 hastanın 17si ikincil operasyonla trakta fistülotomi uygulandı. İntersfikterik grupta 1 hastada transsfinkterik grupta 5 hastada geçici inkontinas gelişti. 6 ayda herhangi bir cerrahiye kalmadan şikayetleri geriledi. Kalıcı inkontinens takip sürecinde gözlenmedi. SONUÇ: Anal Fistül anal bölgenin en kompleks ve tedavi başarı oranı en düşük hastalığıdır. Uygulanan çeşitli cerrahi ve minimal invazif girişimlere rağmen nüks oranı hala yüksektir. Tedavi planlanırken varolan anal sepsisle oluşabilecek inkontinans arasındaki denge kurulmalıdır. Öncelikle fistülün lokalizasyonu iyi belirlenmeli ve özellikle transsfinkterik fistüllerde olmak üzere sfinkter koruyucu cerrahi tercih edilmelidir. Seton drenaj yöntemi bu hastalarda öncelikle düşünülen tedavi yaklaşımı olmalıdır

Anahtar Kelimeler: Anal Fistül, Seton Drenaj, Nüks, İnkontinans

Presentation ID / Sunum No= 174

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Anestezi Uzmanının Üçüncü Gözü Nedir' Genel Anestezi Altında Submandibuler Bez Şişliği Olgusu

Dr. Volkan Şıvgın[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Ultrason, anestezi yönetiminde birçok girişimsel prosedürü kolaylaştırmanın yanı sıra, komplikasyonların hızlı teşhisini de sağlar. Ameliyathanede ultrason ile hızlı şekilde tanı konulan kraniyotomi sonrası akut bilateral submandibuler şişlik olgusunu sunuyoruz. Olgu Sunumu: 41 yaşında kadın hastaya menenjiyom tanısıyla kraniyotomi planlandı. Preoperatif değerlendirme romatoid artrit öyküsü olması dışında normaldi. Standart monitörizasyonu takiben, indüksiyonda tiyopental sodyum ve vekuronyum verildi ve idame sevofluran ve remifentanil ile sürdürüldü. Baş Mayfield klempine sabitlendi ve sırtüstü pozisyona getirildi. Boyun orta derecede fleksiyona getirildi ve baş 30º sağ tarafa döndürüldü. Operasyon beş saat sürdü, 1650 ml normal salin verildi, anormal kanama görülmedi ve idrar çıkışı normaldi. Ameliyat sonunda boynun submandibuler bölgesinde bilateral şişlik görüldü. Fizik muayenede ateş, fokal inflamasyon veya krepitasyon belirtisi yoktu. Hava yolunun videolaringoskopik incelemesinde ödem ve kanamaya bağlı obstüksiyon belirtisi yoktu. Ultrasonografik incelemede tiroid bezi normal ve boynun vasküler yapısı ile birlikte bilateral submandibuler şişlik (sağ 14.1x33.8mm, sol 14.3x21.8mm) görüldü. Kortikosteroid ve antihistaminik ajanların verilmesi ve kulak burun boğaz uzmanı konsültasyonundan sonra tek taraflı şişlikte azalma kaydedildi. Son olarak hasta bilinci yerine geldiğinde kaf kaçak testi sonrası ameliyathanede ekstübe edilerek beyin cerrahisi yoğun bakım ünitesine alındı. İki günlük yoğun bakımda solunum problemi tespit edilmedi. Postoperatif 3. günde şişlik tamamen kayboldu. Hasta koğuşta 4 gün takip edildikten sonra taburcu edildi. Sonuç: Submandibuler bez şişmesi ameliyat sonrası

erken dönemde görülebilmektedir. Kendiliğinden düzelmesine rağmen, ciddi hava yolu tıkanıklığı bildirilmiştir. Güvenliği, kolay erişilebilirliği ve taşınabilirliği nedeniyle ultrason, ameliyathanelerde kullanışlı bir teşhis ve izleme aracı olarak kullanılmaktadır ve anestezi uzmanı için üçüncü bir göz görevi görebilir.

Anahtar Kelimeler: Submandibular Şişlik, Ultrasonografi

What Is the Third Eye of Anesthesiologist' a Case With Submandibular Gland Swelling Under General Anesthesia

Abstract

Background: In addition to facilitating many interventional intraoperative procedures, ultrasound also enables rapid diagnosis of complications. We present a case of acute bilateral submandibular swelling following craniotomy, diagnosed with ultrasound rapidly. Case Report: A 41-year-old female patient was scheduled for craniotomy with a diagnosis of meningioma. The preoperative evaluation was normal except having a history of rheumatoid arthritis. Following standard monitoring and induction, maintenance was continued with sevoflurane and remifentanil. She was placed in the supine position, where the head was moderately flexed and rotated to 30º right side with Mayfield clamp. The operation lasted for five hours without complication, 1650 ml of normal saline was given. At the end of the surgery bilateral swelling was observed in the submandibular region of the neck. On physical examination, she was afebrile and there were no focal signs of inflamation or crepitation. Videolaryngoscopic airway examination was normal. Ultrasonographic evaluation revealed bilateral submandibular swelling (right 14.1x33.8mm, left 14.3x21.8mm) with normal thyroid gland and vascular structure of neck. After the administration of corticosteroid and antihistaminic agents and otolaryngologist consultation a decrease in swelling unilateral was noted. Finally, after cuff leakage test she was extubated in the operation room and transferred to the neurosurgery intensive care unit. No respiratory problem was detected during intensive care follow-up. On the postoperative 3rd day, swelling disappeared completely and patient was discharged . Conclusion: Swelling of submandibular glands can

appear in the early postoperative period. Although resolves spontaneously severe airway obstruction have been reported. Because of its safeity and easy accessibility, ultrasound has emerged as a useful diagnostic and monitoring tool in operation rooms and can serve as a third-eye for anesthesiologist.

Keywords: Submandibular Swelling, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No= 306

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Anevrizmal ve Basit Kemik Kistleri; Histopatolojik ve Klinik Değerlendirme, Ayırıcı Tanıda Tanısal Zorluklar

Dr. Ayşe Nur Toksöz Yildirim[1]

[1]İSTANBUL MEDENİYET ÜNİVERSİTESİ GÖZTEPE EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ

Özet

Giriş: Anevrimal (AKK) ve basit (BKK) kemik kistleri, her yaşta ve kemikte görülebilen benign lezyonlardır. Radyolojik, makroskopik ve mikroskopik olarak genellikle birbirlerinden ayrılırlar. Klinik olarak sıklıkla asemptomatik olup, ağrı, şişlik, patolojik fraktür ve lokal nüks ile gelebilirler. Diğer Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda 2015-2020 tarihleri arasında kliniğimizce AKK ve BKK tanısı almış 38 olgu değerlendirilmiştir. 20'si (%52,6) AKK; 14'ü BKK(%36,8); 4'ü (%10,5) "mikst" anevrizmal kemik kisti-basit kemik kisti tanısı almıştır. Klinik ve radyolojik veriler, patolojik bulgularla karşılaştırılmış, histopatolojik ayırıcı tanılar açısından tartışılmıştır. Bulgular: Kistler ilk iki dekatta daha sık görülmekle birlite ortalama yaş 19'dur. AKK erkeklerde daha sık görülürken, BKK ve mikst kemik kistleri erkek ve kadınlarda eşit oranda görülmüştür. Kistler en sık femur lokasyonunda izlenirken ikinci olarak humerusta izlenmiştir. Daha az oranda fibula, radius, tibia ve klavikulada izlenmiştir. Tartışma ve Sonuç: Kistler içerisinde en sık görülen, aynı zamanda en çok ayırıcı tanı güçlüğü yaratan lezyon solid varyantı başta olmak üzere tümörlere de eşlik eden anevrizmal kemik kistidir. Mikst kemik kistleri daha geniş serilerle araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anevrizmal Kemik Kisti, Basit Kemik Kisti, Kemik Kistleri, Mikst Kemik Kistleri

Presentation ID / Sunum No= 150

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Asetabulum Bilateral Anterior Kolon Kırıklarının Modifiye Stoppa Yaklaşımı ile Cerrahi Tedavisi

Asst. Prof. Dr. Murat Topal[1]

[1]Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Murat Topal

Özet

Giriş Asetabulum bilateral anterior kolon kırıkları nadir görülen yaralanmalardır. Bu kırıklarda konservatif tedavi, uzun süreli immobilizasyon gerektirir. Cerrahi tedavinin ise patolojinin bilateral olması nedeniyle yaklaşımda ve tespitte zorlukları vardır. Bu çalışmada, tek modifiye Stoppa yaklaşımı (MSY) ile bilateral anterior kolon kırıkları için açık redüksiyon ve internal fiksasyon uygulanan hastaların sonuçlarını araştırdık. Bu tür travmaların tedavisinde deneyimlerimizi paylaşmayı ve asetabular kırıkların cerrahi tedavisi ile ilgili literatüre katkıda bulunmayı amaçladık. Hastalar ve Metod Bu retrospektif çalışma, asetabulumun bilateral anterior kolon kırıkları için MSY ile açık redüksiyon ve internal fiksasyon uygulanan 11 hastayı içermektedir. Arşiv taraması sonrasında; 2013-2018 yılları arasında 98 hastanın MSY ile opere edildiği bunların 14ünde bilateral anterior kolon kırığı olduğu; 11 hastanın ise inklüzyon kriterlerine uyduğu saptandı. Radyografik değerlendirme için Matta redüksiyon kriterleri (MRK), fonksiyonel değerlendirme için Merle d'Aubigne ve Postel (MDAP) kriterleri kullanıldı. Eşlik eden kırıklar ve komplikasyonlar not edildi. Sonuçlar Ortalama MDAP skoru 15,9 (14-18) idi. MRK'ne göre 4 hastada mükemmel, 5 hastada orta derecede radyolojik sonuç elde edildi. 11 vakadan ikisinde yüzeysel enfeksiyon gelişti. Derin enfeksiyon veya heterotopik ossifikasyon görülmedi. Takip süresi boyunca pelvik yapıların iyatrojenik hasarıyla ilgili hiçbir bulgu kaydedilmedi. Çıkarımlar MSY tek bir kesi ile her iki anterior kolona ulaşılabilmesine olanak veren bir yaklaşım sağladı. Düşük

komplikasyon oranları ile tatmin edici fonksiyonel ve radyolojik sonuçlar elde ettik. Bilateral anterior kolon kırıklarının cerrahi tedavisinde MSY'nı tavsiye ediyoruz

Anahtar Kelimeler: Bilateral, Asetabulum, Kırık, Stoppa Yaklaşımı

Presentation ID / Sunum No= 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Aşırı Aktif Mesane ile Depresyon İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Okan Alkis[1] , Asst. Prof. Dr. Aykut Baser[2]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Ana Bilim dalı
[2]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji Ana bilim dalı

Özet

Giriş Aşırı aktif mesane (AAM) sıkışma ile beraber işeme sıklığının arttığı, beraberinde sıkışma tipi idrar kaçırmanın da eşlik edebileceği semtomatolojik bir tanımdır. AAM artmış işeme sıklığı ve idrar kaçırmaya yol açması nedeniyle anksiyete ile birlikte uykusuzluk, idrar kaçırma nedeniyle sürekli utanma duygusu, sosyal fobi gelişmesi sonucu hastalarda depresyona neden olmaktadır. Biz de çalışmamızda AAM ile depresyon arasındaki ilişkiyi ortaya koymayı amaçladık. Yöntem Polikliniğimize başvuran ve AAM tanısı koyulan 18-49 yaş arası 74 hasta 1. grup olarak çalışmaya dahil edildi. Sağlıklı 18-49 yaş arası 70 kişi 2. grup olarak çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalara Türkçe valide edilmiş AAM sorgulama formu ve Beck depresyon formu dolduruldu. AAM skoru 11 ve üzerinde olan hastalar aşırı aktif mesane olarak tanımlandı ve çalışmaya dahil edildi. Bu çalışmaya nörojenik mesaneli, mesane çıkım tıkanıklığı ve taş, tümör gibi üriner sistem hastalıkları veya enfeksiyonu olan hastalar alınmadı. Verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotlar, iki bağımsız grup arasındaki fark için t-testi kulanılmıştır. AAM hastalığı ile BECK depresyon skoru arasındaki ilişkiyi ortaya koymak için ve korelasyon katsayıları ve bunların önemi için Spearman testi kullanıldı. İstatiksel anlamlılık için p değeri 0,05 olarak kabul edildi. Bulgular Çalışmamızda grup 1 yaş ortalaması 34.24 iken grup 2 yaş ortalaması 31.21 idi. Yaş ortalamaları arasında istatiksel anlamlı fark saptanmadı (p=0.352). 1. gruptaki 74 hastanın 44'ü kadın (%59.5), 30'u erkek (%40.5) idi. 2. gruptaki 70 hastanın ise 39'u erkek (% 55.7), 31'i ise kadın (%44.3) idi. 1. grubun AAM skoru 24,9±6,0 olarak saptandı (tablo 1). Grup 1'deki hastaların BECK skorları ortalaması (8.7±5.7),

2. gruptaki hastaların skorları ortalamasından (4.3±4.4) daha yüksek saptandı ($p<0.001$) (tablo 2). Yapılan korelasyon analizinde AAM'nin BECK depresyon skorlarını 0.454 kat arttırdığı saptanmıştır (rho 0,454, $p<0,001$). Sonuç Sonuç olarak AAM'nin hastalarda depresyonu arttırdığını gösterdik. İdrar kaçırma korkusu, yoğun utanma duygusuna bağlı gelişen sosyal fobi ve yanlızlık, uykusuzluğun AAM hastalarında depresyona neden olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Aşırı Aktif Mesane, Depresyon

Presentation ID / Sunum No= 158

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Aspirasyon Sondası Uygulamasında Değişik Bir Durum

Exp. Dr. Necmiye Şengel[1]

[1]Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
*Corresponding author: Necmiye Şengel

Özet

Hastalara gastrik tüplerin, oral veya nazal yolla yerleştirilmesi; yoğun bakım ünitelerinde ve cerrahide uygulanan yaygın bir girişimdir. Tüpün malpozisyonu, burun kanaması, tüpün tıkanması gibi çeşitli komplikasyonları bulunmaktadır. Feeding tüplerini, nazogastrik tüplerin yerleştirilirken veya geri çekilirken düğüm olması az sıklıkla görülmektedir. Ciddi sonuçları olabilir. Bunlar ciddi larengeal yaralanmalar, respiratuar distres ve trekeaözefegeal yaralanmalardır. Yirmi yedi yaşında, 50 kg, ek hastalığı olmayan hasta, genel anestezi altında ovarian tüplerinin bağlanması için operasyona alındı. Entübe edilen hastaya mide dekompresyonu amacıyla uygulanan yerinde bırakılan aspirasyon sondası ekstübasyon sırasında aspire edilerek geri çekilirken endotrakeal tüpün de beraberinde sürüklendiği fark edildi. Hasta ekstübe edildiğinde aspirasyon sondasının entübasyon tüpü etrafında düğüm yaptığı görüldü. Gastrik tüplerin nadir de olsa entübasyon tüpü etrafında dolanıp hava yolunu daraltarak ventilasyonu etkileyebildiğinden literatürde bahsedilmiştir. Melki I. ve arkadaşlarının olgu sunumunda entübe 3 aylık bebekte nazogastrik tüp yerleşimi sonrasında hiperkapni geliştiği görülmüş, nazofarekste nazogastrik tüpün, entübasyon tüpünün etrafına dolandığı görülmüş, hasta hemen ekstübe edilerek yeniden entübe edilmiştir. Pausman R.M. ve arkadaşlarının olgu sunumunda ise inraoperatif oragastrik tüp yerleştirdikleri hastada ventilatörde yüksek basınç alarmı duyulmuş, tepe hava yolu basıncı 50 cm H2O olarak değerlendirilmiştir. Hastanın oksijen saturasyonunun % 88 olduğu görülmüştür. Hasta ekstübe edildiğinde oragastrik tüpün endotrakeal tüpün distal ucuna dolanarak düğüm yapmış olduğu

trakeal tüpü tıkadığı görülmüştür. Bizim olgumuzda hastanın entübasyonundan sonra ve intraoperatif takibinde ventilasyon açısından problem yaşanmamış, hava yolu basınçları normal sınırlarda seyretmiş, hastanın oksijen saturasyon takipleri stabil seyretmiştir. Trakeal tüpün etrafına gastrik tüplerin dolanması, düğüm yapması görülebilmektedir. Bu olayın sonuçları bazen ciddi olabilmektedir. Dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Oragastrik Tüp, Aspirasyon Sondası, Genel Anestezi, Entübasyon Tüpü, Düğümlenme

A Different Situation in Aspiration Tube Application

Abstract

Placement of gastric tubes in patients orally or nasally; it is a common intervention applied in intensive care units and surgery. Knotting occurs less frequently when inserting or retracting feeding tubes, nasogastric tubes. It can have serious consequences. These are severe laryngeal injuries, respiratory distress and tracheaesophageal injuries.A 27-year-old, 50 kg patient without any disease was operated under general anesthesia for ligation of the ovarian tubes. It was noticed that the aspiration catheter, which was applied to the intubated patient for gastric decompression, was aspirated and withdrawn during extubation while the endotracheal tube was dragged along with it. When the patient was extubated, it was observed that the aspiration catheter made a knot around the intubation tube.Gastric tubes rarely can effect the ventilation by wrapping around the intubation tube and narrowing the airway. It is mentioned in the literature that it can affect.In the case report of Melki I. et al, it was observed that hypercapnia developed after nasogastric tube placement in an intubated 3-month-old baby, it was observed that the nasogastric tube was wrapped around the intubation tube in the nasopharynx, then the patient was extubated and re-intubated. In our case, after intubation and intraoperative follow-up of the patient, there was no problem in terms of ventilation, airway pressures remained within normal limits, and oxygen saturation follow-up of the patient remained stable. Coiling of gastric tubes around the tracheal tube and knotting can be seen.

The consequences of this event can sometimes be serious. Clinicians must be careful.

Keywords: Oragastric Tube, Aspiration Probe, General Anesthesia, Entubation Tube, Knotting

Presentation ID = 410

Oral Presentation

Awareness Evaluation of Risk Factors for Developing Stroke in Eastern Region of Croatia

Ma. St. Marija Petrik [1] , Prof.Dr. Goran Krstačić[1] , Asst. Prof. Dr. Antonija Krstačić[1]

[1]Josip Juraj Strossmayer University of Osijek
*Corresponding author: Antonija Krstačić

Abstract

Objectives: This research seeks for awareness assessment of risk factors for stroke among adults regarding to their age, gender, education, business status and family anamnesis. Furthermore, second purpose was to find out which risk factors are the most significant in population of participants. Also, examining the knowledge among adults about stroke aimed at finding a link between their knowledge and sociodemographic characteristics. Study design: A cross-sectional study was carried out in this research. Participants and methods: The research was conducted in 2020 and the data was collected with online questionnaire. There were 191 participants, the majority of whom are male. Their age range is between 30 and 71 years old. Most of them are highly educated and employed. A few of them have a positive family anamnesis. The respondents consciously and willingly filled out the questionnarie. Results: Participants between 30 and 50 years old are better informed about risk factors for stroke (P = 0, 01). Better knowledge about cerebrovascular insult was established in women in comparison to men (P < 0, 001). Significant difference was found in family anamnesis and knowledge (P = 0, 02). Participants in their 50's and 60's are more likely to have hypertension while men are tend to drink alcoholic beverages more frequently (47, 12 %). Conclusion: There are differences in awareness of adults about risk factors for cerebrovascular insult in regard to age, gender, education and work status. Also, a significant difference was found in the knowledge of

participants about stroke in correlation with gender, education and positive family anamnesis. Among the most significant risk factors in respondents, there are stress, hypertension, positive family anamnesis and smoking.

Keywords: Awareness; Cerebrovascular Insult; Evaluation; Risk Factors

Presentation ID / Sunum No= 339

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Aynı Hastada Birden Fazla Sakral Anomali Vakası - Vaka Raporu

Asst. Prof. Dr. Baki Volkan Çetin[1] , Prof.Dr. Mehmet Akif Altay[1]

[1]Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Şanlıurfa,Türkiye
*Corresponding author: Baki Volkan ÇETİN

Özet

Giriş: Lumbosakral bölge anomalileri bölge anomalileri füzyon defektlerini de içine alan geniş bir varyasyon gösterir. Biz burada nadir olarak izlenen sakral gelişim bozukluklarından birden fazlasının aynı hastada tespit ettiğimiz bir vakayı sunuyoruz. Vaka Raporu: 14 yaşında erkek hasta bel ve diz ağrısı şikayetleriyle polikliniğimize başvurdu. Travma öyküsü bulunmamakta ve ek şikayeti yoktu. Yapılan muayenede; Üst ve alt ekstremite duyu ve motor fonksiyon bozukluğu bulunmuyordu. Eklem hareket açıklığı tam ve doğal sınırlar içindeydi. Omurga muayenesi ve yürüyüş paterni normal sınırlardaydı. Laboratuarda hemogram ve enfeksiyon parametreleri normal sınırlarda, Brucella testi negatif tespit edildi. X-Ray de sol sakroiliak eklemde düzensizlik izlendi. 3 boyutlu bilgisayarlı tomografide sol sakroiliak eklemde minimal genişleme ve sakral vertebra posterior elemanlarda füzyon defektleri raporlandı. S1-2 arası persistan sinkondrozis, S4 ve S5 vertebralarda gelişim geriliği ve foraminaların gelişmediği izlendi. Ayrıca S4-5 ve koksiksi içine alacak şekilde açıklığı sağa bakan skolyoz izlendi. Sakrumdaki eğriliğe bağlı olarak sol S3-4 arası foraminanın daha dar olduğu tespit edildi. Magnetik rezonans görüntülemede sol sakroiliak eklem komşuluğunda kemik ödemi ve lineer kırık hattı şüphesi anamnez ve fizik muayene ile doğrulanamadı. Kemik sintigrafisinde malignite ve sakroiliak bölgede kırığa rastlanılmadı. Ağrının sakroiliak eklem disfonksiyonuna ve kemik anomalilerinin ağrıya neden olmadığı düşünüldü. Nonsteroid antiinflamatuar ilaç ve aktivite kısıtlaması

sonrası kontrollerde ağrısının kontrol altına alındığı görüldü. Sonuç: Lumbosakral anomaliler füzyon defektlerini de içine alan çok geniş bir yelpazede nadir izlenen durumlardır. Genellikle asemptomatiktir ve bel ağrısı şikayetiyle gelen hastada tesadüfen tespit edilir. Kaudal anomaliler beraberinde imperfore anüs, anal stenoz, hipospadias gibi farklı sistem anomalileri eşlik edebilir. Hastada bel ağrısına neden olabilecek travma, stres kırığı, malinite, enfeksiyon gibi olası nedenler ekarte edilmeli ve lumbosakral anomali nedeniyle, özellikle nöral tüp defektine bağlı kapanma anomalileri ve motor duyu kayıpları kaydedilmelildir. Literatürü taradığımızda, bir vakada 4 ayrı sakral anomaliye (sinkondrozis, sakral skolyoz, sakral displazi, foraminal agenezi) rastlamadık. Bu yüzden tek vaka olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Sakral Anomali,sinkondroz,

Presentation ID / Sunum No= 337

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ayrık Omurilik Malformasyonları: Cerrahi Bakış Açısından Klinik Deneyimlerimiz

Exp. Dr. Alparslan Kırık[1]

[1]Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, ANKARA
*Corresponding author: ALPARSLAN KIRIK

Özet

Giriş: Ayrık omurilik malformasyonu (AOM), konjenital anomalilerdendir. Tip I AOM (Diastematomyelia) ve Tip 2 AOM (Diplomyelia) olmak üzere iki tipe ayrılır. Tip 1 AOM'nda bir kemik spekül dural kılıf ve spinal kordu ikiye böler. İki ayrı dural kılıf ve spinal kanal vardır. Tip 2 AOM'nda ise tek bir dural kılıf vardır. Spinal kord fibröz band ile aynı dural kılıf içinde ikiye bölünmüştür. Yöntemler: 2012-2019 yılları arasında 27 AOM vakası kliniğimizde ameliyat edildi. Vakaların 23'ü Tip 1, 4'ü Tip 2 idi. Vakaların en küçüğü 1 günlük, en büyüğü 22 yaşındaydı. Hastaların 8'i yenidoğan dönemindeydi. En yaygın şikayet yürüme bozukluğuydu. Hastaların klinik bulguları arasında cilt bulguları, ağrı, yürüyüş bozukluğu, bacakta kasılma hissi, his ve kuvvet kayıpları vardı. 3 yaş altı hastalarda nörolojik ve ürolojik bulguları net olarak değerlendirilemediği için bel bölgesindeki cilt değişiklikleri hastalığın ön tanısı için önemli bir faktör olarak değerlendirildi. Bazı hastalarda spinal kord deformiteleri, alt ekstremitelerin anatomik deformiteleri, spinal bifida gibi deformiteler de eşlik ediyordu. Tüm hastaların somatosensöryal uyarılmış yanıtları değerlendirildi. Bulgular: Tüm hastalar intraoperatif elektrofizyolojik testler yapılarak mikrocerrahi yöntemlerle ameliyat edildi. Tip 1 SCM'de kemik septum çıkarıldı, her iki hemikord tek bir durada birleştirildi. Tip 2 SCM'de fibröz band çıkarıldı. Ameliyat boyunca elektrofizyolojik testlerle nörolojik olarak bir kötüleşme olup olmadığı takip edildi. Ameliyat sonrası hiçbir hastamızda nörolojik kayıp görülmedi. Ameliyat öncesi ve sonrası

somatosensöryal uyarılmış potansiyel yanıtları karşılaştırıldı. Preoperatif dönemde bilateral tibial yanıtı uzayan 6 hastada postoperatif dönemde yanıtların normale döndüğü görüldü. Sonuçlar: AOM nadir bir patolojidir. Erken cerrahi yapılması avantaj sağlar. Eşlik eden malformasyonların cerrahi tedavisi de önemlidir. Erken yaşta teşhis ve tedavi, ileriki yıllarda gelişebilecek olası nörolojik ve ürolojik problemleri önlemektedir. Mikrocerrahi yöntemler uygulamak ve ameliyat esnasında elektrofizyolojik takip yapılması, cerrahinin başarısını artırmak ve komplikasyonları önlemek için önemli yöntemlerdir.

Anahtar Kelimeler: Ayrık Omurilik Malformasyonu, Spinal Kord, Cerrahi, Elektrofizyoloji

Split Cord Malformation Our Clinical Experiences From a Surgical Perspective

Abstract

Introduction: Split cord malformation (SCM) is one of type the congenital anomalies. It is divided into two types as Type I SCM (Diastematomyelia) and Type 2 SCM (Diplomyelia). In type 1 SCM, a bone specula divides the dura and spinal cord into two parts. There are two separated dural sheaths and two spinal canals. Type 2 SCM has a single dural sheath. The spinal cord is divided into two parts in the same dural sheath by the fibrous band. Methods: Between 2012 and 2019, 27 SCM cases were operated in our clinic. 23 of the cases were Type 1 and 4 were Type 2. The youngest of the cases was 1 day old and the oldest was 22 years old. Eight patients were in the neonatal period.The most complaint was gait disturbance. Clinical findings of the patients included skin findings, pain, gait disturbance, legs contraction, hypoesthesia and motor deficits. In patients under 3 years, skin findings were considered an important factor for the pre-diagnosis. In some patients, deformities such as spinal cord deformities, anatomical deformities of the lower extremities, spinal bifida were also accompanied. Somatosensory evoked potentials were evaluated. Results: All patients were operated by microsurgical methods with intraoperative electrophysiological tests. In Type 1 SCM, the bony septum was removed, and both hemicords were

combined in a same duramater. In type 2 SCM, the fibrous band was removed. Patients were followed up by electrophysiological tests for neurological deteration. Loss of neurological function wasn't observed in any patients after surgery. Pre- and postoperative somatosensory evoked potential responses were compared. In 6 patients, bilateral tibial responses were prolonged in the preoperative period. After surgery, bilateral tibial responses were returned to normal response range. Conclusions: SCM is rare pathology. Early surgery is important. Surgical treatment of accompanying malformations is also important. Early diagnosis and treatment prevents possible neurological and urological problems that may develop in the future. Applying microsurgical methods and performing electrophysiological tests during the operation are important methods to increase the success of the surgery and prevent complications.

Keywords: Split Cord Malformation, Spinal Cord, Surgery, Electrophysiology

Presentation ID / Sunum No= 408

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Balıkesir Kamu Hastaneleri Sağlık Personellerinin Organ Doku Nakli Hakkındaki Bilgi ve Görüşlerinin Değerlendirilmesi

Dr. Zerrin Özçelik[1]

[1]Balıkesir Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: Organ bağışı ve nakliyle ilgili sosyal farkındalık dünya çapında önemli bir sağlık sorunudur. Çalışmamızda, sağlık personelinin bu konudaki bilgi ve düşüncelerinin araştırılması amaçlandı. Materyal ve Metod: Balıkesir ili kent merkezi kamu hastanelerinde (Balıkesir Devlet Hastanesi,Atatürk Devlet Hastanesi, Göğüs Hastalıkları Hastanesi) görev yapan 915 sağlık çalışanına 14.05.2017- 16.06.2017 tarihleri arasında 36 soruluk anket uygulanmıştır.Ankette 6 adet demografik ,9 adet organ bağışı ,4 adet organ nakli, 4 adet basın-yayın, 4 adet eğitim ,2 adet organ nakil koordinatörlüğü ile ilgili, 4 adet din-organ nakli ilişkisi ve 3 adet beyin ölümü ile ilgili soru bulunmaktadır. Bulgular: Organ nakliyle ilgili eğitim alma oranı %59.1'di.Beyin ölümünün hukuken, dinen ve tıbbi ölüm olarak kabul edildiğine ve iyileşme ihtimalinin olmadığı konusuna katılan kişi oranı %82.6'ydı. Organ bağışında bulunma oranı %34.8.'di. Hayattayken organ bağışında bulunulmasının en önemli sebebi,' birgün bizde bekleme listesinde olabiliriz, toprak olacak organlarımla birilerine iyilik yapmak istiyorum' olarak belirtilmiştir. Hayattayken organ bağışında bulunulmamasının en önemli sebepleri sırasıyla dinen uygun olmaması, organ bağışının aileme sorulacak olması, ölmeden organların alınacağı düşüncesi olarak bulundu. Acile gelen ve üzerinde organ bağış kartı bulunan hastaya gerekli tıbbi müdahalenin yeterli uygulandığına dair endişesi olan katılımcı oranı %23 olarak saptandı. Katılımcıların organ nakli için ailelerin onay vermeme nedenleri, cenazenin bütünlüğünün bozulacağını, hastanın iyileşmesi için gerekli olan müdahalenin

yapılmadığını düşünmeleri, dinen organ naklinin uygun olmadığını düşünmeleri, ölen kişinin yaşarken organ bağışı ile ilgili görüş belirtmemesi olarak bulundu. Organ nakillerinin; zengin, fakir, din, dil, ırk ayrımı yapılmaksızın eşit şekilde en acil olan kişiye yapıldığına inanan katılımcı oranı %56.6 idi. Organ bağışı ve nakli konusunda dini bilgiyi, resmi din görevlileri vermeli diyen katılımcı oranı %90.3'tü. Organ nakli ile kendiniz veya en yakınınız iyileşecek olsa organ nakli yapılmasını isteyen kişi oranı %92.7 idi. Birinci dereceden yakınınızın organlarını bağışlamış olduğunu düşünün, bu kişinin ölmesi halinde organ nakli için onay veririm diyen katılımcı oranı %84.5, hayatta iken organ bağışlayan kişinin, daha sonra bu kararından vazgeçebileceğini bilme oranı %91.1'di. Organ bağışı medya ve kamu spotlarının kendi görüşünü pozitif yönde etkilediğini düşünen katılımcı sayısı %59 olarak bulundu. Sonuç: Sağlık personelinin organ bağışı konusunda eğitim almışlar dahil net bir görüşe ve yeterli bilgiye sahip olmadığı görüldü. Beyin ölümünün tıbben, hukuken ve dinen ölüm olduğunun bilinme oranı yüksek olmasına rağmen, katılımcıların beyin ölümü tanı sürecine güvensiz oldukları, eğitimli katılımcıların gerçek hayatta böyle bir durumla karşılaştıklarında fikir değişiklerinin yüksek olabileceği saptandı. Yapılacak eğitim ve bilgilendirmenin medya ve kamu spotlarıyla güçlendirilebileceği görüldü.

Anahtar Kelimeler: Transplantasyon; Sağlık Personeli; Donör; Farkındalık

The View of Balikesir Public Hospital Health Staff on Organ and Tissue Transplantation

Abstract

Aim: Lack of Social awareness on organ donation and transplantation is a major health problem world wide. In our study, we aimed to investigate the knowledge and thoughts of health care personnel on this subject. Materia and method: 915 health care professionals working in 3 different public hospitals (Balıkesir State Hospital, Atatürk State Hospital, Chest Diseases Hospital) in the city of Balıkesir were asked to fill a survey including 36 questions between 14.05.2017 and 16.06.2017. The questions interrogated knowledge

about demografic information (6 questions), donation(9), organ transplantation (4), press-publication(4), education about organ donation(4), organ transplant coordination(2), religion-organ transplant relations(4), brain death(3) Results: 59.1% of participants previously received education about organ transplantation.The proportion of those who agreed in the fact that brain death is legally, religiously and medically death and that there was no chance of improvement was 82.6%. Organ donation rate was 34.8%. The most important reason for organ donation was stated as the possibility of waiting on a transplantation list themselves one day, and the need to do some good with their organs which anyway will become soil after death. 59% of the participants stated that media and public spots have a positive affect on their opinion about organ transplantation and donation. Conclusion: Health personnel do not have a clear opinion and sufficient information on organ donation. Despite the high awareness that brain death is medically, legally and religiously death, participants were found to be insecure about the brain death diagnosis process. Media and public spots could help to train and inform people about organ donation.

Keywords: Transplantation, Health Personnel, Donor, Awareness

Presentation ID / Sunum No= 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bethesda 3-4 Tiroid Nodüllerinde Malignite Oranlarımız

Dr. Hakan Bölükbaşı[1] , Dr. Mehmet Abdussamet Bozkurt[1]

[1] sağlık bilimleri üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim Araştırma Hastanesi İSTANBUL
*Corresponding author: HAKAN BÖLÜKBAŞI

Özet

Giriş: Tiroid nodülleri yaygındır ve yetişkinlerin % 20 ila % 76'sında görülür. Genellikle benign olmasına rağmen % 4-6,5 oranında tiroid kanserini barındırır bu da tiroid nodüllerinin değerlendirmesinin klinik önemini ortaya çıkarmaktadır. Patolojik olarak iyi ayırt edildiğinde ve erken teşhis edildiğinde, tiroid kanseri tedavisi mükemmel sonuçlar verir. Evre I tiroid kanseri tiplerinin çoğunun 5 yıllık göreli sağkalım oranı % 100'e yaklaşmaktadır. Tiroid ultrasonu nodüler tiroid hastalığının saptanmasında en duyarlı yöntemdir. Ultrason ile biyopsiyi gerektiren özellikleri belirledikten sonra tiroid nodüllerinin tanısında bir sonraki kritik adım ince iğne aspirasyon biyopsisidir. İnce iğne aspirasyon biyopsisi tiroid nodüllerini değerlendirmek için hızlı, güvenilir, minimal invaziv ve uygun maliyetli tanı yöntemidir. Bethesda sistemi tiroid ince iğne aspirasyon biyopsileri için standartlaştırılmış bir raporlama sistemidir. Bethesda 3-4, belirsiz sitoloji olarak raporlanmaktır ve % 10 ila 30 malignite riski taşımaktadır. Çalışmamızda tiroidektomi sonrası histopatolojik tanı konulan, preoperatif Bethesda 3-4 olarak raporlanan hastalarda malignite oranlarını inceledik. Yöntem ve Gereç: 2015-2020 yılları arasında preoperatif ince iğne aspirasyon sonuçları Bethesda 3-4 olup tiroidektomi yapılan hastaların verileri retrospektif incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet gibi demografik verileri kayıt altına alındı. Preoperatif TSH değerleri, nodül boyutları ve postoperatif patoloji sonuçları incelendi. Hastalar histopatolojik özelliklerine göre Benign (Grup 1) ve Malign (Grup 2) olarak ayrıldı. Bulgular: Toplam 177 hasta dahil edildi. Yaş ortalaması 41,85±11,42

(22-70 yıl) idi. Hastaların 143 (%80,8) ‘si kadın, 34 (%19,2) ‘sı erkek idi. Ortalama nodül boyutu ve TSH değerleri sırasıyla 27,72±13,11 (mm) / 2,01±0,97 (µIU/mL) olarak bulundu. Hastaların %72,9 (n=129) ‘i Benign (Grup 1) iken % 27,1 (n=48) ‘i Malign (Grup 2) idi. Gruplar karşılaştırıldığında yaş, cinsiyet, nodül boyutu ve TSH değerleri açısından anlamlı fark bulunmadı (p=0,251/ p= 0,341/ p=0,921/ p=0,719). Sonuç: Çalışmamızda literatürle uyumlu olarak Bethesda 3-4 hastalarda %27,1 malignite tespit edilmiştir. Bu hastaların malignite ihtimalleri gözardı edilmemeli ve dikkatli preoperatif değerlendirme ile uygun tedavi seçenekleri belirlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Tiroid Nodülü,bethesda,tiroid Kanseri

Presentation ID / Sunum No= 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bilateral Doğuştan Çarpık Ayağa Eşlik Eden Anterolateral Tibial Bowing ve 5.Metatars Eksikliği

Dr. Ahmet Yiğit Kaptan[1]

[1]Dr. Sami Ulus Kadın Doğum Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları EAH

Özet

DÇA olguların %80'ninde izole görülür ve idiopatiktir, diğer hastalarda ise eşlik eden deformiteler, kromozomal anomaliler ve artgripozis, meningomiyelosel gibi genetik sendromlarla birlikte görülebilmektedir. Biz bu olguda bilateral DÇA'ya eşlik eden sol anterolateral tibial bowing, sol ayak 5. metatars eksikliği ve 4. 5. parmaklar arasında sindaktili olan hastayı sunduk. Olgu: 1 haftalık erkek hasta her iki ayakta deformite nedeniyle yenidoğan polikliniği tarafından konsulte edildi. Yapılan fizik muayene sonrasında her iki ayakta DÇA, sol ayakta 4. ve 5. parmaklar arasında sindaktili ve sol bacakta deformite olduğu görüldü. Radyolojik görüntülemeler sonucu sol ayakta 5. metatars eksikliği ve sol tibiada anterolateral tibial bowing olduğu görüldü. Hastaya Ponseti tedavisi başlanarak 6. alçı sonrasında aşilotomi uygulandı ve 3 hafta sonra alçı sonlandırılarak Dennis-Browne ortez kullanımına başlandı. Genetik araştırma için yönlendirilen hastanın sonucunda kromozomal mikrodizin incelemesi normal olarak değerlendirildi ve ileri inceleme yapılmasına karar verildi. Tibianın unilateral konjenital bowingi nadir görülen bir ortopedik durumdur. Tibianın bowingi anterolateral, anteromedial ve posteromedial olmak üzere 3 şekilde görülebilir. Anteromedial ve posteriomedial bowing genellikle büyüme sırasında spontan iyileşse de anterolateral bowing tibia pseudoartrozunun prekürsörü olarak bilinir ve çoğu zaman NF-1 ile ilişkilidir. Bu hastalarda pseudoartroz gelişmesiyle ilerleyen dönemde tekrarlayan cerrahiler gerekebilmektedir. Literatürde bildirilen bazı olgularda, tibianın anterolateral bowinginin halluksun ipsilateral polidaktilisiyle birlikte görüldüğünde benign seyrettiği raporlanmıştır. Yine benign seyreden

olgularda fibula daha az veya hiç etkilenmemektedir. Bizim olgumuzda da fibula anterolateral bowinge eşlik etmemektedir ancak literatürdeki olgulardan farklı olarak bilateral DÇA'ya eşlik eden 5. metatars eksikliği ve 4. ve 5. ayak parmakları arasında sindaktili bulunmaktadır. Bizim bilgilerimize göre literatürde DÇA'ya eşlik eden anterolateral tibial bowing, ayakta 5. metatars eksikliği ve 4. ve 5. parmaklar arası sindaktilinin eşlik ettiği bir olgu daha önce bildirilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Doğuştan Çarpık Ayak, Anterolateral Tibial Bowing, Konjenital 5.Metatars Eksikliği

Anterolateral Tibial Bowing and 5th Metatarsal Deficiency Accompanying Bilateral Congenital Clubfoot

Abstract

Clubfoot is isolated and idiopathic in 80% of the cases. In other patients, it can be seen together with accompanying deformities, chromosomal anomalies and genetic syndromes such as arthrogryposis and meningomyelocele. In this case, we present a patient with bilateral clubfoot accompanied by anterolateral bowing of the left tibia, deficiency of 5th metatarsal bone and syndactyly between the 4th and 5th fingers of the left foot. Case: A 1-week-old male patient was consulted by the neonatal outpatient clinic due to deformities in both feet. Physical examination revealed clubfoot in both feet, syndactyly between the 4th and 5th fingers of the left foot and deformity in the left leg. Radiological imaging confirmed 5th metatars deficiency of the left foot and anterolateral tibial bowing in the left tibia. Ponseti treatment was initiated and an achilotomy was applied to the patient after the 6th cast, and after 3 weeks, the cast was removed and Dennis-Browne orthosis was applied. Then the patient was referred for genetic research, the chromosomal microarray examination was evaluated as normal and further investigation was decided. Congenital unilateral bowing of the tibia is a rare orthopedic condition. Bowing of the tibia can be seen in 3 direction: anterolateral, anteromedial and posteromedial. Although anteromedial and posteriomedial bowing usually heals spontaneously during growth, anterolateral bowing is known as a precursor of tibial pseudoarthrosis

and is often associated with neurofibromatosis type-1. In these patients, with the occurance of pseudoarthrosis, repeated surgeries may be required. In some cases reported in the literature, anterolateral bowing of the tibia has been reported to be benign when seen with ipsilateral polydactyly of the hallux. Again, in benign cases, the fibula is less or not affected at all. In our case, the fibula did not accompany anterolateral bowing, however, unlike the cases in the literature, there is a 5th metatarsal deficiency accompanying bilateral clubfoot and syndactyly between the 4th and 5th toes. According to our knowledge, a case accompanied by anterolateral tibial bowing, 5th metatarsal deficiency in the foot and syndactyly between the 4th and 5th fingers has not been reported before in the literature.

Keywords: Clupfoot, Anterolateral Bowing of Tibia, Kongenital Deficiency of 5th Metetarsal

Presentation ID / Sunum No= 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Büllöz Akciğer Vakalarında Gelişen Pnömotoraksın Yönetimi

Assoc. Prof. Dr. Oktay Aslaner[1]

[1]Alanya Alaaddin Keykubat Univerciy

Özet

pnömotoraks plevral boşluğa hava dolması ve bu sebeple akciğerin kollabe olmasıyla karakterize klinik bir tablodur. genellikle koah zemininde gelişen büllöz akciğer vakalarında herhangi bir bülün genellikle spontan olarak patlaması sonucu pnömotoraks tablosu gelişir. pnömotoraks vakalarına tüp toraksotomi ve kapalı su altı drenajı uygulanır ve genellikle akciğer hemen ekspanse olur ve hava kaçağı olmayan olgular 3 gün içinde göğüs tüpleri alınarak taburcu edilir. ancak büllöz akciğer vakalarında genellikle hava kaçağı uzar ve bu vakalar opere edilmek durumunda kalır. normalde uzamış hava kaçakları 14 güne kadar beklenmekteyken biz büllöz akciğer vakalarımızda 3.günden sonra operasyon planladık. pnömotoraks gelişen vakalarda önceden büllöz akciğer varlığı biliniyorsa tüp toraksotomi öncesinde de bu vakaları opere ettik. tüp torakostomi sonrasında hava kaçağı kesilse dahi bu vakalarıda opere ettik. pnömotoraks zemininde büllöz akciğer tespit edilen vakalara yaklaşımın primer spontan pnömotoraks vakalarına yaklaşımdan farklı olduğunu ve bu hastalara pnömotoraksın hangi aşamasına olursa olsun bül rezeksiyonu yapılması gerektiğini düşünüyoruz

Anahtar Kelimeler: Pnömotoraks, Büllöz Akciğer, Bül Rezeksiyonu

Management of Pneumothorax in Bullous Lung Cases

Abstract

Pneumothorax is a clinical status with air filling in the pleural space and thus lung collapse. In cases of bullous lung, pneumothorax usually develops as a result of spontaneous bursting of any bullae. In cases of pneumothorax, tube thoracostomy and closed underwater drainage system is used for treatment, and usually the lungs are expanded immediately, and chest tubes are processed within 3 days in cases without air leakage. however, in bullous lung cases, air leak is often prolonged and these cases remain operated. While prolonged air leaks are normally expected for up to 14 days, but we planned the operation after the 3rd day in our bullous lung cases. In cases of pneumothorax, we also operated these cases before apply tube thoracostomy if previously bullous lung was known otherwise. Even if the air leak ceased after tube thoracostomy, we also operated on these cases. We think that the approach to cases with bullous lungs in the pneumothorax background is different in cases of primer spontaneous pneumothorax and that these patients must be operated regardless of the stage of the pneumothorax.

Keywords: Pneumothorax, Bullous Lung, Bullae Resection

Presentation ID / Sunum No= 96

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Büyük Kesi Fıtıklarına Yaklaşım

Exp. Dr. Salih Tosun[1]

[1]İstanbul Medeniyet Ün.Genel Cerrahi A.B.D
*Corresponding author: salih tosun

Özet

AMAÇ: Büyük Kesi fıtıklarının kapatılmasında karın içi basınç artışına bağlı gelişecek komplikasyonlardan korunmak için abdominal komponent separasyonu (AKS) tekniği uygulanmaktadır. AKS sonrasında karın duvarının rekonstrüksiyonunda faysa kapatılması sonrası yama uygulanması seçenekler arasında yer almaktadır. Kendiliğinden yapışan yamalar, bir dezavantaj olarak daha maliyetli olsalar da hastanede yatış süresi ve dren uygulama süresini kısaltabilmektedirler. Çalışmamızda büyük kesi fıtığı tanısıyla ameliyat edilen hastalarda AKS uygulaması ile ilgili deneyimlerimizi sunmayı amaçladık. GEREÇ ve YÖNTEM: Kliniğimizde kesi fıtığı tanısıyla ameliyat edilen hastalar incelendi. Hastalarda operasyon öncesi bilgisayarlı tomografi görüntüleri incelenerek fıtık kesesi/karın boşluğu oranı % 20'den büyük olan olgularda AKS yöntemi uygulanmasına karar verildi. AKS uygulanan olguların rekonstrüksiyon yöntemleri, demografik verileri, hastanede yatış süreleri, operasyon süreleri ve dren süreleri kayıt edilerek değerlendirildi. BULGULAR: Bu araştırmada bir yıllık sürede kliniğimizde yapılan 27 büyük kesi fıtığı hastası çalışmaya dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı 57 (aralık: 36-90) idi. Hastanede yatış süresi ortalama 7 (aralık: 2-26) gün olup dren kalış süresi ise yine ortalama 7 (aralık: 2-27) gün olarak saptandı. Ortalama ameliyat süresi 82 (aralık: 60-110) dakika olarak hesaplandı. 25 (%92.5) hastada polipropilen kendiliğinden yapışan yama tatbik edildi. Kontamine ameliyat kapsamına giren 2 (%7.5) olguda ise yamasız onarım uygulandı. Yama uygulama süresi ortalama 5 dk idi. Yama uygulanan grupta; dren kalış süresi ortalama 5 gün ve hastanede yatış

süresi ortalama 4 gün olup daha kısaydı. TARTIŞMA ve SONUÇ: Büyük kesi fıtıklarında yapılacak gergin onarım karın içi basınç artışına yol açabilir. Bu sebeple AKS uygulaması faydalı bir uygulamadır. Bu hastalarda karının kapatılmasını takiben kendiliğinden yapışan yama kullanımı kısa uygulama süresi, ek tespit gerektirmemesi, dokuya her düzeyde eşit yapışması nedeniyle güvenli ve hızlı cerrahi sağlamaktadır

Anahtar Kelimeler: Kesi Fıtığı,komponent Separasyon,yama

Presentation ID / Sunum No= 58

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Buza Bağlı Düşmelerde Travma Analizi

Asst. Prof. Dr. Levent Şahin[1]

[1]Kafkas Üniversitesi
*Corresponding author: Levent Şahin

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı acil servise buzdan kaymalara bağlı düşdükten sonra gelen hastaların travma açısından incelenmesidir. Materyal Metod: Hastanemiz acil servisine 01.01.2020 -01.03.2020 tarihleri arasında buzda kayıp düşme sonrası gelen hastalar retrospektif olarak incelendi. Yaş, cinsiyet, travma bölgesi ve tedavi açısından değerlendirildi. Sayısal değişkenler için ortalama ± standart sapma ve kategorik veriler için sayı ve yüzde sıklığı tanımlayıcı istatistiklerde kullanılır. Bulgular: Çalışmamda buzdan kayıp düşen hasta sayısı toplam 52 idi. Hastaların 30'u erkek, 22'si kadın idi. Yaş ortalaması 34,8 +- 19,87 yıl (min =10, max=83) olarak bulundu. Kırık tesbit edilen 14 hastanın (n=9) %64.2 'isinde üst ekstremiteye bağlı kırıklar görüldü. Vakaların %25'ine (n=13) atel veya omuz kol askısı uygulandı ve 4 hastada ameliyata alındı. Tartışma ve Sonuç: Kar yağışı ve aşırı soğuk havaların uzun sürdüğü ilimizde buzlu zemin, trafik kazalarına veya düşmelere yol açmaktadır. Kar ve buz varlığında düşmeler sonucu kırık ile başvuran hasta sayısının, normal zamanlara göre daha fazla olduğu görülmüştür. Buzdan kayıp düşmelerin ciddi ortopedik problemlere yol açma ihtimaline karşı gerekli tedbirlerin alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Düşme, Buz, Kırık

Trauma Analysis in Ice-Down Falls

Abstract

Objective: The aim of this study is to examine patients who come to the emergency department after falling due to ice slips in terms of trauma. Material Method: The patients who came to the emergency department of our hospital between 01.01.2020 and 01.03.2020 after fall off the ice were analyzed retrospectively. It was evaluated in terms of age, gender, trauma region and treatment. Mean ± standard deviation for numerical variables and number and percentage frequency for categorical data were used in descriptive statistics. Results: In my study, the total number of patients lost from ice was 52. 30 of the patients were male and 22 were female. The average age was 34.8 + - 19.87 years (min = 10, max = 83). 64.2% of 14 patients (n = 9) with fractures were found to have fractures due to upper extremity. Splint or shoulder arm sling was applied to 25% (n = 13) of the cases and was operated in 4 patients. Discussion and Conclusion: In our city where snowfall and extremely cold weather last long, icy grounds cause traffic accidents or falls. It was observed that the number of patients admitted with the fracture due to falls in the presence of snow and ice was higher than normal times. Necessary precautions should be taken against the possibility of falls from ice causing serious orthopedic problems.

Keywords: Falling, Ice, Fracture

Presentation ID / Sunum No= 291

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Canlı Donör Hepatektomide Ağrı Yönetimi

Asst. Prof. Dr. Pelin Corman Dincer[1] , Dr. Gulbin Tore Altun[2]

[1]Marmara Univercity, School of Medicine
[2]Memorial Health Group
*Corresponding author: Pelin Çorman Dinçer

Özet

Giriş: Ülkemizde kadavra ve canlı donörden organ transplantasyonu uygulanmaktadır. Canlı donör hepatektomi (CDH) akut ve kronik postoperatif ağrı ile ilişkilidir. Perioperatif ağrı yönetimi uzun dönem cerrahi sonuçları etkilemektedir. Bu çalışmadaki amacımız, CDH hastalarında ağrı yönetim protokolümüzün etkinliğini araştırmaktır. Metod: Kliniğimizde postoperatif ağrı protokolü torasik epidural (bupivakain %0.125, fentanil 0.1 mg/mL; infüzyon 4 mL/s, bolus 5 mL, kilitli kalma 30 dk) yada intravenöz (morfin bolus 0.1mg/kg, kilitli kalma 10 dk) hasta kontrollü analjeziyi içermektedir. Akut ağrı kliniğinde çalışan iki anestezist postoperatif hastalara günde 4 defa vizit yapmaktadır. Ağrı günlük olarak 11-puanlı (0-10) numerik skala (NRS) ile değerlendirilmektedir ve elektronik veritabanına prospektif olarak kayıt edilmektedir. Retrospektif olarak 2014-2019 yıllarındaki ağrı takip dosyalarını inceledik. Kullanılan yöntem, ağrı şiddeti, komplikasyonlar ve yan etki kayıtları değerlendirdik. Bulgular: Toplam 20 hasta (kadın:6, erkek:14) analiz edildi. Ortalama yaş 27,5 (IQR: 22,75-37)idi. Akut ağrı yönetimi için hastalar postoperatif 2-3 gün takip edilmişti ve ilk 48 saat verileri değerlendirildi. (Şekil 1). İki hastada dura delinmesi mevcut olmasına rağmen baş ağrısı izlenmemişti. Intravenöz hasta kontrollü analjezi (IV-PCA) uygulanan (n:3) bir hastada ciddi bulantı, bir hastada da konstipasyon gelişmişti. Hiçbir hastada postoperatif dönemde solunumsal ve hemodinamik komplikasyon gözlenmemişti. Postoperatif NRS değerleri IV-PCA grubunda daha yüksekti. Sonuç: Alıcının postoperatif ağrı yönetimi kadar sağlıklı bireyler olan donörlerin de ağrı yönetimi hayat kalitesi

açısından önemlidir. ERAS (enhanced recovery after surgery) protokollerinde de belirtildiği üzere epidural kateter yerleştirilmesinin CDH hastalarında akut postoperatif analjezi için etkin bir metod olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Postoperatif Ağrı, Karaciğer Transplantasyonu, Ağrı Yönetimi

Pain Management in Living Donor Hepatectomy

Abstract

Introduction: In our country cadaveric donors and live organ donor are used for organ transplantation. Living donor hepatectomy (LDH) is often associated with significant acute and chronic postoperative pain. Perioperative pain management is associated with long term surgical outcomes. We aimed to investigate our clinics pain management protocols' effectiveness in LDH patients. Method: In our clinic our postoperative analgesia regimen includes a thoracic epidural (bupivacaine 0.125%, fentanyl 0.1 mg/mL; 4 mL/h infusion, bolus 5 mL, lockout 30 min) or intravenous (morphine, bolus 0.1mg/kg, lockout 10 min,) patient-controlled analgesia. Two anaesthesiologists are dedicated to the Acute Pain Service and have the postoperative patients visited 4 times a day. Pain intensity is evaluated daily with an 11-point-numeric-scale (0–10) and prospectively registered in an electronic database. We retrospectively investigated our pain management records from 2014 to 2019. Mode of analgesia technique, pain intensity, complications and side effects are evaluated. Result: A total of 20 patients were (women n:6, men n:14) analysed. The mean age was 27,5 years (IQR: 22,75-37). Patients were followed for 2-3 days postoperatively for acute pain management and values obtained for the first 48hours are evaluated (Figure 1) Dural puncture happened in two patients but headache did not develop in both. Patients with intravenous patient controlled analgesia (n:3) had severe nausea (n:1) and constipation (n:1). None of the patients developed respiratory or hemodynamic complications in the postoperative period. Postoperative NRS values were higher in IV-PCA group. Conclusion: Postoperative pain management is important regarding life quality in recipients as well as otherwise healthy donors. We believe, as stated in

ERAS (enhanced recovery after surgery) protocols high epidural catheter placement is an effective mode of acute postoperative analgesia technique in LDH.

Keywords: Postoperative Pain, Liver Transplantation, Pain Management

Presentation ID / Sunum No= 146

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Cerrahi Olarak Tedavi Edilen Açık Tibia Pilon Kırıklarının Klinik ve Radyolojik Sonuçlarının Değerlendirilmesi: Retrospektif Çalışma

Asst. Prof. Dr. Evren Karaali[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Adana Şehir Eğitim Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Evren Karaali

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı, cerrahi olarak tedavi edilen açık tibia pilon kırıklarının klinik ve radyolojik sonuçlarını değerlendirmekti. Yöntem: Çalışmamız retrospektif olarak yürütüldü. Ocak 2015 - Haziran 2018 tarihleri arasında açık pilon kırığı nedeniyle cerrahi tedavi gören hastalar çalışmaya alındı. Tüm hastalar, Burwell ve Charnley tarafından önerilen kriterler kullanılarak iki yönlü direk radyografi ile değerlendirildi. Yaralanmalar AO ve Gustilo-Anderson sınıflamalarına göre derecelendirildi. Yaralanmadan sonraki 24. ayda hastaların fonksiyonel sonuçlarını belirlemek için Amerikan Ortopedik Ayak ve Ayak Bileği Skoru (AOFAS) kullanıldı. Bulgular: Çalışmamıza ortalama 33 ay (aralık: 24-49) takip edilen ve ortalama yaşı 48,8 (aralık: 20-77) yıl olan 7 hasta (6 erkek ve 1 kadın) dahil edildi. Tüm hastaların kırık tipi AO tip 43C idi. 1 hastanın Gustilo Tip IIIA, 4 hastanın Tip III B ve 2 hastanın Tip III C yaralanması vardı. Kırık iyileşmesine kadar geçen ortalama süre 5.9 aydı. 1 hastaya ilk irrigasyon ve debridman sırasında eksternal fiksasyon ile definitif tedavi uygulandı. 6 hastaya gecikmiş definitif cerrahi olarak açık redüksiyon internal fiksasyon uygulandı. 2 hastada (% 29) vaskülarize kas flebi ile yumuşak doku kaplaması gerekliydi ve definitif fiksasyon gününde yapıldı. 1 hastada iliak krest kemiği grefti gerekti. 2 hastada (% 29) derin enfeksiyon vardı, 3 hastada (% 42) yüzeyel pin dibi enfeksiyonu veya selülit vardı. 3 hastada (% 42) gecikmiş kaynama

görüldü. Ortalama AOFAS puanı 73,5 (40-95) idi. Burwell-Charnley sistemine göre, kırığın anatomik redüksiyonu hastaların % 54 'ünde ve iyi düzeyde redüksiyon %88 ‘inde elde edildi. Son takipte 2 hastada (% 29) eklem uyumu kaybı ve radyografilerde osteoartrit kanıtı vardı. Sonuç: Çalışmamızın sonuçları ışığında, açık tibial pilon kırıkları düşük komplikasyon oranları ile seri debridman, uygun antibiyotik, eksternal fiksasyon ve definitif cerrahi tedavi ile güvenle tedavi edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Açık Pilon Kırığı; Eksternal Fiksasyon; Ayak Bileği

Evaluation of the Clinical and Radiological Outcomes of Surgically Treated Open Tibial Pilon Fractures: A Retrospective Study

Abstract

Aim: The aim of the study was to evaluate the clinical and radiological outcomes of surgically treated open tibial pilon fractures. Methods: Our study was conducted as a retrospective analysis. Patients who underwent surgically treatment due to open Pilon fractures between January 2015 and june 2018 were enrolled in the study. All patients were evaluated through two planned radiographs using the criteria proposed by Burwell and Charnley. The injuries were graded according to AO and the Gustillo-Anderson classifications. An American Orthopedic Foot and Ankle Score (AOFAS) was used to determine the functional outcomes of patients at 24th month after the injury. Results: 7 patients (6 males and 1 female) with a mean age of 48.8 (range: 20-77) years who followed up for an average 33 months (range: 24-49), were included in the study. All patients had a AO type 43C fracture. There were 1 Gustilo Type IIIA injuries, 4 Type III B and 2 Type III C. The mean time to fracture healing was 5.9 months. 1 patients underwent definitive treatment with external fixation at the time of the initial irrigation and debridement. 6 patients underwent delayed definitive surgery: in 6 patients ORIF was used. Soft-tissue coverage by vascularized muscle flap was necessary in 2 patients (29%) and was typically performed on the day of definitive fixation. 1 patient required iliac crest bone-

grafting. 2 patients (29%) had a deep infection. 3 patients (42%) had a superficial pin infection or cellulitis. 3 patients (42%) presented delayed union. The average AOFAS score was 73.5 (40-95). According to the Burwell-Charnley system, the anatomical reduction of the fracture was obtained in 54% of patients and a good reduction in 88% of cases. 2 patients (29%) had loss of joint congruity and evidence of osteoarthritis on radiographs at the final follow-up. Conclusion: In the light of our study, open tibial pilon fractures can be safely treated with serial debridement, appropriate antibiotherapy, external fixation and definitive surgical treatment with low complication rates.

Keywords: Open Pilon Fracture; External Fixation; Ankle

Presentation ID / Sunum No= 246

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Cerrahi Özellikte Olmayan Depresyon Fraktüründe Düşünülmesi Gereken Komplikasyon , Venöz Sinüs Obstruksiyonu: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Tuncer Taşcıoğlu[1]

[1] S.B.Ü. Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği

Özet

Günlük beyin cerrahisi pratiğinde çökme kırığı sıkça karşılaşılan bir durumdur. Çökme kırıklarında şüphe duyulmadığı zaman gözden kaçacak en önemli komplikasyonlardan birisi venöz sinüs obstrüksiyonudur. Çökme kırıklarında venöz sinüs obstrüksiyonu ek tetkik gerektirdiğinden bu durumdan şüphe edilmesi, belirlenmesinde en önemli aşamadır. Venöz sinüs obstrüksiyonları en sık sagital sinüste görülürken baş ağrısı, görme kaybı, hemiparezi ve hatta belirlenip uygun şekilde tedavi edilmez ise ölüme bile neden olabilir. Olgumuz 21 yaşında erkek , kafasını çarpma nedeniyle acil serviste yapılan Bilgisayarlı Beyin Tomografisinde (BBT) orta hatta yakın geri parietalde çökme kırığı tespit edilmesi üzerine yatışı yapılan ancak vertekste açık yaranın olduğu, dış tabulanın iç tabulayı geçmemesi ve hematom olmaması nedeniyle cerrahi girişim düşünülmeyen bir olguydu. Hastanın klinik takiplerinde şiddetli baş ağrısı olması üzerine çekilen kontrol kontrol BBT'sinde ek patoloji yoktu ancak orta hatta yakın olan çökme kırığı nedeniyle süperior sagital sinüse bası varlığını araştırmak amaçlı MR Venografi (Resim 2) yapıldı. MR venografi'de süperior sagital sinüs parietal kısmında obstrüksiyon saptandı. İlçe koşullarında olası cerrahi girişimin komplikasyonlarının yönetilemeyeceği düşüncesiyle hasta ileri merkeze sevk edildi.

Sonuç olarak çökme miktarı çok olmasa bile venöz sinüs lokalizasyonu olan çökmelerde olası venöz sinüs obstrüksiyonunun varlığı hastanın BBT ile açıklanamayan şikayetlerinde ve nörolojik muayenesinde olan gerilemede akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kafatasının Çökme Kırığı, Venöz Sinüs Obliterasyonu, Venografi

Presentation ID / Sunum No= 124

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Changes In Corneal Aberration After Corneal Collagen Cross-Linking for Keratoconus

Dr. Nesime Setge Tıskaoğlu[1] , Dr. Elif Ertan[2] , Prof.Dr. Cenap Güler[3]

[1]Ersin arslan eğitim araştırma
[2]Gaziosmanpaşa Eğitim ve araştırma
[3] </
*Corresponding author: Nesime Setge Tıskaoğlu

Abstract

Purpose: Corneal collagen cross-linking (CXL) is a treatment strategy used in keratoconus. Evaluation of corneal aberration after CXL is useful in understanding the efficacy of this procedure. This study aims to investigate the one-year effect of CXL on ocular aberrations in patients with progressive Keratoconus . Methods: Corneal aberrations in 29 eyes of 18 patients were measured using corneal topography (Sirius Scheimpflug –Placido Topographer (Costruzione Strumenti Ophthalmici, Florence, Italy) with a 6.5 mm pupil diameter. Total coma, spherical aberration, total high-order aberrations and total low-order corneal aberrations, residual spherical aberrations were recorded preoperatively and postoperatively at 1, 6 and 12 months. Results: In the one-year postoperative period, a statistically significant improvement in low order aberrations (LOA) and spherical aberration parameters was observed ($p<0.05$). Conclusion: CXL is effective in improving LOA and spherical aberration parameters in eyes with progressive KC during a one year follow up.

Keywords: Cornea, Cross-Linking, Aberration, Topography.

Keratokonus Gözlerde Korneal Kolajen Çapraz Bağlama Sonrası Korneal Aberasyonundaki Değişiklikler

Özet

Korneal kollajen çapraz bağlama (KÇB), keratokonusta kullanılan bir tedavi stratejisidir. KÇB sonrası kornea aberasyonunun değerlendirilmesi, bu prosedürün etkinliğini anlamada faydalıdır. Bu çalışma, ilerleyici Keratokonuslu hastalarda KÇB'in oküler aberasyonlar üzerindeki bir yıllık etkisini araştırmayı amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntemler: 18 hastanın 29 gözündeki kornea aberasyonları 6,5 mm pupil çapından kornea topografisi (Sirius Scheimpflug – Placido Topographer (Costruzione Strumenti Ophthalmici, Floransa, İtalya) kullanılarak ölçüldü. Toplam koma, sferik aberasyon, toplam yüksek dereceli aberasyonlar, toplam Düşük sıralı kornea aberasyonları ve rezidüel sferik aberasyonlar ameliyat öncesi ve sonrası 1, 6 ve 12. aylarda kaydedildi. Bulgular: Ameliyat sonrası bir yıllık dönemde, düşük sıralı aberasyonlarda (DSA) ve sferik aberasyon parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme gözlendi ($p < 0.05$). Sonuç: KÇB bir yıllık takipte ilerleyici Keratoconus gözlerde DSA ve sferik aberasyon parametrelerini iyileştirmede etkilidir.

Anahtar Kelimelr: Kornea, Çapraz Bağlanma, Aberasyon, Topografi.

Presentation ID / Sunum No= 186

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Cilt Degloving Yaralanma Modelinde Siklosporinin Flep Yaşayabilirliğine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Dağhan Dağdelen[1] , Prof.Dr. Semra Hacıkerim Karşıdağ[2]

[1]Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi A.D
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Plastik Cerrahi Kliniği
*Corresponding author: Dağhan Dağdelen

Özet

Amaç: Soyulma tipi cilt yaralanmalarının tedavisi sorunludur, ve buna paralel olarak onarımları için bir çok farklı rekonstrüksiyon yöntemi tanımlanmıştır. Fakat, yaygın kullanılan iskemik koşullama yöntemleri bu tip yaralanmalara uygulanamamaktadır. Mitokondiral Permabilite Transpor Pro (mPTP) inhibitörleri ard koşullama ile benzer şekilde etki etmektedir. Bu ajanların solid iç organlarda nekroz ve apoptozu azalttığı gösterilmiştir. Biz bu çalışmamızda, Siklosporinin (CsA) soyulma tipi bir yaralanma modelinde, reperfüzyona olan etkisini değerlendirmeyi amaçladık. Metod: Wistar Albino sıçanlarda soyulma tipi yaralan oluşturuldu. CsA, oluşan flebin adaptasyonuna göre iki gruba farklı fazda uygulandı (revaskülarizayson öncesi ve revaskülarizasyon sonrası). Cilt örnekleri hematoksilen eosin ile boyanarak hasarlanma yönünden incelendi ayrıca BCL-2 ile immun boyanarak apoptoz için ve CD-105 ile boynarak yeni damar oluşumu yönünden değerlendirildi. Fleplerin akımı değişimi yönünden ayrıca lazer doppler ile ölçümler alındı. Değerler: CsA ciltte nekrozu belirgin olarak sınırlandırdı ($p=0.001<0.0167$), apoptozu sınırlandırdı ($p<0.001$), yeni damar oluşumunu arttırdı ($p=0.014<0.0167$) ve fleplerde kan akımını arttırdı ($p=0.001$). Sonuç: CsA'nın reperfüzyon yaralanmasına karşı koruyu

etkilerini , solid organlarda olduğu gibi ciltte de gösterdiğini ortaya koyduk.

Anahtar Kelimeler: Reperfüzyon Hasarı, Siklosporin, Soyulma Tipi Yaralanmalar, Ard Koşullama

Effects of Cyclosporine On Skin Degloving Injury of Rats

Abstract

Introduction: Degloving skin injuries are problematic to manage and there is a plethora of reconstruction methods for these type of injuries. However, ischemic conditioning methods can not be applied to these injuries. Mitochondrial Permeability Transport Pore (mPTP) inhibitors show similar effects with post conditioning. Their effects on limiting the necrosis and hindering apoptosis against reperfusion injury on solid internal organs have been reported. We set out to analyse the effects of Cyclosporin (CsA) to reperfusion injury on a skin degloving injury model. Methods: WistarAlbino rats were subjected to a degloving injury. CsA was administered in two distinct phases of flap adaptation (pre-revascularization and post-revascularization). Sections of skin was stained with hematoxylin and eosin to visualise damage, also BCL-2 immunestaining for marking apoptosis and CD-105 immune staining for scoring neovascularization was performed. Laser doppler measurements were obtained to evaluate the rate of change of the vascular flow. Results: CsA signifiantly limits the necrosis ($p=0.001<0.0167$), limits the apoptosis ($p<0.001$), promotes neoangiogenesis ($p=0.014<0.0167$) and increases the blood flow ($p=0.001$) in skin degloving flaps of rats. Conclusion: We demonstrate that CsA shows similar protective effects to reperfusion injury (RI) in skin, as it exhibits limiting effects in solid organ RI.

Keywords: Reperfusion Injury, Cyclosporine, Degloving Injuries, Post Conditioning

Presentation ID / Sunum No= 78

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuklarda İdrar Yolu Enfeksiyonları ve Antibiotik Direnci

Asst. Prof. Dr. Müslüm Ergün[1]

[1]Atlas Üniversitesi Medicine Hospital

Özet

Amaç Bu çalışmanın amacı bölgemizdeki çocuklarda sık karşılaşılan İYE etkenlerini ve antibiyotiklere olan direnci belirleyerek idrar kültürü öncesi ampirik tedaviye uygun antibiyotiklerin seçilmesini sağlamaktır. Gereç ve Yöntemler Bu çalışma Atlas Üniversitesi Medicine Hastanesinde Ağustos 2016 ve Ağustos 2017 tarihleri arasında İYE tanısı alan 0-16 yaş arası çocuklar üzerinde gerçekleştirildi. . İYE tanısı alan hastaların idrar kültürü sonuçları değerlendirilerek 105 koloni (cfu/ml) ve üzeri, tek mikroorganizma üremesi saptanan olgular çalışmaya alındı. Üreyen bakterilerin antibiyotik duyarlılıkları "The Clinical and Labo¬ratory Standards Institute" (CLSI) yöntemlerine uygun olarak disk difüzyon yöntemi ile tespit edildi. Bulgular Bir yıllık izlem sürecinde hastalardan 784 idrar kültürü alındığı ve bu örneklerin 222'sinde (%28,3) üreme olduğu saptandı. Üremesi olan hastaların 162'si (%73) kız, 60'ı (%27) erkek çocuklardı. Üreme saptanan hastalardan 23'ü (%10,3) yenidoğan dönemindeydi. Escherichia coli (E. coli) kültürlerin 140'ında (%63) üretilmişti ve en sık görülen bakteri iken 2.sırada Klebsiella spp. 51 hasta (%23) ile yer alıyordu. Yenidoğan döneminde ise ilk sırayı Klebsiella spp. (10 hasta; %43,5) alırken E. coli 2. sıradaydı (7 hasta; %30,4). E. coli' de en fazla amoksisilin klavulanat (%38,4) direnci görülürken bunu sefiksim (%36,2) ve trimetoprim sülfametaksazol (%33,1) izlemekteydi. Klebsiella spp. üremeleri incelendiğinde ise nitrofurantoin direnci (%45,7) ilk sırayı alırken sefiksim direnci (%42,6) yine 2. sıradaydı. Sonuç Sonuç olarak, çocuk yaş grubunda İYE'nun en sık nedeni gram negatif enterik bakterilerdir. Bizim çalışmamızda da E. coli ve Klebisella spp. en sık görülen bakterilerdi. Ampirik tedavide amoksisilin klavulanat, TMP/SMX, nitrofutrantoin ve sefalosporinlerin kullanılması önerilmektedir. Bununla birlikte

çalışmamızda tedavide ilk seçenek olarak önerilen bu antibiyotiklere yüksek oranda direnç tespit edilmiştir. Üreme saptanan kültürlerde karbapenem ve tigesiklin direnci saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, İdrar Yolu Enfeksiyonu, Antibiyotik Direnci

Presentation ID / Sunum No= 206

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuklarda Komplike Pilonidal Sinüsun Fasyokutan Flep ile Tedavisi

Assoc. Prof. Dr. Serkan Arslan [1]

[1] Dicle Üniversitesi, Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı

Özet

Giriş ve Amaç: Pilonidal sinus sakrokoksigeal bölgede yaygın görülen bir hastalıktır. Genellikle genç erişkinlerde görülmektedir. Pilonidal sinüs tedavisinde minimal invaziv yöntemlerden komplike flep cerrahi yöntemlerine kadar çeşitli tedavi seçenekleri vardır. Flep cerrahileri ise düşük rekürrens sebebiyle tercih edilmektedir. Ancak cilt fleplerinin çok fazla büyük insizyon ve skar izi nedeniyle iyi bir kozmetik görünüm oluşmamaktır. Bizim çalışmamızda ise pilonidal sinüs eksizyonu sırasında uyguladığımız dışarıdan görünmeyen fasiokutan flep yöntemini sunmayı amaçladık. Materyal ve Metod: Ocak 2012- Ocak 2016 yılları arasında Kastamonu Dr. Münif İslamoğlu Devlet Hastanesi ve Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesinde komplike pilonidal sinüs nedeniyle cerrahi eksizyon ve primer kapama yapılan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalar yaş, cinsiyet, hastanede yatış süresi, kozmetik görünüm, rekürrence ve rekürrens nedenleri açısından değerlendirildi. Cerrahi teknik: Pilonidal sinüs etrafında mekik şeklinde insizyon yapıldı ve geniş cerrahi eksizyon ile pilonidal sinus çıkarıldı. Daha sonra subkutan doku ciltten yaklaşık 4-5 cm kadar laterale ve yukarı serbestleştirildi ve ciltten ayrıldı. Aynı şekilde fasia üzerindende cilt altı yağ dokusu ayrıldı. Alttan ve üstten cilt altı yağ dokusu serbestleştirildikten sonra 0 numara Vicrly ile yağ dokusu ciltten bağımsız olarak birbirine dikildi. Böylece cilt birbirine yaklaşmış ve gerginliği azalmış oldu. Daha sonrada gerginlik olmadan orta hatta cilt tek tek 2/0 prolen dikişler ile kapatıldı. Bulgular: Çalışmamızda 6 sı erkek, 2 si kız olmak üzere toplam 8 hasta değerlendirildi. Hastaların yaşları ortalama 15 (14-17) idi. Bunların 6'sında ağrı ve akıntı, 2'sinde ise

sadece akıntı ve şişlik şikayeti vardı. Tanı konulduğunda antibiyotik başlandı. Elektif şartlarda ameliyat edildi. Hepsine primer cerrahi eksizyon ve fasiokutan flep yapıldı. Ortalama hastanede yatış süresi 3 (2-5) gün idi. Ameliyat sonrası 7 hastada herhangi bir problem olmadı. Sadece bir hastada yara yeri enfeksiyonu ve buna bağlı yarada kısmı açılma oldu. Bu hasta antibiyotik ve yara yeri pansumanı yapılarak sekonder iyileşme ile düzeldi. Kozmetik olarak hastalar memnun idi. Ortalama takip süresi 2 yıl (1-3) idi. Takip süresinde nüks görülmedi. Sonuç: Çocuklarda pilonidal sinüs eksizyonunda fasiokutan flep gerginliği azaltarak güvenli bir iyileşme sağlamaktadır Ayrıca bu flep cilt altında kaldığı için kozmetik olarakta güzel görünmektedir. Bu yüzdende biz pilonidal sinüsün cerrahi tedavisinde fasiokutan flep yapılmasını önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Komplike, Pilonidal Sinüs, Fasyokutan Flep

Treatment of Complicated Pilonidal Sinus With Fasciocutaneous Flap in Children.

Abstract

Introduction and Aim: Pilonidal sinus is a common disease in the sacrococcygeal region. It is generally seen in young adults. There are various treatment options in pilonidal sinus treatment, from minimally invasive methods to complicated flap surgical methods. Flap surgeries are preferred due to low recurrence. However, the skin flaps do not have a good cosmetic appearance due to too large incision and scar marks. In our study, we aimed to present the invisible fasciocutaneous flap method we applied during pilonidal sinus excision. Material and Method: Patients who underwent surgical excision and primary closure due to complicated pilonidal sinus at Kastamonu Dr. Münif İslamoğlu Hospital and Dicle University Faculty of Medicine between January 2012 and January 2016 were evaluated retrospectively. The patients were evaluated in terms of age, gender, length of hospital stay, cosmetic appearance, recurrence and reasons for recurrence. Surgical technique: A shuttle-shaped incision was made around the pilonidal sinus and the pilonidal sinus was removed with wide surgical excision. Then, the subcutaneous tissue was released from the skin

approximately 4-5 cm laterally and upwards and separated from the skin. Likewise, subcutaneous adipose tissue was separated over the fascia. After the subcutaneous adipose tissue was freed from the bottom and top, the fat tissue was sutured to each other independently from the skin with number 0 Vicrly. Thus, the skin came closer to each other and the tension was reduced. Afterwards, the midline skin was closed one by one with 2/0 prolene sutures without tension. Results: A total of 8 patients, 6 boys and 2 girls, were evaluated in our study. The mean age of the patients was 15 (14-17). Six of them had pain and discharge, and 2 had only discharge and swelling complaints. Antibiotics were started when the diagnosis was made. He was performed elective operation. Primary surgical excision and fasciocutaneous flap were performed in all of them. Average hospital stay was 3 (2-5) days. There was no problem in 7 patients after surgery. Only one patient was seen wound infection and partial dehiscence. This patient recovered with secondary recovery by applying antibiotics and wound dressing. The patients were cosmetically satisfied. The mean follow-up time was 2 years (1-3). There was no recurrence during the follow-up period. Conclusion: In pilonidal sinus excision in children, the fasciocutaneous flap provides a safe recovery by reducing the tension. Also, this flap looks beautiful cosmetically because it remains under the skin. Therefore, we recommend fasciocutaneous flap in the surgical treatment of pilonidal sinus.

Keywords: Child, Complicated, Pilonidal Sinus, Fasciocutaneous Flap.

Presentation ID / Sunum No= 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocukluk Yaş Grubunda Nadir Görünen Bir Olgu Sunumu: Salmonella Osteomyeliti

Asst. Prof. Dr. Yaşar Mahsut Dinçel[1] , Dr. Erdem Can[1]

[1]Tekirdağ NKÜ Ortopedi ve Travmatoloji
*Corresponding author: Erdem Can

Özet

Giriş: Çocuklarda akut bakteriyel osteomyelit potansiyel olarak uzuv ve hayatı tehdit eden bir durumdur. En yaygın patojen, tüm vakaların %50'sinden fazlasında Staphylococcus aureus'tur. Salmonella osteomiyeliti tüm osteomiyelit tiplerinin sadece %0.45'ini oluşturur ve ağırlıklı olarak hemoglobinopatilerde görülen nadir bir durumdur. Literatürde, sağlıklı bireylerde Salmonella osteomiyelitinin görüldüğü çok az vaka vardır. Burada, bilinen herhangi bir predispozan koşula sahip olmayan immünkompetan 6 yaş çocuk hastanın radiusunda gelişen Salmonella osteomiyeliti olgusu sunduk. Olgu sunumu: 6 yaşındaki hasta düşme sonrası 20 gündür devam eden sol ön kolda ağrı ve 39.5℃ ateş şikayetiyle hastanemiz çocuk acil servisine başvurdu. Hastanın tıbbi özgeçmişi ve aile öyküsü doğaldı. Fizik muayenede önkolda şişlik ve hassasiyet saptandı. Laboratuvar testlerinde; serum beyaz kan hücresi (WBC) sayımı 11200/µl (normal:<10000/µl), eritrosit sedimantasyon hızı (ESR) saatte 67 mm (normal:<10 mm / s), C-reaktif protein (CRP) 5,6 mg/L (normal:<5 mg / L) idi. Radyografilerde radius boyunca litik lezyonlar saptandı. MRG'de radius proksimalde epifiz hattı ile ilişkili distalde epifiz plağı ile ilişkilenmeyen infiltratif tip lezyon izlendi. Osteomiyelit veya malign lezyon şüphesi üzerine ameliyathanede genel anestezi altında kemik kültürü ve patolojik inceleme için örnekler alındı. Patolojik incelemede osteomiyelit ile uyumlu bulgular gözlendi. Kültürde çok yoğun Salmonella species üremesi oldu. Hastaya 3 hafta boyunca, 8 saatte bir intravenöz 400 mg vankomisin ve 12 saatte bir intravenöz 1

gr seftriakson tedavisi verildi. Hasta, 2 hafta boyunca 12 saatte bir 300 mg oral sefuroksim tedavisi verilerek ayaktan izlendi. Laboratuvar ve kontrol görüntülemeleri düzenli olarak yapıldı. Ameliyat sonrası 6.ayda MRI ve X-Ray görüntülemesi yapıldı. Radiusta litik lezyonun belirgin şekilde azaldığı görüldü. Ameliyat sonrası 14.ayda MRI görüntülemesinde lezyonun ortadan kaybolduğu görüldü. Sonuç: Altta yatan bir hastalık olmayan çocuklarda nadir olarak görülse de Salmonella osteomiyeliti akılda tutulmalıdır. MRG osteomiyelitin tanımlanmasında üstündür ve kesin etkenin belirlenmesi için uygun kültürler alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Osteomyelit, Salmonella, Çocuk, Radius

Presentation ID / Sunum No= 188

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Collimation Reduces Radiation Exposure to the Surgeon in Endoscopic Spine Surgery: A Prospective Randomized Study

Assoc. Prof. Dr. H. Yener Erken[1]

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
*Corresponding author: Hüseyin Yener Erken

Abstract

Study Design: A prospective randomized study of patients who underwent transforaminal transforaminal percutaneous endoscopic lumbar discectomy (PELD). Objective: To compare difference in radiation exposure to the surgeon using standard x ray versus collimated x ray beam technique during transforaminal PELD under fluoroscopy guidance and assess the reduction of radiation exposure that collimation allegedly provides. Introduction: There are no studies comparing radiation exposure to the surgeon using a standard x ray versus the collimated x ray beam technique during transforaminal PELD. Methods: In this study, the operating surgeon (single surgeon) placed a gamma radiation dosimeter on his chest outside of the lead apron during surgeries and measured the radiation exposure immidiately after each surgery. As foraminoplasty using free hand reamers is a longer procedure and requires more fluoroscopy shots, we divided the patients into two groups. The first group consisted of 16 patients who had a transforaminal PELD who did not need a foraminoplasty using free hand reamers. The second group consisted of 16 patients who had a transforaminal PELD and needed a foraminoplasty using free hand reamers. We compared radiation exposure to the operating endoscopic spine surgeon using a standard x ray versus the collimated x ray beam technique for each group individually and as well as overall, with and without foraminoplasty. We randomized the patients within each group based on the order in

which they had the procedure. Results: We analyzed 32 patients who underwent transforaminal PELD between May 2019 and December 2019. In both groups, as well as overall, the recorded radiation exposure to the surgeon was significantly less in the surgeries using the collimated x ray beam technique. In the first group; 0.070 mSv vs 0.035 mSv per surgery (p:0,037), in the second group; 0.160 mSv vs 0.039 mSv per surgery (p:0,005), overall; 0.104 mSv vs 0.036 mSv per surgery. (p:0,001) There was no significant difference in operation time between the groups and overall. (p>0.05) Conclusion: The use of the collimated x ray beam technique during transforaminal PELD significantly reduces the endoscopic spine surgeon's exposure to radiation. Endoscopic spine surgeons should consider to use the collimated x ray beam technique during transforaminal PELD in order to get exposed to less radiation

Keywords: Collimation, Peld, Radiation Exposure, Spine Surgery

Presentation ID / Sunum No= 149

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisi Süresinde Türkiye'de 3. Basamak Kanser Cerrahisi Kliniğinde Yapılan Ameliyatların Değerlendirilmesi

Dr. Ogün Erşen[1] , Prof Dr. Ali Ekrem Ünal[1]

[1]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı, Cerrahi Onkoloji Bilim Dalı
*Corresponding author: Ogün Erşen

Özet

Giriş: Covid-19 tüm dünya genelinde pandemi oluşturması ile birlikte sağlık sistemlerinde yol açtığı yoğunluk veya bulaş korkusu nedenli hastaların tedavilerini aksatmıştır. Bu durum özellikle tedavisiz kaldığında mortalite ile sonuçlanması olası olan kanser hastalarının bu dönemdeki durumu ile ilgili araştırmalar yapma gereğini ortaya koymuştur. Materyal metod: Türkiye'de resmi olarak ilk Covid-19 vakasının raporlandığı tarih olan 11 Mart gözönünde bulundurularak 1 Nisan'dan itibaren 1 Hazirana'a kadar olan 2 aylık süreç boyunca Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Cerrahi Onkoloji bilim dalında opere edilen kanser hastaları sistem üzerinden geriye dönük olarak tarandı. Hastaların klinik epikrizleri, ameliyat notları, covid-19 PCR test sonuçları ve demografik bilgileri not edildi. Bu süreç boyunca hastaların tamamına ameliyat öncesi hazırlık döneminde ve ameliyattan bir gün önce Covid-19 PCR testi yapılmıştır. Covid-19 pozitif hastalar mükerrer testleri takiben test sonuçları negatifleşince ameliyat planına alındı ve opere edildiler. Tüm cerrahi ekip Covid-19 negatif hastaların ameliyatlarında pandemi öncesindeki rutin asepsi-antisepsi kurallarına uyarak koruyucu ekipman kullandı. Bulgular: 78 hasta tespit edildi. 2 hasta verilerine tam ulaşılamamsı nedeniyle çalışma dışı bırakıldı. 76 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların %54'ü kadın, %46'sı erkek idi. Ortalama yaş 55.5 ±13 olarak tespit edildi. En sık yapılan kanser ameliyatı meme

kanseri ikinci sıklıkla ise mide ve kolon kanseri idi. (Tablo 1) Covid-19 pozitif olan 1 hasta acil ameliyat edildi. 3 hastanın ameliyatı ise Covid testinin pozitif gelmesi nedenli ertelendi. Sonuç: Pandemi nedenli korkunun en yüksek olduğu başlangıç döneminde kliniğimizde kanser vakaları azalmakla birlikte rutin işleyişiyle devam etmiştir. Bu süreç içerisinde kliniğimizde bir hemşire ve uzman doktor enfekte olmuş ve hafif semptomlarla hastalığı atlatmıştır. Buna karşılık 76 kanser hastası sağlık hizmetlerine gecikme olmaksızın erişerek sağlığına kavuşmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Covid, Pandemi, Koronavirüs

Presentation ID / Sunum No= 342

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID-19 Pandemisinin Acil Nöroşirürjikal Konsültasyonlara Etkisi

Asst. Prof. Dr. Murat Kiraz[1]

[1]Hitit Üniversitesi

Özet

Giriş ve Amaç: Acil servislerden istenen nöroşirürji konsültaysonları genellikle yüksek enerjili travmaları, ağır kafa travmalarını, spinal travmaları, hayatı tehdit eden kafa içi kanamaları ve lezyonlarını içermektedir. Yeni koronavirüs hastalığı (COVİD-19) pandemisinin seyehatların kısıtlanması, topluluk halinde yapılan etkinliklere sınırlamalar getirilmesi, spor müsabakalarının ertelenmesi vb. gibi sosyal yaşamı kısıtlayan etkileri olmuştur. Bu çalışmanın amacı pandeminin acil servisten istenen nörorşirürji konsültasyonlarına etkisini araştırmaktır. Yöntem ve Gereç: Çalışma Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesinde gerçekleştirilmiştir. Çalışmamızda COVİD-19 salgını öncesi dönem (30 icap nöbeti) ve salgın döneminde (30 icap nöbeti) aynı merkezde aynı nöroşirürjiyen tarafından tutulan 60 adet acil servis icap nöbetinde istenen konsültasyonlar retrospektif olarak incelenmiş ve istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır. Bulgular: Salgın öncesi dönemde 30 nöbette toplam 104 adet konsültasyon istenmiş, bunlardan 28'ine yatış verilmiş (%26,9), 9'una acil cerrahi girişim gerekmiştir (%8,7). Salgın döneminde ise 30 nöbette 68 konsültasyon istenmiş, 14'ü yatış gerektirmiş (%20,6) 3'ü (%4,4) acil cerrahi gerektirmiştir. Sonuç: Pandemi sonrası istenen acil nöroşirürji konsültasyon sayısı pandemi öncesi döneme göre istatistiksel anlamlı olarak azalmıştır ($p<0.001$). Acil nöroşirürji konsültasyonu sonucu hastaneye yatırılması gereken hasta oranları ($p=0,344$) ve acil nöroşirürjikal girişim gerektiren hasta oranları ($p=0,368$) istatistiksel olarak karşılaştırıldığında anlamlı fark saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: COVİD-19, Pandemi, Nöroşirürji, Acil

The Impact of COVID-19 Pandemic on Emergency Neurosurgical Consultations

Abstract

Introduction and Objective: Neurosurgical consultations requested in emergency rooms generally include high-energy traumas, severe head injuries, spinal traumas, life-threatening intracranial hemorrhages and lesions. The new coronavirus disease (COVID-19) pandemic had restricting effects on social life such as travel bans, imposing restrictions on community activities, postponing sports competitions and etc. The aim of the present study is to investigate the impact of pandemic on neurosurgical consultations requested in the emergency rooms. Method and Material: The study was carried out in the faculty of medicine at Hitit University. In our study, the consultations requested during 60 emergency department standby duties by the same neurosurgeon before the COVID-19 outbreak (30 standby duty) and during the outbreak (30 standby duty) at the same center were retrospectively examined and statically compared. Results: Before the outbreak, 104 consultations were requested in 30 standby duties and 28 of them were hospitalized (26.9%) and 9 of them were in need of urgent surgical intervention (8.7%). During the outbreak, 68 consultations were requested in 30 standby duties and 14 of them required hospitalization (20.6%) and 3 of them were in need of urgent surgical intervention (4.4%). Conclusion: The number of requested emergency neurosurgery consultations after the pandemic found to be statically and significantly decreased compared to the number of requests before the pandemic ($p<0.001$). When the rate of patients hospitalized after emergency neurosurgery consultations ($p=0.344$) and the rate of patients required urgent neurosurgical intervention ($p=0.368$) was statistically compared, a significant difference was not found.

Keywords: COVID-19, Pandemic, Neurosurgery, Emergency

Presentation ID / Sunum No= 234

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID-19 Pandemisinin Üçüncü Basamak Kbb Kliniğinde Cerrahiye Etkisi

Dr. Selçuk Yıldız[1]

[1]Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Selçuk Yıldız

Özet

Amaç: COVID-19 pandemisinin Kulak Burun Boğaz Hastalıkları alanında etkilerinin incelenmesi Materyal ve Metod: Ülkemizde ilk COVID-19 vakası görüldükten sonra üçüncü basamak merkezimizde opere edilen hastaların dosyaları retrospektif tarandı. Pandemi öncesi dönemde ve pandemi başlangıcından itibaren yapılan operasyonların verileri incelendi. Ocak 2020'de yapılan operasyonlar ile pandemi başlangıcından itibaren elde edilen veriler karşılaştırıldı. Bulgular: Üçüncü basamak merkezimizde aylık ortalama 350 hasta opere edilmektedir. Ocak 2020'de 367 hasta opere edilmiştir. Operasyonların %37'si (n=136) rinoloji, %20'si (n=72) pediatrik otorinolaringoloji, %18'i (n=65) otoloji, %17'si (n=64) baş ve boyun cerrahisi, %8'i (n=30) fasyal plastik cerrahi alanındaydı. Merkezimizin pandemi hastanesi olarak hizmete girmesi sonrası operasyon sayılarımız önemli ölçüde etkilenmiştir. Opere edilen hastaların sayısı Nisan 2020'de 2, Mayıs 2020'de 4 olarak saptanmıştır. Bu operasyonların tümü baş ve boyun cerrahisi alanındadır. Haziran 2020 itibariyle normalleşme süreci başlamış ve operasyon sayılarımız tekrar artma eğilimine geçmiştir. Haziran-Ağustos aylarında toplam 127 hastanın operasyonu gerçekleştirilmiştir. Operasyonların %60'ı (n=76) baş ve boyun cerrahisi, %19'u (n=24) rinoloji, %16'sı (n=20) otoloji, %5'i (n=7) pediatrik otorinolaringoloji alanındadır. Henüz fasyal plastik cerrahi operasyonu yapılmamıştır. Sonuç: COVID-19 pandemisi Kulak Burun Boğaz Hastalıkları operasyonlarını önemli ölçüde etkilemiştir. Girişim

yapılan sahanın bulaş açısından en riskli alan olmasının bu durumda büyük pay sahibi olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Covid-19; Otorinolaryngoloji; Kbb Cerrahisi

The Effect of COVID-19 Pandemic on Surgery in a Tertiary Ent Clinic

Abstract

Objective: Evaluation of the effects of the COVID-19 pandemic in the field of Otorhinolaryngology. Materials and Methods: After the first COVID-19 case was seen in our country, the files of the patients who were operated in our tertiary care center were retrospectively reviewed. Detailed statistics of the operations performed in the pre-pandemic period and since the beginning of the pandemic were prepared. The operations performed in January 2020 and the statistics obtained since the beginning of the pandemic were compared. Results: An average of 350 patients are operated monthly in our tertiary center. 367 patients were operated in January 2020. 37% (n = 136) of the operations were rhinology, 20% (n = 72) pediatric otorhinolaryngology, 18% (n = 65) otology, 17% (n = 64) head and neck surgery, 8% (n = 30) of them were in the field of facial plastic surgery. After our center was put into service as a pandemic hospital, our number of operations was significantly affected. The number of operated patients was determined as 2 in April 2020 and 4 in May 2020. All of these operations are in the field of head and neck surgery. As of June 2020, the normalization process started and our number of operations started to increase again. A total of 127 patients were operated between June and August. 60% (n = 76) of the operations are in the field of head and neck surgery, 19% (n = 24) in rhinology, 16% (n = 20) in otology, 5% (n = 7) in pediatric otorhinolaryngology. Any facial plastic surgery has not been performed yet. Conclusion: The COVID-19 pandemic has significantly affected the operations of Otorhinolaryngology. We think that the area where the attempt is made is the most risky area in terms of contamination, which has a big share in this situation.

Keywords: COVID-19; Otorhinolaryngology; Ent Surgery

Presentation ID / Sunum No= 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID-19 Salgını Döneminde Görülen Kırım Kongo Kanamalı Ateş Hastalığı

Asst. Prof. Dr. Serhat Özçiftçi[1]

[1]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

COVID-19 SALGINI DÖNEMİNDE GÖRÜLEN KIRIM KONGO KANAMALI ATEŞ HASTALIĞI Dr.Serhat ÖZÇİFTÇİ Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi,Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Çorum,Türkiye COVID-19 insanların sosyal izolasyon amacıyla doğaya yönelmelerine neden olmaktadır. Ancak kırsal bölgelerde Kırım Kongo Kanamalı Ateş Hastalığı(KKKAH) riski söz konusudur. Amaç: Özellikle kırsal bölgede KKKA hastalığının halen devam ettiğini vurgulamak amaçlandı. Olgu:Kene çıkarılan ve laboratuvar sonuçlarında patoloji olmaması üzerine tavsiyelerle taburcu edilen 69 yaşında erkek hasta 3 gün sonra acil servise ateş, halsizlik, iştahsızlık şikayetleri ile tekrar başvuruyor(Hg:13g/dL,WBC:6760,Plt:15.000,AST:335,ALT:80,bilirubin(T/D):0,9/0,24mg/dL,Amilaz:197,INR:1.16.APTT:25,9). Kırım Kongo Kanamalı Ateş Hastalığı ön tanısı ile intaniye servisine yatırılıyor. Kronik hastalığı bulunmayan hastanın genel durumu orta-kötü,uykuya meyilli,batın distandu-defans-rebound yok, ağız içi kanama ve cilt ekimozu mevcut, sol pupil geçirilmiş operasyon nedeniyle dilate, ense sertliği yok. Covid-19 ekartasyonu için PCR çalışılıyor, Akciğer BT incelemesi yapılıyor ve Covid-19'u destekler bulgu tespit edilmiyor. Hastanın hikayesinde 3-4 gün önce mantar yeme mevcut olması, yatış sonrasında Karaciğer fonksiyon testlerinde bozukluk olması nedeniyle dahiliye ve gastroentroloji tarafından değerlendiriliyor ancak mantar intoksikasyonu düşünülmüyor. Batın USG karaciğer boyutu 195mm, dalak 102 mm,kese duvarında artma-ödem mevcut, taş ve kitle tespit edilmiyor. Ribavarin tedavisi başlanıyor. Servis takiplerinde aPTT:64,8 olan hastaya toplam beş

ünite TDP uygulanıyor. Hastanın kolunda kurşun bulunması nedeniyle Beyin MR çekilemiyor. Beyin BT incelemesi sonrasında kanama tespit edilmiyor ve anti-ödem tedavi (mannitol) başlanıyor. Şuur değişikliği ve KCFT bozukluğu KKKA hastalığına bağlanıyor. Takiplerinde GKS:8-9 olan hasta yoğun bakıma kabul edildi ve tedavisine başlandı. Genel durumu kötü, nonkoopere, spontan solunum efor yeterli, KTA:125/dk,TA:110/80mmHg,SPO2:94,Hg:12g/dL,plt:13000,aptt:55,9,AST/ALT:611/150,Cr:1,1. Hastaya bir ünite trombosit iki ünite TDP uygulandı ve plt:17000, aptt:51,7 tespit edildi. Takip ve tedavisine devam edilen hasta yoğun bakıma yatışının birinci hastaneye kâbulunun üçüncü gününde ex oldu. Sonuç:Son dönemde COVID-19 hastalığına odaklanılmasına rağmen KKKA hastalığı halen görülmektedir. COVID-19 nedeniyle insanlar kırsal bölgelere yöneldiği bu dönemde KKKA hastalığı için gerekli önlemler almalıdır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19,kırım Kongo Kanamalı Ateş Hastalığı

Presentation ID / Sunum No= 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid- 19'da Yüksek Akış Nazal Oksijen ve Noninvaziv Mekanik Ventilasyon Uygulaması: İki Olgunun Karşılaştırılması

Dr. İlkay Baran Akkuş[1]

[1]SBÜ Dışkapı Yıldırım Beyazıt EAH, Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD, Ankara
*Corresponding author: İlkay baran akkuş

Özet

GİRİŞ Solunum yetmezliği ile seyreden Korona virus hastalığı-19 (Covid-19) hastalarında non-invaziv solunum desteği (NIV), yüksek akımlı nazal oksijen (HFNO) sıklıkla uygulanmaktadır. İnvaziv mekanik ventilasyona hangi aşamada geçileceği mortalite ve mobidite açısından önemlidir. OLGU Olgu1: Öksürük nefes darlığı şikayeti ile başvuran 67 yaşında erkek hastanın hipertansiyon(HT) ve diabetes mellitus(DM) öyküsü öğrenildi. Solunum yetmezliği bulguları olan hastanın bilgiayarlı toraks tomografisi (BT) viral pnömoni ile uyumlu idi (Şekil 1). Hasta covid yoğun bakıma (YB) yatırıldı; Azitromisin(1 x 500 ardından; 1x250mg), hidroksiklorokin(2x200mg), favipravir(2x600mg) ve aralıklı HFNO ve NIV tedavisine başlandı, aralıklı prone pozisyona alındı. İki polimeraz zincir reaksiyonu(PCR) sonucu negatif geldi. Tedavisinin 4.gününde hipoksemi derinleşen hastaya devamlı NIV uygulanmasına rağmen iyileşme sağlanmadı ve hasta entübe edilerek invazif mekanik ventilasyon yapıldı (Tablo1). Akut böbrek yetmezliği gelişen genel durumu gittikçe kötüleşen hasta 7.gün kaybedildi. Olgu 2: Nefes darlığı, yüksek ateş nedeniyle başvuran 63 yaşında erkek hastanın, öksürük ateş şikayeti nedeni ile 13 gün süreyle üst solunum yolu enfeksiyonu tedavisi aldığı, iki negatif PCR testi sonucunun olduğu ve yandaş hastalığı olmadığı öğrenildi. Toraks BT incelemede buzlu cam görünümü saptandı (Şekil 2). Rezervuarlı maske ile 10lt/dk oksijen desteğine rağmen

desatürasyon saptanan hasta covid YB'a yatırıldı; HFNO desteği, hidroksiklorokin (2x200mg), favipravir(2x600mg), tazobaktam-piperasilin(3x4,5gr), pron pozisyon uygulandı. Üçüncü PCR sonucu negatif, covid hızlı antikor testi pozitif bulunan hastanın 2.gün hipokseminin ağırlaşması nedeniyle NIV ve tedaviye metilprednizolon(0,5mg/kg) eklendi (Tablo 1).Tedavinin 3.gününde aralıklı HFNO ve NIV desteğine devam edildi, tedavisinin 14.gününde nazal kanül ile oksijen desteği almak koşulu ile göğüs hastalıkları kliniğine nakledildi. TARTIŞMA VE SONUÇ Covid-19 tanılı solunum yetmezliği olan hastalarda HFNO ve/veya NIV invazif mekanik ventilasyon gereksinimini azaltabilir, ancak uygun hasta seçimi gereklidir(1). Covid-19 için risk faktörü olan HT, DM gibi yandaş hastalığı olan ve toraks BT de yaygın buzlu cam görünümü olan hastalarda erken invazif mekanik ventilasyon gereksinimi olabileceği gözönünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Yüksek Akış Nazal Oksijen Tedavisi, Non İnvaziv Mekanik Ventilasyon

Presentation ID / Sunum No= 75

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Derin Postanal Boşluk Absesinde Modifiye Henley Prosedürü Deneyimimiz

Asst. Prof. Dr. Mehmet Arif Usta[1]

[1]K.T.Ü. Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Mehmet Arif Usta

Özet

Amaç: Derin postanal absesi (DPA) nedeni ile Modifiye Henley Prosedürü (MHP) ile tedavi ettiğimiz hastaların verilerini irdelemek. Yöntem: Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Farabi Hastanesinde Ocak 2018-Ağustos 2020 yılları arasında Genel Cerrahi kliniğinde derin DPA nedeni ile MHP uygulanan 4 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri , başvuru anında klinik bulguları ve ameliyat sonrası takip bilgileri incelendi. Operasyon jack-Knife pozisyonunda gerçekleştirildi. Koksiks in hemen altından yapılan insizyon derinleştirilerek anokoksigeal ligament kesilerek abse poşuna ulaşıldı. Abse drene edildikten sonra her iki iskioanal fossaya dren yerleştirildi. Orta hattaki fistül ağzı tercihen right-angle yardımı ile kanule edildi ve gevşek seton yerleştirildi Bulgular: Hastaların tümü erkek ve ortalama yaş 41.4 idi . Bütün hastalarda anal bölgede ağrı, ateş ve lokositoz mevcuttu. İki hastanın dizdirsek pozisyonunda muayenesinde anüsten gelen akıntı mevcut iken diğerlerinde perianal muayene bulgusu yoktu. 3 hastaya daha önceden anal abse nedeni ile cerrahi işlem uygulanmıştı. İki hasta Diabetes Mellitus, 1 hasta ülseratif kolit öyküsü mevcuttu. Bütün hastalara anal bölgeye yönelik magnetik rezonans görüntüleme (MRI) ile tanı konuldu. Hastanede yatış ortalama 3.8 gün oldu. Bütün hastalarda klinik iyileşme sağlandı. Tedavi; 2 hasta da ilerletme flebi ve 2 hasta da gevşek seton ile tamamlandı. Ortalama 8.2 ay takip edildi. Nüks ve fekal inkontinas gözlenmedi. Tartışma: Perianal ağrı , ateş ve lokositoz şikayeti ile gelen hastaların muayene bulgusunda perianal abse tesbit

edilememişse , DPA ihtimali akılda tutulmalı ve anal kanala yönelik MRI ile hastalar değerlendirilmelidir. DPA tedavisinde MHP minimal morbidite ile bu problemi çözebilecek tekniklerden biridir.

Anahtar Kelimeler: Derin Postanal Abse, Modifiye Henley Prosedürü

Presentation ID / Sunum No= 230

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Derin Ven Trombozu ve Pulmoner Emboli Genova Skorlaması ile Değerlendirilmesi

Dr. Atalay Karakaya[1]

[1]Medipol Üniversitesi Mega Üniversite Hastanesi
*Corresponding author: Atalay Karakaya

Özet

• Giriş: Venöz tromboembolim akut MI ve inmeden sonra en sık görülen damar rahatsızlığı olup, 300 milyon nüfusa sahip 6 avrupa ülkesinde her yıl 300000 pulmoner emboli görülmektedir (1) Semptomatik pulmoner emboli hastalarının % 70'inde eşlik eden derin ven trombozu olmaktadır. Semptomatik derin ven trombozu hastalarının da 1/3'ünde hafif pulmoner emboli saptanmaktadır (2,3). • Materyal Metod: Derin ven trombozu tanısı olan hastalar pulmoner emboli ön tanısı açısından Orijinal ve basitleştirilmiş Geneva Pulmoner Emboli Skalasi ile değerlendirildi. Çalışmaya Ocak 2017-Temmuz 2020 yılları arasında kliniğime başvuran derin ven trombozu olan 127 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların değerlendirilmesinde d-dimer testi eşik değeri yaşla korrele edilerek 500µg/ml üstü yüksek altı düşük riskli olarak ve orijinal genava skorlaması <10 olanlar düşük pulmoner emboli riski, > 10 olanlar pulmoner emboli riski yüksek olarak değerlendirildi. Risk değerlendirmesi hastaların Pulmoner BT anjioları ile değerlendirildi. Pulmoner BT anjio'su çekilmeyen hastalar çalışmaya dahil edilmedi. • Tartışma: Hastaların ortalama yaşı 53.32±16.38, olarak saptandı. Hastaların %11'I operasyon sonrası immobilizasyona bağlı iken , %24 ca öyküsü, % 5 obesite, %8 uzun süreli yolculuğa bağlı hareketsizlik, %12 ailede tromboembolizm öyküs ve %8 70 yaş üstüyken geri kalan %32'de etiyolji saptanmadı. D- dimer testi düşük (<500) olan ve Genova testi düşük riskli olan 65 hastanın Pulmoner BT anjiosunda sadece 3 hastada (%4.6) subklinik pulmoner tromboemboli

saptanırken , D Dimer testi ve Genova risk skalasında yüksek olan 62 hastanın 17'sinde (%27.41) pulmoner emboli saptanıp hastalar hospitalize edilmiştir. • Sonuç: D dimer değerleri düşük olan ve Genova risk değerlendirmesinde düşük değerlendirilen hastaların D dimer değeri ve Genova risk skoru yüksek olan hastalarla karşılaştırıldığında pulmoner emboli tanısı arasında istatiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.01$). Her iki değeri düşük olan hastalara pulmoner bt anjio çekilmeden klinik takip yapılması açısından D dimer testinin ve Genova skorlamasının yararlı olduğu ve, bu konuda yapılacak geniş çalışmalarla daha net veriler elde edilebileceği kanatindeyim.

Anahtar Kelimeler: Derin Ven Trombozu,pulmoner Emboli,genova Skorlaması

Presentation ID / Sunum No= 374

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Dinoproston+oksitosin İle Sadece Oksitosinin Doğum İndüksiyonu Sonuçlarının Karşılaştırılması: Prospektif Randomize Kontrollü Çalışma

Asst. Prof. Dr. Eser Ağar[1]

[1]İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU

Özet

Amaç: Servikal olgunlaştırma ve doğum indüksiyonu için kullanılan iki yöntemin (dinoproston+oksitosin ve sadece oksitosin) etkinliğini ve sonuçlarını kıyaslamak. Yöntem: Doğum indüksiyonu endikasyonu almış Bishop skoru <4 olan term nullipar gebeler iki gruba ayrıldı. Birinci gruba vajinal dinoproston ve devamında oksitosin verildi. İkinci gruba ise sadece oksitosin verildi. Her iki gruptaki hastaların indüksiyon başlangıcından aktif faza geçiş süreleri, indüksiyon başlangıcından doğuma kadar geçen süreleri, Bishop skorlarındaki değişim, her 10 dakikadaki kontraksiyon sayılarırı, sezaryen oranları ve bebeklerin Apgar skorları karşılaştırıldı. Bulgular: İki grup arasında indüksiyonun başlangıcından aktif faza geçiş süreleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmamasına rağmen, indüksiyon başlangıcından doğuma kadar geçen süre oksitosin grubunda daha kısaydı ve istatistiksel olarak anlamlıydı. (dinoproston+oksitosin: 873,5±219,12 dakika; oksitosin: 637,4±339,3 dakika; p=0,0001). 4, 6, 8,10. saatlerdeki Bishop skoru ortalamaları oksitosin grubunda daha yüksekti. (Sırasıyla p=0,0001, p=0,0001, p=0,008, p=0,033). Aynı şekilde, indüksiyonun ilk 2 saatinde 10 dakikadaki kontraksiyon sayısı oksitosin grubunda daha fazlaydı (dinoproston+oksitosin: 0,22±0,42/10 dakika; oksitosin: 0,72±0,88/10 dakika; p=0,0001) Sezaryen oranları açısından iki grup arasında istatistiksel fark izlenmedi. Buna rağmen, oksitosin grubunun sezaryene gitme ihtimalinin diğer gruba oranla 2.06 kat daha fazla olduğu tespit edildi. OR:2,06 (0,83-5,10.. %95 CI). Yenidoğan

bebeklerin 1. dakika Apgar skoru ve 5. dakika Apgar skoru değerlendirildi ve iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı. (p>0,05). Sonuç: Dinoproston+oksitosin sezaryen oranlarını azaltmak için tercih edilebilecek bir yöntemdir ancak sadece oksitosin, daha hızlı etki göstermesi ve doğumu daha hızlı sonuçlandırması sebebi ile hasta yoğunluğu yüksek olan kliniklerde tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Servikal Olgunlaştırma, Doğum İndüksiyonu, Oksitosin, Dinoproston

Comparison of Dinoprostone+oxytocin and Only Oxytocın's Labor Induction Results: A Prospective Randomised Controlled Study

Abstract

Objective: The aim of this study is to compare the efficacy and results of two methods (dinoprostone+oxytocin and only oxytocin) used for cervical ripening and induction of labor. Methods: Term nulliparous pregnancies Bishop score <4 that have an indication for induction of labor were divided into two groups. The first group was given vaginal dinoprostone and then oxytocin. The second group was given only oxytocin. The two groups were compared in terms of time from the beginning of induction to delivery, time from the beginning of induction to labor, Bishop score changes, contraction count at every 10 minutes, number of births by cesarean section and the Apgar score of the neonates. Results: There was no statistically significant difference between the dinoprostone+oxytocin group and oxytocin group with respect to time from the beginning of induction to the active phase of delivery. However, there was a significant difference between the groups with regard to time from the beginning of induction to the labor (dinoprostone+oxytocin:873.5 ±219.12 min; oxytocin: 637.4±339,3 min; p=0.0001). Concerning the changes of Bishop score averages at 4th, 6th, 8th and 10th hours was higher at oxytocin group, (respectively p=0.0001, p=0.0001, p=0.008, p=0.033). Similarly, the contraction count at every 10 minutes of the oxytocin group during the first two hours of labor induction was higher. (dinoprostone+oxytocin: 0.22±0.42/10 minutes; oxytocin: 0.72±0.88/10 minutes ; p=0.0001). Although there was no significant

difference between the cesarean section rates of the two groups, it was found that for the oxytocin group, the possibility to have a cesarean section was 2.06 times higher compared to the other group. OR:2.06 (0.83-5.10 - 95 % CI). The average 1st minute Apgar score and 5th minute Apgar score of the newborn babies were evaluated and there was no significant difference between the two groups (p>0.05). Conclusion: Dinoprostone+oxytocin is a preferable method to reduce cesarean rates. However, only oxytocin which stimulates and speeds the labor can be opted for at the clinics that have a high number of patients.

Keywords: Cervical Ripening, Induction of Labor, Oxytocin, Dinoprostone

Presentation ID / Sunum No= 303

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Dış Kulak Yolunda Yabancı Cisim: 1 Yıllık Sonuçlar

Asst. Prof. Dr. Ayhan Kars[1]

[1]Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Ayhan Kars

Özet

Bu çalışmada son 1 yıl içerisinde dış kulak yolunda yabancı cisim tanısıyla hastanemize başvuran hastaların demografik özelliklerinin, hastaneye başvuru şeklinin, yabancı cisimlerin hangi kulakta görüldüğünün ve özelliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya Eylül 2019-Eylül 2020 tarihleri arasında Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Servisi veya Kulak Burun Boğaz Polikliniği'ne dış kulak yolunda yabancı cisim şikayetiyle başvuran 38 hasta dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, hastaneye başvuru şekli, yabancı cismin hangi kulakta ve ne olduğu kaydedildi. Hastaların 23'ü (13 erkek, 10 kadın) (%60,5) yaşları 20-85 arasında değişen erişkin, 15'i (8 erkek, 7 kız) (%39,5) ise yaşları 2-16 arasında değişen çocuktu. 23 hastada (11 erişkin, 12 çocuk) (%60,5) acil servise, 15 hastada (12 erişkin, 3 çocuk) (%39,5) ise KBB polikliniği'ne başvuru görüldü. 18 hastada (%47,4) sağ kulakta, 19 hastada (%50) sol kulakta ve 1 hastada (%2,6) da her iki kulakta yabancı cisim izlendi. Yabancı cisimlerden 9 tanesi (%23,7) böcek, 7 tanesi (%18,4) boncuk, 7 tanesi (%18,4) ot, 7 tanesi (%18,4) pamuk, 3 tanesi (%7,9) sarımsak, 5 tanesi (%13,2) ise diğer (kalem ucu, tahıl vs.) maddelerdi. Erişkin hastalarda en sık böcek (%30,4) ve pamuk (%30,4) görülürken çocuk hastalarda en sık görülen yabancı cisim boncuk (%40) idi. Yabancı cisimlerin tamamı poliklinik şartlarında çıkarıldı. Dış kulak yolunda yabancı cisim KBB pratiğinde sıklıkla görülen şikayetlerdendir. Bu çalışmada da olduğu gibi erişkin hastalarda daha sık görülebilmektedir.

Herhangi bir komplikasyonla karşılaşmamak için yabancı cisimler uygun teknik ve aletlerle KBB hekimleri tarafından çıkarılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Boncuk, Böcek, Dış Kulak Yolu, Pamuk, Yabancı Cisim

Presentation ID / Sunum No= 260

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Evaluation of the Effects of Ranibizumab and Aflibercept on Naive Patients in Diabetic Macular Edema

Dr. Tolga Biçer[1]

[1]Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği

Abstract

Purpose: We aimed to compare the one-year results of proactive use of Aflibercept (Afl) and Ranibizumab (Ran) in naive patients with diabetic macular edema (DME). Materials and Methods: Patients with type 2 diabetes and DME, who had not received any treatment before or in the last 6 months were included in the study. 28 patients who received intravitreal Ran and 27 patients who received Afl were randomly selected, matched according to age and gender and included in the study. Routine ophthalmologic examinations were performed, best corrected visual acuities (BCVA), HbA1c values were determined, and central macular thickness (CMT) was measured with SdOCT (Spectral Domian Optic Koherence Tomography). The study was completed with 20 patients in both groups due to the exclusion of some patients with signs of activation. According to the proactive treatment regimen, 7 injections of Ran and 8 injections of Afl were applied in the first year of the treatment. The correlation between BCVA and CMT values were examined at 0, 6, 9 and 12 months. Results General characteristics of the patients were given in table 1. No significant difference was found between baseline BCVA and CMT measurements ($p > 0.05$), 3rd month ($p > 0.05$), 9th month ($p > 0.05$) and 12th month ($p > 0.05$). In the 6th month measurements, there was a significant difference in CMT measurements in the Afl group ($p = 0.042$) (Table 2). Conclusion: A significant difference in CMT measurement was detected in the Afl group in the 6th month control. It was thought that monthly injection of the first 5 doses of AFL as loading therapy caused the difference in CMT measurement.

However, since there was no significant difference in 12-month measurements, it was found that the proactive use regimen of both drugs had similar effects at the end of the first year.

Keywords: Diabetic Macular Edema, Aflibercept, Ranibizumab, Central Macular Thickness

Presentation ID / Sunum No= 371

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diyarbakır Yöresindeki Akciğer Kanserlerinin Dağılım Oranları: Altı Yıllık Deneyim

Dr. Ayşe Nur Keleş[1] , Asst. Prof. Dr. İbrahim İbiloğlu[1]

[1]Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

Özet

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı arşivi taranarak 2015-2020 yılları arasındaki akciğer karsinomlarının alt tiplere göre dağılımlarına ait veriler elde edilmiştir. Akciğer karsinomları; primer akciğer adenokarsinomu, adenoskuamöz karsinom, skuamöz hücreli karsinom, sarkomatoid karsinom, nöroendokrin karsinomlar, akciğerin tükürük bezi benzeri karsinomları, spesifiye edilemeyen küçük hücreli dışı karsinom, primer/metastatik ayrımı yapılamayan adenokarsinomlar, metastatik adenokarsinomlar, adenokarsinom dışı metastatik karsinomlar olmak üzere 10 gruba ayrılmıştır. Bu grupların yıllara göre dağılımı, yaş ve cinsiyet dağılımı, tüm olgular içerisindeki oranları belirlenerek literatür verileri ile benzerlik ve farklılıklar değerlendirilmiş ve ayrıca rezeksiyon ve biyopsi materyali sayıları saptanmıştır. Çalışmamızla epidemiyolojik veri sunarak yerli literatüre katkı sunmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Akciğer, Karsinom, Primer, Metastatik

Presentation ID / Sunum No= 328

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Düşük Molekül Ağırlıklı Heparin Proflaksisi Altında Gelişen Ölümcül Postpartum Mezenterik Venöz Tromboz, Nadir Bir Olgu Sunumu

Dr. Umit Yasemin Sert[1] , Prof.Dr. Ozlem Moraloglu Tekin[1]

[1]Ankara Sehir Hastanesi

Özet

Giriş: Mesenterik venöz tromboz (MVT), nadir fakat hayatı tehdit eden bir postpartum dönem komplikasyonudur. Tanı ve tedavide meydana gelen gecikme ölümcül sonuçlar ile ilişkilidir. Vaka sunumu: Vakamız elektif sezeryan operasyonu yapılan ve operasyon sonrası heparin proflaksisi uygulanan bir kadın hastadır. Hastamız operasyon sonrası onuncu günde akut batın bulguları ile hastaneye başvurmuş, MVT ve splenik arter trombozuna bağlı multiorgan yetmezliği nedeni ile ex olmuştur. Hastanın tromboza yatkınlık yaratacak saptanabilmiş bir risk faktörü mevcut değildir. Tartışma: Vakamızda yer alan MVT'nin, cerrahi ve postpartum döneme bağlı trombozisde meydana gelen artış ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Olayın başlangıçta ciddi semptom, belirti ve labaratuvar bulgularının mevcut olmayışı, hayati tanı ve tedavi gecikmesine neden olmaktadır. Postpartum akut batın bulguları olan hastalar arteriel ve venöz sistem trombozu açısından da değerlendirilmelidir. Sonuç: MVT postpartum dönemde abut batın gelişen hastalarda düşünülmesi gereken bir komplikasyondur. Tanımlanan ölümcül komplikasyonlu vaka, Düşük Molekül ağırlıklı heparin kullanımının sezeryan sonrası trombotik olayları önlemedeki yeterliliği konusunda şüpheleri arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Acute Batın, Koagulasyon, Düşük Molekül Ağırlıklı Heparin, Mvt, Postpartum

A Rare Case Report of Lethal Postpartum Mesenteric Venous Thrombosis, Under the Prophylaxis With Low Molecular Weight Heparin

Abstract

Background: Mesenteric venous thrombosis (MVT) is a rare but life-threatening complication of the postpartum period. Delay of diagnosis and treatment is associated with lethal outcome. Case presentation: We described a woman who underwent an elective cesarean section and used low molecular weight heparin prophylaxis after the operation. Ten days after the operation, she applied to the hospital with nonspecific complaints of acute abdomen and died due to the multiorgan dysfunction after MVT and splenic artery thrombosis. Discussion: MVT in our case was most likely secondary to the surgery and hyper-coagulability of the postpartum period. Lack of severe symptoms, signs, and laboratory findings at the beginning of the statement causes the life-threatening delay of diagnosis and treatment. Patients with postpartum acute abdomen should be evaluated for thrombosis of the arterial and venous systems. Conclusion: MVT should be kept in mind for the patients with an acute abdomen in the postpartum period. This case report of life-threatening complication induces the doubts for the efficacy of using LMWH to prevent thrombotic events after the cesarean operation.

Keywords: Acute Abdomen, Coagulation, Low Molecular Weight Heparin, MVT, Postpartum

Presentation ID / Sunum No= 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Erişkin Mülteci-Sığınmacılarda Görülen Ortopedik Travmalar: Ankara Travma Merkezi Deneyimi

Dr. Mutlu Akdoğan [1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Mülteci ve sığınmacılarda uygunsuz yaşam ve çalışma ortamlarındaki kazalara bağlı travma ve yaralanmaların sık görüldüğü tahmin edilmektedir. Bu çalışmada hastanemize başvuran erişkin mülteci ve sığınmacılar ile aynı yaş grubundaki yerel vatandaşların ortopedik travma dağılımları karşılaştırılıp, mülteci ve sığınmacıların daha sık ve ciddi travmalara maruz kalıp kalmadıklarının araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Hastanemiz Ankara travma merkezi olarak hizmet vermektedir. Ocak 2016- Aralık 2018 tarihleri arasında, acil servisten ortopedik travma ile konsülte edilen 18 yaş ve üzeri sığınmacı ve mülteci hastalar ile yerel vatandaşların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Travma çeşitleri bulunarak sınıflandırıldı. Her iki gruba ait veriler istatistiksel olarak analiz edildi. Bulgular: 01. ocak 2016- 31.12.2018 tarihleri arasında acil servise ortopedik travma ile Türkiye Cumhuriyeti (TC) vatandaşı 4118, mülteci ve sığınmacı 245 erişkin hasta konsülte edilmiştir. Vatandaşların %38,5 i kadın iken, mülteci ve sığınmacıların %33,8' i kadındı. Vatandaşların yaş ortalamaları 41,5 iken, mülteci ve sığınmacıların yaş ortalamaları 33,6 idi. İleri yaş düşük enerjili travma(aynı seviyeden düşme) sonucu oluşan proksimal femur kırıklarının TC vatandaşları arasındaki oranı %5,7 iken, mülteci ve sığınmacılara arasındaki oran %1,6 idi. Ateşli silah yaralanmaları nedeniyle başvuru oranı, TC vatandaşlarında %0,7 iken. Mülteci ve sığınmacılardaki oran %2,8 idi. Alt ve üst ekstremitelerin açık ezilme yaralanmaları oranı ise TC vatandaşları arasında %3 iken, mülteci ve sığınmacılar arasında bu oran %8,5 tespit edilmiştir . Sonuç: Ankara'da yaşayan TC vatandaşı ve mülteci-sığınmacı toplam sayıları

göz önünde bulundurulduğunda, mülteci-sığınmacı ortopedik travma oranının belirgin yüksek olduğu söylenebilir. Ateşli silah yaralanmalar ve açık yaralanmalardaki oransal yükseklik, mülteci-sığınmacılar açısından yaşadıkları kötü şartları veya adli olaylarla daha çok ilişkide olduklarını düşündürmektedir. Kalça bölgesi, düşük enerji sonucu oluşan kırıklarında ise durum tam tersine TC vatandaşları arasında oldukça yüksek orandadır. Bu durum mülteci-sığınmacı hastalar ile TC vatandaşları arasındaki yaş ortalaması farkıyla açıklanabilir.

Anahtar Kelimeler: Mülteci, Sığınmacı, Travma, Ortopedi

Presentation ID / Sunum No= 120

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Evaluation of Contraception Preferences of Breastfeeding Women Who Gave Birth Up to 1 Year Ago According to Their Education Level

Dr. İsa Şükrü Öz[1]

[1]Afyon Devlet Hastanesi
*Corresponding author: isa öz

Abstract

AIM: Evaluation of family planning preferences of mothers who gave birth and breastfeeding at most 1 year ago in our hospital according to their educational status. MATERIAL-METHODS: Between April 2018 and July 2018, 128 mothers who gave birth and breastfed 1 year ago were accepted to our hospital for contraception.Mothers were divided into groups according to their education levels.Mothers' age, gravida, parity,abortion histories,delivery forms, previous use of protection methods,post-natal prevention method preferences, education levels, first use reasons for giving up the method of protection were received. RESULTS: University average gravida for graduates (2.48 ± 0.51) was statistically significantly lower than those with primary, secondary and high school graduates (3.19 ± 0.8) ($p = 0.016$) 64.1% of primary, secondary and high school graduates preferred an intrauterine device as a contraception method.35.3% of university graduates preferred an intrauterine device. A statistically significant difference was found between the education levels in intrauterine device preferences ($p = 0.002$).There was no statistical difference between the groups between the use of other contraception methods.

CONCLUSION: Intrauterine device use is more common in non-university graduates than in university graduates. contraception,contraception methods,intrauterine device

Keywords: Contraception,contraception Methods,intrauterine Device

Presentation ID / Sunum No= 142

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Evaluation of Eye Findings of Patients Diagnosed With COVID-19

Asst. Prof. Dr. Abdulgani Kaymaz[1]

[1]Bolu Abant Izzet Baysal University, Faculty of Medicine, Department of Ophthalmology
*Corresponding author: Abdulgani Kaymaz

Abstract

Purpose: It is aimed to evaluate patients diagnosed with Coronavirus Disease-19 (COVID-19) in terms of ocular findings. Materials and Methods: 73 patients who were admitted to our hospital and were diagnosed with COVID-19 and were treated were included in the study. Detailed anamnesis of all patients were taken. In patients with eye complaints, it was questioned whether these complaints were related to the time of occurrence and COVID-19 symptoms. The patients were also asked whether they had any chronic eye diseases and the content of the ophthalmic drugs they used, if any. Results: 45 of the patients were male and 28 were female. The ages of the cases ranged from 8 to 92 years. Based on the anamnesis taken from the patients, 5 out of 73 the patients had ocular involvement that could be associated with COVID-19. Of these patients, 4 had conjunctival hyperemia, 4 had eye burning-stinging, 3 had excess tears and 2 had eye discharge. It was found that none of the patients with eye involvement had chronic eye disease, and only 1 patient received allergic conjunctivitis treatment about 1 month ago. Conclusion: Although the transmission of COVID-19 from eye fluids is a matter of debate, it has been reported in previous studies that it can cause eye involvement. However, eye involvement is not a very common finding.

Comprehensive studies involving more cases are needed to reveal COVID-19 ocular findings in more detail, to evaluate the relationship with the severity of the disease, and to investigate their association with systemic findings.

Keywords: Conjunctival Hyperemia, Coronavirus Disease-19 (Covıd-19), Eye Discharge, Ocular İnvolvement.

Presentation ID / Sunum No= 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Evaluation of Shoulder Dystocia; Risk Factors, Managements and Results: A Case-Control Study

Inst. Dr. Mustafa Behram[1] , Doç.Dr. Elif Gül Yapar Eyi[2]

[1]Clinics of Obstetrics and Gynecology, Saglik Bilimleri University Faculty of Medicine, İstanbul, Turkey
[2]Ankara Dr. Zekai Tahir Burak Kadın Sağlığı Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: MUSTAFA

Abstract

Objective: Shoulder dystocia (SD) is one of the most feared obstetric emergencies affecting 0.13% to 1.16 % of all vaginal deliveries. It significantly increases maternal and neonatal complications. In this study, we aimed to evaluate the current risk factors, delivery maneuvers and perinatal outcomes of SD. Materials and Methods: This study was performed in the Maternity Hospital of Zekai Tahir Burak Women's Health Education and Research Hospital between 2009 and 2014 with retrospective assesment of patients who developed SD during delivery. A total of 133 patients who had documented SD were compared with 128 patients choosen randomly among patients who had not documented SD. Maternal demographic characteristics, intrapartum properties and neonatal outcomes of the patients were recorded and analyzed in the computer database. Statistical analyzes were performed with SPSS 21 for Windows. Statistical significance was accepted as $p < 0.05$ in 95% confidence interval. Results: There was no significant difference in maternal age, weight, height, gravidity, parity, weight gain during pregnancy, biparietal diameter and femur length in prenatal sonographic measurement, need of induction / augmentation and duration of action between two groups. The rates of presence of meconium in the infants and presence of gestational diabetes mellitus in the mothers, the

weight of infants and the weight of the previous sibling were higher and fetal abdominal circumference in prenatal sonographic measurement was larger in SD group. The most common maneuver applied for SD was McRoberts maneuver. Apgar scores were significantly lower, clavicle fracture and brachial plexus injury rates were significantly higher in SD group. So; they had more need for newborn care. Conclusion: Continuous education for improving the skills of delivery and practising SD maneuvres together with supervisors, follow up of the documentation of the cases, may alleviate the morbidity and mortality associated with SD.

Keywords: Shoulder Dystocia, Obstetrics, Vaginal Delivery, Risk Factors

Presentation ID / Sunum No= 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Evaluation of the Change in Anterior Segment Parameters Measured With Pentacam Before and After Cataract Surgery in Patients With and Without Pseudoexfoliation

Asst. Prof. Dr. Adem Soydan[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Medicine, Department of Ophthalmology
*Corresponding author: adem soydan

Abstract

PURPOSE: Pseudoexfoliation is a fibrogranular material found in the anterior segment structures of the eye as well as in many organs in the body. In this study, we aimed to evaluate the changes in the anterior segment parameters measured by pentacam before and after cataract surgery in patients with and without pseudoexfoliation. METHOD: 29 patients (14 females, 15 males) who were decided to undergo cataract surgery with a cross-sectional mean age of 67.42±10.45 years were included in the study. Patient groups: Group 1: Patients without pseudoexfoliation (n=16) Group 2: Patients with pseudoexfoliation (n=13). The anterior segment parameters of the patients were measured with Pentacam® HR Scheimpflug system before cataract surgery. The measured parameters were central corneal thickness (CCT), anterior chamber depth (ACD), anterior chamber volume (ACV), anterior chamber angle (ACA) and corneal volume (CV). One week after a standard phacoemulsification surgery, the same measurements were taken again. Results were compared between and within groups. RESULTS: There was a significant difference between the groups in preoperative ACD (2.88±0.45 and 2.33±0.84 mm, p=0.030), and ACV (161.00±31.67 and 115.54±32.02 p=0.001, respectively) values. In group 1, pre and postoperative CCT (536.22±33.77 and 554.50±41.17 µm, p=0.011, respectively), ACD (2.88±0.45 and 4.09±0.72 mm, p=0.000, respectively) and CV

(57.75±2.91 and 62.65±5.17 p=0.000, respectively), there was a significant difference between the values. In group 2, pre and postoperative ACD (2.33±0.84 and 3.86±0.97 mm, p=0.001, respectively), ACV (115.54±32.02 and 157.65±40.95 p=0.002, respectively) and CV (58.21±3.39 and 64.13±7.39 p=0.012, respectively) There was a significant difference between the values). DISCUSSION: The presence of pseudoexfoliation material in the anterior segment structures and many parameters differ from patients without pseudoexfoliation, suggesting that the anterior segment structures of these cases should be evaluated specifically as they may cause complications and deterioration of endothelial functions during cataract surgery.

Keywords: Pentacam, Phacoemulsification, Pseudoexfoliation

Presentation ID / Sunum No= 194

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Evre Iıı Alt Ekstremite Malign Melanomu Nedeniyle Yapılan İlioinguinal ve İliofemoral Diseksiyon Sonrası Yara Dehisansı ve Yara Enfeksiyonu Risk Faktörleri

Dr. Ümit Mercan[1] , Prof.Dr. Ali Ekrem Ünal[1]

[1]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş Malign melanom tedavisinin en önemli aşaması etkilenmiş lenf nodu bölgesinin tam diseksiyonudur. İnguinal diseksiyon sonrası komplikasyon oranı yüksektir ve yara enfeksiyonu, dehisans, seroma oluşumu, cilt flep nekrozu, lenfödem, derin ven trombozu olası komplikasyonlar arasında sayılabilir. Bu çalişmada alt ekstremite malign melanomu tanısı ile iliofemoral yada iliofemoral ile birlikte ilioinguinal diseksiyon yapılan hastalarda gelişen yara dehisansı ve yara yeri enfeksiyonlarının risk faktörlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Gereçler ve Yöntem Ocak 2014 ve Ocak 2019 yılları arasında Ankara Üniversitesi Cerrahi Onkoloji Kliniğinde evre 3 alt ekstremite malign melanomu tanısı ile iliofemoral veya iliofemoral ile birlikte ilioinguinal diseksiyon yapılan 42 hasta içerisinde postoperatif yara dehisansı veya yara yeri enfeksiyonu gelişen toplam 12 hasta retrospektif incelendi.. Sonuçlar 12 hastadan 8' inde yara dehisansı, 6' sında ise yara yeri enfeksiyonu gelişirken, 2 hastada hem yara dehisansı hem de yara yeri enfeksiyonu izlendi. Hastaların çoğunluğu geniş diseksiyon yapılan gruptu. Yara dehisansı gelişen hastaların birinde neden maserasyon, birinde flep nekrozu iken diğer tüm hastalardaki neden lenfatik fistül veya seromanın drenajı idi. Yara enfeksiyonu gelişen 6 hastadan birinde flep nekrozu , 2 sinde yara dehisansı gözlenirken diğer 3 hastanın birinde lenf nod invazyonuna bağlı iliak ven onarımı 2 hastada ise lenfatik fistül görüldü. Hastaların 6'sında diabetes mellitus mevcutken, 7 hasta 65 yaş üzeriydi. Tartışma Özellikle geniş lenfanedenktomi yapılan grupta risk faktörü olarak lenfatik fistül, ven ya da artere müdahale, flep nekrozu ya da seroma

sayılabilir. Diyabet ve ileri yaş gibi komorbid durumların varlığı da komplikasyon oranlarını artırmaktadır ve riskli grup hastalarda dikkatli olunmalıdır. Enfeksiyonların tedavisinde uygun anbiyotik seçimi ve yara bakımı önem arz etmektedir ve özellikle dirençli enfeksiyonlarda vakum yardımlı kapama tedavisi alternatif olarak düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ilioinguinal, Malign Melanom, Yara Dehisansı

Presentation ID / Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Femur ve Tibia Cisim Kırıklarında Ao İntramedullar Kilitli Çivi Uygulamalarımız Sonrası Gelişen Komplikasyonlar ve Son 25 Yılda Bu Sorunlara Üretilen Çözümler

Dr. Hakan Aslan[1] , Dr. Evrim Duman[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt EAH
[2]Sağlk Bilimleri Üniversitesi Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt EAH

Özet

Amaç: Büyük kemik cisim kırıklarında intramedullar(IM) çivi uygulaması 1990'lı yıllardan itibaren giderek daha fazla popüler olmaya başlamış ve günümüzde travma ve ortopedik cerrahide artık standart bir işlem haline gelmiştir. Modern tıptaki değişim ve yenilikler IM çivi dizaynı ve uygulamasını da etkileyerek daha güçlü ve daha stabil yapıda çivilerin geliştirilmesine ön ayak olmuştur Bu çalışmanın amacı 25 yıl öncesinde kliniğimizde 2.jenerasyon AO IM çivi uygulanan femur ve tibia kırıklarının cerrahisi sırası karşılaştığımız güçlükler ve cerrahi sonrasında sonuçlarımıza yansıyan kısalık, rotasyon ve yanlış açılaşma gibi komplikasyonların nedenlerini ve günümüzde bu sorunlara getirilen çözümleri, IM çivilerde çeyrek asırlık dönemde yapılan değişiklikleri inceleyerek değerlendirmektir. Yöntem:Nisan 1993-Haziran 1995 yılları arasında olarak AO İntramedullar kilitli çivi uygulanan 13 femur, 12 tibia kırığı olan toplam 25 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Ortalama takip süresi 14 ay (4-25 ay) idi. Tüm kırıklar gözönüne alındığında 17 kapalı (%68), 8 açık (%32) kırık mevcuttu. Toplam 6 hastada kırık metafizyodifizeyal bölgede, 2 hastada ise metafizeyal bölgedeydi. Hastaların klinik ve radyolojik değerlendirilmesi, Klemm ve Börner kriterlerine göre yapıldı. Bulgular: Klemm ve Börner kriterlerine göre femur kırıklarında; 6 hastada mükemmel, 6 hastada iyi ve 1 hastada orta sonuç, tibia kırıklarında ise 6 hastada mükemmel, 4 hastada iyi ve 2 hastada orta sonuç elde edildi. Tüm hastalarda yeterli kaynama saptandı ancak tüm kırıklar gözönüne alındığında son kontrollerde 9

hastada kısalık, 7 hastada valgus açılaşması, 8 hastada dış rotasyon ve 1 hastada posteriora açılaşma gözlendi. Sonuç: Metafizeyal ve metafizyodiafizeyal bölgeye yakın kırıklarda, IM kilitli çivi uygulamalarımız sonrası kısalık, rotasyonel ve yanlış açılaşma gibi komplikasyonlarla karşılaştık. Günümüzde bu problemlere çözüm amaçlı; kanal içi bloke edici vidalar, farklı planlarda uygulanabilen vida sistemleri, açısal stabil vida uygulanımına sahip modern tasarımlar ile çözüm üretilmiştir. Biyomekanik mühendisliğinde ve cerrahi uygulamalardaki gelişmeleri takiben yakın bir gelecekte insan kemiğine tam uyumlu ve komplikasyonların en aza indirildiği yeni sistemlerle tanışmamız mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tibia, Femur, İntramedullar Çivi, Cisim Kırıkları

Presentation ID / Sunum No= 117

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Fournier Gangreninde Geniş Debridmanın Önemi

Asst. Prof. Dr. Kazım Gemici[1]

[1]Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi A.B.D
*Corresponding author: KAZIM GEMİCİ

Özet

Fournier Gangreni (FG) ilk defa 1883 de Jean Alfred Fournier tarafından tanımlandı, aynı zamanda perianal veya genital bölgenin polimikrobial nekrotizan fasiitisi olarak da bilinir. İmmum sistem yetmezliği, diabetes mellitus (DM), alkolizm, cilt ve mukoza bütünlüğünü bozan perianal ve genital travmalar FG gelişimini kolaylaştıran faktörlerdir. Son yirmi yıldır tedavi ettiğimiz FG hastalarımızın yönetimini yeni literatür bilgileri ışığında gözden geçirerek, bu hastaların yakın takip edilmeleri ve geniş debritmanın önemini vurgulamak istedik. On sekiz FG hastaların demografik özellikleri, ek hastalıkları kayıt edildi. Hastaların medikal tedavileri, yapılan cerrahi müdehaleler ve bu tedavilerin takip sonuçları değerlendirildi. Bu hastalar dört farklı sağlık ekibi tarafından tedavi edilmiş, Minimal cerrahi girişimden başlayıp, perineal bölgeden sağ aksillaya kadar varan geniş debritman yapılan hastalarımız mevcuttu. Hastalarımızın on üçü erkek %72, beş'i kadın %28, erkeklerin yaş ortalaması 53 (34-78), kadınların 55 (41-69). On iki hastamızda DM, sekiz hastamızda DM, hipertansiyon (HT) ve kroner kalp hastalığı (KKH) mevcuttu. Dört hastamızda perianal travma hikayesi mevcuttu (Genital mantar, iki hemoroid operasyonu, arı sokması). 6 hastaya tek seans, 4 hastaya iki ve 8 hastamıza üç seans debridman yapıldı. İkinci ve üçüncü seans debritman sırasında nekrozun ilk operasyon alanına göre en az 15 cm daha yayıldığını tespit ettik, bu da geniş debritmanın ne kadar önemli olduğunu bize göstermektedir Sonuç olarak FG hayati tehdit eden erken kontrol altına alınmadığında hastanın hayatını kaybetmesine neden olabilecek ciddi bir hastalıktır. Bu hastalığın handikabı, proplemin perianal bölgede başlıyor olması gerek acil

gerekse poliklinik şartlarında yeterli perine muayenesinin yapılamaması hastalığın atlanmasına ve enfeksiyonun yayılmasına neden olmaktadır. Bu yüzden DM,alkol hikayesi, immun yetmezliği olan perineal şikayetler ile gelen hastaların muayenelerinin çok dikkatli yapılması ve FG bu hasta grublarında muayene sırasında sürekli akılda tutulması gerektiğini vurgulamak istiyoruz.

Anahtar Kelimeler: Fournier Gangreni, Debritman, Diabetes Mellitus

Presentation ID / Sunum No= 301

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gastrointestinal Stromal Tümörlerdeki Histopatolojik ve İmmünhistokimyasal Bulgularımızın Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Hatice Seneldir[1]

[1]İstanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı

Özet

Giriş ve Amaç: Gastrointestinal stromal tümörler (GİST), gastrointestinal sistemin en sık görülen mezenkimal kaynaklı tümörleridir ve sıklıkla mide ve ince barsaktan köken alırlar. Çalişmamizin amacı bu tümörlerdeki histopatolojik parametreleri ve immünhistokimya sonuçlarımızı değerlendirmektir. Materyal ve Metod: Retrospektif çalışmamıza Ocak 2016- Eylül 2020 tarihleri arasında patoloji laboratuarımızda tanı almış 26 olgu dahil edildi. Histopatolojik olarak tümör çapı, mitotik indeks, fokalite, hücre tipi, nekroz, kanama, ülserasyon varlığı ve immünhistokimyasal olarak da CD117, DOG-1, CD34 ekspresyonu sonuçları değerlendirildi. Bulgular: Olguların yaş dağılımları 50 ile 87 arasında değişmekte olup ortanca yaş 64 idi. Olguların 17'si mide, 9'u ise ince barsak yerleşimliydi. Lokalizasyon ve histopatolojik parametrelere göre oluşturulan risk grubu sınıflamasında 8'i yüksek risk, 3'ü orta risk, 5'i düşük risk, 2'si çok düşük risk, 8'i ise risk bulunmayan grupta yer aldı. Sonuç: Gastrointestinal stromal tümörler, epitelyal veya mezenkimal birçok benign ya da malign tümörle karışabilecek histomorfolojik özellik gösterebilirler. Ayırıcı tanıda morfolojik bulgularla birlikte immünhistokimyasal inceleme büyük önem taşımaktadır. Ayrıca gerekli olgularda mutasyon analizi (KIT, PDGFRA) de olguların yönetimi açısından yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Stromal Tümör, Histopatoloji, İmmünhistokimya

Presentation ID / Sunum No= 144

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Geriatrik Popülasyonda Hiperparatiroidinin Cerrahi Tedavisi: 89 Olgunun Analizi

Dr. Hüsnü Aydın[1]

[1]Bakırkoy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Hüsnü Aydın

Özet

Amaç: Yaşla birlikte hiperparatiroidizm insidansı artmakla birlikte minimal invaziv paratiroidektomi ameliyatları geriatrik hastalarda da güvenle yapılabilmektedir. Çalışmamızda kliniğimizde ameliyat ettiğimiz 65 yaş üzeri hastaların paratiroidektomi (PT) sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık. Yöntemler: 2014-2019 yılları arasında, hiperparatiroidizm (HPT) nedeniyle paratiroidektomi yapılan hastalar (n = 89) retrospektif olarak incelendi. Tüm hastalar multidisipliner endokrin konseyi tarafından değerlendirilerek endikasyon konulduktan sonra kliniğimizde ameliyat edildi. Hastalara ait demografik bulgular, hastaneye başvuru nedenleri, ameliyat öncesi yapılan laboratuvar ve görüntüleme sonuçları, uygulanan ameliyat tipi ve ameliyat sonrası sonuçlar (rekürrens, persistans, morbidite ve mortalite) değerlendirildi. Bulgular: HPT'si olan toplam 89 hastanın, 88'inde (%98,8) primer HPT bulunurken, 1'inde (%0,2) üçüncül hiperparatiroidizm (THPT) vardı. 36 hastanın (%40,4) tanısı çeşitli testlerde tesadüfi hiperkalsemi saptanarak konuldu. 19 hastada (%21,3) başlangıç semptomu ağrı (kas, eklem, kemik) iken 13 (%14,6) hastada halsizlik ve yorgunluktu. Hastalar öncelikle patolojik bezi saptamak için ultrasonografi ve sintigrafi ile değerlendirildi. Gerektiğinde kesitsel inceleme ve selektif venöz örnekleme ek incelemeler olarak yapıldı. Ameliyat kararı verilen hastaların 64'üne (%72) minimal invaziv paratiroidektomi (MİP), 14'üne (%16) ise 4'üne bez eksplorasyonu uygulandı. THPT'li 1 hastaya 3,5 paratiroidektomi yapıldı. Hastaların ameliyat öncesi ortalama

kalsiyum değeri 11,4 mg / dl (min-maks 9,3-14,5) ve PTH değeri 268,1 pg / mL (min-maks 51-705) idi. Ameliyat sonrası üçüncü haftada ortalama Ca: 9.1 (min-maks 7.8-10.2) ve PTH: 32.6 (min-maks 1.8-109). Ameliyattan sonraki 3 ayda Ca: 9,8 (min-maks 7,1-10,9), PTH: 77,4 (min-maks 16-107). Hiçbir hastada persistans veya rekürrens görülmedi. MİP yapılan tüm hastalar postoperatif birinci günde taburcu edilirken, 4 bez eksplorasyonu yapılan 1 hasta 17 günlük yoğun bakım takibinde komorbid hastalıklar nedeniyle kaybedildi. Sonuç: Geriatrik hastalarda iyi bir preoperatif değerlendirme ile patolojik paratiroid bezi lokalize edilerek minimal invaziv cerrahi güvenli ve etkili bir şekilde yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Hiperparatiroidizm, Paratiroidektomi, Yaşlı

Surgical Treatment of Hyperparathyroidism in Geriatric Population: Analysis of 89 Patients

Abstract

Aim: Although the incidence of hyperparathyroidism increases with age, minimally invasive parathyroidectomy operations can be performed safely in geriatric patients. We aimed to evaluate parathyroidectomy (PT) outcomes in geriatric population. Methods: The patients, who underwent parathyroidectomy due to hyperparathyroidism (HPT) between 2014-2019 (n=89) were evaluated retrospectively in terms of demographics, hospital admissions, management, operative and post-operative outcomes (recurrence or persistence), morbidity and mortality. All patients were operated our endocrinology department after evaluated multidisciplinary endocrine board. Results: While 88 (98.8%) of the geriatric patients with a total of 89 HPT had primary HPT, 1 (0.2%) had tertiary hyperparathyroidism (THPT). The diagnosis of 36 patients (40.4%) was made incidentally with the detection of hypercalcemia. While the first symptom was pain (muscle, joint, bone) in 19 patients (21.3%), 13 patients (14.6%) had weakness and fatigue. Patients were firstly evaluated by ultrasonography and scintigraphy to detect pathological gland. When necessary, cross-sectional examination and selective venous sampling were performed as additional examinations. Minimally invasive parathyroidectomy

(MIP) was performed in 64 (72%) of the patients who were decided to have an operation, while 14 (16%) patients underwent 4 gland exploration. While the mean preoperative calcium value of the patients was 11.4 mg/dl (min-max 9.3-14.5) and PTH value was 268.1 pg/mL (min-max 51-705). On the third week after the surgery value of mean Ca: 9.1 (min-max 7.8-10.2) and PTH: 32.6 (min-max 1.8-109). On the 3 months after surgery Ca: 9.8 (min-max 7.1-10.9), PTH: 77.4 (min-max 16-107). No patients had recurrence or persistence. While all patients who underwent MIP were discharged on the first postoperative day, 1 patient who underwent 4 gland exploration died after 17 days of intensive care follow-up due to co-morbid diseases. Conclusion: Minimally invasive surgery can be safely and effectively performed by localizing the pathological parathyroid gland with a good preoperative evaluation in geriatric patients.

Keywords: Geriatrics, Hyperparathyroidism, Parathyroidectomy

Presentation ID / Sunum No= 387

Oral Presentation / Sözlü Sunum

GnRH Agonist Protokol IVF Sikluslarında GnRH Antagonist Protokol Kadar Etkin mıdır'

Dr. Seda Şahin Aker[1]

[1]Ankara Üniversitesi KadınHastalıkları ve Doğum

Özet

İn vitro fertilizasyon-embriyo transferi(IVF-ET) uygulanan 1000 siklusun GnRH antagonist ve agonist protokollerinin etkinliğinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Retrospektif tarama ile 1000 siklus çalışmaya dahil edilmiştir, bu siklusların 283'üne agonist protokol, 717'sine antagonist protokol uygulanmıştır. Antagonist protokol grubunda günlük kullanılan ortalama gonadotropin dozu 249±82,87 IU ve siklus iptal oranları anlamlı derecede yüksekti (p<005 ve p<0,001). Agonist protokol grubunda 'coasting' uygulaması ve OHSS gelişimi anlamlı derecede yüksekti (p<0,001). Agonist protokol grubunda siklus başına kimyasal gebelik oranı %40,3 iken antagonist protokol grubunda %28,5'tir (p<0,001). Agonist protokol grubunda klinik gebelik oranı %31,4 devam eden gebelik oranı %27,2 iken antagonist grupta sırasıyla %27,2 ve %25,1'di (sırasıyla p=0,179 ve p=0,115). Agonist ve antagonist protokol grubunda transfer başına kimyasal gebelik oranı agonist protokol grubunda %42,1, antagonist protokol grubunda %32,8 idi (p=0,08). Agonist protokol grubunda transfer başına klinik gebelik oranı %32,8, devam eden gebelik oranı %28,4'tü. Antagonist protokol grubunda bu oranlar %31,4, %28,9'du (sırasıyla p=0,660 ve p=0,873). Klinik gebelik üzerine her iki protokol grubunun etkileri benzer bulunmuştur (OR=0,814,%95 CI=0,603-1,099;p=0,18). Kimyasal gebelik üzerinde GnRH agonist protokol daha başarılı(OR =1,696,%95 CI=1,272-2,262;p<0,001), devam eden gebelik üzerine etkisine bakıldığında her iki protokolün benzer olduğu bulunmuştur (OR=1,115,%95 CI=0,817-1,523 ;p=493). Sonuç olarak GnRH agonist protokol grubunda daha fazla sayıda ve kalitede oosit elde edilmesi, daha fazla sayıda embriyo transferine rağmen; GnRH

agonist ve GnRH antagonist protokol grubunda benzer klinik ve devam eden gebelik oranları bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: GnRH Agonist Protokol, Gnrh Antagonist Protokol, in Vitro Fertilizasyon, Klinik Gebelik Oranı, Overyan Hiperstimülasyon Sendromu

Is GnRH Agonist Protocol As Effective As the Gnrh Antagonist Protocol in IVF Cycles'

Abstract

Aim of this study is to compare effectiveness of gonadotrophin releasing hormone (GnRH) agonist in-vitro fertilization(IVF) cycles compared to GnRH antagonist IVF cycles. Patients records were retrospectively evaluated and fresh 283 GnRH agonist and 717 GnRH antagonist were compared. Daily dose of gonadotrophin (249±82,87) and cycle cancellation rates were more common in GnRH antagonist group (p < 0,05, p<0,001). Agonist cycles had significantly more cases of coasting and ovarian hyperstimulation syndrome (p<0,001). Biochemical pregnancy rates were higher in the GnRH agonist group (40.3% vs 28.5%) and the difference was stastistically significant (p<0,001). Clinical pregnancy and ongoing pregnancy rates were higher in the GnRH agonist group (31,4% and 27,2% respectively) compared to GnRH antagonist group (27,2%, and 25,1% respectively, p=0,179 and p=0,115). Biochemical pregnancy rates per cycle were higher in the GnRH agonist group (42,1%) compared to antagonist group (32,8%) and the difference was stastistically significant (p=0,008). Clinical pregnancy and ongoing pregnancy rates per cycle in GnRH agonist group (32,8% and 28,4% respectively) were higher compared to GnRH antagonist group (31,4% and 28,9%, respectively) ,(p=0,660 and p=0,873,retrospectively). We found no significant difference in clinical pregnancy between groups (OR=0,814, 95% CI=0,603-1,099;p=0,18). GnRH agonist protocol was more succesful in biochemical pregnancy (OR=1,696, 95 %CI=1,272-2,262;p<0,001). The ongoing pregnancy rates were similar between groups (OR=1,115, 95% CI=0,817-1,523 ;p=493). In summary, GnRH agonist group had significantly more retrieved mature oocytes and similar ongoing pregnancy rates despite significantly more transfered

embryos agonist group. GnRH agonist cycles have longer induction duration, higher rates of OHSS and similar pregnancy rates with antagonist cycles.

Keywords: GnRH Agonist Protocol, GnRH Antagonist Protocol, in Vitro Fertilisation, Clinical Pregnancy Rate, Overian Hyperstimulation Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hematoglobda Yeni Bir Tedavi Yöntemi :Aspirasyon Yöntemi

Dr. Mustafa Erkoç[1] , Dr. Recep Burak Değirmentepe[2]

[1]Beylikdüzü Devlet Hastanesi
[2]Of Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: Hematüri günlük üroloji pratiğinde en çok görülen semptomlardan biridir.Mesane tümörleri,Benign Prostat Hiperlazisi(BPH),antikoagülan kullanımı gibi sebeplerle hematüri karşımıza hematoglob olarak ortaya çıkmaktadır.Hematoglob tedavisinin bir kısmında sonda takılması ve irrigasyon yeterli olurken bazılarında ameliyathanede müdahale gerekmektedir. Çalışmadaki amacımız hematoglobda yeni bir yöntem olan aspirasyon yönteminin etkinliğini ve güvenilirliğini ortaya koymaktır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza mart 2017 haziran 2020 arasında Beylikdüzü Devlet Hastanesi acil servisine hematoglobla başvuran ameliyathanede tedavisi yapılan 80 hasta dahil edildi.Hastaların 40 ına sistoskopi ve puarla yıkama yöntemiyle tedavi uygulanırken 40 hastaya sistoskopi ve aspirasyon yöntemi uygulanmıştır.Hastaların demografik verileri ,komorbiditeleri, antikoagülan kullanımları operasyon süresi,mesane perforasyonu oranları,postop kan transfüzyon oranları kayıt altına alındı.Ki -kare testiyle veriler karşılaştırıldı. Bulgular: Her iki grup karşılaştırıldığında demografik,komorbidite ve antikoagülan kullanımı açısından istatistiksel bir fark saptanmadı($p>0.05$) .Her iki grubun operasyon süreleri incelendiğinde aspirasyon grubu ve puarla yıkama yöntemi olarak sırasıyla 20 dakika ve 60 dakikaydı.İstatistiksel olarak anlamlı fark saptandı($p<0.05$).Yine mesane perforasyon oranları incelendiğinde aspirasyon grubunda perforasyon saptanmazken puarla yıkama grubunda 2 hastada perforasyon saptandı.İstatistiksel olarak anlamlıydı($p<0.05$).Postop kan tranfüzyonu ,operasyon sırasındaki hemoglobin düşüşü açısından istatistiksel oalrak fark saptanmadı.

Sonuç :Hematoglobla başvuran operasyona gerek duyulan hastalarda aspirasyon yöntemi güvenilir ve etkin bir yöntemdir.Yöntemle ilgili daha geniş serili iyi dizayn edilmiş çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Aspirasyon,hematüri,hematoglob

A New Treatment Method for Hematoglobe: Aspiration Method

Abstract

Introduction: Hematuria is one of the most common symptoms in daily urology practice. Hematuria emerges as hematoglobe due to reasons such as bladder tumors, Benign Prostatic Hyperlasia (BPH), anticoagulant use. While catheter insertion and irrigation are sufficient in some of hematoglobe treatments, some cases require intervention in the operating room. The aim of this study is to reveal the effectiveness and reliability of the aspiration method, which is a new method for hematoglobe. Materials and Methods: The study included 80 patients who presented to the emergency service of Beylikduzu State Hospital between March 2017 and June 2020 with the complaint of hematoglobe and treated in the operating room. Of the patients, 40 were treated with cystoscopy and aspiration method, while 40 were treated with cystoscopy and irrigation with manual pressure pump. Demographic data, comorbidities, anticoagulant use, operative time, bladder perforation rates and postoperative blood transfusion rates of patients were recorded. The data were compared with the chi-square test. Results: When two groups were compared, there was no statistical difference in terms of demographics, comorbidity and anticoagulant use ($p > 0.05$).When the operative times of both groups were analyzed, the operative time was 20 minutes for the aspiration method group and 60 minutes for the irrigation group. There was a statistically significant difference ($p < 0.05$).When the bladder perforation rates were analyzed, the aspiration group had no perforation, while 2 patients in the irrigation group developed perforation, which was statistically significant ($p < 0.05$).There was no statistically difference in terms of postoperative blood transfusion and intraoperative hemoglobin decrease. Conclusion:Aspiration method is a reliable and an effective method for patients who present with the

complaint of hematoglobe and require surgery. Well-designed studies with large series are required to be conducted on this method.

Keywords: Aspiration, Hematuria, Hematoglobe

Presentation ID / Sunum No= 77

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hemodiyalize Bağımlı Bir Hastada Nadir Bir Akut Batın Nedeni: İzole Çekum Nekrozu

Dr. Yasin Kara[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği
*Corresponding author: Yasin Kara

Özet

ÖZET İzole çekum nekrozu (İÇN), iskemik kolitin oldukça nadir görülen bir varyantıdır. Hemodiyaliz alan hastalarda tıkayıcı olmayan mezenter iskemi (TOMİ) ön plandadır ve oluşan hipotansiyon, dehidratasyon ve aritmiyle beraberdir. Olgu sunumu: Bir yıldır haftada üç kez hemodiyalize giren, 41 yaşında erkek hasta, iki gün önce hemodiyaliz sonrası ani başlayan sağ alt karın ağrısı, bulantı, kusma şikayetleri ile acile başvurdu. Böbrek yetmezliği dışında yandaş bir hastalığı yoktu ve ilaç kullanmıyordu. Fizik muayenede, sağ alt ve üst karında hassasiyet, defans ve rebound mevcuttu. TA:90/50, Ateş:37C, WBC:18300, Hct:41, CRP:65, Üre:80, Kreatinin:6.3, ADBG de özellik yoktu, batın ultrasonunda akut apandisit lehine bulgu izlenmedi, sağ tarafta lokalize minimal serbest mayi izlendi. Hastamız daha ileri görüntülemeye ihtiyaç duyulmadan akut batın nedeniyle ameliyata alındı. Eksplorasyonda çekum anterolateral duvarda nekroz alanları gözlendi (Resim1). Sağ hemikolektomi uç yan ileotransversostomi uygulanan hasta takiplerinde herhangi bir komplikasyon gelişmeden operasyon sonrası 7. günü şifa ile taburcu edildi. Histopatolojik incelemesinde nonspesifik iskemi zemininde çekumda infarkt alanları görüldü. TARTIŞMA: Hemodiyalize bağımlı hastalarda, gelişen sağ alt karın ağrısı ayrıcı tanısında nadir bir akut batın nedeni olan İÇN düşünülmelidir. Olası ayrıcı tanılar dışlandıktan sonra yapılacak mezenter anjiografi ile TOMİ tanısı konabilir ve aynı seansta SMA

dan transkateterik yolla definitif tedavi sağlanabilir. Herhangi bir dönemde peritonit bulguları gelişirse acil laparatomi yapılmalı ve hastanın genel kondüsyonuna, perforasyon mevcudiyetine, çekumdaki nekrozun boyutuna ve peritonit bulgularının varlığına göre farklı rezeksiyon yöntemleri uygulanabilir. İzole çekum nekrozunda tedaviye vaka bazında karar verilmeli, erken dönemde mezenter anjiografi ile tanı konulup ve transkateterik yolla definitif tedavi sağlanabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Akut Batın, Hemodiyaliz, İzole Çekum Nekrozu, Acil Cerrahi

A Rare Cause of Acute Abdomen in a Hemodialysis Patient: Isolated Cecum Necrosis

Abstract

SUMMARY Isolated cecum necrosis (ICN) is a quite rare variant of ischemic colitis. In hemodialysis patients, nonocclusive mesenteric ischemia (NOMI) is in the foreground with the consisting hypotension, dehydration and arrythmia. Our case was a 41-year-old male patient, who was getting regular hemodialysis three times a week for a year and was admitted to the emergency department with the complaints of right lower abdominal pain, nausea, and vomiting started after hemodialysis two days ago. He did not have any concomitant disease other than renal failure and was not using any medication. Physical examination revealed tenderness, defense, and rebound in the right lower and upper abdomen. TA: 90/50 mmHg, Fever: 37C, WBC: 18300 /mm3, Hct: 41, CRP: 65, Urea: 80, Creatinine: 6.3, abdominal radiography was unremarkable, abdominal ultrasound showed no signs of acute appendicitis but minimal localized free fluid on the right side. . Our patient was operated for acute abdomen without the need for further imaging. On exploration, areas of necrosis were observed in the anterolateral wall of the cecum (Picture 1). The patient, who underwent right hemicolectomy end-to-side ileotransversostomy, was discharged with full recovery on the 7th postoperative day without any complications. Histopathological examination revealed areas of infarction in the cecum on a nonspecific ischemia background. DISCUSSİON and CONCLUSİON: Isolated

caecal necrosis, a rare cause of acute abdomen, should be considered in the differential diagnosis of right lower abdominal pain in hemodialysis-dependent patients. NOMI can be diagnosed by mesentery angiography after exclusion of possible differential diagnoses and definitive treatment can be provided from superior mesenteric artery via transcatheteric route in the same session. If signs of peritonitis develop at any time, an emergency laparotomy should be performed and different resection methods can be applied according to the general condition of the patient, the presence of perforation, the size of the necrosis in the cecum. Treatment of isolated cecum necrosis should be decided on a case-by-case basis, it should be kept in mind that in early periods of disease, the diagnosis and the definitive treatment can be made by mesenteric angiography and transcatheteric route respectively.

Keywords: Acute Abdomen, Hemodialysis, Isolated Cecum Necrosis, Emergency Surgery

Presentation ID / Sunum No= 118

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hepatoselüler Karsinom: Üçüncü Basamak Tek Merkez 10 Yıllık Analizi

Exp. Dr. Ayşe Nur Uğur Kılınç[1]

[1]Konya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç Hepatoselüler karsinom dünyada en sık görülen beşinci ve en öldürücü üçüncü kanserdir. Hepatoselüler kanserin bölgesel sıklığı değişmekte olan çeşitli etyolojik risk faktörleri mevcuttur. Örneğin Afrika ve Asya'da en sık risk faktörü Hepatit b ve Hepatit c iken Amerika Birleşik Devletleri'nde en sık risk faktörü non alkolik yağlı karaciğer hastalığıdır. Biz de makalemizde Orta Anadolu'da üçüncü basamak tek merkez 10 yıllık hepatoselüler karsinom verilerimizi sunmayı amaçladık. Gereç ve Yöntemler 2010-2020 yılları arasında üçüncü basamak tek merkez patoloji raporları retrospektif olarak gözden geçirildi. Hepatoselüler karsinom tanılı hastalar analize dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri, eşlik eden patolojileri ve laboratuvar sonuçları analiz edildi. Bulgular Retrospektif çalışmamıza 51 hasta dahil edildi. Hastaların 42 tanesi erkek (82%), 9 tanesi bayandır(18%) . Hastaların yaşları 46 ile 84 arasında değişmekte olup yaş ortalaması 72,3'tür. Etyolojide hastaların yaklaşık yarısında en sık risk faktörü olarak hepatit (25 olgu) tespit edilmiş olup eşlik eden hastalıklar malignite (4 olgu), diabetes mellitus (5 olgu), dislipidemi (1 olgu), benign prostat hiperplazisi (4 olgu), kist hidatik (1 olgu) bulunmuştur. Tartışma ve Sonuç Bizim sonuçlarımızda hepatoselüler karsinomda en sık risk faktörü ülkemizde yapılan diğer çalışmalar ile benzer olarak hepatit bulunmuştur. Ayrıca sonuçlarımızda göze çarpan ileri yaş ve erkek cinsiyet üstünlüğü de literatürde yapılan pek çok çalışma ile benzer bulunmuştur. Bu sonuçlar ışığında özellikle 60 yaş üstü, erkek ve hepatit öyküsü olan hastaları hepatoselüler karsinom için tarama

programına dahil etmek hastalığın erken dönemde tanınmasına imkan sağlayıp hastalığın mortalitesini azaltmada faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hepatit, Hepatoselüler Karsinom, Karaciğer

Presentation ID / Sunum No= 216

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hiperamilazemili Acil Olguların Etyoloijk ve Prognostik Faktörler Açısından Değerlendirilmesi

Dr. Bülent Gürbüz[1]

[1]VKV Amerikan Hastanesi, İstanbul

Özet

Amaç: Serum amilaz seviyesinde yükseklik saptanması durumunda genel cerrahi pratiğinde genellikle aklımıza akut pankreatit gibi pankreas patolojileri gelebilse de amilaz yüksekliği birçok patolojik/fizyolojik durumda yüksek olarak tespit edilebilmektedir. Bu çalışmada amilaz yüksekliği mevcut olan hastalar tanı, laboratuar ve görüntüleme bulguları açısından retrospektif olarak incelendi. Amilaz yüksekliğinin hangi etyolojik ve prognostik faktörlere gösterge olabileceği değerlendirildi, konu ile ilgili literatür bilgileri incelendi. Materyal ve Metod: Bu çalışmada 01.06.2008 ile 01.06.2009 tarihleri arasında T.C. Sağlık Bakanlığı Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3.Genel Cerrahi Kliniği'ne acil servisten yatırılan 71 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Amilaz seviyesinde yükseklik saptanan hastalar yaş, cinsiyet, USG de safra kesesinin durumu, bilgisayarlı tomografide pankreasın durumu, başvuru şikayeti, lökosit, AST, ALT, total bilirubin, tanı ve uygulanan tedavi protokolleri açısından değerlendirildiler. İncelenen hastalardan, hiperamilazemi saptandığı halde, tetkikleri eksik olan hastalar çalışma dışı tutuldu Bulgular: Amilaz yüksekliği saptanan hastaların yaklaşık %50'si akut pankreatit nedeni ile yatırılmıştı. Hiperamilazeminin lökosit, AST, ALT, yatış süresi ve pankreas BT bulguları ile istatistiksel olarak anlamlı korelasyon gösterdiği saptandı. Serum amilazı sadece pankreas hastalıklarında yükselmemekte, diğer pek çok patolojik durumda da amilaz seviyesinde yükseklik saptanabilmektedir. Hastaların acil birime başvuru şikayetleri arasındaki amilaz değerleri açısından anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Fakat şikayetlerin Dunn's çoklu testi ile yapılan karşılaştırmalarında sırt ağrısı grubu

amilaz değerlerinin karın ağrısı, şişkinlik, sarılık ve kusma gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Amilaz değeri ile AST, ALT, lökosit ve yatış süresi arasında istatistiksel olarak anlamlı olan pozitif yönde bir korelasyon saptandı. Amilaz değerleri normal seviyelere gerileyene kadar hastalar takip edilmekte ve bu da yatış süresinin uzamasına neden olmaktadır. Amilaz seviyesi ile yatış süresi arasındaki pozitif yöndeki korelasyon buna bağlı olabileceği düşünülmüştür. Pankreas BT bulguları arasında amilaz açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanamamıştır fakat grupların çoklu karşılaştırmalarında anlamlı farklılık saptanmıştır. BT bulgusu olarak pankreastaki morfolojik görünüm bozuldukça amilaz değerinin yüksek saptandığı gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Amilaz, Etyoloji, Hiperamilazemi, Pankreatit, Prognoz

Presentation ID / Sunum No= 184

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hipofiz Adenomlarında Çoklu Cerrahi Teknikler: Cerrahi Deneyimimiz

Inst. Dr. Mehmet Ozan Durmaz[1] , Dr. Adem Doğan[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği

Özet

Giriş: Hipofiz adenomları iyi huylu tümörlerdir ve benzersiz biyolojik, patolojik ve klinik davranışları vardır. Tüm primer beyin tümörlerinin yaklaşık % 10-15'ini oluştururlar. Hipofiz bezi, adenohipofizeal ve nörohipofizeal bileşenden oluşan iki lob içerir. Adenohipofiz, hipofiz adenomları için bir substrat görevi görür. Gereç ve Yöntemler: Hipofiz adenomlu 109 hasta transkraniyal, mikroskobik transnazal transsfenoidal ve endoskopik endonazal transsfenoidal yaklaşımlarla ameliyat edildi. Yaş, cinsiyet ve tümörün hormonal tipi, görme semptomların varlığı, plazma biyokimyası ve hormon düzeyleri, ameliyat öncesi ve sonrası görüntüleme parametreleri, rezidüel tümör varlığı, remisyon ve komplikasyon oranları incelendi. Tüm hastalar için ortalama takip süresi 30 aydı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hipofiz adenomlu 109 hastanın 30'u transkraniyal, 70'i mikroskobik transnazal transsfenoidal ve 9'u endoskopik endonazal transsfenoidal yaklaşımla opere edildi. Ortalama yaş 45,8 yıl idi. Hastaların 53'ü (% 54,9) kadın ve 56'sı (% 45) erkek idi. 37 hastada (% 33,9) GH salgılayan hipofiz adenomu, 36 hastada (% 33) hormon negatif hipofiz adenomu, 22 hastada (% 20,1) ACTH salgılayan adenom ve 12 hastada ise (% 11) prolaktinoma mevcuttu. En sık görülen komplikasyon 109 hastanın 13'ünde kaydedilen postoperatif hormon yetmezliğiydi. Postoperatif 6 hastada (% 5,5) geçici diabetes insipidus ve 1 hastada (% 0,9) kalıcı diabetes insipidus kaydedildi. Dört hastada (% 3,6) rinore kaydedildi ve herhangi bir cerrahi işleme gerek kalmadan aralıklı lomber drenaj ile tamamen tedavi edildi. Bir hasta anterior dolaşım enfarktı nedeniyle kaybedildi ve ayrıca bir

hasta transkraniyal kraniyal cerrahi sonrası intraserebral kanama nedeniyle kaybedildi. Sonuç: Transsfenoidal mikrocerrahi, hipofiz adenomlarının tedavisinde hala güvenli ve etkili bir operasyondur.

Anahtar Kelimeler: Hipofiz Adenomu, Transsfenoidal, Transkranyal Cerrahi

Presentation ID / Sunum No= 88

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hipospadias Cerrahisine Sekonder Gelişen Üretral Fistül Onarımında Çift Kat Dartos Flap Tekniğinin Etkinliği

Dr. Kubilay Sarıkaya[1]

[1]Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi, Sağlık bilimleri Üniversitesi, Ankara
*Corresponding author: Kubilay Sarıkaya

Özet

Amaç Hipospadias onarımı sonrası görülen üretrokütanöz fistüllerin onarımında bilateral çift kat dartos flap kapama tekniğinin etkinliğini göstermek. Materyal ve Metod Mayıs 2014-Ocak 2020 tarihleri arasında kliniğimizde üretrokütanöz fistül onarımı yaptığımız toplam 21 hastanın verilerini retrospektif olarak incelenmiştir. Hastaların 16 (76.2%)'sı distal hipospadias nedeniyle, 4 (19.0%)'ü midpenil seviyede hipospadias nedeniyle ve 1 (4.8%)'i ise proksimal penil seviyedeki hipospadias nedeniyle opere edildiği saptanmıştır. Hastaların hepsinde tek fistül alanı olduğu görülmüştür. Uygun kateterizasyonu takiben klasik çepeçevre üretrokütanöz fistül traktı çıkarılmış ve 6/0 PDS sütürle fistül onarımı yapılmıştır. Daha sonra sütür hattının üstü sağ ve sol lateralden serbestlenen dartos flap' leri ile çift kat kapatılmış ve anatomik planda cilt kapatılarak işleme son verilmiştir. Bulgular Hastaların median yaşının 11 (3-28) yıl ve ortalama operasyon süresinin 40.23±10.89 dakika olduğu görülmüştür. Postoperatif kateterizasyon süresinin ise median 7 (4-10) gün olduğu bulunmuştur. Postoperatif erken dönemde sadece 2 (9.5%) hastada katetrizasyona sekonder üretrit tesbit edilmiş ve lokal antibiyotik tedavisi uygulanmıştır; 19 (90.5%) hastada herhangi bir komplikasyon görülmemiştir. Postoperatif median 6 (2-28) aylık takipte hiçbir hastada fistül rekürrensi görülmemiştir. Sonuç Geçirilmiş hipospadias cerrahisine sekonder gelişen üretrokütanöz fistüllerin onarımında fistül onarımı yapılan sütür hattının üstüne

bilateral çift kat dartos flap kapama tekniği fistül rekürrensinin ve komplikasyonların önlenmesinde önemli katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hipospadias, Fistül Onarımı, Dartos Flap

Presentation ID / Sunum No= 133

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İkiz Bebeklerde Premature Retinopatisi Risk Faktörleri ve Sıklığı, Tek Merkez Deneyimi

Dr. Dilbade Yildiz Ekinci[1]

[1]Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Dilbade Yıldız Ekinci

Özet

AMAÇ: İkiz bebeklerde Premature Retinopatisi (ROP) risk faktörleri ve sıklığını bildirmek. METOD: Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde 2018-2020 yılları arasında ROP takip ve tedavisi yapılan ikiz bebeklerin dosyaları geriye dönük tarandı. Doğum ağırlıkları(DA), gestasyon haftaları(GH), cinsiyetleri, risk faktörleri, ROP gelişip gelişmediği ve uygulanan tedaviler kaydedildi. SONUÇ:161 çift ikizin 151 kız,171 erkekti. Tüm bebeklerin ortalama DA 1703.2 GR, GH 32.9 hafta idi. ROP gelişenlerin ort DA 1394.7 gr, GH 29.9 haftaydı. ROP nedeniyle 5 çift ikizin herbiri,9 çift ikizin birer tanesi tedavi oldu. Tedavi olanların DA 1296 GR, GH ise 29 haftaydı ($p<0.05$). Tedavi uygulanan bebeklerde yoğun bakımda kalış ve oksijen tedavisi alma süreleri, sepsis oranı, respiratuvar distres oranları ROP gelişmeyen ve ROP gelişip tedavi olmayan ikizlere kıyasla daha yüksekti ($p<0.05$). İkizlerden sadece birinin tedavi olduğu 9 çift bebeğin tedavi olanlarının DA 1333.3 gr, tedavi olmayanların DA 1378.8 gr idi ($p>0.05$). Bu ikizlerin tedavi olanlarında hastanede kalış ve oksijen alma süresi, sepsis oranı, RDS oranı benzerdi. TARTIŞMA:İkizlerde ROP gelişiminde düşük doğum ağırlığı ve haftası önemli risk faktörüdür. Ayrıca uzun hospitalizasyon ve oksijen tedavisi süresi, sepsis tedavi gereksinimini arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: 1.Premature Retinopatisi 2. İkiz Bebek 3. Düşük Doğum Ağırlığı 4. Düşük Gestasyon Haftası 5. Oksijen Tedavisi

Presentation ID / Sunum No= 95

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İleri Yaş Kollum Femoris Kırıklarında Sementsiz ve Sementli Hemiartroplasti Uygulamaları

Asst. Prof. Dr. Gürdal Nusran[1] , Asst. Prof. Dr. İlhan Açıkgöz[2] , Op. Dr. Engin Çarkçı[2] , Prof. Dr. Mustafa Caniklioğlu[2]

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
[2]İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: İleri yaş kollum femoris kırıklarında internal fiksasyon ve artroplasti olmak üzere başlıca iki tedavi yöntemi vardır. Özellikle nöro-psikiyatrik hastalarda, kemik yapısının osteopenik, iltihabi, dejeneratif ve tümöral nedenlerle direncinin ve yapısının bozulduğu durumlarda, femur boynunun vertikal deplase kırıklarında (Pauwell's III, IV), deplase subkapital kırıklarda ve instabil kırıklarda en rijid internal fiksasyon araçları kullanılsa dahi stabil bir fiksasyon sağlanamayabilir. Femur boyun kırıklarının internal fiksasyon ile tedavisinde ortalama olarak %20 psödoartroz ve %30 avasküler nekroz gelişebilmekte ve bu komplikasyonlarda da kurtarıcı girişim olarak endoprotez kullanılmaktadır. Bu nedenle ileri yaş boyun kırığı olan hastalarda primer olarak protez ameliyatı uygulanmaktadır. Materyal ve Metod: Bu çalışmamızda 2000-2008 yılları arasında S.B: İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniğine başvuran ileri yaşta, femur boyun kırığı olan, ek hastalıkları bulunan, genel durum bozukluğu ve düşük yaşam beklentisi nedeniyle hemiartroplasti endikasyonu konulmuş 92 hasta, 48'i sementli hemiartroplasti ve 44' ü sementsiz hemiartroplasti uygulananlar olarak iki gruba ayrıldı. Gruplar yaş ortalamaları, takip süreleri, hastanede kalış süreleri, kırığa yandaş hastalıkları açısından ayrıca perioperatif mortalite, kanama miktarı, operasyon süresi ve perioperatif komplikasyonlar açısından değerlendirildi. Daha sonra yapılan rutin 1 yıllık takiplerinde UCLA Kalça Değerlendirme Skoru' na göre ağrı, yürüme ve fonksiyon yönünden ve çekilen grafileriyle ve fizik

muayeneleri ile asetabuler protrüzyon, heterotropik ossifikasyon , femoral gevşeme ve revizyon cerrahisi yönünden değerlendirildi. Sonuç: Mortalite ve morbidite değerlendirmesinde sementsiz hemiartroplasti yapılan grupta 2004 yılından bu yana perioperatif hiç ölüm görülmezken, sementli yapılan grupta mortalite anlamlı olarak yüksek bulundu. Bunun yanında zaten sınırda olan bu hastalara minimum travma yaşatmak amacı ile tercih ettiğimiz bir ameliyat olan hemiartroplastide; kanama miktarı ve ameliyat süresi açısından sementsiz grup anlamlı olarak avantajlı bulundu. Perioperatif komplikasyonlar açısından sementsiz grubun bazı dezavantajlarına rastlanırken,geç dönem ağrı ve fonksiyon skoruna göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık saptanmadı. Gruplar arasında heterotropik ossifikasyon ve asetabuler erozyon açısından anlamlı bir farklılığa rastlanmadı. Çıkarımlar: Sementsiz hemiartroplasti hastaları özellikle ameliyat sırasında sement kaynaklı, hastanın hayatına mal olan ya da morbiditeyi artıran birçok yan etkiden korurken, ameliyat süresini ve ameliyatın hastaya yarattığı travmayı azaltır. Zaten genel durumu bozuk olan bu hastalarda oldukça önemli bir etkidir. Ameliyat sonrası dönemde ağrı ve fonksiyon değerlendirmesi açısından anlamlı bir farklılık yokken femoral stem gevşemesi gibi komplikasyonları daha sık görülür. Yine de revizyon ihtiyacı doğan hastalarda, sementli yapılmış bir hemiartroplastiyle karşılaştırıldığında sayısız avantajı olmasından ötürü genel durumu bozuk, ek hastalıkları bulunan, yaşam beklentisi düşük hastalarda sementsiz parsiyel kalça protezinin daha doğru bir tedavi yöntemi olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Femur Boyun Kırıkları,hemiartroplasti,sementli, Hemiartroplasti

Cementless and Cemented Hemiarthroplasty Applications in Collum Femoris Fractures of Geriatric Population

Abstract

Objective: There are two main treatment methods, internal fixation and arthroplasty, in advanced age collum femoris fractures. Stable fixation even if the most rigid internal fixation tools are used in vertically displaced fractures of the femoral neck (Pauwell's III, IV), displaced subcapital fractures and unstable fractures, especially in

neuro-psychiatric patients, in cases where the resistance and structure of the bone structure is deteriorated due to osteopenic, inflammatory, degenerative and tumoral reasons. may not be provided. In the treatment of femoral neck fractures with internal fixation, an average of 20% pseudoarthrosis and 30% avascular necrosis can develop, and endoprosthesis is used as a salvage intervention in these complications. For this reason, prosthesis surgery is primarily applied in patients with advanced age neck fractures. Material and Method: In this study, 92 patients who were admitted to the MoH: Istanbul Training and Research Hospital Orthopedics and Traumatology Clinic between 2000-2008, had femoral neck fractures, additional diseases, and were indicated for hemiarthroplasty due to poor general condition and low life expectancy, 48 of them had cemented hemiarthroplasty. and 44 of them were divided into two groups as cementless hemiarthroplasty. The groups were evaluated in terms of mean age, follow- up time, hospital stay, diseases associated with the fracture, as well as perioperative mortality, amount of bleeding, operation time, and perioperative complications. In the routine follow-up period of 1 year, pain, gait and function were evaluated according to UCLA Hip Assessment Score, acetabular protrusion, heterotropic ossification, femoral relaxation and revision surgery with radiographs and physical examinations. Results: In the evaluation of mortality and morbidity, no perioperative death has been observed in the group that underwent cementless hemiarthroplasty since 2004, while mortality was found to be significantly higher in the cemented group. In addition, in hemiarthroplasty, which is a surgery we prefer, in order to cause minimum trauma to these patients who are already on the border; The cementless group was found to be significantly advantageous in terms of the amount of bleeding and the duration of the operation. While some disadvantages of the non-cemented group were encountered in terms of perioperative complications, there was no significant difference between the groups in terms of late pain and function scores. There was no significant difference in heterotropic ossification and acetabular erosion between the groups. Conclusions: Cementless hemiarthroplasty patients protect from many side effects caused by cement, which cost the patient's life or increase morbidity, while reducing the duration of the operation and the trauma caused by the surgery. It is a very important effect in these patients whose general condition is already impaired. While there is no significant difference in terms of pain and function assessment in the postoperative period, complications such as femoral stem loosening are more common. Nevertheless, we think that cement-free partial hip prosthesis is a

more appropriate treatment method in patients who need revision, because of its numerous advantages compared to a cemented hemiarthroplasty, in patients with poor general condition, additional diseases, and low life expectancy.

Keywords: Collum Femoris Fracture,hemiarthroplasty, Cemented Hemiarthroplasty

Presentation ID / Sunum No= 314

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İlk Prostat İğne Biyopsilerinde İzole Yüksek Dereceli İntraepitelyal Neoplazi Saptanan 6 ve 12 Kor Biyopsili Olguların Tekrar Biyopsilerinin Karşılaştırmalı Analizi

Asst. Prof. Dr. Gupse Turan[1] , Prof.Dr. Bahar Müezzinoğlu[2] , Prof.Dr. Sevgiye Kaçar Özkara[1] , Dr. Umay Kiraz[3]

[1]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye
[2]İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye.
[3]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye.

Özet

Amaç: Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı'nda 1996-2005 yılları (6 korlu) ve 2006-2018 yılları (12 korlu) arasında değerlendirilen ilk prostat iğne biyopsilerinde, izole yüksek dereceli prostatik intraepitelyal neoplazi (YDPİN) tanısı alan ve en az bir tekrar biyopsisi olan olguların, tekrar biyopsilerinde karsinom saptanma oranı ve YDPİN'in histopatolojik özelliklerinin karsinom gelişimiyle ilişkisinin araştırılması; iki dönemin karşılaştırmalı analizi amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 6 korlu 64 (1.grup) ve ≥12 korlu 50 (2 grup); toplam 114 izole YDPİN olgusu alındı. İlk ve takip biyopsilerinde YDPİN görülen kor sayıları, lateralite, YDPİN'li bez içi PİN yaygınlığı, yapısal PİN alt tipleri, YDPİN'li bezlerdeki belirgin nükleer pleomorfizm, nükleol belirginliği, komşuluğunda atrofik bezlerin, eşlik eden yangı, musin, kristaloid varlığına bakıldı. Takip biyopsilerinin sonuçlarıyla klinikopatolojik bulguların ilişkisi, Monte Carlo ki-kare ve bağımsız t-testleriyle istatistiksel olarak değerlendirildi; 6 ve 12 kor biyopsili olgular karşılaştırıldı. Bulgular: İlk gruptaki (6 korlu) olguların 10'unda (%15.6), oniki kor biyopsili olguların ise 12'sinde (%24) tekrar biyopsilerinde karsinom saptandı (p= 0.006). YDPİN görülen kor sayıları ≥2 olan olgularda, takip

biyopsilerinde karsinom saptanma oranı, tek korda YDPİN izlenen olgulardan anlamlı derecede yüksek bulundu (p= 0.007). Multifokal ve bilateral YDPİN olgularında, unifokal yada multifokal ancak unilateral olgulara kıyasla, karsinom ve kalıcı YDPİN saptanma oranları da daha yüksekti (p= 0.018). Hem 6 hem de 12 korlu biyopsi gruplarında, YDPİN'li bezlerde belirgin nükleer pleomorfizm varlığı, karsinom saptanan olgularda anlamlı derecede sıktı (p= 0.02). Diğer histopatolojik bulgularla anlamlı ilişki saptanmadı (p > 0.05). Sonuç: İki çalışma grubu karşılaştırıldığında, izole YDPİN'li ≥12 kor biyopsili olgularda tekrar biyopsilerde karsinom saptanma oranı, 6 korlu olgulardan anlamlı derecede yüksek bulundu. İlk prostat iğne biyopsilerinde izole YDPİN saptanan olgularda, ≥2 YDPİN'li kor sayısı, bilateralite ve YDPİN'li bezlerde belirgin nükleer pleomorfizm varlığının, tekrar biyopsilerinde karsinom saptanabilecek hastaları öngörmede yardımcı histopatolojik belirteçler olduğu görüldü. Bu hastaların klinik parametrelerin yanı sıra, tekrar biyopsilerle yakın takibi önerildi.

Anahtar Kelimeler: Prostat, Yüksek Dereceli Pin, Karsinom, Multifokal, Bilateral, Pleomorfik.

Comparative Analysis of Repeat Biopsies of 6 and 12 Core Biopsy Patients With Isolated High-Grade Intraepithelial Neoplasia in First Prostate Needle Biopsies

Abstract

Aim:: To investigate the relationship between carcinoma detection rate in repeat biopsies and histopathological features of isolated high-grade prostatic intraepithelial neoplasia (HGPIN) in cases with HGPIN and at least one repeat biopsy in the first prostate needle biopsies evaluated between 1996-2005 (6 cores) and 2006-2018 (12 cores) at Kocaeli University Faculty of Medicine, Department of Medical Pathology and comparative analysis of the two periods was aimed. Materials and Methods: 64 with 6 cores (1st group) and 50 with 12 cores (2 groups); a total of 114 isolated HGPIN cases were included. In the first and follow-up biopsies, the number of cores, laterality, intraglandular PIN with HGPIN, structural PIN subtypes, prominent nuclear pleomorphism in the glands with HGPIN,

nucleolus prominence, neighboring atrophic glands, accompanying inflammation, mucin, and crystalloid were examined. The relationship between the results of follow-up biopsies and clinicopathological findings was evaluated statistically by Monte Carlo chi-square and independent t-tests; cases with 6 and 12 core biopsies were compared. Results: Carcinoma was found in repeat biopsies in 10 (15.6%) of the cases in the first group (with 6 cores) and in 12 (24%) of the cases with 12 core biopsies ($p = 0.006$). In cases with ≥2 cores with HGPIN, the rate of carcinoma detection in follow-up biopsies was found to be significantly higher than cases with a single core of HGPIN ($p = 0.007$). In multifocal and bilateral HGPIN cases, compared to unifocal or multifocal but unilateral cases, the rates of carcinoma and permanent HGPIN were higher ($p = 0.018$). In both 6 and 12-core biopsy groups, the presence of prominent nuclear pleomorphism in the glands with HGPIN was significantly more common in cases with carcinoma ($p = 0.02$). There was no significant relationship with other histopathological findings ($p > 0.05$). Conclusion: When the two study groups were compared, it was found that the rate of carcinoma detection in repeat biopsies in cases with 12 core biopsies with isolated HGPIN was significantly higher than cases with 6 cores. In cases with isolated HGPIN in the first prostate needle biopsies, the number of cores with ≥2 HGPIN, bilaterality and the presence of prominent nuclear pleomorphism in the glands with HGPIN were found to be helpful histopathological markers in predicting the patients with carcinoma in repeat biopsies. In addition to clinical parameters, close follow-up of these patients with repeat biopsies was recommended.

Keywords: Prostate, High Grade PIN, Carcinoma, Multifocal, Bilateral, Pleomorphic.

Presentation ID / Sunum No= 164

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İnce Barsak Gastrointestinal Stromal Tümörlerinde Klinikopatolojik ve İmmünhistokimyasal Değerlendirme

Dr. Merih Altıok[1]

[1]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Cerrahi Onkoloji

Özet

Gastrointestinal sisteminin (GIS) mezenkimal kökenli en sık tümörü Gastrointestinal stromal tümörlerdir (GIST). Tüm GIS tümörlerinin %0,1-3 oluşturur. GIST'lerin yaklaşık %30'u maligndir. GIST patogenezinden sorumlu tirozinkinaz büyüme faktörü reseptörü olan c-kit proto-onkojen proteini, 1998 yılında Hirota ve arkadaşları tarafından tanımlanmıştır. GIST'ler tüm GIS'den köken alabilmekle birlikte ince barsaklar %20-30 ile mideden sonra en sık tutulan ikinci organdır. Spesifik olmayan semptomlar ve geniş radyolojik görünüm bulguları nedeni ile tanı gecikebilmektedir. Semptomlar tümörün büyüklüğüne ve lokasyonuna göre değişmektedir. Kanama en sık semptom olmakla birlikte kilo kaybı, karın ağrısı ve lüminal obstrüksyon diğer bulgulardır. Adana ilinde tek merkezde primer ince barsak GIST tanısı alan 7 vakanın klinik, histopatolojik ve tedavi sonuçları değerlendirilmiştir. Method: Mart 2013 ile Şubat 2020 tarihleri arasında hastaların tıbbi kayıtları geriye dönük olarak incelendi. Cerrahi rezeksiyon uygulanan hastalar çalışmaya dahil edildi. Veriler vaka kayıtları, operasyon notları ve patoloji raporlarına göre toplandı. Klinik değişkenlere, hasta demografik özellikleri, başvuru sırasındaki semptomlar, tümör boyutu, tümör lokasyonu ve tümör büyüme paterni (ekzofitik, lümen içi, veya kombine) dahil edildi. Histolojik, patolojik, immunhistokimyasal sonuçlar ve risk sınıflamasında vakaların ayrımı yapılıp metastaz-sağkalımları değerlendirildi. Bulgular: Ortalama yaş 57.4 (27-76) olarak belirlendi. 3 hasta GIS kanaması, 2 hasta bulantı kusma, 1 hasta ele gelen kitle ve 1 hasta şiddetli karın ağrısı ile hastaneye başvurdu. Ortalama tümör boyutu 50,7 millimetre (30-70) idi. Tümör yerleşim yeri 3 hastada

proksimal jejunum, 4 hastada ileum idi. 2 hastada ektopik, 2 hastada lüminal ve 3 hastada miks büyüme paterni izlendi. Epiteloid tip hücre 2 , miks tip 1 ve iğsi hücre 4 hastada görüldü. Patolojik incelemede mitotik indeks ortalama 23,6 (3-74) olarak belirlendi. Sonuç:GIST sınıflama sistemlerinde çok düşük risk ve düşük risklivakaların sonuçları ile ilgili doğru değerlendirme yapılabilmektedir. Yüksek ve orta riskli hastaların survey, metastaz ve sonuçları ile ilgili normogramlara yeni değişkenlerin eklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Stromal Tümör, İnce Barsak, İmmunhistokimya

Clinicopathological and Immunhistochemical Evaluation of Small Bowel Gastrointestinal Stromal Tumors

Abstract

Gastrointestinal stromal tumors (GIST) are the most common mesenchymal tumors of the gastrointestinal system (GIS). It constitutes 0.1-3% of all GIS tumors. Approximately 30% of GISTs are malignant. The c-kit proto-oncogene protein, the tyrosine kinase growth factor receptor responsible for the pathogenesis of GIST, was identified in 1998 by Hirota et al. Although GISTs can originate from all GIS, the small intestine is the second most frequently affected organ after the stomach with 20-30%. Diagnosis may be delayed due to nonspecific symptoms and wide radiological findings. Symptoms vary depending on the size and location of the tumor. Although bleeding is the most common symptom, weight loss, abdominal pain and luminal obstruction are other findings. The clinical, histopathological and treatment results of 7 cases diagnosed with primary small intestine GIST. Method: Medical records of patients were retrospectively reviewed between March 2013 and February 2020. Patients who underwent surgical resection were included in the study. Data collection, clinical and histopathological information was collected according to case records, operation notes, and pathology reports. Clinical variables, patient demographics, symptoms at admission, tumor size, tumor location, and tumor growth pattern (exophytic, intraluminal, or combined). Cases were differentiated in terms of histological, pathological, immunohistochemical results and

risk classification, and metastasis - survival was evaluated. Results: The average age was 57.4 (27-76). 3 patients were admitted to the hospital with GIS bleeding, 2 nausea-vomiting, 1patient with palpable mass, and 1 patient with severe abdominal pain. The mean tumor size was 50.7 millimeters (30-70). In pathological examination, the mean mitotic index was 23.6 (3-74). Conclusion: In GIST classification systems, an accurate evaluation can be made about the results of very low risk and low risk cases. New variables should be added to normograms related to surveillance, metastasis and results of high and intermediate risk patients.

Keywords: Gastrointestinal Stromal Tumor, Small Intestine, Immunohistochemistry

Presentation ID / Sunum No= 236

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İnfertil Hastalarda Serum Anti-Müllerian Hormon Seviyesi (Amh) İntrauterin İnseminasyon Sonrası Gerçekleşen Gebelik Sonucunu Tahmin Edebilir Mi'

Asst. Prof. Dr. Cihan Kabukçu[1]

[1]Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum AD
*Corresponding author: Cihan Kabukçu

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı infertil hastaların serum anti-müllerian hormon seviyesi ile intrauterin inseminasyon (IUI) sonucu arasındaki ilişkiyi ve gebeliği tahmin etme başarısını belirlemektir. Materyal Metod: 03.11.2017 ile 23.03.2020 tarihleri arasında Pamukkale Üniversitesi Tüp Bebek Merkezinde IUI yapılan 120 hastaya ait veriler retrospektif olarak incelendi. Hastaların tümüne gonadotropinler ile ovulasyon indüksiyonu yapılmıştır. Tüm hastaların tedavi öncesinde FSH, estradiol, LH, AMH seviyeleri ve transvajinal ultrasonografi ile ölçülen antral folikül sayıları dosya kayıtlarından elde edilmiştir. Bilinen sistemik hastalığı olan ve ovulasyon indüksiyonuna cevap vermeyen hastalar çalışma dışı tutulmuştur. IUI sonrası 14. günde bhcg kontrolü yapılmış ve gebelik varlığı teyit edilmiştir. Çalışmanın birinci derece sonucu gebelik ve AMH ile ilişkisidir. Bulgular: Toplam 120 hastaya 193 siklus ovaryan stimulasyon ve IUI uygulandı. Hastaların yaş ortalaması 30.20 ± 4.60 yıl idi. Hastaların % 89.6'sı primer infertilite, %10.4'ü sekonder infertilite idi. Siklus başına kullanılan ortalama gonadotropin dozu 841.09±499.48 IU, ortalama indüksiyon süresi 11.32±3.39 gündü. Çalışmaya dahil edilen 193 siklusun 30'unda (%15.5) gebelik pozitif, 163'ünde (%84.5) gebelik negatif idi. Toplam 4 gebelik (%13.3) düşük ile sonuçlandı. Tüm gebelikler tekiz gebelik idi. Tedaviye alınan hastaların serum AMH seviyesi 3.93±3.14 µg/L (range, 0.26-

18.70) olarak tespit edildi. Serum AMH seviyesinin IUI sonrası gebelik oranına ilişkin prediktif değeri ROC eğrisi ile analiz edilmiştir. Gebelik pozitifliği için, ROC eğrisinin altındaki alan 0.480 (p=0.727) bulunması serum AMH seviyesinin gebelik prediksiyonun yararlı bir marker olmadığını göstermiştir. Sonuç: Günümüzde infertilite tedavisinde birinci basamak yaklaşım olarak intrauterin inseminasyon yaygın olarak kullanılmaktadır. Over rezervini gösteren testlerden biri olan AMH seviyesi, IUI sonrası hastanın gebe kalıp kalamayacağını belirlemede faydalı bir belirteç olmadığı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, Intrauterin İnseminasyon, Anti-Müllerian Hormon, Gebelik

Can Serum Anti-Müllerian Hormone (AMH) Levels Predict Intrauterine Insemination Outcome in Infertile Couples'

Abstract

Objective: This study aimed to determine the relationship between serum AMH level and the pregnancy outcome of IUI. Material and Method: Medical records of 120 patients who underwent IUI treatment at Pamukkale University IVF Center between 03.11.2017 and 23.03.2020 were retrospectively analyzed. Gonadotropins were given for ovulation induction to all patients. FSH, estradiol, LH, AMH levels, and antral follicle counts measured by transvaginal ultrasonography were obtained from the medical records. Fourteen days after IUI, β-hcg control was performed, and the presence of pregnancy was confirmed. The primary outcome of this study is clinical pregnancy and its relationship with AMH. Results: A total of 120 patients received 193 cycles of IUI following ovarian stimulation with gonadotropins. The mean age of the patients was 30.20 ± 4.60 years. 89.6% of the patients were primary infertility, and 10.4% were secondary infertility. The mean gonadotropin dose administered per cycle was 841.09 ± 499.48 IU, and the mean induction time was 11.32 ± 3.39 days. The pregnancy test was positive in 30 patients (15.5%) of 193 cycles included in the study. Four of the 30 pregnant women (13.3%) had a miscarriage. The serum AMH level of the patients who underwent IUI was determined as 3.93 ± 3.14 µg/L (range, 0.26-18.70). The predictive value of AMH for pregnancy after IUI was

analyzed by the ROC curve. For positive pregnancy, the area under the ROC curve (AUC) was found to be 0.480 (p = 0.727). This value showed that serum AMH level is not a useful marker for pregnancy prediction. Conclusion: IUI is a widely used first-line approach in the treatment of infertility. AMH level, one of the tests indicating ovarian reserve, was not found to be a useful predictor for pregnancies after IUI.

Keywords: Infertility, Intrauterine Insemination, Anti-Müllerian Hormone, Pregnancy

Presentation ID / Sunum No= 185

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İntraserebral Hematom Nedeniyle Cerrahi Yapılan Hastalarda Mortaliteyi Etkileyen Faktörlerin Retrospektif Araştırılması

Inst. Dr. Soner Yaşar[1] , Dr. Adem Doğan[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği

Özet

Giriş: İntraserebral hematom, tüm inmeli hastaların önemli bir nedenidir. Bu patolojide mortaliteyi etkileyen ana faktörler ventriküllere açılan kanama ve hematom hacmidir. İntraserebral kanamalı hastalarda hematom büyümesi, nörolojik kötüleşmenin önemli bir nedenidir. Kliniğimizde intraparankimal hematom nedeniyle ameliyat edilen hastaları geriye dönük olarak inceleyerek sonuçlarını sunduk. Yöntemler: Bu çalışmada 2017-2019 yılları arasında kliniğimizde spontan ve diğer etiyolojik nedenlerle başvuran ve ameliyat edilen 52 hasta retrospektif olarak incelendi. Hastaların 27'si erkek 25'i kadındı. Ortalama yaş 62 idi. Etyoloji; %59.6 Spontan, %19.2 Travma, %7.6 Cerrahi sonrası, %7.6 Vasküler malformasyonlar ve %5.7 diğer nedenler olarak sınıflandırılmıştır. Kanama lokalizasyonu 38 hastada Lober, 6 hastada Talamik hematom şeklindeydi. Diğer lokalizasyonlar ise putaminal, serebellar ve parafalksian şeklindeydi. Bulgular: Hastaların ilk başvurusunda değerlendirme Glasgow Koma Skalasına (GKS) göre yapıldı. Hastalarda hematom hacmi, beyin tomografisinde basit, doğrulanmış bir AXBXC / 2 formu ile belirlenebilir. (A: en geniş kanama çapı, B: aynı bölümde A'ya dik en geniş kanama çapı, C: kanamanın görüldüğü bölümlerin sayısının ve kesitin kalınlığının çarpımı). Olgularımız değerlendirildiğinde hematom hacmi 60 cm3'ün üzerinde olan olgularda mortalitenin anlamlı olarak arttığı görüldü. Serebellar hematomlu hastalar kraniyektomi, diğer lokalizasyonlarda hematomu olan hastalar kraniyotomi ile ameliyat edildi. Toplam 14 hasta cerrahi

sonrası takiplerde kaybedildi. Bu hastaların 9 tanesinde hematom hacmi 60 cm3'ün üzerindeydi. 5 tanesinde ise hematom hacmi 30-60 cm3 arasındaydı. Sonuçlar: İntraserebral kanama, esas olarak beyin dokusu içerisine kanamayı içeren bir tür serebrovasküler hastalıktır. Spontan intraparankimal hematomlar beyin parankiminde meydana gelen kanamaların çoğunu oluşturur. Hastaların başlangıçtaki bilinç durumları, hematom boyutu, lokalizasyonu, ventriküle açılma önemli prognostik faktörlerdir. Bu faktörlerin her biri mortaliteyi artırsa da, yeterli kontrol grubunun olmaması nedeniyle, bunların tek başına bağımsız faktörler olup olmadığı konusunda yeterli bir değerlendirme yapılmamıştır.

Anahtar Kelimeler: İntraserebral Hematom, Hematom Hacmi, Mortalite

Presentation ID / Sunum No= 68

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Proton Pompa İnhibitörlerinin Kemosensititivite Edici Etkisinin İnsan Serviks Adenokarsinom Hela Hücreleri Üzerinde Araştırılması

Asst. Prof. Dr. Dilay Karademir[1]

[1]Sivas Cumhuriyet University School of Medicine

Özet

Solid tümörlerde sınırlı ilaç dağılımı ilaç direncinin önemli bir nedenidir. Alkali ilaçlar asidik organellerde ayrıştırır, böylece ilaç dağılımının distal hücrelerle sınırlandırılmasını ve hedef yer olan DNA'ya ulaşmayı zorlaştırır. Çalışmamızda sisplatin (CIS) kombinasyonlarının proton pompa inhibitörleri pantoprazol (PPZ) ve esomeprazol (EPZ) ile servikal kanser hücreleri üzerindeki in vitro antikanser etkilerini araştırmayı amaçladık. PPZ ve EPZ' nin serviks adenokarsinomu HeLa hücrelerinde sitotoksisite açısından değerlendirilmesi kolorimetrik XTT hücre canlılık testi ile yapıldı. HeLa hücreleri 10.000 hücre/kuyu miktarında 96 kuyulu bir plaka içinde ekildi ve artan konsantrasyonlarda ilaçlar eklendi (1.5.56, 3. 125, 6.25, 12.5, 25, 50 µM), PPZ ve EPZ (12.5, 25, 50, 100, 200, 400 µM) için 48 saat. Elde edilen IC50 değerlerine göre; hücreler 3 saat boyunca 100 µM PPZ ve 100 µM EPZ ile inkübe edildi. İnkübasyon süresinden sonra CIS artan konsantrasyonlarda hücrelere uygulandı. Sonuç olarak, CIS ile birlikte PPZ ve EPZ kullanımının human servikal kanser hücre hattında antikanser ajanının sitotoksik aktivitesini önemli ölçüde artırdığı gözlendi. Sadece CIS tedavisinin IC50 değeri 14,37 µM olarak hesaplanırken, Sırasıyla 9,56 µM ve 10,25 µM olarak hesaplanan CIS + PPZ ve CIS + EPZ kombinasyonlarının IC50 değerleri hesaplandı. Proton pompa inhibitörleri ve sisplatin kombinasyonunun human servikal kanser hücrelerinde kemoterapötik ilaçların kemosensitivitesini ve sitotoksisitesini artırdığı izlendi.

Anahtar Kelimeler: Servikal Kanser, Hela, Sisplatin, PPI, Sitotoksisite

Investigation of Chemo Sensitisation Effect of Proton Pump Inhibitors On Human Cervix Adenocarcinoma Hela Cells

Abstract

Restricted drug distribution in solid tumors is an important cause of drug resistance. Alkaline drugs sequestrate in acidic organelles, thus restricting drug distribution to distal cells and making it difficult to reach their target site DNA. In our study, we aimed to investigate the in vitro anticancer effects of cisplatin (CIS) combinations with proton pump inhibitors pantoprazole (PPZ) and esomeprazole (EPZ) on cervical cancer cells. The evaluation of CIS and PPIs for cytotoxicity on human cervix adenocarcinoma HeLa cells was performed by colorimetric XTT cell viability test. HeLa cells were seeded in a 96-well plate in an amount of 10,000 cells/well and treated alone with increasing concentrations of CIS (1.56, 3.125, 6.25, 12.5, 25, 50 µM), PPZ and EPZ (12.5, 25, 50, 100, 200, 400 µM) for 48 hours. According to IC50 values obtained; the cells were incubated with 100 µM PPZ and 100 µM EPZ for 3 hours. After the incubation time CIS was applied to the cells at increasing concentrations. As a result, it was observed that the use of PPZ and EPZ together with CIS significantly increased the cytotoxic activity of the anticancer agent on the human cervical cancer cell line. While IC50 value of CIS treatment alone was calculated as 14.37 µM, IC50 values of CIS + PPZ and CIS + EPZ combinations were calculated as 9.56 µM and 10.25 µM, respectively. The combination of proton pump inhibitors and cisplatin suggests that they may increase chemosensitivity and cytotoxicity of chemotherapeutic drugs on human cervical cancer cells.

Keywords: Cervical Cancer, Hela, Cisplatin, PPI, Cytotoxicity.

Presentation ID / Sunum No= 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kadınlarda Hayatın Farklı Dönemlerinde C-Tip Natriüretik Peptid Seviyelerinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Özlen Emekçi Özay[1]

[1]Yakıın Doğu Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, C-tip natriüretik peptid (CNP) değerlerinin kadın hayatının üç farklı dönemindeki düzeylerini incelemektir. Yöntem: Bu çalışma 24 Temmuz 2019 ve 20 Ocak 2020 tarihleri arasında Yakın Doğu Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniğinde gerçekleştirildi. Çalışmaya toplam 45 kadın dahil edildi. Grup 1; 18-40 yaş arasında bulunan sağlıklı, normal menstrual döngüye sahip 15 kadından oluştu. Grup 2'ye ise, yaşları 40-49 arasında olan perimenapoz döneminde bulunan 15 kadın dahil edildi. Postmenopozal dönemdeki 15 hasta ise grup 3'ü oluşturdu. Bulgular: Çalışmanın temel sonucu CNP düzeylerinin bu farklı üç grupta karşılaştırılmasıydı. Median CNP düzeyleri sırasıyla, grup 1, 2 ve 3 için 43.68±12.33 pg/mL, 55.98±11.30 pg/mL ve 116.36±190.40 pg/mL olarak saptandı. Kruskal Wallis test ile üç grup karşılaştırıldığında üç grup arasında anlamlı farklılık görüldü ($p<0,001$). Yaş ve serum CNP düzeyleri arasında pozitif korelasyon saptandı ($Rs= 0.712$, $p<0.001$). Sonuç: Serum CNP düzeyleri ilerleyen yaş ile birlikte artmaktadır. Sebebi henüz bilinmiyor ise de, serum CNP düzeylerindeki artış kadının reprodükif dönem hormonlarındaki değişikliklerle ilişkili olabileceği ileri sürülebilir.

Anahtar Kelimeler: C-Tip Natriüretik Peptid, Reprodüktif Dönem, Perimenapoz, Menapoz

The Role of C-Type Natriuretic Peptide in Different Time Periods in the Women's Reproductive Life: A Preliminary Study

Abstract

Objective: The objective is to determine and to compare serum C-type natriuretric peptide (CNP) values in three different stages of reproductive life. Material/Method:This study was carried out between 24 July 2019 and 20 January 2020 at the Near East University. A total of 45 patients were included. Group 1 consisted of 15 healthy reproductive aged women between 18-40 years old who had regular menstruation. Group 2 consisted of 15 patients between the ages of 40-49 who conform the definition of perimenopause in the stages of reproductive aging workshop. Group 3 included 15 postmenopausal women. Results: The main outcome measure was the level of serum CNP. The median ± interquartile range serum CNP levels of Groups 1, 2 and 3 were, 43.68±12.33 pg/mL, 55.98±11.30 pg/mL and 116.36±190.40 pg/mL, respectively. When the three groups were compared with the Kruskal Wallis test, it was found that a significant difference existed between them in terms of serum CNP values ($p<0,001$). A positive correlation was found between age and serum CNP levels. ($Rs= 0.712$, $p<0.001$) Conclusion: Serum CNP levels increase with advancing age. Although the cause is unknown, this rise in CNP may be due to changing reproductive hormones in healthy women.

Keywords: C Type Natriuretric Peptide, Reproductive Life, Perimenopause, Menopause.

Presentation ID / Sunum No= 84

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Karaciğer Metastazını Taklit Eden Amip Absesi

Dr. Serdar Çulcu[1] , Dr Cemil Yuksel[1] , Dr Lütfi Dogan[1]

[1]SBU Dr Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji E.A.H

Özet

Piyojenik karaciğer apseleri karaciğer kitleleri ile karışan (özellikle kolorektal kanser) mortalitesi yüksek nadir görülen bir hastalıktır. Tanıda ultrasonografi, bilgisayarlı tomografi gibi konvansiyonel tanı yöntemleri kullanılmaktadır. Gastrointestinal sisteme yerleşen parazitler genelllikle asemptomatiktir. Bazen kolit, ishal, kolon perforasyonu, abseyle sonuçlanabilir. Parazitler kolondan karaciğere portalvenöz sistem ile gelirler. E. Histolytica trofozoitleri invaziv hastalıktan sorumludur. İntestinal lezyonlar karakteristik olarak şişe şekilli ülserlerdir. Yazımızda Karın ağrısı kilo kaybı şikayetleri ile polikliniğe başvuran 61 yaşındaki erkek hastada karaciğer metastazı ile karışan amebik apse olgusunu sunduk.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer Metastazı, Piyojenik Apse, Amebiazis

Amoebic Abscess Imitating Liver Metastasis

Abstract

Pyogenic liver abscess is a rare disease with high mortality and its treatment is appropriate antibiotic use and abscess drainage. Conventional diagnostic methods such as ultrasonography and computed tomography are used in the diagnosis. In our article, we present a case of amoebic abscess imitate liver metastasis in a 61-

year-old male patient who applied to the outpatient clinic with complaints of abdominal pain and weight loss.

Keywords: Liver Metastasis, Pyogenic Abcess, Amoebic Abcess

Presentation ID / Sunum No= 255

Oral Presentation / Sözlü Sunum

KBB Polikliniğine Başvuran ve Konsülte Edilen Epistaksis Vakalarının Analizi

Asst. Prof. Dr. Fatma Atalay[1]

[1]Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı
*Corresponding author: Fatma Atalay

Özet

Epistaksis, kulak burun boğaz pratiğinde oldukça sık karşılaşılan bir durumdur. Genel popülasyonun yaklaşık %60'ı hayatları boyunca bir kez epistaksis yaşarlar. Epistaksis her yaş grubunda görülebilen bir sağlık sorunudur. Epistaksise neden olan lokal ve sistemik pek çok neden vardır. Etyolojide en sık karşılaşılan nedenler travma, antikoagülan kullanımı, hipertansiyon, kanama diyatezleri, septum cerrahisi, paranazal kitleler, enfeksiyon ve kuru ve sıcak hava şartlarının etkisiyle oluşan mukozal kuruluktur. Özellikle pediatrik epistaksislerde enfeksiyon, hava koşullarına bağlı kuruluk ve parmak travması en sık karşılaşılan nedenlerdir. Burun kanamalarını büyük bir kısmı septumun ön tarafından kaynaklanır. Bu çalışmada Mayıs-Eylül 2020 tarihleri arasında Kulak Burun Boğaz Polikliniğine ayaktan başvuran ve konsülte edilen burun kanaması olan hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaşı, cinsiyeti, hemoraji odağı, epistaksis nedenleri ve yapılan müdahaleler kaydedildi. Çalışmaya toplam 78 hasta dahil edildi. 27 hasta pediatrik yaş grubundaydı. 51 hasta ise erişkin hastalardı. Epistaksis nedenlerine bakıldığında 12 hastada hipertansiyon, 2 hastada travma, 8 hastada antikoagülan kullanımı ve 1 hastada kumadin overdoz nedeniyle epistaksis izlenmekteydi. Pediatrik gruptaki 27 hasta idiopatik olarak kabul edildi. Ancak olası sebepler iklim koşullarına bağlı nazal kuruluk ve olası parmak travmasıydı. Tedavide 13 hastaya tampon uygulandı. 34 hasta gümüş nitratlı çubukla koterize edildi. 3 hastaya elektrokoterizasyon yapıldı.

28 hastaya ise nemlendirici nazal pomad verildi. Epistaksis sık görülmesi, morbidite ve mortaliteye neden olabilmesi açısından önemli bir sağlık sorunudur. Çoğu kanama spontan ya da lokal baskı ile durma eğilimindedir. Tedavide koterizasyon, lokal vazokonstrüktör ajanlar, nazal tampon ve cerrahi girişim uygulanabilmektedir. Epistaksis tedavisinde nadiren cerrahi müdahaleye gerek duyulmaktadır. Eğer kanama odağı görülüyorsa anterior epistaksiste esas tedavi koterizasyondur. Kimyasal ve elekriksel koterizasyon şeklinde uygulanabilir. Çocuk hastalarda ve mevsimsel değişikliklere bağlı epistaksislerde gümüş nitratla yapılan kimyasal koterizasyon iyi bir tercihtir. Altta yatan etyolojiyi de dikkate alarak epistaksis tedavisinde doğru yaklaşımı uygulamak hastanın daha az morbidite ile günlük hayatına kısa sürede dönmesini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Epistaksis, Koterizasyon, Nazal

Presentation ID / Sunum No= 259

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kısa Barsakta Seri Transvers Enteroplasti (STEP) Tecrübemiz

Asst. Prof. Dr. Fatih Akova[1] , Asst. Prof. Dr. Mehmet Paşaoğlu[1] , Asst. Prof. Dr. Mehmet Sarıaydın[2]

[1]Biruni Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı
[2]Biruni Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Yenidoğan Ünitesi
*Corresponding author: Fatih Akova

Özet

Giriş: Geniş barsak kısımlarının rezeksiyonu sonrası gelişen malabsorbsiyon, kısa barsak sendromu (KBS) olarak tanımlanmaktadır. Jejuno-ileal atreziler, gastroşisiz gibi konjenital patolojiler, vasküler yetmezliğe bağlı gelişen volvulus ve nektrotizan enterokolit KBS'ye sebep olabilir. Bu hastalarda enteral beslenmenin başarısı rezeksiyon sonrası kalan barsak uzunluğuna, ileçekal valv varlığı, kolonun bulunup bulunmaması ve gelişen barsak adaptasyonuna bağlıdır. Çeşitli gastrointestinal uzatma ameliyatları tanımlanmıştır. Burada stapler ile karşılıklı enteroplastiler yapılarak , barsak boyu daraltılması ve uzatılması amaçlanan, 2 defa seri transvers enteroplasti (STEP) prosedürü uygulanan bir hasta sunulmaktadır. Olgu: Hasta 34 gebelik haftasında, 1975 g ve sezeryan ile doğmuş. Evde 3 gündür devam eden safralı kusma ve huzursuzluk, şikayetiyle 19 günlük iken yenidoğan yoğun bakım servisine refere edildi. Adbg de gazsız batın izlendi. Hastaya yapılan acil laparotomide midgut volvulusa bağlı treitz'dan itibaren ileoçekal valv'e kadar dolaşım çok bozuktu. 2 gün sonra ikincil gözlem ile tekrar opere edilen hastada Treitz'dan itibaren 3 cm jejenum ve 1 cm terminal ileum barsak kaldığı görüldü rezeksiyon ve anastomoz yapıldı. Rezeksiyondan 1 ay kadar sonra yapılan ekplorasyonda barsak uzunluğu 6 cm ulaştığı ve barsak çapı 4 cm kadar olduğu izlendi.

Hastaya stapler yardımıyla 1 yere mezentere göre 90°olacak şekilde 1. STEP operasyonu yapıldı. Bu ameliyattan 3 ay sonra hasta tekrar eksplore edildi. Hastada barsak uzunluğu 12 cm'ye ulaştığı görüldü ve daha önce STEP yapılan yerin proksimal ve distaline olmak üzere, stapler ile 2 yere daha re-STEP yapıldı. TPN desteği ile hasta 1975 g'dan 5600 g'a kadar ulaşan hasta 10 aylıkken septik komplikasyonlar sebebiyle kaybedilmiştir. Sonuç: Bu vaka, STEP prosedürünün bağırsak uzunluğunu arttırdığını göstermektedir. İlk barsak uzatma seçeneği olabileceğini göstermektedir. Yeterli barsak genişliğine ulaşıldığında re-STEP operasyonu da yapılabilmektedir. STEP prosedürü, kısa bağırsak sendromlu çocuklar için cerrahi bir seçenek olarak düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kısa Barsak Sendromu, Barsak Uzatma, Step Prosedürü

Serial Transverse Enteroplasty (Step) Experience in a Patient With Short Bowel Syndrome

Abstract

Introduction: Short bowel syndrome is defined as malabsorption that develops after resection of a large part of the bowel. It is caused by massive loss of the gut which in the neonatal period can be a result of gastroschisis, jejuno-ileal atresia or surgical resection following midgut volvulus and necrotising enterocolitis. The success of enteral nutrition is related to the length of the remaining intestine, presence of ileocecal valve or colon and depend on developing gut adaptation. Various gastrointestinal lengthening surgical procedures have been described. One of them is the serial transverse enteroplasty (STEP), where intestinal stapler is used and the intestinal lumen is narrowed and extended. A patient who underwent 2 serial transverse enteroplasty (STEP) procedures is presented. We want to discuss about our experience with the technique.Case: The baby was born at 34 weeks of gestation, 1975 g and by cesarean section. He was referred to the neonatal intensive care unit at the age of 19 days with complaints of bilious vomiting and restlessness at home for 3 days. The abdomen radiography showed without gas. In the emergency laparotomy performed to the patient, circulation was very disturbed

from the treitz to the ileocecal valve due to the midgut volvulus. The patient, who was re-operated with second look 2 days later, was observed to have remained 3 cm jejunum and 1 cm terminal ileum intestine from Treitz. The resection and anastomosis was performed. Exploration was performed 1 month after the resection showed that the bowel length reached 6 cm and the intestine diameter was 4 cm. The patient underwent 1. STEP procedure with stapler at 90° according to the mesentery. Three months after this operation, the patient was explored again. It was observed in the patient that the bowel length reached 12 cm, and re-STEP was performed in 2 more places with a stapler, proximal and distal to the place where STEP was previously applied. The patient, who reached from 1975 g to 5600 g with TPN support, died at the age of 10 months due to septic complications.Conclusions:This case shows that the STEP procedure increases intestinal length, can be used first choise. When sufficient bowel diameter is reached, re-STEP operation can be performed easily. The STEP procedure should be considered a surgical option for children with short bowel syndrome.

Keywords: Short Bowel Syndrome, Intestinal Lengthening, Step Procedure

Presentation ID / Sunum No= 406

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kliniğimizde Kısa Dönem Obesite Cerrahisindeki Yaklaşımlar

Dr. Yuksel Altınel[1]

[1]Bagcilar Egitim Arastirma Hastanesi
*Corresponding author: yuksel altinel

Özet

Amac: Obezite vücuttaki yağ dokusunun aşırı fazlalaşması sonucunda kişinin kalp hastalıkları, şeker hastalığı, kolesterol yüksekliği, hipertansiyon gelişimi gibi sağlık problemleri yaşamasına neden olan komplike bir rahatsızlıktır. Klinigimizde tercih edilen cerrahi yaklasimlarin, kisa donem sonuclarini degerlendirmeyi amacladik. Metod: Bagcilar Egitim Arastirma hastanesinde 2014-2017 yillari arasinda 207 hastadan verilerine ulasilabilen 98 hastanin demografik ve klinik verileri retrospektif olarak incelendi. Vücut Kitle İndeksi (VKİ) – Body Mass Index (BMI) 30'un üzerinde olan ve sleeve gastrektomi yada gastrik pilikasyon uygulanan hastalar degerlendirildi. Bulgular: Oral anti-diabetik 33 (%34), ve insulin 5 (%6) hasta kullanmaktaydi. Ortalama yas 37.5 (18-59) idi. Erkek hasta 29 (%30) idi. Gastrik plikasyon 39 (%40) hastaya uygulandi. Postop 1 hastada mesenter iskemi, 1 hastada anastomoz kacagi ve 1 hastada cerrahi alan enfeksiyonu izlendi. Sleeve gastrektomi 59 (%60) hastaya uygulandi ve postop 1 hastada cerrahi alan enfeksiyonu izlendi. Es zamanli 8 hastaya kolesistektomi, 2 splenektomi, 4 umblikal herni onarimi ve 1 gastrik bant cikarilmasi uygulandi. Sonuc: Klinigimizde zamanla sleeve gastrektomi uygulamasi oncelik kazanmakla beraber guvenli ve obesite cerrahisinde yaygin tercih edilen cerrahi bir prosedurdur.

Anahtar Kelimeler: Obesite, Gastrektomi

Presentation ID / Sunum No= 289

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kliniğimizde Tedavi Gören Ani İşitme Kayiplarında Uygulanan Tedavi Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Burak Erden[1] , Prof.Dr. Rahmi Kılıç[2] , Assoc. Prof. Dr. Gökçe Şimşek[3]

[1]Mersin Şehir Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Kulak Burun Boğaz Departmanı
[2]Ankara Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Kulak Burun Boğaz Departmanı
[3]Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Departmanı

Özet

Amaç: Ani sensörinöral işitme kaybı (SSNHL), üç günden daha kısa sürede aniden gelişen ve üç veya daha fazla frekansı etkileyen 30 dB üzerindeki sensörinöral işitme kaybıdır. Bu çalışmada SSNHL'li hastaların tedavi sonuçları ve tedavi sonuçlarını etkileyen prognostik faktörler incelenmiştir. Gereç ve yöntem: 2011-2014 yılları arasında 65 hasta ve 68 kulak çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalara steroid, vazodilatör ilaçlar (betahistin) ve B vitamini verildi. 5 gün içerisinde odyolojik olarak belirgin iyileşme göstermeyen hastaların tedavisine onam vermeleri halinde sistemik steroid tedavisinin yanına gün aşırı intratimpanik 250 mg prednol eklenerek salvage tedavisi uygulandı. klinik bulguları, odyolojik konfigürasyonları ve işitme kayıplarının dereceleri , tedavi başlama süreleri, vertigo ve tinnitusla SSNHL ilişkisi ve bu faktörlerin prognoz üzerine olan etkileri bu çalışmada incelendi. Bulgular: Bu çalışmada olguların 31'si erkek 34'i bayan idi. Yaş aralığı 12-75 arasında idi (ortalama 44.2). On iki (%17.6) olguda hafif, 23 (%33.8) olguda orta, 24 (%35.3) olguda ileri ve 9 (%13.2) olguda çok ileri SSNHL olduğu görüldü. Erken tedavi verilmiş olgularda, tedaviye olumlu yanıt açısından istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar alındı ($p<0.05$). SSNHL'li olgularda işitme kaybı derecesi ve tedaviye iyi yanıt açısından istatistiksel olarak anlamı sonuç alındı ($p<0.05$). Tinnitus ve vertigoyla SSNHL ilişkisi arasında anlamlı bir

fark görülmedi (p>0.05). Sonuç: Tedaviye erken başlanması ve SSNHL şiddetinin düşük derecelerde olması olumlu prognostik faktörlerdir.

Anahtar Kelimeler: Ani İşitme Kaybı; Etiyoloji; Prognostik Faktör; Tedavi Etkinliği

Evaluation of Treatment Results Applied in Sudden Hearing Losses Treated in Our Clinic

Abstract

Purpose: Sudden sensorineural hearing loss (SSNHL) is sensorineural hearing loss over 30 dB, which develops abruptly in less than three days, affecting three or more frequencies. Prognostic factors affecting the treatment results and treatment outcomes of patients with SSNHL were examined in this study. Material and method: Between 2011 and 2014, 65 cases included in 68 ear studies. All patients were given steroids, vasodilator drugs (betahistine) and vitamin B. In the treatment of patients who did not show significant audiological improvement in 5 days, in the event that they gave consent, 250 mg methylprednisolone of intratympanic was added per day in addition to systemic steroid therapy and salvage treatment was performed. Anamnesis details and clinical findings of patients, audiological configurations and degrees of hearing loss, treatment start times, vertigo and tinnitus relationship with the SSNHL and the effects of these factors on prognosis were examined in this study. Results: In this study, 31 of the cases were male and 34 were female. The age range was between 12-75 (average 44.2). It was observed that twelve (17.6%) cases had mild, 23 (33.8%) had moderate, 24 (35.3%) had advanced and 9 (13.2%) had very advanced SSNHL. In patients treated early, statistically significant results were obtained in terms of positive response to treatment (p<0.05). Statistically significant results were obtained in terms of hearing loss degree and good response to treatment in patients with SSNHL (p<0.05). There was no significant differences between tinnitus and vertigo and SSNHL relationship (p>0.05). Conclusion: Early treatment and low degrees of SSNHL severity are positive prognostic factors.

Keywords: Keywords: Hearing Loss, Sudden; Etiology; Prognostic Factors; Treatment Effectiveness

Presentation ID / Sunum No= 134

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kolerektal Kanser Cerrahisi Sonrası Gelişen Bening Anastomoz Darlıklarında Balon Dilatasyon Etkili Bir Tedavi Yöntemi Midir'

Exp. Dr. Ahmet Sürek[1]

[1]Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ: Gastrointestinal sistem anastomozlarında striktürlere bağlı bening darlıklar %2-30 arasında değişen oranlarda meydana gelmektedir. Endoskopik balon dilatasyonu, kolorektal anastomoz darlığını tedavi etmek için tercih edilen prosedür haline gelmiştir. Transanal endoskopik balon dilatasyonu, yetenekli ellerde düşük morbidite ve mortalite ile yaygın olarak kullanılan bir tekniktir. Biz bu çalışmamızda kolerektal kanser nedeniyle opere edilen ve postoperatif bening anastomoz darlığı gelişen hastaların tedavisinde balon dilatasyonunun etkinliğini araştırmayı amaçladık. MATERYAL METOD: 2018 Ocak- 2020 Temmuz tarihleri arasında kolerektal kanser nedeniyle opere edilen ve postoperative anastomoz darlığı gelişip balon dilatasyon uygulanan 25 hastanın dosyası retrospektif olarak tarandı. Hastaların yaşı, cinsiyeti, yapılan ameliyatları, anastomoz yerleri, uygulanan balon dilatasyon prosedür sayıları, başarı oranları ve gelişen komplikasyonlar incelendi. BULGULAR: Toplam 25 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların 18(% 72)'i erkek, 7(%28)'si kadın idi. Yaş ortalaması 58.68 idi. 19 hastaya laparoskopik low anterior rezeksiyon, 6 hastaya laparoskopik anterior rezeksiyon yapıldığı belirlendi. Anterior rezeksiyon yapılan 6 hastada anastomoz darlığı gaz gayta çıkarmakta zorlanma nedeniyle yapılan kolonoskopilerinde, low anterior rezeksiyon yapılan 19 hastada ise lup ileostomi kapatılması planlanırken yapılan kontrol kolonoskopilerinde

incidental olarak tespit edilmiştir. Anastomoz yerleri anal girimden ortalama 7.76 cm olarak belirlenmiştir. Ortalama balon dilatasyon uygulama sayısı 2.56 idi. Bu hastalardan 7(%28)'sine sadece bir kez balon dilatasyon uygulanırken, 7(%28)'sine 2 kez, 11(%44)'ine ise 3 ve üzerinde balon dilatasyon işlemi uygulandı. 23(%92) hastada anastomoz darlığı balon dilatasyon prosedürü ile tedavi edildi. 2(%8) hastada işlem başarısız oldu. Başarısız işlemlerin 2'side low anterior rezeksiyon yapılan ve ileostomisi olan hastalardı ve bu hastaların biri cerrahi olarak rezeksiyon ve re-anastomoz ile tedavi edildi. 2(%8) hasta da ise dilatasyon sırasında perforasyon gelişti. Bu iki hastada konservatif olarak tedavi edildi. Hastalardan birine stent takıldı, diğer hastaya ise endoskopik klip konuldu. SONUÇ: Endoskopik balon dilatasyon tedavisinin düşük komplikasyon oranları ve yüksek başarı oranları ile kolorektal anastomoz darlıklarının konservatif tedavisinde güvenle uygulanabileceğine inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Kolorektal Kanser, Anastomoz Darlığı, Balon Dilatasyon, Endoskopi

Is Balloon Dilatation An Effective Treatment Method in Benign Anastomosıs Stenosis After Colorectal Cancer Surgery'

Abstract

OBJECTIVE: Benign stenosis due to strictures in gastrointestinal system anastomoses occur at rates varying between 2-30%. Endoscopic balloon dilatation has become the preferred procedure for treating colorectal anastomotic stenosis. In this study, we aimed to investigate the effectiveness of balloon dilatation in the treatment of patients who were operated for cholerectal cancer and developed postoperative benign anastomotic stenosis. MATERIAL METHOD: The files of 25 patients who were operated for colorectal cancer between 2018-2020 and who developed postoperative anastomotic stricture and underwent balloon dilatation were retrospectively reviewed. Patients' age, gender, operations, anastomosis locations, number of applied balloon dilatation procedures, success rates and complications were analyzed. RESULTS: A total of 25 patients were included in the study. Eighteen (72%) of the patients were male and 7 (28%) were female. The mean age was 58.68. It was determined that

19 patients had laparoscopic low anterior resection and 6 patients had laparoscopic anterior resection. Anastomotic stenosis was detected in 6 patients due to difficulty in stool discharge, and in 19 patients with ileostomy in control colonoscopies. Anastomosis locations were determined as the mean of 7.76 cm from the anal verge. The mean number of balloon dilatation applications was 2.56. Balloon dilatation was applied only once to 7 (28%) of these patients, 2 times to 7(28%) and 3 or more times to 11 (44%) of them. In 23 (92%) patients, anastomotic stenosis was treated with balloon dilatation procedure. The procedure was unsuccessful in 2(8%) patients. Perforation developed during dilatation in 2 (8%) patients. These two patients were treated conservatively. A stent was placed in one of the patients, and an endoscopic clip was placed in the other patient. CONCLUSION: We believe that endoscopic balloon dilatation therapy can be safely applied in conservative treatment of colorectal anastomotic stenosis with low complication rates and high success rates.

Keywords: Colorectal Cancer, Anastomotic Stenosis, Balloon Dilatation, Endoscopy

Presentation ID / Sunum No= 218

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kolorektal Karsinomlarda Mikrosatellit İnstabil Hastaların Klinikopatolojik Özellikleri

Dr. Hakan Uzunoğlu[1]

[1]Kartal Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Kolorektal karsinom(KRK) dünya genelinde üçüncü en sık görülen kanserdir. Mikrosatellit instabilite(MSİ), KRK'de önemli bir tanısal ve prognostik biyobelirteçtir. Mikrosatellit bölgeler bir ila beş DNA bazı uzunluğunda kısa DNA tekrarlarıdır. Bu bölgedeki mutasyonlar birkaç kanser tipinde artmış riskle ilişkili olup en çok KRK'de etkili olduğu düşünülmektedir. MSİ, sporadik KRK'lerin %15-20 sinin gelişiminde etkilidir. Bu bildiride MSİ KRK'li hastaların klinikopatolojik özelliklerini ve diğer prognostik biyobelirteçlerle ilişkisini değerlendirmek amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya Mayıs 2016 ile Mayıs 2018 arasındaki 2 yıllık dönem içerisinde İstanbul Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde sporadik KRK nedeniyle elektif şartlarda opere edilen toplam 108 hasta dahil edilmiştir. İmmünohistokimyasal olarak MSİ ve mikrosatellit stabil(MSS) gruplar arasında klinikopatolojik ve prognostik faktörler analiz edilmiştir. Bulgular: Hastaların 28'i (%25.9) MSİ, 80'i (%74.1) MSS gruptaydı. Hastaların 72'si (%66.5) erkek, 36'sı (%33.5) kadındı. Hastaların ortalama yaşı MSİ grupta 67,1±12.9 yıl ve MSS grupta 66,7±11.1 yıl idi. MSİ ve MSS gruplar arasında yaş ve cinsiyet açısından istatistiksel anlamlı fark saptanmadı. Tümörlerin 32'si (%29.6) sağ kolonda(splenik fleksura proksimali), 76'sı (%70,4) sol kolon ve rektumdaydı. MSİ hastalarda sağ tümör lokasyonu %46,4 oranında anlamlı yüksek (p:0,024) bulundu. MSİ grupta crohn like peritümöral reaksiyon %32,1 (p<0,001) ve tümör subtipi olarak müsinöz komponent varlığı %71,4 oranında (p<0,001) anlamlı yüksek bulundu. Lenfovasküler invazyon, perinöral invazyon, histolojik diferansiyasyon (az ve orta-iyi) ve TNM

evresi gibi prognostik biyobelirteçler açısından MSİ ve MSS gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı(p>0,005). Sonuç: Çalışmamızda MSİ olgularda sağ tümör lokasyonu %46,4 oranında, müsinöz kanser varlığı %71,4 oranında ve peritümöral crohn like lenfositik reaksiyon %32,1 oranında anlamlı yüksek saptandı.

Anahtar Kelimeler: Kolorektal Kanser, Mikrosatellit İnstabilite, Prognostik Belirteç

Presentation ID / Sunum No= 243

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Konversiyon Kolesistektomi Sebepleri ve Tek Merkez Deneyimi

Dr. Ahmet Gökhan Sarıtaş[1] , Dr. Mehmet Onur Gül[2]

[1]Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[2]Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi Cerrahi Onkoloji Kliniği

Özet

Giriş: Karın ağrısının yaygın nedenlerinden biri safra kesesi taşlarının varlığıdır. Kolesistektomi, semptomatik safra kesesi taşlarının tek etkili tedavisidir. Mevcut literatürde, LK'den AK'ye intraoperatif dönüşüm oranının (Konversiyon Kolesistektomi) % 1 - 15% olduğu bildirilmiştir. Açık cerrahiye dönüşümü öngören preoperatif değişkenlerin belirlenmesi, hasta danışmanlığını, iyileşme planlamasını ve postoperatif beklentileri iyileştirir. Konversiyon için bu öngörücü faktörler ayrıca hasta güvenliğini iyileştirir ve semptomatik kolelitiyazisin maliyet-etkin yaklaşımını geliştirir. Çalışmamız Kliniğimizdeki Laparoskopik Kolesistektomiden açık kolesistektomiye dönüşüm faktörlerini belirleyebilmek amacıyla yapılmıştır. Materyal Metod Çalışmaya Ocak 2010 ile Ocak 2020 tarihleri arasında ameliyat edilen kolesistektomi vakaları taranarak laparoskopik olarak başlanıp açık ameliyata dönülen konversiyon kolesistektomi(KK) vakaları dahil edildi. Laparoskopik kolesistektomi uygulanan 4270 olgu değerlendirildi ve 62 konversiyon kolesistektomi hastasının verileri toplandı. Bulgular Laparoskopik kolesistektomi girişiminde bulunulan 4270 hastanın 62'sinde (% 1,5) açık cerrahiye geçildi. Opere edilen hastaların 42(%67,7) si erkek, 20(%32,7) si kadın idi. Hastaların yaş ortalaması 47,3(aralık 32-78) idi. Hastaların 20(%32,2) ‘sinin önceden geçirilmiş abdominal cerrahisi vardı. Hastaların 18(%29)’i Acil Kliniği’ne karın ağrısı şikayeti ile başvurdu. Hastaların 9(%14,5)’unda sarılık olup 6 sına ERCP işlemi uygulandı. Açık kolesistektomiye dönüşüm endikasyonları; şiddetli

inflamasyon ve buna bağlı yapışıklıklar 34(%54,8), safra yolu yaralanması şüphesi 6(%9,6), safra kesesi kanseri şüphesi 7(%11,2), ana safra yolu eksplorasyonu yapılamaması 6(%9,6), koledoduodenal fistül 2(%3,2), kontrol edilemeyen kanama 4(%6,4), şüpheli safra yolu taşı için kolanjiografi yapma isteği 3(%4,8) idi. Konversiyonun en yaygın nedeni, safra yolu anatomisinin doğru tanımlanmasını engelleyen şiddetli inflamasyon ve yoğun adezyonlar olarak bulundu. Ameliyat öncesi karaciğer fonksiyon testleri normal olmayan ve safra yolunda taş şüphesi olan üç hastada kolanjiyografi yapıldı ve 1 hastada ana safra kanalı taşı tespit edildi. İki hastada koledokoduodenal fistül vardı ve fistülün kesin olarak kapatılması için laparotomiye geçildi.. Sonuç: Laparoskopik kolesistektomiden açık kolesistektomiye dönüşümün en yaygın nedeni yoğun yapışıklıklar ve/veya Callot üçgeni anatomisinin tam olarak ortaya konulamamasıdır. Cerrahın deneyimine bağlı olarak konversiyon oranı değişmektedir.

Anahtar Kelimeler: Konversiyon Kolesistektomi, Laparoskopi, Safra Taşı

Presentation ID / Sunum No= 407

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Koroner Anjiografi Sonrası Renal Arter Laserasyonu-Vaka Sunumu

Asst. Prof. Dr. İsmail Biri[1]

[1]Ankara Özel Koru Hastanesi

Özet

72 yaşında bayan hasta göğüs ağrısı ve çarpıntı şikayeti ile kardiyoloji kliniğine başvurdu. Yapılan değerlendirme sonrası ve elektrokardiyografi bulgularıyla anterior miyokard enfarktüsü tanısı kondu. Hastaya perkutan transfemoral koroner anjiografi yapıldı. Koroner anjiografi ile sol sirkumfleks koroner arterin tam tıkalı olduğu görüldü. Sol sirkumfleks koroner artere anjioplasti yapıldı ve koroner stent konuldu. Koroner anjografi sonrası hastaya 25000 IU heparin, 375 mg klopidogrel ve 100 mg asetilsalisilik asit verildi. İşlem sonrası hasta yoğun bakımda takip altına alındı. Anjiografiden 1 saat sonra hastada hipotansiyon, genel durum bozukluğu, şiddetli karın ağrısı, kusma ve sol yan ağrısı başlaması üzerine laboratuvar tetkiki olarak tam kan sayımı istendi. Tam kan sayımında hemoglobin seviyesinin 6,7 mg/dL olması nedeniyle hastaya abdominal ultrasonografi yapıldı. Ultrasonografide sol retroperitoneal dev hematom saptandı. Ultrasonografi sonrası intravenöz kontrastlı abdominal tomografi çekildi. Yapılan tomografi değerlendirilmesinde sol renal arter rüptürü ve sol dev retroperitoneal hematom saptandı.Tarafımızca değerlendirilen hastanın hemoglobin seviyesinin düşmesi ve hemodinamik stabilitenin bozulması nedeniyle ameliyathaneye alındı ve acil şartlarda laparotomi yapıldı. Laparotomide dev retroperitoneal pulsatil hematom saptandı. Retroperitoneal hematom boşaltıldıktan sonra renal arterin parsiyel laserasyonu gözlendi. Hastaya acil şartlarda sol nefrektomi prosedürü uygulandı. Operasyon sonrası 1 hafta takip edilen hasta şifa ile hastaneden taburcu edildi. Koroner anjiografi sonrası vasküler komplikasyonlardan hematom, psödoanevrizma, arteriel fistül ve

tromboembolizm sık görülmekle birlikte renal arter laserasyonu oldukça nadir görülen bir durumdur. Koroner anjiografi sonrası retroperitoneal hematomu olan ve hemodinamisi bozulan olgularda nadir görülsede renal arter laserasyonu göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anjiografi, Laserasyon, Renal Arter

Renal Artery Laceration After Coronary Angiography- Case Report

Abstract

A 72- year-old woman, admitted to the cardiology clinic with complaints of chest pain and palpitation. Anterior myocardial infarction diagnosed with electrocardiographic findings and after evaluating. Percutaneous transfemoral coronary angiography was performed. Total occlusion in left circumflex artery found by coronary angiography . Left circumflex coronary artery angioplasty done and stent placed. After coronary anjography 25000 IU heparin, 375 mg clopidogrel and 100 mg acetylsalicylic acid given to patient. After this treatment patient monitored in the intensive care unit. One hour after angiography, the onset of hypotension, impaired general condition, severe abdominal pain, vomiting and left lumbal pain begining, as a laboratory test complete blood count examined. In complete blood count level of hemoglobin was 6.7 mg/dL so abdominal ultrasonography performed. Left giant retroperitoneal hematoma detected in ultrasonography. After ultrasonography, intravenous contrast enhanced abdominal computed tomography performed. Left renal artery rupture and left giant retroperitoneal hematoma seen on computed tomography. After the evaluation, because of decrease in the hemoglobin level and hemodynamic instability patient taken to the operating room and underwent laparotomy under emergency conditions. Pulsatile giant retroperitoneal hematoma detected at laparotomy. After evacuation of retroperitoneal hematoma, partial laceration of the renal artery seen. Left nephrectomy procedure performed under emergency conditions. Patient observed 1-week after operation, cured and discharged from the hospital. After coronary anjography vascular complications often seen; hematoma, pseudoaneurysm, fistula and arterial thromboembolism although, renal

artery laceration seen extremely rare. After coronary anjography, patient has retroperitoneal hematoma and hemodynamic instability, the renal artery laceration should be considered even though seen rarely.

Keywords: Angiography, Laceration, Renal Artery,

Presentation ID / Sunum No= 388

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kritik Hastalığı Olan Hastada Fizikokimyasal Yöntem İle Arteryel Kan Gazı Değerlendirmesi

Exp. Dr. Umut Kara[1]

[1]SB Gülhane Eğitim ve Araştırma Hstanesi
*Corresponding author: Umut Kara

Özet

Giriş: Arteryel kan gazı analizi; kritik hastalıkların değerlendirmesinde, hastalıkların etyolojisini ve ciddiyetini ortaya koymada ucuz, hızlı sonuç veren değerli bir laboratuvar yöntemidir. Asit baz bozukluklarını değerlendirmede çeşitli yöntemler vardır: bikarbonat yaklaşımı, baz fazlası yaklaşımı ve fizikokimyasal yaklaşım. Bu olgu sunumunda toplum kaynaklı pnömoni nedeniyle yoğun bakımda entübe olan, septik şok ve akut böbrek yetmezliği tablosu ile takip ve tedavi edilen 63 yaşında kadın hastanın arteryel kan gazı analizini fizikokimyasal yöntem ile değerlendirmeyi amaçladık. Olgu: Hastanın septik şok ve çoklu organ yetmezliği tablosu altında alınan arteryel kan gazı analizinde; pH:7,09, pCO2:28 mmHg, baz fazlası:-15 mEq/L, HCO3-:9 mEq/L; laboratuvar parameterleri; Na+ :129 mEq/L, K+: 2,9 mEq/L, Cl-:108 mEq/L, Albumin:1,7 g/dL, Fosfat:2,2 mg/dL, Laktat:4 mEq/L olarak ölçüldü. Fizikokimyasal yöntemde güçlü iyon farkından kaynaklanan; SIDa, SIDe ve SIG değerlerinin hesaplanması gerekmektedir. Hastanın SIDa:20, SIDe:16, SIG:4 olarak hesaplandı. Fizikokimyasal analize göre; düşük SID'nin nedeni hiperkloremidir ve muhtemelen hiperkloremik metabolik asidozun nedeni yüksek volümde SF infüzyonudur. Yüksek SIG, laktat gibi güçlü anyonun birikmesinden kaynaklanır. Sonuç olarak hastada: hiperkoloremik metabolik asidoz, laktik asiodoz, respiratuvar asidoz ve hipoalbuminemik metabolik alkaloz vardır. Bu hastamızda septik şokta uygun kristalloid intravenöz sıvı RL olacaktır. SF infüzyonu metabolik asidozu

kötüleştirecektir. Hipoalbuminemiyi düzeltmek için verilen albumin sıvısı ise asidozu daha belirgin hale getirecektir. Sonuç: Arteryel kan gazı analizi ile ilgili tartışma halen devam etmektedir. Doktor Stewart tarafından tanımlanan fizikokimyasal yöntem ile arteryel kan gazı analizi kritik hastalığın mekanizmasını ve etyolojisini ortaya koymada diğer analiz yöntemlerine göre daha üstündür. Fizikokimyasal yaklaşım elektronötralite prensibi üzerine inşa edilmiştir. Metabolik asidoz varlığında etyopatogenezi kantitiye etmede çok yararlı bilgiler verebilir. Ancak diğer yöntemlere göre hasta başında uygulanması daha zor bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Asit-Baz, Baz Fazlalığı, Stewart, Güçlü İyon Farkı

Arterial Blood Gas Analysis by Physicochemical Method in Patıent With Critical Ill

Abstract

Introduction: Arterial blood gas analysis; It is a valuable and inexpensive laboratory method for evaluating critical diseases. There are various methods for evaluating acid-base disturbances: bicarbonate approach, base excess approach and physicochemical approach. In this case report, we aimed to evaluate the arterial blood gas analysis of a 63-year-old female patient who was intubated in the intensive care unit due to community-acquired pneumonia and was followed up and treated with the picture of septic shock and acute renal failure, by physicochemical method. Case: In the arterial blood gas analysis of the patient taken under the picture of septic shock and multiple organ failure; pH: 7.09, pCO2: 28 mmHg, excess base: -15 mEq/L, HCO3-: 9 mEq/L; laboratory parameters; Measured as Na: 129 mEq/L, K: 2.9 mEq/L, Cl: 108 mEq/L, Albumin: 1.7 g/dL, Phosphate: 2.2 mg/dL, Lactate: 4 mEq/L.The patient's SIDa:20, SIDe:16, SIG:4 were calculated.According to the physicochemical analysis;Low SID is caused by hyperchloremia and possibly hyperchloremic metabolic acidosis is caused by high volume SF infusion.High SIG is caused by the accumulation of strong anion such as lactate.As a result, the patient has: hyperchloremic metabolic acidosis, lactic acidosis, respiratory acidosis, and hypoalbuminemic

metabolic alkalosis. In this patient, the appropriate crystalloid intravenous fluid in septic shock will be RL.SF infusion will worsen metabolic acidosis.Albumin fluid given to correct hypoalbuminemia will make acidosis more pronounced. Conclusion: The debate about arterial blood gas analysis continues.Arterial blood gas analysis with physicochemical method defined by Doctor Stewart is superior to other analysis methods in revealing the mechanism and etiology of critical disease.The physicochemical approach is built on the electroneutrality principle.It can provide very useful information in quantifying the etiopathogenesis in the presence of metabolic acidosis.However, it is a more difficult method to be applied at the bedside compared to other methods.

Keywords: Acid-Base, Base Excess, Stewart, Strong ıon Difference

Presentation ID / Sunum No= 292

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Anal Fissürün Tedavisinde Lateral İnternal Sfinkterotomi İle Botilinum Toksininin Karşılaştırılması

Dr. Yücel Gültekin[1] , Prof.Dr. Kemal Memişoğlu[2] , Prof.Dr. Adnan Giral[3]

[1]Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Cerrahi Yoğun Bakım
[2]İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü
[3]Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji Kliniği

Özet

Amaç: Lateral internal sfinkterotomi kronik anal fissür için altın standart tedavi olmasına rağmen, botulinum toksininin intrasfinkterik enjeksiyonu güvenilir bir yeni seçenek gibi görünmektedir. Bu çalışmanın amacı, kronik anal fissürlü hastalarda lateral internal sfinkterotomi ve botulinum toksin enjeksiyon tedavilerinin sonucu ve anal sfinkter basınçlarının azalması üzerindeki etkisini karşılaştırmaktır. Materyal ve Metod: Bu çalışmaya 2000-2001 yılları arasında PTT Eğitim ve Araştırma Hastanesine başvuran ve kronik anal fissür tanısı konulan 30 hasta dahil edildi. Hastalar lateral internal sfinkterotomi ve botilinum toksin grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı. Anal manometri ile tedaviden önce ve tedaviden sonra maksimum dinlenme basıncı ve maksimum sıkma basıncı ölçümleri yapıldı. Hastalar en az 3 ay süre ile takip edildi. Bulgular: Lateral internal sfinkter uygulanan grupta preop ve postop anal manometrik ölçümlerde istirahat basıncında anlamlı azalma görüldü ($p<0.01$), sıkma basıncında anlamlı azalma olmadı ($p>0.05$). Botilinum toksin grubunda ise hem istirahat hem de sıkma basıncında preop ve postop azalma anlamlı idi ($p<0.01$). Her iki grupta da fiziksel bulgulara göre iyileşme postop anlamlı idi. Sonuç: Kronik anal fissürün tedavisinde hem lateral internal sfinkterotomi hem de botilinum toksin enjeksiyonu faydalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anal Fissür, Botoks, Lateral İnternal Sfinkterotomi

Presentation ID / Sunum No= 42

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Yara Tedavisinde Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eah Yara Kliniği Otolog Epidermal Greftleme Deneyimlerimiz

Dr. Mehmet Saydam[1]

[1]Dışkapı Yıldırım Beyazıt EAH, Genel Cerrahi Servisi,Altındağ, Ankara
*Corresponding author: Mehmet Saydam

Özet

Kronik Yaralar; yarısından fazlasının iyileşme süreci yaklaşık 1 yıl alabilen, halihazırda ciddi bir sosyoekonomik sorundur. Yara iyileşmesindeki ve bakımındaki teknolojik yeniliklerin hastalara olan faydalarının yanında, maliyetleri ve cerrahi yükü azalttığı da bir gerçektir. Otolog Epidermal Greftleme (OEG), ayaktan hastalarda yara iyileştirmesini geliştirmek için yeni geliştirilen bir seçenektir. OEG, diğer split thickness cilt greftlemesine göre daha az ağrı, ayaktan hastalarda uygulanabilme ve dönör sahasında iz kalmaması gibi avantajlarıyla tercih edilebilir bir yöntem olarak görülmektedir.Yara bakım kliniğimizde CelluTome Epidermal Harvesting System (Acelity,San Antonio,Tex) uyguladığımız ve takip ettiğimiz hastaları paylaşmayı amaçladık. Altı tane diabetik ayak hastamızda OEG sistemini uyguladık. Bu sistem, dahili haznesine vakum uygulanan cihazın içinde görülen yuvarlak deliklerde yarım saat içinde kabarcıklar oluşturmakta (bül), bu kabarcıklar otomatik olarak kesilerek yara sahasına deri grefti olarak uygulanmakta ve alınan sahada da iz kalmamaktadır. Klinik olarak yara iyileşmesini gözlediğimiz hastalarda bu sürecin diğer yöntemlere veya greftlemesiz yapılan konservatif tedavilere göre daha hızlı iyileşme sürecine girdiğini gözlemledik. Literatür incelendiğindeyse, OEG sistemi akut

yaralarda iyileşmeyi % 40' a kadar hızlandırarak potansiyel olarak yara bakım ücretlerini azaltmakta ve cerrahi yükü azaltmaktadır. Bu çalışma sonucunda bu sistemlerin özellikle diyabetik ayak ve ayakta kronik venöz ülser gibi kronik yara hastalarında kullanılmasının oldukça güvenilir, diğer flepleme tekniklerine göre anestezi ihtiyacı olmaması, hastanede daha kısa kalış süresi ve daha az ağrı gibi avantajlarıyla, özellikle seçilmiş hastalarda kullanılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Epidermal Greftleme, Kronik Yara, Diyabetik Ayak

Presentation ID / Sunum No= 232

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Laparaskopik Abdominal Cerrahi Geçirecek Hastaların Bıs Monitorizasyonu İle Optimal İsofluran/sevofluran/desfluran Anestezisi Sonrası Derlenme ve Yan Etkilerin Karşılaştırılması

Dr. Nilgün Şahin[1]

[1]Dr. Sami Ulus Kadın Doğum ve Çocuk sağlığı ve Hastalıkları E.A.H.

Özet

Cerrahi girişimler sonrası hastanın hızlı derlenmesi bilincin çabuk kazanılması ve tam uyanıklık hasta açısından önemli olduğu kadar anestezist açısından da çok önemlidir. Özellikle laparaskopik cerrahi girişimler gibi günübirlik cerrahiler de bu daha da önem kazanmaktadır. Ekstubasyon sonrası bilincin çabuk kazanılması, spontan solunum yeterliliği, koruyucu havayolu reflekslerinin yeterliliği derlenme döneminde solunumsal yanetkileri enaza indirmektedir. Genel anestezi altındaki hastalarda EEG aktivitesi düşük voltajlı hızlı dalga biçiminden yüksek voltajlı yavaş dalga formuna döner. Bir EEG varyantı olan BIS anestezi derinliğini ölçmeye yarayan basit ve kullanımı kolay bir monitördür. Bu monitor sayesinde anestezi derinliği ölçülerek derlenmenin değerlendirilmesi de daha kolay olmaktadır. Postoperatif bulantı-kusma gibi komplikasyonlar genel anesteziden sonar sık gözlemlenmektedir. Özellikle laparaskopik cerrahi, opioid bazlı anestezi, şaşılık cerrahisi sonrası busıklık artmaktadır. Postoperatif bulantı-kusma yoğun bakımda kalışı uzatır ve hasta memnuniyetini azaltır. Biz çalışmamızda isofluran/sevofluran/desfluran anestezilerinin sonrası derlenme süreleri, yanetki oranları arasındaki farkı değerlendirmeyi amaçladık. YÖNTEM: Çalışmamıza hastanemizde elektif laparaskopik kolesistektomi operasyonu planlanan 18-60 yaş arası ASA I-II risk grubundaki 50 hasta dahil edildi. Tüm hastalara 2 µg/kg fentanil, 2,5 mg/kg propofol, 0,6 mg/kg roküronyum ile genel anestezi indüksiyonu yapıldı. Entubasyondan sonar GrupI'e %0,5-1,5

isofluran, GrupII'ye %1-4 sevofluran, GrupIII'deki hastalara %2-6 desfluran inhaler ajan olarak verildi. intraoperatif BIS skoru 40 civarında tutuldu. Postoperatif derlenme bulguları (spontan solunum, göz açma), bulantı-kusma zamanları kayıt edildi. BULGULAR: Demografik verilerin istatistiksel olarak anlamlı fark taşımadığı hasta gruplarımızda; BIS ile monitorizasyon uygulaması üç grupta kullanılan anestezik miktarında azaltmakta, intraoperatif farkında olmanın önüne geçilmektedir. Postoperatif BIS değerleri ile derlenme skorları koreleydi. Gruplar arası karşılaştırıldığında en hızlı derlenen ve BIS skoru en çabuk yükselen en düşük kan/gaz partisisyon katsayısı nedeniyle desfluran uygulanan gruptu. Ancak beklentimizin aksine sevofluran uygulanan hastalar da isofluran uygulananlardan çok farklı değildi. Bunun yanısıra beklenenin aksine bu grupta ekstubasyon sonrası bulantı görülme insidansı daha yüksekti. Ancak 1.saatin sonunda sevofluran grubunda emetic semptomlar anlamlı derecede yüksekti. Diğer yanetkilerin ortaya çıkma insidanslarıda bu insidans ile orantılıydı. Periferik kan oksijen saturasyon değerlendirmesinde desfluran grubunda en yüksekken isofluran grubunda en düşüktü. SONUÇ: Anestezi derinliği ölçümünde BIS kullanımı inhaler ajan kullanım miktarını azaltır. Optimal anestezi derinliği sağlanan hastalarda postoperative derlenme hızlı olmakta ve bulantı-kusma gibi yanetkilerde azalmaktadır. iz çalışmamızda kan/gaz partisisyon katsayısı düşük bir ajan olan desfluranı; diğer gruplara gore derlenmesi en hızlı ajan olarak tespit ettik

Anahtar Kelimeler: Bıs, Laparaskopi, Derlenme

Comparison of Recovery and Side Effects After Optimal Isoflurane/sevoflurane / Desflurane Anesthesia With BIS Monitoring of Patients Undergoıng Laparoscopic Abdominal Surgery

Abstract

Rapid recovery of the patient after the surgery is important for the patient to gain consciousness quickly and full wakefulness is important for both anesthesiologist and for the patient. This becomes more important especially in daily surgeries such as laparoscopic surgery procedures. Rapid recovery of consciousness after extubating,

spontaneous respiratory sufficiency, adequacy of protective airway reflexes minimizes respiratory side effects during recovery period. In patients under general anesthesia, EEG activity reverts from low-voltage fast waveform to high-voltage slow waveform. BIS anesthesia, as an EEG variant, is a simple and easy-to-use Monitor that measures the depth of anesthesia. With this monitor, it is easier to measure the depth of anesthesia and evaluate the recovery. Complications such as postoperative nausea and vomiting are frequently observed after general anesthesia. Especially after laparoscopic surgery, opioid-based anesthesia, strabismus surgery, this frequency increases. Postoperative nausea and vomiting lengthens the stay in emergency care and reduces patient satisfaction.In our study, we aimed to evaluate the difference between recovery times and side effect rates after Isoflurane/sevoflurane/Desflurane anesthesia. METHOD: 50 patients in ASA I-II risk group between 18-60 years of age whose elective laparoscopic cholecystectomy was planned in our hospital were included in our research. All patients were induced with 2 µg/kg of fentanyl, 2.5 mg/kg of propofol, 0.6 mg/kg of rocuronium for general anesthesia. After intubation, 0.5-1.5% Isoflurane was given to group I, 1-4% sevoflurane to Group II, and 2-6% Desflurane to Group III patients as inhaler agents. The intraoperative BIS score was kept around 40. Postoperative recovery findings (spontaneous respiration, eye opening), nausea and vomiting were recorded. FINDINGS: In patient groups for which demographic data do not have any statistically significant difference, monitoring with BIS reduces the amount of anesthetic used in three groups and prevents intraoperative awareness. Postoperative BIS values and recovery scores were correlated. When compared between groups Desflurane was the fastest recovered group with fastest rising BIS score due to the low blood/gas partition levels. However, contrary to our expectations, sevoflurane was not very different from Isoflurane. In addition, contrary to expected, the incidence of nausea after extubating was higher in this group. But at the end of the 1st hour, emetic symptoms were significantly higher in the sevoflurane group. The incidence of other side effects was proportional to this incidence. Peripheral blood oxygen saturation assessment was highest in the Desflurane group and lowest in the Isoflurane group. CONCLUSION: BIS use reduces the amount of inhaler agent use in anesthesia depth measurement. In patients with optimal anesthesia depth, postoperative recovery is fast and side effects such as nausea and

vomiting reduce. In our study, we determined that Desflurane, which is an agent with low blood/gas partition coefficient, was the fastest to be recovered compared to other groups.

Keywords: BIS, Laparascopy, Recovery

Presentation ID / Sunum No= 139

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Laparoskopik Apendektomide Güdüğün Kapatılmasında Kullanılan Polimerik Klip Sayısının Postoperatif Komplikasyonlara Etkisi

Dr. Mahmut Onur Kültüroğlu[1] , Asst. Prof. Dr. Tutkun Talih[2]

[1]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Ana Bilim Dalı
Cerrahi Onkoloji Bilim Dalı
[2]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Ana Bilim Dalı
*Corresponding author: Mahmut Onur Kültüroğlu

Özet

Giriş Acil cerrahi gerektiren, en yaygın akut abdominal patoloji apandisittir. Minimal invaziv tedavi yöntemlerinin gelişmesi ile apendektomi laparoskopik olarak güvenli şekilde yapılmaktadır. Laparoskopik apendektomide cerrahi teknik belirlenmiştir. Ama apandiks güdüğünün nasıl kapatılacağı ile ilgili tartışmalar devam etmektedir. Çalışmamızda emilemeyen polimerik klip (hemolog klip) kullanılan hastalarda hemolog klip sayısının postoperatif komplikasyonlara etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bulgular 2016-2020 yılları arasında Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Genel Cerrahi Ana Bilim Dalı'nda yapılan laparoskopik apendektomi vakaları retrospektif olarak taranmıştır. Apandiks radiksine hemolog klip haricinde ek müdahale yapılan, açık prosedüre geçilen hastalar dışlanmıştır. Belirtilen yıllar arasında laparoskopik apendektomi yapılan 247 hastada hemolog klip kullanılmıştır. Laparoskopik apendektomi yapılan 73 hastada apandiks güdüğüne tek, 174 hastada iki hemolog klip kullanılmıştır. Tek ve iki hemolog klip kullanılan hastaların demografik özellikleri benzerdir. Postoperatif dönemde her iki grupta da güdük kaçağı ve hastaneye yatış gerektirecek yara yeri enfeksiyonu görülmemiştir. Tartışma Apendektomide en önemli aşamalardan biri apandiks güdüğünün kapatılmasıdır. Apandiks güdüğünün kapatılması için kullanılacak

yöntem öncelikle güvenilir, erişilebilir, maliyet etkin, teknik olarak da kolay olmalıdır. Açık cerrahi yöntemde apandiks güdüğünün bağlanması, gerekirse de çekum duvarına gömülmesi ile yapılan bu aşamanın, laparoskopik cerrahide konforlu ve güvenilir şekilde yapılması için farklı yöntemler geliştirilmiştir. Kullanılabilecek yöntemler; stapler, endo-loop, titanyum klip, hemolog klip, ekstrakorporeal ve intrakorporeal düğümdür. Kullanılabilecek yöntemlerin birbirine net üstünlükleri yoktur. Laparoskopik apendektomide apendiks güdüğünün hemolog klip ile kapatılması, kullanılan diğer yöntemlere göre daha ucuz, daha hızlı ve daha basit bir alternatiftir. Çift hemolog klip kullanılması cerrahların kendini daha güvende hissetmesi nedeniyle çalışmamızda da olduğu gibi daha çok tercih edilmektedir. Sonuç Laparoskopik apendektomide apandiks güdüğünün kapatılması için seçilebilecek yöntemlerin birbirlerine net üstünlükleri yoktur. Bu yöntemlerden biri olan hemolog klip kullanılması yönteminde de tek ve iki hemolog klip kullanılması arasında postoperatif dönemde fark izlenmemiştir. Kullanılacak hemolog klip sayısının, yöntem seçiminde olduğu gibi cerrahın tercihine göre yapılması uygun görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, Hemolog Klip, Laparoskopik Apendektomi

The Effect of the Number of Polymeric Clips On Postoperative Complications in Stump Closure in Laparoscopic Appendectomy

Abstract

Introduction The most common acute abdominal pathology that requires urgent surgery is appendicitis. With the development of minimally invasive treatment method, appendectomy is safely performed laparoscopically. Surgical technique is described in laparoscopic appendectomy. However, debates continue about how to close the appendix stump. In our study, we aimed to examine the effect of the number of hemolog clips on postoperative complications in patients using non-absorbable polymeric clips (hemolog clips). Results Laparoscopic appendectomy cases performed in Erciyes University Faculty of Medicine Hospital General Surgery Department between 2016-2020 were retrospectively screened. Patients who

underwent additional intervention to the appendix radix, other than hemolog clips, and who switched to an open procedure were excluded. Hemolog clips were used in 247 patients who underwent laparoscopic appendectomy between the specified years. In 73 patients who underwent laparoscopic appendectomy, a single hemolog clips was used for the stump of the appendix and double hemolog clip was used in 174 patients. Demographic characteristics such as age and gender of patients using single and double hemolog clips are similar. In the postoperative period, no stump leakage and wound infection requiring hospitalization were observed in both groups. Discussion One of the most important steps in appendectomy is the closure of the appendix stump. The method to be used to close the appendix stump should be reliable, accessible, cost effective and technically easy. In the open surgical method, the residual limb is securely tied and embedded in the cecum wall if necessary. Different methods have been developed to perform laparoscopic surgery comfortably and safely. The methods that can be used; stapler, endo-loop, titanium clip, hemolog clips, extracorporeal and intracorporeal ligation. The methods that can be used do not have clear advantages over each other. Closing the stump of the appendix with a hemolog clips in laparoscopic appendectomy is a cheaper, faster and simple alternative to other methods used. The use of double hemologist clips is preferred more, as in our study, because surgeons feel more secure. Conclusion The methods that can be chosen for the closure of the appendix stump in laparoscopic appendectomy do not have clear advantages over each other. There was no difference between using single and double clips in the postoperative period in the use of hemolog clips, which is one of these methods. It seems appropriate to make the number of hemolog clips to be used according to the surgeon's preference as in the method selection.

Keywords: Acute Appendicitis, Hemolog Clips, Laparoscopic Appendectomy

Presentation ID / Sunum No= 29

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Laparoskopik Kolesistektomi Sırasında Ana Safra Yolu Yaralanmasının Yönetimi

Dr. Mutlu Sahin[1]

[1]Keçiören Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

Semptomatik safra kesesi taşlarının tedavisinde laparoskopik kolesistektomi (LK) altın standarttır. LK sırasında oluşabilecek safra yolu yaralanmaları, genel cerrahlar için bir kabus olmaya devam etmektedir. İatrojenik safra yolu yaralanmaları sonrasında konulan erken tanı ile mortalite ve morbidite azaltılabilir. Bu sunumda, kolelitiazis tanısı ile LK uygulanan 61 yaşındaki kadın hastada gelişen iatrojenik yaralanmanın yönetimi üzerinden, safra yolları yaralanmalarındaki yönetim anlatılacaktır. LK sırasında safra kesesinin ileri derecede skleroatrofik olduğu gözlendi. Kolesistektomi işlemi laparoskopik olarak tamamlandı. Safra kesesi lojuna bir adet silikon dren yerleştirilerek operasyon sonlandırıldı. Hastada postopeartif birinci günden itibaren hafif bilirübin artışı gelişti. Koledok injuri şüphesi ile manyetik rezonans kolanjiyopankreatografi (MRCP) planlandı. Postoperatif 5. günde total bilirübin seviyesi 7.75 mg/dL seviyesine ulaştı. MRCP'de ; İntrahepatik safra yollarında genişleme gözlendi. Koledokta tam kat yaralanmaya ait bir bulgu izlenmedi. Hastaya postoperatif 6. günde endoskopik retrograde kolanjiyopankreatografi (ERCP) işlemi uygulandı. Klips seviyesinden yukarı opak geçmediğ ve koledoğu tam obstrükte olduğu izlendi. Hasta bunun üzerine postoperatif 7. günde reopere edildi. İntraoperatif kolanjiografi çekildi. Ana safra kanalının konfluens seviyesinden klipslendiği görüldü. Strasberg E-3 tipi yaralanma görüldü. Hepatikojejunostomi uygulandı. İkinci operasyon sonrası postoperatif 7. günde hastaya Perkütan Transhepatik Kolanjiografi (PTK) uygulandı. Sağ ana safra kanalında darlık olduğu görülmesi üzerine buraya drenaj uygulandı. Takiplerinde problem görülmeyen hastanın

PTK'sı 20 gün sonra çekildi. Yaklaşık 10 gün daha dreni bekletildi ve drenajın olmaması üzerine çekildi. Sonraki 3 ve 6 aylık takiplerinde herhangi bir patoloji saptanmadı. LK'ye bağlı safra yolu yaralanmaları ciddi bir sağlık sorunu olmaya devam etmektedir. Profilaktik dren kullanımı yaralanmanın erken tanınmasını kolaylaştırır. Hasarın ilk tespit edilmesinden sonra yapılması gereken en önemli iş hastaları deneyimli, çok disiplinli bir ekip tarafından yönetilmek üzere bir an önce sevk etmektir. Böylece hastalar tatmin edici bir şekilde tedavi edilebilir ve sorunsuz bir postoperatif seyir izleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Kolesistektomi, Safra Yolu Yaralanması, Yönetim

Management of Major Biliary Tract Injury During Laparoscopic Cholecystectomy

Abstract

Laparoscopic cholecystectomy (LC) is the gold standard in the treatment of symptomatic gallbladder stones. Biliary tract injuries that may occur during LC remain a nightmare for general surgeons. Mortality and morbidity can be reduced with early diagnosis. In this presentation, the management of bile duct injuries will be explained through the management of iatrogenic injury developing in a 61-year-old female patient who was applied LC with the diagnosis of cholelithiasis. During LC, the gallbladder was observed to be highly scleroatrophic. The cholecystectomy procedure was completed laparoscopically. The operation was terminated by placing a silicone drain. MRCP was planned with the suspicion of choledochal injury. On the 5th day, the total bilirubin level reached 7.75 mg / dL. In MRCP, expansion in the intrahepatic biliary tract was observed. No evidence of full-thickness injury was reported. The patient underwent ERCP on the 6th postoperative day. It was observed that the choledoch was fully obstructed. The patient was then reoperated on the 7th postoperative day. Intraoperative cholangiography was applied. It was observed that the main bile duct was clipped from the level of confluence. Strasberg E-3 type injury was seen. Hepaticojejunostomy was performed. PTC was applied to the patient postoperatively on the 7th postoperative day. When there was a

stenosis in the right main bile duct, drainage was applied here. The patient's PTC was withdrawn after 20 days. No pathology was detected in the next 3 and 6 months follow-up. Bile duct injuries related to LC continue to be a serious health problem. The use of prophylactic drains facilitates early recognition of injury. The most important thing to do after the damage is first detected is to refer patients as soon as possible to be managed by an experienced, multidisciplinary team. Thus, patients can be treated satisfactorily and have a smooth postoperative course.

Keywords: Laparoscopic Cholecystectomy, Bile Duct Injury, Management

Presentation ID / Sunum No= 373

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Laparotomi Geçirmiş Hastalarda Gelişen Mekanik Barsak Tıkanıklarında Konservatif Tedavi Sonuçlarımız

Dr. Mustafa Fevzi Celayir[1] , Dr. Mehmet Ektiren[1] , Dr. Hakan Mustafa Köksal[1] , Dr. Evren Besler[1] , Dr. Nurcihan Aygün[1] , Prof.Dr. Mehmet Uludağ[1]

[1]SBU Şişli Hamidiye Etfal EAH Genel Cerrahi Kliniği

Özet

AMAÇ: Mekanik intestinal obstrüksiyon, acil cerrahi servislerde en sık rastlanılan hasta gruplarındandır (% 15-20). Gelişen medikal ve cerrahi tedavi yöntemleri ile yoğun bakım olanaklarının artması sonucu mortalite ve morbidite belirgin olarak azalmıştır. Kliniğimizde Ocak 2017- Ocak 2020 döneminde brid ileus tanısı alarak öncelikle konservatif tedavi edilen olguların retrospektif değerlendirildi. MATERYAL-METOD: Olgular, demografik bulgular, etyolojik nedenler, geçirilen ameliyattan sonra geçen süre, yatış süreleri ve tedavi yöntemleri ile değerlendirildi. Başvuru sırasında akut karın bulguları bulunan ve acil opere edilen hastalar çalışmaya alınmadı. BULGULAR: Toplam 465 olgu mekanik barsak obstürkiyonu sebebi ile yatıldı.Olgular jinekolojik operasyon, apendektomi, delici kesici alet yaralanması nedeniyle laparotomi, kolon rezeksiyonu, ASY nedeni ile laparotomi, peptik ulkus perforasyonu, künt batın travmasına bağlı laparatomi/splenektomi, mide rezeksiyonu ve incebarsak rezeksiyonu öyküsüne sahipti. Geçirilmiş olan son ameliyattan sonra geçen ortalama süre 3.8 yıl (6 ay- 13 yıl) idi.Yatış süresi ortalama 7 gün (3-25 gün) olarak bulundu. Oral alımları kesilerek nazogastrik tüp ile dekompresyon uygulanan İ.V. sıvı - elektrolit tedavisi ile konservatif olarak takip ve tedavisi yapılan brid ileuslu hastalardan 144 tanesine (% 30,96) medikal tedaviye yanıt alınamaması nedeniyle eksploratif laparatomi uygulanarak bridektomi (adezyolizis) yapıldı. Hiçbir olguda barsak nekrozu saptanmadı. SONUÇ: Geçirilmiş batın ameliyatlarına bağlı yapışıklıklar en sık

mekanik intestinal obstrüksiyon nedenidir. Ancak bu yapışıklıklara bağlı obstrüksiyonların büyük bir bölümü, konservatif tedavi ile cerrahiye gerek kalmamakla birlikte konservatif tedaviye cevap alınamayan olgularda cerrahi, halen tek tedavi yöntemi olma özelliğini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: İleus,mekanik Bağırsak Operasyonu,konservif Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Lokal Anestezi Altında Yapılan Sünnette Mukozaya Ek Topikal Anestezik Sprey Uygulamasının Ağrı Düzeyine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Osman Akyüz[1]

[1]Atlas Universitesi Medicine Hospital
*Corresponding author: osman akyüz

Özet

Amaç: Bu çalışmada lokal anestezi altında yapılan sünnette, mukozaya ek topikal anestezik sprey uygulamasının ağrı skoruna olan etkisinin gösterilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Haziran 2019 ile Mayıs 2020 tarihleri arasında yaşları 7 ila 10 (ortalama: 8.34 ± 0.36 yıl) arasında değişen, sünnet için kurumumuza başvuran toplam 84 çocuk çalışmaya dahil edildi. Hastalar rastgele yöntemle penil ring blok (3 mg/kg lidokain) grubu (Grup 1, n=42) ve penil ring blok (3 mg/kg lidokain) + mukozaya topikal anestezik (%10'luk lidokain sprey 2 püskürtme) grubu (Grup 2, n=42) olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Numeric Rating Scale (NRS) ağrı scalası kullanılarak sünnet ve sütür atma sırasındaki ağrı skorları ölçüldü ve gruplar arasında karşılaştırıldı. Bulgular: Sünnet esnasındaki NRS ağrı skoru ortalaması grup 1'de 3.75 ± 0.25, grup 2 'de ise 3.25 ± 0.24 olarak bulundu. NRS skoru istatistiksel olarak anlamlı olmasa da grup 2 lehine anlamlı olarak daha düşük saptandı (p =0.181). Sütür atma esnasındaki NRS ağrı skoru ortalaması ise, grup 1'de 3.65 ± 0.22 ve grup 2 'de 3.20 ± 0.12 olarak bulundu. Yine NRS skoru istatistiksel olarak anlamlı olmasa da grup 2 lehine anlamlı olarak daha düşük saptandı (p =0.352). Operasyon süresi açısından gruplar arasında farklılık saptanmazken, lokal anestezi etkisinin ortaya çıkması ve grup 2'de yine daha düşük bulunsa da istatistiksel olarak anlamlı değildi. Conclusion: Lokal anestezi altında yapılan çocuk sünnetlerinde mukozaya yapılacak ek topikal anestezik sprey uygulaması, sünnet

esnasında dokunma hissini azaltarak işlemin daha konforlu bir şekilde yapılabilmesi ve gereksiz ek doz anestezik ilaç uygulanmasına engel olunması açısından yarar sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Sünnet; Lokal Anestezi; Topikal Anestezi; Ağrı

Presentation ID / Sunum No= 161

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Lomber Vertebrada Epiteloid Hemanjioendoltelyoma ve Tedavisi: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Şükrü Oral[1]

[1]Kayseri Şehir Hastanesi

Özet

Giriş Epiteloid Hemanjioendotelyomalar(EH) oldukça nadir görülen iyi huylu ama lokal agresif seyredebilen vasküler tümörlerdir. Kemik dokunun malign tümörleri arasında %1 oranında görülürler. Omurgada görülme prevalansı ise %6-16 civarındadır. Çok nadir görülen bu tümör hakkında literatürde sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu sunumda L3 omurgasını tutan bir EH olgusunun tanı ve tedavi süreci anlatılmıştır. Gereç ve Yöntem Vaka 35 yaşında bayan hasta bel, sol bacak ağrısı ve yürüme zorluğu nedeni ile kliniğimize başvurdu. Yapılan fizik ve nörolojik muayenesinde, postür bozukluğu, laseque testinin 40 derecede pozitif olduğu, derin tendon reflekslerinde azalma ve bel bölgesinde dokunmakla ağrının arttığı saptandı. Ayrıca hasta geçmişte papiller tiroid kanseri nedeniyle tedavi gördüğünü beyan etti. Bulgular Hastanın lomber bilgisayarlı tomografi (BT) görüntülerinde L3 vertebra korpusunun %70 ini tutan litik ve destrüktif özellikte spinal kanala doğru ekspanse olan kitle izlendi. Aynı bölgenin Manyetik Rezonans Görüntülemesinde (MRG) heterojen kontrast tutan düzensiz sınırlı, L3 vertebra korpusu düzeyinde spinal kanalı %60 oranında işgal eden kitle görüldü. Hasta genel anestezi altında operasyona alınarak L1-L2-L3-L4 vertebralarına posterior segmental enstrümantasyon uygulandı ve L3 sol pedikülden girilerek mikrocerrahi ile tümör dokusu boşaltıldı. Operasyon sırasında ve sonrasında herhangi bir komplikasyon olmadı. Ameliyat sonrası erken dönemde uygun ortez yardımı ile hasta mobilize edildi. Şikayetleri tamamen düzeldi. Ameliyat sonrası üçüncü haftada radyoterapi tedavisine başlandı. Hastamız şu an takiplerinin beşinci yılında ve nüks tümör dokusu bulunmamaktadır.

Sonuç Vertebrayı tutan EH olguları spinal kanalı işgali veya omurganın yük taşıma kapasitesini engelliyorsa cerrahi tedavi uygulanmasını ve sonrasında radyoterapi ile kesinlikle kombine edilmesini öneriyoruz.

Anahtar Kelimeler: Epiteloid Hemanjioendotelyoma, Lomber Vertebra,

Epithelioid Hemangioendolthelioma in Lumbar Vertebra and Treatment: A Case Report

Abstract

Introduction Epithelioid Hemangioendotheliomas (EH) are extremely rare benign vascular tumors that can progress locally aggressively. They are seen in 1% of malignant tumors of bone tissue. The prevalence of occurrence in the spine is around 6-16%. There are limited studies in the literature about this very rare tumor. In this presentation, the diagnosis and treatment process of an EH case involving the L3 spine is described. Materials and Methods Case A 35-year-old female patient was admitted to our clinic with low back, left leg pain and walking difficulty. Physical and neurological examination revealed posture disorder, The Laseque test was positive at 40 degrees, decreased deep tendon reflexes and increased pain when touching the waist area. In addition, the patient declared that he had been treated for papillary thyroid cancer in the past. Results In the lumbar computed tomography (CT) images of the patient, a lytic and destructive mass that expanded towards the spinal canal was observed, holding 70% of the L3 vertebral corpus. Magnetic Resonance Imaging (MRI) of the same region showed a heterogeneous contrast-enhancing irregularly demarcated mass occupying the spinal canal at the level of the L3 vertebral corpus at a rate of 60%. The patient was operated under general anesthesia and posterior segmental instrumentation was applied to the L1-L2-L3-L4 vertebrae, and the tumor tissue was evacuated by microsurgery by entering the L3 through the left pedicle. There were no complications during or after the operation.The appropriate orthesis was used in the early postoperative period. His complaints were completely resolved. Radiotherapy treatment was started in the third postoperative week. Our patient is currently in the

fifth year of his follow-up and there is no recurrent tumor tissue. Result We recommend that surgical treatment be applied and then combined with radiotherapy if the spinal canal invasion or obstructs the weight bearing capacity of the spine.

Keywords: Epithelioid Hemangioendothelioma, Lumbar Vertebra

Presentation ID / Sunum No= 370

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Malign Plevral Effüzyonlu Hastaların Yönetiminde Toraks Ultrasonografi Kullanımının Tedavi Yöntemindeki Etkinliği

Dr. Nuray Camgöz Eryılmaz[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş Malign plevral efüzyon (MPE) sıklıkla bir metastatik hastalık belirtisidir. MPE, epitelyal over kanserinin (OK) en yaygın peritoneal belirtisidir. OK'de MPE, % 77 ipsilateral, % 23 bilateraldir. Sık görülen semptomlar arasında nefes darlığı, öksürük ve göğüs ağrısı bulunur. USG, plevral efüzyonu tanımlamak için göğüs röntgeninden daha hassastır. Plevral ultrason fizyolojik miktarlarda plevral sıvıyı (5 ml) tespit edebilir, ancak >100 ml efüzyonlarda %100 duyarlıdır. Torasentez ile tedavi edilen MPE'li hastaların çoğunda tekrarlayan plevral efüzyonlar meydana gelebilir. Bu nedenle tamamlayıcı plevral girişimler gerekebilir. Bunlar arasında kimyasal bir ajanla plöredez, torakoskopi veya göğüs tüpü yoluyla talk plöredezi, ameliyatla mekanik plöredez, plörektomi ve kalıcı plevral kateterlerin (IPC) yerleştirilmesi yer alır. Olgu Sunumu Ek başka sistemik hastalığı bulunmayan over kanseri nedeniyle operasyonu planlanan 56 yaşında kadın hastanın batında asiti mevcuttu ve bilateral plevral effüzyon nedeniyle operasyon öncesi örnekleyici ve boşaltıcı torasentez uygulanmıştı. Hasta operasyon odasına alındığında ortopneikti. Oda havasında spo2: %93 0larak saptandı. Hastaya toraks usg uygulandı. Sağ hemitoraksta masif efüzyonu mevcuttu. Akciğer parankimi atelektatik olarak saptandı. Albümin değeri normal olan hastaya intraoperatif mekanik ventilasyonda 7mmHg PEEP uygulandı. Operasyon boyunca spo2: %96 olan hasta cerrahi bitiminde ekstübe edildi. Toraks USG de efüzyonu mevcut olan hasta oksijen desteği ile yoğun bakıma çıkarıldı. Takip eden günlerde göğüs tüpünden drenajı olmaması üzerine hastaya USG eşliğinde plevral kateter takıldı. Plevral kateterden 800 ml drenaj olması üzerine göğüs tüpü çekildi.

Genel durumu iyi olan hasta göğüs cerrahisi tarafından talk plöredezi planlanarak taburcu edildi. Tartışma ve Sonuç Plevral ultrasonografi, plevral efüzyonlu hastaların değerlendirmesi ve tedavisi için standart tanı aracı olmaya adaydır. MPE ve akciğer ekspanzasyonu sınırlı olan semptomatik hastalarda kalıcı plevral kateter (IPC) veya kimyasal plöredezinin mümkünse preoperatif, değilse postoperatif dönemde kullanılması önerilir. Bunların uygulanmasının daha kısa hastane yatış süresine ve daha başarılı tedavi sonuçlarına katkıda bulunacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Malign Plevral Effüzyon, Over Kanseri, Toraks USG

Presentation ID / Sunum No= 18

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Malign Safra Kesesi Polipleri İçin Risk Faktörleri

Exp. Dr. Serhan Yılmaz[1] , Exp. Dr. Engin Okan Yıldırım[1]

[1]İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Serhan Yılmaz

Özet

Giriş: Safra kesesi polipleri yetişkin popülasyonun %5-7'sinde bulunur. Benign polipler (kolesterol polipleri, enflamatuar polipler ve adenomiyomatöz hiperplazi) ve malign potansiyeli olan polipler (adenomlar) olarak sınıflandırılmıştır. Benign poliplerin çoğunluğunu kolesterol polipleri (% 60-70) oluştururken, safra kesesi adenomu (% 1-5) safra kesesinin en yaygın neoplastik polipidir. Malign safra kesesi poliplerinin çoğu adenokarsinomlardır. Safra kesesi adenokarsinomları, safra kesesi adenomlarından çok daha yaygındır. Uygun bir tedavi oluşturmak için benign ve malign polipleri ayırt etmek önemlidir. Mevcut çalışmaların çoğu 10 mm ‘den büyük polip boyutunun ve ileri yaşın malignite öngörücüsü olduğunu kabul etmektedir. Safra kesesi poliplerinde boyut ve hasta yaşının malign transformasyona olan etkisi değerlendirmek amaçlı kliniğimizde opere edilen hastaları inceledik. Yöntem ve Gereç: 2016-2020 yılları arasında kolesistektomi sonrası safra kesesi polip olduğu doğrulanan hastaların verileri retrospektif incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet gibi demografik verileri kayıt altına alındı. Preoperatif ultrasonografi bulguları ve postoperatif patoloji sonuçları incelendi. Hastalar histopatolojik özelliklerine göre Benign (Grup 1) ve Malign (Grup 2) olarak ayrıldı. Bulgular: Toplam 73 hasta dahil edildi. Yaş ortalaması 44,87±12,05 (21-72 yıl) idi. Hastaların 47 (%64,4) ‘si kadın, 26 (%35,6) ‘sı erkek idi. Ortalama polip boyutu 6,52±3,27 iken; 19 hastada (%26) tek polip, 54 hastada (%74) ise iki veya daha fazla polip tespit edildi. Hastaların %94,5 (n=69) ‘i Benign (Grup 1) iken % 5,5 (n=4) ‘i Malign (Grup 2) idi. Malign grupda olan 3 hasta T1a iken,

1 hasta T1b idi. Grup 1 ‘in yaş ortalaması 44,14±11,79, Grup 2 ‘nin 57,5±10,66 olarak bulundu, Grup 2 ‘de anlamlı oranda yaş ileri idi (p=0,03). Polip boyutu malign grupta 17±6,68, benign grupta 5,91±1,59 olarak tespit edildi ve gruplar arası anlamlı oranda fark vardı (p<0,001). Cinsiyet açısından gruplar arası fark tespit edilmedi. Sonuç: Çalışmamızda ileri yaş ve polip boyutu safra kesesi poliplerinde malignite için bir risk faktörü olarak bulunmuştur. Bu hastalarda dikkatli preoperatif değerlendirme ile uygun tedavi seçenekleri belirlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kolesistektomi, Safra Kesesi, Polip Boyutu, İleri Yaş, Malignite

Presentation ID / Sunum No= 19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Meme Kanserli Hastalarda Preoperatif Yapılan 18-FDG Pozitron Emisyon Tomografisinin Ameliyat Tekniği Seçimi ve Postoperatif Tedavi Üzerine Etkileri

Dr. Sina Ferahman[1]

[1]Bakirkoy Dr. Sadi Konuk Training and Research Hospital

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı, meme kanserli hastalarda ameliyat öncesi yapılacak olan pozitron emisyon tomografisi/bilgisayarlı tomografi (PET/BT) taramasının, ameliyatın tipini değiştirip değiştirmediğini görmek, neoadjuvan kemoterapi gereksinimini değerlendirmektir. Bununla beraber, hastaların demografik verilerine ve tümörün özelliklerine göre uzak organ metastazının dağılımını incelemektir. Gereç ve yöntem: Çalışmamız retrospektif bir araştırma olup, 2010-2015 yılları arasında meme kanseri tanısı ile ameliyat olmuş ve ameliyat öncesi çekilmiş PET/BT'si olan 101 hasta ile yapılmıştır. Bulgular: Hastaların 29'nun (%29) 50-60 yaş aralığında olduğu, tümörün 33 hastada (%33) en sık üst dış kadrana yerleştiği görüldü. Tümör boyutları 1-2 cm arasında olan 37 (%37), 2-3 cm arasında olan 33 (%33) hasta olduğu görüldü. Hastaların %91'inin evre I ve II (erken evre meme kanseri) olduğu saptandı. Tümör tipinin %67 oranında invaziv duktal karsinom olduğu görüldü. Tümör grade'i 2 olan 54 (%53) hasta ve grade'i 3 olan 42 (%42) hasta saptandı. Yapılan istatistiksel analizlerde bakılan parametreler ile uzak organ metastaz varlığı arasında anlamlı bir ilişki bulunmadı. Sonuç: PET/BT, meme kanseri tanısı almış olgularda özellikle uzak organ metastaz taraması yapmak için elimizdeki en hızlı ve güvenilir görüntüleme tekniklerinden biridir. Fakat yüksek radyasyon dozu, maliyeti ve yüksek yalancı pozitifliği oranı nedeniyle dikkatli seçilmesi gereken bir yöntemdir. Özellikle erken evre meme kanserli hastalarda (Evre I ve II) iyi bir anamnez ve tüm vücudun dikkatli fizik muayenesi sonrasında deneyimli radyolog ve patolog ile yapılacak

ameliyat öncesi değerlendirmede doğrudan ameliyat kararı verilebilir. Bununla beraber, ek şikayeti olan (kemik eklem ağrısı, solunum zorluğu, hemoptizi, karın ağrısı gibi...) olgularda ameliyat öncesi görüntüleme tekniklerine PET/BT'de eklenebilir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, PET/BT, Uzak Organ Metastazı, Ameliyat

The Effects of Preoperative 18-FDG Positron Emission Tomography On Operating Technique Selection and Postoperative Treatment in Patients With Breast Cancer

Abstract

Aim: Aim of the study is to evaluate the impact of pre-operative Positron Emission Tomography / Computerized Tomography (PET/CT) on the surgical strategy and the necessity of adding neo-adjutant chemotherapy for the treatment of patients suffering from breast cancer. This study also intends to classify the patients with distant organ metastasis according to their demographic data and tumor characteristics. Material and Method: Our study included 101 patients who had been diagnosed with breast cancer, evaluated with PET/CT scan pre-operatively and who underwent breast surgery between 2010 - 2015. Results: Twenty-nine of our patients were between the age of 50-60 (29%), 33% of the tumors were located at the superior lateral quadrant, 37 (%37) patients had a tumor size of 1-2 cm and 33 (%33) patients had a tumor size of 2-3. Ninety-one percent of our patients had their diagnoses while they were at stage I & II (early-stage breast cancer). Fifty-four patients had a tumor grade of 2 and 42 (%42) patients had a tumor grade of 3. Our statistical analysis showed that there were no significant relationship between studied parameters and the presence of distant metastasis. Conclusion: PET/CT is one of the fastest and safest screening methods for evaluating the presence of distant metastasis for breast cancer patients. However, it must be used carefully due to high levels of radiation, costs, and high false-positive results. With the help of a detailed anamnesis, prompt physical examination and a pre-operative evaluation carried out by an experienced radiologist and pathologist can lead to primary surgery decisions for patients who have early-

stage breast cancer (Stage I and II). On the other hand, patients who have additional complaints and symptoms (such as extremities-bone-joint pains, dyspnea, hematochezia, hemoptysis, abdominal pain, etc) can be assessed with additional imaging together with PET/CT scan.

Keywords: Breast Cancer, PET / CT, Distant Organ Metastasis, Surgery

Presentation ID / Sunum No= 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mide Tümörü Olan Hastalarda Preoperatif LDH Değeri Lenf Nodu Tutulumunun Yaygınlığını Gösterebilir Mi'

Dr. Serdar Gümüş[1]

[1]Çukurova Üniversitesi

Özet

Amaç: Mide adeno karsinomu nedeni ile opere olan hastalarda preoperatif LDH değeri postoperatif histopatolojik incelemede tespit edilmiş olan metastatik lenf nodu tutulumunun yaygınlığını göstermede prediktif bir değer olabilir mi? Gereç ve Yöntem: Çalışmaya Sağlık Bakanlığı Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim Araştırma Hastanesinde Ocak 2015 - Mart 2018 tarihleri arasında mide adenokarsinom tanısı ile opere edilen hastalar dahil edildi. Preoperatif dönemde kemoterapi alan, mide kanseri haricinde bilinen başka malignitesi olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Opere olan hastaların preoperatif dönemde alınmış olan LDH değeri ile postoperatif histopatolojik değerlendirme sonucunda metastatik tutulumu olan lenf nodlarının sayısı retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya yaşları 21 ile 81 arasında değişen (ortalama yaş 59,00±15,87) toplam 30 hasta (18 erkek, 12 kadın) dahil edildi. Preoperatif dönemde alınmış olan serum LDH değeri ortalaması 322,41 ±161,33 U/L idi. Postoperatif dönemde gastrektomi materyalinin histopatolojik değerlendirilmesi sonucunda çıkartılan ortalama lenf nodu sayısı 26,41 (min:7-max:68) idi. Metastatik tutulumu olan lenf nodu 7,27±9,48 (0-41) ve metastatik lenf nodlarının toplam lenf noduna oranı 0,26±0,29 (0-1) idi. Yapılan istatistiksel değerlendirmelerde preoperatif dönemde kan biyokimyasında ölçülmüş olan LDH ile metastatik tutulumu olan lenf nodu sayısı arasında anlamlı olarak pozitif yönde korelasyon görüldü ($p<0,05$). Ayrıca metastatik lenf nodlarının toplam lenf nodlarına oranı ile LDH değeri arasında pozitif yönde korelasyon olduğu görüldü ($p<0,05$). Sonuç: BT, MR, EUS ve PET/BT mide kanserinin

tanısı ve evrelemesinde kullanılan görüntüleme yöntemleridir. Ancak bu yöntemlerin tanısal değeri özellikle peritoneal ve hematojen metastazların değerlendirilmesinde kısıtlılık göstermektedir. Bu çalışmada hastanın preoperatif dönemdeki LDH değerinin tümörün lenf nodu tutulumu ile pozitif yönde ilişkisi olduğu görülmüştür. Bu konuda geniş serilerde yapılmış çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Mide Tümörü, Metastatik Lenf Nodu, LDH

Presentation ID / Sunum No= 169

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Misoprostolün Servikal Stenozlu Hastalarda Ofis Histeroskopi Öncesi Servikal Olgunlaşmadaki Etkinliği

Dr. Süleyman Cemil Oğlak[1]

[1]Health Sciences University, Diyarbakır Gazi Yaşargil Training and Research Hospital

Özet

Amaç: Ofis histeroskopi, intrauterin anormalliklerin saptanmasında altın standart prosedür olarak kabul edilir. Misoprostol, dilatasyon ve küretaj, tıbbi düşük ve ofis histeroskopi öncesinde serviksin olgunlaştırılmasında başarıyla uygulanan prostaglandin E1'in metil analoğudur. Bu çalışmada, servikal stenozlu hastalarda histeroskopi öncesi servikal olgunlaşma için misoprostol kullanımının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve yöntemler: Bu gözlemsel çalışma, Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesinde intrauterin anormalliklerin değerlendirilmesi için ofis histeroskopi yapılması gereken 79 kadın üzerinde yapıldı. Bunlardan 50 kadına misoprostol kullanmadan ofis histeroskopi yapıldı. Çalışma grubu servikal stenoz nedeniyle ofis histeroskopisinden 3 saat önce 200 µg vajinal misoprostol alan 29 hastadan oluşuyordu. Grupları yaş, parite, vücut ağırlığı, geçirilmiş sezaryen öyküsü, işlem sırasında anormal uterin kanama varlığı, işlemin endikasyonu ve işlemin tipi (diagnostik veya operatif) açısından karşılaştırdık. Sayısal verilerin normallik dağılımına uygun olup olmadığını belirlemek için Kolmogorov-Smirnov testi kullanıldı. Normal dağılım göstermeyen verilerin karşılaştırılmasında Mann-Whitney U testi kullanıldı. Nitel değişkenleri karşılaştırmak için ki-kare testi kullanıldı. P değeri <0.05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: İki grup arasında yaş, parite, vücut ağırlığı, işlemin endikasyonu ve işlemin türü açısından anlamlı farklılık yoktu. Anormal uterin kanama ve geçirilmiş sezaryen öyküsü misoprostol grubunda (sırasıyla %55.1 ve %51.7) kontrol grubuna (sırasıyla %26.0 ve %26.0; p=0.02 ve p=0.02)

göre anlamlı olarak daha yüksekti. Sonuç: Ofis histeroskopiden 3 saat önce 200 µg vajinal misoprostol kullanılması, servikal stenozlu hastalarda servikal geçişe yardımcı olmak için etkin bir servikal olgunlaştırma yöntemi olarak kabul edildi.

Anahtar Kelimeler: Servikal Stenoz, Histeroskopi, Misoprostol

The Effectiveness of Misoprostol for Cervical Ripening in Patients With Cervical Stenosis Before Office Hysteroscopy

Abstract

Objective: Office hysteroscopy is considered as the golden standard procedure for the detection of intrauterine abnormalities. Misoprostol is a methyl analog of prostaglandin E1, which was successfully performed in ripening the cervix before dilatation and curettage, medical abortion, and office hysteroscopy. This study aimed to evaluate the use of misoprostol for cervical priming before hysteroscopy in patients with cervical stenosis. Material and methods: This observational study was conducted in Gazi Yaşargil Training and Research Hospital on 79 women requiring office hysteroscopy to evaluate intrauterine abnormalities. Of these, 50 women underwent hysteroscopic examination without the use of misoprostol. The study group consisted of 29 patients who received a 200-µg dose of vaginal misoprostol 3 hours before office hysteroscopy due to cervical stenosis. We compared the groups in terms of age, parity, body weight, previous cesarean history, abnormal uterine bleeding during the procedure, the indication of the procedure, and the type (diagnostic or operative) of the procedure. Kolmogorov-Smirnov test was used to determine whether the numerical data matched the normality distribution. Mann-Whitney U test was used to compare the non-normally distributed data. A Chi-square test was used to compare qualitative variables. P-value <0.05 was considered statistically significant. Results: There were no significant differences between the two groups in terms of age, parity, body weight, the indication of the procedure, and the type of the procedure. Abnormal uterine bleeding and previous cesarean history were significantly higher in the misoprostol group (55.1%, and 51.7%, respectively) than those of the control group (26.0%, and 26.0%, respectively; p=0.02 and p=0.02,

respectively). The use of 200-µg vaginal misoprostol 3 hours before office hysteroscopy was considered an effective cervical ripening method in aiding cervical entry in patients with cervical stenosis.

Keywords: Cervical Stenosis, Hysteroscopy, Misoprostol

Presentation ID / Sunum No= 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Modüler ve Monoblok Parsiyel Protez ile Tedavi Edilen İleri Yaş Kalça Kırıklı Hastalarda Kan Transfüzyonunun Değerlendirmesi

Asst. Prof. Dr. Yaşar Mahsut Dinçel[1] , Asst. Prof. Dr. Abdülkadir Sarı[1] , Researcher Alper Dünki[1]

[1]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Uygulama ve Araştırma Hastanesi

Özet

Modüler ve Monoblok Parsiyel Protez ile Tedavi Edilen İleri Yaş Kalça Kırıklı Hastalarda Kan Transfüzyonunun Değerlendirmesi Öz Amaç: İleri yaşlarda görülen kalça kırıkları mortalite ve morbiditeyi belirgin olarak arttırmaktadır. Mortalite üzerine etkili perioperatif rahatsızlıklar arasında anemi en sık olanıdır. Bu çalışmanın amacı proksimal femur kırığı nedeni ile monoblok ve modüler hemiartroplasti uygulanmış hastalarda perioperatif anemiyi ve bunun tedavisinde uygulanan kan transfüzyonunu değerlendirmektir. Yöntem: Proksimal femur kırığı nedeni ile çimentosuz monoblok (n=38) veya modüler (n=58) parsiyel protez uygulanmış ileri yaş hastalar değerlendirildi. Başvuru sırasında, ameliyat öncesi ve sonrası hemoglobin, hematokrit değerleri, kan transfüzyon miktarları değerlendirildi. Anestezi tipi, cinsiyet, yaşın perioperatif anemi ve kan transfüzyonu ile ilişkisi araştırıldı. Bulgular: Her iki grup arasında perioperatif anemi durumu ve kan transfüzyon miktarları arasında anlamlı fark görülmemekle birlikte monoblok protez grubunda kan transfüzyon ortalaması daha fazla bulundu (1,95'e karşı 1.48 ünite). Anestezi tipi, cinsiyet ve yaşın anemi ve kan transfüzyon miktarları açısından anlamlı farklılık göstermediği görülmekteydi. Kan transfüzyonu yapılan hasta sayısı ve transfüzyon miktarının belirgin olarak post-operatif dönemde fazla olduğu ve ameliyat sırasında en fazla transfüze edilen miktarın 2 ünite olduğu görüldü. Sonuç: Monoblok ve modüler hemiartroplasti uygulanan ileri yaş travma

hastalarında ameliyata kadar geçen süre içerisinde ve ameliyat sonrası anemi sıklıkla derinleşmektedir. Pre-operatif kan değerlerinin yakın monitorizasyonu ile ameliyat öncesi dönemde de kan transfüzyonunun değerlendirmeye alınması, 2 ünite eritrosit süspansiyonu ile operasyon hazırlığı önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Monoblok Hemiartoplasti; Modüler Hemiartroplasti; Kan Transfüzyonu; İntertrokanterik Femur Kırıkları; Femur Boyun Kırıkları

Presentation ID / Sunum No= 281

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Multipl Skleroz Hastalarında Yeni Bir Prognostik Faktör: Peripapiller Koroidal Vaskülarite İndeks

Dr. Merve Beyza Yıldız[1] , Dr. Sevcan Balcı [1]

[1]Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada multipl skleroz (MS) hastalarında peripapiller koroidal vaskülarite indeks (KVİ) değişikliklerini değerlendirmek amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya hastanemizin nöroloji polikliniğinde takipli optik nörit atağı hikayesi olmayan 20 MS tanılı hastasının 40 gözü (Grup 1) ve yaş ve cinsiyet uyumlu 40 sağlıklı olgunun (Grup 2) sağ gözleri dahil edildi. Tam oftalmolojik muayene sonrası çekilen enhanced depth imaging optik koherens tomografi (EDI-OKT) (Heidelberg Engineering GmbH, Germany) görüntüleri Image J software (Bethesda, MD) programında binarize edilerek peripapiller koroidal alan (ppKA) belirlendi ve dört sektöre (temporal, superior, nazal, inferior) ayrıldı. Total koroid alan (TKA) ve luminal alan (LA) yarı otomatize programla ayrıştırılarak ve tüm sektörlerde LA değeri TKA değerine bölünerek ppKVİ değeri hesaplandı. Ortalama ppKVİ değerleri gruplar arasında karşılaştırıldı. MS'li olgularda Genişletilmiş Durum Özürlülük Skalası (EDSS) ile fiziksel özürlülük değerlendirildi. Sonuçlar: Gruplar arasında yaş ortalamaları ($p = 0,834$) ve cinsiyet ($p = 0,865$) dağılımları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadı. MS'li olgularda ortalama ppKVİ değerlerinin (% 60,75 ± 3,26) sağlıklı kontrollerden (% 67,15 ± 3,67; $p < 0.001$) anlamlı olarak daha düşük olduğu ve Grup 1' de ppKVİ yüzdesi ile EDSS skoru arasında anlamlı güçlü negatif korelasyon ($r = -0.607$; $p = 0.002$) olduğu saptandı. Tartışma: İnflamasyon, demiyelinizasyon ve akson hasarı ile karakterize MS'in patofizyolojisinde vasküler disorganizasyon mekanizmalarının da yer aldığı bilinmektedir. Çalışmamızda MS hastalarda ppKVİ değerlerinin sağlıklı kontrollere göre daha düşük olduğu ve bu değer azaldıkça

fiziksel özürlülük oranının arttığı saptanmıştır. Gözde koroid tabakasında görülen niceliksel yapısal değişikliklerin bir göstergesi olan KVİ değeri, MS'li olgularda yeni bir prognostik faktör olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz, Optik Koherens Tomografi, Peripapiller Koroid Vasküler İndeks

A New Prognostic Factor in Patients With Multiple Sclerosis: Peripapillary Choroidal Vascularity Index

Abstract

Objective: In this study, we aimed to evaluate the changes in peripapillary choroidal vascularity index (CVI) in patients with multiple sclerosis (MS). Materials and Methods: Fourty eyes of 20 MS patients with no history of optic neuritis attack followed in neurology clinic (Group 1) and the right eyes of 40 age and sex-matched healthy subjects (Group 2) were included in the study. After a complete ophthalmologic examination enhanced depth imaging optical coherence tomography (EDI-OCT) (Heidelberg Engineering GmbH, Germany) images were binarized in the Image J software (Bethesda, MD) and the peripapillary choroidal area (ppCA) was divided into four sectors (temporal, superior, nasal, inferior). Total choroidal area (TCA) and luminal area (LA) were separated by a semi-automated program and the ppCVI was computed by dividing LA by TCA in all sectors. Mean ppCVI values were compared between groups. Physical disability was evaluated using the Expanded State Disability Scale (EDSS) in patients with MS. Results: There was no statistically significant difference between the groups regarding age and gender distribution (p=0.834, p=0.865). The ppCVI % of the patients with MS (60.75 ± 3.26) were significantly lower than the healthy controls (67.15 ± 3.67; p <0.001). Furthermore, there was a negative correlation between ppCVI and EDSS score in the group 1 (r = -0.607; p = 0.002). Discussion: It is known that vascular disorganization mechanisms are involved in the pathophysiology of MS, which is characterized by inflammation, demyelination and axonal damage. In our study, it was found that ppCVI value was lower in MS patients compared to healthy controls and there was a negative

correlation between ppCVI and EDSS score. The CVI value, which is an indicator of the quantitative structural changes seen in the choroidal layer of the eye, can be used as a new prognostic factor in patients with MS.

Keywords: Multiple Sclerosis, Optical Coherence Tomography, Peripapillary Choroidal Vascular İndex

Presentation ID / Sunum No= 226

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Bir Akut Karın Nedeni : Pnömatozis İntestinalis

Dr. Bülent Gürbüz[1]

[1]VKV Amerikan Hastanesi,Genel Cerrrahi Kliniği
*Corresponding author: Büent Gürbüz

Özet

GİRİŞ:Pnömatozis İntestinalis (Pİ) nadir görülen, etyolojisi bilinmeyen, gastrointestinal sistemin subseroza ve submukozasında gaz dolu kistler ile karakterize bir hastalıktır. Gaz dolu kistlerin oluşmasında; gastrointestinal lümen içerisindeki gazın, bakteriler tarafından yapılan gazın, pulmoner gazın ve mukozal geçirgenliğin artmasının etkili olduğu düşünülmüştür. Bu bildiride karın ağrısı nedeni ile acil birimimize başvuran, akut batın nedeni ile laparotomi yapılan ve Pİ saptanan vakayı ve ilgili literatür bilgilerini sunulacaktır . OLGU:63 yaşında erkek hasta karın ağrısı, bulantı, kusma nedeni ile acil birimize başvurdu. Muayenesinde bilateral alt kadranlarda defans ve rebound mevcut idi. Ayakta direkt batın grafisinde multipl hava sıvı seviyelenmeleri, PA akciğer grafisinde amfizematöz bulgular, hiler dolgunluk, interstisyel fibrozis bulguları mevcut idi. Hastanın yaklaşık 40 yıllık bronşit anamnezi mevcuttu ve bu nedenle tedavi almakta idi. Batın bilgisayarlı tomografide(BT) multipl hava sıvı seviyelenmeleri ve barsak duvarında hava dolu kistik yapılanmalar gözlendi. Hastanın mevcut klinik bulguları sonucunda akut karın nedeni ile laparatomi yapıldı. Eksplorasyonda Trietzdan itibaren 200. cm'de başlayan ve ileoçekal valve 10 cm'e kalana kadar devam eden ince barsak bölümünün ödemli, dilate ve büyüklükleri 5 mm ile 2 cm arasında değişen çaplarda serozal kistik baloncuklar ile dolu olduğu gözlendi. Bu bölüme parsiyel ince barsak rezeksiyonu ve çift kat üzerinden ucuca anastomoz uygulandı. Post operatif 2.gün gaz çıkışı olan hastaya 3.gün sulu gıda başlandı, şikayeti olmayan hasta 5. gün taburcu edildi. TARTIŞMA:Pİ'de etyoloji ve patogenez tam olarak aydınlatılmamıştır. % 85 oranında altta yatan başka bir hastalığa bağlı

olarak gelişebileceği gibi, yaklaşık %15-20 oranında vaka ise primer olabilmektedir. BT, Pİ'yi ve komplikasyonlarını saptamada en sensitif yöntemdir. Radyolojik olarak ince barsak duvarında konsantrik gaz halkaları Pİ için spesifiktir. Pİ tedavisinde tartışmalar mevcuttur. Benign bir hastalık gibi takip edilebileceği gibi pnömoperitoneum, barsak perforasyonu, mezenterik ve portal sistemde gaz oluşumu ve sepsis ile ölüme kadar gidebilecek komplikasyonlara yol açabileceği unutulmamalı ve cerrahi seçenek gözden geçirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Akut Karın, Pnömatozis İntestinalis,

Presentation ID / Sunum No= 315

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Görülen İki Anomali Birlikteliği: Eksensefali + Omfalosel Olgu Sunumu

Exp. Dr. Ecem Kaya[1] , Exp. Dr. Miraç Özalp[1] , Exp. Dr. Hümeyra Akbaş[1] , Exp. Dr. Onur Kaya[2] , Prof.Dr. Mehmet Armağan Osmanağaoğlu[1]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Perinatoloji Bilim Dalı
[2]Trabzon Kanuni Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Perinatoloji Ünitesi

Özet

Giriş: Ekzensefali anensefalinin öncülü olan açık nöral tüp defektidir ve maruz kalan nöral dokunun yıkım sekansının bir parçasıdır. Multifaktöryel etyolojiye sahiptir. Tipik olarak 1.trimesterde belirgin nöral dokunun eşlik ettiği ve orbitanın yukarısında kalvaryum yokluğudur. Anensefaliye ilerlediği zaman geriye organize nöral dokunun kalmadığı, anjiomatöz stroma ile örtülü kranyum defekti izlenir. Bu defekte bağlı CRL beklenenden azdır. %41'inde eşlik eden ek anomaliler vardır. Bunların %6'sı gastrointestinal anomalilerdir. Omfalosel ise karın içi yapıların umblikal kord tabanına fıtıklaştığı orta hat defektidir. %30-40 kromozomal anomaliler eşlik edebilir. Olgu: 34 yaşında gravida 2 parite 0 abort 1 ve son adet tarihine göre 14w4d gebeliği olan hasta dış merkezde kraniyum kemiklerinin izlenmemesi üzerine kliniğimize yönlendirildi. Folik asit kullanım öyküsünde yoktu. Ultrasonografide CRL 53mm 12W (<%1 persentil) ile uyumlu ölçüldü. Ekzensefali ve omfalosel saptandı. Hastaya koryon villüs örneklemesi yapıldı. Aileye gebelik terminasyon seçeneği sunuldu. Terminasyon kararı çıkması üzerine hastaya indükte abort yapıldı. Fetal karyotip sonucu normal olarak raporlandı. Tartışma: Santral sinir sistemi anomalilerinde ultrasonografik ilk ipucu CRL kısalığı olabilir. Ekzensefali olgularında omfalosel birlikteliği nadirdir. Bu nedenle bu tip olgularda dikkatli bir ultrasonografi yapmak yerinde olur.

Anahtar Kelimeler: Ekzensefali , Omfalosel, Crl Kısalığı

Presentation ID / Sunum No= 297

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Görülen Spontan Üçüz (Monokoryonik Triamniyotik) Gebelik: Olgu Sunumu

Dr. Onur Kaya[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Perinatoloji

Özet

Giriş: Üçüz veya daha üstü fetüs insidansı 100.000 canlı doğumda 185 olup bunun büyük kısmı yardımcı üreme teknikleri nedeni ile oluşmaktadır. Üçüzlerin sadece % 20'si spontan olarak ve büyük oranda multikoryonik olarak oluşmaktadır. Yüksek sayılı çoğul gebelikte önemli derecede artmış fetal ve maternal komplikasyon oranlarının üzerine monokoryonik gebeliğe ait özel risklerde eklendiğinde Monokoryonik triamniotik gebeliklerde genel fetal sağ kalım %51 dir. Olgu: 20 yaşında gravida 2 parite1 olan hasta üçüz gebelik + vajinal kanama nedeniyle kliniğimize yönlendirildi. Ultrasonografide 14 haftalık üçüz gebelik, her üç amniyon zarının plasentaya yapışma alanında T bulgusu olması, tek plasenta ve ince membranlar ayrıca internal os seviyesinde 5x2x8 cm boyutlarında hematom saptandı. Monokoryonik triamniotik gebelik + düşük tehdidi tanılarıyla tedavi başlandı. Aileye multifetal redüksiyon hakkında bilgi verildi. Medikal tedavi isteyen hasta takip planlanarak taburcu edildi. Ancak 20. Haftaya kadar ara ara kanaması ve düşük tehdidi olan hasta 2 kez daha hastaneye yatırılıp hematokrit değerinin 20'ye kadar düşmesi nedeniyle 3 kez ES transfüzyonu yapıldı. Hastanın 4.yatışı 19w6d iken PPROM nedeniyle yapılmıştır. Koryoamniyonit kliniği saptanan hastaya 19w6d'da PPROM + Koryoamniyonit endikasyonlarıyla tıbbi tahliye kararı alınmıştır. İndükte abort sonrası rest plasenta nedeniyle bumm küretaj ve 4.kez ES transfüzyonu yapılmıştır. Postop 5.günde hasta taburcu edilmiştir. Tartışma: Çoğul

gebeliklerde erken dönem ultrasonografi ile koryonisitenin belirlenmesi gebeliğin prognozu ve tedavi seçeneklerinin değerlendirilmesi için hayati öneme sahiptir. T bulgusu, tek plasenta, 2 katlı ince membran ilk trimester monokoryonik multiamniotik gebeliğin ultrasonografik belirteçleridir. Özellikle üçüz ve üstü gebeliklerde aileyle maternal komplikasyonlar (Kanama, ovaryan hiperstimulasyon, gestasyonel diyabet, anemi, malnutrisyon, sezaryen ile doğum vb), Fetal komplikasyonlar (Spontan redüksiyon, 2./3. Trimester fetal kayıp, diskordan büyüme, preterm doğum, serebral palsi vb), Monokoryositeye bağlı komplikasyonlar (ikiz embolizasyon sendromu, İkizden ikize tranfüzyon sendromu, İkiz ters arteriyal perfüzyon, ikizlerde anemi-polisitemi sekansı vb) hakkında bilgi verilip olası risklerine rağmen multifetal gebelik redüksiyonu tedavi seçeneği olarak sunulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Monokoryonik Triamniotik, Multifetal Gebelik Redüksiyonu, Pprom, Korioamnionit

Presentation ID / Sunum No= 398

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Neoadjuvan Kemoradyoterapi Alan Rektum Kanseri Hastalarının Surviye Etkili Prognostik Faktörleri

Dr. Orhan Uzun[1]

[1]Kartal Koşuyolu High Specialty Training and Research Hospital Istanbul/

Özet

Amaç Kolorektal kanserler, gastrointestinal sistemin en sık görülen kanserleri olup, meme ve akciğer kanserinden sonra en sık görülen kanserlerdir. Rektum kanseri kolerektal kanserlerin 1/3'ünü oluşturmaktadır. Günümüzde lokal ileri (T3/T4) ve/veya lenf nodu tutulumu olan rektum kanserinde neoadjuvan kemoradyoterapi (KRT) sonrasında total mezorektal eksizyon (TME) standart tedavi yaklaşımı olarak kabul edilmektedir. Bu çalışmadaki amacımız neoadjuvan kemoradyoterapi alan rektum kanseri hastalarının surviye etkili prognostik faktörlerini araştırmak olacaktır. Materyal Metod Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Gastroenteroloji Cerrahisi Kliniğinde Ocak 2013 Ekim 2019 tarihleri arasında neoadjuvan KRT alan 54 ve almayan 30 rektum kanseri hastası olmak üzere toplam 84 hasta çalışmaya dahil edildi. İstatistik Neoadjuvan KRT alan ve almayan hastalara arası değerlendirme Student T test, Mann Whitney U test, Fisher Exact test ve Ki kare test ile değerlendirildi. İki grup arasında sürvi analizi Kaplan-Meier testi ile kontrol edildi ve longrank test ile fark olup olmadığı değerlendirildi. Neoadjuvan KRT alan hastaların surviye etki eden prognostik faktörleri Cox regresyon analizi ile değerlendirildi. Bulgular Hastaların ortalama takip süresi 44 ay olup, hastaların % 64.3'üne neoadjuvan kemoradyoterapi tedavisi uygulanmıştır. İki grup arasındaki klinikopatolojik özellikler bakımından toplam çıkarılan lenf nodu sayısı neoadjuvan KRT alan hasta grubunda düşük (sırasıyla 12-18, $p<0.001$), abdominoperineal rezeksiyon ($p=0.015$) ve koruyucu ileostomi ($p<0.001$) durumu fazla olarak bulundu. Genel survi

bakımından iki grup arasında bir fark yoktu. Neoadjuvan KRT alan rektum kanseri hastalarının surviye etkili prognostik faktörü multivarite Cox regresyon analizinde lenf nodu tutulumunun olması olarak bulundu ve Ods Ratio 15.520 olarak bulundu. Sonuç Rektum kanseri görülme sıklığı günümüzde halen yüksek olarak seyretmektedir. Lokal ileri evrede neoadjuvan KRT standart bir tedavi yaklaşımıdır. Çalışmamızda neoadjuvan KRT sonrasında surviye etkili en önemli prognostik faktör cerrahi sonrasında lenf nodu tutulumunun olması olarak bulundu.

Anahtar Kelimeler: Rektum Kanseri, Neoadjuvan Kemoradyoterapi, Prognostik Faktörler

Presentation ID / Sunum No= 327

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nonarteritik Anterior İskemik Optik Nöropatinin Peripapiller Retina Sinir Lifi ve Koroid Kalınlığa Etkisi

Asst. Prof. Dr. Gulsah Usta[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları AD
*Corresponding author: gulsah usta

Özet

Amaç: Nonarteritik anterior iskemik optik nöropati olgularında peripapiller retina sinir lifi ve koroidal kalınlığının incelenmesi amaçlanmaktadır. Metod: Kesitsel olgu serisi olarak planlanan çalışmaya en az 6 ay önce tek taraflı NA-AİON tanısı alan 18 hastanın (11 erkek, 7 kadın) 36 gözü dahil edildi. Glokom, üveit, yaşa bağlı makula dejenerasyonu veya başka bir koroid, retina veya optik sinir hastalığı bulunanlar çalışmaya dahil edilmedi. Detaylı oftalmolojik muayene ardından olguların etkilenen ve sağlıklı gözlerinin peripapiller retina sinir lifi kalınlığı, Heildelberg Spektralis optik koherens tomografi cihazı kullanılarak değerlendirilirken, peripapiller koroid kalınlığı aynı cihazın arttırılmış derinlik görüntüleme (EDI-OCT) modunda ölçüldü. Retina sinir lifi ve koroidin peripapiller ölçümleri superior nazal, superior temporal, inferior nazal, inferior temporal, temporal ve nazal segmentlerde değerlendirildi. Bulgular: Ortalama peripapiller retina sinir lifi kalınlığı etkilenen ve sağlıklı gözlerde sırasıyla 61,6 ±15,4 µm, 92,2±10,4 µm olup istatistiksel olarak anlamlı fark izlenmedi. Ancak peripapiller retina sinir lifi inferior ve nazal kadranlarda sağlıklı gözlere göre istatistiksel olarak anlamlı ölçüde incelmiş olarak izlendi ($p<0,05$). Aynı zamanda peripapiller koroid kalınlığında incelenen segmentlerden inferior ve nazal alanlarda etkilenen gözlerde istatistiksel olarak anlamlı kalınlaşma gözlendi($p<0,05$). Sonuç: Nonarteritik anterior iskemik optik nöropatiden etkilenen gözlerde sağlıklı göze göre retina sinir lifi kalınlığı daha ince iken, koroid kalınlığı daha yüksek bulunmuştur. Bu

artış vasküler otoregülasyon mekanizmalarında lokal disfonksiyondan kaynaklanabilir. Patofizyolojinin ortaya konabilmesi için daha geniş çaplı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Nonarteritik Anterior İskemik Optik Nöropati, Retina Sinir Lifi Tabakası, Koroid Kalınlığı, Edı-Oct

The Effect of Nonarteritic Anterior Ischemic Optic Neuropathy On Peripapillary Retinal Nerve Fiber and Choroidal Thickness

Abstract

Aim: It is aimed to examine the peripapillary retinal nerve fiber and choroidal thickness in nonarteritic anterior ischemic optic neuropathy. Methods: 36 eyes of 18 patients (11 males, 7 females) diagnosed with unilateral NA-AION at least 6 months ago were included in the study, which was planned as a cross-sectional case series. Those with glaucoma, uveitis, age-related macular degeneration, or any other choroid, retinal or optic nerve disease were excluded from the study. After a detailed ophthalmologic examination, the peripapillary retinal nerve fiber thickness of the affected and healthy eyes of the patients was evaluated using the Heildelberg Spectralis optical coherence tomography device, while the peripapillary choroidal thickness was measured in the enhanced depth imaging (EDI-OCT) mode of the same device. Peripapillary measurements of the retinal nerve fiber and choroid were evaluated in the superior nasal, superior temporal, inferior nasal, inferior temporal, temporal, and nasal segments. Results: The mean peripapillary retinal nerve fiber thickness was 61.6 ± 15.4 μm, 92.2 ± 10.4 μm in affected and healthy eyes, respectively, and there was no statistically significant difference. However, peripapillary retinal nerve fiber was found to be significantly thinner in the inferior and nasal quadrants compared to healthy eyes ($p < 0.05$). Moreover, a statistically significant thickening was observed in the affected eyes in the inferior and nasal areas of the segments examined in the thickness of the peripapillary choroid ($p < 0.05$). Conclusion: While retinal nerve fiber thickness was thinner in eyes affected by nonarteritic anterior ischemic optic neuropathy, choroidal thickness was higher.

This increase may be due to local dysfunction in vascular autoregulation mechanisms. More detailed studies are needed to reveal the pathophysiology.

Keywords: Nonarteritic Anterior Ischemic Optic Neuropathy, Retinal Nerve Fiber Layer, Choroidal Thickness, EDI-OCT

Presentation ID / Sunum No= 318

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Normalleşme Sürecinde Acil Cerrahi Vakalarında Covid-19 Viral Enfeksiyonu Görülme Sıklığı

Exp. Dr. Halim Özçevik[1]

[1]İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü
*Corresponding author: Halim Özçevik

Özet

Giriş: covid-19 pandemisi tüm dünyayı etkileyen viral bir enfeksiyondur.Ülkemizde de bu pandeminin aktif dönemlerinde elektif vakalar ertelenmiş sadece acil vakalar yapıldı.Normalleşmeye geçiş döneminde hastanemiz acil cerrahi kliniğinde vakalar üzerine etkisini araştırmayı amaçladık. Materyal ve metod:1 haziran 2020-31 temmuz 2020 tarihleri arasında Bakirköy Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Cerrahi kliniğinde yapılmış vakalar retrospektif olarak izlendi.Hastaların yaş, cinsiyet, ameliyat tanıları, ameliyat öncesi ve sonrası covid-19 taramaları değerlendirildi. Sonuç: Bu dönemde 197 acil vaka değerlendirildi.Hastaların 121'i erkek 76 sı bayan hasta idi.98 hasta akut apandisit,24 hasta inkarsere karın ön duvarı hernisi , 13 hasta akut kolesistit, 11 hasta peptik ülser perforasyonu, 6 hasta brid ileus, 1 hasta ileoçekal invaginasyon, 7 hasta batın nafiz Delici kesici alet yaralanması, 13 hasta tıkayıcı kolon tümörü, 2 hasta sigmoid volvulus, 3 hasta ateşli silah yaralanması, 2 hasta trafik kazası, 3 hasta mezenter iskemi, 2 hasta gis kanama, 4 hasta fournier gangreni, 8 hasta perianal abse nedeniyle opere edildi.2 hastanın preop PCR(+), 14 hastanın postop PCR(+), 14 hastanın preop toraks BT(+) tespit edildi. Sonuç: Normalleşmeye geçiş döneminde insanların tedbirleri elden bırakması sebebiyle covid-19 viral enfeksiyonunun halen ciddi bir sağlık problemi olarak devam ettiğini acil vakalardaki covid-19(+) yakalanma sayılarında gözükmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, PCR, Acil Cerrahi

Presentation ID / Sunum No= 308

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nöronavigasyon ve Nöromonitörizasyonun Motor Korteks Cerrahisinde Etkinliği

Dr. Balkan Şahin[1] , Asst. Prof. Dr. Salim Katar[2]

[1]Şişli Etfal EAH Beyin ve sinir cerrahisi
[2]Balıkesir Üniv Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği

Özet

Motor korteks gibi fonksiyonel alanlarda yer alan kitlelerin cerrahisi yüksek morbiditeye yol açmaktadır. Nörolojik tümör cerrahisinde amaç hastaya ek nörolojik defisit oluşturmadan radikal tümör rezeksiyonunu elde etmektir. Tümör rezeksiyonunun miktarı intraaksial beyin tümörlerinin prognozunda en önemli belirleyici faktördür. Ortalama yaşam süresi ve rekürrens süresi agresif tümör rezeksiyonu yapılan hastalarda daha uzun bulunmuştur. Radikal tümör rezeksiyonu hassas beyin bölgelerinde yüksek morbidite riski taşımaktadır. Cerrah agresif tümör çıkarmak ile morbidite oluşturma arasındaki hassas dengeyi gözetmelidir.biz çalışmamzıda total tümör eksizyonuna ulaşabilmek için uyanık kraniotomi eşliğinde nöronavigasyon ve nöromonitörizasyondan faydalandık 2017-2020 yılları arasında motor korteks kitlesi ile tarafımıza başvuran 14 hasta uyanık kraniotomi ile opere edilmiştir. 6 hasta kadın,8 hasta erkek.8 hastada multiple lezyonlar mevcuttu.8 hastada sağ motor alanda, 6 hastada sol motor alanda kitlesel lezyonlar mevcuttu. Hastaların %78'inde üst ekstremitede defisit, %70'inde fokal nöbetler, %35'inde alt ekstremitelerde defisit ve %60'ında dengesizlik şikayetleri mevcuttu.5 hasta ACca metastazı,3 hasta renalca metastazı,2 hasta adenoca metastazı ve 4 hasta glioma tanısı almıştır Önde gelen elequant alan olarak tariflenen motor korteks alanındaki tümör eksizyonlarında parankimden olabildiğince uzak kalmak ve tümörü total çıkarmak esastır.Uyanık kraniotomi ve nöromonitörizasyon operasyon esnasında nelerden kaçınılması gerektiğini 14 hastanın hepsinde net bir şekilde göstermiştir. Kemik ve dura fleplerinin

kaldırılması işleminde nokta atış ilerlenmesi şart olması sebebiyle de nöronavigasyon bütün hastalarda minimal kemik ve dural flep kaldırılmasına olanak sağlamıştır. Sonuç olarak mortalitesi ve morbiditesi son derece yüksek olan motor korteks tümörlerinin cerrahisinde uyanık kraniotomi eşliğinde nöromonitörizasyon ve nöronavigasyon kullanımı son derece faydalır.

Anahtar Kelimeler: Motor Korteks, Nöronavigasyon, Nöromonitörizasyon, Uyanık Kraniotomi

The Effectiveness of Neuronavigation and Neuromonitoring in Motor Cortex Surgery

Abstract

Surgery of masses in functional areas such as the motor cortex causes high morbidity. The aim of neurological tumor surgery is to achieve radical tumor resection without creating additional neurological deficits for the patient.The amount of tumor resection is the most important determinant in the prognosis of intraaxial brain tumors.Median survival and recurrence time was longer in patients with aggressive tumor resection. However, radical tumor resection carries a high risk of morbidity in eloquent areas of brain.The surgeon must strike the delicate balance between removing the tumor aggressively and creating morbidity. In our study, we utilized neuronavigation and neuromonitoring with awake craniotomy to achieve total tumor excision. Between 2017 and 2020, 14 patients who applied to us with a motor cortex mass were operated with awake craniotomy.6 of our patients were female and 8 were male. 8 patients had multiple lesions. 8 patients had right motor cortex mass lesion and 6 patients had left motor cortex mass lesion78% of the patients had deficits in the upper extremities, focal seizures in 70%, deficits in the lower extremities in 35% and imbalance in 60%.5 patients were diagnosed with lung cancer metastasis, 3 patients with renal cancer metastasis, 2 patients with adeno cancer metastasis, and 4 patients with glioma. In tumor excisions in the motor cortex area, which is defined as the leading elequant area, it is essential to stay away from the parenchyma and to total tumor excision.Awake craniotomy and neuromonitoring clearly demonstrated in all 14 patients what should

be avoided during the operation.Due to the importance of point targeting during the removal of bone and dural flaps, neuronavigation allowed minimal bone and dural flap removal in all patients. In conclusion, the use of neuromonitoring and neuronavigation with awake craniotomy is extremely useful in the surgery of motor cortex tumors with extremely high mortality and morbidity.

Keywords: Motor Cortex, Neuronavigation, Neuromonitoring, Awake Craniotomy

Presentation ID / Sunum No= 277

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nötrofil-Lenfosit ve Trombosit-Lenfosit Oranının Santral Retinal Ven Tıkanıklığı Olan Hastalarda Prognostik Önemi

Dr. Sevcan Balcı[1] , Dr. Alev Özçelik Köse[1]

[1]Haydarpaşa Numune Eğitim Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Sevcan Balcı

Özet

Amaç: Santral retinal ven tıkanıklığına (SRVT) bağlı maküla ödemi gelişen hastalarda tedavi öncesi başlangıç nötrofil-lenfosit oranı (NLO) ve trombosit-lenfosit oranının (TLO) maküla ödemi tedavisi için prognostik değerini araştırmak. Yöntem: Çalışmaya SRVT'ye bağlı maküla ödemi gelişen ve 3 ardışık aylık intravitreal 2 mg aflibercept yükleme dozu yapılan 40 hasta dahil edildi. NLO ve TLO değerleri, hastaların kliniğimize ilk başvuru sırasında tedavi öncesi alınan tam kan sayımı testlerinden hesaplandı. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK; logMAR) ve santral retinal makülar kalınlık (SMK) değerleri başlangıçta ve tedavinin 3. ayında değerlendirildi. Bulgular: Hastaların 26'sı (% 65) erkek, 14'ü (% 35) kadındı ve ortalama yaş 60.15±12.90 yıldı. Hastaların ortalama NLO değeri 2.2±0.74 ve TLO değeri 182.73±37.13 olarak hesaplandı. Ortalama SMK değeri 3. ayda 585.1±10.1 µm'den 313.95±11.4 µm'ye düştü (p=0.008) ve başlangıç EİDGK değeri 3. ayda 0.73 ± 0.21'den 0.175 ± 0.17 logMAR'a yükseldi (p=0.004). Başlangıç ortalama NLO değeri ile SMK'da görülen anatomik iyileşme arasında anlamlı orta negatif korelasyon (r = -0.495; p = 0.013) ve EİDGK'da görülen fonksiyonel iyileşme arasında orta negatif korelasyon (r=0.-414; p=0.035) saptandı. Ortalama TLO değeri ile SMK'da anatomik iyileşme arasında anlamlı güçlü derecede negatif korelasyon (r = -0.607; p = 0.002) ve EİDGK'da fonksiyonel iyileşme arasında yine güçlü pozitif korelasyon (r = -0.622; p = 0.009) bulundu. Sonuçlar: Son yıllarda SRVT'nin patogenezinde inflamasyonun rölü

gündemdedir. NLO ve TLO değerleri sistemik ve oküler hastalıklar için inflamatuar biyobelirteçler olarak kabul edilmiştir. Sonuçlarımıza göre SRVT'li maküla ödemi gelişen hastalarda, NLO ve TLO değerleri kısa dönem nihai anatomik ve fonksiyonel sonuçları tahmin etmede kullanılabilecek sistemik biyobelirteçler gibi görünüyor.

Anahtar Kelimeler: Santral Retinal Ven Tıkanıklığı, Nötrofil-Lenfosit Oranı, Trombosit-Lenfosit Oranı

Prognostic Significance of Neutrophil-To-Lymphocyte and Platelet-To-Lymphocyte Ratio in Patients With Central Retinal Vein Occlusion.

Abstract

Purpose: In this study, we aimed to evaluate neutrophil-to-lymphocyte ratio (NLR) and platelet-to-lymphocyte ratio (PLR) levels in central retinal vein occlusion (CRVO) patients and to determine whether there it could be used as a prognostic marker for CRVO treatment. Setting/Venue: HAYDARPASA NUMUNE TRAINING AND RESEARCH HOSPITAL, ISTANBUL. Methods: Forty patients with CRVO who received initial loading dose of 3 consecutive monthly intravitreal aflibercept injection were retrospectively reviewed. The NLR and PLR were calculated from patients' complete blood counts tests which were taken before treatment at the time of first admission to our clinic. Changes in the best-corrected visual acuity (BCVA) and central retinal thickness (CRT) were recorded at baseline and 3 months after starting therapy. Results: There were 26 (65 %) males, 14 (35 %) females and the mean age was 60.15 ± 12.90 years. The mean NLR was calculated as 2.2 ± 0.74 and PLR as 182.73± 37.13 from initial blood samples. The mean baseline CRT decreased from 585.1 ± 101 μm to 313.95 ± 114 μm at month 3 ($p = 0.008$) and baseline BCVA improved from 0.73 ± 0.21 to 0.175 ± 0.17 logMAR at month 3 ($p = 0.004$). There was a significant moderate negative correlation between the NLR and anatomical recovery in CRT ($r = -0.495$; $p = 0.013$) and in BCVA ($r = -0.414$; $p = 0.035$). The PLR showed a strong negative correlation with anatomical recovery in CRT ($r = -0.607$; $p = 0.002$) and visual recovery in BCVA ($r = -0.622$; $p = 0.009$). Conclusions: Recently CRVO was found associated with

inflammation. The NLR and PLR are recently accepted inflammatory biomarkers for ocular diseases. The presented suggest that in patients with CRVO, the NLR and PLR might be useful for predicting the final anatomical and visual outcomes in these patients.

Keywords: Central Retinal Vein Occlusion, Neutrophil-To-Lymphocyte, Platelet-To-Lymphocyte Ratio.

Presentation ID / Sunum No= 253

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Obezite Cerrahisinde Kliniğimizde Uygulanan Cerrahi Yöntemlerin Hastalara Göre Dağılımı

Dr. Şükrü Salih Toprak[1]

[1]Beyhekim Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de laparaskopik tekniklerin yaygınlaşması ile obezite ameliyatlarının sayılarında ciddi bir artış yaşanmaktadır. Cerrahi tekniklerdeki çeşitlilik, yöntemlerin avantaj ve dezavantajları, hastaların istekleri doğru yöntemi seçmekteki ana kriterleri oluşturmaktadır. Yöntem: Hastanemizde son iki yılda 391 obezite ameliyatı yapılmıştır. Yapılan bu ameliyatların hastalarda cinsiyet ve yaşa göre dağılımları, hastaların tercihleri ve yapılan cerrahi yöntemlerin karşılaştırılması amaçlanmaktadır. Bulgular: Hastanemizde son iki yılda 391 obezite ameliyatı yapılmıştır. Ameliyat olan hastaların 108 tanesi erkek ve 283 tanesi bayandır. Erkeklerde yaş aralığı 23-54 ortalama 37,6 dir. Bayanlarda yaş aralığı 18-61 ortalama 28,7 dir. 108 erkek hastadan 32 hasta laparaskopik roux-en-y gastrik bypass (%29,6) ve yaş ortalaması 42,7 dir. 6 hasta laparaskopik single anastomosis duedonoileal bypass+sleeve gastrektomi (%5,5) ve yaş ortalaması 39,4 dir. 7 hasta laparaskopik biliopankreatik diversiyon (%6,4) ve yaş ortalaması 44,8 dir. 63 laparaskopik sleeve gastrektomi (%58,3) ve yaş ortalaması 34,1 dir. 283 bayan hastanın 37 tanesi laparaskopik roux-en-y gastrik bypass (%12,7) ve yaş ortalaması37,8dir. 8 hasta laparaskopik single anastomosis duedonoileal bypass+sleeve gastrektomi (%2,7) ve yaş ortalaması 42,3 dir. 4 hasta laparaskopik biliopankreatik diversiyon (%1,4) ve yaş ortalaması 47,4 dir. 242 laparaskopik sleeve gastrektomi (%83,1) ve yaş ortalaması 26,5 dir. Sonuç: Hastanemizde bayanlar daha erken yaşta ve sayıca erkeklerden fazla ameliyat olmaktadırlar. Bayanların ve erkeklerin en çok tercih ettikleri ameliyat tipi laparaskopik sleeve gastrektomidir. Her iki cinste de özellikle 35

yaş altındaki hastalar daha çok tercih etmektedirler. Kiniğimizde obez hastaların yaşı ilerledikçe daha çok emilim bozucu ameliyatlara (laparaskopik roux-en-y gastrik bypass, laparaskopik single anastomosis duedonoileal bypass+sleeve gastrektomi, laparaskopik biliopankreatik diversiyon) yönelmektedirler ve sebep olarak tekrar kilo almaktan korkmaları, tekrar ameliyat geçirme ihtimallerinin daha düşük olmasıdır. Obezite ile beraber tip2 diyabet, hiperkolesterolemi ve hipertrigiseridemi gibi metabolik sorunları olan hastaların tercihleri de emilim bozucu ameliyatlar olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Cinsiyet, Yaş, Ameliyat

Presentation ID / Sunum No= 208

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Omfalopagus Yapışık İkiz: Olgu Sunumu

Dr. Ayşe Keleş[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Perinatoloji Kliniği
*Corresponding author: Ayşe Keleş

Özet

Giriş: Yapışık ikizlik, nadir görülen bir monoamniyotik ikiz türüdür ve 100.000 doğumda 1,5 oranında görülmektedir. Embriyonik diskin gebeliğin 13 ila 15 günleri civarında tam olmayan bölünmesinden kaynaklanmaktadır. Etyolojisinde genetik ve çevresel etmenlerin rol oynadığı yapışık ikizlik kızlarda daha sık görülmektedir. Bu gebeliklerin çoğu ya intrauterin dönemde ya da erken neonatal dönemde ölümle sonuçlanmaktadır. Gebeliklerin yaklaşık %60'ının canlı doğar, %35'i yalnızca 1 gün hayatta kalır ve hayatta kalanların yalnızca %25'i ameliyat olabilecek kadar uzun yaşar. Bu bildiride birinci trimester tarama testi esnasında tanı konulan omfalopaguslu yapışık ikiz olgusu literatür eşliğinde gözden geçirilecektir. Olgu sunumu: 32 yaşında gravida 3 parite 2 olan gebe, dış merkezden yapışık ikiz ön tanısıyla 14 haftalık gebe iken merkezimize refere edildi. Yapılan ultrasonografide umblikus ve karın hizasından birbirine yapışık iki fetüs görüntülendi. İkizler ortak bir karaciğeri paylaşmaktaydı ve iki göbek kordonu izlendi. Fetal kraniyal yapılar, toraks, ekstremiteler ayrı olarak izlendi. Plasenta ön duvar yerleşimliydi. Bu bulgulardan yola çıkılarak omfalopagus, yapışık ikiz tanısı konuldu ve ebeveynlere ikizlerdeki mevcut malformasyon, tedavi prosedürleri ve prognoz hakkında bilgi verildi. Ebeveynler gebeliği sonlandırmaya karar verdi. Sonuç: Yapışık ikizlik, yüksek morbidite ve mortalite ile karakterize bir monokoryonik gebelik komplikasyonudur. Füzyon yerine göre sefalopagus, torakopagus, omfalopagus, iskiyopagus, parapagus, kraniyopagus, raşipagus ve pirgopagus olarak sınıflandırılır. Vakaların %70'ini

torakoomfalopagus oluşturmaktadır. Sıklıkla gebeliğin 12. haftası civarında prenatal ultrasonografi ile tanı konulur. Bulgular arasında birbirinden ayırt edilemeyen fetal vücut ve cilt konturları varlığı, fetusların değişmeyen pozisyonları ve her iki fetal başın aynı seviyede olması yer alır. Devam eden gebeliklerde 20. gebelik haftasındaki anatomik değerlendirme ile birleşik alanın boyutu ve paylaşılan iç organlar hakkında bilgi edinilir. Bu dönemde fetal ekokardiyografi ile kalp değerlendirilmelidir. Özellikle torakopagus ikizlerinde kompleks kardiyak füzyon veya kraniyopagus ikizlerinde yoğun serebral füzyon durumunda terminasyon önerilmelidir. Ultrasonografi bulgularına ilave olan ekokardiyografi ve MR incelemeleri prognoz hakkında önemli bilgi sağlar. Ayrılma operasyonu sonrası oluşacak deformitenin boyutu, ebeveynlere dikkatli ve doğru bir şekilde açıklanmalıdır, böylece gebeliğin sonlandırılması veya devam etmesi için bilinçli bir karar verililmesi sağlanmalıdır.Yapışık ikizlerin yönetimi, literatürdeki vaka raporlarından, küçük serilerden ve uzman görüşlerinden elde edilen verilere dayanmaktadır. Doğum zamanlamasına rehberlik edecek yeterli veri olmamakla birlikte antenatal kortikosteroidlerin uygulanmasını takiben 35. haftada doğum, artmış ölü doğum riski, polihidramnios ve erken doğumla ilişkili komplikasyonlar nedeniyle makul bir yaklaşımdır. Doğum, operasyonun yapılacağı cerrahi birimde veya yakınında, sezaryen ile yapılmalıdır. Prenatal tanının ek avantajı, doğumun zamanı, yeri ve şeklinin planlanabilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Omfalopagus, Ultrasonografi, Yapışık İkiz

Presentation ID / Sunum No= 338

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Omuz Artroskopisi Planlanan Astımlı Hastada Kostoklavikular Brakiyal Pleksus Blokajı

Dr. Gökçen Emmez[1]

[1]Gazi üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

GİRİŞ:Üst ekstremite cerrahileri sonrasında postoperatif yeterli analjezinin sağlanabilmesi, hastalar için önemli bir problem olmaya devam etmektedir. Supraspinatus (SSP) yırtığı nedeni ile operasyonu planlanan hastada astım bulunması sebebiyle Kostoklavikular brakiyal pleksus bloğuyla diyaframa paralizisi oluşturmadan sağladığımız postoperatif analjezi ve anestezi yönetimimizi sunmayı planladık.OLGU:53 yaşında, 91 kğ ağırlığında, 155 cm boyunda, ASA-II (astım) hasta bilgilendirildikten ve yazılı onamı alındıktan sonra elektif omuz artroskopisi için operasyon odasına alındı. Rutin ASA monitörizasyonu yapıldıktan ve damar yolu açıldıktan sonra, ultrasonografi (USG) ile opere olacak taraftaki normal (2,27 cm) ve derin inspiryumda (4,73cm) diyafragma hareketleri değerlendirildi. USG ve sinir simülatörü eşliğinde % 0,375 20 ml Marcaine plain verilerek Kostoklavikular brakiyal pleksus bloğu yapıldı. Blok sonrası 30. dakikada tekrarlanan diyafragma ölçümleri normal inspiryum (2,25 cm) ve derin inspiryumda (4, 74 cm) şeklindeydi. Radyolojik veya klinik olarak diyafragma paralizisi veya solunum sıkıntısına rastlanmadı. Genel anestezi eşliğinde operasyonu gerçekleştirilen hastanın postoperatif dönemde ilk analjezik ihtiyacı blok uygulanmasının 13. saatinde gerçekleşirken, postoperatif solunum sıkıntısı gelişmedi. Hastaya blok memnuniyeti sorulduğunda, aynı operasyon ihtimalinde aynı anestezi yöntemini tercih edeceğini belirtti.TARTIŞMA:Üst ekstremite cerrahilerinde periferik blokların anestezi veya analjezi tekniği olarak kullanılması, USG kullanımının da yaygınlaşmasıyla komplikasyonların azalmasına, hasta mobilizasyonunun hızlanmasına, hastanede kalış süresinin kısalmasına

ve hasta konforunun artmasına olanak tanımıştır. Tabi ki teknik detaylar yanında uygulayıcının konu hakkındaki deneyimi de göz ardı edilmemelidir. Brakiyal Pleksus blokları üst ekstremite cerrahilerinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Opere edilecek anatomik bölgeye ve hastanın özelliklerine göre uygulanacak periferik bloklar çeşitlilik göstermektedir. İnterskalen ve Supraskapular Brakiyal Pleksus bloklarında N.Phrenicus blokajına bağlı diafragma paralizisi ortaya çıkabilmektedir. Dolayısıyla hastaların ek akciğer ve solunumsal problemlerinin olması bu 2 blok için kontrendikasyon oluşturabilmektedir. Akciğer problemli hastalarda postoperatif yeterli analjezi solunum parametrelerinin bozulmasını engellemektedir. Kostoklavikular brakiyal pleksus bloğunun akciğer problemli hastalarda radyolojik ve klinik olarak solunum problemi yaratmadan, postoperatif analjezik tüketimini de azaltarak yeterli analjezi sağlanmasında iyi bir yöntem olabileceğini önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Omuz Artroskopisi, Diyaframa Paralizisi, Astım, Kostoklavikular Brakiyal Pleksus Bloğu

Presentation ID / Sunum No= 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Over Rezerv Testlerinde Güncel Değerlendirme

Dr. Burak Ün[1] , Researcher Büşra Çetinkaya Ün[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Kadın reprodüktif yaşamında oositlerin sayı ve kalite olarak azalması neticesinde reprodüktif yaşlanma meydana gelmektedir. Fetal yaşam evresinde en fazla sayıda bulunan oositler zamanla atreziye uğrayarak menapoza kadar sayıları giderek azalmaktadır. Yaş, genetik, yaşam şekli, çevresel faktörler ve bazı medikal durumlar sebebiyle oositlerin sayı ve kalitesi azalmakta ve buna bağlı olarak azalmış over rezervi gözlenmektedir. Over rezerv testleri, genel olarak over rezervi azalan ya da azalma riski olan kadınları belirlemede kullanılmaktadır. İnfertilitenin temel nedenlerinde biri de kadınların over rezervinin azalması olarak belirtilmektedir. Over rezerv testleri ile hastanın yaşı için beklenen aralığın dışındaki sonuçlar, gebelik elde etmek için daha agresif tedavi seçeneklerini tercih etmede rol oynayabilir. Over rezerv testleri, 35 yaşından büyük ve korunmasız birlikteliğe rağmen 6 aydır gebe kalamamış kadınlar ve over rezervinde azalma riski yüksek olan kadınlar için yapılmalıdır. Azalmış over rezervi saptanan olgularda infertilite değerlendirmesi başlatılmalıdır. Düşük over rezervi olan gebelik düşünen kadınlara danışmanlık yapılarak gebelik planlanmasının ertelenmemesi anlatılmalı ve erken gebe kalmaya teşvik edilmelidir. Azalmış over rezervine sahip kadınlar, infertilite tedavisinde ovaryan stimülasyona kötü yanıt göstererek, düşük fekundite oranlarına sahiptirler. Günümüzde, yapılan over rezerv test sonuçları ile spontan gebe kalma olasılığı belirlenmesi kesin olarak söylenememektedir.

Anahtar Kelimeler: Over Rezervi, Over Rezerv Testleri, İnfertilite

Current Evaluation in Ovarian Reserve Tests

Abstract

Reproductive aging occurs in female reproductive life as a result of the decrease in the number and quality of oocytes. Oocytes, which are found in the highest number in the fetal life stage, undergo atresia over time and their number decreases gradually until menopause. Due to age, genetics, lifestyle, environmental factors, and some medical conditions, the number and quality of oocytes are reduced and therefore reduced ovarian reserve is observed. Ovarian reserve tests are generally used to identify women with a decrease in or risk of ovarian reserve. One of the main causes of infertility is stated to be a decrease in the ovarian reserve of women. With ovarian reserve tests, results outside the range expected for the patient's age may play a role in choosing more aggressive treatment options to achieve pregnancy. Ovarian reserve tests should be performed for women over 35 years of age who have been unable to conceive for 6 months despite unprotected coexistence and women at high risk of reduction in ovarian reserve. Infertility assessment should be started in cases with decreased ovarian reserve. Women who think about pregnancy with low ovarian reserve should be advised to not postpone pregnancy planning and be encouraged to conceive early. Women with reduced ovarian reserve have low fecundity rates, with poor response to ovarian stimulation in the treatment of infertility. Today, with the results of the ovarian reserve test, it is not possible to say with certainty the possibility of spontaneous pregnancy.

Keywords: Ovarian Reserve, Ovarian Reserve Tests, Infertility

Presentation ID / Sunum No= 227

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pankreasta Nadir Görülen Kolon Kanseri Metastazı

Dr. Serkan Zenger[1]

[1]VKV Amerikan Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği

Özet

GİRİŞ: Primer kanserlerin pankreasta metastazları nadir görülen bir durumdur. Kolorektal kanserlerin ise oldukça nadir olarak pankreasa metastaz yaptığı bildirilmiştir. Ayrıca görüntüleme yöntemleri veya diğer tanı yöntemleri primer pankreas tümörlerini, metastazlardan ayırt etmekte çok etkili değillerdir. Amacımız, sol kolon kanseri tanısı ile ameliyat edilen ardından adjuvan kemoterapi uygulanan ve yaklaşık 6 yıl sonra pankreas metastazı saptanan olguyu sunmaktır. OLGU: Bilinen kronik bir hastalığı olmayan 80 yaşında kadın hastaya 6 yıl önce kolon kanseri tanısı ile laparoskopik sol hemikolektomi uygulanmış ve patoloji sınucunda T4aN0 adenokanser tespit edilmişti (CK20 +, CDX2 +). Daha sonra 6 kür adjuvan kemoterapi ile tedavisi tamamlanmıştı. Rutin takiplerinde herhangi bir sorun olmayan hasta vücudunda sarılık şikayeti olması nedeni ile tetkik edildi. MRCP görüntülemesinde pankreas başında 2.1 cm çapında, intrahepatik safra yollarında ve koledokta dilatasyon oluşturan ve koledokta tıkanmaya neden olan kitlesel lezyon tespit edildi. CA19.9=242, CEA=23.8 olarak saptanan hastanın sistemik taramasında başka patolojik özellik saptanmadı. Hastaya periampuller tümör tanısı ile Whipple ameliyatı yapıldı. Patoloji sonucu primer kolon adenakarsinom metastazı ile uyumlu geldi. Ameliyat sonrası 9. gününde taburcu edilen hasta onkoloji konseyinde görüşüldü ve 6 kür kemoterapi almasına karar verildi. Takipleri halen devam eden hastada birinci yılın sonunda nüks lehine bulgu saptanmadı. TARTIŞMA: Pankreasa sıklıkla böbrek, akciğer, meme kanserleri metastaz yapmaktadır. Kolorektal tümörler ise sıklıkla karaciğer, akciğer ve rejyonel lenf nodlarına metastaz yapmakta olup pankreas metastazları oldukça nadir görülmektedir. Uygun hastalarda kolorektal tümörlerin akciğer ve karaciğer metastazlarının tartışmasız tedavi seçeneği cerrahidir. Ancak

kolorektal tümörlerin pankreas metastazlarında uygulanacak tedavi açısında kemoterapi veya cerrahi rezeksiyon açısından tam bir fikir birliğine varılamamıştır. Ayrıca ameliyat sonrası uygulanacak adjuvan tedavinin etkinliği de tartışmalıdır. Bizim olgumuzda, metastatik lezyonun tıkayıcı olması ve rezektabl olması nedeni ile cerrahi planlanmıştır. Daha önce bilinen kolon kanseri öyküsü olan hastalarda, yeni tespit edilen pankreas kitlelerinde metastaz olasılığı akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pankreas, Kolon Kanseri, Metastaz

Presentation ID / Sunum No= 399

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pediatrik İnguinal Cerrahi Operasyonlarında Erektör Spina Blok ile Transmuskuler Quadratus Lumborum Bloklarının Postoperatif Analjezik Etkinliğinin Karşılaştırılması

Dr. Volkan Özen[1]

[1]Prof. Dr. Cemil TAŞÇIOĞLU Şehir Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği
*Corresponding author: Volkan ÖZEN

Özet

Giriş: Transmuskuler quadratus lumborum (TQL) ve erektör spina plan (ESP) blokları son zamanlarda ultrason eşliğinde yaygın şekilde uygulanan trunkal gövde bloklarındandır. Bu retrospektif çalışma ile amacımız günübirlik inguinal herni cerrahisi geçiren pediatrik hastalarda bu iki bloğun etkinlik ve total analjezik tüketimine olan etkisini değerlendirmektir. Materyal-Metod: Yerel etik kurul ile ebeveynlerin ve katılımcıların yazılı onamı alındıktan sonra, bir eğitim ve araştırma hastanesinin Kasım 2019- Ocak 2020 tarihleri arasında, ASA I, 4-12 yaş aralığında, inguinal herni cerrahisi geçiren, TQL blok ve ESP blok uygulanan hastalar çalışmaya dahil edildi. Araştırmaya 4 yaşından küçük, 12 yaşından büyük, nörolojik defisiti, kanama diatezi olan, herhangi bir ilaca karşı alerji öyküsü bulunan, fizik muayenede enjeksiyon yapılacak bölgede enfeksiyonu olan, mental retardasyonu ve iletişim problemi bulunan ve çalışmaya katılmaya kabul etmeyen hastalar dahil edilmedi. Çalışma sonunda elde edilen verilerin istatistiksel analizinde Statistical Package for Social Sciences (SPSS Inc., Chicago, IL., USA) 22.0 paket programı kullanıldı. Verilerin gösteriminde medyan, interquartile range (IQR), kategorik değişkenlerin gösteriminde ise sayı (n) ve yüzde (%) kullanıldı. Bulgular: Araştırma 60 hasta ile tamamlandı. Katılımcıların yaş ortanca ve IQR değerleri 6 (5-8) yıl, ağırlıkları 20 (16-27.75) kg olup, operasyon süresi 28 (26-30) dakikadır. Çocukların hiçbirinde

postoperatif ilk 12 saat boyunca ek analjezik ihtiyacı doğmadığı ve yan etki gelişmediği görüldü. CHEOPS puan ortanca ve IQR değeri 4 (4-4.20), alınan en düşük puan 4, en yüksek puan ise 5'tir. CHEOPS otuzuncu dakika, birinci saat, ikinci saat, altıncı ve on ikinci saat puan ortanca ve IQR değerleri sırasıyla 4 (4-5), 4 (4-4), 4 (4-4), 4 (4-4), 4 (4-4)ve 4 (4-4)'dır. Katılımcıların hiçbirinin ek analjezik kullanmadığı, ebeveynlerin hepsinin (%100) operasyon sonrası çocuğun genel durumu ile ilgili memnuniyetinin mükemmel düzeyde olduğu saptandı. Sonuç: Bu çalışma ile hem ESP bloğun hem de TQL bloğun inguinal herni cerrahisi geçiren pediatrik hastalarda postoperatif analjezi için etkili ve güvenli bir yöntem olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: İnguinal Herni, Transmuskuler Quadratus Lumborum Blok, Erektör Spina Plan Blok, Postoperatif Analjezi

Presentation ID / Sunum No= 238

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pediatrik Yaşta Enürezis Şikayeti Olan Kadınlarda Erişkin Yaşta Görülen Alt Üriner Sistem Semptomlarının Değerlendirilmesi: Tek Merkezli Retrospektif Çalışma

Dr. Sercan Yilmaz[1]

[1]S.B.Ü. Gülhane Eğitim ve Araştıma Hastanesi Üroloji Anabilim Dalı, Etlik, Ankara

Özet

Giriş: Enürezis çocukluk çağında görülebilen bir patolojidir ve 16 yaş üzerinde yaklaşık %98 oranında ortadan kalkar. Erişkin yaşta kadınlarda alt üriner sistem semptomlarının farklı nedenleri olabilir. Pediatrik yaşlarda enürezis yakınması olan bayanların erişkin yaşlara geldiklerinde ne gibi alt üriner sistem semptomlarının olduğu üzerine yapılmış literatürde yeterli çalışma bulunmamaktadır. Biz bu retrospektif çalışmamızda pediatrik yaşlarda enürezisi olan kadınlarda erişkin yaşlarda alt üriner sistem yakınmaları olup olmadığını ve varsa bunların neler olduğunu değerlendirmeyi amaçladık. Materyal ve Metod: 2012 ile 2019 yılları arasında merkezimize çeşitli alt üriner sistem yakınmaları ile başvurmuş 18 yaşını doldurmuş kadın hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların öncelikle alt üriner sistem yakınmalarına sebep olabilecek diğer patolojiler değerlendirildi. Ardından hastaların detaylı anamnezi, alt üriner sistem semptomları, komorbiditeleri, işeme günlükleri, üroflowmetri testleri, enürezis sonlanma yaşları ve uluslararası semptom anketleri planlandı. Sonuçlar oluşturulan veri tabanına kaydedildi. Sonuçlar: Çalışma kriterlerine uygun 28 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 44 idi. Hastaların %78.5'inde sık idrara çıkma, %64.2'sinde aniden gelen sıkışma hissi ve urge inkontinans, %28.5'inde stres inkontinans, %60.7'sinde nokturi ve idrarını tam boşaltamama hissi tespit edildi. Hastaların 13 (%46.4)'üne urge inkontinans, 7 (%25)'ine aşırı aktif mesane, 6 (%21.4)'üne miks inkontinans ve 2 (%7.1)'ine de kronik üriner retansiyon tanısı konuldu

(Tablo). Tartışma: Enürezis geçmişi olan kadınlarda erişkin yaşlarda alt üriner sistemin irritatif semptomlarının daha sık ortaya çıktığı çalışmamızla gözlenmiştir. Bu hastaların özellikle fonksiyonel mesane kapasitesinin patolojik olmasına sekonder bu şikayetlerin pediatrik yaş grubundan itibaren ortaya çıktığı düşünülebilir. Bu hastaların pediatrik yaştan itibaren bu patolojiye yönelik tedavi altında olmaları ileri yaşlarda karşılaşılması muhtemel patolojileri en aza indirmesi bakımından önemlidir. Sonsöz: Çalışmamızla pediatrik yaşta enürezis yakınması olan erişkin kadınların fonksiyonel mesane kapasitesinin daha az olmasına bağlı olarak şikayetlerinin ortaya çıkabileceği gözlenmiştir. Daha objektif veriler prospektif çalışmalar ile ortaya konulabilir.

Anahtar Kelimeler: Enürezis, Alt Üriner Sistem Semptomları, İnkontinans

Presentation ID / Sunum No= 229

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Periferik Arter Yaralanmalarında Klinik Tanı

Asst. Prof. Dr. Mustafa Özer Ulukan[1]

[1]Medipol Üniversitesi Tıp Fakultesi
*Corresponding author: Mustafa Özer Ulukan

Özet

Giriş: Kesici delici alet veya ateşli silahla oluşan penetran ekstremite yaralanmalarda Doppler ultrasonografi ve muayene genellikle yeterli gözükmekte ve rutin anjiografi uygulanmamaktadır. Materyal Metod:Ocak 2017- Ağustos 2020 yıllarında acil servise başvuran ateşli silah ve kesici delici alet yaralanmaları retrospektif olarak incelendi. Toplam 59 olmak üzere iki grupta incelendi. Grup 1'de 35 kişide ateşli silah yaralanması ve bu hastaların 18'inde kemik yaralanması saptandı. 24 kişide kesici delici alet yaralanması saptandı. Hastaların Grup 1'de yaş ortalaması 38.29±12.24 iken Grup 2'de 32.12±8.12 olarak saptandı. Grup 1'de ki hastaların 12'sinde fizik muayene ile damar yaralanması bulgusu saptandı. Geri kalan 23 hasta'da fizik muayene ile major arter yaralanması saptanmadı. Fizik muayene ve dopplerde bulgu saptanmayan hastaların 2'sinde dizaltı major arter yaralanması, 1 tanesinde dizüstü arteriovenöz fistül saptandı. Klinik bugusu olmayıp, BT anjio ile tespit edilen arter yaralanması % 13 olarak saptandı. Kesici delici alet yaralanması olan grupta 24 hastanın 8'inde fizik muayene ile arter yaralanması saptandı. Geri kalan 16 hasta'da fizik muayene ile arteriyel yaralanma bulgusu saptanmayıp, yapılan bt anjiografide 2'sinde arter yaralanması saptandı. Klinik bulgusu olarak arter yaralanması tespit edilmeyen ancak BT anjioda damar yaralanması tespit edilen hastalar %12,5. Operasyon uygulandı. BT anjiografi uygulanmayan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Tartışma: Bu hastalarda klinik olarak damar yaralanması tanısı daha belirgin olup, yapılan BT anjiografi ile tespit edilmektedir (1). Kompleks yaralanması olmayan penetran yaralanmalarda periferik arter hastalığı öyküsü de varsa klinik

bulgular iskemiye dayanıklı olduğu için ekstremite çok baskın olmayabilir ve klinik olarak atlanabilir (2). Ateşli silah yaralanmasının ısı etkisi ile ya da spasm aktif kanamayı durdurabilir.Çalışmamızda da her iki grupta da klinik olarak arter yaralanması bulgusu olmayan hastaların bt anjiografilerinde sırası ile %13 ve %12.5 damar yaralanması tespit edildi. Sonuç: Klinik olarak vaskuler yaralanma büyük aranda tespit edilse de tespit edilemeyen damar yaralanmaları ölümcül kanama tablosu oluşturabilir. Yaralanma ile ilgili olarak ileri tetkik açısından değerlendirilmeleri uygundur.

Anahtar Kelimeler: Damar Yaralanması, Fizik Muayene, BT Anjiografi

Presentation ID / Sunum No= 175

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Perkütan Endoskopik Gastrostomi(PEG) Uygulması Sonrası Gelişen, Erken Dönem Komplikasyonlarla İlişkili Faktörlerin Analizi.

Dr. Fatih Dal[1] , Dr. Uğur Topal[2]

[1]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı
[2]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Cerrahi Onkoloji Bilim Dalı

Özet

Giriş Perkütan endoskopik gastrostomi(PEG) uzun vadeli enteralnutrisyona gereksinim duyan hastalarda beslenme için tercih edilen yöntemdir.Teknik olarak basit görünen bu prosedürde işlem sonrası oluşabilecek komplikasyonlar ciddi sonuçlar doğurabilmektedir. Bu çalışmada PEG uygulması sonrası gelişen komplikasyonlarla ilişkili fakörleri saptamayı amaçladık Metod Kliniğimizde 2014-2020 yılları arasında Perkütan endoskopik gastrostomi yapılan hastalar çalımayadahil edildi. Hastalar ilk 30 günde komplikasyon gelişip gelişmemesine göre .Grup 1 (komplikayon var) Grup 2 (komplikasuon yok) olmak üzere 2 gruba ayrıldı.Gruplarda komplikasyonlarla ilişkili olabilecek faktörler ve komplikasyon gelişen hastalarda uzun dönem sonuçlar retrospektif olarak analiz edildi. Bulgular Çalışmamıza 106 hasta katıldı Grup 1:26; Grup 2; 80 hastadan oluşuyordu.Komplikasyonların %74 minör komplikasyonlardı en sık görülen komplikasyon %34 ile kateter yerinde sızdırma idi. Erkek cinsiyet her iki grupta da baskın (%69,2 vs %61,3 p:0,464) . En sık endikasyon her iki grupta da kronik nörolojik hastalık (%38,5 vs %38,8 p:0,852). Komorbid hastalık dağılımı gruplarda benzerdi (%57,7 vs %52,5 p:0,726)İşlem öncesi labrotuvar parametreleri benzerdi p>0,05, Grup 1'de uzun dönem komplikasyon (%30,8 vs %6,3 p:0,001), Kateter disfonksiyonu (%19,2 vs %3,8 p:0,009) ve Peg tüpünün çekilmesi (%11,5 vs %0 p:0,002) daha sıktı. Tartışma Çalışmamızda değerlendirdiğimiz hiçbir parametre tek başına Peg komplikasyonları ile ilişkili değildi . Erken dönemde Peg

komplikasyonu gelişen hastalarda uzun dönemde de komplikasyon oranı,Kateter disfonksiyonu ve pegin geri çekilmesi oranı artmıştı. Peg ile erken dönem komplikasyonların önlenmesi uzun dönemde oluşabilecek komplikasyonları önleyerek hastaların yaşam kalitesini artırırken aynı zamanda hastane maliyetlerini de düşürebilir

Anahtar Kelimeler: Perkütan Endoskopik Gastrostomi; Komplikasyon; Endikasyon

The Analysis of Factors Relating With Early Period Complications Developing After Application of Percutaneous Endoscopic Gastrostomy (PEG)

Abstract

Introduction Percutaneous endoscopic gastrostomy (PEG) is a method preferred for nutrition intake in relation to patients being in need of long term enteral nutrition. In this procedure which seems to be technically simple, complications that can occur following the process can cause severe outcomes. In this study, we aimed to determine the factors associated with complications after PEG application. Method Patients who underwent PEG application in our clinic between 2014-2020 were included in the study. The patients were divided into 2 groups according to whether there were complications in the first 30 days as being: Group 1 (with complication) and Group 2 (no complication). Factors that may be associated with complications in the groups and long-term results in patients who developed complications were analyzed retrospectively. Results 106 patients participated in our study. Group1 consisted of 26, whereas Group2 consisted of 80 patients. 74% of the complications were minor complications. The most common complication was catheter site leakage with a rate of 34%. Male gender was dominant in both groups (69.2% vs 61.3% p:0.464). The most common indication was chronic neurological disease (38.5% vs 38.8% p:0.852) in both groups. Distribution of comorbid diseases were similar in the groups (57.7% vs 52.5% p:0.726). Laboratory parameters were similar before the process was realized (p> 0.05). Long-term complications (30.8% vs 6.3% p:0.001), catheter disfunction (19.2% vs 3.8% p:0.009) and PEG catheter removal (11.5% vs 0% p:0.002) were seen more frequently in

Group1. Discussion None of the parameters evaluated in our study were associated with PEG complications alone. In patients with early PEG complications, the long-term complication rate, catheter disfunction and catheter withdrawal rate have also increased. Prevention of early predictable complications with PEG can reduce long-term complications and increase the quality of life of patients, while reducing hospital costs at the same time.

Keywords: Percutaneous Endoscopic Gastrostomy, Complication, Indication

Presentation ID / Sunum No= 290

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pilonidal Hastalığın Tedavisinde Basit ve Etkin Metod; Unroofing ve Küretaj

Exp. Dr. Alpaslan Şahin[1] , Exp. Dr. Gürcan Şimşek[1]

[1]Konya Education and Training Hospital

Özet

Giriş: Pilonidal hastalıkla ilgili yapılmış çok sayıda klinik araştırmaya rağmen, etkin tedavi yöntemiyle ilgili görüş birliğine varılamamıştır. Çalışmamızda kliniğimizde sıklıkla uygulanan Unroofing ve Küretaj yönteminin sonuçlarını sunmayı amaçladık. Yöntem; Unroofing ve küretaj yönteminde; pilonidal sinüsün çatısı stile yardımıyla lineer şekilde açılarak, içindeki kıllar ve nekrotik içerik kürete edilip yara açık bırakıldı. Hastanemiz Genel Cerrahi kliniğinde Ekim 2013 ile Aralık 2017 tarihleri arasında bu yöntemle tedavi edilen 135 hastanın verileri analiz edildi. Bulgular; Hastaların 115 tanesi (%85.2) erkek, yaş ortalaması 25,35 ± 8,9 idi. Hastaların %72.6 ‘sına lokal anestezi uygulandı. Operasyon süresi 11,44 ± 3,56 dakikaydı. Hastanede yatış süresi 0,27 ± 0,45 gün, ağrısız tuvalete oturma zamanı 1,007 ± 1,64 gün, işe dönüş süresi 8,63 ± 4,82 gün idi. Tam iyileşme süresi 35,25 ± 9,17 gündü. Takip süresi 30,7 ± 8,01 aydı. Hastaların ikisinde (% 1,5) nüks görüldü. Sonuç: Pilonidal hastalığın tedavisinde unroofing küretaj yöntemi, ameliyat süresinin, hastanede yatış süresinin, işe dönüş süresinin daha kısa olması, komplikasyon ve nüksün azlığı ile diğer yöntemlere üstünlük göstermektedir. Çalışmamızın sonuçlarına göre unroofing ve küretaj yöntemi pilonidal hastalığın tedavi seçiminde ilk tercih olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal, Unroofing, Küretaj

A Simple and Effective Method in the Treatment of Pilonidal Disease; Unroofing and Curettage

Abstract

Introduction: Despite numerous clinical studies on pilonidal disease, there is no consensus on an effective treatment method. Our study aimed to present the results of the Unroofing and Curettage method. Method: In unroofing and curettage surgery, the sinus roof is opened linearly with a stylet's help. The hairs and necrotic contents were curetted, and the wound was left open. The data of 135 patients treated with this method in the General Surgery clinic of our hospital between October 2013 and December 2017 were analyzed. Results; 115 of the patients (85.2%) were male. The mean age was 25.35 ± 8.9; local anesthesia was applied to 72.6% of the patients; the operation time was 11.44 ± 3.56 minutes. The duration of hospitalization was 0.27 ± 0.45 days, the time to sit on the toilet without pain was 1.007 ± 1.64 days, and the time to return to work was 8.63 ± 4.82 days. The complete recovery time was 35.25 ± 9.17 days. The follow-up period was 30.7 ± 8.01 months. Recurrence was observed in two (1.5%) of the patients. Conclusion: In the treatment of pilonidal disease, the unroofing curettage method is superior to other processes with shorter operation time, hospitalization time, time to return to work, and fewer complications and recurrence. Consequently, the unroofing and curettage method can be considered the first choice in treating pilonidal disease.

Keywords: Pilonidal, Unroofing, Curettage

Presentation ID / Sunum No= 278

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Polikistik Over Sendromlu Olgularda Ovulasyon İndüksiyonunda Rekombinant FSH ve Yüksek Saflıkta Üriner Fsh Uygulamalarının Karşılaştırılması

Exp. Dr. Zeliha Atak[1] , Prof.Dr. Gürkan Bozdağ[2] , Prof.Dr. Timur Gürgan[2]

[1]Bursa Şehir Hastanesi
[2]Hacettepe Üniversitesi
*Corresponding author: Zeliha Atak

Özet

Amaç: Polikistik over sendromu (PKOS) üreme çağındaki kadınların %5-10'unu etkileyen en sık endokrinopatilerden biridir. Bu çalışma infertil PKOS hastalarında yüksek saflıkta üriner follikül stimüle edici hormon (HP-uFSH) ve rekombinant follikül stimüle edici hormon (rFSH) etkinliklerini belirlemek üzere düzenlenmiştir. Materyal-Metod: Mart 2009- Ekim 2009 tarihleri arasında Hacettepe Üniversitesi Hastanesi'ne infertilite tedavisi amacı ile başvuran ve Rotterdam kriterlerine göre PKOS tanısı almış 31 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Hastalar iki gruba ayrılarak rFSH grubunda 16 hastaya uygulanan 18 siklus, HP-uFSH grubunda 15 hastaya uygulanan 17 siklus sonucu değerlendirilmiştir. Bulgular: Stimülasyon süresi, siklus başına ortalama kullanılan gonadotropin miktarı, monofolliküler gelişim, ortalama matür follikül sayısı, human koryonik gonadotropin (hCG) günü ortalama endometrium kalınlığı ve estradiol (E2) düzeyleri, ovaryan hiperstimülasyon sendromu (OHSS) sıklığı açısından gruplar arasında istatistiksel anlamlı bir fark saptanmamıştır. Pozitif β-hCG oranı rFSH grubunda %27.8(5/18) ve HP-uFSH grubunda %17.6 (3/17) olarak bulunmuştur (p=0.38). Klinik gebelik oranları ise rFSH grubunda %22.2 (4/18) iken HP-uFSH 17.6%(3/17) olarak belirlenmiştir (p=0.53). Siklus başına maliyet HP-uFSH grubunda daha düşük olarak bulunmuştur

(rFSH:571.73TL/siklus, HP-uFSH:366.41TL/siklus). Maliyet yarar analizi her grup için toplam gonadotropin maliyetinin gebelik sayısına bölünmesi ile belirlenmiş olup rFSH için 2572.76TL ve HP-uFSH 2076.35TL şeklinde bulunmuştur. Her grupta birer tane olmak üzere toplam iki hastada OHSS gelişmiş olup abortus ya da çoğul gebelik olgusu her iki grupta da gözlenmemiştir. Sonuç: PKOS hastalarında IUI sikluslarında rFSH ve HP-uFSH uygulamaları ile benzer sonuçlara ulaşılmıştır. Denek sayısının az olduğu göz ardı edilmemekle beraber HP-uFSH kolundaki gebelik başına maliyetin daha düşük olması dikkate değerdir. PKOS hastalarına uygulanan kontrollü ovaryan stimülasyon protokollerinde rFSH ve HP-uFSH'nin etkinliğini ve maliyetini karşılaştıran daha geniş prospektif randomize klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Polikistik Over Sendromu, Maliyet Yarar Analizi, Ovulasyon İndüksiyonu, Gebelik Oranları

Presentation ID / Sunum No= 195

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Postoperatif Spinal Enfeksiyonlarda Serum Prokalsitonin Düzeyinin Tanı ve Takip Değeri

Asst. Prof. Dr. Birol Özkal[1]

[1]Alaaddin Keykubat Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Çoğunlukla piyojenik olan omurga enfeksiyonunda serum Prokalsitonin değerinin, hastanın tanısının konmasında ve takip edilmesindeki etkinliğine ilişkin raporlar sınırlıdır. Biz bu çalışmada postoperatif spinal enfeksiyonu olan hastalarda prokalsitoninin tanı ve takipdeki etkinliğini WBC, CRP, ESR değeri gibi klasik biyobelirteçlerle karşılaştırmayı amaçladık. Yöntemler : Çalışmamıza 2019-2020 yılları arasında ALKÜ Eğitim Araştırma Hastanesi beyin cerrahisi kliniğinde omurga cerrahisi operasyonu sonrasında postoperatif spinal enfeksiyon gelişen 17 hasta dahil edildi. Hastaların WBC, CRP, ESR ve Prokalsitonin düzeyleri tanı anında ve tedavileri boyunca takip edilerek karşılaştırıldı. Bulgular: PCT, antibiyotik tedavisinin başlamasından sonra belirgin şekilde azaldı, ancak diğer değişiklikler dikkat çekici değildi. Buna karşılık, CRP, ESR ve WBC değerleri tedavi boyunca kademeli olarak azaldı. Sonuç: Serum prokalsitonin düzeyi spinal enstrumantasyon operasyonu uygulanan hastalarda erken dönemde bakteriyel enfeksiyon varlığının saptanmasında ve başlanan tedavinin uygunluğunun değerlendirilmesinde etkin bir yöntemdir

Anahtar Kelimeler: Postoperatif Spinal Enfeksiyon, Prokalsitonin, Biyobelirteç

Diagnosis and Follow-Up Value of Serum Levels of Procalcitonin in Postoperative Spinal Infections

Abstract

Aim: There are only limited case reports on the efficacy of the serum level of procalcitonin in diagnosing and following-up patients with spinal infection which is mostly pyogenic. This study intends to compare the efficacy of procalcitonin in the diagnosis and follow-up of patients with postoperative spinal infections using classical biomarkers like WBC, CRP and ESR. Methods: 17 patients who developed a postoperative spinal infection after spinal surgery in the neurosurgery clinic of the ALKU Training and Research Hospital between 2019 and 2020 were recruited for the study. The WBC, CRP, ESR and Procalcitonin levels of the patients were compared at the time of diagnosis and during their treatment. Results: PCT decreased remarkably after the starting of the antibiotic treatment, but no other significant changes were observed. In contrast, CRP, ESR and WBC levels gradually decreased during treatment. Conclusion: Serum level of procalcitonin is an effective method in determining the presence of bacterial infections in the early stage and evaluating the appropriateness of the treatment initiated in patients undergoing spinal instrumentation.

Keywords: Postoperative Spinal Infection, Procalcitonin, Biomarker

Presentation ID / Sunum No= 237

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Preeklampsi – Eklampsi Hastalarında Akılda Tutulması Gereken Durum: Posterior Reversible Ensefalopati Sendromu (Press)

Asst. Prof. Dr. İrem Küçükyıldız[1]

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum ABD
*Corresponding author: İREM KÜÇÜKYILDIZ

Özet

Giriş: Posterior reversible ensefalopati (PRES) sendromu, çeşitli etiyolojik nedenlere bağlı olarak gelişebilen, genellikle posterior parietal ve oksipital bölgelerde vazojenik ödem ile seyreden, epileptik nöbet atakları, bilinç durum bozuklukları, baş ağrısı, görme anormallikleri ve bulantı/kusma gibi birtakım klinik–radyolojik semptomların söz konusu olduğu tablo için kullanılan bir tanımdır. Sendromun bilinen nedenleri arasında, hipertansif ensefalopati, preeklampsi, eklampsi, HELLP sendromu, immünosüpresif/sitotoksik ilaçlar, hipertansif böbrek yetmezliği, yüksek doz steroid kullanımı, karaciğer yetmezliği, masif kan transfüzyonu, insan bağışıklık yetmezlik virüsü enfeksiyonu ve organ transplantasyonu yer almaktadır. Olgu : Herhangi bir hastalık öyküsü olmayan 26 yaşındaki gebe, 41 hafta gebelik dış merkezde doğum indiksiyonu planı ile yatırıldı. Doğum indiksiyonu sırasında önce tansiyonları yükselen (ta160-110) sonra konvülziyon geçiren hasta eklampsi tanısıyla acil sezaryen ameliyatına alındı. Postoperatif magnezyum tedavisi devam eden hastanın tansiyonlarının yüksek seyretmesi ve görme bozukluğu şikayetlerinin olması üzerine üçüncü basamak merkezde tedavisinin devamı açısından kliniğimize refere edildi. Hasta değerlendirildiğinde hipertansif , anemik ve trombositopenikti. Hastanın antihipertansif tedavisi başlanırken, görme şikayetlerine yönelik ilgili branşlara konsültasyonu yapıldı ve beyin mr çekildi. Beyin Mr sonucu; PRESS

sendromu ile uyumlu saptandı. Hasta antiepileptik ve antihipertansif tedavi ile takip edildi. 2 ay sonra çekilen kontrol beyin mr'ında PRESS sendromuna yönelik tüm bulguların kaybolduğu izlendi. Tartışma-Sonuç Bu sendromda temelde antihipertansif tedavi ve konvulziyonların engellenmesi ile hastanın stabilizasyonu başat tedavidir. Reversible adını bu özelliğinden dolayı almaktadır. Sonuç olarak PRES, hızlı tanı ve tedavi ile hem klinik hem de radyolojik bulguları hızla geri çevrilebilen bir tablodur. Etyolojisi multifaktöriyel, tanı ve tedavisi multifaktöriyeldir. Doğum öncesi-sırası ve sonrası dönemde görülen mental durum ve görme bozukluklarında preeklampsi ya da eklampsi olsun ya da olmasın PRES' ten şüphelenmek ve araştırmak gerekir. Tanıda kraniyal MRG altın standarttır.Tedavide geç kalınan olgularda kalıcı beyin hasarına ve nörolojik sekellere neden olabileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Press, Eklampsi, Preeklampsi

Presentation ID / Sunum No= 197

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Preeklamsi Hipermagnezemi ve Yoğun Bakım

Dr. Erdinç Koca[1]

[1]MALATYA EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ
*Corresponding author: Erdinç koca

Özet

Preeklampsi, daha önceden tansiyon yüksekliği olmayan bir kadında gebeliğinin 20. haftasından sonra başlayan proteinüri ve hipertansiyonun eşlik ettiği tüm organları etkileyebilen multisistemik bir hastalıktır. Preeklamtik gebelerde antihipertansif ve konvülsiyon eşiğini yükseltme etkileri nedeniyle magnezyum sülfat (MgSO) tedavisinde önemli ajanlardan biridir. Kan plazma magnesyum seviyesinde artış bulantı, bulanık görme, sersemlik, derin tendon reflekslerinde azalma, kas gücünde azalma, solunum depresyonu kardiyak arrest, meydana gelebilir. Bizim hastamız 4 gebelik geçirmiş 2 doğum yapmış giriş tansiyonu 220/120 olan preeklamsi tanısı konan 40 haftalık gebeydi. Hastaya MgSO infüzyonu başlandı. MgSO4 yükleme dozu olarak 4 ampul (6 g) MgSO4'ün 100 ml %0.9 izotonik sodyum klorür içerisinde 15-20 dakikada intravenöz infüzyonu şeklinde verilmiş. İdame tedavi olarak 13 ampül %15'lik MgSO4 1000 ml ringer laktat solüsyonu içerisinde 24 saatte verilecek şekilde planlanmış. Hastamız acil olarak spinal anestezi ile sezeryan yapıldı. Hastada peroperatif kas güçsüzlüğü, nefes darlığı, uykuya meyil olması nedeniyle postoperatif takip amaçlı reanimasyon yoğun bakıma alındı. Hastanın derin tendon reflekslerinde azalma, kaslarda güçsüzlük, nefes darlığı, konuşma güçlüğü olduğu görüldü. Hastanın sorgulamasında preeklamsiye bağlı MgSO infüzyonu başlandığı tespit edilmesi üzerine kan plazma magnezyum değerlerine bakıldığında 14,6 mg/dl olduğu görüldü. Hastaya furosemid, mayi repalasmanı, ca glukonat repalasmanı başlandı. Magnezyum plazma düzeyi takip edilen hastanın magnezyum değerlerinin düşmesiyle klinik düzelme görüldü.

Anahtar Kelimeler: Preeklamsi, Hipermagnezemi, Yoğun Bakım

Preeclampsia Hypermagnesia and Intensive Care

Abstract

Preeclampsia is a multicythemic disease that can affect all organs accompanied by proteinuria and hypertension that starts after the 20th week of pregnancy in a woman who did not have high blood pressure before. It is one of the important agents in the treatment of magnesium sulfate (MgSO) due to its antihypertensive and convulsion threshold effects in preeclamtic pregnant women. Increase in blood plasma magnesium level nausea, blurred vision, drowsiness, decrease in deep tendon reflexes, decrease in muscle strength, respiratory depression cardiac arrest may ocur. Our patient was a 40-week pregnant woman who was diagnosed with preeclampsia, who had 4 pregnancies and had 2 deliveries and had an entry blood pressure of 220/120. MgSO infusion was started to the patient. As a loading dose of MgSO4, 4 ampoules (6 g) of MgSO4 in 100 ml 0,9% isotonic sodium chloride were administered as an intravenous infusion over 15-20 minutes. As a maintenance treatment, 13 ampoules of 15% MgSO4 in 1000 ml ringer's lactate solution were planned to be given in 24 hours. Our patient underwent an emergency caesarean section with spinal anesthesia. The patient was taken to the intensive care unit for postoperative follow-up due to muscle weakness, shortness of breath, and tendency to sleep. It was observed that the patient had decreased deep tendon reflexes, muscle weakness, shortness of breath, and speech difficulties. In the interrogation of the patient, it was determined that MgSO infusion was started due to preeclampsia, and when the blood plasma magnesium values were examined, it was seen that it was 14,6 mg/dl. Furosemide, fluid replacement, and ca gluconate replacement were initiated. The magnesium values of the patient whose magnesium plasma level was monitored. Clinical improvement was observed with the decrease in magnesium values of the patient whose magnesium plasma level was followed.

Keywords: Preeclampsia Hypermagnesia Intensive Care

Presentation ID / Sunum No= 178

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Prenatal Matür Kistik Teratom Tanısı Alan Fetusun Postnatal Sonucu; Olgu Sunumu

Dr. Özge Yücel Çelik[1]

[1]T.C Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: ÖZGE YÜCEL ÇELİK

Özet

Giriş: Abdominal kistler ilk trimesterde nadir olmakla beraber çoğunlukla ikinci ve üçüncü trimesterde ultrasonografik görüntülemede saptanmaktadır. (1, 2). Ovaryan kistler abdominal kistlerin yaklaşık yarısını oluşturmaktadır ve kız fetüslerde (%63) bu oran daha da artmaktadır (2, 3). Fetal ovaryan kistlerin üçte biri gebelik öncesinde genellikle geriler fakat persiste eden olguların da üçte birine doğum sonrası cerrahi uygulanır (2, 4). Ultrasonun (USG) origin ve yapısını öngörmede %75 gibi yüksek oranlarda pozitif prediktif değeri vardır (5). Fakat literatürde USG ile %53 olan spesifik tanının manyetik rezonans (MR) ile %65' lere yükseldiği gösterilmiştir (1). Olgu: 37 yaşında, G3P2, dış merkez takipli hasta perinatoloji kliniğimize 33. gebelik haftasında fetal abdominal kist nedeniyle başvurdu. Yapılan ayrıntılı ultrasonografik değerlendirmede female fetüs ve fetal batın içerisinde solda lokalize, hiperekojen oluşum içeren 80x 69 mm matur kistik teratom ile uyumlu görünüm izlendi (Resim 1). Diğer sistemlere ait anormal bulgumuz olmadı. İleri tetkik olarak fetal MR ile değerlendirilmesi için radyoloji bölümüne yönlendirildi. MR görüntülemede mesane sol anterolateralinde mide düzeyine uzanan, içerisinde 25 mm çapında ayrı bir kistik yapı ve septalar barındıran, 75x 55 mm boyutlarında ölçülen kistik yapı görülmüştür. Tanımlı küçük kistin içerisinde yer yer T1 hiperintens alanlar bulunması ve ek olarak yapılan ultrason bulgularının uyumlu olması nedeniyle matür kistik teratom lehine değerlendirilmiştir

(Resim 2). Aile durum hakkında bilgilendirildikten sonra gebe rutin takibe alındı. Gebeliğin 35. haftasında polihidroamnios izlenen ve non stres testte kontraksiyonları olan hastanın geçirilmiş sezaryeni olması nedenli sezaryen ile doğumu gerçekleştirildi. Birinci ve 5. dakika APGAR 9 ve 10 ile, 2865 gr 49 cm kız bebek doğurtuldu. Postnatal iki gün takibinde komplikasyon gelişmeyen hasta taburcu edildi. Doğum sonrası 2. günde kız bebek dış merkezde çocuk cerrahisi tarafından matur kistik teratom ön tanısı ile opere (abdominal laparotomi) edildi. Patoloji sonucu korpus luteum kisti olarak sonuçlandı. Bebeğin postoperatif takiplerinde komplikasyon izlenmedi ve bebek ek tedavi almadı. Tartışma: Fetal alt abdominal kistlerin ayırıcı tanısını yapmak zordur. MR' ın ayırıcı tanıda yüksek çözünürlük ve orijini belirleme özelliği açısından üstünlükleri vardır (6). Vakamızda USG ile matur kistik teratom ön tanısı olan hastanın MR sonucu da benzer sonuçlandı. Teratomlar, prenatal en sık tanı alan ve postnatal rezeksiyon sonrası kuratif bening ovaryen tümördür (7). Over kistlerin tamamı neonatal rezeke edilmezler fakat 5cm' den büyük kistlere ve antenatal takiplerinde küçülmeyen kistlere neonatal cerrahi planlanır (8). Ön tanının matur kistik teratom olması ve kist boyutunun yaklaşık 8 cm olması nedeniyle vakamız erken neonatal dönemde opere oldu. Patoloji sonucunun korpus lutein olarak sonuçlandı ve ek tedavi planlanmadı. Günümüzde yüksek çözünürlüklü ultrason ve MR gibi yardımcı görüntüleme teknikleri, abdominal kistlerin ayırıcı tanısının yanında prenatal ailenin bilgilendirilmesi ve postnatal tedavinin gecikmemesi açısından önem taşımaktadır. Fakat bu görüntüleme tekniklerinin doğruluk payının yüzde yüz olmadığı her zaman göz önünde bulundurulmalıdır. Resim 1: Fetal abdominal kistin ultrasonografik görüntüsü Resim 2: Fetal abdominal kistin manyetik rezonans görüntüsü

Anahtar Kelimeler: Fetus, Matür Kistik Teratom, Korpus Luteum, Prenatal

Presentation ID / Sunum No= 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Proksimal Femur Kırıklarında Yapılan Eritrosit Süspansiyonu Transfüzyonlarının Kardiyak Output Değişimine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Alp Akman[1]

[1]Pamukkale Üniversitesi
*Corresponding author: Alp Akman

Özet

Amaç: Geriatrik popülasyondaki kalça kırıkları önemli bir halk sağlığı sorunudur. Artan yaşam oranları ile birlikte 2050 yılına kadar dünya çapında tahmini kalça kırığı sayısının 6.26 milyona yükselmesi beklenmektedir. Bu hasta grubunda yaşa bağlı gelişen kalp yetmezliği morbidite ve mortaliteliyi arttırmaktadır. Bu çalışmanın amacı intertrokanterik kırıklarda preoperatif hemoglobin düzeylerinin ve yapılan eritrosit süspansiyonu transfüzyonunun kardiyak output değişimi etkisi araştırmaktır. Yöntem: Ocak 2017- Ocak 2019 tarihleri arasında hastanemiz acil servisine proksimal femur kırığı nedeniyle başvuran ve opere edilen 60 yaş üstü 72 hasta çalışmaya dahil edildi. Preoperatif ve postoperatif hemoglobin düzeyleri ile verilmiş eritrosit süspansiyon miktarları kaydedildi. Kardiyak output değerleri preoperatif ve postoperatif ekokardiyografiler ile saptandı. Kardiyak output değişimi ve eritrosit süspansiyonu transfüzyon miktarları arasındaki ilişki istatiksel olarak incelendi. Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 74 olarak bulundu. Hastaların ilk alınan kan örneklerindeki ortalama hemoglobin düzeyleri 12.1 g/dL iken bu değerin postoperatif olarak ortalama 10.4 g/dL'ye düştüğü bulundu. Yapılan eritrosit süspansiyonu transfüzyon miktarı hasta başına ortalama 0.66 IU olarak bulundu. Hastalarda preoperatif kardiyak output düzeyi ortalama 56.5 mL/s iken bu değer postoperatif 54.2 mL/s düzeyine düşmüş olduğu bulundu. Sonuç: Sonuç olarak proksimal femur kırıklı hastalarda preoperatif ve postoperatif

hemoglobin düzeyleri ile yapılan eritrosit süspansiyonu transfüzyon miktarının kardiyak output üzerine etkisi olmadığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Proksimal Femur Kırığı, Hemoglobin Düzeyi, Eritrosit Süspansiyonu Transfüzyonu, Kardiyak Output

The Effects of Erythrocyte Suspension Transfusions On Cardiac Output Change in Proximal Femur Fractures

Abstract

Objective: Hip fractures in the geriatric population are an important public health problem. With increasing survival rates, the estimated number of hip fractures worldwide is expected to rise to 6.26 million by 2050. Age-related cardiac insufficiency increases morbidity and mortality in this patient group. The aim of this study is to investigate the effect of preoperative hemoglobin levels and erythrocyte suspension transfusion on cardiac output change in proximal femur fractures. Method: Seventy-two patients over 60 years' old who were admitted to the emergency department of our hospital with proximal femur fractures between January 2017 and January 2019 were included in the study. Preoperative and postoperative hemoglobin levels, the given preoperative and postoperative erythrocyte suspension amounts were recorded. The preoperative and postoperative cardiac outputs were found by echocardiography. The relationship between the change in cardiac output and the amount of erythrocyte suspension transfusions was statistically analyzed. Results: The average age of the patients was found to be 74 years of age. The mean preoperative hemoglobin levels in the first blood samples of the patients were found as 12.1 g/dL which was dropped to 10.4 g/dL postoperatively. Among the patients the preoperative cardiac output was 56.5 mL/s which was 54.2 mL/s postoperatively. The average amount of erythrocyte suspension transfusion performed was found as 0.66 IU per patient.

Conclusion: As a result, it was determined that the preoperative and postoperative hemoglobin levels and the amount of erythrocyte suspension transfusion did not have an effect the cardiac output in the patients with proximal femur fractures.

Keywords: Proximal Femur Fracture, Hemoglobin Level, Blood Transfusion, Cardiac Output

Presentation ID / Sunum No= 362

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Radikal Sistektomi Yapılan Mesane Kanserli Olgular

Asst. Prof. Dr. Büşra Yaprak Bayrak[1] , Dr. Aziz Hakkı Civriz[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı

Özet

Giriş:Mesane kanseri, üriner sistemde en sık görülen ikinci kanserdir. %90'ını ürotelyal karsinomlar oluşturmaktadır. İnvaziv mesane tümörlü olgularda altın standart tedavi yöntemi radikal sistektomidir. Bu retrospektif çalışmamızdaki amacımız, mesane karsinomu nedeniyle sistektomi yapılıp tanı koyduğumuz olguların klinik- histopatolojik bulgularını, tiplerini, evrelerini, prognoz ve nüks oranlarını irdelemektir.Materyal-Metod:Kliniğimizde mesane karsinomu nedeniyle 2017-2020 yılları arasında radikal sistektomi yapılan toplam 57 hasta retrospektif olarak incelendi.Bulgular:Hastalarımızın yaş ortalaması 64,9 idi. 44 erkek, 12 kadın hasta mevcuttu. Tümörün histopatolojik tipine baktığımızda 53 hastada ürotelyal karsinom; 2 hastada skuamöz hücreli karsinom; 2 hastada ise yalnızca ürotelyal karsinoma-in situ mevcuttu. Tümör boyutuna bakıldığında ortalama tümör çapı 4,1'di. İki hastanın tüm mesaneyi örneklememize ragmen neoadjuvant tedavilerden dolayı invazyona rastlanmadı(pT0). 4 hastada yalnızca lamina propria invazyonu izlenmiş olup pT1 tümördü. Bu olgular intravezikal BCG'ye rağmen nükslerle seyreden olgulardı. Kasa invaze(pT2) 9 hasta; perivezikal yağlı dokuya infiltre 26 hasta vardı(pT3). Kolon,prostat veya uterusa invaze 16 hasta vardı (pT4).Tartışma:Mesane kanserli hastaların %20-40'ında ilk tanı konulduğunda ya da daha sonra progresyonla invaziv mesane kanseri gelişmektedir. Kasa invaze tümörlerde standart tedavi, perioperatif mortalite-morbititesi üroloji cerrahi pratiğinin en büyük operasyonlarının başında gelen radikal sistektomidir. Bazı hastalar kasa invaze olmasa da cerrahiye yönlendirilebilir. Örneğin yüksek riskli- sık tekrarlayan kasa invaziv olmayan tümörler, BCG tedavisine dirençli karsinoma in-situ ve lamina propriaya invazyon gösteren

yüksek dereceli tümörler, transüretral rezeksiyonla kontrol altına alınamayacak kadar yaygın mesane tümörleri. Bizim olgularımızdan, literatüre uygun şekilde, BCG'ye dirençli kasa invazyon göstermeyen mesane tümörlü 4 hastamız cerrahiye yönlendirilmişti.Sonuç:Mesane kanseri, ilk teşhisi takiben hastaların yaşam boyu tedavisi göz önüne alındığında oldukça uzun bir süreci içermektedir.Doku teşhisindeki gelişmeler, doğru tedaviyi kolaylaştırabilir.Histolojik tanı, derecelendirme ve alt evreleme,prognoz ile güçlü bir ilişki göstermektedir.Son yıllarda moleküler belirteçlerin de dahil edilmesi,evre ve prognozun tahminine yardımcı olmaktadır.Bu amaçla, mesane kanseri olan hastaları en iyi şekilde değerlendirmek ve tedavi etmek için hasta bilgilerini,histolojiyi ve moleküler değişiklikleri daha iyi birleştiren çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Klinikopatolojik Korelasyon, Mesane Kanseri, Radikal Sistektomi, Ürotelyal Karsinom

Presentation ID / Sunum No= 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Radius Kırıklarının Redüksiyonunda Suprakondiler Radial Sinir Bloğu ile Prosedürel Sedasyon Analjezi Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Murtaza Kaya[1]

[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp AD

Özet

Giriş-Amaç: Distal radius kırıkları toplumda üst ekstremite kırıklarının önemli bir kısmını oluşturmaktadır. Distal radius kırıklarının insidansı 195.2/100.000 dir ve giderek artış göstermektedir. Yaşlılarda osteoporoza bağlı daha düşük enerjili travmalarda gözükmektedir. Bu çalışmanın amacı; Radius kemiği kırığının redüksiyonu ve alçılama işlemleri esnasında iki farklı tedavi grubunu (1. Sedasyon analjezi, 2. Suprakondiler radial sinir bloğu) redüksiyon Görsel Analog Skala (VAS) skoru, hastanede kalış süresi, komplikasyonlar, yan etkiler, hasta-hekim memnuniyeti, uygulama kolaylığı açısından karşılaştırmaktır. Materyal-Method: Prospektif olarak dizayn edilen bu çalışmada distal radius kırığı tanısı alan ve dışlama kriterleri dışında kalan hastalar çalışmaya alındı. Çalışmaya dahil edilen olgular randomize olarak iki gruba ayrıldı. Bir gruba prosedurel sedasyon analjezi amaçlı Ketofol 0.5 mg/kg(ketamin 0.5 mg/kg, propofol 0.5 mg/kg) doz aralığında intravenöz yoldan uygulandı, diğer gruba ultrasonografi(USG) eşliğinde Suprakondiler radial sinir bloğu uygulandı. Bulgular: Sedasyon analjezi grubunda 20 hasta (6 erkek,14 kadın), Suprakondiler radial sinir bloğu grubunda 21 hasta (11 erkek,10 kadın) vardı. Gruplar arasında hasta-hekim memnuniyeti yan etki açısından anlamlı fark yoktu. Blok grubunda acil serviste kalış süresi (49.25 ± 4.05) sedasyon analjezi grubu (125 ± 5.85) ile karşılaştırıldığında anlamlı derecede kısaydı($p<0.01$). Blok grubunda ortalama redüksiyon VAS skoru geliş VAS skoruna oranla düşük bulundu($p<0.01$). Sonuç: USG eşliğinde uygulanan suprakondiler radial sinir bloğunun distal radius kırığının

reduksiyonunda prosedürel sedasyon analjeziye iyi bir alternatif olabileceği, rutin uygulamalara girebileceği değerlendirildi.

Anahtar Kelimeler: Suprakondiler Radial Sinir Bloğu, Bilinçli Sedasyon,ketofol, Radius Kırığı

Presentation ID / Sunum No= 205

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Safra Kesesi Poliplerinde Tiroid Nodülü Sıklığı

Asst. Prof. Dr. Nurullah Damburacı[1] , Asst. Prof. Dr. Hakan Yılmaz[1]

[1]Usak Univercty Medical School
*Corresponding author: Nurullah damburacı

Özet

Özet: Safra kesesi polipleri tüm toplumda %0,3-12,3 oranında görülür. Safra kesesi poliplerinin sadece %5' i malignite risk taşır. Safra kesesi poliplerini saptamada en yaygın kullanılan yöntem transabdominal ultrasonografidir. Tiroid nodülü sıklığı faklı çalışmalarda farklı sonuçlar bildirilse de otopsi serilerinde %37-57 oranlarında görülür. Bu nodüllerde kanser görülme sıklığı ise sadece %5 dir. Çalışmamızın amacı safra kesesi polibi olan hastalarda tiroid nodülü sıklığını belirlemektir. Bu iki durum arasında saptanacak olası bir ilişki polip ve tiroid nodülü gelişimindeki genetik yolların ortaya konmasında önem arz edebilir. Yöntem: Çalışmamız için yerel etik kuruldan onay alındıktan sonra poliklinikte safra kesesi polibi saptanılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastalara tiroid ultrasonografisi yapıldı. Tiroid ultrasonografisinde nodül varlığı, varsa nodülün özellikleri kaydedildi. Elde edilen veriler SPSS programı kullanılarak analiz edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 165 hastanın ultrasonografilerinde %77,6'sında tek polip, %6,1'inde iki polip ve %16,4'ünde üç veya daha fazla polip vardı. Ortalama polip çapı 5,5±2,56 mm idi. Polibi olan hastaların 62 sinde (%37.6) tiroit nodülü de vardı. Nodüllerin TIRADS sınıflamasında 6 hastanın (%3,6) nodülleri TIRADS 5 olarak değerlendirdi. Bu hastalardan 4 ünde tiroid kanseri saptanılarak cerrahi tedavi uygulandı.

Sonuç: Safra kesesi polipleririnin sayısında artış ile birlikte tiroid nodül sıklığı anlamlı olarak artmış bulundu. Ancak gerek safra kesesinde polip boyutları, gerekse polip çapı tiroid nodülü açısından risk faktörü olarak tanımlanamadı.

Anahtar Kelimeler: Safra Kesesi Polibi, Tiroid Nodülü

Presentation ID / Sunum No= 201

Oral Presentation / Sözlü Sunum

SCL-90-R Somatizasyon, Anksiyete, Obsesyon ve Depresyon Alt Ölçek Puanlarının Gebeliğe Bağlı Pelvik Kuşak Ağrısı ile İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Banuhan Şahin[1]

[1]Amasya Üniversitesi Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı
*Corresponding author: Banuhan Şahin

Özet

Amaç: Gebelikte en sık görülen kas-iskelet sistemi şikayetleri pelvik kuşak ağrısıdır (PKA). Psikososyal zorluklar ve psikolojik faktörler PKA ile ilişkili olabilir. Kronik ağrı şikayetlerinin psikolojik sorunlarla ilişkili olduğu kabul edilmesine rağmen, ağrı davranışı ile psikolojik faktörler arasındaki tam ilişki çok net değildir. Bu nedenle Symptom Checklist-90-R (SCL-90-R) somatizasyon, anksiyete, obsesyon ve depresyon alt ölçek puanları ile gebeliğe bağlı PKA arasındaki ilişkiyi ikinci trimesterde araştırmayı hedefliyoruz. Gereç ve yöntemler: PKA şikayeti ile başvuran yüz kırk altı gebe (hasta grubu) ve gebelik yaşı uyumlu 146 sağlıklı gebe (kontrol grubu) çalışmaya dahil edildi. Hastaneye yatırılan ve klinik olarak değerlendirilen PKA 'lı hastalarda lomber disk herniasyonu, lomber spondilolistezis, lomber spinal stenoz gibi PKA'ya bağlı organik patolojiler dışlandı. Bu kesitsel çalışma, online SCL-90-R anketiyle gerçekleştirildi. PKA'lı hastaların ve sağlıklı gebelerin somatizasyon, anksiyete, obsesyon ve depresyon alt ölçek puanları ölçüldü. Ortalama değerler eşleştirildi ve Student-t test kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirildi. Korelasyon analizleri için Pearson korelasyon testi uygulandı. Bulgular: PKA'lı hastalar ile sağlıklı gebelerin SCL-90-R somatizasyon, anksiyete, obsesyon ve depresyon alt ölçek puanları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı. (sırasıyla p=0,00, p=0,00, p=0,00 ve p=0,00). PKA'lı gebelerde yaş ile anksiyete

arasında pozitif (r = 0.188, p = 0.023), gebelik haftası ve obsesyon arasında negatif korelasyon (r = -0.210, p = 0.011) vardı. Sonuç: SCL-90-R somatizasyon, anksiyete, obsesyon ve depresyon alt ölçek puanları PKA'lı gebelerde daha yüksektir. PKA'lı gebelerde yaş arttıkça anksiyete artmakta ve gebelik haftası azaldıkça obsesyon artmaktadır. PKA'nın tedavisi hamile kadınlarda psikiyatrik tedavi ile birleştirildiğinde daha başarılı olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, Gebelik, Obsesyon, Pelvik Kuşak Ağrısı, Scl-90

The Relation of SCL-90-R Somatization, Anxiety, Obsession, and Depression Subscale Scores With Pregnancy Related Pelvic Girdle Pain

Abstract

Aim: The most common musculoskeletal complaints in pregnancy is pelvic girdle pain (PGP). Psychosocial difficulties and psychological factors might be associated with PGP. Despite the recognition that excessive pain complaints are associated with psychological problems, the exact relationship between pain behavior and psychological factors are not very clear. So that, we aim to investigate the relationship between the Symptom Checklist-90-R (SCL-90-R) somatization, anxiety, obsession, and depression subscale scores with pregnancy related PGP in the second trimester. Material and methods: One hundred and forty six pregnant women who were admitted with the complaint of PGP (patient group) and 146 age of gestation matched healthy pregnant women (control group) were included in the study. Organic pathologies related to PGP such as lumbar disc herniation, lumbar spondylolisthesis, lumbar spinal stenosis were excluded in patients with PGP who had been hospitalized and evaluated clinically. This cross-sectional study was conducted via online SCL-90-R survey. Somatization, anxiety, obsession, and depression subscale scores of patients having PGP and healthy pregnant women were measured. Mean values were paired and evaluated statistically using Student-t test. Pearson correlation test was applied for correlation analyses. Results: The difference between SCL-90-R somatization, anxiety, obsession, and depression subscale scores of patients with

PGP and healthy pregnant women was statistically significant (p=0.00, p=0.00, p=0.00, and p=0.00, respectively). There were a positive correlation between age with anxiety (r=0.188, p=0.023) and a negative correlation between gestational week with obsession (r=-0.210, p=0.011) in pregnant women with PGP. Conclusion: SCL-90-R somatization, anxiety, obsession, and depression subscale scores are higher in pregnant women with PGP. Anxiety increases as the age increases and obsession increases as the week of pregnancy decreases in pregnant women with PGP. The treatment of PGP can be more successful when combined with the treatment of psychology in pregnant women.

Keywords: Anxiety, Obsession, Pelvic Girdle Pain, Pregnancy, SCL-90

Presentation ID / Sunum No= 213

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Semptomatik Chiari Tip 1 Malformasyon ve Cerrahi Tedavisi

Assoc. Prof. Dr. Orhan Altay[1]

[1]Beyin ve Sinir Cerrahi Klinigi, Bilkent Sehir Egitim ve Arastirma Hastanesi, Ankara, Türkiye

Özet

Öz: Amaç: Chiari Malformasyon Tip I'de (CM-1) siringomiyelik boşluğun hacmini ve beyin sapı üzerindeki baskıyı azaltmak için birkaç tedavi yöntemi vardır. Bu retrospektif çalışmada duraplasti ile birlikte foramen magnum dekompresyonu + C1 laminektomi tedavisinin etkinliği incelendi. Yöntemler: 1997-2002 yılları arasında enstitümüzde CM-1'den muzdarip 20 hasta ameliyat edildi. Aşağıdakiler ölçüldü: siringomiyelik boşluğun omuriliğe oranı; foramen magnumdan ameliyat öncesi tonsiller herniasyonu; ameliyat öncesi ve sonrası tonsillo-dural mesafe (foramen magnum oluşumu). Ayrıca bu çalışmada yaptığımız ameliyatın preop ve postop nörolojik muayeneye etkisi incelenmiştir. Ek olarak, kısa vadeli ve uzun vadeli sonuçlar değerlendirilmiştir. Bulgular: Tüm hastalarda ameliyat sonrası bazı belirti ve semptomlar düzeldi veya değişmeden kaldı. Kısaca, radikülopati belirtileri olan hastalar arasında (preop:% 40'a karşı postop:% 20, P< 0.05), Hoffman (preop:% 25'e karşı postop:% 10, P< 0.05), dismetri-disdiadokokinezi (preop:% 35 kıyasla postop: % 15, P< 0.05) ve Romberg (preop:% 30'a karşı postop:% 5, P< 0.05) ameliyattan sonra iyileşti. Hastaların % 5'inde aseptik menenjit, % 5'inde BOS kaçağı,% 5'inde pnömosefali,% 5'inde posterior fossa hematomu görüldü. Sirinksin boyutu, ameliyattan 12 aydan yaklaşık 2 yıl sonrasına kadar yapılan çalışmalara göre tüm hastalarda farklı oranlarda azaldı. Motor fonksiyondaki düzelme kavite boyutunun küçültülmesi ile ilişkilendirilmiştir. Uygulanan cerrahi ile kısa vadede % 35 hastada ve uzun vadede % 45 hastada mükemmel olarak evrelenen klinik sonuçlar görülmüştür. Sonuç: Semptomatik Chiari tip

I malformasyonunun yetişkinlerde tedavisi foramen magnum dekompresyon + C1 laminektomi sonrası uygulanan duraplasti ile güvenli ve etkili bir şekilde gerçekleştiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Semptomatik Chiari Tip 1 Malformasyon, Foramen Magnum Dekompresyon, C1 Laminektomi, Duraplasti

Symptomatic Chiari Malformation Type I and Surgical Treatment

Abstract

Background and Aim: There have been several treatment modalities to reduce the volume of the syringomyelic cavity and the pressure on the brainstem in Chiari Malformation Type I (CM-1). Foramen magnum decompression+C1 laminectomy with duraplasty was examined in this retrospective study. Material and Method: From 1997 to 2002, 20 patients suffering from CM-1 were operated on at our institute. The following were measured: the ratio of the syringomyelic cavity to the spinal cord; pre-operative tonsillar herniation from the foramen magnum; pre- and postoperative tonsillo-dural distance (foramen magnum formation). Also, in this study, the effect of the surgery we performed on the preop and postop neurological examination was examined. Additionally, short-term and long-term outcomes evaluated. Results: Postoperatively some of the signs and symptoms improved or remained unchanged in all patients. Briefly, among the patients with signs of radiculopathy (preop: 40% vs postop: 20%, $P< 0.05$), Hoffman (preop: 25% vs postop: 10%, $P< 0.05$), dysmetria-dysdiadochokinesia (preop: 35% vs postop: 15%, $P< 0.05$), and Romberg (preop: 30% vs postop: 5%, $P< 0.05$) improved after surgery. 5% of them experienced aseptic meningitis, 5% of them experienced CSF leak, 5% of them experienced pneumocephalus, 5% of them experienced posterior fossa hematoma. The size of the syrinx decreased in different proportions in all patients based on studies performed 12 months to nearly 2 years after surgery. Improved motor function has been associated with reduction of cavity size. 35% patients in short-term and 45% patients in long-term have been seen excellent clinical outcomes. Conclusion: Treatment of symptomatic

Chiari type I malformation in adults might be performed safely and effectively through foramen magnum decompression+C1 laminectomy with duraplasty exposure described in this report.

Keywords: Chiari Type I Malformation, Foramen Magnum Decompression, C1 Laminectomy, Duraplasty

Presentation ID / Sunum No= 179

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Senkronize Multisentrik Sinonazal Inverted Papillom

Asst. Prof. Dr. Ahmet Aksoy[1] , Exp. Dr. Fatih Bingöl[2]

[1]Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı, Niğde-Türkiye,
[2]Ömer Halisdemir Üniversitesi, Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Kliniği, Niğde-Türkiye,

Özet

Tek taraflı nazal veya sinüs hastalığının ayırıcı tanıları arasında yer alan inverted papillom (İP), paranazal sinüs ve nazal bölgenin en sık görülen unilateral benign tümörüdür. Malignleşme potansiyeli ve yüksek seyreden nüks oranları nedeniyle hem yakın takip gerektirmekte hem de klinik durumuna göre tedavisi iyi planlanmalıdır. Genelde unilateral nazal tıkanıklıkla başvururlar. Genellikle orijin aldığı anatomik landmarklar; ethmoid alan, lateral nazal duvar ve maksiller sinüs. 6 aydır olan tek taraflı burun tıkanıklığı nedeniyle kliniğimize başvuran 50 yaşında erkek hastanın, başlangıçta endoskopik bakısında sol koana superior'undan köken alan ve nazal vestibüle uzanan izole düzgün sınırlı polipoid kitle gözlenirken, yapılan paranazal sinüs bilgisayarlı tomografi (PNS BT)'sinde bu kitleden bağımsız sol maksiller sinüs lateral duvarında yer alan polipoid oluşum mevcut idi. Senkronize multisentrik sinonazal inverted papillom olan olgumuza, sol nazal kavitedeki kitlenin eksizyonu ve sol medial maksillektomi yapılarak küratif tedavisi sağlandı. Takipleri düzenli yapılmaktadır, 15 aylık takiplerinde nüks gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Inverted papillom, multisentrik, sinonazal tümör, medial maksillektomi

Synchronized Multicentric Sinonasal Inverted Papilloma

Abstract

Inverted papilloma (IP) which is one of the distinguishing diagnoses of unilateral nasal or sinus disease is the most common unilateral benign tumor of the paranasal sinus and nasal region. Due to its malignancy potential and high recurrence rates, it both requires close follow-up and its treatment should be well planned according to the clinical situation. Patients usually complain of unilateral nasal congestion. IP usually originate from such anatomical landmarks as ethmoid region, lateral nasal wall and maxillary sinus. During the nasal examination of a 50-year-old male patient who visited our clinic due to unilateral nasal obstruction for 6 months, at first polypoid nasal mass stemming from the superior of the left choana and extending to the nasal vestibule was monitered in the endoscopic examination. Then, paranasal sinus computed tomography (PNS CT) showed polypoid formation in the left maxillary sinus lateral wall independent of this mass. In our case with synchronized multicentric sinonasal IP , curative treatment was provided by excision of the mass in the left nasal cavity and left medial maxilectomy.The patient has been regularly checked and there hasn't been any relapse observed for 15 months.

Keywords: .Inverted papilloma, multicentric, sinonasal tumor, medial maxillectomy

Presentation ID / Sunum No= 288

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Septoplasti ve Alt Konka Bipolar Koterizasyon Uygulanan Hastalarda Postoperatif Komplikasyonların Değerlendirilmesi

Dr. Ergün Sevil[1]

[1]Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Nazal septum deviasyonu (NSD) ve konka hipertrofisine bağlı burun tıkanıklığı kulak burun boğaz uzmanlarının sık karşılaştığı sorunlardandır. Bu patolojilerin tedavisinde farklı cerrahi teknikler denenmiştir. Bu çalışmada, kliniğimizde NSD ve konka hipertrofisi olan hastalarda uygulanan septoplasti ve konka bipolar koterizasyon komplikasyonlarının değerlendirilmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Nisan 2019- Şubat 2020 tarihleri arasında Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi kulak burun boğaz kliniğinde septoplasti ve alt konka müdahalesi uygulanan 97 hastanın kayıtları geriye doğru incelendi. Çalışmaya burun tıkanıklığı nedeniyle başvurmuş, 18-70 yaş arası, daha önce burun ameliyatı olmamış ve sistemik hastalığı olmayan, ilaç kullanmayan hastalar dahil edildi. Hastalara, patolojinin yeri ve boyutuna göre kapalı septoplasti, açık septoplasti ve endoskopik septoplasti uygulandı. Hastaların tümüne bipolar koter ile alt konka koterizasyonu yapıldı. Hastalar en az 6 en fazla 12 ay takip edildi. Ameliyat sonrası komplikasyonlar; postoperatif kanama, hematom, septal apse, septal perforasyon, sineji, koku almada güçlük, postoperatif akıntı, burun içinde kabuklanma, enfeksiyon ve şekil bozukluğu açısından değerlendirildi. Bulgular: Hastaların 12'sine açık septoplasti, 35'ine endoskopik septoplasti ve 50'sine ise kapalı septoplasti uygulandı. Açık septoplasti uygulanan hastaların 1'inde (%8,33), endoskopik septoplasti uygulanan 2 hastada (%5,71) ve kapalı septoplasti yapılanların 3'ünde (%6) postoperatif hemoraji oluştu. Kapalı septoplasti yapılan hastaların 2'sinde (%4) hematom oluştu. Kapalı septoplasti yapılan hastaların 2'sinde (%4) septal

perforasyon görüldü. Endoskopik septoplasti yapılan hastaların 1'inde (%2,85) ve açık septoplasti yapılan hastaların 1'inde (%8,33) sineji görüldü. Endoskopik septoplasti yapılan 1 (%2,85) hastada koku almada güçlük gelişti. Postoperatif burun akıntısı endoskopik septoplasti yapılan 1 (%2,85) hastada ve kapalı septoplasti yapılan 4 (%6) hastada devam etti. Tüm hastaların 5'inde (%5,15) ilk 6 ay kabuklanma görüldü. 6 aydan sonra kabuklanma yalnızca 2 (%2) hastada devam etti. Kapalı septoplasti yapılan 1 (%2) hastada enfeksiyon gelişti. Hiçbir hastada şekil bozukluğu görülmedi. Sonuç: Posterior deviasyonları ve izole spurları endoskopik septoplasti ile düzeltmek daha kolaydır. Endoskopik septoplastide komplikasyonlar daha azdır.

Anahtar Kelimeler: Nazal Septum Deviasyonu; Septoplasti; Alt Konka Hipertrofisi; Bipolar Koterizasyon

Evaluation of Postoperative Complications in Patients Septoplasty and Inferior Turbinate Bipolar Cauterization

Abstract

Objective: To evaluate the complications of septoplasty and bipolar cauterization of the concha in patients with nasal septum deviation (NSD) and concha hypertrophy in our clinic. Materials and Methods: Ninety-seven patients who underwent septoplasty and inferior turbinate intervention in the ear nose throat clinic of Trabzon Kanuni Training and Research Hospital between April 2019 and February 2020 were retrospectively reviewed. Closed septoplasty, open septoplasty and endoscopic septoplasty were applied to the patients according to the location and size of the pathology. Inferior concha cauterization was performed with bipolar cautery in all patients. Patients were followed for at least 6 and at most 12 months. Postoperative complications; It was evaluated in terms of postoperative bleeding, hematoma, septal abscess, septal perforation, synechia, difficulty in smell, postoperative discharge, crusting in the nose, infection and deformity. Results: Open septoplasty was applied to 12 of the patients, endoscopic septoplasty was performed to 35 and closed septoplasty was done 50 of them. Postoperative hemorrhage occurred in 1 (8.33%) patients who underwent open septoplasty, 2

patients (5.71%) who underwent endoscopic septoplasty, and 3 (6%) of those who underwent closed septoplasty. Hematoma occurred in 2 (4%) of the patients who underwent closed septoplasty. Septal perforation was observed in 2 (4%) of the patients who underwent closed septoplasty. Synechia was observed in 1 (2.85%) of the patients who underwent endoscopic septoplasty and 1 (8.33%) of the patients who underwent open septoplasty. Difficulty in smell developed in 1 (2.85%) patient who underwent endoscopic septoplasty. Postoperative nasal discharge persisted in 1 (2.85%) patient who underwent endoscopic septoplasty and in 4 (6%) patients who underwent closed septoplasty. Conclusion: It is easier to correct posterior deviations and isolated spurs with endoscopic septoplasty. Complications are less in endoscopic septoplasty.

Keywords: Nasal Septum Deviation; Septoplasty; Inferior Turbinate Hypertrophy; Bipolar Cauterization

Presentation ID / Sunum No= 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Serebral Palsili Çocukların Proksimal Femoral Osteotomilerinde Kilitli Pediatrik Kalça Plakalarının Etkinliği ve Güvenirliliği

Dr. Halis Atıl Atilla[1] , Prof.Dr. Cemil Yıldız[2]

[1]University of Health Sciences Diskapi Training and Research hospital
[2]University of Health Sciences Gulhane Training and Research hospital
*Corresponding author: Halis Atıl Atilla

Özet

Amaç: Serebral palsili çocukların proksimal femoral osteotomi tespitlerinde sık kullanılan implantlardaki sorunlar nedeniyle son dekatta pediyatrik kilitli plaklar ortaya çıkmıştır. Nispeten yeni olan bu implantların etkinlik ve güvenliliğini bir grup serebral palsili hastanın ameliyatlarında retrospektif olarak araştırmayı amaçladık. Materyal Metod: Spastik kalça nedeni ile kıdemli yazarın kliniğinde 2008-2010 yılları arasında proksimal femoral osteotomileri kilitli plaklar ile yapılan 12 ardışık hastanın 17 kalçasına ait bilgilerden, radyolojik ölçümler, serebral palsinin özellikleri, osteotomy tipi, fiksasyon tipi ve komplikasyonlar birinci yazarın uzmanlık tezinden toplandı. Sonuçlar, sorunlar ve çözümlerin tarihsel gelişimi ışığında tartışıldı. Sonuçlar: Bu bölge için özel olarak üretilen kilitli pediatrik kalça plakları (LPHP, TST®, Türkiye) 15 kalçada (% 88.2) kullanılmıştır. Proksimal humerus bölgesi için tasarlanan kilitli plaklar Philos Plate (Depuysynthes® Switzerland) 2 hastanın (% 11,7) ameliyatında kullanıldı. Asetabular prosedür uygulanan 2 hasta (% 16.6) dışında hiçbir hastada alçı veya başka bir harici fiksasyon kullanılmadı. Kaynama ortalama 6.8 (5-12) haftada gözlendi. Hiçbir hastada Avasküler nekroz, Heterotopik Ossifikasyon, enfeksiyon ve postoperatif fiksasyon ve implant yetersizliği yoktu. Hastanın sağ

kalçasında (% 5.8), ameliyattan sonraki 8. haftada periprostetik bir kırık görüldü ve altı hafta boyunca süren spica alçı ile tedavi edildi. 17 kalçanın altısında (% 35.2) belirgin implantlar vardı. Çıkarım: Serebral palsili çocukların proksimal femoral osteotomilerinde, bu bölge için özel olarak üretilen kilitli plaklar, basamaklı yapısı ve kilitli plak özellikleri ile kolay ve güvenli bir şekilde daha nazik implantasyona izin vermektedir. Distal fragmanın medializasyonunu kolaylaştırır. Ayrıca düşük profilli yapısı ve ek tespit gerektirmeyen açısal stabilitesiyle güvenli tespit sağlar.

Anahtar Kelimeler: Serebral Palsi, Kalça, Osteotomi, Fiksasyon, Kilitli Plak

The Effectiveness and Safeness of Locking Pediatric Hip Plates in the Proximal Femoral Osteotomies of Cerebral Palsied Children

Abstract

Aim: There are problems in the fixation of proximal femoral osteotomies of cerebral palsied children with the frequently used implants. There emerged new pediatric locking compression plates in the last decade. We aimed to assess the effectiveness and safeness of these relatively new implants in a group of cerebral palsied children retrospectively. Materials and Methods: Data regarding radiologic measurements, features of cerebral palsy and osteotomy type, fixation and complications in 17 hips of 12 consecutive patients whose proximal femoral osteotomies fixed with locking plates due to spastic hip between 2008 and 2010, in the Senior author's (CY) institution were collected from the MD thesis of the first author. Results discussed in the light of historical development of the problems and the solutions. Results: 66.7% of the 12 patients were boys. The average age of the patients was 10 (6-17) .No plaster or other external fixation was used in any patient other than 2 patients (16.6%) who underwent the acetabular procedure. Union was observed in an average of 6.8 (5-12) weeks. None of the patients had Avascular necrosis (AVN), Heterotopic Ossification (HO), infection, and postoperative fixation and implant deficiencies. In the right hip of a patient (5.8%), a periprosthetic fracture was seen in the 8th week after surgery whom union was achieved with spica cast for six weeks. Six

of the 17 hips (35.2%) had prominent implants. Conclusion: In the proximal femoral osteotomies of children with Cerebral palsy (CP), locked plates produced specifically for this region allows more gentle implantation with ease and safety with its step off structure and locked plate features, it facilitates medialization of the distal fragment. And it can be also preferred due to its low profile structure and secure fixation with angular stability that does not require additional fixation materials.

Keywords: : Cerebral Palsy, Hip, Osteotomy,fixation, Locking Plates

Presentation ID / Sunum No= 276

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Serebrovasküler Arteriovenöz Malformasyonların Endovasküler Tedavisindeki Genel Anestezi Uygulamalarında Hava Yolu Yönetimi: Bir Retrospektif Çalışma

Dr. Mehmet Özgür Özhan[1]

[1]Özel Çankaya Hastanesi
*Corresponding author: Mehmet ÖzgürÖzhan

Özet

Amaç: Bu retrospektif çalışmanın amacı 2011-2018 yılları arasında genel anestezi altında serebrovasküler arteriovenöz malformasyonların (AVM) endovasküler tedavisi uygulanan hastalarda hava yolu yönetiminde kullanılan endotrakeal tüp (ETT) ile laringeal maske (LMA)'in hemodinamik stabilite, hava yolu komplikasyonları ve derlenme özellikleri bakımından değerlendirilmesidir. Metotlar: Hastane etik komitesinin onayının alınmasından sonra, hastane veri tabanı ve anestezi kayıtları incelendi. Çalışmaya alınma kriterleri genel anestezi altında planlı endovasküler tedavi uygulanmış olması ve hastaların ASA (Amerikan Anesteziyoloji Derneği) fiziksel statüsü 1 ve 2 grubundan olmalarıdır. Serebrovasküler cerrahi hikâyesi, işlem öncesi nörolojik hasar, zor hava yolu girişimi hikâyesi, yetersiz veri ve perioperatif dönemde takipten çıkan hastaların dosyaları çalışmadan çıkarıldı. Çalışmanın birincil sonuç ölçütü hava yolu girişimleri sırasında gelişen hemodinamik değişiklikler ve solunumsal yan etkilerin belirlenmesiydi. İkincil sonuç ölçütüyse derlenme sürelerinin (anestezinin sonlanmasıyla hastanın ekstübasyonu, nörolojik değerlendirmesi ve yoğun bakım ünitesine taburcu edilmesi için geçen süre) değerlendirilmesiydi. $p<0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: 41 hastada hava yolu emniyeti ETT kullanılarak sağlanmıştı: Grup ETT (n=41). 39 hastada ise LMA kullanılmıştı: Grup LMA (n=39). Gruplar arasında demografik veriler

benzerdi (p>0,05). Birincil sonuç ölçütü: İntübasyon ve ekstübasyon sırasında ortalama arter kan basıncı ve kalp hızı seviyeleri LMA grubuna kıyasla ETT grubunda daha fazla hastada başlangıç bazal değerlerinin %20 üzerine çıkmıştı (İntübasyon periyodunda 27 hastaya karşı 3 hasta, p=0,07; ve ekstübasyon periyodunda 11 hastaya karşı 2 hasta; p=0,021). ETT grubunda 10 hastada ekstübasyon evresinde öksürme ve ıkınma geliştiği saptanırken, bu sayı LMA grubunda sadece 1'di (p=0,013). İkincil sonuç ölçütü: Gruplar arasında ekstübasyon süresi, nörolojik değerlendirme ve taburcu edilme süreleri bakımından istatistiksel fark bulunmamaktaydı (p>0,05). Sonuç: Hava yolu girişimi sırasında LMA kullanılması ETT kullanılmasına göre aşırı hemodinamik yanıtı azaltmakta ve daha az solunumsal yan etki ile beraber benzer sürede bir anestezi derlenmesi sağlamaktadır. Genel anestezi altında uygulanan endovasküler tedavilerdeki hava yolu girişimlerinde LMA'nın ETT'ün bir alternatifi olarak kullanılabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Genel Anestezi; Serebral Arteriovenöz Malformasyon; Laringeal Maske

Airway Management in General Anesthesia for Endovascular Treatment of Cerebral Arteriovenous Malformations: A Retrospective Study

Abstract

Aim: This retrospective study aimed to evaluate the use of endotracheal tube (ETT) and laryngeal mask airway (LMA) for airway management in patients who underwent endovascular treatment for cerebrovascular arteriovenous malformation under general anesthesia between 2011 and 2018 regarding hemodynamic stability, adverse respiratory events, and recovery characteristics. Methods: After hospital's ethics committee approval, data from hospital's electronic database and anesthesia files were reviewed. Inclusion criteria were elective endovascular treatment in ASA (American Society of Anesthesiologists) physical status I-II patients, and exclusion criteria were history of cerebrovascular surgery, neurological injury, difficult airway management, insufficient data, and lost to follow-up. Primary outcome measure was the incidence of

hemodynamic disturbances and respiratory adverse events during airway management. Secondary outcome measure was comparison of recovery times including time to extubation, time to neurological assessment, and time to discharge from angiography unit. $p<0.05$ is considered as statistically significant. Results: The airway was secured using ETT in 41 patients (group ETT, n=41), and LMA in 39 patients (group LMA, n=39). Demographic characteristics were similar between groups ($p>0.05$). Primary outcome measure: Mean arterial blood pressure and heart rate were increased to >20% of baseline in more patients in group ETT than group LMA at intubation and extubation periods (27 vs. 3; $p=0.07$ and 11 vs. 2; $p=0.021$). Respiratory adverse events including straining and cough were observed in 10 patients of group ETT but only in one patient of group LMA ($p=0.013$). Secondary outcome measure: Recovery times including time to extubation, time to neurological assessment, time to discharge were similar between groups ($p>0.05$). Conclusion: LMA reduced excessive hemodynamic responses during airway management and provided smoother emergence with fewer respiratory adverse events compared to ETT. It is concluded that LMA may be used as an alternative to ETT for endovascular treatments under general anesthesia.

Keywords: General Anesthesia; Cerebral Arteriovenous Malformation; Laryngeal Mask Airway

Presentation ID / Sunum No= 74

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Servikal Disk Hernileri: 2 Yıllık Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Verileri

Exp. Dr. Ali Arslan[1]

[1]Adana şehir eğitim ve araştırma hastanesi
*Corresponding author: ali arslan

Özet

Giriş ve amaç: Servikal disk hernisi intervertebral alanda bulunan nukleus pulposusun spinal kanal içine yer değiştirmesiyle ortaya çıkan rahatsızlıktır. Klinik tablo boyun ağrısından radiküler tarzda ağrıya kadar değişen bir yelpazade ortaya çıkmaktadır. Amacımız bu şikayetlerle başvuran hastaların kaçının ameliyat olduğu ve kaçının konservatif tedaviye yönlendirildiğini tespit etmektir. Materyel metod: 2018-2019 yıllarında Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi beyin cerrahi polikliniğine başvuran tüm hastalar değerlendirildi. Hastanemiz istatistik biriminden, boyun ağrılarına yönelik başvuran hasta sayıları ve yapılan servikal disk ameliyatı sayısı istendi. Bu verilerden boyun ağrısına yönelik olan, poliklinikten girdiğimiz İCD kodlarından m54.2'ti. Ameliyat sayıları, ameliyat veri tabanından yıllık olarak alındı. Ameliyat harici olan vakalar konservatif ve fizik tedavi olarak varsayıldı. Results: 2018 yılında polikliniğe gelen hasta sayısı 62080 olup, bunlardan m54.2 İCD kodu alanlar 3868 (%6.2) hastaydı. Bu kodu alan hastaların 2256'na servikal MRG istenmiş. 375'i (%9.6) servikal disk nedeniyle ameliyat edilmiş. 2019 yılında polikliniğe gelen hasta sayısı 75570 olup, bunlardan m54.2 İCD kodu alanlar 4939 (%6.53) hastaydı. Bu kodu alan hastaların 3124'üne servikal MRG istenmiş. 395'i (%8.) servikal disk nedeniyle ameliyat edilmiş. Conclusion: Boyun ağrıları beyin cerrahi polikliniklerine en sık başvuru şikayetleri arasında yer almaktadır.

Boyun ağrısıyla gelen hastaların ortalama %7'si ameliyat olmakta; geri kalanı konservatif ve fizik tedaviyle ameliyatsız kurtulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Servikal Disk Hernisi, İcd Kod, Poliklinik, Boyun Ağrısı

Presentation ID / Sunum No= 409

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sezaryen Skarı Endometriozisi: 32 Olgunun Analizi

Dr. Jamal Musayev[1]

[1]Azerbaycan Tıp Üniversitesi
*Corresponding author: JAMAL MUSAYEV

Özet

Giriş: Endometriozis uterusun endometriyal dokusunun uterus boşluğunun dışında görüldüğü durum olup üreme dönemindeki kadınlarda görülmektedir. Sezaryen skarı endometriozisinin teşhisi, spesifik olmayan semptomlar nedeniyle zordur. Genellikle hastalar menstrüasyon sırasında insizyon bölgesinde siklik ağrı ve kitle oluşumundan şikayet ederler. Endometriyal dokular operasyon sırasında doğrudan skar içine implante edilebilir, hormonal stimülasyon altında proliferasyon ve skar endometriozisi oluşabilir. Bu çalışmada sezaryen skar endometriozisi (SSE) ile ameliyat edilen hastalarımızın demografik, klinik ve patolojik özelliklerini belirlemeyi amaçladık. Gereç ve yöntemler: Ocak 2000 - Aralık 2019 tarihleri arasında tek merkezde patolojik olarak tanı konan SSE hastalarıyla retrospektif bir çalışma yapıldı. Bulgular: Toplam 32 SSE hastası çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması son sezaryen sırasında 26.65 ± 3.24 yıl (aralık, 21-34 yıl) ve SSE ameliyatı sırasında 31.68 ± 4.73 yıl (24-42 yıl) idi. 26 hastada (% 81,3) tek, 5 hastada (% 15,6) iki kez ve 1 hastada (% 3,1) 3 kez sezaryen öyküsü mevcuttu. Lezyonların çapları 10 ila 80 mm arasında değişiyordu ve ortalama çap 34,21 ± 16,77 mm idi. Histopatolojik olarak bütün örneklerde hem endometriyal bezler hem de stroma görüldü; endometriyal bezlerde kistik dilatasyon, stromada kanama alanları ve hemosiderin yüklü makrofajlar izlendi. İki olguda (% 6,25) endometriyal stromada desidual reaksiyon görüldü. Olgularda atipi, mitotik aktivite, malignizasyon ve hiperplazi bulguları saptanmadı. Sonuç: Özellikle sezaryen öyküsü bulunan olgularda, abdominal duvar kitlelerinin ayırıcı tanısında SSE cerrahların zihinsel listesinde

olmalıdır. Çalışmamızda, son yapılan sezaryen ameliyatı ile hastada kitle oluşumu ve kliniğe başvuru arasında ortalama süre 5 yıl olarak belirlenmiştir. Olgularımızda endometriozis dokusunda neoplastik transformasyon veya preneoplastik lezyon görülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Batın Duvarı, Sezaryen Kesisi, Skar, Endometriozis

Cesarean Scar Endometriosis: An Analysis of 32 Cases

Abstract

Introduction: Endometriosis is seen in women during reproductive period, where endometrial tissue of the uterus are observed outside the uterine cavity. Endometriosis at the cesarean scar is difficult to diagnose because of nonspecific symptoms. Usually, patients complain of cyclic pain and mass formation at the site of the incision during menstruation. Endometrial tissues may be directly implanted in the scar during operation and, under hormonal stimulation, proliferate and form scar endometriosis. In this study, we aimed to identify the demographic, clinical and pathological characteristics of our patients who underwent surgery with cesarean scar endometriosis (CSE). Material and methods: A retrospective study was undertaken with patients CSE diagnosed pathologically at the single center between January 2000 and December 2019. Results: A total of 32 CSE patients were enrolled to the study. The mean age of the patients was 26.65 ± 3.24 years (range, 21-34 years) at the time of last cesarean section and 31.68 ± 4.73 years (range, 24-42 years) at the time of surgery for CSE. There was history of single cesarean section in 26 patients (81,3%), twice in 5 patients (15,6%) and 3 times in 1 patient (3,1%). The diameters of the lesions were ranged from 10 to 80 mm and the mean diameter was 34,21±16,77 mm. Histopathologically, all samples showed both endometrial glands and stroma; cystic dilatation of endometrial glands, areas of hemorrhage and hemosiderin-laden macrophages in stroma were observed. Decidual reaction in endometrial stroma was seen in 2 cases (6,25%). No signs of atypia, mitotic activity, malignation and hyperplasia were detected in the cases. Conclusion: CSE should be on the mental list of the surgeons in differential diagnosis of abdominal wall masses, especially if the

patient has a history of cesarean section. In our study, the mean time between the latest cesarean section and admission to the clinic with mass formation was determined as 5 years. In our cases, no neoplastic transformation or preneoplastic lesions were observed in endometriosis tissue.

Keywords: Abdominal Wall, Cesarean Section, Scar, Endometriosis

Presentation ID / Sunum No= 240

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sezeryanda Profilaktik Antibiyotik Uygulamasını Ne Zaman Yapalım'

Asst. Prof. Dr. Hilal Uslu Yuvacı[1] , Dr. Mehmet Musa Aslan[2] , Prof.Dr. Ertuğrul Güçlü[3]

[1]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD.
[2]Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD.
[3]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Enfeksiyon Hastalıkları AD.

Özet

Amaç: Günümüzde jinekolojik ve obstetrik operasyonlardan sonra gelişen enfeksiyonlar, preoperatif ve postoperatif bakımdaki gelişmelere rağmen hala morbidite ve mortalitenin bir nedenidir. Üreme çağındaki kadınlarda en çok yapılan sezeryan ameliyatı postpartum maternal enfeksiyon için ciddi bir risk faktörüdür. Bu nedenle tüm sezeryanlarda insizyondan önceki 1 saat içinde rutin antibiyotik profilaksisi önerilmektedir (kategori 1A). Bu çalışmada antibiyotik profilaksisinin optimum zamanının belirlenmesi, anne ve bebekteki etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Materyal Metod: Ocak 2017-Aralık 2018 tarihleri arasında 18-40 yaş, >38 gebelik haftasında, sigara içmeyen, 12 saatten daha uzun erken membran rüptürü öyküsü ve herhangi bir sistem enfeksiyonu bulgusu olmayan, geçirilmiş sezeryan endikasyonuyla sezeryan yapılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Malnutrisyonu olan, Hb<10 gr/dl anemik, BMI >30 kg/m2, diyabeti, mevcut aktif enfeksiyonu olan ve steroid tedavisi alan hastalar çalışmaya alınmadı. Çalışmaya dahil edilen hastalar, sezeryan için operasyon odasının kapısından girerken (0-30dakika içinde profilaksi uygulananlar) Grup1(n=78) ve ameliyathaneye gitmeden önce doğumhanede rutin sonda uygulamasından hemen önce profilaksi yapılan (31-60 dakika içinde profilaksi uygulananlar) Grup2 (n=75) olarak kapalı zarf usulü ile randomize edildi. Profilaksi için 2 gr sefazolin intravenöz yoldan tek

doz uygulandı. Postoperatif 24. Saatte, 7. gün ve 30. günde ateş, taşikardi, bulantı-kusma, pürülan kötü kokulu loşi akıntısı, uterin hassasiyet, yara yeri enfeksiyonu varlığı, hospitalizasyon, hastanede kalış süresi, hemoglobin, lokosit ve CRP değerleri kaydedildi. Bulgular: Postoperatif 24.Saatte, 7. gün ve 30. günde ateş, taşikardi, pürülan kötü kokulu loşi akıntısı, uterin hassasiyet hiçbir hastada izlenmezken, tüm hastalar için cerrahi alan enfeksiyonu %5,9 olarak bulundu. Gruplar arasında enfeksiyon oranları anlamlı farklılık göstermezken($p>0,005$), operasyona yakın dönemde yapılan profilaksinin bulantı kusma oranlarını istatistiksel olarak anlamlı arttırdığı bulundu($p<0,05$). Sonuç: Sezeryanda maternal morbiditeyi azaltmada antibiyotik profilaksisi etkilidir. Ancak, zamana göre yapılan profilaksinin enfeksiyon oranlarını etkilemediği, operasyona yakın zamanda yapılmasının bulantı kusma oranlarında artışa neden olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Sezeryan, Profilaksi, Enfeksiyon

Presentation ID / Sunum No= 354

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Skolyoz Cerrahisi Uygulanan Spinal Muskuler Atrofi Hastalarındaki Anestezi Uygulamaları: Bir Retrospektif Araştırma

Dr. Anıl Süzer[1]

[1]Özel Çankaya Hastanesi
*Corresponding author: Anıl Süzer

Özet

Amaç Spinal muskuler atrofi (SMA), çocukluk çağında iskelet kaslarındaki ön boynuz hücrelerinin kronik dejenerasyonuyla gelişen, ilerleyici simetrik kas güçsüzlüğüyle karakterize otozomal resesif bir hastalıktır. SMA hastalarında, kas güçsüzlüğü ve omurgada ilerleyici eğilmenin (skolyoz) sonucu olarak solunum fonksiyonlarının hayatı tehdit edici seviyede azalması nedeniyle skolyoz cerrahisi uygulanmasına sıklıkla ihtiyaç duyulur. Bu çalışmanın amacı, hastanemizde 2015-2019 yılları arasında skolyoz cerrahisi uygulanan Spinal Muskuler Atrofi (SMA) hastalarındaki anestezi uygulamalarının değerlendirilmesidir. Yöntem Hastane etik komite onayının alınmasından sonra, hasta dosyaları incelenerek demografik veriler, intraoperatif kanama miktarı, kan ürünleri transfüzyonu gereksinimi, yoğun bakım ünitesine (YBÜ) alınma sıklığı, perioperatif komplikasyonlar ve taburculuk sürelerine ait bilgiler kaydedildi. Bulgular 17 (10 kadın, 7 erkek) hastanın kayıtları incelendi Ortalama yaş 11,3±1,1 yıl ve vücut ağırlığı 27,1±2,7 kg idi. 14 hastada hafif, 3 hastada orta derecede restriktif akciğer hastalığı mevcuttu. Tüm hastalara nöromonitorizasyon eşliğinde propofol ve remifentanil temelli total intravenöz anestezi tekniği uygulanmıştı. Kanama miktarının azaltılması amacıyla traneksamik asit ve nitrogliserin infuzyonunun kullanıldığı kontrollü hipotansiyon tekniği kullanılmıştı. Tüm hastalarda ortalama 14.5 ± 2.0 (11-17) seviye posterior enstrümentasyon ve füzyon uygulaması yapılmıştı. Ortalama kanama

miktarı 755±215 (310-1800) ml, kanama miktarı ile vücut kan hacmi oranı ise % 40,1±6.8 idi. 14 (%82,4) hastaya intraoperatif ortalama 1,4±0,6 Ünite (1-6) eritrosit infüzyonu ve 1,2±0,8 ünite (1-3) taze donmuş plazma infüzyonu yapıldı. 3 (%17,6) hastada transfüzyon gerekmemişti. Postoperatif analjezi multimodal analjezi rejimiyle sağlandı. 5 (%29,4) hasta YBÜ'nde ortalama 20,2 (18-47) saat takip edildiler. Ortalama taburculuk süresi 4,35±1.15 (3-6) gündü. Sonuç Skolyoz cerrahisi; yandaş hastalıklar ve komplike cerrahi işlem nedeniyle ortopedik cerrahinin en zor ameliyatlarından birisidir. Postoperatif erken dönem komplikasyon oranını belirleyen kriterler preoperatif solunum fonksiyonlarının durumu, enstrümentasyon seviyesi (>6 seviye), cerrahi süresi (> 6 saat), intraoperatif kanama (>total kan hacminin %40'ı) ve transfüzyon miktarıdır (total kan hacminin %50'si).

Anahtar Kelimeler: Spinal Muskuler Atrofi; Skolyoz; Anestezi

Anesthetic Management of Scoliosis Surgery in Patients With Spinal Muscular Atrophy: A Retrospective Study

Abstract

Aim Spinal muscular atrophy (SMA) is an autosomal recessive disease of childhood and characterized by chronic degeneration in anterior horn cells of skeletal muscles. Scoliosis surgery is often required in those patients due to a life-threatening pulmonary insufficiency as a result of muscle weakness and progressive scoliosis. This retrospective study aimed to evaluate the anesthetic management in SMA patients who underwent scoliosis surgery between 2015 and 2019. Methods After obtaining ethic committee approval, medical files were reviewed to collect data including demographic characteristics, intraoperative blood loss, blood transfusion, intensive care unit (ICU) admission, complications, and discharge times. Results Seventeen patient files (10 female / 7 male) were reviewed. Mean age was 11.3±1.1 years. Mean weight was 27.1±2.7 kg. Fourteen patients had mild and two patients had moderate restrictive lung disease. Patients were recieved a total intravenous anesthetic technique based on propofol and remifentanil under the supervision of neuromonitorization. Tranexamic acid and controlled hypotensive

technique were used to reduce perioperative bleeding. Posterior instrumentation and fusion was performed for a mean 14.5±2.0 (11-17) level. Estimated blood loss (EBL) was 755±215 (310-180) ml. EBL / total blood volume (TBV) ratio was 40.1±6.8 %. Mean 1.4±0.6 (1-4) U of packed red blood cell and 1.2±0.8 (1-3) U of fresh frozen plasma were transfused in 14 patients (82.4%). Transfusion was not required in 3 patients (17.6%). Multimodal analgesic regimen was used for postoperative analgesia. Five patients (29.4%) were admitted in the ICU for 20.2 (18-47) hours. Hospital discharge time was 4.35±1.15 (3-6) days. Conclusion Scoliosis surgery is one of the most challenging orthopedic surgery due to the co-morbidities and complicated surgery. The criteria for postoperative complications are preoperative respiratory status, instrumentation level (>6 level), duration of the surgery (>6 hours), intraoperative blood loss (> 40% of TBV), and massive blood transfusion (>50% of TBV).

Keywords: Spinal Muscular Atrophy; Scoliosis; Anesthesia

Presentation ID / Sunum No= 249

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Spinal Kök Kompresyonunda Ender Bir Birliktelik: Lomber Disk Hernisi ve Okronozis

Asst. Prof. Dr. Halil Can Küçükyıldız[1]

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı

Özet

Alkaptonüri; otozomal resesif geçişli, homogenistik asit oksidaz enzim eksikliği ile karakterize, ender bir hastalıktır. Kartilajlarda, intervertebral disklerde, ciltte mavi-siyah renkli pigmentasyon ile karakterizedir. Spinal kolonda ve intervertebral disklerde dejenerasyon bu hasta grubunda yaygın olmakla birlikte, çok kısıtlı sayıda hasta cerrahi olarak tedavi edilmektedir. 46 yaşında kadın hasta polikliniğimize 3 aydır yakındığı bel ve sol bacak ağrısı şikayetleri ile başvurdu. Fizik muayenede Laseque testi solda müspet, sol ayak dorsifleksiyonu 3/5 motor kuvvette ve sol L5 dermatomunda hipoestezi saptanması üzerine lomber manyetik rezonans görüntülemesi (MRG) istendi. MRG'de yaygın spinal dejenerasyon ve L4-5 seviyesinde, solda kök basısına neden olan disk herniasyonu görüldü. Hastaya mikrodiskektomi planlandı. Cerrahi sırasında ligamentum flavum ve posterior longitudinal ligamanın koyu mavi renkte ve kalınlaşmış olduğu görüldü. Ardından sol L5 köküne bası yapan koyu siyah renkli, sert kıvamda, ekstrüde disk materyali eksize edildi. Materyalin patolojik incelemesi homogenistik asit birikimi olan intervertebral disk materyali ile uyumlu neticelendi. Alkaptonüriyi telkin eden herhangi öyküsü, şikayeti ve muayene bulgusu olmayan hasta Alkaptonüri ön tanısı ile metabolizma hastalıkları kliniğine yönlendirildi ve yapılan ek incelemeler sonucunda hastaya Alkaptonüri tanısı kondu. Alkaptonüri; 1/1.000.000 insidansa sahip, nadir görülen bir hastalıktır. Okronozisin belirtileri yaşamın genelde üçüncü veya dördüncü dekadında ortaya çıkmaktadır. Bu hasta grubunda omurgada görülen en yaygın değişiklikler; lomber lordozun

kaybı, torasik kifozun belirginleşmesi ve yaygın intervertebral disk kalsifikasyonlarıdır. Lomber disk herniasyonu bu hasta grubunda görülebilmekle birlikte, cerrahi olarak tedavi edildiği raporlanan hasta sayısı çok azdır. Cerrahi olarak tedavi ettiğimiz ve tanıya yöneldiğimiz, okronozisin herhangi klinik ve radyolojik belirtilerine sahip olmayan hastamızda da görüldüğü gibi bu yaş grubunda sessiz kliniğe sahip bir okronozis hastası grup vardır. Erken teşhis, komplikasyonların hızlı tedavisi ve hastaların multidisipliner takibi morbiditeyi azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: Alkaptonüri, Lomber Disk Herniasyonu, Okronozis

Presentation ID / Sunum No= 372

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Stapler Hemoroidektomi Sonrası Erken Dönemde Gelişen Rektovajinal Fistül Yönetimi Bir Olgu Sunumu

Dr. Mustafa Fevzi Celayir[1]

[1]SBU Şişli Hamidiye Etfal EAH Genel Cerrahi Kliniği
*Corresponding author: Mustafa Fevzi Celayir

Özet

Rektovajinal fistül (RVF), çeşitli pelvik cerrahi girişimlerden sonra nadir görülen, fakat hasta ve doktor açısından yıpratıcı bir komplikasyonudur. OLGU: 39 yaşındaki kadın hasta Grade III hemoroid tanısı ile operasyona alındı.Operasyonda spianal anestezi altında Jack-Knife pozisyonunda stapler hemoroidektomi (Longo) yapıldı.Hasta operasyon sabahında sorunsuz taburcu edildi. 1 hafta sonra cinsel ilişki sonrasında vajenden gaz gelmesi şikayeti ile acil polikliğimize geldi.Çekilen kontrastlı BT de, rektovajinal fistül hattı görüldü.(2mm en -2cm boy) Cerrahi girişim: Hasta interne edildi.Oral kesildi.Kolon temizlendi.Ertesi gün elektif şartlarda litotomi pozisyonunda 3/0 V-Loc™ kilitli sütür ile RVF çift kat onarıldı.7 ay sonraki kontrolde fistül iyileşmesi tam ve hastanın yaşam kalitesi yüksekti. TARTIŞMA: Rektovajinal fistül onarımlarında pek çok farklı ve komplike teknikler kullanılabilir.Bunlar basit fistülektomi, rektal ilerletme flebi, trans-perineal onarım, primer rezeksiyon-anastomoz ile trans abdominal yaklaşım ve kolostomi ile trans abdominal yaklaşımdır. Nüks,yara yeri enfeksiyonu, kolostomi komplikasyonları, perineal apse, hematom, postoperatif disparoni cerrahi tedavilerin komplikasyonlarıdır.En doğru yaklaşım hasta odaklı en doğru tekniği belirlemek ve erken karar verebilmektir.

SONUÇ: Bu olguda da erken yapılan elektif basit perineal primer onarım ile hastanın küçük RVF'sinde tam tedavi sağlanabilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Stapler Hemoroidektomi,longo, Rektovajinal Fistül,starr

Presentation ID / Sunum No= 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Suriye'li Göçmen Gebelerde Anemi Oranları ve Bebek Doğum Ağırlıklarına Etkisi

Asst. Prof. Dr. Melike Nur Akın[1]

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

AMAÇ: Türkiye, yıllardır devam eden Suriye'deki iç savaş yüzünden sürekli göç almaktadır. 3,7 milyon kayıtlı Suriyeli sığınmacıya ev sahipliği yapan Türkiye, dünyada en çok sığınmacının bulunduğu ülkedir. Mevcut sığınmacıların barınma, yiyecek ve sağlık gibi hizmetleri Türkiye tarafından karşılanmaktadır. Sağlık ile ilgili kapsamda Suriye'li göçmenlerin gebelik ve de doğum süreci de bulunmaktadır ve istatistikler incelendiğinde oldukça yüksek gebelik ve doğum oranları göze çarpmaktadır.Gebelikte anemi anne ve çocuk sağlığını olumsuz yönde etkileyen bir kondisyondur. Bu çalışma ile Suriyeli göçmen gebelerin anemi oranları ve hemogram parametrelerinin doğum ağırlıklarına etkisinin belirlenmesi amaçlandı. YÖNTEM: Çalışma için 2019 yılında Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim ve Araştırma hastanesinde doğum yapmış olan 75 Suriyeli mülteci gebenin dosya bilgileri retrospektif olarak tarandı. Anne yaşı, bebeğin cinsiyeti, doğum ağırlığı ve annenin doğum öncesi hemoglobin ve hematokrit değerleri kaydedildi. Rastgele seçilen 2019 yılında doğum yapmış 75 Türkiye'li gebenin de dosyaları tarandı ve aynı bilgileri kaydedildi. BULGULAR: Çalışmada 75 Türkiye'li ve 75 Suriye'li göçmen gebe karşılaştırıldı. Türkiye'li gebelerin yaş ortalaması (29±6,31 yaş), Suriye'li göçmen gebelere göre (26,53±6,26 yaş) daha yüksek bulundu ($p<0.01$). Gebelerin hemogram sonuçlarına bakıldığında Suriye'li gebelerin hemoglobin ortalaması (10,3±1,36 g/dl), Türkiyeli gebelerin ise (10,8±1,41 g/dl) ($p<0.01$) idi. Hematokrit ortalamaları sırasıyla (31,3±3,68 %) ve (33,4±3,92 %) ($p<0.001$) saptanmış olup Suriye'li gebelerde hemoglobin ve hematokrit değerlerleri istatistiksel olarak

anlamlı derecede daha düşük bulunmuştur. (Figure 1).Suriyeli gebelerde heoglobini 10 g/dl nin altındaki gebe oranı %40 saptanmışken Türkiye'li gebelerde bu oran %22 dir. Ancak bebeklerin doğum ağırlıklarına bakıldığında Suriye'li gebelerde ortalama doğum ağırlığı (3092±459 gr) iken Türkiye'li gebelerde (3137±463 gr) olarak saptanmış ve istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır.(p=0,553) SONUÇ: Suriyeli gebelerde anemi oranı belirgin olarak yüksek bulunmuştur. Anemi için yüksek risk taşıyan doğurganlık çağındaki göçmen kadınların modern aile planlaması yöntemleri ile gebelik sayıları azaltılmalı, gebelik aralıkları uzatılmalı ve gebelerin takibinde Fe tedavisine önem verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Suriyeli, Göçmen, Hemogram, Anemi, Doğum Ağırlığı

Presentation ID / Sunum No= 348

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tadalafil Kullanımına Bağlı Gelişen Ani İşitme Kaybı

Asst. Prof. Dr. Ahmet Aksoy[1] , Exp. Dr. Özge Özata Güngör[2] , Ma. St. Mervegül Esen[3]

[1]Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı, Niğde-Türkiye,
[2]Ankara Gazi Mustafa Kemal Devlet Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Kliniği,Ankara-Türkiye,
[3]Ömer Halisdemir Üniversitesi, Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Odyoloji Kliniği, Niğde-Türkiye. Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Odyoloji Bölümü, Yüksek Lisans Öğrencisi,
*Corresponding author: Ahmet Aksoy

Özet

En az 3 gün içinde gelişen ve yapılan odyolojik incelemede arka arkaya en az 3 frekansta en az 30 desibel (dB) ve daha fazla sensörinöral iştme kaybı (SNİK) ani işitme kaybı olarak tanımlanır. Genelde multifaktöriyel etyoloji suçlansada klinikte çoğu zaman idiyopatik nedenli değerlendirilir. Farklı klinik endikasyonlarla kullanılan birçok farmakolojik tedaviden işitme fonksiyonu olumsuz etkilenebilmektedir. Erektil disfonksiyonun primer tedavisinde ayrıca benign prostat hiperplazisi ile pulmoner hipertansiyon da kullanılan fosfodiesteraz tip5 (PDE-5) inhibitörlerinin ototoksik yan etkileri mevcut. Benign prostat hiperplazi tedavisi için tadalafil kullanan, 57 yaşındaki erkek hastamızın tek taraflı kulağında ani gelişen işitme kaybı mevcut idi. Literaür gözden geçirilerek bu grup ilaçların işitme fonksiyonları üzerine etkileri ve tedavi yaklaşımı gözden geçirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Tadalafil, Ani İşitme Kaybı, Ototoksisite, Benign Prostat Hiperplazisi, Erektil Disfonksiyon

Sudden Sensorineural Hearing Loss Due to Tadalafil Use

Abstract

Sensorineural hearing loss (SHL) that develops at least three consecutive frequencies of 30 decibel (dB) or more, at least within three days, is called sudden hearing loss. Although multifactorial etiology is generally blamed, it is frequently evaluated for the idiopathic reasons. Hearing function can be adversely affected by many pharmacological treatments used for different clinical indications. Phosphodiesterase type 5 (PDE-5) inhibitors are mainly used in the treatment of erectile dysfunction, also the benign prostatic hyperplasia and pulmonary hypertension. They can cause ototoxic side effects. We presented a case of a 57-year-old man who developed sudden hearing loss in the unilateral ear while using tadalafil for the treatment of benign prostatic hyperplasia. In this report, we investigate the literature and review interested in this group of drugs, about the hearing loss status and therapeutic therapy.

Keywords: Tadalafil, Sudden Sensorineural Hearing Loss, Ototoxicity, Benign Prostatic Hyperplasia, Erectile Dysfunction

Presentation ID / Sunum No= 71

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Talus Kırıklarının Cerrahi Tedavisinin Fonksiyonel Sonuçları

Asst. Prof. Dr. Tolgahan Kuru[1] , Asst. Prof. Dr. Gürdal Nusran[1] , Dr. Onur Yılmaz[2]

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Ortopedi ve Travmatoloji
[2] Çanakkale Mehmet Akif Ersoy Devlet Hastanesi ,Ortopedi ve Travmatoloji

Özet

Amaç: Talus kırıkları tüm ayak kırıklarının %2'sinden azını oluşturur ve özellikle yer değiştirmiş boyun ve cisim kırıklarında sıklıkla ayak ve ayak bileği kırıkları da eşlik eder. Talus intraosseöz kanlanma açısından zayıf olan bir kemik olması ve ayak bileği mortisine katılması nedeniyle uygun olarak tedavisinin yapılması önem arz etmektedir. Talus kırıkları açık/kapalı redüksiyon ve internal fiksasyon yöntemi ile cerrahi olarak tedavi edilebilmektedir. Bu çalışmanın amacı hastanemizin ortopedi ve travmatoloji kliniğinde talus kırığı nedeniyle perkütan kanüle vida kullanılarak yapılan internal fiksasyon yöntemi ile tedavi edilen hastaları, tedavi sonuçları ve komplikasyonlar açısından değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Hastaların epikriz raporları ve X-ray görüntüleri hastane kayıtlarından sağlanmıştır. Hastaların demografik bilgileri, kırık tarafı, kırık mekanizması, toplam hastanede yatış süresi, 1. yıl poliklinik kontollerindeki AOFAS hindfoot skorları, perioperatif ve postoperatif komplikasyonları kaydedilerek analiz edilmiştir. X-ray görüntüleri retrospektif olarak incelenmiş ve kırıklar Hawkins sınıflama sistemine göre sınıflandırılmıştır. Hastalar kırık fiksasyonunda uygulanan kanüle vidanın yönüne göre anterior-posterior kanüle vida (grup 1) ve posterior-anterior kanüle vida (grup 2) olmak üzere iki ayrı gruba ayrıldı. Bulgular: Çalışmamızda 18 yaş üzeri 23 hasta dahil edilmiştir. Hastaların ortalama yaşı 35.04±11.12 yıl olarak bulunmuştur. Hastaların 16'sında Hawkins tip II, 6'sında Hawkins tip III, 1'inde Hawkins tip IV tip talus boyun kırığı saptanmıştır. Hastaların

%60.9'unun talus dışı ek kırıkları mevcuttu. En sık eşlik eden kırık %30.4 ile medial malleol kırıkları olmuştur. 13 hastada anterior-posterior vida ile 10 hastada ise posterior anterior kanüle vida ile fiksasyon yapılmıştır. Tedavi sonrasında erken dönemde 2 hastada sudeck atrofisi, 1 hastada yara yeri enfeksiyonu, 1 hastada derin ven trombozu ve 1 hastada eklem kontraktürü görülürken, geç dönemde 1hastada AVN, 2 hastada geç kaynama, 2 hastada ise subtalar artroz gelişmiştir. 1 yılık izlemin sonunda AOFAS skorları kullanılarak yapılan değerlendirmede fonksiyonel sonuçlar 11 hastada mükemmel, 9 hastada iyi, 3 hastada orta olarak saptanmıştır. Oartalama AOFAS skoru grup 1'de 86.7±7.15 (72-95) olurken grup 2'de 88.2±7.78 (71-97) olarak saptanmış ve gruplar arasında anlamlı farklılık saptanmamıştır (p: 0.58). Sonuç: Talus kırıkları ayak bileği mortisine katılması, yüzeyinin büyük coğunluğunu eklem kıkırdağının oluşturması nedeniyle ayak bileği eklem fonksiyonelliği açısından önem arz etmektedir. Çalışmamızda izlem süresi sonunda değerlendirilen hastaların fonksiyonel sonuçları tatmin edicidir. Talus kırıklarının perkütan kanüle vida ile cerrahi tedavisi, risk ve oluşabilecek komplikasyonlar açısından değerlendirildiğinde güvenli bir şekilde uygulanabilir olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Talus Kırıkları, Perkütan Fiksasyon

Functional Results of Surgical Treatment of Talus Fractures

Abstract

Objective: Talus fractures constitute less than 2% of all foot fractures, and especially in displaced neck and shaft fractures, foot and ankle fractures are frequently accompanied. Since the talus is a weak bone in terms of intraosseous blood supply and it is added to the ankle mortis, it is important to treat it appropriately. Talus fractures can be surgically treated with open / closed reduction and internal fixation. The aim of this study is to evaluate the patients treated with internal fixation method using percutaneous cannulated screws for talus fractures in the orthopedics and traumatology clinic of our hospital in terms of treatment results and complications. Materials and Methods: The epicrisis reports and X-ray images of the patients were obtained from the hospital records. The demographic data of the patients,

fracture side, fracture mechanism, total hospital stay, AOFAS endoot scores in the first year outpatient clinic controls, perioperative and postoperative complications were recorded and analyzed. X-ray images were analyzed retrospectively and fractures were classified according to the Hawkins classification system. The patients were divided into two groups as anterior-posterior cannulated screw (group 1) and posterior-anterior cannulated screw (group 2) according to the direction of the cannulated screw applied in fracture fixation. Results: 23 patients over 18 years of age were included in our study. The mean age of the patients was found to be 35.04 ± 11.12 years. The talus neck fracture was detected in 16 of the patients, Hawkins type II, 6 of them, Hawkins type III, 1 of them, of the Hawkins type IV. 60.9% of the patients had additional fractures other than talus. The most common accompanying fracture was medial malleolus fractures with 30.4%. Fixation was performed with an anterior-posterior screw in 13 patients and a posterior anterior cannulated screw in 10 patients. After the treatment, sudeck atrophy in 2 patients, wound infection in 1 patient, deep vein thrombosis in 1 patient and joint contracture in 1 patient, AVN in 1 patient, delayed union in 2 patients and subtalar arthrosis developed in 2 patients in the late period. At the end of 1-year follow-up, functional results were found to be excellent in 11 patients, good in 9 patients, and moderate in 3 patients in the evaluation using AOFAS scores. The average AOFAS score was 86.7 ± 7.15 (72-95) in group 1, and 88.2 ± 7.78 (71-97) in group 2, and there was no significant difference between the groups (p: 0.58). Conclusion: Talus fractures are important in terms of ankle joint functionality, as it joins the ankle mortis and the joint cartilage forms the majority of its surface. The functional results of the patients evaluated at the end of the follow-up period in our study are satisfactory. We think that surgical treatment of talus fractures with percutaneous cannulated screws can be safely applied when evaluated in terms of risks and possible complications.

Keywords: Talus Fractures, Percutaneous Fixation

Presentation ID / Sunum No= 333

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tda Hastalarında Arka Çapraz Bağı Kesen veya Koruyan Preotezlerin Ameliyat Edilen Ekstremite Uzunluğu Üzerindeki Etkisini

Dr. Gürkan Gümüşsuyu[1]

[1]Medicalpark Bahçelievler Hastanesi

Özet

Giriş: Total diz artroplastisi (TDA), son dönem gonartrozlu hastaların tedavisinde en sık tercih edilen cerrahi yöntemdir. Bu çalışmanın amacı, TDA hastalarında arka çapraz bağı kesen veya koruyan preotezlerin ameliyat edilen ekstremite uzunluğu üzerindeki etkisini analiz etmektir. Yöntemler: Çalışmamıza 2016-2019 yılları arasında total diz artroplastisi uygulanan 98 hasta dahil edildi. Çapraz bağ koruyan grubu (Grup-1) 44 hastayı, çapraz bağ kesen grubu (Grup-2) 54 hastayı içeriyordu. Hastalarımızın ortalama yaşı 66,3 idi. Ameliyattan önce ve ameliyattan sonra ameliyat edilen ekstremite uzunluğundaki değişiklikleri ölçmek için yük vererek bacak uzunluk radyografileri alındı. Bulgular: Varus deformitesinde ameliyat öncesi ve sonrası dönemler arasındaki değişikliklerin değerlendirildiğinde artroplasti tipine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermedi. Grup-1'de ameliyat edilen uzuv uzunluğundaki ortalama artış 3,35 mm, grup-2'de 7,65 mm idi. Grup-1'de ortalama polietilen kalınlığı 8,35 mm iken grup-2'de 10,35 mm idi. Sonuç: Çapraz bağ kesen total diz artroplastisinde ameliyat edilen ekstremite uzunluğundaki artış, çapraz bağ koruyan cerrahisine göre anlamlı olarak daha fazladır.

Anahtar Kelimeler: Diz Artroplasitisi, Bağ Kesen Total Diz Protezi, Bacak Uzunluğu

Posterior Cruciate Retention Or Substitution On the Length of Operated Limb in Totak Knee Artroplasty

Abstract

Background: Total knee arthroplasty is the most commonly preferred surgical method in the management of patients with end stage gonarthrosis. The aim of this study was to analyze the effect of posterior cruciate retention or substitution on the length of operated limb in TKA patients. Methods: Nintee-eight patients who undergone total knee arthroplasty between 2016-2019 were included in our study. Cruciate retaining group (Group-1) included 44 patients, whereas posterior stabilized group (Group-2) included 54 patients. The mean age of our patients was 66.3 years. Weight-bearing full leg radiographs were obtained pre-operatively and post-operatively to measure changes in the length of the operated limb. Results: Evaluation of the changes in varus deformity between pre-operative and post-operative periods did not reveal any statistically significant difference according to type of the arthroplasty. The mean increase in the length of the operated limb was 3.35 mm in group-1, and it was 7.65 mm in group-2. In group-1, the mean polyethylene thickness was 8.35 mm, whereas it was 10.35 mm in group-2. Conclusion: The increase in the length of the operated limb is significantly greater in posterior stabilized total knee arthroplasty than cruciate retaining surgery.

Keywords: Knee, Arthroplasty, Posterior Cruciate Ligament, Limb Length

Presentation ID / Sunum No= 336

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tek Sıra veya Çift Sıra Cuff Tamir Tekniği Kullanılan Omuz Artroskopilerinde Fonksiyonel Sonuçlar: Bir Retrospektif Çalışma

Dr. Metin Polat[1]

[1]Özel Çankaya Hastanesi

Özet

Amaç Bu retrospektif çalışmanın amacı, omuz artroskopisi cerrahisinde tek – sıra veya çift – sıra rotator cuff tamiri uygulanan hastalarda klinik fonksiyonel sonuçların değerlendirilmesidir. Metot Hastane etik komite onamının alınmasını takiben, 2016-2020 yılları arasında tek taraflı omuz artroskopisi için rotator cuff tamiri cerrahisi uygulanan hastaların tıbbi verileri hastane elektronik veri bankası, hasta dosya kayıtları ve radyoloji sonuçları taranarak elde edildi. Çalışmaya alınma kriterleri izole supraspinatus tam kat masif olmayan yırtıklarda planlı cerrahi uygulanması idi. Daha önce omuz cerrahisi hikayesi olan, romatolojik hastalık, yetersiz veri ve postoperatif döneminde takip edilemeyen hastalar çalışmadan çıkarıldılar. Çalışmanın birincil sonuç ölçütleri hastaların operasyon öncesi ve sonrasında ASES (American Shoulder and Elbow Surgeons= Amerikan Omuz ve Dirsek Cerrahisi Derneği) skorlama sistemi kullanılarak kaydedilen fonksiyonel skorlarının belirlenmesiydi. İkinci sonuç ölçütleri re-rüptür sıklığı ve komplikasyonların belirlenmesiydi. Hasta verileri toplandığında iki grup oluştu: Grup I'deki (n=32) hastalara tek sıra rotator kaf tamiri uygulanmışken, grup II'deki (n=41) hastalara çift sıra rotator kaf tamiri operasyonu uygulanmıştı. $p>0,05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmişti. Sonuçlar: Hasta grupları arasında demografik açıdan istatistiksel olarak fark bulunmamaktaydı ($p<0,05$). Birincil sonuç ölçütleri: Postoperatif dönemdeki ASES skorları her iki grupta, preoperatif döneme göre artmıştır. Ancak bu artışlar gruplar arasında farklı değildir. İkincil sonuç ölçütleri: Yeniden yırtık (re-tear) ve komplikasyon sıklıkları

bakımından gruplar arasında farklılık bulunmamaktadır (p>0,005). Sonuç: Tek veya çift sıra tekniklerinin postoperatif dönemde fonksiyonel sonuçları arttırdıkları, ancak bu artışın birbirinden farklı olmadığı saptanmıştır. Her iki teknik de izole supraspinatus yırtığının artroskopik tamirinde etkili ve güvenli yöntemler olarak uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Rotator Cuff; Omuz Artroskopisi; Fonksiyonel Sonuç

Functional Outcomes and Re-Tear After Arthroscopic Shoulder Cuff Repair Using Single – Row Or Double Row Technique: A Retrospective Study

Abstract

Aim The aim of this retrospective study was to evaluate clinical functional outcomes of single-row or double- row rotator cuff repair in patients who underwent shoulder arthroscopy Material and Methods After obtaining hospital's ethic committee approval, medical data of patients were collected from hospital's electronic database, patient's files and radiographic records who underwent shoulder arthroscopy between 2016 and 2020. The inclusion criteria were elective surgery for isolated supraspinatus complete non massive rotator cuff tears . The patients with a history of shoulder surgery, romatologic disease, incomplete tear, incomplete data and lost to follow up were excluded from study. Primary outcome measure was functional outcomes of patients in preoperative and postoperative period which were assessed by ASES (American Shoulder and Elbow Surgeons) scores . Secondary outcome measure was the incidence of re-ruptur and complications. There were two groups after the data were pooled: Single – row rotator cuff repair was used in group I (n=32) patients. Double – row rotator cuff repair was used in group II (n=41) patients. P value < 0,05 was considered statistically significant. Results: Demographic characteristics were not different between study group (p>0,05). Primary outcome measure: ASES (American Shoulder and Elbow Surgeons) scores were found increased in postoperative period compared to preoperative period in both study groups (p<0,005). But, postoperative ASES scores were similar between single (group I) and double row groups (group II). Secondary outcome measure: The

incidence of re-tear and complications were also not different between study groups (p>0,005). Conclusion: It is concluded that the functional outcomes of both double or single row techniques were increased in the postoperative period compared to the postoperative period without a significant diffference between two techniques. Both techniques may be used safely and effectively for arthroscopic repair of isolated supraspinatus tears.

Keywords: Rotator Cuff; Shoulder Arthroscopy; Functional Outcome

Presentation ID / Sunum No= 382

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tek Taraflı İnguinal Herni Onarımında Postoperatif Analjezik Bakımından İlio-Inguinal Sinir Bloğu ile İnsizyon Yerinin Lokal Anestezik ile İnfiltrasyonunun Karşılaştırılması : Bir Retrospektif Çalışma

Asst. Prof. Dr. Mehmet Ali Çaparlar[1]

[1]Ankara Üniversitesi
*Corresponding author: Mehmet Ali Çaparlar

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı 2019-2020 yılları arasında genel anestezi altında tek taraflı inguinal herni onarımı uygulanan hastalarda ilio-inguinal sinir bloğu ile insizyon hattının lokal anestezik (LA) ile infiltrasyonunun postoperatif analjezik etkinlik bakımından değerlendirilmesidir. Metotlar: Hastane etik komite onayının alınmasından sonra, hasta dosyaları incelendi. Aynı genel anestezi tekniği altında planlı tek taraflı inguinal herni onarımı yapılan yetişkin (18-70 yaş) hastalar çalışmaya alınırken; inkarsere herni, acil cerrahi, spinal, lokal veya epidural anestezi uygulanmış ve yetersiz veriye sahip hastalar çalışmadan çıkarıldı. Çalışmanın birincil sonuç ölçütleri postoperatif dönemdeki ağrı skorları ve ek analjezik kullanma gereksinimiydi. İkincil sonuç ölçütüyse taburcu edilme süreleriydi. $p<0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya alınan 102 hastanın (21 kadın, 81 erkek,) 48'nde (Grup İlioinguinal Blok) cerrahi bitiminde insizyon hattının kapatılmasından önce 5 ml %0,5 bupivakain ve 3 ml %2 lidokain karışımı kullanılarak tek taraflı ilioinguinal blok uygulanmıştı (Grup İİB; n=48). 54 hastadaysa (Grup Lokal Anestezik İnfiltrasyonu) aynı miktarda LA insizyon hattına infiltre edilmişti: (Grup LAİ; n=54). Tüm hastalara postoperatif analjezi için insizyon hattının kapatılmasından önce intravenöz 10 mg/kg parasetamol uygulanmıştı. Postoperatif ağrı, VAS skorlamasıyla (Visual Analogue Scale= Görsel Ağrı Skalası; 0-

10 mm) değerlendirildi. VAS skoru 3'ün üzerinde olan hastalara 0,5 mg/kg IV petidin uygulanmıştı. Gruplar arasında demografik veriler benzerdi (p>0,05). Birincil sonuç ölçütleri: Ortalama VAS değerleri İİB grubunda LAİ grubundan daha düşüktü (p<0,05). LAİ grubunda İİB grubuna göre daha kısa sürede ve daha fazla hastada ek analjezik gereksinimi duyulmuştu (p<0,05). İkincil sonuç ölçütü: Gruplar arasında taburculuk süresi bakımından bir farklılık saptanmamıştı (p>0,05). Çalışma süresince cerrahi veya anestezik işlemlere bağlı bir komplikasyon gözlenmemişti. Sonuç: Tek taraflı inguinal herni onarımında ilio-inguinal blok uygulanmasının; daha düşük ağrı skorları, daha uzun ek analjezik gereksinim süresi ve daha az analjezik tüketimi nedeniyle postoperatif analjezik etkinlik bakımından insizyon hattına LA anestezik uygulamasına göre üstün olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Inguinal Herni Onarımı; İlioinguinal Blok; Lokal Anestezi; Genel Anestezi; Postoperatif Ağrı.

Presentation ID / Sunum No= 231

Oral Presentation / Sözlü Sunum

The Effect of First Trimester Placental Indicators in Gestational Diabetes Mellitus

Asst. Prof. Dr. Reyhan Ayaz[1]

[1]İstanbul Medeniyet Üniversitesi
*Corresponding author: Reyhan Ayaz

Abstract

AIM:Gestational Diabetes Mellitus (GDM) is one of the most common medical complications of pregnancy which increases morbidities and mortality rate in both the fetus and the mother. Pregnancy-associated placental protein-A(PAPP-A) is a protein that plays the role of breaking down Insulin-like growth factor binding protein (IGFBP) During pregnancy IGF takes role in fetal growth and placental functions. This study aims to investigate the relationship between PAPP-A; free human chorionic gonadotropin (free ß-HCG) and GDM. METHODS:Pregnant women who applied to our clinic between July 2019 - December 2019 were put through combined first trimester screening test between 11-14th weeks gestational age and went through 75 gr oral glucose tolerance test (OGTT) between 24-28th weeks of gestation were evaluated prospectively and included to the study. Maternal serum PAPP-A and free ß-HCG were calculated as Multiple of Median (MoM) according to maternal characteristics and medical history. GDM was diagnosed when one of the 3 glucose levels in blood was high in 75 gr OGTT (0. hour 92mg/dl, 1st hour 180mg/dl, 2nd hour 153mg/dl) PAPP-A and free ß-HCG levels were compared between pregnant women with GDM and without GDM using Chi-square test. RESULTS:305 pregnant women who applied to our clinic were included to our study and 42 were diagnosed with GDM. PAPP-A median MoM value was 0.85 (0.15 - 3.58) and free ß-HCG's median MoM level was 0.97 (0.23-5.88). Even though GDM was more prevalent in the population with low PAPP-A values there

was no statistically significant difference (p> 0.05). In pregnant women with free ß-HCG levels lower than 0.97 GDM was less likely to be diagnosed but with no statistically significant difference. CONCLUSION:This study shows that PAPP-A and ß-HCG levels are different between pregnant ladies with or without GDM but the difference was not statistically significant. However further advanced studies are needed with bigger sample sizes.

Keywords: Oral Glucose Tolerance Test, Papp-A, ß-Hcg, Gestational Diabetes Mellitus

İlk Trimester Plasental Belirteçlerin Gestasyonel Diabetes Mellitus Üzerine Etkisi

Özet

AMAÇ: Gestasyonel Diabetes Mellitus (GDM), hem fetüste hem de annede morbidite ve mortalite oranını artıran, gebeliğin en yaygın tıbbi komplikasyonlarından biridir. Gebelikle ilişkili plasental protein-A (PAPP-A), İnsülin benzeri büyüme faktörü bağlayıcı proteinin (IGFBP) parçalanmasında rol oynayan bir proteindir. Gebelik sırasında IGF, fetal büyüme ve plasental fonksiyonlarda rol alır. Bu çalışma, PAPP-A, serbest insan koryonik gonadotropin (serbest ß-HCG) ve GDM arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır . YÖNTEMLER: Temmuz 2019 - Aralık 2019 tarihleri arasında kliniğimize başvuran gebelere 11-14. Gebelik haftaları arasında birinci trimester kombine tarama testi, 24-28. Gebelik haftaları arasında 75 gr oral glukoz tolerans testi (OGTT) yaptırıldı. Prospektif olarak değerlendirildi ve çalışmaya dahil edildi. Maternal serum PAPP-A ve serbest ß-HCG, maternal özellikler ve tıbbi geçmişe göre MoM olarak hesaplandı. 75 gr OGTT'de (0. saat 92mg / dl, 1. saat 180mg / dl, 2. saat 153mg / dl) kandaki 3 glikoz seviyesinden birinin yüksek olmasıyla GDM tanısı konuldu. PAPP-A ve serbest ß-HCG seviyeleri GDM'li ve GDM'siz gebeler arasında Ki-kare testi kullanılarak karşılaştırıldı. BULGULAR: Çalışmamıza kliniğimize başvuran 305 gebe dahil edildi ve 42'si GDM tanısı aldı. PAPP-A medyan MoM değeri 0.85 (0.15 - 3.58) ve serbest ß-HCG'nin medyan MoM seviyesi 0.97 (0.23-5.88) idi. GDM düşük PAPP-A değerlerine sahip popülasyonda daha yaygın olmasına rağmen istatistiksel olarak

anlamlı bir fark yoktu (p> 0.05). Serbest ß-HCG düzeyleri 0.97 GDM'den düşük olan gebe kadınlarda teşhis edilme olasılığı daha düşüktü ancak istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. SONUÇ: Bu çalışma, PAPP-A ve ß-HCG düzeylerinin GDM'si olan ve olmayan gebeler arasında farklı olduğunu, ancak farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığını göstermektedir. Ancak, daha büyük örneklem büyüklükleriyle daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Oral Glukoz Tolerans Testi, Papp-A, Gestayonel Diabetes Mellitus

Presentation ID / Sunum No= 389

Oral Presentation / Sözlü Sunum

The Role of Laparoscopy in the Diagnosis and Management of Abdominal Tuberculosis; Experience in Tripoli Governmental Hospital in Lebanon.

Dr. Ali Bekraki[1]

[1]Tripoli Governmental Hospital
*Corresponding author: Ali Bekraki

Abstract

Diagnosing abdominal tuberculosis keeps being a great challenge even for experienced doctors. Since most of the symptoms and signs are generalized and non-specific at the time of presentation, a consecutive delay in diagnosis and the emergence of complications keep to be the rule in most cases of abdominal tuberculosis. The key point of early diagnosis is high index of suspicion especially in patients suffering from cirrhosis, HIV infection, malignancy, diabetes mellitus, peritoneal dialysis, and treatment with anti-tumor necrosis factor. Abdominal involvement may occur in the gastrointestinal tract, peritoneum, lymph nodes or solid viscera. While endoscopy plays a crucial role in the diagnosis of TB in the gastrointestinal tract and dry peritonitis, and since the diagnosis in solid organ lesions can be reached by ultrasound-guided aspiration, wet peritonitis and abdominal lymphadenopathy may necessitate laparotomy as the last option for achieving a histological diagnosis. Isolated single organ abdominal tuberculosis mimicked pancreatic tumors, colonic cancer, gastric cancer, lymphomas, as well as infectious diseases including appendicitis, acute cholecystitis, typhoid fever, and necrotizing fasciitis. Unnecessary Laparotomy has been done often for cases that could have been managed medically if the right diagnosis was done on time. Nowadays, Laparoscopy started to be used more often in the diagnosis of tuberculous peritonitis. Nevertheless it remains to be contraindicated in cases where high risk of iatrogenic bowel injury

and fistula formation is high because of the absence of space to insert the laparoscope. Herein we report our experience and the role of laparoscopy in the diagnosis of abdominal tuberculosis in 16 patients within the last 20 years in North Lebanon.

Keywords: Tuberculosis; Abdomen; Laparoscopy.

Presentation ID / Sunum No= 225

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tinnitus Görülen Hastalarda Serum Çinko Düzeyinin Sağlıklı Kişilerle Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Kübra Topal[1]

[1]KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
*Corresponding author: KÜBRA TOPAL

Özet

Tinnitus yani çınlama herhangi bir ses uyaranı olmaksızın kişinin ses algılamasıdır. Yaşla birlikte görülme sıklığı artar.En sık 45-65 yaş aralığında görülür. Bazen akustik travmayı takiben hızlı başlangıçlı olabilmekte iken bazen de ilerleyen yaşla birlikte gelişen işitme kaybına eşlik ederek daha yavaş seyir gösterebilmektedir. Tinnitus tek taraflı, çift taraflı veya kafanın etrafında bir ses olarak algılanabilir. Her zaman ince bir ses şeklinde olmayabilir. Kalın tonlu, kaba tonlu, nabız atar gibi bir çok tonda görülebilir. Bazı hastalarda şiddetli ve sürekli bir seyir izlenir ve bu durum yaşam kalitesini ciddi anlamda bozabilmektedir.Çok fazla nedene bağlı olarak karşımıza çıkar.İşitme kaybına neden olabilecek her türlü rahatsızlık kulakta çınlamaya neden olabilir. Kulak hastalıkları, kulak zarının delinmesi, kulak kiri, meniere hastalığı, şeker hastalığı, kalp ve damar hastalıkları, yüksek tansiyon, kansızlık, hormonal değişimler, beyin bölgesindeki tümörler, travma kulakta çınlamaya neden olabilmektedir. Mesleği gereği gürültüye veya basınç değişikliklerine maruz kalmak (asker, pilot, dalgıç gibi) çınlamanın artmasına sebep olabilir. Çınlamadaki ana sorunlardan biri de sebebinin zor bulunuyor olmasıdır. Sebebi bilinen durumlarda medikal veya cerrahi yöntemlerle hasta tedavi edilebilir. Sebebi bilinemeyen durumlarda ise genel tedavi yöntemleri uygulanabilir. 2019-2020 yılları arasında tinnitus şikayeti ile başvuran 50 hasta, çalışmaya dahil edildi. Tinnitus dışı nedenlerle başvuran 50 hasta kontrol grubu olarak çalışmaya alındı. Hastaların 26' sı kadın,24' ü erkek idi. Tinnitus Handikap İndeksi dolduruldu.Hastaların %22

hafif, %56 orta, % 20 si şiddetli tinnitus tarifledi. Hastalardan kan alınarak serum çinko seviyesi değerlendirildi. Hafif şiddette tinnitus tarifleyen hastaların serum çinko seviyeleri sağlıklı grupla karşılaştırıldığında farklılık göstermezken, orta ve ciddi düzeyde tinnitus tarifleyen hastaların serum çinko düzeyi kontrol grubuna kıyasla anlamlı oranda düşük bulundu. Tinnitus tarifleyen hastalarda sebebe yönelik araştırma yapılıp, etkin tedavi ile hastaların şikayetleri azalmakta, hastaların hayat kalitesi artmaktadır. Tinnitus birçok sebebe bağlı olarak görülebilen bir semptomdur. Bizim çalışmamız da çinko eksikliğinin tinnitus nedeni olabileceğini desteklemektedir. Uygun replesman ile hastaların tinnitus şikayeti gerileyebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tinnitus, Çinko, Kan,

Presentation ID / Sunum No= 266

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Torsion of a Large Pedunculated Subserous Myoma: A Rare Cause of Acute Abdomen at Third Trimester of Pregnancy

Dr. Burak Sezgin[1]

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD
*Corresponding author: Burak Sezgin

Abstract

Objective: To report a case with torsion of a large pedunculated uterine leiomyoma at third trimester of pregnancy presented as acute abdomen. Material and methods: A 41 years old primigravida at the 35+2 weeks of her pregnancy admitted at the emergency department with complaints of severe intermittent and colicky abdominal pain of one-day duration. It started acutely but gradually increased in intensity involving right lower and upper quadrant of the abdomen. Clinical examination revealed rebound and tenderness with a large palpable mass measuring 15*10 cm at the right upper quadrant. Obstetric examination revealed a single live intrauterine fetus with cephalic presentation, normal amniotic fluid index and fetal monitorization. Transabdominal ultrasonography also revealed a 156*105 mm right adnexial solid mass, suspecting a pedunculated leiomyoma. The mass had an heterogenous appearance with hipoechoic and unechoic regions. Blood flow to mass was found interrupted at doopler ultrasonography. We could not perform MRI due to acute exacerbation of severe abdominal pain. Results: With a preoperative diagnosis of torsion of a pedunculated subserosal leiomyoma, the patient underwent emergency laparotomy and cesarean section. After delivery of a 2150gr alive baby with Apgar score: 6, torsion of a nearly 15 cm pedinculated leiomyoma was explored at the nearby of right proximal round ligament. It was found as twtisted two times and, hemorrhagic and necrotic appearance. Pedinculated leimyoma was detorsioned and myomectomy was performed after cesarean section.

Leiomyoma diagnosis was confirmed pathologically. On gross inspection, the resected myoma was ischemic, and both focal hemorrhage and necrosis were noted in the pathology report. The patient was discharged at the second day of operation and remained symptom-free during the follow-up period. Conclusion: Torsion of a large pedunculated uterine leiomyoma may rarely represent a surgical emergency at third trimester of pregnancy.

Keywords: Acute Abdomen, Cesarean Section, Subserous Myoma, Third Trimester, Torsion

Presentation ID / Sunum No= 214

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Trakeal Rezeksiyonlarda Laringeal Maske Kullanımı - 2 Vaka Raporu

Dr. Aycan Özdemirkan[1] , Dr. Volkan Şıvgın[1]

[1]Gazi Universitesi

Özet

Trakeal rezeksiyon, hava yolunun cerrahi ekip ile paylaşılması ve hava yolu devamlılığının sağlanmasındaki zorluklar nedeniyle anestezi uzmanları için en zorlu vakalardan biridir. Farklı patolojiler ve farklı derecelerde trakeal stenoz nedeniyle, alternatif hava yolu stratejilerine yönelik eğilimler vardır. Laringeal maske, trakeal rezeksiyonlarda yaygınlaşan bir hava yolu aletidir. Trakeal stenozlu hastalarda laringeal maske kullanılarak güvenli bir trakeal rezeksiyon yöntemi sunmayı amaçladık. Olgu 1: 28 yaşında erkek hasta ses kısıklığı ile hastaneye başvurdu. Öyküsünde yoğun bakım ünitesinde uzamış entübasyon olduğu öğrenildi. Görüntüleme çalışmalarında trakeal stenoz tanısı konuldu. Olgu 2: Tekrarlayan pulmoner enfeksiyonu olan 44 yaşında bir erkek hastada, travma nedeniyle uzun süreli yoğun bakımda kalış öyküsü vardı. Trakeoözofageal fistül tanısı konuldu. Her iki olgu için de segmental trakeal rezeksiyon planlandı. Havayolu yönetimi, anestezi indüksiyonunu takiben laringeal maske kullanılarak yapıldı. Rezeksiyon öncesi ve sonrası tanısal amaçlı bronkoskopi yapıldı. Trakea tamamen açıldıktan sonra çapraz alan ventilasyonu sağlandı. Anastomoz sırasında aralıklı apneik oksijenasyon periyotları uygulandı. Anastomozu takiben laringeal maske ile ventilasyona devam edildi. Operasyon sonunda laringeal maske herhangi bir komplikasyon olmaksızın başarılı bir şekilde çıkarıldı. Laringeal maske, hem anestezistler hem de cerrahlar için özellikle belirli özelliklere sahip trakeal rezeksiyonlarda işlemi kolaylaştıran bir alettir.

Trakeal rezeksiyonlarda birincil hava yolu aracı olarak laringeal maskeyi tercih etmenin makul ve güvenli olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Trakeal Hastalıklar, Laringeal Maske Havayolu

Use of Laryngeal Mask Airway During Tracheal Resections - 2 Case Reports

Abstract

Tracheal resection is one of the most challenging cases for anesthesiologists due to sharing the airway with the surgical team and difficulties in maintaining airway continuity. Due to different pathologies and different degrees of tracheal stenosis, there are tendencies towards alternative airway strategies. Laryngeal mask is an airway instrument that is becoming widespread in tracheal resections. We aimed to introduce a safe method of tracheal resection by the use of laryngeal mask airway in patients with tracheal stenoses. Case 1: A 28 year old man, presented to the hospital with hoarseness. He reported a prolonged intubation in intensive care unit. A diagnosis of tracheal stenosis was made based on imaging studies. Case 2: A 44 year old man with frequent pulmonary infections had an history of trauma and prolonged intensive care unit stay. A diagnosis of tracheoesophageal fistula was made. For both cases a segmental tracheal resection was planned. Airway management was performed using laryngeal mask airway following anesthesia induction. Diagnostic bronchoscopies were performed before and after resections. Cross-field ventilation was established once the trachea was fully opened. During anastomosis intermittent apneic oxygenation periods were applied. Following anastomosis ventilation was commenced with laryngeal mask airway. At the end of the operation laryngeal mask airways were removed successfully without any complications. Laryngeal mask airway is an instrument that facilitates the process for both anesthesiologists and surgeons, especially in tracheal stenoses of certain features. We think that it is reasonable and safe to prefer laryngeal mask airway as the primary airway instrument in tracheal resections.

Keywords: Tracheal Diseases, Laryngeal Mask Airway

Presentation ID / Sunum No= 386

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Transüretral Mesane Rezeksiyonu Yapılan Olguların Retrospektif İncelenmesi ve Karşılaştırmalı Klinikopatolojik Analizi

Dr. Aziz Hakkı Civriz[1] , Asst. Prof. Dr. Büşra Yaprak Bayrak[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı

Özet

Giriş:Ürotelyal mesane kanserlerinin çoğu, kasa invaze tipleriyle karşılaştırıldığında çok daha düşük bir ölüm oranı ile karakterize, kasa invaziv olmayan mesane kanseriyle başvurur. %75-80 mesane karsinomlu hastalarda tümör, mukoza (evre Ta veya evre karsinoma in situ) veya submukoza (evre T1) ile sınırlıdır. Non-invaziv ürotelyal karsinomlar(NİÜK), hücresel/yapısal olarak atipik ancak bazal membrana invaze olmayan lezyonlardır. Tedavisiz kaldığında yaklaşık yarısı muskularis propriaya invaze olurlar. Transüretral rezeksiyon (TUR), anestezi altında yapılan, hastanın üretrasından girilerek mesanenin görüntülenebildiği, malign görünümlü lezyonların tanı-tedavi yaklaşımını belirlemesinin yanında NİÜK için altın standart tedavi yöntemidir. Biz bu çalışmamızda, klinik olarak malignite şüphesi bulunan mesane lezyonlarına yönelik TUR yapılan olguların histopatolojik değerlendirmesini yaparak malignite saptama oranını belirlemeyi, klinik bulgularıyla histopatolojik analizini karşılaştırmayı amaçladık. Gereç/Yöntem:Kliniğimizde Ağustos 2018 ile Ağustos 2020 arasında, toplam 433 mesane TUR materyallerinin histopatolojik tanıları retrospektif olarak tarandı, klinik veriler eşliğinde yeniden değerlendirildi. Bulgular:İncelenen TUR materyallerinin 60'ında neoplazi saptanmadı. 14 olguda preneoplastik lezyonlar (ürotelyal displazi,malignite potansiyeli belirsiz ürotelyal proliferasyon,düşük malignite potansiyelli papiller ürotelial neoplazm) görülürken; 3 olguda benign neoplazi vardı. 346 olgu primer mesane ürotelyal karsinom; 2 olgu küçük hücreli nöroendokrin karsinom tanısı aldı. 2 olgunun mesanesi primer prostat adenokarsinom infiltrasyonu varken;

6 olgu primer kolon adenokarsinomu infiltreydi.Mesane ürotelyal karsinomlarına baktığımızda 131'i NİÜK, 215'i ise İÜK olarak raporlandı. 298'i erkek, 48'i kadındı. NİÜK'larda ortalama yaş 64.45 iken invaziv ürotelyal karsinomlarda (İÜK) 66,50'ti. İÜK'lerin %29,8'inde muskularis propria infiltre görünümde olup pT2 olarak evrelendirildi. Tartışma/Sonuç:Mesane kitlelerinde,TUR'un hem tanısal hem tedavi edici rolü vardır.Özellikle NİÜK tedavi yönetiminde ilk tercih edilen standart cerrehi prosedürdür.Burada nükslerin önlenebilmesi için en önemli şart, tümörün komplet çıkarılmasının sağlanmasıdır.TUR'la, bir mesanede tümör varsa tümörün histopatolojik tipi,muskularis propria örneklendiyse tümörün kasa invazyonunun olup/olmadığını,eşlik eden karsinoma in-situ varlığını,lenfovasküler invazyonun olup/olmadığını belirlenebilmektedir. Optimal sonuçlar için en önemli ön koşul, iyi eğitimli ürologlar tarafından sistematik ve titizlikle gerçekleştirilen prosedürdür. Ürologlar,yeni görüntüleme ve cerrahi teknikler ve bunların potansiyel faydaları dahil olmak üzere yeniliklerden haberdar olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mesane, Transüretral Rezeksiyon, Ürotelyal Karsinom

Presentation ID / Sunum No= 400

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tubo-Ovarian Apseye Eşlik Eden Apandisit; Ultrasonografik Görünüm

Asst. Prof. Dr. Elif Terzi[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi

Özet

Hasta 26y,G1P1Y1, Şiddetli sağ kasık ağrısı nedeniyle gelen hastanın 20 gün önce acil sezaryen ile doğum öyküsü mevcut. ilk tetkiklerinde CRP: 166 BK: 20,5 Hb: 10,0 USGde; Sağ adneksiyal lojda sınırları sağ overden ayırt edilemeyen 63x48.5 mm boyutlu, yoğun içerikli kistik alan içeren, kanlanması olan sınırları nispeten düzenli semisolid kitle lezyonu izlenmiştir. appandiks ön-arka çapı 4.6 mm bulunmuş. Radyolojik ön tanı tubo-ovarian apse?, plastrone appandisit ?? Servise yatırılarak 3'lü antibiyotik tedavisine başlanan hastanın genel durumu orta-iyi, ateşi:37,4 TA: 110/60 NDS: 96. Ağrı yakınması azalan hastanın tedavinin 7. gününde sağ kasık ağrısında artış olması üzerine hastaya Pelvik CT çekildi. CT de; Sağ adneksiyel lojda yaklaşık 6x5 cm boyutlarında, içerisinde tübüler kistik dansitede görünümler izlenen hipodens heterojen yapıda, kontrast enjeksiyonu sonrası kistik komponentlerinde periferal kontrast tutulumları izlenen semisolid kitle lezyonu izlenmiş olup bu düzey komşuluğunda mezenterik doku içerisinde inflamatuar dansite artışları, en büyüğünün kısa çapı 2 cm ölçülen çok sayıda LAP izlenmiştir. apsenin lokalizasyonunun uygun olması nedeniyle perkutan apse drenajı planlandı. Girişimsel Radyoloji tarafından apse loju yıkanarak işlem 3 gün aralıkla 3 kez tekrarlandı. Drenaj sonrası CRP:32 BK:11,6 Hb:11,4 geldi. Hasta 15 gün boyunca 2'li antibiyotik tedavisi ile takip edildi. işlemden 1 ay sonra USG de apseye ait görüntü 40.5x29 mm, 2 ay sonra ise 30x26 mm ye kadar geriledi. Son drenaj işleminden 4 ay sonra sağ kasık ağrısı ve ateş nedeniyle gelen hastanın CRP:119 BK:17,6 Hb:12,6 bulundu. USG de; Sağ adneksiyal lojda sınırları sağ overden ayırt edilemeyen yaklaşık 78.5x57.5x58 mm boyutlu belirgin

kanlanması olan kistik komponentli semisolid kitle lezyonu izlenmiştir. Değerlendirme sırasında batındaki serbest mayii ile ayırtedilebilen erekte, enflame apandix görüntülendi. Laparotomik yaklaşımla sağ adnexial bölgede geçirilmiş tubo-ovarian apseye ait düzensiz sınırlı, non- pürülan kistik içerikli kitle izlendi. kitleye bitişik yerleşimli enflame ve ödemli apandix gözlendi. Adnexial kitle over korunarak eksize edildi apandektomi gerçekleştirildi. Patolojileri ön tanıyla uyumlu geldi. Postop hasta yakınması olmadan halen aralıklı takip ediliyor.

Anahtar Kelimeler: Apandisit, Tubo-Ovarian Apse, Perkütan Drenaj

Presentation ID / Sunum No= 265

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Üçüncü Trimesterde Tanı Konulan Tanatoforik Displazi Olgusu

Dr. Gülşah Dağdeviren[1]

[1]T.C. SAĞLIK BAKANLIĞI ETLİK ZÜBEYDE HANIM KADIN HASTALIKLARI EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ

Özet

Amaç: İskelet displazileri kemik ve kıkırdakların anormal gelişim ve büyümeleri ile karakterize heterojen bir hastalık grubudur. Her 10.000 doğumda ortalama 2,4 vakada görülmektedir. Tanatoforik displazi (TD) en sık gözlenen konjenital letal iskelet displazisidir. TD insidansı 1/20.000 ile 1/50.000 arasında bildirilmektedir. Prenatal dönemde saptanan bu nadir olguyu sunmayı amaçladık. Olgu : Eşi ile arasında akrabalık bulunmayan, 25 yaşında, gravida 3, parite 2, 2 kez geçirilmiş sezeryan öyküsü olan takipsiz gebe, sancı şikayeti ile acil servise başvurdu. Son adet tarihine göre gestasyonel yaşı 34 hafta 1 gün olan hastaya yapılan obstetrik ultrason incelenmesinde BPD: 99mm 40hf 5g, HC: 339mm 39 hf 1g, AC: 289mm 32hf 6g, TC:207mm, FL: 25mm 17 hf 5g, diğer bütün uzun kemikler femur ile aynı oranda kısa izlendi. Olgumuzda ekstremitelerde ciddi mikromeli, kısa ve eğri femur, makrosefali, frontal bossing, basık burun kökü ve hipoplazik toraks ve şiddetli polihidramniyos mevcuttu (şekil 1). Mevcut bulgularla hastada Tanatoforik Displazi tip 1 düşünüldü. Eylemde mükerrer sezeryan endikasyonu ile 2000 gr, 35cm, canlı erkek bebek 9/10 Apgar ile sezeryanla doğurtuldu. Postnatal klinik değerlendirmede; megalosefali, burun kökü basık, geniş alın, frontal bossing, dar toraks, ekstremitelerde ve parmaklarda belirgin kısalık gözlendi (şekil 2). Direk grafide kısa kostalar ve ekstremiteler izlendi (şekil 3). FGFR3 geni ve ayrıca olası kromozomal bozukluklar açısından fetal karyotip analizi için periferik kan örneği gönderildi, sonuçlar beklenmektedir. Olgumuz postnatal 6. gününde pulmoner hipoplazi tanısı ile ventilatörde izlenmektedir.Sonuç: En sık görülen

iskelet displazileri, tanatoforik displazi, akondroplazi, akondrogenezis ve osteogenezis imperfekta'dır. Prenatal ultrason incelemesinde iskelet displazilerinin tanısı %40 oranında yapılabilmektedir. Ayırıcı tanı zor olsada, ölümcül tip displazilerde prenatal tanı doğruluk oranının daha yüksek olduğu bildirilmiştir. Prenatal tanıda; ekstremite kısalığının sınıflandırılması, ekstremitelerde sayısal/yapısal bozukluğun değerlendirilmesi, mineralizasyon defekti varlığı ve pulmoner hipoplazinin değerlendirmesi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tanatoforik Displazi, İskelet Displazisi, Prenatal Tanı

Presentation ID / Sunum No= 392

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ultrasonografik Ölçüm Parametrelerinin Fetal Doğum Ağırlığı ile Korelasyonu

Asst. Prof. Dr. Hasan Aykut Tuncer[1] , Prof.Dr. Mine Üner[2]

[1]Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Jinekolojik Onkoloji Cerrahisi Bilim Dalı
[2]Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı Emekli Öğretim Üyesi
*Corresponding author: Hasan Aykut Tuncer

Özet

Amaç: Antenatal dönemde fetal doğum ağırlığının doğru tahmini, doğum yöntemine (sezaryen ya da vajinal doğum) karar verilmesi açısından son derece önemlidir. Doğru doğum yönteminin seçimi, fetal makrozominin ve düşük doğum ağırlığının olumsuz doğum sonuçlarını azaltır. Biz bu çalışmada, sık kullanılan fetal biyometrik parametreler ile birlikte fetal orta kol cilt altı doku kalınlığının ve klinik parametrelerin fetal doğum ağırlığını tahmin etmedeki değerlerini incelemeyi amaçladık. Gereç ve Yöntemler: Vajinal doğum ya da sezaryen ile doğum yapmış olan 72 sağlıklı tekil gebe prospektif olarak değerlendirilmiştir. Rutin fetal biyometrik parametreler [bilateral parietel diameter (BPD), head circumference (HC), abdominal circumference (AC), femur length (FL), humerus length (HL)] ile birlikte fetal orta kol cilt altı doku kalınlığı ölçülmüştür. Hadlock formülüne göre fetal ağırlık, gebeliğin başında maternal ağırlık, doğum zamanı maternal ağırlık, gebelikte maternal ağırlık artışı, maternal yaş, fetal cinsiyet kaydedilmiştir. Hemen doğum sonrasında ölçülen ağırlık, fetal doğum ağırlığı olarak belirlenmiştir. Parametrelerin fetal doğum ağırlığına korelasyonu Pearson korelasyonu (r) ile değerlendirilmiştir; (r) = 0,2-0,5; düşük korelasyon, (r) = 0,5-0,8; orta korelasyon, (r)> 0.8; yüksek korelasyon olarak açıklanmıştır. p<0,05 değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul

edilmiştir. Bulgular: Fetal doğum ağırlığın, Hadlock formülü (r:0,893;p<0,001) ve AC (r:0,826;p<0,001) ile yüksek, BPD (r:0,561;p<0,001), FL (r:0,552;p<0,001), orta kol cilt altı doku kalınlığı (r:0,535;p<0,001) ve HL (r:0,501;p<0,001) ile orta, HC (r:0.479;p<0,001), gebelikte maternal ağırlık artışı (r:0,395;p<0,001) ve doğum zamanında maternal ağırlık (r:0,339;p=0,004) ile düşük korelasyon gösterdiği hesaplanmıştır. Fetal doğum ağırlığı ile maternal yaş, gebeliğin başındaki maternal ağırlık ve fetal cinsiyet ile korelasyon bulunmamıştır. Sonuç: Fetal doğum ağırlığının doğru tahmininde AC, BPD, FL, orta kol cilt altı doku kalınlığı, HL, HC, gebelikte maternal ağırlık artışı ve doğum zamanında maternal ağırlık parametrelerini içeren formüllere gereksinimiz bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tahmini doğum ağırlığı, Tahmini fetal ağırlık, Fetal orta kol cilt altı kalınlığı

Correlation of Ultrasonographic Biometric Parameters With Fetal Birth Weight

Abstract

Objective: Accurate estimation of fetal weight during the antenatal period is crucial for deciding the delivery method (cesarean or vaginal birth). Deciding the true delivery method minimalizes the birth dependent adverse outcomes of fetal macrosomia and low birth weight. In the present study, we aimed to evaluate the values of frequently used fetal biometry parameters, fetal mid-arm subcutaneous tissue thickness and clinical characteristics on estimation of fetal birth weight. Material and Methods: 72 healthy singleton pregnants who have had a cesarean or vajinal birth were prospectively evaluated. Routine sonographic biometric parameters [bilateral parietal diameter (BPD), head circumference (HC), abdominal circumference (AC), femur length (FL), humerus length (HL)] and fetal mid-arm subcutaneous tissue thickness were measured. Fetal weight according to Hadlock formula, maternal weight at the beginning of pregnancy, maternal weight at the day of birth, maternal weight increase during pregnancy, maternal age and fetal gender were recorded. Fetal birth weight was taken based on the measurement just after the delivery. Pearson correlation (r) was used for the correlation of parameters with

fetal birth weight; (r)=0.2-0.5: low correlation, (r)=0.5-0.8: moderate correlation, (r)>0.8, high correlation descriptions were used. p<0.05 values were accepted as statistically significant. Results: Fetal birth weight was highly correlated with Hadlock formula (r:0.893;p<0.001) and AC (r:0.826;p<0.001), moderately correlated with BPD (r:0.561;p<0.001), FL (r: 0.552;p<0.001), mid-arm subcutaneous tissue thickness (r:0.535;p<0.001) and HL (r:0.501;p<0.001), lowly correleted with HC (r:0.479;p<0,001) maternal body weight increase during pregnancy (r:0.395;p<0,001) and maternal body weight at the day of birth (r: 0.339; p=0.004). Fetal birth weight was not correlated with maternal age, maternal body weight at the beginning of pregnancy and fetal gender. Conclusion: For the true estimation of fetal birth weight we need formulas including AC, BPD, FL, mid-arm subcutaneous tissue thickness, HL, HC, maternal weight increase during pregnancy and maternal weight at the day of birth.

Keywords: Birthweight prediction, Estimated fetal weight, Fetal mid-arm subcutaneous tissue thickness

Presentation ID / Sunum No= 383

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Üretraya Lokal Anestezik Uygulanmasının Tanısal Rijit Sistoskopi Yapılan Erkek Hastalarda Sedoanaljezi Kullanımı Üzerine Etkisi : Bir Retrospektif Çalışma

Asst. Prof. Dr. Mehmet Ali Çaparlar[1] , Asst. Prof. Dr. Ceyda Özhan Çaparlar[2]

[1]Ankara Üniversitesi
[2]SBÜ Dışkapı Yıldırım Beyazıt EAH

Özet

Amaç: Bu retrospektif çalışmanın amacı 2018-2020 yılları arasında sedasyon ve analjezi altında tanısal mesane sistoskopisi uygulanan hastalarda işlemden önce üretraya lokal anestezik (LA) uygulanmasının sedo-analjezik tüketimi bakımından karşılaştırılmasıdır. Metotlar: Hastane etik komite onayının alınmasından sonra, hasta dosyaları incelendi. Sedo-analjezi tekniği altında mesane sistoskopisi uygulanan yetişkin hastalar çalışmaya alınırken; girişimsel mesane sistoskopisi uygulanan, rejyonal anestezi uygulanmış ve yetersiz veriye sahip hastalar çalışmadan çıkarıldı. Çalışmanın birincil sonuç ölçütleri işlem sırasındaki sedo-analjezi tüketim miktarlarıydı. İkincil sonuç ölçütüyse sedo-analjezinin yetersiz kalması nedeniyle hipnotik ilaçların uygulamasına geçme gerekliliğinin belirlenmesiydi. $p<0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya alınan 241 hastanın tümüne 4 mg midazolam ve 50 mikrogram fentanil intravenöz olarak sedoanaljezi amacıyla uygulanmıştı. Bunlardan 110'na üretradan 10 ml %2 lidokain kayganlaştırıcı jel uygulanmıştı (grup lidokain; grup L). Hastaların 131'nde ise üretradan 10 ml 2% prilokain üretradan uygulandıktan 3 dakika sonra 10 ml %2 lidokain kayganlaştırıcı jel üretradan instile edildi (Grup Lidokain + Prilokain; grup LP). 10 dakika sonra 2 mg midazolam ve 50 mikrogram fentanil daha uygulandı. Takiben, rsistoskopiye başlandı. İşlem sırasında sözlü olarak ağrı ifade eden veya kolları veya bacaklarını bilinçsizce çeken

hastalara ek 2 mg midazolam ve 50 mikrogram fentanil uygulanmıştı. Şikayetleri devam eden hastalarda 50 mg'lık propofol bolus uygulamasına geçilerek yüz maskesi ile solunum desteklenmişti. Birincil sonuç ölçütleri: İşlem sırasında ağrı ifade eden ve ek midazolam ve fentanil kullanılma gereksinimi duyulan hasta sayısı grup L'de grup LP'den daha fazlaydı ($p<0,05$). Bu gereksinim, L grubunda daha erken sürede ortaya çıkmıştı ($p<0,05$). İkincil sonuç ölçütü: L grubunda daha fazla hastada sedo-analjeziden propofolün eklenmesi ve maske ventilasyonuna geçilmesi gerekmişti ($p>0,05$). Sonuç: Erkek hastalarda yapılan tanısal rijit sistoskopik girişimlerde üretraya kayganlaştırıcı lidokain jel instile edilmesine ek olarak prilokain uygulanması; sadece kayganlaştırıcı lidokain jel uygulanmasına göre daha az ağrıya ve daha az sedatif ve hipnotik ajan kullanılmasına neden olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sistoskopi; Sedo-Analjezi; Lidokain, Prilokain.

Presentation ID / Sunum No= 352

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Uyanık Kraniyotomide Anestezi Yaklaşımımız

Dr. Gözde İnan[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD.

Özet

Uyanık kraniyotomi, açık beyin ameliyatı sırasında hastanın klinik ve nörolojik durumunun sürekli olarak değerlendirilmesine olanak sağlayan bir cerrahi tekniktir. Günümüzde motor, duyu veya konuşma fonksiyonlarını kontrol eden beyin bölgelerine yakın tümörlerin rezeksiyonunda sıklıkla uygulanmaktadır. Hasta uyanıkken nörolojik testler yapılarak cerrahın bu alanlardan kaçınmasına ve rezeksiyon sınırlarını maksimize etmesine yardımcı olur. Ayrıca hastanede kalış süresini kısaltır, bulantı-kusma gibi komplikasyonları azaltır, genel anestezi alamayacak hastalarda avantaj sağlar. Bu teknikte anestezistin hedefi ameliyatın güvenli şartlarda yapılmasını, hastanın işlemin ağrılı bölümlerine ve uzamış hareketsizliğe toleransını sağlamak, nörolojik testler sırasında kooperasyonunu devam ettirmektir. Bu sunumun amacı, uyanık kraniyotomi uygulanan üç hastadaki başarılı "uyur-uyanık-uyanık" tekniği ile anestezi deneyimlerimizi sunmaktır. Hastaların sırasıyla yaşları 55/19/41, cinsiyetleri erkek/erkek/kadın, patolojileri premotor glial/frontal/parietal tümör şeklindeydi. Hastaların tümüne standart monitörizasyon (elektrokardiyogram, kan basıncı, puls oksimetri, ETCO2) uygulandı. Damaryolu, invaziv arteriyel kateter girişimleri nörolojik testte kullanılmayan uzuvlardan gerçekleştirildi. Hastalara çivili-başlık takılmasından önce skalp blok uygulandı. Skalp bloğu, çivili-başlık uygulaması, kraniyotomi ve duranın açılması sırasında hasta uyurken, tümör eksizyonu, nörolojik test ve cerrahi kapatma dönemlerinde hastalar uyanıktı. Uyur dönemde havayolu laringeal maske (LMA) ile sağlandı. Deksmedetomidin-propofol-remifentanil dozu, hedef bispektral-indeks değerleri "uyur" dönemde 40-60, "uyanık" dönemde >60, test sırasında >85 olacak şekilde ayarlandı. Nörolojik testlerden önce propofol kesildi, test sırasında solunum depresyonu yapmayan,

elektrokortikografi ile etkileşmeyen deksmedetomidin tercih edildi. Uyanık kraniyotomide anestezi yönetimi zorlu bir süreçtir. Uygun hasta seçimi, intraoperatif yakın monitörizasyon ve cerrahinin aşamalarına uygun anestezi tekniği seçimi ile cerrahi başarısı artmakta ve komplikasyon oranı en aza indirilebilmektedir. "Uyur-uyanık-uyanık" anestezi yöntemi tercih edilen bu üç uyanık kraniyotomi olgusunun "uyur" döneminde havayolu LMA ile başarılı bir şekilde sağlanmıştır. Entübasyon yerine LMA tercih edilmesi çivili-başlık takılı hastalarda açık beyin cerrahisi sürdürülürken uyurdan uyanık duruma geçişte laringospazm, öksürük dolayısıyla kafa içi basınç artışı gibi komplikasyonların görülmemesini sağlamıştır. Farklı anestezi derinlikleri arasında geçişin hızlı olmasında deksmedetomidin-propofol-remifentanil anestezik ajanlarının tercih edilmesi ve anestezi derinliğinin monitörizasyonunun etkili olduğu kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Uyanık Kraniyotomi, Uyur-Uyanık-Uyanık Anestezi, Beyin Tümörü, Deksmedetomidin, Propofol, Remifentanil

Presentation ID / Sunum No= 221

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Venöz Yetmezliği Tedavisinde Endo Venöz Lazer Ablasyon; Vaka Serisi

Assoc. Prof. Dr. Zafer Cengiz Er[1] , Assoc. Prof. Dr. Fethi Sada Zekey[1]

[1]BOZOK ÜNİVERSİTESİ

Özet

Venöz Yetmezliği Tedavisinde Endo Venöz Lazer Ablasyon; Vaka serisi Özet Amaç: Kronik venöz yetmezlik nedenli vena saphena magna'da (VSM) Endo Venoz Lazer Ablasyon tedavisi uyguladığımız hastaların sonuçlarının incelenmesidir. Materyal ve metot: Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma Hastanesinde 2016 ile 2020 tarihleri arasında kronik venöz yetmezlik nedenli (KVY) safen ven lazer ablasyonu uyguladığımız hastalar çalışmaya dahil edildi. Renkli dopler ultrasonografi (RDUS) ile VSM çapı 5,5 mm üzeri ve safeno femoral reflü süresi 0,5 sn. den daha uzun olan 126 hastada 137 ekstremiteye Endo Venöz Lazer Ablasyon (EVLA) uyguladık. Hastaların işlem sonrası onuncu gün poliklinik muayenesi birinci ve altıncı aylarda RDUS tetkikiyle kontrolleri yapılarak değerlendirildi. Preop dönemde hastaların semptomları soruldu. Operasyon sonrası altıncı aydaki kontrollerinde semptomları tekrar sorularak, oluşan değişim için; iyileşme, hafif iyi, aynı ve artma tarzında bildirilen anket uygulandı. Uygulanan tedavini hastaların şikâyetlerindeki değişim ve dolayısıyla memnuniyetleri değerlendirilmeye çalışıldı. Bulgular: Yaş ortalaması 39,4±11,6 ve ortalama safen çapı 7,85±2,6 idi. İşlem süresi ortalama 35±8,6 dk. ve işlem sonrası ortalama taburculuk zamanı 89,17±12 dk. oldu. Altı aylık takipte tam oklüzyon oranımız %96,36 olarak sonuçlandı. Postop birinci ay VSM'nın RDUS kontrolünde 2 hastada (%1,45) parsiyel rekanilizasyon, altı aylık sonraki RDUS kontrolünde 5 vakada (%3,64) VSM' da parsiyel rekanalizasyon oluştu. Vakalarımızda görülen komplikasyonlar 46 vakada ekimoz %33,57 ve 17 vakada %12,40 hematomdu. Derin ven trombozu ve

pulmoner emboli gelişen hastamız olmadı. Dermatolojik hassasiyeti olan bir hastamızda işlem sonrası hafif cilt yanığı, 7 hastada (%5,10) selüllit, 10 hastada(%7,29) flebit gelişip medikal olarak tedavisi sağlandı olup medikal tedavi ile geçti. Altı ay sonraki kontrolde, en fazla iyileşmede %63,50 ile 87 vakada ağrı hissinde tamamen geçme olarak tarif ederlerken, onu sırasıyla %59,09 ile kramp, %42,10 karıncalanma, %40,21 şişlik takip etti Sonuç: Endovenöz tekniklerin gelişmesi ile EVLA yüksek oklüzyon düşük komplikasyon oranları, kısa işlem ve taburculuk süresiyle, konvansiyonel cerrahiye önemli alternatif olmuştur. KVY tedavisinde hasta memnuniyetini sağlamakta, gelişen teknolojiye rağmen sahada olan kısıtlılıkların ve komplikasyonların azaltılmasında uygun teknikle hasta seçimi, hasta eğitimi hâlihazırda önemini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Endo Venöz Lazer Ablasyon, Venöz Yetmezlik

Endo Venous Laser Ablation in the Treatment of Venous Insufficiency; Case Series

Abstract

Endo Venous Laser Ablation in the Treatment of Insufficiency; Case series Summary Purpose: To examine the results of patients who have been treated with Endo Venous Laser Ablation in the vena saphena magna (VSM) due to chronic venous insufficiency. Materials and methods: Patients who underwent saphenous vein laser ablation for chronic venous insufficiency (CVI) at Bozok University Medical Faculty Research Hospital between 2016 and 2020 were included in the study. With color doppler ultrasonography (RDUS), the VSM diameter is above 5.5 mm and the safeno femoral reflux time is 0.5 seconds. We applied Endo Venous Laser Ablation (EVLA) to 137 extremities in 126 patients who were longer than those. Patients were evaluated by outpatient clinic examination on the tenth day after the procedure and controls with CDUS examination in the first and sixth months. The symptoms of the patients were asked in the preoperative period. At the sixth month after the operation, the symptoms were asked again and for the change that occurred; The questionnaire, which reported improvement, slightly good, the same and increasing style, was applied. An attempt was made to evaluate the treatment

applied, the change in the patients' complaints and therefore their satisfaction. Results: The mean age was 39.4 ± 11.6 and the mean saphenous diameter was 7.85 ± 2.6. The average procedure time is 35 ± 8.6 minutes. and the mean discharge time after the procedure 89.17 ± 12 min. happened. Our complete occlusion rate was 96.36% in the six-month follow-up. Partial recanalization occurred in 2 patients (1.45%) in the postoperative first month VSM control, and in 5 cases (3.64%), partial recanalization occurred in the VSM in 6 months later. Complications in our cases were ecchymosis 33.57% in 46 cases and hematoma 12.40% in 17 cases. No patient developed deep vein thrombosis or pulmonary embolism. In one of our patients with dermatological sensitivity, after the procedure, mild skin burn, cellulite in 7 patients (5.10%), phlebitis in 10 patients (7.29%) were treated medically, and they were treated with medical treatment. At the control six months later, 63.50% of the patients described the pain as total relief in 87 cases, followed by cramping with 59.09%, tingling 42.10% and swelling 40.21%, respectively. Conclusion: With the development of endovenous techniques, EVLA has become an important alternative to conventional surgery, with high occlusion rates, low complication rates, short procedure and discharge time. Providing patient satisfaction in the treatment of CVI, patient selection with appropriate technique and patient education are still important in reducing the limitations and complications in the field despite the developing technology.

Keywords: Endo Venous Laser Ablation, Venous Insufficiency

Presentation ID / Sunum No= 180

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Venöz Yetmezliğin Medikal Tedavisinde Magnezyum Oksitin Etkisi

Dr. Didem Melis Oztas[1]

[1]Bağcılar Eğitim Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Didem Melis Oztas

Özet

Amaç: Venöz yetmezlik yaygın bir patolojidir ve yaşam kalitesini etkilemektedir.Medikal tedavi ile birlikte uygulanan kompresyon tedavisi semptomların giderilmesinde etkilidir.Kalsiyum dobesilat bu patolojide öncelikle tavsiye edilen bir ilaçtır ancak magnezyum oksit özellikle kramplardan şikayetçi olan hastalarda oldukça etkilidir. Metot: Çalışmaya 30 hasta dahil edildi.Hastalar rastgele iki gruba ayrıldı. Grup 1 (n: 15) sadece kalsiyum dobesilat ve Grup 2 (n: 15) kalsiyum dobesilat ve magnezyum oksit tedavi kombinasyonunu aldı. Tüm hastalarda çorap kullanıldı. Hastalar ağrı, kramp, ödem ve kaşıntı semptomlarına göre değerlendirildi. Bulgular: Hastaların ilk poliklinik başvurusundaki semptomları iki grup arasında benzerdi (VAS ağrı skalası, ağrı skoru 5,8 ± 2,1 ve kramp skoru 3,8 ± 1,1). Ağrı skoru Grup 1'de 5,6 ± 2,4'ten 3,1 ± 1,8'e, Grup 2'de 6 ± 1,8'den 3 ± 0,8'e geriledi. Kramp skoru Grup 1'de 6,1 ± 2,4'ten 4,2 ± 1,5'e ve Grup 2'de 6,4 ± 2,2'den 2,1 ± 1,1'e gerilerken, ödem skoru Grup 1'de 4,3 ± 2'den 2,2 ± 0,7'ye ve Grup2'de 3,9±1,6'dan 2±0,5'e geriledi.Kombinasyon tedavisi, kramp semptomunun giderilmesinde monoterapiye göre anlamlı derecede üstün bulundu. Grup 2'den bir hasta bulantıdan şikayet etti ve magnezyum oksit tedavisi kesilince şikayet ortadan kalktı. Grup 1'den 1 hastada, Grup 2'den 1 hastada dispeptik semptomlar görüldü ve başka tedaviye geçildi.Grup 2'de 1 hastada ishal nedeniyle magnezyum oksit ilk hafta kesildi. Kalan hastalarda medikal tedavi 3 aya tamamlandı. Sonuç: Kalsiyum dobesilat, venöz yetmezliğin medikal tedavisinde güçlü bir öneridir. Özellikle kramp

semptomu olan hastalarda, ajanın rahatlatıcı etkisine bağlı olarak tedaviye magnezyum oksit eklenmesi destekleyici bir etken olarak düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Venöz Yetmezlik, Medikal Tedavi, Magnezyum Oksid

The Effect of Magnesium Oxide in the Medıcal Therapy of Venous Insufficiency

Abstract

Aim:Venous insufficiency is a common pathology and affects the quality of life.The combination of medical and compression therapy is effective to relieve the symptoms.Calcium dobesilate is a strongly recommended drug in this pathology;however,magnesium oxide is quite effective especially in patients who complain of cramps. Methods:Thirty patients were involved to the study.The patients were randomly divided into two groups.Group 1 (n:15) received only calcium dobesilate and Group 2 (n:15) received the combination of calcium dobesilate and magnesium oxide therapy.Moderate pressure compression stockings were used in all patients.The patients were evaluated based on the pain,cramp,edema and itching symptoms. Results:The sypmtoms of the patients at the initial outpatient clinic presentation were similar between two groups (VAS pain scale,the pain score was 5,8±2,1 and the cramp score was 3,8±1,1).The pain score regressed from 5,6±2,4 to 3,1±1,8 in Group 1 and 6±1,8 to 3±0,8 in Group 2.The cramp score regressed from 6,1±2,4 to 4,2±1,5 in Group 1 and 6,4±2,2 to 2.1±1.1 in Group 2,the edema score regressed from 4,3±2 to 2,2±0,7in Group 1 and 3,9±1,6 to 2±0,5 in Group 2.The combination therapy was found to be significantly superior to monotherapy in relieveing cramp symptom.One patient from Group 2 complained about nausea and when magnesium oxide therapy was stopped the complaint disappeared.In 1 patient from Goup 1 and in 1 patient from Group 2 the dispeptic symptoms were observed and the therapy was switched to else.In one patient in Group 2,magnesium oxide was stopped in the first week because of diarrhea.The medical therapy was completed in 3 months in remaining patients. Conclusion:Calcium dobesilate is a strong recommendation

in the medical therapy of venous insufficiency.Addition of magnesium oxide to the therapy should be considered as a supportive measure especially in patients with cramp symptom depending on relieveng effect of the agent on this particular patient population.

Keywords: Venous Insufficiency, Medical Therapy, Magnesium Oxide

Presentation ID / Sunum No= 49

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yoğun Bakım Hastalarında Abo Kan Grubunun Mortaliteye Etkisi

Dr. Esra Çakır[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Anesteziyoloji ve Yoğun Bakım Ünitesi Kliniği, Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara, Türkiye
*Corresponding author: Esra Çakır

Özet

Amaç: Kan grupları, enflamatuvar yanıttaki farklılıklarla ilişkili olabilir. Çalışmamızda Yoğun Bakım Ünitesinde (YBÜ) yatan sepsisli hastaların kan grupları ile mortalite ilişkisini değerlendirildi. Gereç ve Yöntem: Şubat 2016- Temmuz 2018 tarihleri arasında YBÜ'ye yatan tüm sepsisli hastalar çalışmaya alındı. Hastaların demografik ve klinik özellikleri ile mortalitesi retrospektif olarak kayıt edildi. ABO kan gruplarının mortalite ve diğer demografik/klinik özellikleri karşılaştırıldı. Bulgular: YBÜ'ye yatan toplam 972 sepsisli hastaların genel mortalite oranı %30,5 (297/972) olarak bulundu. Mortalite oranları sırasıyla O kan grubunda %44, A kan grubunda %28, B kan grubunda %31,9 ve AB kan grubunda %22 olarak bulundu. A, B ve AB kan grupları arasında mortalite açısından fark bulunmazken O kan grubunda mortalite oranı diğer kan gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulundu ($p<0,05$). Sonuç: Çalışmamızda sepsisli hastalarda en yüksek mortalite riski olan kan grubu O kan grubuna sahip bireyler olarak bulundu.

Anahtar Kelimeler: ABO Kan Grupları, Mortalite, Sepsis, Yoğun Bakım Ünitesi

Presentation ID / Sunum No= 380

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yoğun Bakım Ünitelerinde Yatan Hastaların Kan Kültürlerinden İzole Edilen Klebsiella ve E.Coli Türlerinin Antibiyotik Duyarlılıklarının Araştırılması

Asst. Prof. Dr. Bülent Atik[1]

[1]Balıkesir üniversitesi Tıp fakültesi

Özet

Giriş: Kan dolaşım sistemi enfeksiyonları YBÜ'de tedavi gören hastalar arasında tedavi güçlüğü, mortalite yüksekliği ve maliyet artışı gibi problemlere neden olan hastane enfeksiyonlarının en sık nedenlerinden birisidir. Enfeksiyonlara neden olan E.coli ve Klebsiella bakterilerinde antibiyotik direnci gün geçtikçe artmakta ve tedavi seçeneklerini oldukça kısıtlamaktadır. Bu çalışmada; YBÜ'de yatan hastaların kan kültürlerinden izole edilen Klebsiella ve E.coli türlerinin antimikrobiyal duyarlılık oranlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem ve Gereçler: 2017-2019 tarihleri arasında Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi'nde YBÜ'nde yatan hastaların kan kültürlerinden izole edilen Klebsiella ve E.coli bakteri sonuçları çalışma kapsamında incelendi. Çalışılan kan kültürleri hem haftada bir kez alınan rutin örnekleri hem de, enfeksiyonu düşündüren klinik ve laboratuvar bulgularının varlığında alınan rutin dışı örnekleri içermektedir. Bulgular: Klebsiella 191, E.coli ise 141 kan kültüründe izole edil¬miştir. Genişlemiş spektrumlu beta-laktamaz sıklığı Klebsiella'da %72.6, E.coli'de %42.5 olarak saptanmıştır. Klebsiella izolatlarında tigesiklin en etkili ajan iken sefalosporinlere ve monobaktamlara karşı çok yüksek direnç saptanmıştır. Amikasin direnci %28.7 ile diğer ajanlara göre düşük gözlenmiştir. E.coli izolatlarında amikasin, tigesiklin ve karbapenemler etkin ajanlar iken diğer antimikrobiyallere karşı direnç Klebsiella izolatları kadar olmasa da yüksek bulunmuştur. Tartışma: Kan kültürlerinden izole edilen etkenler ve antibiyotik direnç oranları hastanelere hatta aynı hastanenin farklı birimlerine göre farklılıklar göstermektedir. Bu

nedenle her merkezin kendi direnç profilini düzenli aralıklarla saptayarak akılcı antibiyotik kullanım politikalarını düzenlemesi, tedavinin doğru yönlendirilmesi ve enfeksiyon kontrolünün sağlanmasında yarar sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Antimikrobiyal Direnç, Klebsiella, E.Coli, Kan Kültürü

Investigation of Antibiotic Sensitivity of Klebsiella and E.Coli Species Isolated From Blood Cultures of Patients Hospitalized in Intensive Care Units

Abstract

Introduction: Blood circulation system infections are among the most common causes of nosocomial infections that cause problems such as treatment difficulty, high mortality, and cost increase among patients treated in the ICUs. Antibiotic resistance increases day by day in E.coli and Klebsiella bacteria that cause infections and severely limit treatment options. In this study, it was aimed to determine the antimicrobial sensitivity rates of Klebsiella and E.coli species isolated from the blood cultures of patients in the ICUs. Material And Method: The results of Klebsiella and E.coli bacteria isolated from the blood cultures of patients hospitalized in the ICUs in Balıkesir Atatürk City Hospital between 2017-2019 were examined. The blood cultures studied included routine samples taken once a week and non-routine samples taken in the presence of clinical and laboratory findings of infections. Results: Klebsiella was isolated from 191, and E.coli were isolated from 141 blood cultures. The incidence of extended-spectrum beta-lactamase was found 72.6% in Klebsiella and 42.5% in E.coli. Tigecycline was the most effective agent in Klebsiella; however, very high resistance was found to cephalosporins and monobactams. Amikacin resistance was 28.7%, and this ratio lower than other agents. Amikacin, tigecycline, and carbapenems are effective agents in E.coli isolates, while the resistance to other antimicrobials not high as in the Klebsiella, but it was raised. Discussion: The pathogens isolated from blood culture and their antibiotic resistance ratio varies according to the different units of the same hospital or even hospitals. Thus, it will be beneficial for each center to determine the own

resistance profile at regular intervals and organized strategies of rational use of antibiotics. It will provide correct treatment and infection control.

Keywords: Antimicrobial Resistance, Klebsiella, E.Coli, Blood Culture

Presentation ID / Sunum No= 82

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Zor Havayolu Beklenen Olguda Ters Trendelenburg Pozisyonunda Başarılı Entübasyon

Asst. Prof. Dr. Fatma Çelik[1]

[1]Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fak.

Özet

Olgu: Konka cerrahisi planlanlanan 33 yaşında erkek hastanın, solunum güçlüğü, gece supin pozisyonda uyuyamama sadece sağ lateral fowler pozisyonda uyuma şikayeti vardı. Morbid obez (Vücut kitle indeksi (VKİ): 42,19 kg/m², VKİ:Kilo/(Boy)², [Boy:160 cm, Kilo:108 kg]) olan hastanın ek olarak obstruktif sleep apne sendromu hikayesi vardı (Resim 1). Hastanın anamnezinde geçirilmiş operasyon yoktu. Hafif mental retardasyon, jinekomasti, sol elinde altı parmak, gelişmemiş sekonder sex karakterleri ve makroglosisi olan hastanın peltek şekilde konuştuğu görüldü. Epilepsi tanısı olan hastanın iki ay önce epileptik atak geçirdiği öğrenildi. Levetiracetam (Keppra®) ve Fenitoin Sodyum (Epdantoin®) ilaçlarını kullanıyordu. Rutin laboratuvar tetkiklerinde özellik yoktu. Preoperatif değerlendirmede hastanın Amerikan Anestezistler Derneği (ASA) fiziksel durumu III olarak kabul edildi. Modifiye Mallampati testi sınıf IV, üst dudak ısırma testi sınıf II olarak değerlendirildi. Sternomental mesafe 14,26cm, tiromental mesafe 40,45mm, interinsizör açıklık 35,06mm olarak ölçüldü. Hasta supin pozisyonunda iken boyun çevresi krikoid kıkırdak düzeyinde 49,10 cm olarak ölçüldü. Atlanto-oksipital eklem hareketliliği (baş tam ekstansiyonda hasta supin pozisyonda iken ağız köşesi ile tragus hattının horizontal hatla yaptığı açı) 76° olarak ölçüldü. Baş çevresi protuberentia oksipitalis ve superciliary arkların üzerinden mezura ile sarılarak ölçüldü ve 62,10cm olarak tespit edildi. Bigonial genişlik (iki gonion arası mesafe)128,19mm ölçüldü. Hasta anestezi uygulamaları ve komplikasyonları hakkında bilgilendirildi. Bilgilendirilmiş rıza formu imzalattırıldı. Fiberoptik ile uyanık entübasyon tekniği planlanamadı, çünkü hasta bu tekniği kabul

etmedi. Etkin ve güvenilir kooperasyon sağlanamadı. Preoperatif (farklı ebatlarda oral ve nazal airwayler, endotrakeal tüpler, sert stile, gum elastik buji, Macintosh bleydler, laringeal maskeler, videolaringoskop, fiberoptik bronkoskop, perkütan trakeostomi set) hazırlığı yapıldı. Hasta end-tidal karbondioksit, periferik oksijen satürasyon (SpO_2), elektrokardiografi ve non-invaziv arteryel kan basıncı (TA) ile standart monitörize edildi. Hastanın ilk değerleri TA:110/76 mmHg, nabız:100/dk, SpO_2 : %98 olarak kaydedildi. Anestezi indüksiyonu öncesi hastanın omuz ve boynunun altına destek yerleştirilerek rampa pozisyonu verildi. Preoksijenizasyon 5 dakika yapıldı. Hastaya intravenöz (iv) 0,03 mg kg^{-1} midazolam (Dormicum®, Roche), 1 µg kg^{-1} fentanylcitrate (Fentanyl®, Janssen, Janssen Pharmaceutica) ile sedatize edildi. Bu süreçte maske ile rahat ventile olduğu görüldü. Hasta 25° ters trendelenburg pozisyonuna alındı. Propofol (Propofol® %1, Fresenius) 2 mg kg^{-1} iv, rocuronium bromide (Esmeron®, Organon) 0,6 mg kg^{-1} iv, fentanylcitrate 1 µg kg^{-1} iv tekrar eklenerek indüksiyon yapıldı. Endotrakeal entübasyon için Macintosh 4 blade (HEINE Classic®, Macintosh Fiber Optic Blade) kullanıldı. Entübasyon işlemi krikoid kıkırdak üzerine hafif dış bası desteği uygulanarak ilk denemede yapıldı. İşlem boyunca desatürasyon görülmedi. Hasta komplikasyonsuz olarak entübe edildi. Anestezi idamesi %2 Sevofluran ve %50 O2/%50 hava ile sağlandı. Bir saat süren operasyon boyunca nöromuskuler blok için ek doz yapılmadı. Suggammadeks (Bridion®, Schering Plough) iv 4 mg kg^{-1} ile sorunsuz şekilde ekstübe edildi.

Anahtar Kelimeler: Zor Entübasyon, Antropometrik Ölçümler, Ters Trendelenburg Pozisyon

Successful Intubation in the Reverse Trendelenburg Position in a Case of Difficult Airway Anticipated

Abstract

Case: A thirty-three-year-old male patient, whose concha surgery was planned, complained of difficulty breathing, cannot sleep in a supine position but only in the right lateral fowler position. He was morbidly obese (Body mass index (BMI): 42,19 kg/m², BMI: Weight / (Height)², [Height: 160 cm, Weight: 108 kg]) and had an additional

history of obstructive sleep apnea syndrome (Figure 1). There was no history of operation in the anamnesis of the patient. The patient has mild mental retardation, gynecomastia, six fingers in his left hand, underdeveloped secondary sex characters and macroglosis, was seen to speak in a lisp style. It was learned that the patient with the diagnosis of epilepsy had an epileptic attack two months ago. He was using levetiracetam (Keppra®) and Phenytoin Sodium (Epdantoin®) . There was no abnormality on routine laboratory tests. In the preoperative evaluation, the American Anesthesiologists Association (ASA) physical status was accepted as III. Modified Mallampati test was evaluated as class IV and Upper lip bite test was classified as class II. The sternomental distance was measured as 14,26 cm, thyromental distance was 40,45 mm, and the interincisor gap was 35,06 mm. Neck circumference was measured as 49,10 cm at the level of cricoid cartilage when the patient was in the supine position. Atlanto-occipital joint movement was measured as 76 ° (the angle of mouth corner and the tragus line with the horizontal line when the patient was in supine position at full extension). The head circumference was measured by wrapping tape measure over the protuberentia occipitalis and superciliary arcs and detected as 62,10 cm. Bigonial width (distance between two gonions) was measured as 128,19mm. The patient was informed about anesthesia practices and complications. Informed consent form has been obtained. Awake intubation technique with fiberoptic could not be planned because the patient did not approve this technique. Effective and reliable cooperation was not achieved. Preoperative preparations (various sizes of oral and nasal airways, endotracheal tubes, hard style, gum elastic bougie, Macintosh blades, laryngeal masks, videolaringoscope, fiberoptic bronchoscope, percutaneous tracheostomy set) were performed. Monitorisation had included end-tidal carbondioxide, peripheral oxygen saturation (SpO_2), electrocardiography and non-invasive arterial blood pressure (TA). The initial vital measuraments of the patient were recorded as TA:110/76 mmHg, pulse:100 /min, SpO_2 : 98%. Before the induction of anesthesia, ramp position was provided by placing support under the shoulder and neck of the patient. Preoxygenation was performed for 5 minutes. The patient was sedated by intravenous (iv) 0.03 mg kg midazolam (Dormicum®, Roche), 1 µg kg^{-1} fentanylcitrate (Fentanyl®, Janssen, Janssen Pharmaceutica). In this process, it was observed that he was easly ventilated with a mask. The patient was placed in the reverse trendelenburg position at 25°. Induction was performed by adding Propofol (Propofol® 1%, Fresenius) 2 mg kgium iv, rocuronium

bromide (Esmeron®, Organon) 0.6 mg kg^{-1} iv, fentanylcitrate 1 µg kg^{-1} iv. Macintosh 4 blades (HEINE Classic®, Macintosh Fiber Optic Blade) were used for endotracheal intubation. Intubation was performed at the first attempt by applying light external compression support on the cricoid cartilage. No desaturation was observed during the procedure. The patient was intubated without complications. The maintenance of anesthesia was provided with 2% Sevoflurane and 50% O2 / 50% air. During the operation, which lasted for one hour, no additional doses were used for the neuromuscular block. Suggammadeks (Bridion®, Schering Plow) iv was extubated with 4 mg kg^{-1} without any problem.

Keywords: Difficult Intubation, Anthropometric Measurements, Reverse Trendelenburg Position

Presentation ID / Sunum No= 360

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Zor Havayolu Olan Pediatrik Olguda Sedasyon Altında Videolaringoskop İle Entübasyon

Dr. Zeynep Köksal[1] , Inst. Dr. Ercan Yıldırım[1] , Assoc. Prof. Dr. Hasan Kutluk Pampal[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

GİRİŞ:Ağız içinde yer alan ve zor entübasyona neden olabilecek kitle varlığında uyanık entübasyon için fiberoptik bronkoskop kullanımı en güvenli yol olarak bildirilmektedir. Bununla beraber videolaringoskop kullanımının özellikle deneyimsiz anestezistler için birincil teknik olarak öğretilmesini savunan derlemeler mevcuttur. Pediatrik hastalar için uyanık veya sedasyon eşliğinde entübasyon erişkindeki kadar kolay olmamakta ve sık uygulanmamaktadır. Bu yazıda glossal kitlesi olan bir çocukta sedasyon ve topikal anestezi uygulaması ile videolaringoskop eşliğinde gerçekleştirilen entübasyon deneyimimizi aktarmayı amaçladık. OLGU:Trakeotomi açılması ve anestezi altında MR çekimi için değerlendirilen 2 yaşında glossal lenfanjiomlu hastanın, dilinin tüm oral kaviteyi doldurarak 2cm dışa doğru protrude olduğu saptandı. Laboratuvar bulguları hemoglobin değerinin 8,9 g/dl olması dışında normaldi. Hastanın, 4,5 aylıkken çekilen MR'ında dilin uç kısmında yerleşimli ve orofarenksi belirgin şekilde daraltan lezyonun progresyon göstermesi, maske ventilasyonu ve entübasyonun zor olacağını düşündürdü. Zor entübasyon için fiberoptik bronkoskop da dahil tüm malzemeler hazırlandı. Sekresyonları azaltmak amacıyla 200 mcg atropin (im) uygulandı. Standart monitörizasyonu takiben 10 mg ketamin (iv) uygulandı ve 0,05 mcg/kg/dk dozunda remifentanil infüzyonu başlandı. %10 lidokain sprey ile toplam 40 mg lidokain kullanılarak topikal anestezi sağlandı. Maske ventilasyonu ile spontan solunumu koruyacak şekilde 2 dakika boyunca %100 oksijen içinde sevofluran uygulanan hasta videolaringoskop ve entübasyon kateteri kullanılarak tek seferde

sorunsuz bir şekilde entübe edildi. İdamede sevofluran, remifentanil ve rokuronyum kullanılan hasta trakeotomi açıldıktan sonra MR görüntülemesi sonrasında uyandırılıp ayılma ünitesinde takibinin ardından servise gönderildi. TARTIŞMA: Glossal kitle nedeniyle maske ventilasyonu ve direk laringoskopi ile entübasyon güç veya imkansız olabilir. Erişkinler için bu durumda önerilen uyanık veya sedasyon altında uygulanan fiberoptik entübasyon çocuklarda kolay uygulanabilir bir yöntem değildir. Erişkin uyanık entübasyonda fiberoptik bronkoskop dışında videolaringoskop da önerilmekle beraber çocukta uyanık videolaringoskop kullanımı bildirilmemiştir. Kooperasyon güçlüğü nedeniyle uyanık entübasyonun uygulanamadığı özellikle uçta yerleşimli glossal kitleye sahip çocuk olgularda, spontan solunum ve reflekslerin korunarak sedasyon uygulaması ile videolaringoskopun entübasyonda başarıyla uygulanabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Zor Entübasyon, Uyanık Entübasyon, Videolaringoskop, Pediatrik Anestezi

Presentation ID / Sunum No= 235

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hipospadias Olgularında Bir Cerrahın Deneyimi

Inst. Dr. Ali Gözüküçük[1]

[1]Doğuş Üniversitesi, İlk ve acil yardım Hisar İntercontinental Hospital Çocuk Cerrahi Kliniği İstanbul

Özet

Giriş ve Amaç: Yaklaşık 10 yıllık periyotta değişik yaşlardaki hipospadias olgularının tarihsel olarak iki dönemde yöntem değişikliğinin ve sonuçlarının araştırılması amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Tek cerrah tarafından 2004-2014 yılları arasında hipospadias onarımı yapılan yaş ortalaması 5.18yaş (11ay-14yaş) olan 568 olgu geriye dönük olarak incelendi. Olgular tarihsel olarak kullanılan teknikler itibari ile iki gruba ayrıldılar. Grup 1 (2004-2008): Küçük nüfuslu büyük şehirde erken dönem yapılan 200 olgu da yaş ortalaması 6,12(1-14 yaş) . Grup 2 (2009-2014): Büyükşehirde yapılan 368 olguda yaş ortalaması 3,14(11 ay-9 y) ve tecrübeli dönem. Bulgular: Olguların çoğu distal hipospadias 486 (%85) idi. Distal tip hipospadias olgularının tamamına yakınına TIPU uygulanmıştır. Proksimal tipte 71'ine TIPU, 7'sine Duckett yöntemi, 4'üne üretroplasti tarzında onlay flep uygulanmıştır. Üretral fistül ve meatal stenoz görülme oranı erken dönemde daha fazla iken geç dönemde azalmıştır(%0,9-0,4). Tartışma ve Sonuç: Hipospadias onarımı her yaşta yapılabilir, fakat sonda bakımı ve ailenin kontrolü açısından 1 yaşın altında yapılması önerilebilir. Çalışılan yerleşim yerinde nüfus arttıkça ameliyat olma yaşı da küçülmektedir. Cerrahın tecrübesi arttıkça komplikasyon oranları da azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuklarda Hipospadias, Meatal Stenoz, Tıpu, Hipospadias Fistülü

A Surgeon's Experience in Hypospadias Cases

Abstract

Introduction and Aim: It was aimed to investigate the historical method changes and results of hypospadias cases of different ages in a period of approximately 10 years in two periods. Materials and Methods: 568 patients with a mean age of 5.18 (11 months-14 years) who underwent hypospadias repair by a single surgeon between 2004 and 2014 were retrospectively analyzed. The cases were divided into two groups according to the techniques used historically. Group 1 (2004-2008): The average age was 6.12 (1-14 years) in 200 cases in the early period in the large city with a small population. Group 2 (2009-2014): Average age 3.14 (11 months-9 years) and experienced period in 368 cases in metropolitan areas. Results: Most of the cases were distal hypospadias 486 (85%). TIPU was applied to almost all cases of distal type hypospadias. TIPU was applied to 71 of them in the proximal type, Duckett method to 7, and onlay flap in the style of urethroplasty to 4 of them. While the incidence of urethral fistula and meatal stenosis was higher in the early period, it decreased in the late period (0.9-0.4%). Discussion and Conclusion: Hypospadias repair can be performed at any age, but it can be recommended to be performed under 1 year of age in terms of catheter care and family control. As the population increases in the workplace, the age of surgery decreases. As the surgeon's experience increases, complication rates decrease.

Keywords: Hypospadias, Meatal Stenosis, Tıpu, Hypospadias Fistula

Presentation ID / Sunum No= 36

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Helicobacter pylori'nin Rezervuarları ve Bulaş Yolları

Dr. Serdal Tarhane[1]

[1]Çankırı Karatekin Üniversitesi Laborant Veteriner Sağlık Bölümü

Özet

Helicobacter pylori dünya insan nüfusunun yaklaşık %50'sinin midesinde kolonize olan, infekte ettiği bireylerde; gastrit, ülser, mide kanseri gibi çeşitli hastalıklara neden olabilen gram-negatif, mikroaerofilik, kıvrımlı bazen de kokoid formda bulunabilen bir bakteridir. *H. pylori*'nin rezervuarları ve bulaş yolları halen tartışma konusu olup bu bakterinin bulaş yolları ve rezervuarları ile ilgili birçok bilimsel çalışma yapılmış ve yapılmaya devam etmekle birlikte bu konu tamamen netliğe kavuşturulmuş değildir. Diğer gastrik helikobakter türlerinin hayvanlardan da izole edilmesi bu etkenin zoonotik olup olmadığını tartışmaya açmış ancak daha sonra yapılan çalışmalar bu organizmaların *H. pylori* benzeri organizmalar olduğu anlaşılmıştır. *H. pylori*'yi su ve sebzelerden izole ve identifiye eden az sayıda çalışmalar da mevcuttur. Yapılan bu derleme çalışmasında insan kaynaklı oral-oral bulaş yolunun en kuvvetli muhtemel olduğu anlaşılmış, diğer bulaş yolları ve kaynakları açıklığa kavuşturulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *H. Pylori*, Rezervuar, Bulaş.

Presentation ID / Sunum No= 106

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kedilerin Önemli Bakteriyel Zoonozu; Helicobacter *heilmannii*

Asst. Prof. Dr. Güvenç Gökalp[1] , Ph.D. Cand. Ayşe Birsen Gökalp[2]

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi Veteriner Fakültesi Veterinerlik İç hastalıkları Anabilim dalı
[2]Erciyes Üniversitesi Veteriner Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim dalı

Özet

Kedilerde zoonotik karaktere sahip olan H.*heilmannii* bakterisinin hem hayvanda hem de insanda görülme sıklığı sadece olgular dahilinde literatürlerce belirtilmiş bununla ilgili daha geniş bir hastalık ve etken taraması yapılmamıştır. Özellikle kedi sahipleri veya kedilerle aynı çevreyi paylaşan insanlarda bu bakterinin varlığı ve olası yaygınlığı gözardı edilmemelidir. İnsanlarda mukoza ilişkili lenfoid doku lenfoması (MALT) 'ın olası nedenleri arasında da gösterilebilen H.*heilmannii*'nin şimdiye kadar yapılan çalışmalarda insanlardaki insidansının kedilere nazaran daha az olmasıyla bulaşmanın genellikle kedilerden insanlara doğru seyir gösterebileceği varsayılmaktadır. Kedilerde ise klinik olarak insanlara benzer şekilde tipik kronik aktif gastritis belirtileri görülebilmektedir. Erken dönemdeki teşhiste üre nefes testi, PCR, gastrik biyopsi ile karakteristik morfolojinin boyama yöntemleri ile saptanması ve üreaz testi gibi methodların gerekliliği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kedi, Zoonoz , H.H*eilmannii* , Malt, Teşhis.

Significant Bacterial Zoonosis of Cats; Helicobacter *heilmannii*

Abstract

The incidence of H.*heilmannii* bacteria, which has a zoonotic character in cats, has been reported only in the cases by the literatures in both animals and humans. The presence and possible prevalence of this bacterium should not be overlooked, especially in cat owners or people sharing the same environment as cats. It is assumed that transmission of H.*heilmannii*, which can be shown among the possible causes of mucosal-related lymphoid tissue lymphoma (MALT) in humans, is generally less likely to be transmitted from cats to humans than in cats. Cats may have typical symptoms of chronic active gastritis similar to humans clinically. In early diagnosis, the necessity of methods such as urea breath test, PCR, determination of characteristic morphology by gastric biopsy by staining methods and urease test should not be forgotten.

Keywords: Cat, Zoonosis , H.*heilmannii*, Malt , Diagnosis.

Presentation ID / Sunum No= 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mekanik Ayrılmış Tavuk Etleri

Asst. Prof. Dr. Özlem Durna Aydın[1]

[1]Kafkas Üniversitesi Veteriner Fakültesi

Özet

Mekanik ayrılmış et (MAE), (MDM mechanically deboned meat) karkastan büyük parça etlerin ayrılmasından sonra kemik yüzeyinden mekanik yolla elde edilen ettir. Bu şekilde elde edilen ürün, etin türüne göre mekanik ayrılmış tavuk eti, mekanik ayrılmış hindi eti, mekanik ayrılmış balık eti veya mekanik ayrılmış dana eti olarak ifade edilir ve besin öğesi içeriği bakımından elde edildiği karkasa benzerlik göstermektedir. Günümüz et teknolojisinde hayvansal protein kaynağı olarak mekanik ayrılmış kanatlı ve balık etleri yaygın bir şekilde kullanılmaktadır. Özellikle hayvansal protein açığını kapatmak amacıyla eldeki kaynakların bu şekilde randımanlı kullanımı hem ülke hem dünya ekonomisi açısından da fayda getirecektir. Mekanik olarak ayrılmış kırmızı etler esaslı köftelere, yeniden yapılandırılmış üzere, taze, tütsülenmiş ve pişmiş sosis tipi ürünlere, soslara, sürülebilir ürünlere, kuru çorba karışımları ve diğer bazı “fastfood” ürünlerine ingredient olarak katılabilir. Türkiye de MDM üretimine müsaade edilmesine rağmen mdm kullanımı yasaktır. Bu çerçevede tavuk mezbahalarından toplanan kırpıntı et ve kemikler Akhisar/Manisa da bir tesiste toplanmakta ve MDM üretimi yapılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: MDM, Hayvansal Protein Kaynağı, Et

Mechanically Deboned Meat

Abstract

Mechanically separated meat (MAE), (MDM mechanically deboned meat) meat obtained mechanically from the bone surface after separating large pieces of meat from the carcass. The product thus obtained is expressed as mechanically separated chicken meat, mechanically separated turkey meat, mechanically separated fish meat or mechanically separated veal according to the type of meat and is similar to the carcass from which it is obtained in terms of nutrient content. In today's meat technology, mechanically separated poultry and fish meats are widely used as animal protein sources. Especially in order to close the animal protein deficit, the efficient use of the available resources will bring benefits both for the country and the world economy. It can be added as an ingredient in mechanically separated red meat based meatballs, reconstituted, fresh, smoked and cooked sausage type products, sauces, spreads, dry soup mixes and some other "fastfood" products. Although Turkey is not allowed to use the MDM MDM production is prohibited. In this context, cut meat and bones collected from chicken slaughterhouses are collected in a facility in Akhisar / Manisa and MDM production is carried out.

Keywords: MDM, Animal Protein Source, Meat

Presentation ID / Sunum No= 323

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ratlarda Karvakrolün Kan ve Serum Biyokimyasal Parametrelere Etkileri

Asst. Prof. Dr. Mehmet Güvenç[1]

[1]HATAY MUSTAFA KEMAL ÜNİVERSİTESİ, VETERİNER FAKÜLTESİ, FİZYOLOJİ ANABİLİM DALI, ANTAKYA-HATAY
*Corresponding author: MEHMET GÜVENÇ

Özet

Son yıllarda, tıbbi ve aromatik bitkiler ile bunlardan elde edilen aktif maddelere gösterilen ilgi daha da artmaktadır. Karvakrol; kekik, tere, mercanköşk, yabani bergamot gibi bitkilerin esansiyel yağlarında bulunan monoterpenik fenoldür. Bu çalışmada ratlarda karvakrolün çeşitli kan ve serum biyokimysal parametrelere etkileri araştırıldı. Bu amaçla ratlar iki gruba ayrıldı; Kontrol Grubu(n:10) ve Karvakrol(n:10)(74 mg/kg). Çalışma tüm hayvanlar için 12 gün sürdürülmüştür. Çalışma sonunda hayvanlardan anestezi altında intrakardiyak kan örnekleri alındı ve çalışma sonlandırıldı. Alınan kan örneklerinden tam kan sayımı yapıldı. Ayrıca çıkartılan serum örneklerinden ALT, AST, Glucose, Trigliserit ve kolesterol analizleri yapıldı. Elde edilen verilere göre karvakrol uygulamasının kırmızı kan hücre profilinde düşmeye neden olduğu, AST ve ALT değerlerini yükselttiği, kan glukoz seviyesini ise düşürdüğü belirlenmiştir. Sonuç olarak yüksek dozda karvakrol uygulamasının kan ve serum biyokimyasal değerlerinde değişimlere neden olduğu ve araştırıcıların doz belirlemesinde amaca yönelik modifikasyonlar yapmasının uygun olacağı görüşüne varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Karvakrol, Kan, Biyokimya

The Effects of Carvacrol On Blood and Serum Biochemical Parameters in Rats

Abstract

In recent years, interest in medicinal and aromatic plants and active substances derived from them has increased. Carvacrol is a monoterpenic phenol found in essential oils of herbs such as thyme, cress, marjoram, wild bergamot. In this study, the effects of carvacrol on various blood and serum biochemical parameters were investigated in rats. For this purpose, rats were divided into two groups; Control Group (n: 10) and Carvacrol (n: 10) (74 mg / kg). The study was continued for 12 days for all animals. At the end of the study, intracardiac blood samples were taken from the animals under anesthesia and the study was terminated. Complete blood count was made from the blood samples taken. In addition, ALT, AST, Glucose, Triglyceride and cholesterol analyzes were performed from the serum samples. According to the data obtained, it was determined that carvacrol administration caused a decrease in red blood cell profile, increased AST and ALT values, and decreased blood glucose level. As a result, it was concluded that high doses of carvacrol caused changes in blood and serum biochemical values and that it would be appropriate for researchers to make purposeful modifications in dose determination.

Keywords: Carvacrol, Blood, Biochemical

Presentation ID / Sunum No= 411

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diş Mobilitesi ve İmplant Stabilitesi için Kullanılan Ölçüm Yöntemlerinin Etkinliğinin belirlenmesi

Fariz Salimov[1], Naxid Aliyev[2], Şahin Barış[3], Masoud Dalili[4], Elif Figen Koçak[1]

1Çukurova Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Adana, Turkiye
2Voronej Tıp Universitesi Stomotoloji Fakültesi Voronej, Rusya
3Serbest Diş Hekimi, İstanbul, Türkiye
4Serbest Diş Hekimi, Tebriz, İran

Özet

Amaç: Doğal dişlerde mobilite ve implantlarda primer stabilite, birbirine benzer yöntemler ile değerlendirilen parametrelerdir. Diş kayıpları çürüğe bağlı olabildiği gibi periodontal hastalıklara veya bu ikisinin kombinasyonuna bağlı olabilmektedir. Patojenik veya çevresel faktörlere bağlı dişlerde destek dokuların yıkımını takiben mobilite oluşabilmektedir. Doğal dişlerde mobilite günümüze kadar birçok araştırmacı tarafından farklı şekillerde sınıflandırılmıştır. En çok bilinen ve kullanılan sınıflandırmalar Mühlemann ve Miller'e aittir. Klinik olarak mobilitenin tespitine yönelik çeşitli manüel yöntemler uygulanmıştır. Bu yöntemler sübjektif sonuçların ortaya çıkmasına yol açmıştır. Çeşitli cihazların geliştirilmesiyle manüel yöntemlerin sübjektif sonuçları yerini objektif sonuçlara bırakmıştır. En çok bilinen ve kullanılan mobilite teşhis cihazı Periotestdir (Siemens AG, Bensheim, Germany). Son yıllarda yüksek kaliteli tedavi sonuçları elde etmek adına kısmi ve tam dişsizlik durumlarında dental implant tedavisi sıklıkla kullanılan bir tedavi yöntemi haline gelmiştir. İmplant yerleşimi sırasında iyi bir primer stabilite oluşturulması birincil odak noktası olmasına rağmen, implantta başlangıçtaki stabilitenin sağlanmasına katkıda bulunabilecek çok sayıda faktör vardır. İmplant stabilitesinin öngörülmesi açısından kemik kalitesi dikkate alınması gereken önemli

bir faktördür. İmplant yuvasının hazırlanması sırasında, cerrah kemik kalitesi ve implant stabilitesi hakkında dokunma duyusuyla algılanabilen subjektif bir tahminde bulunabilir. İmplant stablitesi değerlendirilmesinde, doğal dişlere benzer olarak, geleneksel skalalarkla beraber periotest, implant yerleştirme torku testi ve implant yerleştirildikten sonra ölçülen implant stablite katsayısı (ISQ) veya radyofrekans analizi (RFA) yöntemi gibi birçok yöntemle implant stabilitesi objektif olarak değerlendirilebilir. Bu çalışmada diş mobilitesi ve implant stabilitesi için kullanılan ölçüm yöntemlerinin etkinliğinin belirlenmesi amaçlanmıştır Sonuç: Rezonans frekans analiz (RFA) ve Periotest (PTV), implant tedavisinin klinik sonuçlarının belgelenmesi için önemli birer araç olarak hizmet etmektedir. Yapılan implant çalışmaları Osstell in periotest e kıyasla daha güvenilir ve kolay uygulanabilir olduğunu bildirmişken, buna karşın literatürde doğal dişlerin mobilite ölçümünde subjektif dijital ölçüm tekniklerinden sadece periotestin kullanımına rastlanmıştır. Doğal dişlerin mobilite değerlerinin belirlenmesine yönelik daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Primer İmplant Stabilitesi, Diş mobilitesi, Periotest, Ostell

Presentation ID / Sunum No= 412

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Anormal Uterin Kanamalı Hastalarda Retrospektif Olarak Manyetik Rezonans Görüntüleme İle Endometrial Hacim Ölçümünün Prediktif Değeri Var Mıdır?

Op Dr. Evrim Koç [1]

[1]Çanakkale Onsekizmart Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları Ve Doğum A.D

Özet

Amaç: Anormal uterin kanama (AUK) tanılı hastalarda retrospektif olarak yapılan endometrial hacim ölçümünün tanıdaki rolünü ölçmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, Çanakkale Onsekizmart Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğinde 14-79 yaş arası AUK tanısı konan Ocak 2013-Nisan 2014 tarihleri arasında başvuran kadınların, bilgisayar ve dosya kayıtları incelenerek retrospektif olarak yapıldı. Tüm hastalara pelvik muayene, ultrasonografi ve MRI yapılmıştı. Transvajinal ultrasonografi, demografik bulgular ve MRI sırasındaki endometrial hacim bulguları ve endometrial histolojik tanılar karşılaştırıldı. Bulgular: 70 adet AUK tanılı hasta çalışmaya alındı. Çalışmadaki hastaların yaşı 14-79 arasında değişmekle birlikte ortalama yaş 46,15±15,28'dir. Menstruel siklusları incelendiğinde 52 reprodüktif çağdaki kadında menarştan geçen süre ortalama 24,89±10,20, ortalama menstrüel siklus uzunluğu 29,61±3,45 ,menstruel dönem 4,15±1,12 ,günlük değişen ped sayısı 2,64±0,59 ,postmenapozal hastalarda ortalama menopoz yaşı 14,42±9,24 idi. Endometrial karsinom için risk faktörü bulunan grupta endometrial kalınlık risksiz gruba göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksekti (p: 0,025). Endometrial kalınlık ile endometrial hacim korelasyonu istatistiksel olarak anlamlı izlendi (p: < 0,001). Endometrial karsinom için risk faktörü bulunan grup ile risk faktörü bulunmayan grup arasında endometrial hacim istatistiksel olarak anlamlı değildi (p: 0,07). Endometrial karsinom için risk faktörü bulunan grup ile risk

faktörü bulunmayan grup arasında endometrial hacim farkı istatistiksel olarak anlamlı değildi (p: 0,952). Endometrial karsinom için risk faktörü olan grupta kanama süresi ortalaması, risk olmayan gruba göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha kısadır (p: 0,044). Yaş ile endometrial hacim arasında anlamlı orta derecede ters korelasyon (r: -0,399) mevcuttur (p <0,05). CA-125 değeri ile endometrial hacim arasında anlamlı korelasyon bulunmamaktadır (p: 0,249). Endometrial hacim ile endometrial kalınlık arasında hafif derecede (r: 0,383) istatiksel olarak anlamlı korelasyon mevcuttur (p: <0,05). Endometrial hacim ile gravite arasında anlamlı ancak hafif derece (r: -0,217) ters korelasyon mevcuttur (p: <0,05). Gravite ve parite ile endometrial hacim arasında anlamlı ters korelasyon bulunmaktadır (p <0,05). Patolojisi endometrial karsinom olan olgularda ortalama endometrial hacim (10,6 ml), benign endometrial histolojili olguların endometrial hacmine göre (3,56ml) ortalama 3 kat artmış izlenmiştir. Sonuç: AUK tanılı hastalarda endometrial patolojilerin değerlendirilmesinde uzun yıllardır kullanımı olan endometrial kalınlığın yanında MRI ile yapılan endometrial hacim ölçümü de bize özellikle ölçümü yapılamayan endometriumlarda ve endometrial karsinomlarda ayırıcı tanıda yol gösterebilecek önemli bir modalitedir. İleri araştırmalara gerek duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Transvajinal ultrasonografi, Endometrial hacim, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Endometrial biyopsi

Retrospective Predictive Evaluation Of Endometrial Volume Measurement Magnetic Resonance Imaging In Obstetrics And Gynecology Policlinic In Diagnosis Of Abnormal Uterıne Bleeding

Abstract

Objective: The aim of this study is to evaluate endometrial volume measurement in MRI retrospectively with women diagnosed as abnormal uterine bleeding. Methods: In the period from January 2013-April 2014 , women who were referred for abnormal uterine bleeding at Çanakkale Onsekizmart University Faculty Hospital Department of Obstetrics and Gynecology, gynecology outpatient clinic, were evaluated retrospectively. All patients underwent pelvic examination,

ultrasonography, and MRI. The findings of ultrasonography, MRI and demographic data were compared with each ones and the findings of endometrial sampling histology. Material and methods: A total of 70 women with abnormal uterine bleeding were evaluated. The age of patients in the study ranged between 14 and 79, although the mean age was 46,15 ± 15,28. Examination of menstrual cycles in 52 reproductive age women the average time after menarche is 24,89 ± 10,20 ,average menstrual cycle length is 29,61 ± 3,45, menstrual period is 4,15±1,12 days, daily changing pad number is 2,64±0,59, in postmenopausal patients; average age of menopause 14,42 ± 9,24 , respectively. In the group with risk factors for endometrial carcinoma, endometrial thickness according to risk group was statistically significantly higher (p: 0,025). Between endometrial thickness and endometrial volume; statistically significant correlation was observed (p: <0,05). Between the group with risk factors for endometrial carcinoma and without risk factors, endometrial volume was not statistically significant (p: 0,07). İn the group with risk factors and the group without risk factors; endometrial volume difference between the groups was not statistically significant (p: 0,952). İn the group with risk factors average duration of bleeding was statistically significantly shorter to the group without risk factors (p: 0,044). Endometrial volume compared with age; moderate significant inverse correlation (r: -0,399) are seen. İn CA-125 levels, there is a significant correlation between the endometrial volume (p: 0,249). İn endometrial volume and endometrial thickness, a mild (r: 0,383) statistically significant correlation exists (p: <0,05). There is an only modestly significant (r:-0,217) inverse correlation between endometrial volume and gravity (p: <0,05). There is a significant inverse correlation between endometrial volume with gravity and parity (p: <0,05). The average endometrial volume (10,6ml) in patients with endometrial carcinoma patients (3,56ml) were observed 3 times increased when compared to the average endometrial volume of benign endometrial histology. Conclusion: İn patients which diagnosed AUB; endometrial thickness is used for diagnosing endometrial evaluation for many years, MRI and the endometrial volume measurement could lead to an important modality in patients especially endometrial thickness measurement is non-assessable in ultrasonography or in differential diagnosis endometrial carcinoma. Further studies are needed.

Keywords: Transvaginal Ultrasonography, Magnetic Resonance Imaging, Endometrial Volume, Endometrial Sampling